

ئابدۇلئەھەد ئەسەر قۇتلۇق
ئەنۋەر سەمەت قورغان

ئەرەب تىلى گرامماتىكىسى (1 - قىسىم)

معزى
(عربي أیغوري)

صرف
(عربي أیغوري)

تركيب عوامل
(عربي أیغوري)

جامع النحو
(1)

حركات
(عربي أیغوري)

ملحقات
(عربي أیغوري)

ضریری
(عربي أیغوري)

شىنجاڭ خەلق سەھىيە نەشرىياتى

ئەرەب تىلى گرامماتىكىسى

شىنجاڭ خەلق سەھىيە نەشرىياتى

ئەرەب تىلى گرامماتىكىسى (1 - قىسىم)

معزى
(عربي أیغوري)

صرف
(عربي أیغوري)

تركيب عوامل
(عربي أیغوري)

جامع النحو
(1)

حركات
(عربي أیغوري)

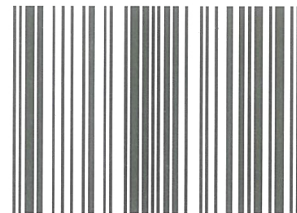
ملحقات
(عربي أیغوري)

ضریری
(عربي أیغوري)

شىنجاڭ خەلق سەھىيە نەشرىياتى

بەككە باھاسى: 24.00 يۈەن

ISBN 7-5372-3814-6

9 787537 238144

ISBN 7-5372-3814-6
(维文)定价(三套): 69.00元

جامع النحو

(عربي أيغوري)

تأليف: عبد الأحد ابن امر قتلغ
أنور ابن عبد الصمد قورغان

حقوق الطبع محفوظة

دار النشر الشعبية الصحية بشنجانغ

图书在版编目 (CIP) 数据

阿拉伯语语法·中/阿不来提·艾米尔编著。

乌鲁木齐: 新疆人民卫生出版社, 2006.1

ISBN 7-5372-3814-6

I.阿... II.阿... III. 阿拉伯语—语法
IV.H374

中国版本图书馆 CIP 数据核字 (2006) 第 007449 号

责任编辑: 哈斯亚提·依不拉音

封面设计: 玉苏甫江·达吾提

阿拉伯语法 (上)

(维吾尔文)

阿不来提·艾米尔
编著

安尼瓦尔·塞买提

新疆人民卫生出版社出版
(乌鲁木齐市龙泉街 66 号 邮政编码: 830001)

乌鲁木齐光彩印刷厂印刷

新疆新华书店发行

同心电脑服务中心排版

850×1168 毫米 32 开本 15.375 印张

2006 年 1 月第 1 版 2006 年 5 月第 1 次印刷

印数: 1 — 3000

ISBN7-5372-3814-6 定价 (三套): 69.00 元

كىرىش سۆز

ئەسسالامۇ ئەلەيكۈم، ھۆرمەتلىك ئوقۇرمەن. قوللىشىڭىزدىكى ئۇشبۇ كىتاب، بىر يۈرۈش ئالتە كىتابنىڭ ئۈچىنچىسى بولۇپ، مەزكۇر كىتاب 2001-يىلى شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشر قىلىنغان «قىسقىچە ئەرەب تىلى گرامماتىكىسى» ناملىق كىتابقا ئاساسەن، نەشرگە تەييارلاندى. ئۇ سۆزلەرنىڭ تۈرلەرگە بۆلۈنۈشى (صرف ئەرەبچە – ئۇيغۇرچە سېلىشتۇرما)، پېئىللارنىڭ تۈرلىنىشى (معزى ئەرەبچە – ئۇيغۇرچە سېلىشتۇرما)، تاۋۇش بەلگىلىرى (حركات ئەرەبچە – ئۇيغۇرچە سېلىشتۇرما)، ئەرەب تىلى گرامماتىكىسىدىكى ئاساسىي ئامىللار (تركيب عوامل ئەرەبچە – ئۇيغۇرچە سېلىشتۇرما)، ئەرەب تىلى گرامماتىكىسى ھەققىدە قىسقىچە بايان (ضريرى ئەرەبچە – ئۇيغۇرچە سېلىشتۇرما) ۋە ئۇيغۇر تىلى گرامماتىكا ئاتالغۇلىرى سېلىشتۈرمىسى قاتارلىقلاردىن تەركىب تاپقان. مەزكۇر كىتاب (ئەرەب تىلى گرامماتىكىسى (1)) نىڭ ئۈچىنچى، تۆتىنچى بۆلەكلىرىنى نەشرگە تەييارلاشقا ئالاھىدە ياردەمدە بولغان ئوقۇتقۇچۇم ئابدۇلھەمىد ئەرشىدىنگە كۆپتىن – كۆپ تەشەككۈرۈمنى بىلدۈرىمەن.

يۇقارقى كىتابلارنىڭ بىرىنچىسى «ئەرەب يېزىقىنى ئۆلچەملىك ئوقۇش قائىدىسى — تەجۋىد» (قاعدة بغداية و جزء عم) بولۇپ، ئىككى بۆلۈمدىن تەركىب تاپقان بۇ كىتابنىڭ بىرىنچى بۆلۈمىدە ئەرەب تىلى ئېلىپبەسى، زەبەر، زىر، پىچ، ساكىن، تەشەدد قاتارلىقلار؛ ئىككىنچى بۆلۈمىدە تەجۋىد «قۇرئان كەرىم» نى ئۆلچەملىك ئوقۇش قائىدىسى (نىڭ قائىدىلىرىدىن: ھەرپلەرنىڭ 17 مەخرىجى (تەلەپپۇز ئورنى)، اظھار (ئىزھار)، ادغام (ئىدغام)، مد (مەد)، غنة (غۇننە) قاتارلىقلار

قاتارلىقلار تەپسىلىي چۈشەندۈرۈلگەن. شۇڭا، بۇ كىتاب ئەرەب يېزىقىنى ئۆلچەملىك ئوقۇش، تەلەپپۇز قىلىش ئارزۇيىڭىزنى رۇياپقا چىقىرىشتا ئاساسلىق رول ئوينىغۇسى.

ئىككىنچىسى «ئەرەب تىلى دەرسلىكى (دروس اللغة العربية لغير الناطقين بها)» ناملىق ئۈچ قىسىملىق مەدىنە مۇنەۋۋەردىكى ئالىي مەكتەپ «Islamic university» نىڭ دەرسلىك كىتابى بولۇپ، ئۈرەسىمگە قاراپ خەت تونۇش، تېكىست، جۈملە تۈزۈش مەشىقى، ئوقۇش - يېزىش مەشىقى، سۆزلۈك، گىرامماتىكا قاتارلىقلارنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بولۇپ، قىسقا ۋاقىت ئىچىدە سىزنىڭ ئەرەبچە سۆزلىشىش ۋە ئەسەر تەرجىمە قىلىش قابىلىيىتىڭىزنى يېتىلدۈرۈشتە مۇھىم رول ئوينايدۇ.

تۆتىنچىسى: شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى تەرىپىدىن 2002- يىلى نەشر قىلىنغان «ئەرەب تىلى گىرامماتىكا يېتەكچىسى» ناملىق كىتابقا ئاساسەن نەشرگە

تەييارلانغان «ئەرەب تىلى گرامماتىكىسى <2>» (شرح هداية النحو - ئەرەبچە - ئۇيغۇرچە سېلىشتۇرما)، «ئەرەب تىلى گرامماتىكىسىنىڭ قىسقارتىلمىسى (متن الأجرومي و شرح متن الأجرومي)، بىر قىسىم ئىسمىنى زىر قىلغۇچى ئامىللار (بقية حروف الجر) قاتارلىق مەزمۇنلار بايان قىلىنغان كىتاب بولۇپ، ئۇ ئىسمىنىڭ تۈرلىرى، ئىسمىنىڭ رفع، نصب، جر لىك ھالەتلەردە كېلىشى؛ پېئىلنىڭ ھەرخىل شەكىللىرى، پېئىلنىڭ مرفوع، منصوب، مجزوم قاتارلىق ھالەتلەردە كېلىشى قاتارلىق مەزمۇنلار بىلەن بىرگە شۇنىڭدەك مەشق، سوئال، بوش ئورۇن تولدۇرۇش، مۇلاھىزە، خۇلاسە قاتارلىق مەزمۇنلار تەپسىلىي شەرھلەنگەن.

بەشىنچىسى: شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى تەرىپىدىن 2002- يىلى نەشر قىلىنغان «ئەرەب تىلى گرامماتىكا يېتەكچىسى» ناملىق كىتابقا ئاساسەن نەشرگە تەييارلانغان «ئەرەب تىلى گرامماتىكىسى <3>» (شرح كافية ئەرەبچە - ئۇيغۇرچە سېلىشتۇرما)، «ئەرەب تىلى گرامماتىكىسىدىكى يىگانە گۆھەر» (الفرائد اللؤلؤية في القواعد النحوية ئەرەبچە - ئۇيغۇرچە سوئال - جاۋاب) لىق كىتاب بولۇپ، ئۇ ئىسمىنىڭ تۈرلىرى، ئىسمىنىڭ رفع، نصب، جر لىك ھالەتلەردە كېلىشى؛ پېئىلنىڭ ھەرخىل شەكىللىرى، پېئىلنىڭ مرفوع، منصوب، مجزوم قاتارلىق ھالەتلەردە كېلىشى؛ ھەرىپنىڭ ھەرخىل شەكىللىرى قاتارلىق گرامماتىكىلىق مەزمۇنلار ئەتراپلىق چۈشەندۈرۈلگەن.

ئالتىنچى: «قىسقىچە ئەرەب تىلى ئىستىلىستىكىسى»
(تلخىص) ناملىق كىتاب بولۇپ، ئۇ ئىلمىي، ئىلمىي، ئىلمىي،
ئىلمىي قاتارلىق مەزمۇنلار بايان قىلىنغان.
بۇ بىر يۈرۈش كىتابلار ھازىرقى زامان ئەرەب تىلى ۋە
كىلاسسىك ئەرەب تىلىنى ئۆگەنگۈچىلەر ئۈچۈن ياخشى
دەرسلىك ماتېرىيالى بولالايدۇ. ئۆگەنگۈچىلەرنىڭ يۇقىرىقى
كىتابلارنىڭ ياردىمىدە ئەرەب تىلى ئاساسىي بىلىملىرىنى تېز
سۈرئەتتە پىششىق ئۆگىنىۋېلىشىغا تىلەكداشلىق
بىلدۈرمەن ھەمدە كىتابتا سەۋەنلىك بايقالسا، تەنقىدىي
تەكلىپ بېرىشلىرىنى قارشى ئالمەن.

ئابدۇلئەھەد ئەمىر قۇتلۇق

2006- يىلى 5 - ئاي

مۇندەرىجە

- كىرىش سۆز 1
- بىرىنچى بۆلۈم سۆزلەرنىڭ تۈرلەرگە بۆلۈنۈشى (سەرف) 1
1. ئىسىم، پېئىل، ھەرپ 1
2. ئىسىمنىڭ ئۈچ خىل شەكلى 2
3. پېئىلنىڭ ئىككى خىل شەكلى 2
4. سۆزلەر ئۆلچىمى 3
5. ئىسىم، پېئىل قىسىملىرى 5
6. تۈپ ئىسىم ۋە ياسالما ئىسىم 8
7. سۆزلەرنىڭ مەنىسى دىن شاخلىنىشى 8
1. ئۆتكەن زامان پېئىلى 11
2. كەلگۈسى زامان پېئىلى 15
3. ئىش – ھەرىكەت قىلغۇچىنىڭ نامى 19
4. ئىش – ھەرىكەت ئوبيېكتىنىڭ نامى 20
5. ئۆتكەن زامان ئىنكار پېئىلى 21
6. كەلگۈسى زامان ئىنكار پېئىلى 25
7. بۇيرۇق پېئىلى 29
8. ئىنكار بۇيرۇق پېئىلى 35

9. ئىش - ھەرىكەتنىڭ ئورۇنلىنىش ۋاقتى ۋە ئورنىنى

بىلدۈرىدىغان ئىسىم 39

10. ھەرىكەتنام 40

11. سايمان نامى 40

12. ئاشۇرما سۈپەت 41

ئىككىنچى بۆلۈم پېئىللارنىڭ تۈرلىنىشى (معزى) (1) 43

1. پېئىل قۇرۇلمىلىرى (بناء الأفعال) 43

2. پېئىل ۋەزىنلىرى (أوزان الأفعال) 46

3. پېئىللارنى تۈرلەش (تصنيف الأفعال) 48

1) فَعْلَ يَفْعَلُ بابى (أَحَدَهَا فَعْلَ يَفْعَلُ) 49

2) فَعْلَ يَفْعَلُ (ثَانِيهَا فَعْلَ يَفْعَلُ) 71

3) فَعْلَ يَفْعَلُ بابى (ثَالِثُهَا فَعْلَ يَفْعَلُ) 81

4) فَعْلَ يَفْعَلُ بابى (رَابِعُهَا فَعْلَ يَفْعَلُ) 86

5) فَعْلَ يَفْعَلُ بابى (خَامِسُهَا فَعْلَ يَفْعَلُ) 95

6) فَعْلَ يَفْعَلُ بابى (سَادِسُهَا فَعْلَ يَفْعَلُ) 97

2. ئۈچتىن ئارتۇق ھەرىلىك پېئىل (الْفِعْلُ الثَّلَاثِيُّ

الْمَزِيدُ) 103

1) أَفْعَلَ يَفْعَلُ بابى (أَحَدُهَا أَفْعَلَ يَفْعَلُ) 104

2) فَعَّلَ يَفْعَلُ بابى (ثَانِيهَا فَعَّلَ يَفْعَلُ) 109

3) فَاعَلَ يَفَاعَلُ بابى (ثَالِثُهَا فَعَلَ يَفَاعَلُ) 110

4) افْتَعَلَ يَفْتَعَلُ بابى (رَابِعُهَا افْتَعَلَ يَفْتَعَلُ) 111

5) اِنْفَعَلَ يَنْفَعُلُ بِأَبِي (خَامِسُهَا اِنْفَعَلَ يَنْفَعُلُ) 115.....

6) اَفْعَلٌ يَفْعَلُ بِأَبِي (سَادِسُهَا اَفْعَلٌ يَفْعَلُ) 115.....

7) اَفْعَالٌ يَفْعَالُ بِأَبِي (سَابِعُهَا اَفْعَالٌ يَفْعَالُ) 116.....

8) تَفَعَّلَ يَتَفَعَّلُ بِأَبِي (ثَامِنُهَا تَفَعَّلَ يَتَفَعَّلُ) 117.....

9) تَفَاعَلَ يَتَفَاعَلُ بِأَبِي (تَفَاعَلٌ يَتَفَاعَلُ) 117.....

10) اسْتَفْعَلَ يَسْتَفْعَلُ بِأَبِي (عَاشِرُهَا اسْتَفْعَلَ يَسْتَفْعَلُ) 120.....

11) اَفْعَوَعَلَ يَفْعَوَعَلُ بِأَبِي (حَادِي عَشْرُهَا اَفْعَوَعَلَ يَفْعَوَعَلُ) 121.....

12) اَفْعَوَلٌ يَفْعَوَلُ بِأَبِي (ثَانِي عَشْرُهَا اَفْعَوَلٌ يَفْعَوَلُ) 121.....

3. ئەسلى تۆت ھەرپلىك پېئىل (اَلْفِعْلُ الرَّبَاعِيُّ الْمُجْرَدُ) 121.....

4. تۆتتىن ئارتۇق ھەرپلىك پېئىل (اَلْفِعْلُ الرَّبَاعِيُّ

الْمَزِيدُ) 122.....

1) تَفَعَّلَ يَتَفَعَّلُ بِأَبِي (أَحَدُهَا تَفَعَّلَ يَتَفَعَّلُ) 122.....

2) اَفْعَنَلَّ يَفْعَنَلُّ بِأَبِي (ثَانِيهَا اَفْعَنَلَّ يَفْعَنَلُّ) 122.....

3) اَفْعَلَّلَ يَفْعَلِّلُ بِأَبِي (ثَالِثُهَا اَفْعَلَّلَ يَفْعَلِّلُ) 122.....

ئۈچىنچى بۆلۈم پېئىللارنىڭ تۈرلىنىشى (معزى) (2) 127.....

تۆتىنچى بۆلۈم ئەھرەب تىلى گرامماتىكىسىدىكى ئاساسلىق

100 ئامىل 193.....

بىرىنچى بۆلەك: ئىسىملارنى زىر قىلىدىغان ھەرپلەر 194.....

ئىككىنچى بۆلەك: ئىسمىنى زەۋەر، خەۋىرىنى پىچ قىلىدىغان

ھەرپلەر 209.....

ئۈچىنچى بۆلەك: لېس گە ئوخشىتىلغان ئىككى ھەرپ 213.....

- 214..... تۆتىنچى بۆلەك: ئىسمىنىلا زەۋەر قىلىدىغان ھەرپلەر
- بەشىنچى بۆلەك: كەلگۈسى زامان پېئىلىنى زەۋەر قىلىدىغان ھەرپلەر.....219
- ئالتىنچى بۆلەك: كەلگۈسى زامان پېئىلىنى ساكىن قىلىدىغان ھەرپلەر.....221
- يەتتىنچى بۆلەك: «إِنْ» مەنىسىنى بىلدۈرگەن ئاساستا، كەلگۈسى زامان پېئىلىنى ساكىن قىلىدىغان ئىسىملار.....223
- سەككىزىنچى بۆلەك: ئۆزىدىن كېيىن كەلگەن «ئىكْرَة» (ئاتونۇش) ئىسىملارنى پەرقلىنىدىغان ئاساستا زەۋەر قىلىدىغان ئىسىملار.....227
- توققۇزىنچى بۆلەك: بەزىسى ئارقىسىدا كەلگەن ئىسىملارنى زەۋەرلىك قىلىدىغان، بەزىسى پىچلىك قىلىدىغان پېئىل ئىسىملىرى دېيىلىدىغان سۆزلەر.....229
- ئونىنچى بۆلەك: (مۇبەتەدەئۇن) ئىسمىنى پىچ، خەۋىرىنى زەۋەر قىلىدىغان تولۇقلىغۇچى پېئىللار.....233
- ئون بىرىنچى بۆلەك: ئىسمىنى پىچ، خەۋىرىنى زەۋەر قىلىدىغان يېقىنلىشىش پېئىللىرى.....242
- ئون ئىككىنچى بۆلەك: ئەلىق – لام بىلەن تونۇشلۇققا ئايلانغان جىنس ئىسمىنى پىچ قىلىدىغان ياكى ئەلىق – لام بىلەن تونۇلغان ئىسىمغا قوشۇلغان ئىسمىنى پىچ قىلىدىغان ياكى زەۋەر ئوقۇلىدىغان ئىكْرَة ئىسىم بىلەن

- پەرقلىنىدىغۇزۇلگەن ضمير (ئالماش) ئىسمىنى پىچ قىلىدىغان
 مەدھىيەلەش ۋە سۆكۈش پېئىللىرى 246
- ئون ئۈچىنچى بۆلەك: قەلب پېئىللىرى دېيىلىدىغان گۇمان
 ۋە ئىشىنىش پېئىللىرى 249
- اللَّفْظِيَّةُ نىڭ قىياسىيە قىسمىدىكى يەتتە ئامىل 253
- پېئىلنىڭ ئىككى خىل شەكلى 253
- ھەرىكەتنام 255
- ھەرىكەت ئىگىسى 257
- ھەرىكەت قوبۇل قىلغۇچىنىڭ ئىسمى 260
- ئوخشاشما سۈپەت 263
- قوشۇلما ئىسىم 265
- تولۇق ئىسىم 266
- مەنىۋىيەنىڭ ئىككى خىل شەكلى 268
1. ئەرەب تىلىدىكى جۈملە ۋە ئۇنىڭ گرامماتىكىلىق
 ئورنى 270
- بەشىنچى بۆلۈم تاۋۇش بەلگىلىرى (حرکات) 287
1. تونۇش ئىسىم، ناتونۇش ئىسىم 289
2. جۈپ بەلگە (يوشۇرۇن نۇن) 289
3. ئاخىرى ئۆزگىرىدىغان ۋە ئۆزگەرمەيدىغان ئىسىم 289
4. قىسقارتىلغان ئىسىم 290
5. ئىككىلىك ئىسىم 290

6. كۆپلۈكنىڭ ئىككى خىل شەكلى 291.....
7. ساغلام كۆپلۈك 291.....
8. ئاز كۆپلۈك 292.....
9. كۆپلۈكنىڭ كۆپلۈكى 292.....
10. ئىككىلىك ئىسىمنىڭ كۆپلۈك شەكلىدە قوشۇلۇشى 292.....
11. كۆپلۈك ۋە يەككىلىك 293.....
12. ئالدى زىر قىلىنغان ياء 294.....
13. قىسقارتىلغان ئەلىف 294.....
14. قوشۇلما ئىسىم 295.....
15. ئىككىلىك ئىسىمنىڭ يەككە ئىسىمغا قوشۇلۇشى 296.....
16. مۇئەننەس ئىسىم 297.....
17. مۇئەننەسلىكنى بىلدۈرىدىغان سان 297.....
18. مۇئەننەس ئىسىملار 298.....
19. مۇئەننەس جىنىستىكى كۆپلۈك ئىسىم 301.....
20. كۆپلۈك ئىسىم 301.....
21. پارچە كۆپلۈك ئىسىم 302.....
22. تونۇش ۋە ناتونۇش ئىسىم (تەكرار) 302.....
23. سۈپەت ۋە سۈپەتلەنگۈچى ئىسىم 303.....
24. قىسقارتىلغان ۋە سوزۇلغان ئىسىم 303.....
25. خاس ئىسىم 304.....
26. تەۋەلىك ئىسىم 304.....

27. تەۋەلىك ئىسمىنىڭ كۆپلۈكى 304
28. كىچىكلىتىلگەن ئىسىم 305
29. كۆپلۈك ساننى كىچىكلىتىش 305
30. ئاخىرى ساكىنلىق ئىسىم 306
31. ئۆلىنىدىغان ئىسىم 306
32. سان 306
- ئالتىنچى بۆلۈم ئەرەب تىلى گرامماتىكىسى ھەققىدە قىسقىچە
- بايان (ضريري) 307
- ئۇيغۇر ۋە ئەرەب تىلى گرامماتىكىسىدا كۆپ ئۇچرايدىغان ئاتالغۇلار
- سېلىشتۇرمىسى 349

مضامين

379.....	القسم الأول: الصرف
403.....	القسم الثاني معزى
425.....	القسم الثالث مائة عامل
435.....	القسم الرابع حركات
445.....	القسم الخامس ضريري

بىرىنچى بۆلۈم

سۆزلەرنىڭ تۈرلەرگە بۆلۈنۈشى (سەرف)

إِقْرَأْ بِسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ

بىلىش كېرەككى، ئەرەب كەلىمىسى (سۆزى) ئۈچ قىسىمغا بۆلۈنىدۇ. ئۇ بولسىمۇ «إِسْمٌ» دۇر، «فِعْلٌ» دۇر، «حَرْفٌ» دۇر.

1. ئىسىم، پېئىل، ھەرپ

«إِسْمٌ» دېگەن «رَجُلٌ - ئەر» گە ئوخشاشتۇر. (يەنى رَجُلٌ دەك ئۆتكەن زامان، ھازىرقى زامان ۋە كەلگۈسى زاماندىن ئىبارەت ئۈچ زاماننىڭ بىرىگە ئالاقىدار بولماي پەقەت مەنا بىلدۈرۈپلا كەلگەن سۆز ئىسىم دېيىلىدۇ.)

«فِعْلٌ» دېگەن «ضَرَبَ (بىر ئەر ئۆتكەن زاماندا ئوردى)» گە ئوخشاشتۇر. (يەنى ضَرَبَ دەك ئۆتكەن زامان، ھازىرقى زامان ۋە

كەلگۈسى زاماندىن ئىبارەت ئۈچ زاماننىڭ بىرىگە ئالاقىدار بولۇپ ھەمدە مەنا بىلدۈرۈپ كەلگەن سۆز پېئىل دېيىلىدۇ.

«حَـرْفٌ» دېگەن «مَن...دِن، ...تِن»
 «عَن...دِن، ...تِن» گە ئوخشاشتۇر. (يەنى مَن، عَن دەك ئۆتكەن زامان، ھازىرقى زامان ۋە كەلگۈسى زاماندىن ئىبارەت ئۈچ زاماننىڭ بىرىگە ئالاقىدار بولماي، تولۇق مەنا بىلدۈرمەي پەقەت باشقا سۆز (ئىسىم) بىلەن قوشۇلۇپ مەنا بىلدۈرىدىغان قوشۇمچىلار ھەرپ دېيىلىدۇ).

2. ئىسىمنىڭ ئۈچ خىل شەكلى

«إِسْمٌ» ئۈچ قىسىمغا بۆلۈنىدۇ: «الإِسْمُ الثَّلَاثِيٌّ»، «الإِسْمُ الرَّبَاعِيٌّ»، «الإِسْمُ الْخُمَاسِيٌّ» دۇر.
 «الإِسْمُ الثَّلَاثِيٌّ» دېگەن ئۈچ ھەرپلىك كَلِمَةٌ (سۆز) دۇر. مەسلەن: «زَيْدٌ» (ئادەم ئىسمى).
 «الإِسْمُ الرَّبَاعِيٌّ» دېگەن تۆت ھەرپلىك كَلِمَةٌ (سۆز) دۇر. مەسلەن: «جَعْفَرٌ» (كىچىك ئېرىق).
 «الإِسْمُ الْخُمَاسِيٌّ» دېگەن بەش ھەرپلىك كَلِمَةٌ (سۆز) دۇر. مەسلەن: «سَفَرٌ جَلٌ» (بېھى).

3. پېئىلنىڭ ئىككى خىل شەكلى

«فِعْلٌ» ئىككى قىسىم بولۇپ، «الْفِعْلُ الثَّلَاثِيٌّ»، «الْفِعْلُ الرَّبَاعِيٌّ» دىن ئىبارەت.

«الْفِعْلُ الثَّلَاثِيُّ» دېگەن ئۈچ ھەرپلىك كَلِمَةٌ دۇر. مەسىلەن:
 «ضَرَبَ» (بىر ئەر ئۆتكەن زاماندا ئوردى).
 «الْفِعْلُ الرَّبَاعِيُّ» دېگەن تۆت ھەرپ لىك كَلِمَةٌ دۇر. مەسىلەن:
 «دَخَرَجَ» (بىر ئەر ئۆتكەن زاماندا يۈمۈلاتتى).

4. سۆزلەر ئۆلچىمى

ئەرەب سۆزىنىڭ وَزْنٌ (ئۆلچىمى) «ف»، «ع»، «ل» يەنى
 فَعْلٌ دۇر.

«حَرْفٌ» ئىككى قىسىمغا بۆلۈنىدۇ: بىرى ھەرپ ئەسلى،
 يەنە بىرى ھەرپ زائىد (ئارتۇق).

ھەرپ ئەسلى دېگەن «ف»، «ع»، «ل» (فَعْلٌ) ئۈدۈلىدا (ئويمۇ
 ئوخشاش) نىڭ باراۋىرىدە بولىدىغان كىلمە دۇر. مەسىلەن: «ضَرَبَ»
 (بىر ئەر ئۆتكەن زاماندا) ئوردى، ئۇنىڭ وَزْنٌ ي «فَعْلٌ» دۇر.

ھەرپ زائىد دېگەن «ف»، «ع»، «ل» نىڭ ئۈدۈلىدا
 (ئوخشاش) بولمىغان كىلمە دۇر. مەسىلەن: «اَكْرَمَ»، وَزْنٌ ي
 «اَفْعَلٌ» دۇر.

ھەرپ ئەسلى «ثَلَاثِيٌّ» دا ئۈچ ھەرپلىكتۇر، ئۇ بولسىمۇ «ف»،
 «ع»، «ل».

ھەرپ ئەسلى «رَبَاعِيٌّ» دا تۆت ھەرپلىكتۇر، ئۇ بولسىمۇ «ف»،
 «ع»، ئىككى «ل».

ھەرپ ئەسلى «خَمَاسِيٌّ» دا بەش ھەرپلىكتۇر. «ف»، «ع»،
 ئۈچ «ل».

«ثَلَاثِيٌّ» مۇ ئىككى قىسىمدۇر. «ثَلَاثِيٌّ مُجَرَّدٌ»، «ثَلَاثِيٌّ مَزِيدٌ».

«ثَلَاثِيٌّ مُجَرَّدٌ» دېگەن ئۇ ئۆزىنىڭ ئەسلى ھەرىپىگە بىر نەرسە زىيادە بولمايدىغان كَلِمَةٌ دۇر. مەسىلەن: «ضَرَبَ»، وَزْنُ ي «فَعْلٌ» دۇر.

«ثَلَاثِيٌّ مَزِيدٌ» دېگەن ئۇ ئۆزىنىڭ ئەسلى ئۈچ ھەرىپىگە بىر نەرسە زىيادە بولىدىغان كَلِمَةٌ دۇر. مەسىلەن: «أَكْرَمَ» (ھۆرمەت قىلدى)، وَزْنُ ي «أَفْعَلٌ».

«رُبَاعِيٌّ» مۇ ھەم ئىككى قىسىمدۇر. بىرى «رُبَاعِيٌّ مُجَرَّدٌ»، يەنە بىرى «رُبَاعِيٌّ مَزِيدٌ» تۇر.

«رُبَاعِيٌّ مُجَرَّدٌ» دېگەن ئۆزىنىڭ ئەسلى تۆت ھەرىپىگە بىر نەرسە زىيادە بولمايدىغان كَلِمَةٌ دۇر. مەسىلەن: «دَحْرَجَ»، وَزْنُ ي «فَعْلَلٌ».

«رُبَاعِيٌّ مَزِيدٌ» دېگەن ئۆزىنىڭ ئەسلى تۆت ھەرىپىگە بىر نەرسە ئارتۇق بولىدىغان كَلِمَةٌ دۇر. مەسىلەن: «تَدَحْرَجَ» (بىر نەر ئۆتكەن زاماندا يۈمۈلدى)، وَزْنُ ي «تَفَعَّلَلٌ».

«خُمَاسِيٌّ» مۇ ھەم ئىككى قىسىم بولۇپ، بىرى «خُمَاسِيٌّ مُجَرَّدٌ»، يەنە بىرى «خُمَاسِيٌّ مَزِيدٌ» تۇر.

«خُمَاسِيٌّ مُجَرَّدٌ» دېگەن ئۇ ئۆزىنىڭ ئەسلى بەش ھەرىپىگە بىر نەرسە زىيادە بولمايدىغان كَلِمَةٌ دۇر. مەسىلەن: «جَحْمَرِشٌ» (ياشانغان ئايال)، وَزْنُ ي «فَعْلَلَلٌ» دۇر.

«خُمَاسِيٌّ مَزِيدٌ» دېگەن ئۆزىنىڭ ئەسلى بەش ھەرىپىگە بىر نەرسە زىيادە بولىدىغان كَلِمَةٌ دۇر. مەسىلەن: «خَتَدَرِشٌ» (قەدىمقى شاراب)، وَزْنُ ي «فَعْلَلِيلٌ».

5. ئىسىم، پېئىل قىسىملىرى

«إِسْمٌ» ۋە «فِعْلٌ» قىسىملىرى (تەركىبىدە كېسەل ھەرپلەرنىڭ بولۇش - بولماسلىقى، كېسەل ھەرپلەرنىڭ سۆزنىڭ باش، ئوتتۇرا ۋە ئاخىرىغا ئورۇنلىشىشى، تەكرار ھەرپلەرنىڭ بولۇش - بولماسلىقى قاتارلىق ئەھۋاللارغا ئاساسەن) نەتىجە قىسىمغا بۆلۈنىدۇ.

1. «صَحِيحٌ» دېگەن تەركىبىدە حَرْفُ عِلَّةٍ (كېسەل ھەرپ) بولمىغان، ئوخشاش ھەرپلەر تەكرارلانمىغان سۆز بولۇپ، ساغلام دېگەن مەنىدە.

2. «مُضَاعَفٌ» دېگەن تەركىبىدە ئوخشاش ھەرپلەر تەكرارلىنىدىغان سۆز بولۇپ، ھەسسىلەش دېگەن مەنىدە.

3. «مَثَالٌ» دېگەن بىرىنچى ھەرىپى حَرْفُ عِلَّةٍ بولغان سۆز بولۇپ، ئوخشاش دېگەن مەنىدە.

4. «أَجَوْفٌ» دېگەن ئوتتۇرىسىدىكى ھەرپ حَرْفُ عِلَّةٍ بولغان سۆز بولۇپ، ئوتتۇرىسى كاۋاك دېگەن مەنىدە.

5. «نَاقِصٌ» دېگەن ئاخىرقى بىر ھەرىپى حَرْفُ عِلَّةٍ بولغان سۆز بولۇپ، كەمتۈك، ئاخىرى يوق دېگەن مەنىدە.

6. «لَفِيفٌ» دېگەن ئوتتۇرا ۋە ئاخىرىدىكى ھەرپ حَرْفُ عِلَّةٍ بولغان سۆز بولۇپ، ئاخىرى يۆگەلگەن دېگەن مەنىدە.

7. «مُلْتَوِيٌّ» دېگەن باش ۋە ئاخىرقى ھەرىپى حَرْفُ عِلَّةٍ بولغان سۆز بولۇپ، باش ۋە تۆۋەن تەرەپتىن يۆگەلگەن دېگەن مەنىدە.

«حَرْفُ الْعِلَّةِ» يهني كېسەل ھەرپلەر ئۈچ بولۇپ، ئۇلار: «و»، «ا»، «ي» دۇر.

تۆۋەندە ئۇلارنى تەپسىلىي چۈشەندۈرىمىز.

1. «الصَّحِيحُ» دېگىنىمىز: «إِسْمٌ» ياكى «فِعْلٌ» نىڭ «ف»، «ع»، «ل» ئۇدۇلىدا (فَعْلَ دىكى) حَرْفُ عِلَّة ھەرپ بولمىغان، ئىككى ھەرپ بىر خىل بولمىغان سۆزدۇر. مەسىلەن: «ضَرَبَ» (ئۇرماق) نىڭ وَزْنُ ي «فَعْلٌ» دۇر.

ئەگەر «إِسْمٌ» ۋە «فِعْلٌ» نىڭ «ف» سىنىڭ ئۇدۇلىدا «ء» (ھەمزە) كەلسە بۇ مَهْمُوزُ الْفَاء «ف» ھەمىزلىك بولىدۇ.

مەسىلەن: «أَبْرَ» (يىڭنە بىلەن قۇدۇق قازدى)، وَزْنُ ي «فَعْلٌ» دۇر.

ئەگەر بۇ ئىككىسىنىڭ «ع» ئۇدۇلىدا «ء» كەلسە مَهْمُوزُ الْعَيْن «ع» ھەمىزلىك بولىدۇ. مەسىلەن: «بَتَرَ» (قۇدۇق قازدى)، وَزْنُ ي «فَعْلٌ» دۇر.

ئەگەر «ء» بۇ ئىككىسىنىڭ «ل» نىڭ ئۇدۇلىدا كەلسە مَهْمُوزُ مَهْمُوزُ الْعَيْن «ل» ھەمىزلىك بولىدۇ. مەسىلەن: «بَرَّءَ» (ساقايدى) وَزْنُ ي «فَعْلٌ».

2. «الْمُضَاعَفُ» دېگىنىمىز ئىككى قىسىمدۇر، بىرى «الْمُضَاعَفُ الثَّلَاثِيُّ»، يەنە بىرى «الْمُضَاعَفُ الرَّبَاعِيُّ» دۇر.

«الْمُضَاعَفُ الثَّلَاثِيُّ» دېگىنىمىز، «إِسْمٌ» ياكى «فِعْلٌ» نىڭ «ع»، «ل» نىڭ ئۇدۇلىدا، ئىككى ھەرپ بىر خىل بولغان سۆزدۇر. مەسىلەن: «فَرَّ» نىڭ ئەسلى «فَرَرَّ» بولۇپ، وَزْنُ ي «فَعْلٌ» دۇر. «فَرَّ» (قاچماق) نىڭ وَزْنُ ي «فَعْلٌ» دۇر.

«الْمُضَاعَفُ الرَّبَاعِيُّ» دېگىنىمىز، «إِسْمٌ» ياكى «فَعْلٌ» نىڭ «فَعْلٌ» دىكى «ف» ۋە بىرىنچى «ل» نىڭ، «ع» ۋە ئىككىنچى «ل» نىڭ ئۈدۈلىدا بىر خىل ھەرپ بولغان سۆزدۈر. مەسىلەن: «صَرَصَرٌ» (قاتتىق بوران)، وَزْنٌ ي «فَعْلٌ» دۈر. «صَرَصَرَ» نىڭ وَزْنٌ ي «فَعْلٌ» دۈر.

3. «الْمَثَالُ» دېگىنىمىز، «إِسْمٌ» ياكى «فَعْلٌ» نىڭ («فَعْلٌ» دىكى) «ف» نىڭ ئۈدۈلىدا حَرْفُ عِلَّةٌ بولغان سۆزدۈر. مەسىلەن: «وَعَدٌ» (ۋەدە)، وَزْنٌ ي «فَعْلٌ» دۈر. «وَعَدَ» نىڭ وَزْنٌ ي «فَعْلٌ» دۈر.

4. «الْأَجْرُفُ» دېگىنىمىز، «إِسْمٌ» ياكى «فَعْلٌ» نىڭ («فَعْلٌ» دىكى) «ع» نىڭ ئۈدۈلىدا حَرْفُ عِلَّةٌ بولغان سۆزدۈر. مەسىلەن: «قَوْلٌ» (گەپ - سۆز) نىڭ وَزْنٌ ي «فَعْلٌ» دۈر، قَالَ نىڭ وَزْنٌ ي «فَعْلٌ» دۈر.

5. «الْتِاقِصُ» دېگىنىمىز، «إِسْمٌ» ياكى «فَعْلٌ» نىڭ («فَعْلٌ» دىكى) «ل» نىڭ ئۈدۈلىدا حَرْفُ عِلَّةٌ بولغان سۆزدۈر. مەسىلەن: «رَمِيٌّ» (ئوق) ئاتماق) نىڭ وَزْنٌ ي «فَعْلٌ»، «رَمِيَ» نىڭ وَزْنٌ ي «فَعْلٌ» دۈر.

6. «الْفَيْفُ» دېگىنىمىز، «إِسْمٌ» ياكى «فَعْلٌ» نىڭ («فَعْلٌ» دىكى) «ع، ل» نىڭ ئۈدۈلىدا حَرْفُ عِلَّةٌ بولغان سۆزدۈر. مەسىلەن: «قَوِيٌّ» (كۈچلۈك بولماق)، وَزْنٌ ي «فَعْلٌ»، «قَوِيَ»، نىڭ وَزْنٌ ي «فَعْلٌ» دۈر.

7. «الْمَلَكُويُّ» دېگىنىمىز، **إِسْمٌ** ياكى **فِعْلٌ** نىڭ «فَعْلٌ» (دىكى) «ف»، «ل» نىڭ ئۈدۈلىدا **حَرْفٌ عِلَّةٌ** بولغان سۆزدۈر. مەسىلەن: «وَشِيٌّ» (تۆھمەت قىلماق)، «وَشِيٌّ» نىڭ **وَزْنٌ** ى «فَعْلٌ» دۈر.

6. تۈپ ئىسىم ۋە ياسالما ئىسىم

«إِسْمٌ» ئىككى قىسىم، بىرى «إِسْمٌ جَامِدٌ»، يەنە بىرى «إِسْمٌ مَصْدَرٌ» دۈر.

«إِسْمٌ جَامِدٌ» دېگىنىمىز، ئۇنىڭدىن بىرنەرسە تۈرلەپ چىقارغىلى بولمايدىغان ئىسىمدۈر. مەسىلەن: «رَجُلٌ» (ئەر)، «فَرَسٌ» (ئات).

«إِسْمٌ مَصْدَرٌ» دېگىنىمىز، ئۇنىڭدىن باشقا سۆزلەرنى تۈرلەپ چىقارغىلى بولىدىغان ئىسىمدۈر. مەسىلەن: «ضَرْبٌ» (ئۇر + ماق = ئۇرماق)، «قَتْلٌ» (ئۆلتۈر + مەك = ئۆلتۈرمەك).

7. سۆزلەرنىڭ مَصْدَرٌ دىن شاخلىنىشى

ئەرەبلەر ھەرقانداق «مَصْدَرٌ» دىن ئون ئىككى **صِيغَةٌ** (فورمۇلا)، تۈرلىنىش شەكلىنى تۈرلەپ چىقىرىدۇ. ئۇلار تۆۋەندىكىچە:

1. «فِعْلٌ مَاضِيٌّ» — ئۆتكەن زامان پېئىلى.
2. «فِعْلٌ مُضَارِعٌ» — ھازىرقى ۋە كەلگۈسى زامان (ئورتاق) پېئىلى.
3. «إِسْمٌ فَاعِلٌ» — ئىش - ھەرىكەت قىلغۇچىنى بىلدۈرىدىغان ئىسىم.

4. «إِسْمٌ مَّفْعُولٌ» — ئىش - ھەرىكەتنى قوبۇل قىلغۇچىنى بىلدۈرىدىغان ئويىپكىتنىڭ ئىسمى.
5. «فَعْلٌ جَحْدٌ» — ئۆتكەن زاماندىكى ئىش - ھەرىكەتنى ئىنكار قىلىدىغان پېئىل.
6. «فَعْلٌ أَمْرٌ» — بۇيرۇق پېئىلى.
 ئۇ ئىككى قىسىمغا بۆلۈنىدۇ، بىرى، مُخَاطَبٌ (ئىككىنچى شەخس) كە بولغان بۇيرۇق، يەنى «أَمْرٌ حَاضِرٌ»، يەنە بىرى، بىرىنچى ۋە امر غائب (ئۈچىنچى شەخس) كە بولغان بۇيرۇق.
7. «فَعْلٌ نَهْيٌ» — ئىنكار بۇيرۇق پېئىلى.
8. «فَعْلٌ نَفْيٌ» — كەلگۈسى ۋە ھازىرقى زاماندىكى ئىش - ھەرىكەتنى ئىنكار قىلىدىغان پېئىل.
9. «إِسْمٌ زَمَانٌ» — ئىش - ھەرىكەتنىڭ ئورۇندىلىش ۋاقتىنى بىلدۈرىدىغان ئىسىم.
10. «إِسْمٌ مَكَانٌ» — ئىش - ھەرىكەتنىڭ ئورۇندىلىش ئورنىنى بىلدۈرىدىغان ئىسىم.
11. «إِسْمٌ آلَةٌ» — ئىش - ھەرىكەتنى ئورۇنداش ئەسۋابىنىڭ ئىسمى.
12. «إِسْمٌ تَفْضِيلٌ» — ئاشۇرما سۈپەت.
 يۇقىرىدىكى 12 صَيْغَةٌ گە مىسال: ضَرَبَ يَضْرِبُ ضَرْبًا ضَارِبًا
 مَضْرُوبٌ لَمْ يَضْرِبْ لَيَضْرِبْ إِضْرِبْ لِيَضْرِبْ لَا تَضْرِبْ مَضْرِبٌ
 مَضْرَابٌ أَضْرِبُ
 ئۇلارنىڭ مەنىسى تۆۋەندىكىچە:

1. «ضَرَبَ» — (بىر ئەر كىشى ئۆتكەن زاماندا) ئۇردى، ئۇ
«فَعْلٌ مَّاضٍ» دۇر.
2. «يَضْرِبُ» — (بىر ئەر كىشى كېلىدىغان زاماندا)
ئۇرىدۇ، ئۇ «فَعْلٌ مُضَارِعٌ» دۇر.
3. «ضَرَبًا» — ئۇرماق، «مَصْدَرٌ»، يەنى سۆز يىلتىزى.
4. «ضَارِبٌ» — (بىر ئەر كىشى) ئۇرغۇچىدۇر، ئۇ «إِسْمٌ
فَاعِلٌ» دۇر.
5. «مَضْرُوبٌ» — (بىر ئەر كىشى) ئۇرۇلغۇچىدۇر، ئۇ «إِسْمٌ
مَفْعُولٌ» دۇر.
6. «لَمْ يَضْرِبْ» — (ئۇ بىر ئەر كىشى ئۆتكەن زاماندا)
ئۇرمىدى، ئۇ «فَعْلٌ جَاهِدٌ» دۇر.
7. «لَا يَضْرِبُ» — (بىر ئەر كىشى كېلىدىغان زاماندا)
ئۇرمايدۇ، ئۇ «فَعْلٌ نَفْيٌ» دۇر.
8. «إِضْرِبْ» — (سەن بىر ئەر كىشى) ئۇرغىن، ئۇ «أَمْرٌ
حَاضِرٌ» دۇر.
9. «لِيَضْرِبْ» — (ئۇ بىر ئەر كىشى) ئۇرسۇن، ئۇ «أَمْرٌ
غَائِبٌ» دۇر.
10. «لَا تَضْرِبْ» — (سەن بىر ئەر كىشى) ئۇرمىغىن، ئۇ
«نَهْيٌ حَاضِرٌ» دۇر.
11. «مَضْرِبٌ» — ئۇرغان ئورۇن ياكى ئۇرغان ۋاقىت
(ھەر ئىككىلىسىنىڭ وَزْنٌ يى ئوخشاش)، ئۇ «إِسْمٌ زَمَانٌ» ۋە «إِسْمٌ
مَكَانٌ» دۇر.

12. «مَضْرَبٌ» — ئۇرىدىغان ئەسۋاب، ئۇ «إِسْمُ آلَةٍ» دۇر.
13. «أَضْرَبُ» — بەكرەك ئۇرغۇچى بىر ئەر كىشى، ئۇ «إِسْمُ تَفْضِيلٍ» دۇر.

پېئىلنىڭ مەيدانغا كېلىشى

ھەرقانداق بىر پېئىلنىڭ ئورۇندىلىشى ئۈچۈن، شۇ پېئىلنىڭ ئورۇندىغۇچىسى بولۇشى كېرەك. ئورۇندىغۇچى دېگەن فاعل دۇر. ھەرقانداق پېئىلنىڭ فاعلى يەككە (مُفْرَدٌ) بولىدۇ، ئىككىلىك (تَنْبِيْةٌ) بولىدۇ، كۆپلۈك (جَمْعٌ) بولىدۇ. ئۇلاردىن ھەربىرى بىرىنچى شەخس (مُتَكَلِّمٌ)، ئىككىنچى شەخس (مُخَاطَبٌ) ۋە ئۈچىنچى شەخس (غَائِبٌ) بولىدۇ. ئۇلاردىن ھەربىرى ئەر (الْمَذْكُورُ) ئايال جىنس تۈردە (الْمَوْثُوتُ) بولىدۇ. «مُتَكَلِّمٌ» دېگەن سۆزلىگۈچى، «مُخَاطَبٌ» دېگەن ئاڭلىغۇچى، «غَائِبٌ» نەق مەيداندا بولمىغان كىشىگە قارىتىلغاندۇر.

1. ئۆتكەن زامان پېئىلى

ئۆتكەن زامان پېئىلنىڭ (فِعْلٌ مَاضٍ) مەلۇم (معلوم) غا 14 صىغە باردۇر، ئۇنىڭدىن ئالتىسى «غَائِبٌ» ئۈچۈن، ئالتىسى «مُخَاطَبٌ» ئۈچۈن، ئىككىسى «مُتَكَلِّمٌ» ئۈچۈندۇر. ئالتە «غَائِبٌ» نىن ئۈچى «مُذَكَّرٌ» ئۈچۈن، ئۈچى «مُؤنثٌ» ئۈچۈندۇر.

ئۈچ «الْمَذْكُورُ»:

ضَرَبَ — (ئۇ بىر ئەر ئۆتكەن زاماندا) ئۇردى، ئۇنىڭ صىغەسى — واحد مذكر غائب معلوم فعل ماضي.

- ضَرَبَا — (ئۇ ئىككى ئەر ئۆتكەن زاماندا) ئۇردى، ئۇنىڭ
 صيغەسى — تثنىة مذكر غائبين معلوم فعل ماضي،
 ضَرَبُوا — (ئۇلار كۆپ ئەرلەر ئۆتكەن زاماندا) ئۇردى، ئۇنىڭ
 صيغەسى — جمع مذكر غائبين معلوم فعل ماضي،
 ئۈچ «مُؤْتَتْ»:
- ضَرَبَتْ — (ئۇ بىر ئايال ئۆتكەن زاماندا) ئۇردى، صيغە
 سى — واحدة مؤنث غائبة معلوم فعل ماضي،
 ضَرَبَتْما — (ئۇ ئىككى ئايال ئۆتكەن زاماندا) ئۇردى، ئۇنىڭ
 صيغەسى — تثنىة مؤنث غائبتين معلوم فعل ماضي،
 ضَرَبْنَ — (ئۇلار كۆپ ئاياللار ئۆتكەن زاماندا) ئۇردى، ئۇنىڭ
 صيغەسى — جمع مؤنث غائبات معلوم فعل ماضي،
 ئالتە «الْمُخَاطَبُ» نىن ئۈچى «الْمُذَكَّرُ» ئۈچۈن، ئۈچى
 «مُؤْتَتْ» ئۈچۈندۈر،
 ئۈچ «مُذَكَّرُ»:
- ضَرَبَتْ — (سەن بىر ئەر ئۆتكەن زاماندا) ئۇردۇڭ، صيغە
 سى — واحد مذكر مخاطب معلوم فعل ماضي،
 ضَرَبْتَمَا — (سىلەر ئىككى ئەر ئۆتكەن زاماندا) ئۇردۇڭلار،
 صيغەسى — تثنىة مذكر مخاطبين معلوم فعل ماضي،
 ضَرَبْتُمْ — (سىلەر كۆپ ئەرلەر ئۆتكەن زاماندا) ئۇردۇڭلار،
 صيغەسى — جمع مذكر مخاطبين معلوم فعل ماضي،
 ئۈچ «مُؤْتَتْ»:

ضَرَبْتُ — (سەن بىر ئايال ئۆتكەن زاماندا) ئۇردۇڭ، صيغە
 سى — واحدة مۇنث مخاطبة معلوم فعل ماضي.
 ضَرَبْتِمَا — (سىلەر ئىككى ئايال ئۆتكەن زاماندا) ئۇردۇڭلار.
 صَيِّغَةٌ سى — تثنية مۇنث مخاطبتين معلوم فعل ماضي.
 ضَرَبْتُنَّ — (سىلەر كۆپ ئاياللار ئۆتكەن زاماندا) ئۇردۇڭلار.
 صَيِّغَةٌ سى — جمع مۇنث مخاطبات معلوم فعل ماضي.
 ئىككى «متكلم»:

ضَرَبْتُ — (مەن بىر ئەرياكى بىر ئايال ئۆتكەن زاماندا)
 ئۇردۇم، صَيِّغَةٌ سى — واحد متكلم معلوم فعل ماضي.
 ضَرَبْنَا — (بىز كۆپ ئەرلەر ياكى ئاياللار ئۆتكەن زاماندا)
 ئۇردۇق، صَيِّغَةٌ سى — متكلم مع الغير معلوم فعل ماضي.
 ئەگەر «مَعْلُومُ فِعْلٍ مَاضِي» نى «مَجْهُول» غا ئۆزگەرتەي
 دېسىڭىز، بىرىنچى ھەرپنى «ضَمَّ» (پىچ) قىلىڭ، ئاخىرىنىڭ
 ئالدىنى «كَسْر» (زىر) قىلىڭ، ئاندىن ضَرَبَ ← ضَرِبْ گە
 ئۆزگەرىدۇ.

مجهول فعل ماضي نىڭ 14 صيغە سى باردۇر، ئۇنىڭدىن
 ئالتىسى «غَائِبٌ» ئۈچۈن، ئالتىسى «مُخَاطَبٌ» ئۈچۈن، ئىككىسى
 «مُتَكَلِّمٌ» ئۈچۈندۇر.
 ئالتە «غَائِبٌ» تىن ئۈچى «مُدَّكَّرٌ» ئۈچۈن، ئۈچى «مُؤَنَّثٌ»
 ئۈچۈندۇر.
 ئۈچ «مُدَّكَّرٌ»:

- ضَرِبَ — (ئۇ بىر ئەر ئۆتكەن زاماندا) ئۇرۇلدى، صيغة
سى — واحد مذکر غائب مجهول فعل ماضٍ.
- ضَرَبَا — (ئۇ ئىككى ئەر ئۆتكەن زاماندا) ئۇرۇلدى، صيغة
سى — تشية مذکر غائبين مجهول فعل ماضٍ.
- ضَرَبُوا — (ئۇلار كۆپ ئەرلەر ئۆتكەن زاماندا) ئۇرۇلدى، صيغة
سى — جمع مذکر غائبين مجهول فعل ماضٍ.
- ئۈچ «مُؤْتٌ»:
- ضَرِبَتْ — (ئۇ بىر ئايال ئۆتكەن زاماندا) ئۇرۇلدى، صيغة
سى — واحدة مؤنث غائبة مجهول فعل ماضٍ.
- ضَرِبَتَا — (ئۇ ئىككى ئايال ئۆتكەن زاماندا) ئۇرۇلدى، صيغة
سى — تشية مؤنث غائبتين مجهول فعل ماضٍ.
- ضَرِبْنَ — (ئۇلار كۆپ ئاياللار ئۆتكەن زاماندا) ئۇرۇلدى، صيغة
سى — جمع مؤنث غائبات مجهول فعل ماضٍ.
- ئالتە «مُخَاطَبٌ» تىن ئۈچى «مُذَكَّرٌ» ئۈچۈن، ئۈچى «الْمُؤْتٌ»
ئۈچۈندۈر.
- ئۈچ «مُذَكَّرٌ»:
- ضَرِبْتَ — (سەن بىر ئەر ئۆتكەن زاماندا) ئۇرۇلدۇڭ، صيغة
سى — واحد مذکر مخاطب مجهول فعل ماضٍ.
- ضَرِبْتُمَا — (سىلەر ئىككى ئەر ئۆتكەن زاماندا) ئۇرۇلدۇڭلار،
صيغة سى — تشية مذکر مخاطبين مجهول فعل ماضٍ.
- ضَرِبْتُمْ — (سىلەر كۆپ ئەرلەر ئۆتكەن زاماندا) ئۇرۇلدۇڭلار،
صيغة سى — جمع مذکر مخاطبين مجهول فعل ماضٍ.

ئۈچ «مۇئث»:

ضَرَبْتُ — (سەن بىر ئايال ئۆتكەن زاماندا) ئۇرۇلدۇڭ، صيغە
 سى — واحدا مۇئث مخاطبة مجهول فعل ماضي.
 ضَرَبْتُمَا — (سىلەر ئىككى ئايال ئۆتكەن زاماندا)
 ئۇرۇلدۇڭلار، صيغە سى — تشية مۇئث مخاطبتين مجهول فعل ماضي.
 ضَرَبْتُنَّ — (سىلەر كۆپ ئاياللار ئۆتكەن زاماندا) ئۇرۇلدۇڭلار،
 صيغە سى — جمع مۇئث مخاطبات مجهول فعل ماضي.
 ئىككى «مُتَكَلَّم»:

ضَرَبْتُ — (مەن بىر ئەر ياكى بىر ئايال ئۆتكەن زاماندا)
 ئۇرۇلدۇم، صيغە سى — واحد متكلم مجهول فعل ماضي.
 ضَرَبْنَا — (بىز كۆپ ئەرلەر ياكى كۆپ ئاياللار ئۆتكەن
 زاماندا) ئۇرۇلدۇق، صيغە سى — متكلم مع الغير مجهول فعل ماضي.
 2. كەلگۈسى زامان پېئىلى

كېلىدىغان زامان (ھازىرقى زامان بىلەن ئورتاق) مەلۇم
 پېئىلىنىڭ (مەلۇم فعل مضارع) نىڭ 14 صيغە سى بار، ئۇنىڭ
 ئالتىسى «غائب»، ئالتىسى «مخاطب»، ئىككىسى «متكلم» دۇر.
 ئالتە «غائب» تىن ئۈچى «مذكر» ئۈچۈن، ئۈچى «مۇئث» دۇر.
 ئۈچ «مذكر»:

يَضْرِبُ — (ئۇ بىر ئەر كېلىدىغان زاماندا) ئۇرىدۇ، صيغە
 سى — واحد مذكر غائب معلوم فعل مضارع.
 يَضْرِبَانِ — (ئۇ ئىككى ئەر كېلىدىغان زاماندا) ئۇرىدۇ، صيغە
 سى — تشية مذكر غائبين معلوم فعل مضارع.

يَضْرِبُونَ — (ئۇلار كۆپ ئەرلەر كېلىدىغان زاماندا) ئۇرىدۇ،
صيغە سى — جمع مذكر غائبين معلوم فعل مضارع.

ئۈچ «مؤنث»:

تَضْرِبُ — (ئۇ بىر ئايال كېلىدىغان زاماندا) ئۇرىدۇ، صيغە
سى — واحدة مؤنث غائبة معلوم فعل مضارع.

تَضْرِبَانِ — (ئۇ ئىككى ئايال كېلىدىغان زاماندا) ئۇرىدۇ،
صيغە سى — تثنية مؤنث غائبتين معلوم فعل مضارع.

يَضْرِبِينَ — (ئۇلار كۆپ ئاياللار كېلىدىغان زاماندا) ئۇرىدۇ،
صيغە سى — جمع مؤنث غائبات معلوم فعل مضارع.

ئالتە «مخاطب» نىڭ ئۈچى «المذكر»، ئۈچى «المؤنث» دۇر.

ئۈچ «مذكر»:

تَضْرِبُ — (سەن بىر ئەر كېلىدىغان زاماندا) ئۇرىسەن،
صيغە سى — واحد مذكر مخاطب معلوم فعل مضارع.

تَضْرِبَانِ — (سەن ئىككى ئەر كېلىدىغان زاماندا)
ئۇرىسلەر، صيغە سى — تثنية مذكر مخاطبين معلوم فعل مضارع.

تَضْرِبُونَ — (سەن كۆپ ئەرلەر كېلىدىغان زاماندا)
ئۇرىسلەر، صيغە سى — جمع مذكر مخاطبين معلوم فعل مضارع.

ئۈچ «مؤنث»:

تَضْرِبِينَ — (سەن بىر ئايال كېلىدىغان زاماندا) ئۇرىسەن،
صيغە سى — واحدة مؤنث مخاطبة معلوم فعل مضارع.

تَضْرِبَانِ — (سەن ئىككى ئايال كېلىدىغان زاماندا)
ئۇرىسلەر، صيغە سى — تثنية مؤنث مخاطبتين معلوم فعل مضارع.

تَضَرَّبَنَّ — (سىلەر كۆپ ئاياللار كېلىدىغان زاماندا) ئۆرىسىلەر، صيغە سى — جمع مۇئث محاطبات معلوم فعل مضارع. ئىككى «مُتَكَلِّمٌ»:

أَضْرَبُ — (مەن بىر ئەر ياكى بىر ئايال كېلىدىغان زاماندا) ئۆرىمەن، صيغە سى — واحد متكلم معلوم فعل مضارع. تَضْرِبُ — (بىز ئەرلەر ياكى ئاياللار كېلىدىغان زاماندا) ئۆرىمىز، صيغە سى — جمع متكلم معلوم فعل مضارع.

ئەگەر «معلوم فعل مضارع» نى «مجهول» غا ئۆزگەرتەي دېسىڭىز، ئاخىرنىڭ ئالدىدىكى ھەرىپنى «فَتْحَةٌ» (زەۋەر) قىلىڭ، «حَرْفُ مُضَارَعَةٍ» نى «ضَمٌّ» (پىچ) قىلىڭ، ئاندىن يَضْرِبُ ← يُضْرَبُ غا ئۆزگىرىدۇ.

«مجهول فعل مضارع» نىڭمۇ 14 صيغە سى بار، ئۇنىڭدىن ئالتىسى «غائب» ئۈچۈن، ئالتىسى «مخاطب» ئۈچۈن، ئىككىسى «متكلم» ئۈچۈندۇر.

ئالتە «غائب» نىڭ ئۈچى «المؤنث» ئۈچۈن، ئۈچى «المذكر» ئۈچۈندۇر.

ئۈچ «المذكر»:

يُضْرَبُ — (ئۇ بىر ئەر كېلىدىغان زاماندا) ئۇرۇلىدۇ، صيغە سى — واحد مذكر غائب مجهول فعل مضارع،

يُضْرَبَانِ — (ئۇ ئىككى ئەر كېلىدىغان زاماندا) ئۇرۇلىدۇ، صيغە سى — تشية مذكر غائبتين مجهول فعل مضارع.

يُضْرَبُونَ — (ئۇلار كۆپ ئەرلەر كېلىدىغان زاماندا) ئۇرۇلىدۇ،
صيغە سى — جمع مذكر غائيب مجهول فعل مضارع.

ئۈچ «مؤنث»:

تُضْرَبُ — (ئۇ بىر ئايال كېلىدىغان زاماندا) ئۇرۇلىدۇ،
صيغە سى — واحدة مؤنث غائبة مجهول فعل مضارع.

تُضْرَبَانِ — (ئۇ ئىككى ئايال كېلىدىغان زاماندا) ئۇرۇلىدۇ،
صيغە سى — تثنية مؤنث غائبتين مجهول فعل مضارع.

يُضْرَبِينَ — (ئۇلار كۆپ ئاياللار كېلىدىغان زاماندا) ئۇرۇلىدۇ،
صيغە سى — جمع مؤنث غائبات مجهول فعل مضارع.

ئالتە «مخاطب» نىڭ ئۈچى «مذكر» ئۈچۈن، ئۈچى «مؤنث»
ئۈچۈندۇر.

ئۈچ «مذكر»:

يُضْرَبُ — (سەن بىر ئەر كېلىدىغان زاماندا) ئۇرۇلىسەن،
صيغە سى — واحد مذكر مخاطب مجهول فعل مضارع.

يُضْرَبَانِ — (سىلەر ئىككى ئەر كېلىدىغان زاماندا)
ئۇرۇلىسەن، صيغە سى — تثنية مذكر مخاطبين مجهول فعل مضارع.

يُضْرَبُونَ — (سىلەر كۆپ ئەرلەر كېلىدىغان زاماندا)
ئۇرۇلىسىلەر، صيغە سى — جمع مذكر مخاطبين مجهول فعل مضارع.

ئۈچ «المؤنث»:

تُضْرَبِينَ — (سەن بىر ئايال كېلىدىغان زاماندا)
ئۇرۇلىسەن، صيغە سى — واحدة مؤنث مخاطبة مجهول فعل مضارع.

تَضْرَبَانْ — (سىلەر ئىككى ئايال كېلىدىغان زاماندا) ئۈرۈلسىلەر، صيغە سى — تىنىە مۇنث مخاىپتىن مېھول فعل مضارع.

تَضْرَبْنَ — (سىلەر كۆپ ئاياللار كېلىدىغان زاماندا) ئۈرۈلسىلەر، صيغە سى — جمع مۇنث مخاىپات مېھول فعل مضارع. ئىككى «متكلم»:

أَضْرَبُ — (مەن بىر ئەر ياكى بىر ئايال كېلىدىغان زاماندا) ئۈرۈلمەن، صيغە سى — واحد متكلم مېھول فعل مضارع. نَضْرَبُ — (بىز ئەرلەر ياكى ئاياللار كېلىدىغان زاماندا) ئۈرۈلمىز، صيغە سى — متكلم مع الغير مېھول فعل مضارع.

3. ئىش — ھەرىكەت قىلغۇچىنىڭ نامى

«إِسْمُ الْفَاعِلِ» بولسا «الثلاثي المجرد» تىن «فاعل» وزن دە ياسىلىدۇ، مەسلەن: ضَارِبٌ (ئۇرغۇچى)، قَاتِلٌ. «الثلاثي المجرد» نىڭ باشقىسىدىن مضارعة ھەرىپىنىڭ ئورنىغا پىچلىق «م» نى كەلتۈرۈپ، ئاخىرقى ھەرىپىنىڭ ئالدىدىكى ھەرىپنى زىر ئوقۇغاندىن كېيىن، مُكْرِمٌ ۋە مُدْخِرٌ شەكلىدە ياسىلىدۇ.

«إِسْمُ الْفَاعِلِ» ئالتە صيغە دۇر، ئۇچى «مذكر» ئۈچۈن، ئۇچى «مۇنث» ئۈچۈندۇر. ئۈچ «المذكر»:

ضَارِبٌ — (ئۇ بىر ئەر) ئۇرغۇچى، صيغە سى — واحد مذكر إِسْمُ فَاعِلٍ.

ضَارِيَان — (ئۇ ئىككى ئەر) ئۇرغۇچى، صيغە سى — تىنىيە
مذکر إسمُ فاعل.

ضَارِيُون — (ئۇلار كۆپ ئەر) ئۇرغۇچىلار، صيغە سى — جمع
مذکر إسمُ فاعل.

ئۈچ «المؤنث»:

ضَارِيَةٌ — (ئۇ بىر ئايال) ئۇرغۇچى، صيغە سى — واحدة
مؤنث إسمُ فاعل.

ضَارِيَتَان — (ئۇ ئىككى ئايال) ئۇرغۇچى، صيغە سى — تىنىيە
مؤنث إسمُ فاعل.

ضَارِيَاتٌ — (ئۇلار كۆپ ئايال) ئۇرغۇچىلار، صيغە سى — جمع
مؤنث إسمُ فاعل.

4. ئىش - ھەرىكەت ئوبىيېكتىنىڭ نامى

«إسمُ المفعول» بولسا «الثلاثي المجرد» نىن «مفعول» وزندە ياسىلىدۇ. مەسىلەن: مَضْرُوبٌ (ئۇرۇلغۇچى) ۋە مَقْتُولٌ (ئۆلتۈرۈلگۈچى) غا ئوخشاش. «إسمُ المفعول» «الثلاثي المجرد» نىڭ باشقىسىدىن مضارعة ھەرىكىتىنىڭ ئورنىغا بىچلىق «م» نى كەلتۈرۈپ، ئاخىرىنىڭ ئالدىدىكى ھەرىكىنى زەۋەر ئوقۇغاندىن كېيىن مۇكەررەم ۋە مۇدخەرچ شەكلىدە ياسىلىدۇ.

«إسمُ المفعول» ئالتە صيغە دۈر. ئۈچى «مذکر» ئۈچۈن، ئۈچى «مؤنث» ئۈچۈندۈر.

ئۈچ «مذکر»:

مَضْرُوبٌ — (ئۇ بىر ئەر) ئۇرۇلغۇچى، صيغە سى — واحد
 مذكر إِسْمُ مفعول.

مَضْرُوبَانِ — (ئۇ ئىككى ئەر) ئۇرۇلغۇچى، صيغە سى — تشية
 مذكر إِسْمُ مفعول.

مَضْرُوبُونَ — (ئۇلار كۆپ ئەرلەر) ئۇرۇلغۇچىلار، صيغە سى —
 جمع مذكر إِسْمُ مفعول.

ئۈچ «مۇنث»:

مَضْرُوبَةٌ — (ئۇ بىر ئايال) ئۇرۇلغۇچى، صيغە سى — واحدة
 مۇنث إِسْمُ مفعول.

مَضْرُوبَاتُ — (ئۇ ئىككى ئايال) ئۇرۇلغۇچى، صيغە
 سى — تشية مۇنث إِسْمُ مفعول.

مَضْرُوبَاتٌ — (ئۇلار كۆپ ئاياللار) ئۇرۇلغۇچىلار، صيغە
 سى — جمع مۇنث إِسْمُ مفعول.

5. ئۆتكەن زامان ئىنكار پېئىلى

«معلوم فعل جحد» نىڭمۇ 14 صيغە سى بار، ئۇنىڭ ئالتىسى
 «غائب» ئۈچۈن، ئالتىسى «المخاطب» ئۈچۈن، ئىككىسى «متكلم»
 ئۈچۈندۇر.

ئالتە «غائب» تىن ئۈچى «مذكر» ئۈچۈن، ئۈچى «مۇنث»
 ئۈچۈندۇر.

ئۈچ «مذكر»:

لَمْ يَضْرِبْ — (ئۇ بىر ئەر ئۆتكەن زاماندا) ئۇرمىدى، صيغە
 سى — واحد مذكر غائب معلوم فعل جحد.

لم يَضْرِبَا — (ئۇ ئىككى ئەر ئۆتكەن زاماندا) ئۈرمىدى، صيغة سى — تثنية مذکر غائبين معلوم فعل جحد.

لَمْ يَضْرِبُوا — (ئۇلار كۆپ ئەرلەر ئۆتكەن زاماندا) ئۈرمىدى، صيغة سى — جمع مذکر غائبين معلوم فعل جحد.
ئۈچ «مؤنث»:

لَمْ تَضْرِبْ — (ئۇ بىر ئايال ئۆتكەن زاماندا) ئۈرمىدى، صيغة سى — واحدة مؤنث غائبة معلوم فعل جحد.

لَمْ تَضْرِبَا — (ئۇ ئىككى ئايال ئۆتكەن زاماندا) ئۈرمىدى، صيغة سى — تثنية مؤنث غائبتين معلوم فعل جحد.

لَمْ يَضْرِبْنَ — (ئۇلار كۆپ ئاياللار ئۆتكەن زاماندا) ئۈرمىدى، صيغة سى — جمع مؤنث غائبات معلوم فعل جحد.

ثالثه «مخاطب» تىن ئۈچى «مذکر» ئۈچۈن، ئۈچى «مؤنث» ئۈچۈندۈر.

ئۈچ «مذکر»:

لَمْ تَضْرِبْ — (سەن بىر ئەر ئۆتكەن زاماندا) ئۈرمىدىڭ، صيغة سى — واحد مذکر مخاطب معلوم فعل جحد.

لَمْ تَضْرِبَا — (سىلەر ئىككى ئەر ئۆتكەن زاماندا) ئۈرمىدىڭلار، صيغة سى — تثنية مذکر مخاطبين معلوم فعل جحد.

لَمْ تَضْرِبُوا — (سىلەر كۆپ ئەرلەر ئۆتكەن زاماندا) ئۈرمىدىڭلار، صيغة سى — جمع مذکر مخاطبين معلوم فعل جحد.

ئۈچ «مؤنث»:

لَمْ تَضْرِبِيْ — (سەن بىر ئايال ئۆتكەن زاماندا) ئۈرۈمىدىڭ،
 صىغە سى — واحدا مۇنث مخاطبة معلوم فعل جحد.
 لَمْ تَضْرِبِيْ — (سىلەر ئىككى ئايال ئۆتكەن زاماندا)
 ئۈرۈمىدىڭلار، صىغە سى — تثنية مۇنث مخاطبتين معلوم فعل جحد.
 لَمْ تَضْرِبِينَ — (سىلەر كۆپ ئاياللار ئۆتكەن زاماندا)
 ئۈرۈمىدىڭلار، صىغە سى — جمع مۇنث مخاطبات معلوم فعل جحد.
 ئىككى «متكلم»:

لَمْ أَضْرِبْ — (مەن بىر ئەر ياكى بىر ئايال ئۈرۈمىدىم، صىغە
 سى — واحد متكلم معلوم فعل جحد.
 لَمْ تَضْرِبْ — (بىز ئەرلەر ياكى ئاياللار) ئۈرۈمىدۇق، صىغە
 سى — جمع متكلم معلوم فعل جحد.

ئەگەر «معلوم فعل جحد» نى «مجهول» قىلاي دېسىڭىز،
 ئاخىرىنىڭ ئالدىدىكى ھەرىپنى زەۋەر قىلىڭ، «مضارعة» ھەرىپىنى
 بىچ قىلىڭ، ئاندىن لَمْ يَضْرِبْ ← لَمْ يَضْرِبْ گە ئۆزگىرىدۇ.
 «مجهول فعل جحد» نىڭمۇ 14 صىغە سى بار، ئۇنىڭ ئالتىسى
 «غائب» ئۈچۈن، ئالتىسى «مخاطب» ئۈچۈن، ئىككىسى «متكلم»
 ئۈچۈندۇر.

ئالتە «غائب» تىن ئۈچى «المذكر» ئۈچۈن، ئۈچى «المؤنث»
 ئۈچۈندۇر.

ئۈچ «المذكر»:

لَمْ يَضْرِبْ — (ئۇ بىر ئەر ئۆتكەن زاماندا) ئۈرۈلمىدى، صىغە
 سى — واحد مذکر غائب مجهول فعل جحد.

لَمْ يُضْرَبَا — (ئۇ ئىككى ئەر ئۆتكەن زاماندا) ئۇرۇلمىدى،
 صيغة سى — تشية مذکر غائبين مجهول فعل جحد،
 لَمْ يُضْرَبُوا — (ئۇلار كۆپ ئەرلەر ئۆتكەن زاماندا) ئۇرۇلمىدى،
 صيغة سى — جمع مذکر غائبين مجهول فعل جحد.
 ئۈچ «مۇنث»:

لَمْ تُضْرَبْ — (ئۇ بىر ئايال ئۆتكەن زاماندا) ئۇرۇلمىدى،
 صيغة سى — واحدة مۇنث غائبة مجهول فعل جحد،
 لَمْ تُضْرَبَا — (ئۇ ئىككى ئايال ئۆتكەن زاماندا) ئۇرۇلمىدى،
 صيغة سى — تشية مۇنث غائبتين مجهول فعل جحد،
 لَمْ يُضْرَبْنَ — (ئۇلار كۆپ ئاياللار ئۆتكەن زاماندا) ئۇرۇلمىدى،
 صيغة سى — جمع مۇنث غائبات مجهول فعل جحد.
 ئالتە «مخاطب» تىن ئۈچى «مذکر» ئۈچۈن، ئۈچى «مۇنث»
 ئۈچۈندۇر.

ئۈچ «مذکر»:

لَمْ تُضْرَبْ — (سەن بىر ئەر ئۆتكەن زاماندا) ئۇرۇلمىدىڭ،
 صيغة سى — واحد مذکر مخاطب مجهول فعل جحد،
 لَمْ تُضْرَبَا — (سىلەر ئىككى ئەر ئۆتكەن زاماندا)
 ئۇرۇلمىدىڭلار، صيغة سى — تشية مذکر مخاطبين مجهول فعل جحد،
 لَمْ تُضْرَبُوا — (سىلەر كۆپ ئەرلەر ئۆتكەن زاماندا)
 ئۇرۇلمىدىڭلار، صيغة سى — جمع مذکر مخاطبين مجهول فعل جحد.
 ئۈچ «مۇنث»:

لَمْ تُضْرَبِي — (سەن بىر ئايال ئۆتكەن زاماندا) ئۇرۇلمىدىڭ،
 صيغە سى — واحدا مۇنث محاطبة مجهول فعل جحد.
 لَمْ تُضْرَبَا — (سىلەر ئىككى ئايال ئۆتكەن زاماندا)
 ئۇرۇلمىدىڭلار، صيغە سى — تشية مۇنث محاطبتين مجهول فعل جحد.
 لَمْ تُضْرَبَيْنَ — (سىلەر كۆپ ئاياللار ئۆتكەن زاماندا)
 ئۇرۇلمىدىڭلار، صيغە سى — جمع مۇنث محاطبات مجهول فعل جحد.
 ئىككى «متكلم»:

لَمْ أُضْرَبْ — (مەن بىر ئەر ياكى بىر ئايال ئۆتكەن زاماندا)
 ئۇرۇلمىدىم، صيغە سى — واحد متكلم مجهول فعل جحد.
 لَمْ نُضْرَبْ — (بىز ئەرلەر ياكى ئاياللار ئۆتكەن زاماندا)
 ئۇرۇلمىدۇق، صيغە سى — متكلم مع الغير مجهول فعل جحد.
6. كەلگۈسى زامان ئىنكار پېئىلى

«معلوم فعل نفي» نىڭ 14 صيغە سى بار، ئالتىسى «غائب»
 ئۈچۈن، ئالتىسى «محاطب» ئۈچۈن، ئىككىسى «متكلم» ئۈچۈندۈر.
 ئالتە «غائب» نىڭ ئۈچى «مذكر» ئۈچۈن، ئۈچى «مۇنث»
 ئۈچۈندۈر.

ئۈچ «مذكر»:

لَا يُضْرَبُ — (ئۇ بىر ئەر كېلىدىغان زاماندا) ئۇرمايدۇ، صيغە
 سى — واحد مذكر غائب معلوم فعل نفي.
 لَا يُضْرَبَانِ — (ئۇ ئىككى ئەر كېلىدىغان زاماندا) ئۇرمايدۇ،
 صيغە سى — تشية مذكر غائبين معلوم فعل نفي.

لَا يَضُرُّونَ — (ئۇلار كۆپ ئەرلەر كېلىدىغان زاماندا) ئۇرمايدۇ، صيغة سى — جمع مذكر غائيب معلوم فعل نفي .
ئۈچ «مؤنث»:

لَا تَضْرِبُ — (ئۇ بىر ئايال كېلىدىغان زاماندا) ئۇرمايدۇ، صيغة سى — واحدة مؤنث غائبة معلوم فعل نفي .

لَا تَضْرِبَانِ — (ئۇ ئىككى ئايال كېلىدىغان زاماندا) ئۇرمايدۇ، صيغة سى — تشية غائبتين معلوم فعل نفي .

لَا يَضُرُّنَّ — (ئۇلار كۆپ ئاياللار كېلىدىغان زاماندا) ئۇرمايدۇ، صيغة سى — جمع مؤنث غائبات معلوم فعل نفي .
ئالتە «مخاطب» تىن ئۈچى «مذكر» ئۈچۈن، ئۈچى «مؤنث» دۇر .

ئۈچ «مذكر»:

لَا تَضْرِبُ — (سەن بىر ئەر كېلىدىغان زاماندا) ئۇرمايسەن، صيغة سى — واحد مذكر مخاطب معلوم فعل نفي .

لَا تَضْرِبَانِ — (سەن ئىككى ئەر كېلىدىغان زاماندا) ئۇرمايسەن، صيغة سى — تشية مذكر مخاطبين معلوم فعل نفي .

لَا يَضُرُّونَ — (سەن كۆپ ئەرلەر كېلىدىغان زاماندا) ئۇرمايسەن، صيغة سى — جمع مذكر مخاطبين معلوم فعل نفي .

ئۈچ «مؤنث»:

لَا تَضْرِبِينَ — (سەن بىر ئايال كېلىدىغان زاماندا) ئۇرمايسەن، صيغة سى — واحدة مؤنث مخاطبة معلوم فعل نفي .

لَا تُضْرِبَانْ — (سىلەر ئىككى ئايال كېلىدىغان زاماندا) ئۇرمايسىلەر، صيغە سى — تثن. مۇنث مخاطبتين معلوم فعل نفي.
لَا تُضْرِبْنَ — (سىلەر كۆپ ئاياللار كېلىدىغان زاماندا) ئۇرمايسىلەر، صيغە سى — جمع مۇنث مخاطبات معلوم فعل نفي.
ئىككى «متكلم»:

لَا أُضْرِبُ — (مەن بىر ئەر ياكى بىر ئايال كېلىدىغان زاماندا) ئۇرمايمەن، صيغە سى — واحد متكلم معلوم فعل نفي.
لَا تُضْرِبُ — (بىز ئەرلەر ياكى ئاياللار كېلىدىغان زاماندا) ئۇرمايمىز، صيغە سى — جمع متكلم معلوم فعل نفي.

ئەگەر «معلوم فعل نفي» نى «مجهول» قىلاي دېسىڭىز، ئاخىرنىڭ ئالدىدىكى ھەرىپنى زەۋەر قىلىڭ، ۋە «مضارعة» ھەرىپىنى بېچ قىلىڭ، ئاندىن لَا تُضْرِبُ ← لَا تُضْرِبُ گە ئۆزگىرىدۇ.
«مجهول فعل نفي» نىڭ 14 صيغە سى بار بولۇپ، ئۇنىڭ ئالتىسى «غائب» ئۈچۈن، ئالتىسى «مخاطب» ئۈچۈن، ئىككىسى «متكلم» ئۈچۈندۇر.

ئالتە «غائب» نىڭ ئۈچى «مذكر» ئۈچۈن، ئۈچى «مؤنث» ئۈچۈندۇر.

ئۈچ «مذكر»:

لَا يُضْرَبُ — (ئۇ بىر ئەر كېلىدىغان زاماندا) ئۇرۇلمايدۇ، صيغە سى — واحد مذكر غائب مجهول فعل نفي.
لَا يُضْرَبَانْ — (ئۇ ئىككى ئەر كېلىدىغان زاماندا) ئۇرۇلمايدۇ، صيغە سى — تشية مذكر غائبين مجهول فعل نفي.

لَا يُضْرَبُونَ — (ئۇلار كۆپ ئەرلەر كېلىدىغان زاماندا) ئۇرۇلمايدۇ، صيغة سى — جمع مذكر غائبين مجهول فعل نفي .
ئۈچ «مۇنت»:

لَا تُضْرَبُ — (ئۇ بىر ئايال كېلىدىغان زاماندا) ئۇرۇلمايدۇ، صيغة سى — واحدة مؤنث غائبة مجهول فعل نفي .

لَا تُضْرَبَانِ — (ئۇ ئىككى ئايال كېلىدىغان زاماندا) ئۇرۇلمايدۇ، صيغة سى — تثنية مؤنث غائبتين مجهول فعل نفي .

لَا يُضْرَبْنَ — (ئۇلار كۆپ ئاياللار كېلىدىغان زاماندا) ئۇرۇلمايدۇ، صيغة سى — جمع مؤنث غائبات مجهول فعل نفي .
ئالتە «مخاطب» نىڭ ئۈچى «مذكر» ئۈچۈن، ئۈچى «مۇنت» ئۈچۈندۇر.

ئۈچ «مذكر»:

لَا تُضْرَبُ — (سەن بىر ئەر كېلىدىغان زاماندا) ئۇرۇلمايسەن، صيغة سى — واحد مذكر مخاطب مجهول فعل نفي .

لَا تُضْرَبَانِ — (سەن ئىككى ئەر كېلىدىغان زاماندا) ئۇرۇلمايسىلەر، صيغة سى — تثنية مذكر مخاطبين مجهول فعل نفي .

لَا تُضْرَبُونَ — (سەنلەر كۆپ ئەرلەر كېلىدىغان زاماندا) ئۇرۇلمايسىلەر، صيغة سى — جمع مذكر مخاطبين مجهول فعل نفي .

ئۈچ «مۇنت»:

لَا تُضْرَبِينَ — (سەن بىر ئايال كېلىدىغان زاماندا) ئۇرۇلمايسەن، صيغة سى — واحدة مؤنث مخاطبة مجهول فعل نفي .

ئاۋۋالقى ئەمەلدە: كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارىلىدۇ، ئەگەر (بۇيرۇق شەكلىگە كەلتۈرمەكچى بولغان پېئىلنىڭ) ئاخىرى **حَرْفُ الصَّحِيحِ** بولسا ساكىنغا ئۆزگەرتىلىدۇ. مەسىلەن: **تَضْرِبُ** ← **تَضْرِبُ** ۋە **تَعْلَمُ** ← **تَعْلَمُ** .

ئەگەر كەلىمىنىڭ ئاخىرقى ھەرپىنىڭ ئالدىدىكى ھەرپ **حَرْفُ عِلَّة** ھەم ساكىنلىق بولسا ئۇ تاشلىنىدۇ، مەسىلەن: **تَقُولُ** ← **تَقُولُ** ۋە **تَقُلُ** ← **تَقُلُ** ← **تَقُلُ** ← **تَقُلُ** .

ئەگەر ئۇنىڭ ئاخىرى تەشەببۇلىك بولسا ئۇ ئۆز ھالىغا قويۇلىدۇ، ئەگەر كىلمە ئاخىرى تەشەببۇلىك بولۇپ «**يَفْعُلُ**» دەپ «ع» پىچلىق بابىدىن بولسا، ئاخىرقى ھەرپىنى تۆت خىل ئوقۇش توغرا: پىچلىك، زەۋەرلىك، زىرلىك. بىرىكتۈرۈلگەن ھەرپنى پارچىلىغاندىن كېيىن مۇنداق ئوقۇلىدۇ، مەسىلەن: «**تَشُدُّ، تَشُدُّ، تَشُدُّ، تَشُدُّ**» .

ئەگەر كىلمە «ع» پىچلىق بولمىغان بابتىن بولسا، ئۇنىڭ ئاخىرقى ھەرپىنى ئۈچ خىل ئوقۇش توغرا. بىرىكتۈرۈلگەن ھەرپنى پارچىلىغاندىن كېيىن «- -»، «-»، مەسىلەن: «**تَقْرُ، تَقْرُ، تَقْرُ، تَقْرُ**» . ئەگەر كەلىمىنىڭ ئاخىرى حرف علة ھەم ساكىن بولسا ئۇ تاشلىنىدۇ؛ مەسىلەن، «**تَرْمُ، تَدْعُ، تَخَشُ**» .

ئىككىنچى ئەمەلدە: **مُضَارَعَةٌ** ھەرپى «ت» چۈشۈرۈۋېتىلىدۇ، ئاندىن **مُضَارَعَةٌ** ھەرپىنىڭ يېنىغا قارىلىدۇ، ئەگەر **مُضَارَعَةٌ** ھەرپىنىڭ يېنىدىكى ھەرپ ھەرىكەتلىك بولسا امر ئېلىش تامام بولىدۇ. مەسىلەن: «**قُلْ، بَع**» . ئەگەر **مُضَارَعَةٌ** ھەرپىنىڭ يېنىدىكى

ھەرپ ساكنىلىق بولسا بابىغا قارايمىز، ئەگەر صيغة «ع» پىچلىق «يُفَعْلُ» بابىدىن بولسا سۆزنىڭ بېشىغا پىچلىق «هَمْزَةٌ وَصَلِيَّةٌ (ئۇلانما ھەمزە)» قويۇلىدۇ؛ مەسىلەن: «أُنْصِرْ، أُقْتَلْ». ئەگەر بابى يَفَعْلُ «ع» پىچ بولمىسا، زىرلىق هَمْزَةٌ وَاصِلِيَّةٌ كەلتۈرۈلىدۇ. مەسىلەن: اضْرِبْ اَعْلَمَ.

ئەگەر كەلىمە «أَفْعَلْ - يُفَعْلُ» بابىدىن بولسا، ئۇنىڭ ئالدىغا «هَمْزَةٌ قَطْعِيَّةٌ» قويۇلىدۇ. مضارعة ھەرىپىنىڭ يېنىدىكى ھەرپ ھەرىكەتلىك ياكى ساكنىلىق بولۇشىدىن قەتئىينەزەر امر ئېلىش تامام بولىدۇ. مەسىلەن: «أَكْرِمُ» ۋە «أَقِمُ» گە ئوخشاش.

أمر حاضر (لامسىز بۇيرۇق پېئىلى) نىڭ ئالتە صيغة سى باردۇر، ئۇنىڭ ئۈچى «مذكر» ئۈچۈن، ئۈچى «مؤنث» ئۈچۈندۇر.
 ئۈچ «مذكر»:

إِضْرِبْ — (سەن بىر ئەر) ئۇرغىن، صيغة سى — واحد مذكر أمر حاضر.

إِضْرِبِي — (سىلەر ئىككى ئەر) ئۇرۇڭلار، صيغة سى — تثنية مذكر أمر حاضر.

إِضْرِبُوا — (سىلەر كۆپ ئەرلەر) ئۇرۇڭلار، صيغة سى — جمع مذكر أمر حاضر.

ئۈچ «مؤنث»:

إِضْرِبِي — (سەن بىر ئايال) ئۇرغىن، صيغة سى — واحدة مؤنث أمر حاضر.

إِضْرِبَا — (سەلەر ئىككى ئايال) ئۇرۇڭلار، صيغە سى —
تثنىة مؤنث أمر حاضر.

إِضْرِبْنَ — (سەلەر كۆپ ئاياللار) ئۇرۇڭلار، صيغە سى — جمع
مؤنث أمر حاضر.

أمر غائب (أمر بالام — (لاملىق بۇيرۇق پېئىل كېلىدىغان
زامان پېئىلىنىڭ غائب مەئلۇم ئالتە صيغە سى ۋە متكلم نىڭ
ئىككى صيغە سىدىن ياسىلىدۇ، بىرىنچى قەدەمدە، كېلىدىغان
زامان پېئىلىنىڭ ئالدىغا زىرلىق «ل» نى كەلتۈرگەندىن كېيىن
(ئاخىرى ساكىن قىلىنىپ ياسىلىدۇ). مەسىلەن: يَضْرِبُ ←
لِيَضْرِبُ — (ئۇ بىر ئەرنى ئۇرسۇن، ۋە يَغْلُمُ ← لِيَغْلُمُ — (ئۇ بىر
ئەرنى بىلسۇن).

مەلۇم أمر غائب نىڭ 8 صيغە سى بار بولۇپ، ئالتىسى
«غائب» ئۈچۈن، ئىككىسى «متكلم» ئۈچۈندۇر («مخاطب» صيغە
سى يوق).

ئالتە «غائب» تىن ئۈچى «مذكر» ئۈچۈن، ئۈچى «مؤنث»
ئۈچۈندۇر.

ئۈچ «مذكر»:

لِيَضْرِبُ — (ئۇ بىر ئەر) ئۇرسۇن، صيغە سى — واحد مذكر
غائب أمر بالام.

لِيَضْرِبَا — (ئۇ ئىككى ئەر) ئۇرسۇن، صيغە سى — تثنىة
مذكر غائبين أمر بالام.

لَيَضْرِبُوا — (ئۇلار كۆپ ئەرلەر) ئۇرسۇن، صيغة سى — جمع
 مذكر غائب أمر بالام.

ئۈچ «مۇنت»:

لَتَضْرِبُ — (ئۇ بىر ئايال) ئۇرسۇن، صيغة سى — واحدة
 مۇنت غائبة أمر بالام.

لَتَضْرِبَا — (ئۇ ئىككى ئايال) ئۇرسۇن، صيغة سى — تثنية
 مۇنت غائبات أمر بالام.

لَيَضْرِبْنَ — (ئۇلار كۆپ ئاياللار) ئۇرسۇن، صيغة سى — جمع
 مۇنت غائبات.

ئىككى «متكلم»:

لَاَضْرِبُ — (مەن بىر ئەر ياكى بىر ئايال) ئۇزاي، صيغة
 سى — واحد متكلم أمر بالام.

لَتَضْرِبُ — (بىز كۆپ ئەرلەر ياكى كۆپ ئاياللار) ئۇزايلى،
 صيغة سى — متكلم مع الغير أمر بالام.

ئەگەر مەلۇم أمر غائبنى مېھولغا ئۆزگەرتەي دېسىڭىز،
 ئاخىرىنىڭ ئالدىدىكى ھەرىپنى زەۋەر قىلىڭ ۋە مضارعة ھەرىپىنى
 بىچ قىلىڭ، ئاندىن لَيَضْرِبُ ← لِيَضْرِبْ گە ئۆزگەرسىدۇ.

مېھول أمر غائبنىڭ 14 صيغة سى بار بولۇپ، ئالتىسى
 «غائب» ئۈچۈن، ئالتىسى «مخاطب» ئۈچۈن، ئىككىسى «متكلم»
 ئۈچۈندۇر. ئالتە «الغائب» ئالتە «مخاطب» تىن ئىلگىرى كېلىدۇ.

ئالتە «غائب»نىڭ ئۈچى «مذكر» ئۈچۈن، ئۈچى «مۇنت»
 ئۈچۈندۇر.

ئۈچ «مذکر»:

لِضْرَبٍ — (ئۈبىر ئەر) ئۈرۈلسۈن، صيغە سى - واحد مذکر
غائب مجهول أمر بالام.

لِضْرَبًا — (ئۈ ئىككى ئەر) ئۈرۈلسۈن، صيغە سى - تثنیة
مذکر غائبین مجهول أمر بالام.

لِضْرَبُوا — (ئۇلار كۆپ ئەرلەر) ئۈرۈلسۈن، صيغە سى — جمع
مذکر غائبین مجهول أمر بالام.

ئۈچ «مؤنث»:

لِضْرَبٍ — (ئۈبىر ئايال) ئۈرۈلسۈن، صيغە سى — واحدة
مؤنث غائبة مجهول أمر بالام.

لِضْرَبًا — (ئۈ ئىككى ئايال) ئۈرۈلسۈن، صيغە سى — تثنیة
مؤنث غائبتین مجهول أمر بالام.

لِضْرَبْنَ — (ئۇلار كۆپ ئاياللار) ئۈرۈلسۈن، صيغە سى — جمع
مؤنث غائبات مجهول أمر بالام.

ئالتە «مخاطب» نىڭ ئۈچى «مذکر» ئۈچۈن، ئۈچى «مؤنث»
ئۈچۈندۇر.

ئۈچ «مذکر»:

لِضْرَبٍ — (سەن بىر ئەر) ئۈرۈلغىن، صيغە سى — واحد
مذکر مخاطب مجهول أمر بالام.

لِضْرَبًا — سىلەر ئىككى ئەر ئۈرۈلۈڭلار، صيغە سى — تثنیة
مذکر مخاطبین مجهول أمر بالام.

تَضَرَّبُوا — (سىلەر كۆپ ئەرلەر) ئۇرۇلۇڭلار، صيغة سى —
 جمع مذكر مخاطبين مجهول أمر بالام.

ئۈچ «مۇنت»:

تَضَرَّبِي — (سەن بىر ئايال) ئۇرۇلغىن، صيغة سى —
 واحدة مؤنث مخاطبة مجهول أمر بالام.

تَضَرَّبَا — (سىلەر ئىككى ئايال) ئۇرۇلۇڭلار، صيغة سى —
 تنية مؤنث مخاطبتين مجهول أمر بالام.

تَضَرَّبْنَ — (سىلەر كۆپ ئاياللار) ئۇرۇلۇڭلار، صيغة سى —
 جمع مؤنث مخاطبات مجهول أمر بالام.

ئىككى «متكلم»:

لَأَضْرَبَ — (مەن بىر ئەر ياكى بىر ئايال) ئۇرۇلاي، صيغة
 سى — واحد متكلم مجهول أمر بالام.

تَضْرَبْ — (بىز كۆپ ئەرلەر ياكى كۆپ ئاياللار) ئۇرۇلايلى،
 صيغة سى — متكلم مع الغير مجهول أمر بالام.

8. ئىنكار بۇيرۇق پېئىلى

مەلۇم پېئىل نەھنىڭمۇ (معلوم فعل النهي) 14 صيغة سى
 بار بولۇپ، ئالتىسى «مخاطب» ئۈچۈن، ئالتىسى «غائب» ئۈچۈن،
 ئىككىسى «متكلم» ئۈچۈندۇر، ئالتە «مخاطب» ئالتە «غائب» تىن
 ئىلگىرى كېلىدۇ.

ئالتە «مخاطب» نىڭ ئۈچى «مذكر» ئۈچۈن، ئۈچى «مؤنث»
 ئۈچۈندۇر.

ئۈچ «مذكر»:

لَا تَضْرِبُ — (سەن بىر ئەر) ئۈرمىغەن، صىغە سى — واحد
مذکر مخاطب معلوم فعل ھىي.

لَا تَضْرِبَا — (سەلەر ئىككى ئەر) ئۈرماڭلار، صىغە سى —
تثنىة مذکر مخاطبين معلوم فعل ھىي.

لَا تَضْرِبُوا — (سەلەر كۆپ ئەرلەر) ئۈرماڭلار، صىغە سى —
جمع مذکر مخاطبين معلوم فعل ھىي.
ئۈچ «مۇنث»:

لَا تَضْرِبِي — (سەن بىر ئايال) ئۈرمىغەن، صىغە سى —
واحدة مؤنث مخاطبة معلوم فعل ھىي.

لَا تَضْرِبَا — (سەلەر ئىككى ئايال) ئۈرماڭلار، صىغە سى —
تثنىة مؤنث مخاطبتين معلوم فعل ھىي.

لَا تَضْرِبْنَ — (سەلەر كۆپ ئاياللار) ئۈرماڭلار، صىغە سى —
جمع مؤنث مخاطبات معلوم فعل ھىي.

ئالتە «غائب» نىڭ ئۈچى «مذکر» ئۈچۈن، ئۈچى «المؤنث»
ئۈچۈندۈر.

ئۈچ «مذکر»:

لَا يَضْرِبُ — (ئۇ بىر ئەر) ئۈرمىسۇن، صىغە سى — واحد
مذکر غائب معلوم فعل ھىي.

لَا يَضْرِبَا — (ئۇ ئىككى ئەر) ئۈرمىسۇن، صىغە سى — تثنىة
مذکر غائبين معلوم فعل ھىي.

لَا يَضْرِبُوا — (ئۇلار كۆپ ئەرلەر) ئۈرمىسۇن، صىغە سى — جمع
مذکر غائبين معلوم فعل ھىي.

ئۈچ «مۇنث»:

لَا تُضْرِبُ — (ئۇ بىر ئايال) ئۈرمىسۈن، صيغە سى — واحدة
 مۇنث غائبە مەلۇم فەل ھى.

لَا تُضْرِبِيَا — (ئۇ ئىككى ئايال) ئۈرمىسۈن، صيغە سى —
 تثنىة مۇنث غائبتىن مەلۇم فەل ھى.

لَا يُضْرِبْنَ — (ئۇلار كۆپ ئاياللار) ئۈرمىسۈن، صيغە سى —
 جمع مۇنث غائبات مەلۇم فەل ھى.

ئىككى «متكلم»:

لَا أُضْرِبُ — (مەن بىر ئەر ياكى بىر ئايال) ئۈرماي، صيغە
 سى — واحد متكلم مەلۇم فەل ھى.

لَا تُضْرِبُ — (بىز كۆپ ئەرلەر ياكى كۆپ ئاياللار) ئۈرمايلى،
 صيغە سى جمع متكلم مەلۇم فەل ھى.

ئەگەر مەلۇم پېئىل نەھى (مەلۇم فەل ھى) نى مېھول قىلاي
 دېسىڭىز، ئاخىرىنىڭ ئالدىدىكى ھەرىپنى زەۋەر قىلىڭ ۋە مضارعة
 ھەرىپىنى بىچ قىلىڭ، ئاندىن لَا تُضْرِبُ ← لَا تُضْرِبُ گە ئۆزگىرىدۇ.

مەجھۇل پېئىل نەھىنىڭمۇ 14 صيغە بار بولۇپ، ئالتىسى
 «مخاطب» ئۈچۈن، ئالتىسى «غائب» ئۈچۈن، ئىككىسى «متكلم»
 ئۈچۈندۇر.

ئالتە «مخاطب» نىڭ ئۈچى «مذكر» ئۈچۈن، ئۈچى «مۇنث»
 ئۈچۈندۇر.

ئۈچ «مذكر»:

لَا تُضْرَبُ — (سەن بىر ئەر) ئۇرۇلما، صيغە سى — واحد
مذکر مخاطب مجهول فعل هي.

لَا تُضْرَبَانِ — (سەلەر ئىككى ئەر) ئۇرۇلماڭلار، صيغە سى —
تثنیه مذکر مخاطب مجهول فعل هي.

لَا تُضْرَبُوا — (سەلەر كۆپ ئەرلەر) ئۇرۇلماڭلار، صيغە سى —
جمع مذکر مخاطب مجهول فعل هي.

ئۈچ «مۇنث»:

لَا تُضْرَبِي — (سەن بىر ئايال) ئۇرۇلما، صيغە سى — واحد
مۇنث مخاطبة مجهول فعل هي.

لَا تُضْرَبَانِي — (سەلەر ئىككى ئايال) ئۇرۇلماڭلار، صيغە

سى — تثنیه مۇنث مخاطبتين مجهول فعل هي.

لَا تُضْرَبْنَ — (سەلەر كۆپ ئاياللار) ئۇرۇلماڭلار، صيغە

سى — جمع مۇنث مخاطبات.

ئالتە «غائب» نىڭ ئۈچى «مذکر» ئۈچۈن، ئۈچى «مۇنث»

ئۈچۈندۇر.

ئۈچ «مذکر»:

لَا يُضْرَبُ — (ئۇ بىر ئەر) ئۇرۇلمىسۇن، صيغە سى — واحد

مذکر غائب مجهول فعل هي.

لَا يُضْرَبَانِ — (ئۇ ئىككى ئەر) ئۇرۇلمىسۇن، صيغە سى —

تثنیه مذکر غائبين مجهول فعل هي.

لَا يُضْرَبُوا — (ئۇلار كۆپ ئەرلەر) ئۇرۇلمىسۇن، صيغە

سى — جمع مذکر غائبين مجهول فعل هي.

ئۈچ «المۇنث»:

لأَضْرَبَ — (ئۇ بىر ئايال) ئۇرۇلمسۇن، صيغە سى —
 واحدة مۇنث غائبة مجهول فعل هي.

لأَضْرَبَا — (ئۇ ئىككى ئايال) ئۇرۇلمسۇن، صيغە سى —
 ثنية مۇنث غائبتين مجهول فعل هي.

لأَضْرَبْنَ — (ئۇلار كۆپ ئاياللار) ئۇرۇلمسۇن، صيغە سى —
 جمع مۇنث غائبات مجهول فعل هي.

ئىككى «متكلم»:

لَأَضْرَبُ — (مەن بىر ئەر ياكى بىر ئايال) ئۇرۇلماي، صيغە
 سى — واحد متكلم مجهول فعل هي.

لَأَضْرَبْ — (بىز كۆپ ئەرلەر ياكى كۆپ ئاياللار) ئۇرۇلمايلى،
 صيغە سى — جمع متكلم مع الغير مجهول فعل هي.

9. ئىش — ھەرىكەتنىڭ ئورۇنلىنىش ۋاقتى ۋە ئورنىنى

بىلدۈرىدىغان ئىسىم

إِسْمُ الزمان ۋە إِسْمُ المكان بولسا «الثلاثي الجرد» نىڭ «يَفْعَلُ»
 «ع» زىر بابىدىن ياسىلىدۇ ۋە «مثال» دىن مۇتلەق «ع» زىرلىق
 «مَفْعَلٌ» ئۆلچىمىدە ياسىلىدۇ، مەسىلەن: «مَضْرِبٌ» ۋە «مَوْعِدٌ»؛
 «يَفْعَلُ» «ع» زىرلىق بابىنىڭ باشقىسىدىن ۋە «ناقص» دىن
 مۇتلەق ھالدا «ع» زەۋەرلىك «مَفْعَلٌ» وزن (ئۆلچىمى) دە
 ياسىلىدۇ، مەسىلەن: مَقْتَلٌ، مرمي: «الثلاثي الجرد» نىڭ
 باشقىسىدىن «مَفْعَلٌ» ئۆلچىمىدە ياسىلىدۇ، مەسىلەن: «مُكْرَمٌ»

مُدْخَرَجٌ» گە ئوخشاش. إِسْمُ الزَّمَانِ ۋە إِسْمُ الْمَكَانِ نىڭ ئۈچ صيغەسى بار:

«مَضْرِبٌ — ئۇرغان ۋاقىت ۋە ئۇنىڭ ئورنى، صيغە

سى — واحد إِسْمُ زَمَانٍ ۋە إِسْمُ مَكَانٍ.

مَضْرِبَانِ — ئىككى قېتىم ئۇرغان ۋاقىت ۋە ئۇنىڭ ئىككى

ئورنى، صيغەسى — تثنىة إِسْمُ زَمَانٍ ۋە إِسْمُ مَكَانٍ.

مَضْرِبٌ — كۆپ قېتىم ئۇرغان ۋاقىت ۋە ئۇنىڭ كۆپ

ئورنى، صيغەسى — جمع إِسْمُ زَمَانٍ ۋە إِسْمُ مَكَانٍ.

10. ھەرىكەت نام

«المصدر الميمي» بولسا «الثلاثي المجرد» نىن «ع» زەۋەلىرىك

«مَفْعَلٌ» ئۆلچىمىدە ياسىلىدۇ، مەسىلەن: «مَنْصَرٌ» (ياردەم بەرمەك)،

مَعْلَمٌ (بىلمەك)، مَضْرِبٌ (ئۇرماق)» گە ئوخشاش: «الثلاثي المجرد» نىڭ

باشقىسىدىن إِسْمُ مَفْعُولٍ بىلەن ئوخشاش ئۆلچەمدە كېلىدۇ.

مەسىلەن: «مُكْرَمٌ، مُدْخَرَجٌ، مُتَدَخَرَجٌ».

11. سايمان نامى

إِسْمُ آلَةٍ بولسا «الثلاثي المجرد» نىن «مَفْعَلٌ، مَفْعَالٌ، مَفْعَلَةٌ»

ئۆلچىمىدە ياسىلىدۇ، مەسىلەن: «مَسْطَرٌ» (سىزغۇچ)،

مَفْتَاخٌ (ئاچقۇچ)، مَكْنَسَةٌ (سۈپۈرگە)» گە ئوخشاش.

إِسْمُ آلَةٍ نىڭ ئۈچ صيغەسى بار،

مَضْرِبٌ — بىر دانە ئۇرۇش ئەسۋابى، صيغەسى — واحد

إِسْمُ آلَةٍ.

مَضْرَابَان — ئىككى دانە ئۇرۇش ئەسۋابى، صيغە سى — تثنىة
 إِسْمُ آلَةٍ.

مَضْرَابٍ — نۇرغۇن ئۇرۇش ئەسۋابى، صيغە سى — جمع
 إِسْمُ آلَةٍ.

12. ئاشۇرما سۈپەت

إِسْمُ التَّفْضِيلِ نَمَاكَ ثَالِثَةٌ صِيغَةٌ سَى بَار بُولۇپ، ئۈچى «مذكر»
 ئۈچۈن، ئۈچى «مؤنث» ئۈچۈندۇر.
 ئۈچ «مذكر»:

أَصْرَبٌ — ئۇرغاقراق (بىر ئەر)، صيغە سى — واحد مذكر
 إِسْمُ تَفْضِيلٍ.

أَصْرَبَان — ئۇرغاقراق (ئىككى ئەر)، صيغە سى — تثنىة
 مذكر إِسْمُ تَفْضِيلٍ.

أَصْرَبُونَ — ئۇرغاقراق (كۆپ ئەرلەر)، صيغە سى — جمع
 مذكر إِسْمُ تَفْضِيلٍ.
 ئۈچ «مؤنث»:

ضُرْبِيٌّ — بەك ئۇرغاق (بىر ئايال)، صيغە سى — واحدة
 مؤنث إِسْمُ تَفْضِيلٍ.

ضُرْبَيَّان — بەك ئۇرغاق (ئىككى ئايال)، صيغە سى — تثنىة
 مؤنث إِسْمُ تَفْضِيلٍ.

ضُرْبَيَّاتٌ — بەك ئۇرغاق (كۆپ ئاياللار)، صيغە سى — جمع
 مؤنث إِسْمُ تَفْضِيلٍ.

ئىككىنچى بۆلۈم

پېئىللارنىڭ تۈرلىنىشى (1)

(معزى)

1. پېئىل قۇرۇلمىلىرى (بناء الأفعال)

ئەرەب تىلىدا پېئىللار (بۇ شاخلانغان ئىسىملارنىمۇ كۆرسىتىدۇ) قايسى قۇرۇلمىدا بولۇشتىن قەتئىينەزەر صَحِيح (ساغلام پېئىللار)، مُضَاعَف (تەكرار ھەرىپى بار بولغان پېئىللار)، مَثَال («ف» نىڭ ئۇدۇلىدا كېسەل ھەرىپ بار بولغان پېئىللار)، أَجَوَف («ع» نىڭ ئۇدۇلىدا كېسەل ھەرىپ بار بولغان پېئىللار)، نَاقص («ل» نىڭ ئۇدۇلىدا كېسەل ھەرىپ بار بولغان پېئىللار)، لَفِيف («ع، ل» نىڭ ئۇدۇلىدا كېسەل ھەرىپ بار بولغان پېئىللار) ۋە مُلْتَسَوِي («ف، ل» نىڭ ئۇدۇلىدا كېسەل ھەرىپ بار بولغان پېئىللار) بولۇشتىن خالىي ئەمەس. دېمەكچىمىزكى، ھەرقانداق بىر پېئىل ئەرەب تىلىدا يۇقىرىقى يەتتە شەكىلنىڭ مەلۇم بىرىگە چۈشمەي قالمايدۇ، ئېنىق بولسۇن ئۈچۈن بۇ يەردە يۇقىرىقى يەتتە خىل قۇرۇلمىلىق پېئىل شەكىللىرىنى كونكرېت چۈشەندۈرۈپ ئۆتىمىز.

1. صَحِيحٌ

بۇ، تەركىبىدە كېسەل ھەرپ ۋە ھەرپلەرنىڭ تەكرارلىنىش ھادىسىسى كۆرۈلمىگەن سۆزدۇر. مەسىلەن:

ذَهَبَ (باردى)

دَخَرَ (يۈمۈلاتتى)

مَرَضَ (كېسەل بولدى)

2. مُضَاعَفٌ

بۇ ئىككى قىسىمدۇر. بىرى مُضَاعَفٌ ثَلَاثِيٌّ (ئۈچ ھەرپلىك ھەسسىلىك سۆز); يەنە بىرى، مُضَاعَفٌ رُبَاعِيٌّ (تۆت ھەرپلىك ھەسسىلىك سۆز).

مُضَاعَفٌ ثَلَاثِيٌّ دا: ئۇنىڭ «ع، ل» ئۇدۇلىدىكى ھەرپلىرى بىر جىنىستىن بولىدۇ. مەسىلەن:

فَرَّ ئەسلىسى: فَرَّرَ (قاچتى)

جَرَّ ئەسلىسى: جَرَّرَ (تارتتى)

مُضَاعَفٌ رُبَاعِيٌّ دا: تۆت ھەرپلىك يېئىللاردا «ف» بىلەن بىرىنچى «ل»: «ع» بىلەن ئىككىنچى «ل» ئۇدۇلىدىكى ھەرپلەرنىڭ بىر جىنىستىن بولۇش ھادىسىسىدىن ئىبارەت. مەسىلەن:

صَرَصَرَ (قاتتىق شامال، بوران چىقتى)

زَلْزَلَ (تەۋرەتتى، ئىغاڭلاتتى)

(يەتتە خىل قۇرۇلمىنىڭ ئالدىنقى ئىككىسىدىن باشقىسى «حَرْفُ عِلَّةٍ» دىن خالىي بولمايدۇ. بۇلاردا ئۇچرىغان كېسەل ھەرپلەرنى بىر تەرەپ قىلىش ئۇسۇللىرى «اِغْلَالٌ قَائِدِىسى» دېيىلىدۇ.)

3. مَثَال

بۇ، تەركىبىدىكى «ف» نىڭ ئۇدۇلىدا كېسەل ھەرىپلەردىن
 «وي» بولغان سۆزدۇر. مەسىلەن:

وَعَدَ (ۋەدە بەردى، كېلىشتى)

يَسَرَ (قىمار ئوينىدى)

4. أَجُوفٌ

بۇ، تەركىبىدىكى «ع» نىڭ ئۇدۇلىدا كېسەل ھەرىپ بولغان
 ۋە بۇ ھەرىپلەر «ع» نىڭ ئۇدۇلىدا بىر – بىرىگە يۆتكەلگەن
 سۆزدۇر. مەسىلەن:

قَالَ ئەسلىسى: قَوْلَ (دېدى، ئېيتتى)

بَاعَ ئەسلىسى: بَيْعَ (ساتتى)

5. نَاقِصٌ

بۇ، تەركىبىدىكى «ل» نىڭ ئۇدۇلىدا كېسەل ھەرىپ بولغان
 سۆزدۇر. مەسىلەن:

رَخِيَ (يۇمشىدى، بوشاشتى)

رَضِيَ (رازى بولدى)

دَعَا ئەسلىسى: دَعَا (چاقىردى)

رَمَى ئەسلىسى: رَمَى (ئاتتى)

6. لَفِيفٌ

بۇ، تەركىبىدىكى «ع، ل» نىڭ ئۇدۇلىدا كېسەل ھەرىپ
 بولغان سۆزدۇر. مەسىلەن:

رَوَى (ئۇسسۇزلۇقى بېسىقتى)

قَوَى (كۈچلەندى، كۈچلۈك بولدى)

7. مُلْتَوَى

بۇ، تەركىبىدىكى «ف، ل» نىڭ ئۇدۇلىدا كېسەل ھەرىپ

بولغان سۆزدۇر. مەسلەن:

وَشَى (سۇخەنچىلىك قىلدى)

وَجَى (بېخىل بولدى)

2. پېئىل ۋەزىنلىرى (أَوْزَانُ الْأَفْعَالِ)

ئەرەب تىلشۇناسلىرى پېئىللارنىڭ قۇرۇلمىلىرىنى جەمئىي يىگىرمە ئىككى بايقا بۆلگەن. بۇ پېئىل قۇرۇلمىلىرىنىڭ يىگىرمە ئىككى بايى يەنە پېئىللارنى تەشكىل قىلغۇچى ھەرپلەرنىڭ سانىغا قاراپ تۆت بۆلەككە بۆلۈنىدۇ. ئۇلار ئەسلى ئۈچ ھەرپلىك پېئىللارغا مەنسۇپ ئون ئىككى باب، ئەسلى تۆت ھەرپلىك پېئىللارغا مەنسۇپ بىر باب، تۆتتىن ئارتۇق ھەرپلىك پېئىللارغا مەنسۇپ ئۈچ بابتىن ئىبارەت. تۆۋەندە بۇ يىگىرمە ئىككى باينىڭ تىزىملىكىنى كۆرسىتىمىز:

بىرىنچى بۆلەك: ئەسلى ئۈچ ھەرپلىك پېئىللارنىڭ ئالتە

بايى:

(1) فَعَلَ يَفْعُلُ فَعْلًا: ← ضَرَبَ يَضْرِبُ ضَرْبًا

(2) فَعَلَ يَفْعُلُ فَعْلًا: ← نَصَرَ يَنْصُرُ نَصْرًا

(3) فَعَلَ يَفْعُلُ فَعْلًا: ← مَتَعَ يَمْتَعُ مَتْعًا

(4) فَعَلَ يَفْعُلُ فَعْلًا: ← حَمَدَ يَحْمَدُ حَمْدًا

(5) فَعَلَ يَفْعُلُ فَعْلًا: ← نَعِمَ يَنْعِمُ نَعْمًا

(6) فَعَلَ يَفْعُلُ فَعْلًا: ← شَرَفَ يَشْرَفُ شَرْفًا

ئىككىنچى بۆلەك: ئۈچتىن ئارتۇق ھەرپلىك پېئىللارنىڭ

ئون ئىككى بايى:

- (1) أَفْعَلُ يَفْعَلُ أَفْعَالًا: ← أَكْرَمَ يُكْرِمُ أَكْرَامًا مُكْرِمٌ مُكْرِمَةٌ لَمْ يُكْرِمْ
 لَا يُكْرِمُ أَكْرَمٌ لِيُكْرِمَ لَا تُكْرِمُ.
- (2) فَعَلٌ يَفْعَلُ تَفْعِيلًا: ← صَرَخَ يُصْرِحُ تُصْرِيحًا مُصْرِحٌ مُصْرِحٌ
 لَمْ يُصْرِحْ لَا يُصْرِحُ صَرَخَ لِيُصْرِحَ لَا تُصْرِحُ
- (3) فَاعِلٌ يَفَاعِلُ مُفَاعَلَةً: ← سَافَرَ يُسَافِرُ مُسَافِرَةٌ مُسَافِرٌ لَمْ
 يُسَافِرْ لَا يُسَافِرُ سَافَرَ لِيُسَافِرَ لَا تُسَافِرُ مُسَافِرٌ
- (4) افْتَعَلَ يَفْتَعِلُ افْتِعَالًا: ← اِحْتَسَبَ يُحْتَسِبُ اِحْتِسَابًا مُحْتَسِبٌ
 مُحْتَسِبٌ لَمْ يُحْتَسِبْ لَا يُحْتَسِبُ اِحْتَسَبَ لِيُحْتَسِبَ لَا تُحْتَسِبُ مُحْتَسِبٌ
- (5) انْفَعَلَ يَنْفَعِلُ انْفِعَالًا: ← انْسَحَبَ يُنْسَحِبُ انْسِحَابًا مُنْسَحِبٌ
 مُنْسَحِبٌ لَمْ يُنْسَحِبْ لَا يُنْسَحِبُ انْسَحَبَ لِيُنْسَحِبَ لَا تُنْسَحِبُ
 مُنْسَحِبٌ
- (6) افْعَلٌ يَفْعَلُ افْعَالًا: ← اِحْمَرَ يُحْمَرُ اِحْمَرًا مُحْمَرٌ مُحْمَرَةٌ لَمْ
 يُحْمَرْ لَا يُحْمَرُ اِحْمَرَ لِيُحْمَرَ لَا تُحْمَرُ مُحْمَرٌ
- (7) افْعَالٌ يَفْعَالُ افْعِيَالًا: ← اسْوَدَّ يُسْوَدُّ اسْوَادًا اسْوَادًا لَمْ
 يُسْوَدَّ لَا يُسْوَدُّ اسْوَدَّ لِيُسْوَدَّ اسْوَادٌ لِيُسْوَدَّ لَا تُسْوَدُّ اسْوَادٌ
- (8) تَفَعَّلَ يَتَفَعَّلُ تَفَعُّلًا: ← تَفَصَّحَ يُتَفَصَّحُ تَفَصُّحًا مُتَفَصِّحٌ
 مُتَفَصِّحٌ لَمْ يُتَفَصَّحْ لَا يُتَفَصَّحُ تَفَصَّحَ لِيُتَفَصَّحَ لَا تُتَفَصَّحُ مُتَفَصِّحٌ
- (9) تَفَاعَلَ يَتَفَاعَلُ تَفَاعُلًا: ← تَدَارَكَ يُتَدَارَكُ تَدَارُكًا مُتَدَارِكٌ
 مُتَدَارِكٌ لَمْ يُتَدَارَكْ لَا يُتَدَارَكُ تَدَارَكَ لِيُتَدَارَكْ لَا تُتَدَارَكُ مُتَدَارِكٌ
- (10) اسْتَفْعَلَ يَسْتَفْعِلُ اسْتِفْعَالًا: ← اسْتَخْرَجَ يُسْتَخْرَجُ اسْتِخْرَاجًا
 مُسْتَخْرِجٌ مُسْتَخْرِجٌ لَمْ يُسْتَخْرَجْ لَا يُسْتَخْرَجُ اسْتَخْرَجَ لِيُسْتَخْرَجَ لَا تُسْتَخْرَجُ
 مُسْتَخْرِجٌ

11) اَفْعَوْلٌ يَفْعَوْلُ اَفْعِلَالًا: ← اِحْدَوْدَبٌ يَحْدَوْدَبُ اِحْدِيْدَابًا
مُحْدَوْدَبٌ مُحْدَوْدَبٌ لَمْ يَحْدَوْدَبْ لَيَحْدَوْدَبُ اِحْدَوْدَبٌ لِيَحْدَوْدَبْ لَاحْدَوْدَبٌ
تَحْدَوْدَبٌ.

12) اَفْعَوْلٌ يَفْعَوْلُ اَفْعَوَالًا: ← اِجْلُوْذٌ يَجْلُوْذُ اِجْلُوْاْذَا مُجْلُوْذٌ
مُجْلُوْذٌ لَمْ يَجْلُوْذْ لَيَجْلُوْذْ اِجْلُوْذٌ لِيَجْلُوْذْ لَا تَجْلُوْذُ.

ئۈچىنچى بۆلەك: ئەسلى تۆت ھەرپلىك پېئىللارنىڭ بىر

بابى

1) فَعَلٌّ يُفَعِّلُ فَعْلَالًا: ← دَخِرَجٌ يُدَخِرِجُ يُدَخِرِجًا مُدَخِرِجٌ
مُدَخِرِجٌ لَمْ يُدَخِرِجْ لَا يُدَخِرِجُ دَخِرِجٌ لِيُدَخِرِجْ لَا تُدَخِرِجُ مُدَخِرِجٌ.

تۆتىنچى بۆلەك: تۆتىن ئارتۇق ھەرپلىك پېئىللارنىڭ ئۈچ

بابى، بۇلار ئۆنۈمسىز پېئىللاردۇر.

1) تَفَعَّلٌ يَتَفَعَّلُ تَفَعْلَالًا: ← تَدَخِرَجٌ يَتَدَخِرِجُ تَدَخِرِجًا مُتَدَخِرِجٌ
مُتَدَخِرِجٌ لَمْ يَتَدَخِرِجْ لَا يَتَدَخِرِجُ تَدَخِرِجٌ لِيَتَدَخِرِجْ لَا تُتَدَخِرِجُ مُتَدَخِرِجٌ.

2) اَفْعَنْلٌ يَفْعَنْلُ اَفْعَنْلَالًا: ← اِبْرُنْشِقُ يِبْرُنْشِقُ اِبْرُنْشِقًا مِبْرُنْشِقٌ
مِبْرُنْشِقٌ لَمْ يِبْرُنْشِقْ لَا يِبْرُنْشِقُ اِبْرُنْشِقٌ لِيِبْرُنْشِقْ لَا تُبْرُنْشِقُ مِبْرُنْشِقٌ.

3) اَفْعَلٌّ يَفَعِّلُ اَفْعَلَالًا: ← اَقْشَعْرٌ يَقْشَعِرُ اَقْشَعْرًا مُقْشَعِرٌ
مُقْشَعِرٌ لَمْ يَقْشَعِرْ لَا يَقْشَعِرُ اَقْشَعِرٌ لِيَقْشَعِرْ لَا تُقْشَعِرُ.

3. پېئىللارنى تۈرلەش (تَصْرِيفُ الْاَفْعَالِ)

يۇقىرىدا بىز ئەرەب تىلىدىكى بارلىق پېئىللارنىڭ شەكىل قۇرۇلمىسىنى يەتتە خىلغا بۆلگەنىدۇق. ئاندىن ئەرەب تىلىدىكى بارلىق پېئىللارنىڭ ۋەزىن - ئۆلچەملىرىنى قىسقىچە تونۇشتۇرۇپ ئۆتتۇق. بۇ قىسىمدا ئەسلى ئۈچ ھەرپلىك پېئىللار،

ئۈچتىن ئارتۇق ھەرپلىك پېئىللار، ئەسلى تۆت ھەرپلىك پېئىللار ۋە تۆتتىن ئارتۇق ھەرپلىك پېئىللار دېگەن تۆت قىسىم بويىچە ئەرەب تىلىدىكى پېئىللارنىڭ ئومۇمىي تۈرلىنىش ھالىتىنى كونكرېت مىساللار بىلەن تەپسىلىي شەرھىلەپ ئۆتىمىز.

1. ئەسلى ئۈچ ھەرپلىك پېئىل (الْفِعْلُ الثَّلَاثِيُّ الْمَجْرَدُ)

ثَلَاثِيٌّ مُجْرَدٌ نِسْكَ «مَصْدَرٌ» ۋە «وَزْنٌ» لىرى سَمَاعِيٌّ (قەدىمكىلەردىن ئاڭلىغان) دۇر. ثَلَاثِيٌّ مُجْرَدٌ دا مەملىق مَصْدَرٌ تۆت ۋەزىندە كېلىدۇ. مَفْعَلٌ - مَعْنِيٌّ (خالىماق)، مَفْعَلٌ - مَوْعِدٌ (ۋەدە قىلماق)، بۇ ئاساسلىقى «مِثَالٌ» دا كېلىدۇ. بەزى سۆزلەردە «أَجْرُفٌ يَأِي» بولۇپمۇ مۇشۇ ۋەزىندە كېلىدۇ. مەسىلەن: مَفْعَلٌ - مَجِيءٌ (كەلمەك)، مَفْعَلَةٌ - مَرَضَاءَةٌ (رازى بولماق)، مَفْعَلَةٌ - مَعْصِيَةٌ (گۇناھكار بولماق).

(1) فَعْلٌ يَفْعُلُ بابى (أَحَدُهَا فَعْلٌ يَفْعُلُ).

بۇ بابتا «مَصْدَرٌ» لەر ئون ئىككى ۋەزىن بىلەن كېلىدۇ، فَعْلٌ - ضَرْبٌ (ئورماق)، فُعُولٌ - جُلُوسٌ (ئولتۇرماق)، فَعْلٌ - كَذِبٌ (يالغان سۆزلىمەك)، فَعْلَةٌ - غَلَبَةٌ (غەلبە قىلماق)، فَعَالَةٌ - حَمَايَةٌ (ساقلىماق)، فُعْلَانٌ - عُفْرَانٌ (كەچۈرمەك)، فَعْلٌ - نَبِيحٌ (ئىتىنىڭ ئاۋازى)، فُعْلَانٌ - سَكْرَانٌ (مەست بولماق)، فَعَالٌ - صَرَاةٌ (قايتۇرماق)، فَعَالٌ - قَصَاءٌ (ھۆكۈم قىلماق)، فَعْلٌ ھىدى (يولغا باشلىماق)، فُعْلَانٌ - عَصِيَانٌ (ئاسىي بولماق).

بۇ بابتىكى بىر قانچە مۇھىم قائىدىلەر: (1) ئىككى ھەرپ بىر خىلدىن بولۇپ، ادْغَامٌ (كىرىشتۈرۈش) شەرتى مەۋجۇت بولسا، بىرىنچى ھەرپ ئىككىنچى ھەرپكە ادْغَامٌ قىلىنىدۇ. ادْغَامٌ قىلىشنىڭ شەرتى: ئىككى ھەرپ بىر خىلدىن بولۇپ، بىرىنچى ساكىن، ئىككىنچىسى ھەرىكەتلىك بولۇش، ئەگەر ئىككى ھەرپ

بىر خىلدىن بولۇپ، ھەر ئىككىسى ھەرىكەتلىك ## بولسا، ئەھۋالغا قارايمىز. ئەگەر ئالدىنقى ھەرپ ھەرىكەتلىك بولسا، ئىككى ئوخشاش ھەرىپنىڭ بىرىنچىسىنىڭ ھەرىكىتىنى تاشلايمىز (ئەرەب تىلى قائىدىسىدە ھەرقانداق ھەرىپنىڭ ھەرىكىتى تاشلانسا، ساكىنلىق ھالەتنى ساقلاپ قالىدۇ).

ئەگەر ئالدىنقى ھەرپ ساكىنلىق بولسا، ئوخشاش ئىككى ھەرىپنىڭ بىرىنچىسىنىڭ ھەرىكىتىنى ئالدىغا بېرىمىز. بەزىدە ئىككى ھەرپ بىر خىلدىن بولغاندا، بىرى يوقىتىلىدۇ. ئايەتتىكى «فَطَلْتُمْ»، ئەسلى فَطَلْتُمْ دۇر. (2) ياء بىلەن كَسْرُ تَحْقِيقٌ^② ئارىسىدا «ۋاۋ» كەلسە، ئۇنى تاشلاش لازىم. ئەمما ۋاۋ ئارقىسىدىكى زىر يوقالسا، ئەسلىگە قايتۇرۇلىدۇ. مەسىلەن: يُونُبُ دەك. (3) ۋاۋ ساكىن بولۇپ، ئالدى زىر بولسا، ئۇنى ياء قا يۆتكەش لازىم. (4) ياء ساكىن بولۇپ ئالدى پىچ بولسا، ئۇنى ۋاۋغا يۆتكەش لازىم.

(5) ۋاۋ، ياء ھەرىكەتلىك بولۇپ، ئالدى زەۋەر بولسا، ئۇلارنى ئەلىفقا يۆتكەش لازىم. (6) ئىككى ساكىن بىرگە كەلسە، بىرنى يوقىتىش لازىم. (7) ۋا، ياء لار ئارتۇق ئەلىفتىن كېيىن كەلسە، ئۇلارنى ھەمىزگە يۆتكەش لازىم. (8) ھەمىزدىن بىھاجەت

① بۇ كىتابتا ھەرىكەت (حَرَكَةٌ)، ئىئراب (اِعْرَابٌ) ۋە بەلگە (سوزۇق تاۋۇشى بەلگىسى) لەر بىر خىل مەنىدە ئىشلىتىلىدۇ.

② ئەسلىدىلا زىر بولسا، «كَسْرٌ تَحْقِيقٌ»، ئەسلىدىكى زەۋەر تەلەپپۇزغا ئېغىر كېلىپ ياكى باشقا سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن زىرغا يۆتكەلگەن بولسا، «كَسْرٌ تَحْقِيقٌ» دېيىلىدۇ.

بولۇشنىڭ شەرتى كېيىنكى ھەرپ ھەرىكەتلىك بولۇشتىن ئىبارەت. (9) ياء، ۋاۋلارنىڭ ئالدى ھەرىكەتلىك، ئۆزلىرى پىچ بولسا ئۇلارنىڭ ھەرىكىتىنى تاشلاش لازىم. (10) ۋاۋ، ياء بىر سۆزدە كېلىپ، ئالدىنقى ساكىن بولسا، ۋاۋنى ياء قا يۆتكەش لازىم.

بۇ زىرلىك ئەين (ع) بابىمۇ دېيىلىدۇ. بۇ يەردە **ضَرَبَ يَضْرِبُ** نى مىسال قىلىپ بۇ بابنى چۈشەندۈرىمىز.

ضَرَبَ (ئوردى)

يَضْرِبُ (ئۇرىدۇ)

ضَرَبًا (ئورماق)

ضَارِبٌ (ئۇرغۇچى)

مَضْرُوبٌ (ئۇرۇلغۇچى)

لَمْ يَضْرِبْ (ئۇرمىدى)

لَا يَضْرِبُ (ئۇرمايدۇ)

اضْرِبْ (ئۇر)

بَوَّلَامَسْز بَوِّرُقْتۇر. بۇ بۇيرۇقنى كەلگۈسى زامان پېئىلىدىن ئايرىمىز. يەنى ئالدى بىلەن **تَضْرِبُ** نىڭ ئاخىرقى ھەرىپى ساغلام ھەرپ بولغاچقا، ئۇنى ساكىنلىق قىلىمىز. بۇ چاغدا **تَضْرِبُ** بولىدۇ. ئاندىن ئالدىدىكى كەلگۈسى زامان ھەرىپىنى تاشلىۋەتسەك، **ضَرِبُ** قالىدۇ. ساكىن بىلەن سۆز باشلاپ ئوقۇش مۇمكىن بولمىغاچقا، «ع» ئۇدۇلىدىكى «ر» بولسا زىرلىك بولغان تۈپەيلى سۆز ئالدىغا زىرلىك ئەلىفنى قوشۇپ **اضْرِبْ** ھالىتىگە كەلتۈرىمىز.

لِيَضْرِبْ (ئۇرسۇن)

(بۇ لاملىق بۇيرۇقتۇر. بۇنىڭدا ئالدى بىلەن كەلگۈسى زامان پېئىلى يَضْرِبُ نىڭ ئاخىرقى ھەرىى ساغلام ھەرپ بولغانلىقى ئۈچۈن ئۇنى ساكىنلىق قىلىمىز. قېلىپ قالغان يَضْرِبُ نىڭ ئالدىغا زىرلىك لامنى قوشۇپ لاملىق ئەمىر لِيَضْرِبُ نى شەكىللەندۈرىمىز.)

لَا تَضْرِبُ (ئورما)

(بۇنىڭدا كەلگۈسى زامان پېئىلى تَضْرِبُ نىڭ ئالدىغا توسقۇچى «لَا» [لَا التَّاهِيَةَ] نى قوشىمىز. ئاندىن سۆز ئاخىرىدىكى ھەرىنى ساكىنلىق قىلىمىز. شۇنىڭ بىلەن ئىنكار بۇيرۇق لَا تَضْرِبُ شەكىللىنىدۇ.)

مَضْرِبُ (ئۈرۈش ئورنى ياكى ۋاقتى)

مَضْرَابُ (ئۈرۈش سايىمىنى: كالتەك)

أَضْرَبُ (ئۇرغاقراق، بەك ئۇرىدىغان كىشى)

بۇ بابنىڭ فَرَّ يَفْرُ شەكىلىدىكى مُضَاعَفُ پېئىللىرى فَعْلَ يَفْعَلُ گە باراۋەر بولمايدۇ. كۆنكرىت ئەھۋال تۆۋەندىكىچە:

فَرَّ (قاچتى)

(بۇ فَعْلَ گە باراۋەر ئەمەس، ئەسلى فَرَرَ دۇر. بۇنىڭدا كېيىنكى ئىككى ھەرپ بىر جىنىستىن بولغان. بۇنداق ئەھۋالدا ھەر ئىككى ھەرپ ھەرىكەتلىك بولغاچقا، ئىككىنچى ھەرىپنىڭ ھەرىكىتىنى تاشلىساق فَرَرَ قالىدۇ. بۇ يەردە قوشۇۋېتىش شەرتى ھازىرلانغان بولغاچقا فَرَرَ نى فَرَّ گە ئايلاندۇرىمىز.)

يَفْرُ (قاچىدۇ)

(بۇ يَفْعَلُ غا باراۋەر ئەمەس، ئەسلىسى يَفْرُرُ دۇر. بىر سۆزدە ئوخشاش جىنىستىن بولغان ئىككى ھەرىپنىڭ ھەر ئىككىسى ھەرىكەتلىك، ئالدىدىكى ھەرپ بولسا ساكىنلىقتۇر. ئوخشاش

ھەرىپنىڭ بىرىنچىسى ھەرىكەتلىك، ئالدىدىكى ھەرىپ ساكىنلىق، ئارقىسىدىكى ئوخشاش ھەرىپ ھەرىكەتلىك بولغان ئەھۋال ئاستىدا بىرىكتۈرۈش شەرتى بىلەن بىرىنچى ئوخشاش ھەرىپنىڭ ھەرىكىتىنى ئالدىدىكى ھەرىپكە ئۆتكۈزۈپ، ئۇنى ساكىنلىق قىلىمىز. خۇددى **يَفْرُرُ** دەك، ئۇ يەردە بىرىنچى ھەرىپ بىلەن ئىككىنچى ئوخشىشىنى قوشۇۋېتىش شەرتى ھازىرلانغان بولغاچقا، تەشەببۇھ بەلگىسى بىلەنلا بۇ قوشۇلۇشنى **يَفْرُرُ** ھالىتىدە ئىپادىلەيمىز.

فَارٌّ (قاچقۇچى)

(ئەسلى **فَارٌّ** دۇر. ئىككى ئوخشاش ھەرىپنىڭ ھەرىكەتلىك ھەرىكەتلىك بولغاچقا، بىرىنچى جىنسىداش ھەرىپنىڭ ھەرىكىتىنى تاشلاپ ساكىنلىق ھالەتكە ئېلىپ كېلىمىز (چۈنكى ئەرەب تىلى قائىدىسىدە ھەرقانداق ھەرىپنىڭ ھەرىكىتى ئېلىپ تاشلانسا، ساكىنلىق ھالەتنى ساقلاپ قالىدۇ)، شۇنداق قىلىپ **فَارٌّ** قالىدۇ. قوشۇۋېتىش شەرتى ھازىرلانغاچقا، بۇنى **فَارٌّ** ھالىتىگە ئېلىپ كېلىمىز - دە، **مُضَاعَفٌ** نىڭ اسم فاعلى تامام بولىدۇ.)

مَفْرُورٌ (قاچۇرۇلغان، قاچۇرۇلغان كىشى)

لَمْ يَفْرُ (قاچمىدى)

(بۇ ئۆتكەن زامان ئىنكار پېئىلىدۇر. ئەسلى شەكلى **يَفْرُ** بولۇپ، ئۇنىڭ ئالدىغا ساكىن قىلغۇچى **لَمْ** (لَمْ جازم) نى كەلتۈرىمىز. ئاندىن سۆز ئاخىرىغا قارايدىغان بولسا، ئۇ بىرىكتۈرۈلگەن ھەرىپتۇر. بۇ پېئىل مەنسۇپ بولغان باب «ع» لىك **يَفْعُلُ** بابى ئەمەس. ئۇنداقتا ساكىن قىلغۇچى «لَمْ» **يَفْعُلُ** دىن باشقا بايلارغا قوشۇلغاندا، سۆز ئاخىرىنى زەۋەزلىك، زىرلىك

ياكى ساكىنلىق قىلىش توغرا بولىدۇ. لَمْ يَفِرَّ لَمْ يَفِرَّ شۇنىڭ بىلەن بىرىكتۈرۈلگەن ھەرىنى پارچىلاپ ساكىنلىق ھەرىنى زىرلىك قىلىمىز. شۇندىلا لَمْ يَفِرَّ بولىدۇ.

لَا يَفِرُّ (قاچمايدۇ)

(ئۆزگىرىش ئەھۋالى كەلگۈسى زامان پېئىلىغا ئوخشاش.)

فَرَّ (قاچ)

(بۇ لامىسىز بۇيرۇقتۇر. بۇنى كەلگۈسى زامان پېئىلى تَفَرُّدىن ئايرىمىز. ئالدى بىلەن سۆز ئاخىرى تەشەببۇلىك بىرىككەن ھەرىتۇر. سۆز بولسا يَفْعُلُ (ع) بابىدىن ئەمەس. شۇ سەۋەبتىن ئۇنىڭ ئاخىرىغا زەۋەر، زىر ۋە ساكىننى قويۇش توغرا بولىدۇ. تەشەببۇلىك بىرىكىمىنى يەشكەندىن كېيىن زەۋەر ئارقىلىق سۆزنى تَفَرُّ ھالىتىگە كەلتۈرىمىز. ئاندىن زىر ئارقىلىق تَفَرُّ ھالىتىگە كەلتۈرىمىز. بىرىككەن ھەرىلەرنى يەششەك تَفَرُّ بولىدۇ. ئۇنىڭدىن كېيىن كەلگۈسى زامان ھەرىنى ئېلىپ تاشلىساق فَرَّ دىن ئىبارەت بۇيرۇق پېئىلى پۈتىدۇ.)

لِيَفِرَّ (قاچسۇن)

(بۇ لامىلىق بۇيرۇقتۇر. بۇ بۇيرۇقنى يَفِرُّ دىن ئايرىپ چىقىرىمىز. ئالدىن بىلەن سۆز ئاخىرىنىڭ تەشەببۇلىق بىرىككەن ئوخشاش ئىككى ھەرى ئىكەنلىكىگە، سۆزنىڭ يَفْعُلُ بابىدىن ئەمەسلىكىگە دىققەت قىلىمىز. شۇنىڭ بىلەن سۆز ئاخىرىغا زەۋەر، زىر ۋە ساكىنلار مۇناسىپ بولغانلىقى ئۈچۈن، زەۋەر ئارقىلىق يَفِرَّ ھالىتىگە كەلتۈرىمىز. سۆز تەۋە بولغان پېئىل بابىغا مۇناسىپ ھالدا زىر ئارقىلىق يَفِرَّ ھالىتىگە كەلتۈرىمىز. ئاندىن بىرىككەن ئىككى ھەرىنى يەششەك يَفِرُّ بولىدۇ. ئۇنىڭ ئالدىغا زىرلىك لامىنى قوشساق لِيَفِرَّ بولىدۇ.)

لَا تَفْرُ (قاچما)

بۇ شۇ پېئىلنىڭ ئىنكار بۇيرۇق شەكلىدۇر. بۇ ئەسلىدە تَفْرُ بولۇپ، ئۇنىڭ ئالدىغا توسقۇچى «لَا» نى كەلتۈرىمىز. لَا تَفْرُ نىڭ لَا تَفْرُ شەكلىگە ئۆزگىرىش ئەھۋالىنى لاسىز بۇيرۇق شەكلىنىڭ ئۆزگىرىش ئەھۋالىغا ئوخشىتىپ تەسەۋۋۇر قىلىشقا بولىدۇ.

مَفْرُ (قېچىش ئورنى ياكى ۋاقتى)

(بۇ ئىسىم مەكان ۋە ئىسىم زەمان شەكلى بولۇپ، ئەسلىسى مَفْرُر دۇر. بۇنىڭدا بىر جىنسىتىن بولغان ئىككى ھەرپ ھەرىكەتلىك ھالەتتە كەلگەن. ئۇلارنىڭ ئالدىدىكى ھەرپ ساكىنلىق بولغان ئەھۋالدا ئۈچىنچى ھەرىپنىڭ ھەرىكىتىنى ئالدىدىكى ساكىنلىق ھەرىكە يۆتكەيمىز. شۇنىڭ بىلەن مَفْرُر بولىدۇ. بۇ چاغدا سۆز ئاخىرىدا تەشەدد ئارقىلىق ئىككى ھەرىپنى قوشۇۋېتىش شارائىتى ھازىرلانغاچقا بۇنى مَفْرُ غا ئۆزگەرتىمىز. شۇنىڭ بىلەن وسىم مەكان ۋە وسىم زەمان پۈتمدۇ.)

مَفْرَارُ (قېچىش سايىمىنى)

أَفْرُ (قاچماق، قاچقارقاق)

(بۇ ئىسىم تَفْضِيل بولۇپ، سۆزنىڭ ئەسلىسى أَفْرُر دۇر. بۇ سۆزدە بىر جىنسىتىن بولغان ئىككى ھەرىپنىڭ ھەرىكىتىنى ھەرىكەتلىك بولۇپ، ئۇلارنىڭ ئالدىدىكى ھەرپ ساكىنلىق، ئۈچىنچى ھەرىپنىڭ ھەرىكىتىنى ئالدىدىكى ھەرىكە يۆتكەش قائىدىسىگە بىنائەن، بۇ سۆزنى أَفْرُر ھالىتىگە ئېلىپ كېلىمىز. بۇ چاغدا بۇ سۆزدە تەشەدد ئارقىلىق ئوخشاش ھەرىپنى بىرىكتۈرۈشنىڭ شەرتى ھازىرلانغان بولىدۇ. شۇنىڭ بىلەن أَفْرُر شەكىللىنىدۇ.)

بۇ بابنىڭ وَثْبَ وَثْبَ شەكلىدىكى مِثَالُ السَّوَابِ (و) ھەرىپى

بىلەن باشلانغان مثال) پېئىللىرىنىڭ كونكرېت تۈرلىنىشى
تۆۋەندىكىچە:

وَتَّبَ (سەكرىدى)

يَشِبُ (سەكرەيدۇ)

(يَشِبُ بۇ بابنىڭ مثال السواو سىدۇر. بۇ يَقَعُلُ غا باراۋەر ئەمەس. ئەسلىسى يَوْتِبُ دۇر. كەلگۈسى زامانى بىلدۈرىدىغان ھەرپلەر بىلەن ھەقىقىي زىر (كَسْرٌ تَحْقِيقٌ) لىك ھەرپ ئوتتۇرىسىدىكى ۋاۋنى يوق قىلىۋېتىش قائىدىسىگە ئاساسەن يَوْتِبُ دىكى ۋاۋنى يوق قىلىپ، يَشِبُ شەكلىدىكى كەلگۈسى زامان پېئىلىغا ئايلاندۇرىمىز.)

ثَبَّةٌ (سەكرىمەك)

(ئەسلىسى وُتِبَ دۇر. كېسەل ھەرپلەر بىلەن ھەرىكەتلەرنىڭ ماسلىشىش قائىدىسىگە ئاساسلانغاندا ۋاۋغا زىر ماسلاشمايدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ سۆزدىكى زىرلىك ۋاۋنىڭ ئارقىسىدىكى ھەرپ ساكنلىق بولغانلىقى ئۈچۈن، ۋاۋنىڭ زىر ھەرىكىتىنى ساكنلىق ھەرىكە يۆتكەيمىز. شۇنىڭ بىلەن وُتِبَ بولىدۇ. بۇنىڭدىن كېيىن ۋاۋنىڭ ئورنىغا مەسدەر ياسىغۇچى (ة) نى يۆتكەپ ثَبَّةٌ نى پەيدا قىلىمىز. بۇ يەردە ئالماشتۇرۇلغان (ة) نى ۋاۋنىڭ ئورنىغا قويماسلىقتىكى سەۋەب شۇكى، ئەگەر تاء ۋاۋنىڭ ئورنىغا قويۇلسا، ئۇنداقتا سۆز مەسدەرگە ئەمەس، بەلكى كەلگۈسى زامان پېئىلىغا ئوخشاپ قالىدۇ، خۇددى تَبَّادەك، شۇ سەۋەبتىن تاء ۋاۋنىڭ ئورنىغا قويۇلمايدۇ.)

وَاتَّبَ (سەكرىگۈچى)

مَوْتِبٌ (سەكرىتىلگۈچى)

لَمْ يَشِبْ (سەكرىمىدى)

(ئەسلىسى يۆتۈپ دۇر. بۇنىڭ ئۆزگىرىش قائىدىسىنى كەلگۈسى زامان پېئىلىنىڭ ئۆزگىرىش ئەھۋالىغا قىياس قىلىش لازىم. ئالدى بىلەن يۆتۈپ نىڭ ئالدىغا ساكىنلاشتۇرغۇچى «لَمْ» نى قويىمىز. بۇ سەۋەبتىن سۆزنىڭ ئاخىرى ساغلام ھەرپ بولغانلىقى تۈپەيلى، لَمْ يۆتۈپ بولىدۇ. «ۋاۋ» حَرْفُ مُضَارَعَةٍ بىلەن كَسْرُ تَحْقِيقِ ئارىسىدا كەلگەچكە ۋاۋنى تاشلىۋېتىمىز - دَ، لَمْ يَتَّبَعُوا.)

لَا يَتَّبَعُوا (سەكرىمەيدۇ)

(كەلگۈسى زامان ئىنكار ھەرىپى «لَا» قوشۇلغان بۇ خىلدىكى پېئىللارنىڭ ئۆزگىرىش ئەھۋالى كەلگۈسى زامان پېئىلىنىڭكىگە ئوخشاش.)

تَبَّ (سەكرە)

(بۇلامسىز بۇيرۇق بولۇپ، بۇنى كەلگۈسى زامان پېئىل شەكلىدىن ئايرىپ چىقىرىمىز. ئالدى بىلەن كەلگۈسى زامان پېئىل شەكلى تَوْتَبُّ نىڭ ئاخىرقى ھەرىپى ساغلام ھەرپ بولغانلىقى سەۋەبلىك ئۇنى ساكىنلىق قىلىمىز. خۇددى تَوْتَبُّ دەك. يەنە ئالدىنقى سەھىپىلەردىكى قائىدە بويىچە كەلگۈسى زامان ھەرپلىرى بىلەن ھەقىقىي زىرلىك ھەرپ ئارىسىدىكى ۋاۋنى يوقىتىمىز، شۇنىڭ بىلەن تَتَّبَعُوا قالىدۇ. بۇيرۇق پېئىلنى تۈرلەش قائىدىسى بويىچە ھازىرقى زامان ھەرىپىنى تاشلايمىز. شۇنىڭ بىلەن لامسىز بۇيرۇق تَبَّ قالىدۇ.)

لَيْتَبُّ (سەكرىسۇن)

(بۇلاملىق بۇيرۇق بولۇپ، بۇنى كەلگۈسى زامان پېئىل شەكلى يۆتۈپ دىن ئايرىيمىز. ئالدى بىلەن يۆتۈپ نىڭ ئاخىرقى ھەرىپى ساغلام ھەرپ بولغانلىقى سەۋەبلىك ئۇنى ساكىنلىق

قىلىمىز. خۇددى يۆتۈپ دەك. يەنە ئالدىنقى سەھىپىلەردىكى قائىدە بويىچە كەلگۈسى زامان ھەرىلىرى بىلەن ھەقىقىي زىرلىك ھەرىپ ئارىسىدىكى ۋاۋنى يوقىتىمىز. شۇنىڭ بىلەن يېتۈپ قالىدۇ. بۇيرۇق پېئىلىنى تۈرلەش قائىدىسى بويىچە ھازىرقى زامان ھەرىپىنى تاشلايمىز. شۇنىڭ بىلەن لامسىز بۇيرۇق يېتۈپ قالىدۇ.

يېتۈپ (سەكرىسۇن)

(بۇ لاملىق بۇيرۇق بولۇپ، بۇنى كەلگۈسى زامان پېئىل شەكلى تۆتۈپ دىن ئايرىيمىز. ئالدى بىلەن يۆتۈپ نىڭ ئاخىرقى ھەرىپى ساغلام ھەرىپ بولغانلىقى ئۈچۈن، ئۇنى ساكىنلىق قىلىپ يۆتۈپ ھالىتىگە كەلتۈرىمىز. كەلگۈسى زامان ھەرىپى بىلەن ھەقىقىي زىر ئوتتۇرىسىدا كەلگەن ۋاۋنى ئوخشاش قائىدە بويىچە قىسقارتىمىز، يېتۈپ قالىدۇ. ئۇنىڭ ئالدىغا زىرلىك لامنى كەلتۈرىمىز. شۇنىڭ بىلەن لاملىق بۇيرۇق يېتۈپ ھالىتىگە كېلىدۇ.)

لايىتۈپ (سەكرىمە)

(بۇ ئىنكار بۇيرۇق پېئىلى بولۇپ، ئەسلىسى تۆتۈپ دۇر. كەلگۈسى زامان ھەرىپى بىلەن ھەقىقىي زىر ئوتتۇرىسىدا كەلگەن ۋاۋنى قىسقارتىپ، سۆز ئاخىرىدىكى ھەرىپ ساغلام ھەرىپ بولغانلىقى ئۈچۈن ئۇنى ساكىنلىق قىلىپ، لايىتۈپ شەكلىدىكى ئىنكار بۇيرۇق پېئىلىنى بارلىققا كەلتۈرىمىز.)

مۆتاب (سەكرەش ئورنى ياكى ۋاقتى)

مىتاب (سەكرەشتە ئىشلىتىلىدىغان قورال - سايمان)

(بۇ اسمُ الة شەكلى بولۇپ، بۇنىڭ ئەسلىسى مۆتاب دۇر. بۇنىڭدا ۋاۋ ساكىنلىق، ئۇنىڭ ئالدىدىكى ھەرىپ بولسا زىرلىكتۇر. زىر بىلەن «ى» ماسلىشىدىغانلىقى ئۈچۈن ۋاۋنىڭ ئورنىغا «ياء»

نى يۆتكەپ، مِثَابُ شەكلىدىكى قورال - سايما نى ئىسمىنى
شەكىللەندۈرىمىز.

أَوْتَبُ (سەكرىگە كرەك)

بۇ بابنىڭ يَسَّرَ يَسْرُ شەكلىدىكى مِثَالُ الياء (ى) ھەرىپى
بىلەن باشلانغان مِثَالُ پېئىللىرىنىڭ كونكرېت تۈرلىنىش
ئەھۋالى تۆۋەندىكىچە:

يَسَرَ (قىمار ئوينىدى)

يَسْرُ (قىمار ئوينايدۇ)

يَسْرًا (قىمار ئوينىماق)

يَاسِرٌ (قىمارۋاز)

مَيَسُورٌ (قىماردا ئۇتۇلغۇچى)

لَمْ يَسِرْ (قىمار ئوينىمىدى)

(ئۆتكەن زامان ئىنكار پېئىلى بولۇپ، ئەسلىسى يَسِرُ دۇر.
ساكىنلىق قىلغۇچى «لَمْ» نى كەلگۈسى زامان پېئىلىنىڭ
ئالدىغا قوشساق، سۆز ئاخىرىدىكى ساغلام ھەرىپ ساكىنلىق
بولدۇ. شۇ قائىدە بويىچە لَمْ يَسِرْ بولدى.)

لَا يَسِرُ (قىمار ئوينىمايدۇ)

إِسْرٌ (قىمار ئوينا)

(بۇ لامسىز بۇيرۇقتۇر. بۇيرۇق پېئىلىنى كەلگۈسى زامان
پېئىلىدىن ئايرىپ چىقىرىش قائىدىسى بويىچە، بۇنى يَسِرُ دىن
ئايرىپ چىقىرىمىز. ئالدى بىلەن سۆز ئاخىرى ساغلام ھەرىپ
بىلەن ئاياغلاشقان بولغاچقا، ئاخىرقى ھەرىپنى ساكىنلىق
قىلىمىز، شۇنىڭ بىلەن يَسِرُ قالىدۇ. ئاندىن كەلگۈسى زامان
ھەرىپى بولغان تاء نى تاشلايمىز. بۇنىڭ بىلەن يَسِرُ قالىدۇ.
سۆزنى ساكىن بىلەن باشلاپ ئوقۇش مۇشكۈل، ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ

پېئىل يَفْعَلُ (ع) بابىدىن بولغاچقا، سۆز ئالدىغا زىرلىك ئەلىفنى كەلتۈرىمىز، شۇنىڭ بىلەن لامسىز بۇيرۇق اَيْسِر بولىدۇ.

لَيْسِرُ (قىمار ئوينىسۇن)

(بۇ لاملىق بۇيرۇق شەكلىدۇر. بۇ بۇيرۇق شەكلىنى يَيْسِرُدىن ئۆزگەرتىپ ئالمىز، ئالدى بىلەن سۆز ئاخىرىدىكى ساغلام ھەرىنى ساكىنلىق قىلىمىز. شۇنىڭ بىلەن يَيْسِر بولىدۇ. بۇنىڭ ئالدىغا زىرلىك لامنى كەلتۈرسەك لَيْسِر بولىدۇ.)

لَايَيْسِرُ (قىمار ئوينىما)

(بۇ ئىنكار بۇيرۇق پېئىلى بولۇپ، ئەسلىسى كەلگۈسى زامان پېئىلى تَيْسِرُ ئىدى. ئالدى بىلەن سۆز ئالدىغا «لَا» نى كەلتۈرۈپ لايَيْسِرُ ھالىتىگە كەلتۈرىمىز. ئاندىن سۆز ئاخىرىدىكى ساغلام ھەرىنى ساكىنلىق قىلىمىز، شۇنىڭ بىلەن ئىنكار بۇيرۇق پېئىلى لايَيْسِرُ شەكىللىنىدۇ.)

مَيْسِرُ (تاۋكا، قىمار ئورنى)

مَيْسَارُ (قىمار ئويناشقا ئىشلىتىلىدىغان سايمان، ئوشۇق، قارتا، شىشخال ... قاتارلىقلار)

اَيْسِرُ (ئۈستە قىمارۋان)

بۇ بابنىڭ بَاعِ يَيْعُ شەكلىدىكى اَجْوَفُ ياي (ئوتتۇرىسىدىكى ھەرىسى (ى) بولغان ئەسلى ئۈچ ھەرىلىك پېئىل) نىڭ تۈرلىنىش ئەھۋالى تۆۋەندىكىچە:

بَاعَ (ساتتى)

(ئەسلىسى يَيْعَ بولۇپ، بۇنىڭدىكى «ي» ھەرىكەتلىك، ئۇنىڭ ئۈستىگە «ي» نىڭ ئالدىدىكى ھەرىمۇ زەۋەزەلىك. مۇشۇنداق ئەھۋال ئاستىدا «ى» نى «ا» كە ئالماشتۇرۇش شەرتى

ھازىرلانغان بولىدۇ. شۇنىڭ بىلەن بَاع بولۇپ ئۆتكەن زامان شەكلى بۇتىدۇ.)

يَيْعُ (ساتىدۇ)

(بۇنىڭ ئەسلىسى يَيْعُ بولۇپ، ئالدىدىكى ساغلام ھەرپ ساكىنلىق ئەھۋال ئاستىدا زىرلىك «ى» نىڭ زىر بەلگىسىنى ئالدىدىكى ھەرىكە ئۆتكۈزۈمىز، شۇنىڭ بىلەن يَيْعُ بولىدۇ.)

يَيْعَا (ساتماق)

بَائِعُ (ساتقۇچى، ھۆپىگەر)

(بۇنىڭ ئەسلىسى بَائِعُ بولۇپ، ئۇنىڭدا ئارتۇق ئەلىفتىن كېيىن زىرلىك ياء كەلسە، ئۇنى ھەزىگە ئالماشتۇرۇش قائىدىسىگە ئاساسەن، بَائِعُ نى بَائِعُ شەكلىگە ئېلىپ كەلسەك ئەجۋەف پېئىلىنىڭ ئوتتۇرىسى ياء لىق شەكلىدىكى اسم فاعل ھاسىل بولىدۇ.)

مَيْعُ (سېتىلغۇچى، سېتىلغان نەرسە)

(بۇنىڭ ئەسلىسى مَيْعُ دۇر. بۇنىڭدا «ى» ھەرىكەتلىك، ئالدىدىكى ساغلام ھەرپ ساكىنلىق، «ى» نىڭ ھەرىكىتىنى ئالدىدىكى ھەرىكە بەرسەك مَيْعُ بولىدۇ. بۇنىڭدا ساكىنلىق ھەرىكىتى ئىككىسى بىر يەردە كېلىپ قالغانلىقى ئۈچۈن بۇنىڭدىكى ۋاۋىنى ياءغا ئالماشتۇرساق مَيْعُ بولىدۇ. يەنە ئىككى ساكىن بىر يەردە كېلىپ قالغاچقا، ئۇنىڭ ئۈستىگە بىر خىل ھەرپ ئۈستىدە كەلگەچكە، ئۇلارنى بىر – بىرىگە كىرگۈزۈۋەتسەك مَيْعُ غا ئايلىنىدۇ. ياء غا مۇناسىپ بولسۇن ئۈچۈن ئالدىدىكى بىچلىق ھەرىكىتى زىرلىك قىلىمىز. شۇنىڭ بىلەن إِسْمُ مَفْعُول شەكلى مَيْعُ قالىدۇ.)

كَمْ يَيْعُ (ساتىدى)

بۇ ئۆتكەن زامان ئىنكار پېئىلىنىڭ ئەسلى شەكلى يِيعُ دۇر. بۇ كەلگۈسى زامان پېئىلى بولغاچقا ئالدىغا ساكىنلىق قىلغۇچى «كَمْ» نى كەلتۈرىمىز. ئاندىن سۆز ئاخىرى ساغلام ھەرپ بولغاچقا ئۇنى ساكىنلىق قىلىمىز. شۇنىڭ بىلەن كَمْ يِيعُ ھالىتىگە كېلىدۇ. بۇنىڭدا ئىككى ساكىن بىرگە كېلىپ قالغاچقا ياء بىلەن ئەين ئارىسىدا ياء نى يوق قىلىمىز. شۇنىڭ بىلەن كَمْ يِيعُ ھالىتىگە كېلىدۇ.

لَا يِيعُ (ساتمايدۇ)

(بۇنىڭ ئۆزگىرىش ئەھۋالى شۇ پېئىلنىڭ كەلگۈسى زامان پېئىل شەكلىنىڭ ئۆزگىرىش ئەھۋالىغا ئوخشايدۇ.)

يِعُ (سات)

(بۇ لامسىز بۇيرۇق شەكلى بولۇپ، بۇنى تِيعُ دىن ئايرىپ چىقىرىمىز. بۇنىڭدا ئالدى بىلەن سۆزنىڭ ئاخىرقى ھەرىپى ساغلام ھەرپ بولغاچقا، ئۇنى ساكىنلىق قىلىمىز. تِيعُ ھالىتىگە كېلىدۇ. ئىككى ساكىن بىر يەردە كېلىپ قالغاچقا، ئىككى ھەرپتىن ياء نى تاشلايمىز، تِيعُ قالىدۇ. ئاندىن كەلگۈسى زامان ھەرپى بولغان تاء نى تاشلايمىز. يعُ قالىدۇ (بۇنىڭ ئالدىدىكى ھەرپ ھەرىكەتلىك بولغاچقا، يەنە زىرلىك ئەلەمنى قوشۇشنىڭ ھاجىتى قالمايدۇ).

لِيعُ (ساتسۇن)

(بۇ لاملىق بۇيرۇق شەكلى بولۇپ، بۇنى يِيعُ دىن ئايرىپ چىقىرىمىز. ئالدى بىلەن سۆزنىڭ ئاخىرىدىكى ساغلام ھەرپنى ساكىنلىق قىلساق يِيعُ بولىدۇ. ئىككى ساكىن بىر يەردە كەلگەچكە ساكىنلىق ياء نى قىسقارتىۋېتىمىز. ئاندىن ئالدىغا زىرلىك لامنى كەلتۈرسەك، لاملىق بۇيرۇق لِيعُ ھاسىل

بولىدۇ.

لَاتَبِعُ (ساتما)

(بۇ ئىنكار بۇيرۇق پېئىل شەكلى بولۇپ، بۇنى تَبِعُ دىن ئايرىپ چىقىرىمىز. ئالدى بىلەن توسقۇچى «لَا» نى سۆز ئالدىغا كەلتۈرىمىز. بۇنىڭ بىلەن سۆز ئاخىرىدىكى ساغلام ھەرپ ساكىنلىق ھالەتكە كېلىدۇ. يەنى لَاتَبِعُ بولىدۇ. ئەين بىلەن ياء نى قىسقارتىمىز، شۇنىڭ بىلەن لَاتَبِعُ ھاسىل بولىدۇ.)

مَبِيعُ (سېتىش ئورنى ياكى ۋاقتى)

(بۇ ئىسىم مەكان ۋە زامان شەكلى بولۇپ، ئەسلىسى مَبِيعُ دۇر. بۇنىڭدا ئالدىدىكى ساغلام ھەرپ ساكىنلىق بولغان ئەھۋالدا كېسەل ھەرپ ياء غا زىر بەلگىسى ئېغىر كېلىدۇ. شۇڭا، زىر بەلگىسىنى ئالدىغا يۆتكەيمىز. شۇنىڭ بىلەن مَبِيعُ قالىدۇ.)

مَبَاعُ (سېتىشتا ئىشلىتىلىدىغان قورال - سايمان)

(بۇ ئىسىم آلە بولۇپ، ئەسلىسى مَبِيعُ دۇر. بۇنىڭدا ياء بولسا زەۋەر، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئالدىدىكى ساغلام ھەرپ ساكىنلىق. شۇنىڭ بىلەن ياء نىڭ ھەرىكىتىنى ئالدىغا يۆتكەسەك مَبِيعُ بولىدۇ. يەنە يۆتكەلگەن ھەرىكەت سەۋەبىدىن زەۋەر ياء بىلەن ئەمەس بەلكى ئەلىق بىلەن ماسلىشىدىغانلىقى ئۈچۈن، بۇ يەردىكى ياء نى ئەلىقكە ئالماشتۇرىمىز. نەتىجىدە مَبَاعُ ھاسىل بولىدۇ.)

أَبَاعُ (ساتقۇچى، بەك ساتقۇچى)

(بۇ ئىسىم تفضىل دۇر. بۇنىڭ ئەسلىسى أَبِيعُ دۇر. بۇنىڭدا ياء ھەرىكەتلىك، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئالدىدىكى ساغلام ھەرپ ساكىنلىقتۇر. ئۇنداق بولغانىكەن، ياء نىڭ ھەرىكىتىنى ئالدىغا يۆتكەيمىز. شۇنىڭ بىلەن أَبِيعُ بولىدۇ. يۆتكەلگەن ھەرىكەت

ئېتىبارى بىلەن ياء نىڭ ئورنىغا ئەلىق نى قويساق اَبَاغُ شەكىللىنىدۇ.

بۇ بابنىڭ رَمَى يَرْمَى شەكلىدىكى نَاقصُ الياء (ئاخىرقى ھەرپى ي) بولغان ئەسلى ئۈچ ھەرپلىك پېئىل نىڭ تۈرلىنىش ئەھۋالى تۆۋەندىكىچە:

رَمَى (ئاتتى، تاشلىدى)

(بۇ ئۆتكەن زامان پېئىلى بولۇپ، ئەسلى شەكلى رَمَى دۇر. بۇنىڭدا ياء ھەرىكەتلىك ۋە ئالدى ھەرپى زەۋەرلىك بولغاچقا ياء نى ئەلىفكە ئالماشتۇرىمىز. شۇنىڭ بىلەن رَمَى بولىدۇ.)

رَمَى (ئاتىدۇ)

(كەلگۈسى زامان پېئىلى، ئەسلى شەكلى يَرْمَى بولۇپ، بۇنىڭدا پىچ بەلگىسى ياء غا ئېغىر كېلىدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئالدىدىكى ھەرپ بولسا زىرلىكتۇر. شۇڭا، ياءنىڭ پىچ بەلگىسىنى تاشلىۋەتسەك يَرْمَى قالىدۇ.)

رَمَيَا (تاشلىماق، ئاتماق)

رَام (ئاتقۇچى، تاشلىغۇچى)

(بۇ اِسْمُ فاعِل بولۇپ، ئەسلى شەكلى رَامِي دۇر. بۇنىڭدا پىچ بەلگىسى ياء غا نىسبەتەن ئېغىر ھېسابلىنىدۇ. ئالدىدىكى ھەرپ بولسا زىرلىكتۇر. شۇڭا، ياء نىڭ پىچىنى تاشلايمىز. رَامِي قالىدۇ. ئىككى ساكىن بىر يەردە كەلگەچكە، تەنۈن بىلەن ياء ئوتتۇرىسىدا ياء نى تاشلىۋېتىش توغرا بولغاچقا، شۇ بويىچە قىلساق رَام قالىدۇ.)

مَرَمَى (تاشلانغۇچى، ئېتىلغان نەرسە)

(اِسْمُ مفعول بولۇپ، ئەسلىسى مَرْمُومِي دۇر. بۇنىڭدا ۋاۋ بىلەن ياء دىن ئىبارەت ئىككى كېسەل ھەرپ بىرلىكتە كەلگەن.

ساكىملىق ۋاۋىنى ياء غا ئالماشتۇرساق مَرْمِيٌّ بولىدۇ، بۇ يەردە ئىككى ئوخشاش ھەرپ بىرگە كەلگەچكە ۋە قوشۇۋېتىش شەرتى مەۋجۇت بولغاچقا، مَرْمِيٌّ ھالىتىنى شەكىللەندۈرمىز. ياء غا مۇناسىپ بولسۇن دەپ ئۇنىڭ ئالدىدىكى ھەرىپنى زىرلىك قىلىمىز. شۇنىڭ بىلەن إِسْمُ مَفْعُول بولغان مَرْمِيٌّ شەكىللىنىدۇ.

لَمْ يَرَمَ (ئاتمىدى)

(بۇ ئۆتكەن زامان ئىنكار پېئىل شەكىلدۇر. ئەسلى شەكلى يَرَمِيٌّ بولۇپ، ئۇنىڭ ئالدىغا ساكىن قىلغۇچى «لَمْ» نى قوشىمىز. ئاندىن شەرت بويىچە ئاخىرقى ھەرىكە قارىساق، ئۇ كېسەل ھەرپ بولغانلىقى تۈپەيلىدىن ئۇنى تاشلىساق لَمْ يَرَمَ قالىدۇ.)

لَا يَرِي (ئاتمايدۇ)

(بۇنىڭ قۇرۇلمىسىنىڭ ئۆزگىرىش ئەھۋالى كەلگۈسى زامان پېئىلىنىڭكى بىلەن ئوخشاش.)

ارَمَ (ئات، تاشلا)

(بۇ لامسىز بۇيرۇق بولۇپ، ئۇنى كەلگۈسى زامان پېئىلى تَرَمِيٌّ دىن ئايرىپ چىقىرىمىز. ئالدى بىلەن سۆز ئاخىرى كېسەل ھەرپ بولغاچقا ئۇنى تاشلايمىز. شۇندىلا تَرَمَ ھالىتىگە كېلىدۇ. ئاندىن كەلگۈسى زامان ھەرىپى تاء نى تاشلىساق، رَمَ قالىدۇ. ساكىن بىلەن سۆزنى باشلاپ ئوقۇش مۇمكىن بولمىغاچقا سۆزنىڭ يَفْعَلُ (ع) بابىدىن ئىكەنلىكىنى نەزەردە تۇتۇپ، ئۇنىڭ ئالدىغا زىرلىك ئەلغىنى قوشۇپ، ارَمَ دىن ئىبارەت لامسىز بۇيرۇق ھالىتىگە كەلتۈرىمىز.)

لَيَرَمَ (تاشلىسۇن، ئاتسۇن)

(بۇ لاملىق بۇيرۇق بولۇپ، بۇنى يَرَمِيٌّ دىن ئايرىيمىز. ئالدى

بىلەن سۆز ئاخىرىدىكى كېسەل ھەرىپنى تاشلايمىز. ئاندىن قېلىپ قالغان قىسمىنىڭ ئالدىغا زىرلىك لامنى قوشىمىز. شۇنىڭ بىلەن لاملىق بۇيرۇق لَيْرُم بۇتىدۇ.

لَا تَرُم (ئاتما، تاشلىما)

(بۇ ئىنكار بۇيرۇق بولۇپ، تَرُمى دىن ئايرىپ چىقىرىمىز. ئالدى بىلەن سۆز ئاخىرىغا توسقۇچى «لَا» نى كەلتۈرىمىز. ئاندىن سۆز ئاخىرىدىكى كېسەل ھەرىپنى تاشلايمىز. شۇنىڭ بىلەن لَا تَرُم قالىدۇ.)

مَرْمَى (تاشلاش ئورنى، قارىغا ئېتىش ئورنى ياكى ۋاقتى)

(إِسْمُ زَمَانٍ ۋە إِسْمُ مَكَانٍ بولۇپ، ئەسلىسى مَرْمَى دۇر. بۇنىڭدا ياء ھەرىكەتلىكتۇر. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئالدىدا كەلگەن ھەرىپ زەۋەرلىكتۇر. مۇشۇنداق ئەھۋالدا ياءنى ئەلىق بىلەن ئالماشتۇرىمىز. شۇنىڭ بىلەن مَرْمَان قالىدۇ. ئىككى ساكىنى بىرلىكتە ئوقۇش مۇمكىن بولمىغاچقا، ئەلىق بىلەن نۇن ئارىسىدا ئەلىقنى تاشلىۋېتىمىز، شۇنىڭ بىلەن مَرْمَى قالىدۇ.)

مَرْمَاء (ئېتىش سايىمىنى، سالغا)

(بۇ إِسْمُ آلَةٍ، بۇ ئەسلىدە مَرْمَأى دۇر. ئارتۇق ئەلىقتىن كېيىن ياء كەلسە، ياء ئورنىغا ھەمىزنى قويۇش قائىدىسى بويىچە ئۆزگەرتىمىز، شۇنىڭ بىلەن مَرْمَاء بولىدۇ.)

أَرْمَى (ئاتقارقاق، تاشلاشتا ئەڭ ياخشى)

(إِسْمُ تَفْصِيلٍ بولۇپ، ئەسلى أَرْمَى بولۇش كېرەك. بىراق ئالدىدىكى ھەرىپ زەۋەرلىك بولغان، ئۆزى ھەرىكەتلىك بولغان ياء ئەلىق بىلەن ئالماشتۇرۇش قائىدىسىگە ئاساسەن، أَرْمَى نى أَرْمَى غا ئۆزگەرتىمىز.)

بۇ بابنىڭ رَوَى يَرَوَى شەكلىدىكى لَفِيفُ الْيَاءِ (ئاخىرقى

ھەرىپى كېسەل ھەرىپ (ياء) بىلەن ئاخىرلاشقان ئەسلى ئۈچ ھەرىپلىك پېئىل) نىڭ تۈرلىنىش ئەھۋالى تۆۋەندىكىچە:

رَوَى (بايان قىلدى، رىۋايەت قىلدى)

(بۇ ئۆتكەن زامان شەكلى بولۇپ، ئەسلى شەكلى رَوَى دۇر. بۇنىڭدىكى ياء بولسا ھەرىكەتلىك، ئالدىدىكى ھەرىپ بولسا زەۋەزلىكتۇر. شۇڭا، ئىلگىرىكى قائىدىگە ئاساسەن ياء نىڭ ئورنىغا ئەلىفنى قويىمىز. شۇنىڭ بىلەن رَوَى قالىدۇ.)

يَرَوَى (بايان قىلىدۇ، رىۋايەت قىلىدۇ)

(كەلگۈسى زامان شەكلى بولۇپ، ئەسلى شەكلى يَرَوَى دۇر. بۇنىڭدا اپىچ ھەرىكىتى ياء غا نىسبەتەن ئېغىر بولغاچقا ۋە ئۇنىڭ ئالدىدىكى ھەرىپ زىرلىك بولغاچقا، ياء نىڭ بەلگىسى پىچنى تاشلىۋەتسەك، يَرَوَى قالىدۇ.)

رَوَايَةً (رىۋايەت، بايان قىلماق)

رَاو (رىۋايەت قىلغۇچى، بايان قىلغۇچى)

(بۇ ئىسىم فاعل بولۇپ، ئەسلى شەكلى رَاوَى دۇر)

مَرَوَى (رىۋايەت قىلىنغان ئادەم ياكى ئىش، بايان

قىلىنغۇچى)

(بۇ ئىسىم مَفْعُول بولۇپ، ئەسلى شەكلى مَرَوَى دۇر. بۇنىڭدا ۋاۋ بىلەن ياء بىر يەردە كېلىپ قالغاچقا، ۋاۋنى ياء غا ئالماشتۇرىمىز، مَرَوَى بولىدۇ. بىر خىل ھەرىپ ئىككى يەردە كېلىپ قالغاچقا، كىرىشتۈرۈش شەرتى بىلەن ياء بىلەن ياء نى قوشۇۋېتىمىز. شۇنىڭ بىلەن مَرَوَى بولىدۇ. ئاخىرىدا ياء غا مۇناسىپ بولسۇن ئۈچۈن ئۇنىڭ ئالدىدىكى ۋاۋنى زىرلىك قىلىمىز. شۇنداق قىلىپ ئىسىم مَفْعُول شەكلى مَرَوَى شەكىللىنىدۇ.)

لاَيْرُوِي (رَبْوَايەت قىلمايدۇ، بايان قىلمايدۇ)

اِرُو (رَبْوَايەت قىل، بايان قىل)

بۇ لامسىز بۇيرۇق شەكىلدۇر. بۇنى تَسْرُوِي دىن ئايرىپ چىقىرىمىز. ئالدى بىلەن سۆزنىڭ ئاخىرقى ھەرىپى كېسەل ھەرىپ بولغاچقا ئۇنى تاشلىۋېتىمىز، ئاندىن كەلگۈسى زامان پېئىل ھەرىپلىرىدىن بىرى بولغان تاء نى تاشلىۋېتىمىز. بۇنىڭدا زوقالىدۇ. سۆزنى ساكىن بىلەن باشلاپ ئوقۇش مۇمكىنچىلىكى بولمىغاچقا ھەمدە بۇ سۆز يَفْعَلُ ۋەزىنىدىن بولغاچقا، ئالدىغا زىرلىك ئەلىفنى كەلتۈرۈپ، لامسىز بۇيرۇق اِرُو نى شەكىللەندۈرىمىز.)

لَيْرُو (بايان قىلسۇن، رېۋايەت قىلسۇن)

لَاَتْرُو (بايان قىلما، رېۋايەت قىلما)

مَرُوِي (رېۋايەت قىلىش ۋاقتى ۋە ئورنى)

مَرُوِي (بايان قىلىشتا ئىشلىتىلمىدىغان سايمان)

اِرُوِي (ئوبىدان بايان قىلىدىغان كىشى، بەك بايان

قىلىدىغان)

بۇ بابنىڭ وَحْيِي يَحْيِي شەكىلىدىكى مُتَوِي يَسَاء (بىرىنچى ۋە ئۈچىنچى ھەرىپى كېسەل ھەرىپ بولغان ئەسلى ئۈچ ھەرىپلىك پېئىل) نىڭ تۈرلىنىش ئەھۋالى تۆۋەندىكىچە:

وَحْيِي (ئىلھام بەردى، ۋەھىي قىلدى)

(بۇ ئۆتكەن زامان پېئىل شەكلى بولۇپ، ئەسلى شەكلى

وَحْيِي دۇر. بۇنىڭدىكى ياء ئۆزى ھەرىكەتلىك، ئۇنىڭ ئالدىدىكى ھەرىپ زەۋەزلىك بولغاچقا، ئۇنى ئەلىف كە ئۆزگەرتىمىز. شۇنىڭ بىلەن وَحْيِي بولىدۇ.)

يَحْيِي (ئىلھام بېرىدۇ، ۋەھىي قىلىدۇ)

(بۇ كەلگۈسى زامان پېئىلى بولۇپ، ئەسلى **يَوْحَى** دۇر. بۇ يەردە كەلگۈسى زامان پېئىلىنىڭ ھەرىپى ياء بىلەن ھەقىقىي زىر ئوتتۇرىسىدىكى ساكىنلىق ۋاۋنى قىسقارتىۋېتىمىز. شۇنىڭ بىلەن **يَحْيَى** بولىدۇ. يەنە بۇ شەكىلدە پىچ بەلگىسى ياء غا نىسبەتەن ئېغىر، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئالدىدىكى ھەرىپ زىر بولغاچقا، بۇ يەردە ياء نىڭ پىچ بەلگىسىنى تاشلىۋېتىمىز. شۇنىڭ نەتىجىسىدە **يَحْيَى** ھاسىل بولىدۇ.)

وَحْيًا (ئىلھام بەرمەك، ۋەھىي، ۋەھىي قىلماق)

وَاحٍ (ئىلھام ئاتا قىلغۇچى، ۋەھىي بەرگۈچى)

(بۇ **وَاحٍ** فاعل بولۇپ، ئەسلى شەكلى **وَاحِيٌّ** دۇر. بۇنىڭدا ياء ئۈچۈن ئېيتقاندا زىر ئېغىر ھېسابلىنىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن ياء نىڭ پىچىنى تاشلىۋېتىمىز. قالغىنى **وَاحِيْنٌ** بولىدۇ. بۇنىڭدا ئىككى ساكىن بىر يەردە كېلىپ قالغاچقا، ياء بىلەن نۇن ئارىسىدا ياء نى يوق قىلىمىز. قالغىنى **وَاحِنٌ** بولىدۇ، تەنۋىن قائىدىسىگە مۇناسىپ كەلگەچكە ئەسلىگە قايتۇرۇپ **وَاحٍ** غا ئايلاندۇرىمىز.)

مَوْحِيٌّ (ۋەھىي بېرىلگۈچى، ئىلھام ئاتا قىلىنغۇچى)

(بۇ **مَوْحِيٌّ** مفعول بولۇپ، ئەسلى شەكلى **مَوْحِيٌّ** دۇر. بۇنىڭدا ۋاۋ بىلەن ياء بىر يەردە كەلگەچكە، ساكىنلىق ۋاۋنى ياء غا ئالماشتۇرساق **مَوْحِيٌّ** بولىدۇ. بۇنىڭدا ئىككى ئوخشاش ھەرىپ بىرگە كېلىپ قالغاچقا، ئۇنىڭ ئۈستىگە بىرىكتۈرۈش شەرتى ھازىرلانغان بولغاچقا، ئىككى ياء نى بىرىكتۈرسەك **مَوْحِيٌّ**، ياء غا مۇناسىپ كەلتۈرۈپ **مَوْحِيٌّ** ھالىتىگە ئېلىپ كېلىمىز.)

لَمْ يَح (ئىلھام بەرمىدى، ۋەھىي قىلمىدى)

لَا يَح (ئىلھام بەرمەيدۇ، ۋەھىي قىلمايدۇ)

(بۇنىڭ ئۆزگىرىش ئەھۋالى كەلگۈسى زامان پېئىلىنىڭكى

بىلەن ئوخشايدۇ.)

ح (ۋەھىي قىل، ئىلھام بەر)

(بۇ لامسىز بۇيرۇقتۇر. بۇنى كەلگۈسى زامان پېئىلى تَسْوَحِي دىن ئايرىمىز. ئالدى بىلەن سۆزنىڭ ئاخىرىدىكى ھەرپ كېسەل ھەرپ بولغاچقا ئۇنى تاشلىساق تَسْوَح قالىدۇ. كەلگۈسى زامان پېئىلىنىڭ ھەرىپى بولغان تاء نى تاشلىۋەتسەك ۋە شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا كەلگۈسى زامان ھەرىپى بىلەن ھەقىقىي زىر ئوتتۇرىسىدىكى ۋاۋنى يوقىتىۋەتسەك، نەتىجىدە ح قالىدۇ.)

لِج (ۋەھىي قىلسۇن، ئىلھام بەرسۇن)

(بۇ لاملىق بۇيرۇق شەكلى بولۇپ، بۇنى يَوْحِي دىن ئايرىپ چىقىرىمىز. ئالدى بىلەن كەلگۈسى زامان ھەرىپى بىلەن ھەقىقىي زىر ئوتتۇرىسىدىكى ۋاۋنى يوق قىلساق يَحِي قالىدۇ. پىچ ياء ئۈچۈن ئېغىر، شۇنداقلا ئالدىدىكى ھەرپ زىرلىك، شۇڭا ياءنى تاشلايمىز. ئاخىرىدا زىرلىك لامنى سۆز ئالدىغا قويساق لِيح ھالىتىگە كېلىدۇ.)

لَاتِح (ۋەھىي قىلماق، ئىلھام بەرمەك)

(بۇ ئىنكار بۇيرۇق شەكلى بولۇپ، بۇنى تَسْوَحِي دىن ئايرىمىز. ئالدى بىلەن كەلگۈسى زامان ھەرىپى بىلەن ھەقىقىي زىر ئوتتۇرىسىدىكى ۋاۋنى يوق قىلىمىز. قالغىنى تَحِي بولىدۇ. بۇنىڭ ئالدىغا توسقۇسى «لَا» نى كەلتۈرىمىز ۋە سۆز ئاخىرىدىكى كېسەل ھەرىپنى قىسقارتىمىز. نەتىجىدە لاتِح ھاسىل بولىدۇ.)

مَوْحًا، (ۋەھىي قىلىش ۋاقتى ياكى ئورنى)

(إِسْمُ زَمَانٍ وَهُوَ إِسْمُ مَكَانٍ دُونَ تَوَزُّغِشْ ئەھۋالى مَرْمِي گە ئوخشاش.)

مِيحَاءَ (ۋەھىي قىلىشتا ئىشلىتىلىدىغان قورال - سايمان)

(إِسْمٌ أَلَةٌ بولۇپ، ئەسلى شەكلى مَوْحَايٍ دۇر. ۋاۋ ساكن، ئالدى زىر. بۇنىڭدىكى ساكنلىق ۋاۋنى ياءغا ئالماشتۇرساق، سۆز مِيْحَايٍ بولىدۇ. ئارتۇق ئەلپتىن كېيىن كەلگەن ياءنى ھەمىزگە ئالماشتۇرىمىز. نەتىجىدە مِيْحَاءٌ شەكىللىنىدۇ.)

أَوْحَى (ۋەھىينى كۆپرەك بېرىدىغان، بەك ۋەھىيكار)

(بُوُوسِمٌ تَفْضِيلٌ بولۇپ، ئەسلى شەكلى أَوْحَى دۇر. بۇنىڭدىكى ھەرىكەتلىك ياء نىڭ ئالدى ھەرىپى زەۋەرلىكتۇر. شۇڭا، ياءنى ئەلپكە ئالماشتۇرىمىز. ئاخىرىدا إِسْمٌ تَفْضِيلٌ أَوْحَى شەكىللىنىدۇ.)

2) فَعْلٌ يَفْعُلُ (تَانِيهَا فَعْلٌ يَفْعُلُ)

بۇ بابتا مَصْدَرٌ لەر ئون بەش ۋەزىندە كېلىدۇ. فَعْلٌ - نَصْرٌ (ياردەم بەرمەك)، فَعْلٌ - طَلَبٌ (ئىزدەمەك)، فَعْلٌ - نَبَاتٌ (ئۈنمەك)، فَعْلَةٌ - حِرَاسَةٌ (قوغدىماق)، فَعْلٌ - شُكْرٌ (شۈكرى قىلماق)، فَعْلٌ - خَنْقٌ (خاپا قىلماق، بوغۇلماق)، فَعْلٌ - كِتَابٌ (يازماق)، فَعْلٌ - صُرَاخٌ (ئاۋارە قىلماق)، فَعْلٌ - فُسْقٌ (بۇزۇقچىلىق قىلماق)، فَعْلَى - ذِكْرَى (ئەسلىمەك)، فَعْلَانٌ - كِتْمَانٌ (يوشۇرماق)، فَعْلَى - بُشْرَى (خۇشخەۋەر)، فَعْوَلٌ - خُرُوجٌ (چىماق)، فَعْلَةٌ - نَشْدَةٌ (ئىزدەمەك)، فَعْلَةٌ - دُعْوَةٌ (چاقىرماق).

بۇ بابتىكى بىر قانچە مۇھىم قائىدىلەر: (1) ۋاۋدىن يۆتكەلگەن ئەلىق ئەلىق ھالىتىدە، ياءدىن يۆتكەلگەن ئەلىق ياء ھالىتىدە يېزىلىدۇ، (2) ۋاۋ ئاخىرىدا بولۇپ، ئالدى بېچ بولمىسا، ئۇنى ياءقا يۆتكەش كېرەك. (3) ۋاۋ تۆتىنچى ياكى بەشىنچى ھەرىپ بولغاندا، ئالدى بېچ بولمىسا، ئۇنى ياءقا يۆتكەش كېرەك.

بۇ پىچلىك ئەين (ع) بابى دەپمۇ ئاتىلىدۇ. تۆۋەندە بۇ بايقا تەۋە بولغان ھەرقايسى پېئىل قۇرۇلمىلىرىنىڭ ئۆزگىرىش ۋە تۈرلىنىش ئەھۋالىنى تەپسىلىي كۆرسىتىمىز.

بۇ بابنىڭ نَصْرَ يَنْصُرُ نَصْرًا شەكلىدىكى صَحِيحُ (ساغلام ھەرىپلىك ئۈچ ھەرىپلىك پېئىللار) نىڭ تۈرلىنىش ئەھۋالى تۆۋەندىكىچە:

نَصْرَ (ياردەم بەردى)

يَنْصُرُ (ياردەم بېرىدۇ)

نَصْرًا (ياردەم بەرمەك، ياردەم)

نَاصِرٌ (ياردەم بەرگۈچى)

مَنْصُورٌ (ياردەم بېرىلگۈچى)

لَمْ يَنْصُرْ (ياردەم بەرمىدى)

لَا يَنْصُرُ (ياردەم بەرمەيدۇ)

أَنْصُرُ (ياردەملەش، ياردەم بەر!)

(بۇ لامسىز بۇيرۇق بولۇپ، بۇنى كەلگۈسى زامان شەكلى تَنْصُرُ دىن ئايرىيمىز. ئالدى بىلەن سۆزنىڭ ئاخىرىدىكى ساغلام ھەرىپنى ساكىنلىق قىلىمىز، نەتىجىدە تَنْصُرُ بولىدۇ. ئاندىن كەلگۈسى زامان ھەرىپى تاء نى تاشلايمىز. بۇ چاغدا سۆز بولمىغاچقا ۋە بۇ سۆز نَصْرٌ ھالىتىگە كېلىدۇ. سۆزنى ساكىن بىلەن ئوقۇش مۇمكىن بولمىغاچقا ۋە بۇ سۆز يَقُولُ (ع) بابىدىن بولغاچقا، ئالدىغا پىچلىك ئەلىفنى كەلتۈرسەك، أَنْصُرُ شەكلىدىكى لامسىز بۇيرۇق پېئىلى ياسىلىدۇ.)

لَيْنَصُرُ (ياردەم بەرسۇن)

لَا تَنْصُرُ (ياردەم بەرمە)

مَنْصَرٌّ (ياردەم قىلىش ۋاقتى ياكى ئورنى)

مَنْصَارٌّ (ياردەم بېرىشتە ئىشلىتىلىدىغان قورال – سايمان)

أَنْصَرُّ (ياردەمنى كۆپرەك ياكى ئەڭ كۆپ بەرگۈچى)

بۇ باينىڭ رَدَّ يَرُدُّ شەكلىدىكى مُضَاعَقٌ ثَلَاثِيٌّ (تەكرار

ھەرىكەت ئۈچلۈك) پېئىللىرىنىڭ تۈرلىنىش ئەھۋالى

تۆۋەندىكىچە:

رَدَّ (توستى، رەت قىلدى)

(بۇ ئۆتكەن زامان پېئىل شەكلى بولۇپ، ئەسلى شەكلى رَدَدَ

دۇر. بۇنىڭ ئۆزگىرىش قانۇنىيىتىنى بىلىش ئۈچۈن فَهْرٌ

شەكلىدىكى پېئىللارنىڭ ئۆزگىرىش قانۇنىيىتىگە قاراڭ.)

يَرُدُّ (توسىدۇ، رەت قىلىدۇ)

(بۇ كەلگۈسى زامان پېئىل شەكلى بولۇپ، ئەسلى شەكلى

يَرُدُّدُ. بۇنىڭدا ئوخشاش بىر جىنىستىن بولغان ئىككى ھەرپ

ھەرىكەتلىك ۋە ئۇنىڭ ئالدىدىكى ھەرپ ساكىنلىقتۇر، بۇنداق

ئەھۋالدا ئاۋۋالقى ئوخشاش ھەرىپنىڭ ھەرىكىتىنى ساكىنلىق

ھەرىكە بەرسەك يَرُدُّدُ كېلىپ چىقىدۇ. بۇ يەردە بىرىكتۈرۈش

شەرتى ھازىرلانغان بولغاچقا، تەشەببۇس ھالەتتە دالنى داغا

بىرىكتۈرىمىز. نەتىجىدە يَرُدُّدُ ھاسىل بولىدۇ.)

رَدًّا (قايتۇرماق، رەت قىلماق)

رَادًّا (قايتۇرغۇچى، رەت قىلغۇچى)

(بۇ ئىسىم فاعىل دۇر. ئەسلى شەكلى رَادِدٌ بولۇپ، ئۆزگىرىش

قائىدىسى قَارٌّ نىڭكىگە ئوخشاشتۇر)

مَرْدُودٌ (رەت قىلىنغان، توسۇلغان)

لَمْ يَرُدَّ (رەت قىلمىدى، توسمىدى)

(بۇ ئۆتكەن زامان ئىنكار پېئىلى بولۇپ، ئەسلى شەكلى يَرُدُ دۇر. بۇنىڭدا ئالدى بىلەن ساكىن قىلغۇچى «لَمْ» نى سۆزنىڭ ئالدىغا قوشىمىز. ئاندىن سۆز ئاخىرىدىكى ھەرپ بىرىككەن ھەرپ بولغانلىقى ۋە بۇ سۆزنىڭ يَفْعُلُ بابىدىكى سۆز بولغانلىقى تۈپەيلىدىن، ئۇنىڭ ئاخىرىغا تۆت اَعْرَابٌ^① راۋا بولىدۇ. بىرىكىمىنى يەشكەندىن كېيىن ئاخىرقى ھەرپكە زەۋەرنى بېرىمىز. لَمْ يَرُدُ بولىدۇ. پىچنى بەرسەك لَمْ يَرُدُ بولىدۇ. بىرىكىمىنى يەشسەك لَمْ يَرُدُ ھاسىل بولىدۇ.)

لَا يَرُدُّ (رەت قىلمايدۇ، توسمايدۇ)

(بۇ كەلگۈسى زامان ئىنكار پېئىلى بولۇپ، ئۆزگىرىش قائىدىسى كەلگۈسى زامان پېئىلى بىلەن ئوخشاش.)

رُدُّ (رەت قىل، توس)

(بۇ لامسىز بۇيرۇق شەكلى بولۇپ، بۇنى كەلگۈسى زامان پېئىلى تَرُدُّ دىن ئايرىمىز. ئالدى بىلەن سۆز ئاخىرىدىكى ھەرپكە قارايمىز. تەشددىلىك، سۆز يَفْعُلُ بابىدىن بولغاچقا، زەۋەر، زىر، پىچ ۋە ساكىنلارنى قويۇش توغرا بولىدۇ. تەشددىلىك بىرىكىمىنى يەشكەندىن كېيىن، زەۋەر ئارقىلىق سۆزنى تَرُدُّ ھالىتىگە كەلتۈرىمىز. ئاندىن كەلگۈسى زامان ھەرىپى تاۋنى تاشلىۋېتىمىز. شۇنىڭ بىلەن لاملىق بۇيرۇق شەكلى رُدُّ تامام بولىدۇ.)

لَيْرُدُّ (رەت قىلسۇن، توسسۇن)

(بۇ لاملىق بۇيرۇق شەكلى بولۇپ، بۇنى يَسْرُدُّ دىن ئايرىپ

① تۆت ئىئراب: پىچ، زەۋەر، زىر، ساكىن قاتارلىقلار

چىقىرىمىز. بۇنىڭ ئايرىلىش ئەھۋالى ئۆتكەن زامان ئىنكار پېئىلىگە ئوخشاشتۇر.

لَا تَرُدُّ (رەت قىلما، توسما)

مَرَدٌ (رەت قىلىش ئورنى ۋە ۋاقتى)

(بۇ ۋىسىم زامان ۋە ۋىسىم مەكان بولۇپ، ئەسلى شەكلى مَرَدٌ

دۇر. بۇنىڭ ئۆزگىرىش ئەھۋالى مَفْرُغٌ گە ئوخشاش.)

مَرْدًا (رەت قىلىش سايىمىنى)

أَرَدُّ (رەت قىلغاقراق)

(بۇ ۋىسىم تَفْضِيل بولۇپ، ئەسلى شەكلى أَرَدُّ دۇر. بۇنىڭدا

ئىككى ھەرىكەتلىك ھەرپ بىرگە كەلگەچكە ۋە ئۇلارنىڭ

ئالدىدىكى ھەرپ ساكىنلىق بولغاچقا، ئاۋۋالقى ھەرپنىڭ

ھەرىكىتىنى ساكىنلىق ھەرپكە يۆتكەيمىز. نەتىجىدە أَرَدُّ

قالىدۇ. بۇ يەردە تەشەببۇ ئارقىلىق بىرىكتۈرۈشنىڭ شەرتى

ھازىرلانغاچقا، شۇ بويىچە بىر خىل ھەرپلەرنى بىرىكتۈرۈۋەتسەك،

ۋىسىم تَفْضِيل شەكلى أَرَدُّ پەيدا بولىدۇ.)

بۇ بابنىڭ ۋَدَّ يَوَدُّ شەكلىدىكى مەثال مِضَاعِفُ الْوَاوِ

(بىرىنچى ھەرپى كېسەل ھەرپ بولغان پېئىل، شۇنداقلا

تەكرارلانغان ھەرپ بولغان پېئىللار) نىڭ تۈرلىنىش ۋە ئۆزگىرىش

ئەھۋالى تۆۋەندىكىچە:

وَدَّ (سۆيدى، ياخشى كۆردى، دوستلاشتى)

(بۇ ئۆتكەن زامان پېئىلى بولۇپ، ئەسلى شەكلى ۋَدَدٌ دۇر)

يَوَدُّ (سۆيىدۇ، دوست تۇتىدۇ)

(بۇ كەلگۈسى زامان پېئىلى بولۇپ، ئەسلى شەكلى يَوَدُّ دۇر.

ئۆزگىرىش ئەھۋالى يَوَدُّ گە ئوخشاشتۇر.)

وَدًّا (سۆيمەك، دوستلاشماق)

وَأَدُّ (سۆيگۈچى، دوست تۇتقۇچى)
 (بۇ ئىسىم فاعل نىڭ ئۆزگىرىش ئەھۋالى فاز گە ئوخشاشتۇر.)
 مَوْدُودٌ (سۆيۈلگۈچى، دوست تۇتۇلغۇچى)
 لَمْ يَوُدُّ (سۆيىمىدى، دوست تۇتمىدى)
 (بۇنىڭ ئۆزگىرىش ئەھۋالى لَمْ يَرُدُّ گە ئوخشاشتۇر.)
 لَا يُوَدُّ (سۆيىمەيدۇ، دوست تۇتمايدۇ)
 وُدٌّ (دوست تۇت، سۆي)
 (بۇرۇد گە ئوخشاشتۇر.)
 لِيُوَدُّ (دوست تۇتسۇن، سۆيسۇن)
 لَا تُوَدُّ (دوست تۇتما، سۆيمە)
 (بۇنىڭ ئۆزگىرىش ئەھۋالى لَا يَرُدُّ گە ئوخشاشتۇر.)
 مَوْدٌ (سۆيۈش ئورنى، دوستلىشىش ئورنى ياكى ۋاقتى)
 (بۇنىڭ ئەسلىسى مَوْدٌ بولۇپ، ئۆزگىرىش ئەھۋالى مَقِسْرٌ گە
 ئوخشاشتۇر.)

مِيَادٌ (دوستلىشىشتا ئىشلىتىلىدىغان قورال - سايمان)
 (بۇ ئىسىم الة بولۇپ، ئەسلى شەكلى مَوْدَادٌ دۇر. بۇ سۆزدىكى
 ۋاۋ ساكىنلىق ۋە ئالدىدىكى ھەرپ زىرلىك بولغاچقا، ئۇنى يىاء غا
 ئۆزگەرتىمىز، شۇندىلا مِيَادٌ بولىدۇ.)
 أَوْدٌ (بەك سۆيىدىغان، بەك دوستلاشقاق)
 (بۇ ئىسىم تَفْضِيل بولۇپ، ئەسلى شەكلى أَوْدٌ دۇر. ئۆزگىرىش
 ئەھۋالى أَرْدٌ نىڭ ئۆزگىرىش ئەھۋالى بىلەن ئوخشاش.)
 بۇ بابنىڭ دَامٌ يَدْرُومُ شەكلىدىكى اجوف الياء (ئوتتۇرىسىدىكى
 ھەرپ كېسەل ھەرپ يىاء بولغان ئۈچ ھەرپلىك پېئىللار) نىڭ

ئۆزگىرىش، تۈرلىنىش ئەھۋالى تۆۋەندىكىچە:

دَامَ (داۋاملاشتى)

(بۇ ئۆتكەن زامان پېئىلى بولۇپ، ئەسلى شەكلى دَوْمَ دۇر. بۇنىڭدا ۋاۋ ھەرىكەتلىك، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئالدىدىكى ھەرىپ زەۋەرلىك بولغاچقا، ۋاۋنى ئەلىفكە ئالماشتۇرمىز، شۇندىلا دَامَ بولىدۇ.)

دِيمَ (داۋام قىلدۇرۇلدى)

(بۇ ئۆتكەن زامان پېئىلىنىڭ مەجھۇل شەكلى بولۇپ، ئەسلى ھالىتى دَوْمَ دۇر. بۇنىڭدا زىر ۋاۋ ئۈچۈن ئېيتقاندا ئېغىر ھېسابلىنىدۇ. شۇڭا ئۇنىڭ زىر بەلگىسىنى ئالدىغا يۆتكىسەك دَوْمَ بولىدۇ. بۇنىڭدا ساكىنلىق ۋاۋنىڭ ئالدىدىكى ھەرىپ زىرلىك بولغاچقا ھەمدە زىرگە يىء مۇناسىپ كېلىدىغان بولغاچقا، بۇ يەردىكى ۋاۋنى يىء غا ئالماشتۇرساق دِيمَ قالىدۇ.)

يَدُوْمُ (داۋام قىلىدۇ)

(بۇ كەلگۈسى زامان پېئىلى بولۇپ، ئەسلى شەكلى يَدُوْمُ دۇر. بۇنىڭدا ئالدىدىكى ساغلام ھەرىپ ساكىنلىق بولغان ئەھۋالدا ۋاۋ ئۈچۈن پىچ ئېغىر ھېسابلىنىدۇ. شۇڭا، ۋاۋنىڭ ھەرىكىتىنى ئالدىدىكى ھەرىكە بەرسەك يَدُوْمُ ھالىتىگە كېلىدۇ.)

دَوَامًا (داۋام قىلماق، داۋاملاشتۇرماق)

دَائِمًا (داۋام قىلغۇچى، دائىم بولغۇچى)

(بۇ ئىسْمُ فاعلى بولۇپ، ئەسلى شەكلى داوَمَ دۇر. بۇنىڭدا ۋاۋ ئارتۇق ئەلىفتىن كېيىن كەلگەچكە ئۇنى قائىدە بويىچە ھەمزىگە ئالماشتۇرمىز. نەتىجىدە دَائِمًا بولىدۇ.)

مَدُوْمًا (داۋام قىلدۇرۇلغۇچى، داۋام قىلىنغۇچى)

(بۇ ئىسْمُ مفعول بولۇپ، ئەسلى ھالىتى مَدُوْمًا دۇر. بۇنىڭدا

بىچ ۋاۋ ئۈچۈن ئېغىر بولغاچقا، ھەرىكەتنى ئالدىدىكى ساكىنلىق ھەرىكە يۆتكىسەك مَدُوۋم بولىدۇ. بۇ يەردە ئىككى ساكىن بىر يەردە كېلىپ قالغاچقا، بىر ۋاۋنى قىسقارتىۋېتىمىز. نەتىجىدە مَدُوۋم بارلىققا كېلىدۇ.

لَم يَدُم (داۋاملاشتۇرمىدى، داۋام قىلمىدى)

(بۇ ئۆتكەن زامان ئىنكار پېئىلى بولۇپ، بۇنى كەلگۈسى زامان پېئىلى يَدُوۋم دىن ئايرىيمىز. ئالدى بىلەن سۆزنىڭ «لَم» نى قوشىمىز. ئاندىن سۆز ئاخىرىدىكى ساغلام ھەرىنى ساكىنلىق قىلىمىز. شۇنىڭ بىلەن لَم يَدُوۋم بولىدۇ. ئىككى ساكىن بىرگە كەلگەچكە، بۇ يەردىكى ۋاۋنى قىسقارتىۋېتىمىز، ئاخىرىدا لَم يَدُم قالىدۇ.)

لَا يَدُوۋم (داۋاملاشتۇرمايدۇ، داۋام قىلمايدۇ)

دُم (داۋاملاشتۇر، داۋام قىل)

(بۇ لامسىز بۇيرۇق بولۇپ، بۇنى تَدُوۋم دىن ئايرىپ چىقىرىمىز. ئالدى بىلەن سۆزنىڭ ئاخىرى ساغلام ھەرى بولغاچقا ئۇنى ساكىنلىق قىلىمىز. نەتىجىدە تَدُوۋم بولىدۇ. بۇ يەردە ئىككى ساكىن بىرگە كېلىپ قالغاچقا، مەم بىلەن ۋاۋ ئارىسىدا ۋاۋنى تاشلىۋېتىمىز، ئاندىن قائىدە بويىچە كەلگۈسى زامان پېئىلى تاء نى تاشلىۋەتسەك دُم قالىدۇ. شۇنىڭ بىلەن لامسىز بۇيرۇق پۈتىدۇ.)

لَيْدُم (داۋاملاشتۇرسۇن، داۋام قىلسۇن)

(ئەھۋالى لامسىز بۇيرۇققا ئوخشاش)

لَا تَدُم (داۋاملاشتۇرما، داۋام قىلما)

(بۇ كەلگۈسى زامان ئىنكار بۇيرۇق پېئىل شەكلى بولۇپ، ئەسلىسى تَدُوۋم دۇر. قالغان ئۆزگىرىش ئەھۋالى ئۆتكەن زامان

ئىنكار پېئىلىغا ئوخشايدۇ.

مَدَام (داۋاملاشتۇرىدىغان ۋاقىت ياكى ئورۇن)

(بۇ ئىسىم مەكان ۋە ئىسىم زامان بولۇپ، ئەسلى ھالىتى مَدَوَم دۇر. بۇنىڭدا ۋاۋ ھەرىكەتلىك، ئالدىدىكى ساغلام ھەرىپ بولسا ساكىنلىقتۇر. بۇنداق ئەھۋالدا ۋاۋنىڭ ھەرىكىتىنى ئالدىدىكى ھەرىكە ئۆتكۈزۈمىز. شۇندىلا مَدَوَم بولىدۇ. يۆتكەلگەن ھەرىكەت ئېتىبارى بىلەن ۋاۋنى ئەلىفكە ئالماشتۇرىمىز. نەتىجىدە مَدَام بارلىققا كېلىدۇ.)

مِيدَام (داۋاملاشتۇرۇش ئەسۋابى ياكى سايىمىنى)

(بۇ ئىسىم آلە بولۇپ، ئەسلى شەكلى مِيدَام دۇر. بۇنىڭدا ۋاۋ ساكىنلىق بولۇپ، ئالدى ھەرىپى زىرلىك بولغاچقا، ۋاۋنى ياءغا ئالماشتۇرىمىز. نەتىجىدە مِيدَام پەيدا بولىدۇ.)

اَدَام (كۆپرەك داۋام قىلىدىغان، بەك داۋاملاشتۇرىدىغان)

(بۇ ۋىسىم تَفْضِيل بولۇپ، ئەسلى شەكلى اَدَوَم دۇر.

بۇنىڭدا ۋاۋ ھەرىكەتلىك، ئالدىدىكى ھەرىپ ساكىنلىق بولسا، بۇنداق ئەھۋالدا ۋاۋنىڭ ھەرىكىتىنى ئالدىغا ئۆتكۈزۈمىز. نەتىجىدە اَدَوَم قالىدۇ. زەۋەرنى ئەلىف بىلەن ماسلىشىدىغان بولغاچقا، ۋاۋنى ئەلىفكە ئالماشتۇرىمىز. نەتىجىدە اَدَام ھاسىل بولىدۇ.)

بۇ بابنىڭ دَعَا يَدْعُو (حَيَّيْ يَحْيَى مَوْدَعَا يَدْعُو غا ئوخشاش) شەكلىدىكى ناقص السواو (ئاخىرقى ھەرىپى كېسەل ھەرىپ ۋاۋ بولغان ئەسلى ئۈچ ھەرىپلىك پېئىللار) نىڭ ئۆزگىرىش - تۈرلىنىش ئەھۋالى تۆۋەندىكىچە:

دَعَا (چاقىردى، دەۋەت قىلدى)

(بۇ ئۆتكەن زامان پېئىل شەكلى بولۇپ، ئەسلى شەكلى دَعَوَ

دۇر. بۇنىڭدا ۋاۋ بولسا ھەرىكەتلىك، ئالدىدىكى ھەرپ زەۋەرلىك بولغاچقا، ۋاۋنى ئەلىفكە ئالماشتۇرساق دَعَا بولىدۇ.

يَدْعُو (چاقىرىدۇ)

(بۇنىڭ ئەسلى شەكلى يَدْعُو بولۇپ، بۇ يەردىكى پىچ ۋاۋغا نىسبەتەن ئېغىر ھېسابلىنىدۇ، شۇڭا بۇ ھەرىكەتنى تاشلىۋەتسەك يَدْعُو بولىدۇ.)

دَعْوَةٌ (چاقىرىق، دەۋەت)

دَاع (چاقىرغۇچى، دەۋەتچى)

(بۇ ئىسىم فاعل بولۇپ، ئەسلى شەكلى دَاعُو دۇر. بۇنىڭدا پىچ ۋاۋغا نىسبەتەن ئېغىر بولغاچقا، ۋاۋنى ياء غا ئۆزگەرتىمىز، نەتىجىدە دَاعِي قالىدۇ. يەنىلا پىچ ياء ئۈچۈن ئېغىر بولغاچقا، بۇ پىچنى تاشلىساق، تەنۋىن يېشىلىپ دَاعِيْن قالىدۇ. ئىككى ساكىننى بىرگە ئوقۇش مۇمكىن بولمىغاچقا، بۇنى يەنە ئونلاشتۇرۇپ قوشۇۋەتسەك دَاع بولۇپ پۈتىدۇ.)

مَدْعُو (چاقىرىلغۇچى)

(بۇ ئىسىم مفعول بولۇپ، ئەسلى شەكلى مَدْعُوُو دۇر. بۇ يەردە تەشەببۇس ئارقىلىق ئوخشاش ئىككى ھەرىپنى قوشۇۋېتىش شەرتى ھازىرلانغاچقا، بىرىكتۈرۈۋەتسەك مَدْعُو بولىدۇ.)

لَمْ يَدْعُ (چاقىرمىدى)

(بۇ ئۆتكەن زامان ئىنكار پېئىلى بولۇپ، ئەسلى يَدْعُو دۇر. ساكىن قىلغۇچى «لَمْ» سەۋەبىدىن سۆز ئاخىرىدىكى ئەسلىدىلا ساكىنلىق بولغان ھەرپ ۋاۋنى تاشلىۋەتسەك، لَمْ يَدْعُ قالىدۇ.)

لَا يَدْعُو (چاقىرمايدۇ)

أَدْعُ (چاقىر، دەۋەت قىل)

(بۇ لاسسىز بۇيرۇق شەكلى بولۇپ، بۇنى تَدْعُو دىن ئايرىپ

چىقىرىمىز. ئالدى بىلەن سۆز ئاخىرىدىكى كېسەل ھەرىنى تاشلايمىز، تَدْعُ بولىدۇ. ئاندىن كەلگۈسى زامان ھەرىنى تاء نى تاشلىۋەتسەك دُعُ قالىدۇ. سۆزنى ساكن بىلەن باشلاپ ئوقۇش تەس بولغاچقا ۋە بۇ سۆز يَفْعَلُ بابىدىن بولغاچقا، سۆز ئالدىغا پىچلىك ئەلىفنى كەلتۈرسەك، لامىز بۇيرۇق اُدْعُ پونىدۇ.

لَيَدْعُ (چاقىرسۇن)

لَا تَدْعُ (چاقىرما، دەۋەت قىلما)

مَدْعَى (چاقىرىش، دەۋەت قىلىش ۋاقتى ياكى ئورنى)

(ئەسلى مَدْعُو بولۇپ، سۆز ئاخىرىدىكى ۋاۋنى ياء غا

ئالماشتۇرساق مَدْعَى بولىدۇ. ياء نىڭ ئۆزى ھەرىكەتلىك،

ئالدىدىكى ھەرىپ زەۋەرلىك بولغاچقا، ياء نى ئەلىفكە

ئالماشتۇرساق مَدْعَان بولىدۇ، بۇنىڭدا ئىككى ساكن بىر يەردە

كەلگەچكە، ئەلىف بىلەن تەنۋىن ئارىسىدىكى ئەلىفنى يوق

قىلساق ۋە نۇنلاشتۇرساق، مَدْعَى ھالىتىگە كېلىدۇ.)

مَدْعَى (چاقىرىش سايمىنى، كاناي)

(بۇنى ئوخشاش ئۇسۇل بويىچە قىياس قىلىشقا بولىدۇ.)

أَدْعَى (بەك دەۋەتچى، چاقىرغاقراق)

(بۇ اسم تَفْضِيل شەكلى بولۇپ، ئەسلى أَدْعُو دۇر. بۇنىڭدا ۋاۋ

بولسا ھەرىكەتلىك، ئالدىدىكى ھەرىپ زەۋەرلىك بولغاچقا ۋاۋنى

ئەلىفكە ئالماشتۇرساق أَدْعَى بولىدۇ.)

3) فَعْلَ يَفْعَلُ بابى (تَالِهَا فَعْلَ يَفْعَلُ)

بۇ بابتا مَصَدَرٌ لەر ئون خىل ۋەزىندە كېلىدۇ. فَعْلٌ - مَنَعٌ

(توسماق)، فُعُولٌ - سُنُوْحٌ (ئاشكارا بولماق)، فَعَالَةٌ - مَهَارَةٌ (زىرەك

بولماق)، فُعَالَةٌ - دُعَابَةٌ (چاقچاق قىلماق)، فِعَالَةٌ - رِعَايَةٌ

(ساقلىماق)، فَعْلٌ - سَخِرُ (سېھىر قىلماق)، فَعَالٌ - ذَهَابٌ (كەتمەك)، فُعَالٌ - سُوِّالٌ (سورىماق)، فُعْلَانٌ - طُغَيَانٌ (ئازماق)، فُعْلَةٌ - رُؤْيَةٌ (كۆرمەك).

مۇھىم قائىدە: بۇ بابنىڭ مۇئەسسىرى شەكلىنىڭ «ع» ئۈدۈلىدىكى زەۋەر ئەسلى زىردىن يۆتكەلگەن بولۇپ، ئەسلى يَمْنَعُ ئىدى. فَعْلٌ مۇئەسسىرىنىڭ «ع» ياكى «ل» ئۈدۈلىدا بوغۇز ھەرپلىرىدىن (ء، ھ، ح، غ، خ) بىرەر ھەرپ كەلسە، ئۇنى ئىشلەتكەندە بوغۇز ھەرپلىرىنىڭ ئالدىدا ياكى كەينىدە زىر كېلىپ قالسا، (يَمْنَعُ، يَنْصَحُ دەك) بۇ چاغدا تەلەپپۇزدا قىيىنچىلىق يۈز بېرىدۇ. ئاۋارىچىلىقتىن ساقلىنىش ئۈچۈن ئالمىلار زىر ئورنىغا زەۋەرنى تاللىغان (يَمْنَعُ، يَنْصَحُ دەك).

بۇ زەۋەرلىك ئەين «ع» بابى دەپمۇ ئاتىلىدۇ. تۆۋەندە بۇ باققا تەۋە بولغان پېئىل قۇرۇلمىلىرىنىڭ ئۆزگىرىش ۋە تۈرلىنىش ئەھۋالىنى تەپسىلىي كۆرسىتىمىز.

بۇ بابنىڭ مَنَعَ يَمْنَعُ شەكلىدىكى مَصْحِيحٌ (ساغلام ھەرپلىك ئۈچ ھەرپلىك پېئىللار) نىڭ تۈرلىنىش ئەھۋالى تۆۋەندىكىچە:

مَنَعَ (توستى، چەكلىدى)

يَمْنَعُ (چەكلەيدۇ)

مَنْعًا (چەكلىمەك)

مَانَعٌ (چەكلىگۈچى، توسقۇچى)

مَمْنُوعٌ (چەكلەنگۈچى، توسۇلغان)

لَمْ يَمْنَعْ (چەكلىمىدى)

لَا يَمْنَعُ (چەكلىمەيدۇ)

امْنَعٌ (چەكلە، توس)

(بۇ لامسىز بۇيرۇق شەكلى بولۇپ، بۇنى تَمَنَعُ دىن ئايرىمىز. ئالدى بىلەن سۆز ئاخىرىدىكى ساغلام ھەرىپنى ساكىنلىق قىلىمىز، ئاندىن كەلگۈسى زامان ھەرىپى تاء نى تاشلىۋېتىمىز، مَنَعٌ قالىدۇ. سۆزنى ساكىن بىلەن باشلاپ ئوقۇش مۇمكىن بولمىغاچقا، زىرلىك ئەلىفنى كەلتۈرسەك (امَنَعٌ پۈتمدۇ).)

لَيَمَنَعُ (چەكلىسۇن)

لَا تَمَنَعُ (چەكلىمە)

مَمَنَعُ (چەكلەش ئورنى ياكى ۋاقتى)

مَمَنَاعُ (چەكلەش قورالى)

أَمَنَعُ (بەك چەكلەيدىغان، ئىنتايىن چەكلەيدىغان)

بۇ بابنىڭ وَضَعُ يَضَعُ شەكلىدىكى مَثَالُ الْوَاوِ (باش ھەرىپى كېسەل ۋاۋ بولغان ئۈچ ھەرىپلىك پېئىللار) نىڭ كونا كېرىت تۈرلىنىش ۋە ئۆزگىرىش ئەھۋالى تۆۋەندىكىچە:

وَضَعُ (قويدى)

يَضَعُ (قويدۇ)

(بۇ كەلگۈسى زامان پېئىل شەكلى بولۇپ، بۇنىڭ ئەسلى شەكلى يَوْضَعُ دۇر. بۇنىڭدا كەلگۈسى زامان ھەرىپى بىلەن ھەقىقىي زىر ئوتتۇرىسىدا كەلگەن ۋاۋنى قىسقارتىۋېتىمىز. نەتىجىدە يَضَعُ قالىدۇ.)

وَضَعًا (قويماق)

وَأَضَعُ (قويغۇچى)

مَوْضُوعٌ (قويۇلغۇچى)

لَمْ يَضَعُ (قويمىدى)

(بۇ ئۆتكەن زامان ئىنكار پېئىلى بولۇپ، بۇنى يَوْضَعُ دىن ئايرىمىز. بۇنىڭدا ئالدى بىلەن كەلگۈسى زامان ھەرىپى بىلەن

هەقىقىي زىر ئوتتۇرىسىدىكى ۋاۋنى يوق قىلىمىز، يَضَعُ قالىدۇ.
ئىككىنچى قەدەمدە سۆزنىڭ ئالدىغا ساكىن قىلغۇچى «لَمْ» نى
كەلتۈرسەك، لَمْ يَضَعُ بولىدۇ. بۇ سەۋەبتىن سۆز ئاخىرىدىكى
ساغلام ھەرىپنى ساكىنلىق قىلساق لَمْ يَضَعُ بولىدۇ.)

لَا يَضَعُ (قويمايدۇ)

ضَعُ (قوي)

(بۇ لامسىز بۇيرۇق بولۇپ، تَضَعُ ئاساسىدا قىياس قىلىش

لازم.)

لِيَضَعُ (قويسۇن)

لَا تَضَعُ (قويما)

مَوْضِعُ (قويۇش ئورنى ياكى ۋاقتى)

مِيضَاعُ (قويۇشتا ئىشلىتىلىدىغان قورال — سايمان)

(بۇ إِسْمُ آلَةٍ بولۇپ، ئەسلى مَوْضَاعُ دۇر. بۇنىڭدىكى

ساكىنلىق ۋاۋنىڭ ئالدىدىكى ھەرىپ زىرلىك بولغاچقا، ئۇنى ياء

قا ئالماشتۇرساق مِيضَاعُ بولىدۇ.)

أَوْضَعُ (دائىم قويىدىغان، بەكرەك قويغۇچى)

بۇ بابنىڭ رَعَى يَرَعَى شەكلىدىكى نَاقِصُ يَاء (ئاخىرى ياء

بىلەن ئاخىرلاشقان ئۈچ ھەرىپلىك پېئىللار) نىڭ كونكرېت

تۈرلىنىش ۋە ئۆزگىرىش ئەھۋالى تۆۋەندىكىچە:

رَعَى (كۆرەتتى)

(بۇ ئۆتكەن زامان پېئىلى بولۇپ، ئەسلى شەكلى رَعَى دۇر.

بۇنىڭدا ياء ھەرىكەتلىك، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئالدىدىكى ھەرىپ

زەۋەرلىك بولغاچقا، ياءنى ئەلىفكە ئۆزگەرتىمىز. شۇنىڭ بىلەن

رَعَى بولىدۇ.)

يَرَعَى (كۆزىتىدۇ)

بۇ كەلگۈسى زامان پېئىلىنىڭ ئەسلى شەكلى يَرَعِي دۇر. بۇنىڭدەمۇ ھەرىكەتلىك ياء نىڭ ئالدىدىكى ھەرپ زەۋەرلىك بولغاچقا، ئۇنى ئەلىفكە ئالماشتۇرمىز. نەتىجىدە يِرَعِي بولدى.

رَعِيَا (كۆزەتمەك)

رَاع (كۆزەتچى، كۆزەتكۈچى)

(بۇنىڭ ئەسلى شەكلى راعي بولۇپ، ئۆزگىرىش ئەھۋالى دَاع

غا ئوخشاشتۇر.)

مَرَعِي (كۆزىتىلگۈچى)

(بۇ ئىسىم مفعول نىڭ ئەسلى شەكلى مَرَعُوِي بولۇپ، ئۆزگىرىش

قائىدىسى مَرَمِي غا ئوخشايدۇ.)

لَم يَرَع (كۆزەتمىدى)

(بۇنىڭ ئەسلى شەكلى يَرَعِي بولۇپ، ئالدى بىلەن بۇ

پېئىلىنىڭ ئالدىغا ساكىن قىلغۇچى «لَم» نى كەلتۈرمىز. ئاندىن

سۆز ئاخىرىدىكى كېسەل ھەرىپنى تاشلايمىز. نەتىجىدە لَم يَرَع

قالدى.)

لَا يَرَعِي (كۆزەتمەيدۇ)

ارَع (كۆزەتكىن)

(بۇ لامسىز بۇيرۇق شەكلىنىڭ قائىدىسى شۇكى، ئۇنى

كەلگۈسى زامان پېئىلى تَرَعِي دىن ئالىمىز. قالغان تەپسىلاتى

يۇقىرىقىلارغا ئوخشايدۇ.)

لِيرَع (كۆزەتسۇن)

لَا تَرَع (كۆزەتمە)

مَرَعِي (كۆزىتىش ئورنى ياكى ۋاقتى)

(بۇ ئىسىم زامان ۋە ئىسىم مەكان بولۇپ، شەكىللىنىش ئەھۋالى

مَرَمِي گە ئوخشايدۇ.)

مرعى (كۆزىتىش ئەسۋابى)

ارعى (كۆزەتكەك، ئەڭ كۆزىتىدىغان)

(بۇ ئىسىم ئالە بولۇپ، ئەسلى شەكلى ارعى دۇر. بۇنىڭدا ياء ھەرىكەتلىك، ئالدىدىكى ھەرىپى بولسا زەۋەرلىكتۇر. شوڭا ئۇ ياءنى ئەلىفكە ئالماشتۇرساق ارعى بولىدۇ.)

4) فَعْلٌ يَفْعَلُ بَابِي (رَابِعُهُا فَعْلٌ يَفْعَلُ)

بۇ بابتا مَصْدَرلەر ئون ۋەزىندە كېلىدۇ. فَعْلٌ - نَضَجٌ (پىشماق)، فَعْلٌ - سَمِنٌ (سىمىز بولماق)، فَعْلٌ - تَعَبٌ (چاپا تارتماق)، فَعْلٌ - شَرِبٌ (ئىچمەك)، فَعْلَانٌ - نَسِيَانٌ (ئۇنۇتماق)، فَعَالٌ - حَيَاءٌ (ئۇيالماق)، فَعَالَةٌ - كَرَاهَةٌ (يامان كۆرمەك)، فُعْلَةٌ - قُوَّةٌ (كۈچلۈك بولماق)، فُعُولٌ - صُعُوذٌ (ئۆرلىمەك)، فُعْلَةٌ رَحْمَةٌ (كۆيۈنمەك)

مۇھىم قائىدە: «ع» ياكى «ل» نىڭ ئۇدۇلىدا بوغۇز ھەرپلىرى كەلسە، بۇ بابنىڭ «مِثَالٌ مُضَارِعٌ» دا (وَسَعٌ يَسَعُ دَهَكَ) «ۋاۋ» تاشلىنىدۇ. شۇنى بىلىش لازىمكى، مُضَارِعٌ دىكى «ۋاۋ» نىڭ تاشلىنىشىدىكى سەۋەب، بوغۇز ھەرپلىرى سەۋەبىدىن زىر زەۋەرگە يۆتكەلگەن. يەنە بەزىدە مُضَارِعٌ دا «ۋاۋ» ساقلىنىپ قالىدۇ، (وَجَلٌ يُوَجَلُ دَهَكَ)، چۈنكى ئۇنىڭ «ع» ئۇدۇلىدىكى زەۋەر ئەسلىدىلا زەۋەر ئىدى.

(بۇ ھەم زەۋەرلىك ئەين (ع) بابى دەپمۇ ئاتىلىدۇ. تۆۋەندە بۇ بابقا تەۋە بولغان پېئىل قۇرۇلمىلىرىنىڭ ئۆزگىرىش ۋە تۈرلىنىش ئەھۋالىنى تەپسىلىي شەرھلەيمىز:

بۇ بابنىڭ حَمْدٌ يَحْمَدُ شەكلىدىكى صَحِيحٌ (ساغلام ھەرپلىك ئۈچ ھەرپلىك پېئىللار) نىڭ تۈرلىنىش ئەھۋالى تۆۋەندىكىچە:

حَمَدٌ (ماختىدى)

يَحْمَدُ (ماختايدۇ)

حَمْدًا (ماختىماق)

حَامِدٌ (ماختىغۇچى)

مَحْمُودٌ (ماختالغۇچى)

لَمْ يَحْمَدْ (ماختىمىدى)

لَا تَحْمَدُ (ماختىمايدۇ)

احْمَدٌ (ماختا)

لَيَحْمَدُ (ماختىسۇن)

لَا تَحْمَدُ (ماختىما)

مَحْمَدٌ (ماختاش ئورنى ياكى ۋاقتى)

مَحْمَدًا (ماختاشتا ئىشلىتىلىدىغان قورال - سايمان)

أَحْمَدُ (ماختانچاقراق، بەك ماختايدىغان)

(بۇ باينىڭ غَضٌّ يَعْضُ شەكلىدىكى مضاعف (تەكرارلانغان

ھەرپلىك ئۈچ ھەرپلىك پېئىللار) نىڭ كوناكرىت تۈرلىنىش ۋە

ئۆزگىرىش ئەھۋالى تۆۋەندىكىچە:

غَضٌّ (چىشلىدى)

(بۇنىڭ ئەسلى شەكلى غَضِضٌ بولۇپ، قاندىسى فَرَّگە

ئوخشاش.)

يَعْضُ (چىشلەيدۇ)

(بۇنىڭ ئەسلى شەكلى يَعْضَضُ دۇر. بۇنىڭدا بىر جىنىستىن

بولغان ئىككى ھەرپ بىر سۆزدە كەلدى ۋە ھەر ئىككىلىسى

ھەرىكەتلىك، ئالدىدىكى ھەرپ بولسا ساكنلىقتۇر، شۇڭا

ئالدىدىكى تەكرار ھەرىپنىڭ ھەرىكىتىنى ساكنلىق ھەرىكە بېرىمىز. شۇنىڭ بىلەن يَعْضُ مِّنْ هَالْتِنِگە كەلدى. بۇ يەردە تەشدد ئارقىلىق تەكرار ھەرىپلەرنى بىرىكتۈرۈش شەرتى ھازىرلانغاچقا، شۇ قائىدە بويىچە يَعْضُ مِّنْ هَالْتِنِ شەكىللەندۈرىمىز.

عَاضٌ (چىشلەنگۈچى)

(ئەسلى عَاضُ مِّنْ بولۇپ، ئۆزگىرىش قائىدىسى قارارگە ئوخشاشتۇر.)

مَعْضُومٌ (چىشلەنگۈچى)

لَمْ يَعْضْ (چىشلىمىدى)

بۇنىڭ ئەسلىسى يَعْضُ بولۇپ، ئالدى بىلەن سۆز ئالدىغا ساكن قىلغۇچى «لَمْ» نى قويمىمىز. سۆزنىڭ ئاخىرى بىرىككەن ھەرىپلەر بولغاچقا ۋە بۇ سۆز يَفْعُلُ بايىدىن بولمىغاچقا، ئۇنىڭ ئاخىرىغا ئۈچ ئىئراب راۋا بولىدۇ. بىرىكىمىنى پارچىلىغاندىن كېيىن زەۋەرنى سۆز ئاخىرىدىكى ھەرىكە قويساق لَمْ يَعْضْ، زىرنى قويساق لَمْ يَعْض بولىدۇ. بىرىكىمىنى ئاجرىتىپ ئاخىرقى ھەرىكە ساكىننى قويساق لَمْ يَعْضُ بولىدۇ.

لَا يَعْضُ (چىشلىمەيدۇ)

(بۇنىڭ ئۆزگىرىشى كەلگۈسى زامان پېئىلى بىلەن ئوخشايدۇ.)

عَضٌ (چىشلە)

(بۇ لامسىز بۇيرۇق شەكلى بولۇپ، بۇنى تَعْضُدىن ئايرىپ چىقىرىمىز. ئالدى بىلەن ئېلىپ بارىدىغان ئۆزگەرتىش ئۆتكەن زامان ئىنكار پېئىل شەكلى لَمْ يَعْضْ بىلەن ئوخشاش. ئىككىنچى قەدەمدە كەلگۈسى زامان پېئىل ھەرىپى تاء نى

تاشلىۋەتسەكلا، بۇيرۇق **عَضُّ** پۈتىدۇ.

لِعَضِّ (چىشلىسۇن)

لَا تَعْضُ (چىشلىمە)

بۇنىڭ ئۆزگىرىشى ئۆتكەن زامان ئىنكار پېئىلىغا

(ئوخشاش.)

مَعْضُ (چىشلەش ئورنى ياكى ۋاقتى)

(بۇنىڭ ئۆزگىرىش، شەكىللىنىش ئەھۋالى **مَفْرُغ** گە

ئوخشاشتۇر.)

مَعْضَاضُ (چىشلەشتە ئىشلىتىلىدىغان قورال – سايمان)

أَعْضُ (بەك چىشلىگەك)

(بۇ **إِسْمٌ تَفْضِيلٌ** بولۇپ، ئەسلى شەكلى **أَعْضُضٌ** دۇر. بۇنىڭدا

بىر جىنستىن بولغان ئىككى ھەرپ ھەرىكەتلىك كەلگەچكە ۋە

ئالدىدىكى ھەرپ ساكىنلىق بولغاچقا، بىرىنچى تەكرار ھەرىپنىڭ

ھەرىكىتىنى ساكىنلىق ھەرىكە يۆتكەسەك، **أَعْضُضٌ** بولىدۇ. بۇ

يەردە تەشەببۇس ئارقىلىق ئىككى ئوخشاش ھەرىپنى قوشۇۋېتىش

مۇمكىنچىلىكى بولغاچقا، ئاخىرىدا **أَعْضُ** نى ھاسىل قىلىمىز.)

بۇ بابنىڭ **وَضْرٌ** **يَوْضَرُ** شەكلىدىكى **مِثَالُ الْوَاوِ** (ۋاۋ بىلەن

باشلانغان ئۈچ ھەرىپلىك پېئىللار) نىڭ كونا كىرىت تۈرلىنىش

ئەھۋالى تۆۋەندىكىچە:

وَضْرٌ (يىرىڭلىدى)

يَوْضَرُ (يىرىڭلايدۇ)

وَضْرًا (يىرىڭلىماق)

وَأَضْرٌ (يىرىڭلىغۇچى، يىرىڭلاپ كەتكۈچى)

مَوْضَرٌ (يىرىڭلىق، يىرىڭلىغاق)

لَمْ يَوْضَرْ (يىرىڭلىمىدى)

لَا يَوْضَرْ (يىرىڭلىمايدۇ)

ايضَرْ (يىرىڭلا)

(بۇ لامسىز ئەمر شەكلى بولۇپ، بۇنى تَوْضَرْ دىن ئايرىپ چىقىرىمىز. ئالدى بىلەن بۇ كەلگۈسى زامان پېئىلنىڭ ئاخىرقى ھەرپ ساغلام ھەرپ بولغاچقا، ئۇنى ساكىنلىق قىلىمىز. ئۇنىڭدىن كېيىن كەلگۈسى زامان پېئىلى ئىپادىلىگۈچى ھەرپنى ئېلىپ تاشلىساق وَضَرْ قالىدۇ. سۆزنى ساكىنلىق ھەرپ بىلەن باشلاپ ئوقۇش مۇمكىن بولمىغاچقا، ئۇنىڭ ئالدىغا زىرلىك ئەلىفنى كەلتۈرسەك، اَوْضَرْ بولىدۇ. بۇنىڭدا ۋاۋنىڭ ئالدىدىكى ھەرپ زىرلىك بولغاچقا، ۋاۋنى ياء غا ئالماشتۇرساق، بۇيرۇق شەكىل اِيضَرْ ھاسىل بولىدۇ.)

لِيَوْضَرْ (يىرىڭلىسۇن!)

(بۇنىڭ ئۆزگىرىش ئەھۋالىنى قىياس قىلىڭ.)

لَا تَوْضَرْ (يىرىڭلىما)

مَوْضَرْ (يىرىڭلىغان ئورۇن)

مِيضَارٌ (يىرىڭلاتقۇچى)

(بۇ ئىسىم ۋاۋ بولۇپ، ئەسلى شەكلى مَوْضَارٌ دۇر. بۇنىڭدا ۋاۋنىڭ ئالدىدىكى ھەرپ زىرلىك بولغاچقا، ۋاۋنى ياء غا ئۆزگەرتسەك مِيضَارٌ بولىدۇ.)

اَوْضَرْ (بەكرەك يىرىڭلىغان)

(بۇ بابنىڭ وَسَعٌ وَسَعٌ شەكلىدىكى مثال الواو (باش ھەرىپى ۋاۋ بولغان ئۈچ ھەرپلىك پېئىللار) نىڭ تۈرلىنىش ئەھۋالى تۆۋەندىكىچە:

وَسَعٌ (ئۆز ئىچىگە ئالدى، سىغدۇردى)
(بۇ بېئىلنىڭ ئەسلى شەكلى وَسَعٌ بولۇپ، تاۋۇش
تەلەپپۇزىدىكى ماسلىشىش مۇناسىۋىتى جەھەتتىن زىر زەۋەرگە
ئۆزگەرگەن.)

يَسَعُ (سىغدۇرىدۇ)
(بۇنىڭ ئەسلى شەكلى يَوَسَعُ بولۇپ، بۇنىڭدا ساكىنلىق ۋاۋ
كەلگۈسى زامان ھەرىپى بىلەن ھەقىقىي زەۋەر ئارىسىدا كەلگەچكە،
ئۇ قىسقارتىلىپ يَسَعُ قالغان.)

سَعَةٌ (سىغدۇرماق، ئۆز ئىچىگە ئالماق)
(بۇنىڭ ئەسلى شەكلى وَسَعًا بولۇپ، ئۆزگىرىپ سَعَةٌ بولۇپ
قېلىشى ئېبەگە ئوخشايدۇ.)

وَأَسَعُ (سىغدۇرغۇچى، ئۆز ئىچىگە ئالغۇچى)
مَوَسُوعُ (سىغدۇرۇلغۇچى، ئىچىگە ئېلىنغۇچى)

لَمْ يَسَعُ (سىغدۇرمىدى)

لَا يَسَعُ (سىغدۇرمايدۇ)

سَعُ (سىغدۇر)

(بۇ لامسىز بۇيرۇق شەكلى بولۇپ، بۇنى تَوَسَعُ دىن
ئايرىمىز. ئالدى بىلەن كەلگۈسى زامان ھەرىپى ۋە ھەقىقىي زەۋەر
ئارىسىدا كەلگەن زىرلىك ۋاۋنى قىسقارتىمىز ۋە ئاخىرقى ھەرىپنى
ساكىنلىق قىلىمىز. نەتىجىدە تَسَعُ قالىدۇ. ئاندىن كەلگۈسى
زامان ھەرىپىنى قىسقارتىۋەتسەك، سَعُ شەكىللىنىدۇ.)

لَيَسَعُ (سىغدۇرسۇن)

(بۇنىڭ ئەسلى شەكلى يَوَسَعُ دۇر.)

لَا تَسَعُ (سىغدۇرما)

(بۇنىڭ ئەسلى شەكلى تَوَسَعُ دۇر.)

مَوْسَعٌ (سغدۇرۇش ئورنى ياكى ۋاقتى)
 مِيسَاعٌ (سغدۇرغۇچى ئەسۋاب، تاغار، خالتا)
 بُونىڭ ئەسلى شەكلى مَوْسَاعٌ بولۇپ، ئۆزگىرىشى مِيسَاعٌ گە
 ئوخشاشتۇر.)

اَوْسَعٌ (بەك سغدۇرىدىغان)
 (بۇ بابنىڭ يِئِسُ يِئِسُ شەكلىدىكى مثال الساء (يا) بىلەن
 باشلانغان ئۈچ ھەرپلىك كېسەل پېئىللار نىڭ ئۆزگىرىش
 ئەھۋالى تۆۋەندىكىچە:

يِئِسُ (ئۈمىدسىزلەندى)

يِئِسُ (ئۈمىدسىزلىنىدۇ)

يِئِسَا (ئۈمىدسىزلەنمەك، روھى چۈشمەك)

يِئِسُ (بۇ ئوخشاشما سۈپەتتۇر، ئۈمىدسىز)

لَمْ يِئِسْ (ئۈمىدسىزلەنمىدى)

لَا يِئِسُ (ئۈمىدسىزلەنمەيدۇ)

اِئِسُ (ئۈمىدسىزلەن)

لِئِسُ (ئۈمىدسىزلەنسۇن)

لَا ئِئِسُ (ئۈمىدسىزلەنمە)

مِئِسُ (ئۈمىدسىزلىنىدىغان ئورۇن ياكى ۋاقت)

مِئِسَا (ئۈمىدسىزلەندۈرىدىغان نەرسە)

اِئِسُ (بەك ئۈمىدسىز، روھى بەك چۈشكۈن)

بۇ بابنىڭ خَافٌ يَخَافُ شەكلىدىكى اَجْوَفُ الواو (ئوتتۇرىسى

ۋاۋ ھەرىپى بولغان كېسەل پېئىللار نىڭ تۈرلىنىش - ئۆزگىرىش

ئەھۋالى تۆۋەندىكىچە:

خَافُ (قورقتى)

(بۇ ئۆتكەن زامان شەكلى بولۇپ، ئەسلى خَوْفَ دۇر. بۇنىڭدا
 ۋاۋ ھەرىكەتلىك ھەمدە ئالدىدىكى ھەرىپ زەۋەرىك بولغاچقا،
 ئۇنىڭ ئورنىغا ئەلىفنى ئالماشتۇرساق، خَافَ قا ئايلىنىدۇ.)

يَخَافُ (قورقىدۇ)

(بۇ كەلگۈسى زامان پېئىلىدۇر. بۇنىڭ ئەسلى شەكلى يَخَوْفُ
 بولۇپ، بۇنىڭدا ۋاۋ بولسا ھەرىكەتلىك، ئۇنىڭ ئالدىدا كەلگەن
 ساغلام ھەرىپ ساكنلىق بولغاچقا، ھەرىكەتنى ئالدىدىكى
 ساكنلىق ھەرىپكە بەرسەك يَخَوْفُ بولىدۇ. يەنە يۆتكەلگەن
 ھەرىكەت ئېتىبارى بىلەن ۋاۋنىڭ ئورنىغا ئەلىفنى يۆتكەسەك
 يَخَافُ بولىدۇ.)

خَوْفًا (قورقماق)

خَائِفًا (قورققۇچى)

(بۇ **إِسْمُ فَاعِلٍ** بولۇپ، ئەسلى شەكلى خَاوِفٌ دۇر. بۇنىڭدا
 ئارتۇق ئەلىف تىن كېيىن كەلگەن ۋاۋنى ھەمزىگە ئالماشتۇرۇش
 قائىدىسىگە ئاساسەن بېجىرسەك، سۆزنىڭ شەكلى خَائِفًا غا
 ئايلىنىدۇ.)

مَخَوْفٌ (قورققان، قورقىتىلغان)

(بۇ **إِسْمُ مَفْعُولٍ** بولۇپ، ئەسلى شەكلى مَخَوْفٌ دۇر. بۇنىڭدا
 ۋاۋ بولسا ھەرىكەتلىك، ئۇنىڭ ئالدىدىكى ساغلام ھەرىپ
 ساكنلىق بولغاچقا، ۋاۋنىڭ ھەرىكىتىنى ئالدىغا يۆتكەسەك،
 مَخَوْفٌ قالىدۇ. بۇنىڭدا ئىككى ساكن بىر يەردە كېلىپ
 قالغاچقا ھەمدە بۇ يەردە بىرىكتۈرۈش شەرتى ھازىرلانغاچقا، ۋاۋنى
 ۋاۋغا بىرىكتۈرسەك، مَخَوْفٌ بولىدۇ.)

لَمْ يَخَفْ (قورقىمدى)

(بۇ ئۆتكەن زامان ئىنكار پېئىلى بولۇپ، بۇنىڭ ئەسلى شەكلى **يَخَافُ** دۇر. بۇنىڭ ئالدىغا «**لَمْ**» نى كەلتۈرسەك، سۆز ئاخىرىدىكى ھەرپ ساغلام ھەرپ بولغاچقا، ئۇ ساكىنلىق بولۇپ ئۆزگىرىدۇ. خۇددى **لَمْ يَخَافُ** قا ئوخشاش بۇنىڭدا ئىككى ساكىن بىرگە كېلىپ قالغاچقا، ئەلىق بىلەن فاء ئارىسىدا ئەلىقنى قىسقارتىمىز. نەتىجىدە **لَمْ يَخَفْ** بولىدۇ.)

لَا يَخَافُ (قورقمايدۇ)

(بۇ كەلگۈسى زامان ئىنكار پېئىلى بولۇپ، ئۇنىڭ ئۆزگىرىش ئەھۋالى كەلگۈسى زامان تەستىق پېئىلىنىڭ شەكلى بىلەن ئوخشاشتۇر.)

خَفَ (قورق)

لَيَخَفُ (قورقسۇن)

لَا يَخَفُ (قورقما)

مَخَافٌ (قورقۇش ۋاقتى ياكى ئورنى)

(بۇ **إِسْمُ** زامان ۋە **إِسْمُ** مەكان بولۇپ، ئەسلى شەكلى **مَخَوفٌ** دۇر. ئۆزگىرىش ئەھۋالىنى قىياس قىلىڭ.)

مِيخَافٌ (قورقاتقۇچ قورال ياكى سايمان)

(بۇ **إِسْمُ** **أَلَّة** بولۇپ، ئەسلى شەكلى **مُوخَافٌ** دۇر. ئۆزگىرىش جەريانىنى قىياس قىلىڭ.)

أَخَافُ (قورققاقراق، بەك قورققاق)

(بۇ **إِسْمُ** **تَفْضِيل** بولۇپ، ئەسلى شەكلى **أَخوفٌ** دۇر. ئۆزگىرىش جەريانىنى قىياس قىلىڭ.)

قَوِيَ (ئەسلى **قَوَوْ**. زىردىن كېيىن «ل» نىڭ ئۇدۇلىدا كەلگەن «ۋاۋ» «يا» قا يۆتكىلىپ **قَوِيَ** بولىدۇ.)

يَقْوَى (ئەسلى **يَقْوُو** دۇر. ئاخىرقى «ۋاۋ» ۋەزىنىنىڭ تۆتىنچى

ھەرىي ئۇدۇلىدا كەلگەنلىكى ئۈچۈن، «يا» قا يۆتكىلىپ يَقْوَى بولىدۇ. يا ھەرىكەتلىك، ئالدى زەۋەر، يا ۋە ئەلىفقا يۆتكىلىپ يَقْوَى بولغان.

قُوَّة (كۈچلۈك بولماق)

قَوِي (ئەسلى قُوُوُو). ئاخىرقى «ۋاۋ» ۋەزىنىنىڭ تۆتىنچى ھەرىي ئۇدۇلىدا كەلگەنلىكى ئۈچۈن، يا قا يۆتكىلىپ قَوُوِي بولغان. «ۋاۋ، يا» بىرگە كەلگەنلىكى ئۈچۈن، ساكىنلىق ۋاۋ يا قا يۆتكىلىپ، ئاندىن يا ۋە يا قا كىرىشتۈرۈلۈپ قَوِي بولغان. يا غا مۇناسىپ ھالدا «ۋاۋ» غا زىر ھەرىكىتى بېرىلىپ قَوِي غا ئۆزگەرتىلىدۇ.

مَقْوِي ئەسلى مَقُوُوُو.

5) فَعْلَ يَفْعُلُ بابى (خَامِسُهَا فَعْلَ يَفْعُلُ).

بۇ بابتا مَصَدَر لەر يەتتە ۋەزىنىدە كېلىدۇ عِلَّة - ثَقَّة (ئىشەنچ باغلىماق)، فَعَالَةٌ - وَايَةٌ (ئىگە بولماق)، فَعْلٌ - وَرَثٌ (مىراس ئالماق)، فَعْلٌ - وَرْعٌ (پاك بولماق)، فَعْلٌ - يَيْسٌ (قۇرۇماق)، فَعْلٌ - وَرْمٌ (ئىششىماق)، فَعْلَانٌ - حَسْبَانٌ (گۇمان قىلماق).

بۇ بابنىڭ نَعِمٌ يَنْعَمُ شەكىلىدىكى صَحِيح (ساغلام ھەرىكەت بېقىلار) نىڭ تۈرلىنىش ئەھۋالى تۆۋەندىكىچە:

نَعِمٌ يَنْعَمُ نِعْمًا، نِعْمَةٌ، نِعْمَةٌ (نېمەتلىك، نازۇ - نېمەتلىك بولماق)

نَعِيمٌ (صِفَةٌ مَشَبَّهَةٌ) لَمْ يَنْعَمْ لَانِعِمٌ اِنْعَمٌ لِيَنْعَمْ لَاتَنْعَمْ مَنَعَمْ مَنَعَامٌ اِنْعَمٌ.

بۇ بابنىڭ مىسال ۋاۋىنىڭ تۈرلىنىش ئەھۋالى مۇنداق:

وَرِثٌ يَرِثُ (يَثِبُ غا ئوخشاش)

وَرِثَةٌ اِرْثًا (مىراس ئالماق).

(ارثا ئەسلى ورثا. زىر ۋاۋغا ئېغىر، ئۇنى ھەمزە گە
يۆتكىسەك، ارثا بولغۇدۇ. رثە ئەسلى ورثا. زىر ۋاۋغا ئېغىر، ئۇنىڭ
ئارقىسىدىكى ھەرىكە ھەرىكەت بېرىش زۆرۈر. ۋاۋنىڭ ھەرىكىتىنى
ئارقىسىدىكى ھەرىكە بېرىپ، ۋاۋنى يوقاتساق، رثا بولىدۇ.
ئاخىرىغا يوقالغان ۋاۋدىن تاء مەصدىرىنى ئارىيەت ئالساق، رثە
بولىدۇ. ۋەزنى علة دۇر.)

وَارِثٌ (مىراس ئالغۇچى)

مَوْرُوثٌ (مىراس قالغان نەرسە)

لَمْ يَرِثْ (مىراس ئالمىدى)

لَا يَرِثُ (مىراس ئالمايدۇ)

رِثٌ (مىراس ئال)

لِيرِثُ (ۋارسلىق قىلسۇن)

لَا تَرِثُ (ۋارسلىق قىلما، مىراس ئالما)

مَوْرِثٌ (مىراس ئالدىغان ئورۇن ۋە ۋاقىت)

مِيرَاثٌ (مىراس)

أَوْرَثُ (مىراسنى كۆپ ئالدىغان، مىراس ئېلىشقا

ھەقىقەتتە) شۇ بابنىڭ مەنىسى سىدۇر. مىساللىرىنىڭ

تۈرلىنىشى تۆۋەندىكىچە:

وَلِيٌّ يَلِيُّ (يەر ئالغۇچى).

وَلِيًّا (ئىگىدارچىلىق قىلىش، ھاكىم بولۇش، يېقىن

بولۇش، ياردەم بېرىش مەنىلىرىدە كېلىدۇ.)

وَلِيٌّ (صِفَةُ مَشْبَهَةٍ)

وَالِ (رَامِ غَا ئوخشاش)

مَوَّل (ئىگە قىلىنغۇچى)

لَمْ يَلِيْ (ئىگە بولمىدى)

لَا يَلِيْ (ئىگە بولمايدۇ)

ل (ئىگە بول)

لَيْل (ئىگە بولسۇن)

لَا تَل (ئىگە بولما)

مَوَّلِيْ (ئىگە بولىدىغان ۋاقت ۋە ئورۇن)

مِيْلَاء (ئىگە قىلدۇرىدىغان سايمان)

أَوْلَى (ئىگە بولۇشقا بەكرەك ھەقىلىق بولغان)

6) فَعْلٌ يَفْعَلُ بابى (سَادِسُهَا فَعْلٌ يَفْعَلُ)

بۇ بابتا مَصْدَرٌ سەككىز ۋەزىندە كېلىدۇ. فَعَالَةٌ - كَفَاءَةٌ

(باراۋەر بولماق)، فُعُولَةٌ - رُطُوبَةٌ (ھۆل بولماق)، فَعْلٌ - شَرَفٌ

(ئۇلۇغ بولماق)، فَعْلٌ - ضَعْفٌ (ئاجىز بولماق)، فُعْلَةٌ - جُرْءَةٌ

(جۈرئەتلىك بولماق)، فَعْلٌ - صَغْرٌ (كىچىك بولماق)، فِعْلٌ - حِلْمٌ

(يۇۋاش بولماق)، فُعْلٌ - قُرْبٌ (يېقىن بولماق).

بۇنىڭدىن باشقا بابلاردا «لَا زِمٌ» ھەم «مُتَعَدِيٌّ» كېلىدۇ. بۇ

بابتا بولسا پەقەت «لَا زِمٌ» كېلىدۇ.

تۆۋەندە بۇ بابقا تەۋە بولغان يېقىل قۇرۇلمىلىرىنىڭ

ئۆزگىرىش ۋە تۈرلىنىش ئەھۋالىنى چۈشەندۈرىمىز.

شَرُفٌ (شەرەپلىك بولدى)

يَشْرُفُ (شەرەپلىك بولىدۇ)

شُرْفًا، شَرَفًا، شَرَاْفَةٌ (ئۇلۇغ بولماق، ھۆرمەتلىك بولماق)

شَرِيْفٌ (صِفَةٌ مِثْبَهَةٌ بۇنىڭ جەمئىي شەكلى: شَرَفًا، أَشْرَافٌ)

لَمْ يَشْرُفْ (شەرەپلىك بولمىدى)
 لَا يَشْرُفْ (شەرەپلىك بولمايدۇ)
 أَشْرُفْ (شەرەپلىك بول)
 لِيَشْرُفْ (شەرەپلىك بولسۇن)
 لَا تَشْرُفْ (شەرەپلىك بولما)
 مَشْرُفٌ (شەرەپلىك بولىدىغان ئورۇن ۋە ۋاقىت)
 مَشْرَافٌ (شەرەپكە ئېرىشتۈرىدىغان نەرسە)
 أَشْرَافٌ (شەرەپلىكە)
 حَبٌّ يَحِبُّ شُو بَابِنِكَ مَضَاعِفٌ ثَلَاثِي دُور.
 حَبٌّ (دوست بولدى)
 يَحِبُّ (دوست بولىدۇ)
 حَبًّا (دوست بولماق، سۆيىمەك)
 حَبِيْبٌ (دوست)
 لَمْ يَحِبِّ (دوستلاشمىدى)
 لَا يَحِبُّ (دوستلاشمايدۇ)
 حُبٌّ (دوستلاشقن)
 لِيَحِبِّ (دوستلاشسۇن)
 لَا تَحِبِّ (دوستلاشما)
 مَحَبَّبٌ (دوستلىشىش ۋاقتى ۋە ئورنى)
 مَحَبَّابٌ (دوستلىشىشتا ئىشلىتىدىغان سايمان، دەلەل)
 أَحَبُّ (دوستلاشقاقراق، سۆيۈملۈكرەك)
 بُو بَابِنِكَ وَقِحَ يُوْقِيحُ شَكْلِيْدِكِي مَثَالُ الْوَاوِ (باش ھەرىپى ۋاۋ)

بولغان كېسەل ھەرپلىك پېئىللار نىڭ تۈرلىنىش – ئۆزگىرىش
 ئەھۋالى تۆۋەندىكىدەك:

- وَقُحَّ (سەت يۈز بولدى، نومۇسىزلاشتى)
 يَوْحُ (نومۇسىزلىشىدۇ)
 وَقَحَّا (نومۇسىزلاشماق، يۈزى قېلىن بولماق)
 وَاقَحَّ (نومۇسىز، يۈزى قېلىن [ئىسىم ئورنىدا])
 مَوْقُوحٌ (يۈزى سەت، سەتلەشتۈرۈلگەن)
 لَمْ يَوْقُحْ (سەتلەشمىدى، يۈزى قېلىن بولمىدى)
 لَا يَوْقُحُ (سەتلەشمەيدۇ، يۈزى قېلىن بولمايدۇ)
 لَا تَوْقُحُ (سەتلەش، نومۇسىز بول)
 أَوْقُحُ (سەتلەش، يۈزى قېلىن بول)
 لِيَوْقُحُ (سەتلەشسۇن، يۈزى قېلىن بولسۇن)
 لَا تَوْقُحُ (سەتلەشمە، نومۇسىزلاشما)
 مَوْقَحٌ (سەتلىشىش ۋاقتى ياكى ئورنى)
 مِيقَاخٌ (سەتلەشتۈرىدىغان سايمان، چىراي ئۆزگەرتىدىغان
 نەرسە)

(بۇ ئىسىم ئالە بولۇپ، ئەسلى شەكلى مِوقَاخٌ دۇر. ئۆزگىرىش
 ئەھۋالىنى قىياس قىلىش.)

أَوْقُحُ (يۈزى قېلىنراق، بەك نومۇسىز)
 بۇ بابنىڭ يَسْرُ يَسْرُ شەكلىدىكى مَثَالُ الْيَاءِ (باش ھەرىپى ياء
 بولغان كېسەل ھەرپلىك پېئىللار نىڭ تۈرلىنىش – ئۆزگىرىش
 ئەھۋالى تۆۋەندىكىچە:

يَسْرُ (ئاسان بولدى، ئاسانلاشتى)

يَيْسُرُ (ئاسان بولىدۇ، قۇلاي بولىدۇ)

يُسْرًا (ئاسان بولماق، قۇلاي بولماق)

يَأْسُرُ (ئاسان بولغۇچى).

مَيْسُورٌ (ئاسانلاشتۇرۇلغان، قۇلايلىق قىلىنغان)

لَمْ يَيْسُرْ (ئاسان بولمىدى، قۇلاي بولمىدى)

لَا يَيْسُرُ (ئاسان بولمايدۇ)

أَوْسُرُ (ئاسان بول)

(بۇ لامسىز بۇيرۇق بولۇپ، بۇنى تَيْسُرُ دىن ئايرىمىز. ئالدى بىلەن سۆز ئاخىرىدىكى ھەرپ ساغلام بولغاچقا، ئۇنى ساكىنلىق قىلىمىز. بۇنىڭدا تَيْسُرُ بولىدۇ. ئاندىن كەلگۈسى زامان ھەرىپى بولغان تاءنى تاشلىۋەتسەك يُسْرُ قالىدۇ. سۆزنى ساكىنلىق ھەرپ بىلەن باشلاپ ئوقۇش مۈشكۈل بولغاچقا ۋە بۇ سۆز يَفْعَلُ (پىچلىك ئەيىن - عُ بابىدىن) بولغاچقا، پىچلىك ئەلىفنى سۆز ئالدىغا كەلتۈرسەك، أُيْسُرُ بولىدۇ. پىچ بىلەن ۋاۋ ماسلىشىدىغان بولغاچقا، ياء نى ۋاۋغا ئالماشتۇرساق، نەتىجىدە لامسىز بۇيرۇق شەكلى أُوسُرُ ھاسىل بولىدۇ.)

لَيْسُرُ (ئاسان بولسۇن)

لَا تَيْسُرُ (ئاسان بولما)

مَيْسُرٌ (قۇلاي بولۇش ئورنى ياكى ۋاقتى)

مَيْسَارٌ (قۇلاي بولۇشتا ئىشلىتىلىدىغان قورال)

أَيْسُرٌ (قۇلايلىقراق، ئاسانراق)

بۇ بابنىڭ طال يَطْوُلُ شەكلىدىكى أَجْوَفُ السَّوَاوِ (ئوتتۇرا

ھەرىپى ۋاۋ بولغان كېسەل ھەرپلىك پېئىللار) نىڭ تۈرلىنىش ۋە

ئۆزگىرىش ئەھۋالى تۆۋەندىكىدەك:

طال (ئۇزاردى)

(بۇ ئۆتكەن زامان پېئىلى بولۇپ، ئەسلى شەكلى طوُل دۇر. بۇنىڭدا ۋاۋ بولسا ھەرىكەتلىك ھەمدە ئۇنىڭ ئالدىدىكى ھەرپ زەۋەرلىك بولغاچقا، ۋاۋنى ئەلىفكە ئالماشتۇرساق، طال ھاسىل بولىدۇ.)

يطوُل (ئۇزىرىدۇ، ئۇزۇن بولىدۇ)

(بۇ كەلگۈسى زامان پېئىلى بولۇپ، ئەسلى شەكلى يطوُل دۇر. بۇنىڭدا پىچ ۋاۋ ئۈچۈن ئېغىر ھېسابلىنىدۇ. ئۇنىڭ ئالدىدىكى ھەرپ ساكىنلىق بولغاچقا، ۋاۋنىڭ پىچنى ئالدىغا ئۆتكۈزسەك، يطوُل ھاسىل بولىدۇ.)

طولا (ئۇزارماق، ئۇزۇن بولماق)

طويل ج ← طوَال (ئۇزۇن)

(بۇ ئوخشاشما سۈپەت - صِفَة مُشَبَّهَةٌ دۇر.)

لَمْ يَطُل (ئۇزارمىدى)

(بۇ ئۆتكەن زامان ئىنكار پېئىلى بولۇپ، ئەسلى شەكلى يطوُل دىن ئېلىنغان. بۇنىڭ ئالدىغا ساكىن قىلغۇچى «لَمْ» نى كەلتۈرۈپ، سۆز ئاخىرىدىكى ھەرىپنى ساكىنلىق قىلساق، لَمْ يَطوُل بولىدۇ. بۇنىڭدا ئىككى ساكىن بىر يەردە كېلىپ قالغاچقا، ئىككى ھەرىپتىن ۋاۋنى قىسقارتساق، لَمْ يَطُل ھاسىل بولىدۇ.)

لا يَطوُل (ئۇزارمايدۇ)

طُل (ئۇزار)

(بۇ لامسىز بۇيرۇق بولۇپ، بۇنى تَطوُل دىن ئايرىپ چىقىرىمىز، ئالدى بىلەن سۆز ئاخىرىدىكى ساغلام ھەرىپنى ساكىن قىلساق تَطوُل بولىدۇ. بۇنىڭدا ئىككى ساكىن بىرگە

كېلىپ قالغاچقا، ئىككى ھەرپتىن ۋاۋنى قىسقارتىمىز، تَطْلُ
قالىدۇ. ئاندىن كەلگۈسى زامان ھەرىپى تاءنى تاشلىۋەتسەك،
لامسىز بۇيرۇق طُل تامام بولىدۇ.

لِطْلُ (ئۇزارسۇن)

(بۇ لاملىق بۇيرۇق بولۇپ، ئۆزگىرىش ئەھۋالىنى
يۇقىرىقىلار ئاساسىدا قىياس قىلىڭ.)

لَا تَطْلُ (ئۇزارما)

مَطْلُ (ئۇزاراش ئورنى ياكى ۋاقتى)

(بۇ ئىسىم زامان ۋە ئىسىم مەكان بولۇپ، ئەسلى شەكلى مَطْوَل دۇر.
ئۆزگىرىش ئەھۋالىنى قىياس قىلىڭ.)

أَطْلُ (بەكرەك ئۇزۇن، ئۇزارغاقراق)

(بۇ ئىسىم تەفصىل بولۇپ، ئەسلى شەكلى أَطْوَل دۇر. ئۆزگىرىش
ئەھۋالىنى قىياس قىلىڭ.)

مَطْوَالُ (ئۇزارتقۇچ سايمان)

بۇ بابنىڭ رَخْوُ يَرخُو شەكلىدىكى نَاقصُ الوَاو (ئاخىرقى
ھەرىپى كېسەل ھەرپ پېئىللار) نىڭ تۈرلىنىش - ئۆزگىرىش
ئەھۋالى تۆۋەندىكىدەك:

رَخْوُ (بوشاشتى، سۇس بولدى)

يَرخُو (بوششىدۇ، سۇسلىشىدۇ)

(بۇ كەلگۈسى زامان پېئىلى بولۇپ، ئەسلى شەكلى يَرخُو دۇر.
بۇنىڭدا پىچ ۋاۋ ئۈچۈن ئېغىر ھېسابلانغاچقا، ۋاۋنىڭ پىچىنى
تاشلىۋەتسەك، كەلگۈسى زامان شەكلى يَرخُو ھاسىل بولىدۇ.)

رَخْوُ (سۇس بولماق، بوشاشماق)

رَخْوُ (سۇس، بوش)

(بۇ ئوخشاشما سۈپەت - صِفَةٌ مُشَبَّهَةٌ دۇر.)

لَمْ يَرَّخُو (بوشاشمىدى، سۇسلاشمىدى)

لَا يَرَّخُو (بوشاشمايدۇ، سۇسلاشمايدۇ)

أَرَّخُ (سۇس بول، بوشاش)

لَيَرَّخُ (سۇس بولىسۇن، بوشاشسۇن)

لَا تَرَّخُ (بوشاشما، سۇس بولما)

مَرَّخِي (سۇسلىشىش ئورنى)

مَرَّخِي (سۇسلاشتۇرغۇچى)

أَرَّخِي (بەك سۇس، ناھايىتى بوشاڭ)

(بۇ ئىسىم تەفضىل بولۇپ، ئەسلى شەكلى أَرَّخُو دۇر. بۇنىڭدا ۋاۋ

بولسا ھەرپكە تىلىك ۋە ئالدىدىكى ھەرپ زەۋەرلىك بولغاچقا، ۋاۋنى

ئەلىفكە ئالماشتۇرساق، أَرَّخِي ھاسىل بولىدۇ.)

2. ئۈچتىن ئارتۇق ھەرپلىك پېئىل (الْفَعْلُ الثَّلَاثِيُّ الْمَرْبُودُ)

ئۈچتىن ئارتۇق ھەرپلىك پېئىل جەمئىي ئون ئىككى

بايتۇر.

ثَلَاثِيٌّ مَرْبُودٌ گە ھەرپنى زىيادە قىلىش شەكلى ئىككى خىل

بولۇپ، بىرى ئەسلىدىكى بىر ھەرپنى تەكرار قىلىش (مەسىلەن:

فَرَّحَ ئەسلى فَرَّحَ دۇر) يەنە بىرى ئەسلىدىكىدىن باشقا بىر ھەمىزە

نى زىيادە كەلتۈرۈش (مەسىلەن: أَكْرَمَ ئەسلى كَرَمَ دۇر)، زىيادە

قىلىنىدىغان ھەرپلەر ئون بولۇپ، ئۇلارنى «سَالْتُمُونِيهَا» بىلەن

ئىپادىلەش مۇمكىن.

ثَلَاثِيٌّ مَرْبُودٌ ئۈچ قىسىم بولۇپ، بىرىنچىسى ئەسلىدىكى

ھەرپكە بىر ھەرپ زىيادە بولۇپ كېلىدۇ. مەسىلەن: أَعْمَالٌ، تَفْعِيلٌ.

مُفَاعَلَةٌ بابلىرى. ئىككىنچىسى ئىككى ھەرپ زىيادە بولۇپ كېلىدۇ. مەسلەن: اِفْعَالٌ، اِنْفَعَالٌ، اِفْعَالٌ، اِفْعَالٌ، تَفَعُّلٌ، تَفَاعُلٌ بابلىرى. ئۈچىنچىسى ئۈچ ھەرپ زىيادە بولۇپ كېلىدۇ. مەسلەن: اِفْعِيَالٌ، اِسْتَفْعَالٌ، اِفْعِيَالٌ، اَفْعَوَالٌ بابلىرى.

1) اَفْعَلٌ يَفْعَلُ بابى (اَحَدُهَا اَفْعَلٌ يَفْعَلُ)

بىر ھەرپ زىيادە قىلىنغان بۇ بابتا مَصْدَرٌ لەر «اَفْعَالٌ، فَعَالَةٌ، فَعَالٌ» ۋە زىندە كېلىدۇ.

بۇ بابتا ھَمَزَةٌ نى زىيادە قىلىش كۆپىنچە فَعْلٌ لَازِمٌ نى فَعْلٌ مُتَعَدًى قىلىش ئۈچۈن كېلىدۇ. مەسلەن: اَذْهَبْتُ زَيْدًا فَذَهَبَ (زەيدنى كەتكۈزۈۋەتكەندىم، كېتىپ قالدى). بىر قانچە صِيغَةٌ لەر بۇنىڭ ئەكسىچە بولىدۇ. مەسلەن: كَبَّ فَكَابَ (يۈزىنى تۆۋەن قىلغانىدى، تۆۋەن بولدى). فَشَعَ فَأَفْشَعَ (تاراتقاندى، تارىدى). يەنە ۋاقىت مەنسىنىمۇ بىلدۈرىدۇ. مەسلەن: اَصْبَحَ (تاڭ سەھەردە كىردى). اَمْسَى (ئاخشامدا كىردى). پېئىلنىڭ كۆپلۈكىنى بىلدۈرۈپمۇ كېلىدۇ. مەسلەن: اَثْمَرَ السَّقَرُجُلُ (بېھى كۆپ مېۋە بەردى).

بۇ بابنىڭ قۇرۇلمىسىدىكى پېئىللار كۆپ ھاللاردا ئۆتۈملۈك (مُتَعَدًى) بولۇپ كېلىدۇ، بەزى ئەھۋاللاردا ئۆتۈمسىز (لَازِمٌ) بولۇپ كېلىدۇ.

ئەرەب تىلىدا ئۆتۈمسىز پېئىللار ئۈچ خىل سەۋەب بىلەن ئۆتۈملۈك پېئىللارغا ئايلىنالايدۇ. ئۇ ئۈچ سەۋەب:
(1) ئۆتۈمسىز پېئىلنىڭ بېشىدا ھەمىزنىڭ بولۇشى.

(2) سۆز ئاخىرىدا زىر قىلغۇچى ھەرىپنىڭ بولۇشى.

(3) سۆز تەركىبىدىكى «ع» نىڭ ئۇدۇلىدىكى ھەرىپنىڭ

تەشەببۇلىك بولۇشىدىن ئىبارەت. مەسىلەن:

أَخْرَجْتَهُ

خَرَجْتَهُ

خَرَجْتَهُ دېگەندەك.

يەنە ئۆتۈمىسىز پېئىللارنى تۆۋەندىكى يوللار بىلەن ئۆتۈملۈك قىلىشقا بولىدۇ. يەنى: تَفَعَّلَ ۋە زىنىدىكى قۇرۇلمىدىن تاء نىڭ يوقىلىشى ۋە «ع» نىڭ تەشەببۇلىك بولۇشى نەتىجىسىدە ئۆتۈملۈك پېئىل شەكلى فَعَّلَ ھاسىل بولىدۇ. يەنە شۇنداقلا سۆز ۋەزنى تەركىبىدە لام نىڭ تەكرار بولۇشى، يەنى تَفَعَّلَلَّ دەك بولۇشى ئارقىلىقمۇ ئۆتۈمىسىز پېئىللار ئۆتۈملۈك پېئىللارغا ئايلىنالايدۇ.

ئەرەب تىلىدا پېئىللارنى ئۆتۈملۈك ھالەتتىن ئۆتۈمىسىز ھالەتكە ئۆتكۈزۈش ئۈچۈن، يۇقىرىدا ئېيتىلغان ئۆتۈملۈك قىلغۇچى سەۋەبلەرنى قويۇش ۋە ياكى ئۆتۈملۈك پېئىلنى ع (زىرلىك ئەين) بابىغا ئالماشتۇرۇش كېرەك.

مەسىلەن: فَعَّلَلَّ بابىدىكى پېئىللارنىڭ ئالدىدا تاء كەلسە ئۆتۈمىسىز پېئىللارغا ئايلىنالايدۇ. بۇنداق ئۆتۈمىسىز پېئىللار ھېچقانداق مَفْعُولُ (يەنى تولدۇرغۇچى) نى قوبۇل قىلالمايدۇ. دېمەك، ئۆتۈملۈك پېئىل بولسا بىر مفعول، ئىككى مفعول ياكى ئۈچ مفعول غا (يەنى تولدۇرغۇچىغا) تەسىر يېتىپ، ھۆكۈمى شۇلار

ئۈستىدە جارى بولىدىغان پېئىللاردۇر.

تۆۋەندە ئارتۇق ئۈچ ھەرىپلىك پېئىللارنىڭ تۈرلىنىش ۋە ئۆزگىرىش ئەھۋالىنى قىسقىچە مىساللار بىلەن تونۇشتۇرۇپ ئۆتىمىز.

اَكْرَمَ (ھۆرمەت قىلدى)

يُكْرِمُ (ھۆرمەت قىلىدۇ)

اَكْرَامًا (ھۆرمەت قىلماق، ئىكرام قىلماق)

مُكْرِمًا (ھۆرمەتلىگۈچى)

مُكْرِمًا (ھۆرمەتلىگۈچى)

لَمْ يُكْرِمْ (ھۆرمەت قىلمىدى)

لَا يُكْرِمُ (ھۆرمەت قىلمايدۇ)

اَكْرَمَ (ھۆرمەتلى، ھۆرمەت قىل)

(بۇ لامسىز بۇيرۇق بولۇپ، بۇنى كەلگۈسى زامان پېئىلى ئىكْرِمُ دىن ئايرىيمىز. ئالدى بىلەن سۆز ئاخىرىدىكى ھەرىپ ساغلام ھەرىپ بولغاچقا، ئۇنى ساكىنلىق قىلىمىز. بۇنىڭدا ئىكْرِمُ ھاسىل بولىدۇ. ئاندىن كەلگۈسى زامان ھەرىپى تاء نى تاشلىۋەتسەك كْرِمُ قالىدۇ. بۇ سۆز زىرلىق ئەين بابىدىن بولمىغاچقا ۋە بۇ سۆزنى ساكىن بىلەن باشلاپ ئوقۇش مۈشكۈل بولغاچقا، ئۇنىڭ ئالدىغا زەۋەرلىك ئەلپنى كەلتۈرسەك، بۇيرۇق شەكلى اَكْرِمُ ھاسىل بولىدۇ.)

لِيُكْرِمَ (ھۆرمەت قىلسۇن)

لَا يُكْرِمُ (ھۆرمەت قىلما)

(قالغان شەكىللىرى **إِسْمٌ مَفْعُولٌ** شەكىلىگە ئوخشايدۇ.)

أَحَبَّ (ياخشى كۆردى، سۆيدى)

يُحِبُّ (ياخشى كۆرىدۇ)

أَحْبَابًا (ياخشى كۆرمەك)

حُبًّا (ياخشى كۆرگۈچى)

مُحِبًّا (ياخشى كۆرۈلگۈچى)

لَمْ يُحِبِّ (ياخشى كۆرمىدى)

لَا يُحِبُّ (ياخشى كۆرمەيدۇ)

أَحَبَّ (ياخشى كۆر، سۆي)

(بۇ لاسىز بۇيرۇق شەكلى بولۇپ، بۇنى كەلگۈسى زامان

شەكلى **تُحِبُّ** دىن ئايرىپ چىقىرىمىز، ئالدى بىلەن سۆز

ئاخىرىدىكى ھەرپلەر بىرىككەن ھەرپ - **حُرُوفُ الْمُدْغَمِ** بولغاچقا

ۋە بۇ سۆز پىچلىق ئەين - **يَفْعَلُ** بابىدىن بولمىغاچقا، ئۇنىڭ

ئاخىرىنى زەۋەر، زىر ۋە ساكىنلىق قىلىش مۇۋاپىق بولىدۇ.

شۇنىڭدا **تُحِبُّ** ۋە **تُحِبُّ** شەكىللىنىدۇ. ئاندىن كېيىنكى

قەدەمدە كەلگۈسى زامان ھەرپى تاءنى تاشلىۋېتىمىز ھەمدە

ئالدىغا زەۋەرلىك ئەلىفنى كەلتۈرسەك **أَحَبَّ** بولىدۇ.)

لُحِبِّ (ياخشى كۆرسۇن)

لَا تُحِبُّ (ياخشى كۆرمە)

أَوْحِبُّ (ۋاجىب قىلدى، مەسئۇل قىلدى)

يُوحِبُّ (ۋاجىب قىلىدۇ، مەسئۇل قىلىدۇ)

أَيْحَابًا (ۋاجىب بولماق، مەسئۇل قىلماق)

(بۇ مەسدەر بولۇپ، ئەسلى شەكلى **اَوْجَابًا** دۇر. ئۆزگىرىش ئەھۋالنى قىياس قىلىڭ.)

اَيَسْرَ (ئاسان قىلدى، باي بولدى)

يُوسِرُ (ئاسان قىلىدۇ، باي بولىدۇ)

(بۇ كەلگۈسى زامان پېئىلى بولۇپ، ئەسلى شەكلى **يُيسِرُ** دۇر. بۇنىڭدا ياء ساكىنلىق بولغاچقا ھەمدە ئالدىدىكى ھەرپ پىچلىك بولغاچقا، پىچنىڭ ۋاۋ بىلەن ماسلىشىدىغانلىق ئېتىبارى بىلەن ياءنى ئالماشتۇرساق، **يُوسِرُ** ھاسىل بولىدۇ.)

اَيَسْرًا (ئاسان قىلماق، بېيىماق)

اَقَامَ (تۇرغۇزدى، تىكلەيدى)

(بۇ ئۆتكەن زامان پېئىلى بولۇپ، ئەسلى شەكلى **اَقَوْمَ** دۇر. بۇنىڭدا **اَقَوْمَ** دىكى ۋاۋ ھەرىكەتلىك، ئۇنىڭ ئالدىدىكى ھەرپ ساكىنلىق بولغاچقا، ۋاۋنىڭ ھەرىكىتىنى ئالدىدىكى ھەرىكە ئۆتكۈزسەك **اَقَوْمَ** بولىدۇ. يۆتكەلگەن ھەرىكەت ئېتىبارى بىلەن ياء نى ئەلىفكە يۆتكەسەك، **اَقَامَ** ھاسىل بولىدۇ.)

يُقِيمُ (تۇرغۇزىدۇ، تىكلەيدۇ)

(بۇ كەلگۈسى زامان پېئىلى بولۇپ، ئەسلى **يُقَوْمُ** دۇر. بۇنىڭدا ۋاۋ بولسا ھەرىكەتلىك، ئۇنىڭ ئالدىدىكى ھەرپ ساكىنلىق بولغاچقا، ۋاۋنىڭ ھەرىكىتىنى ئالدىدىكى ھەرىكە بەرسەك **يُقَوْمُ** بولىدۇ. يەنە بۇنىڭدا ۋاۋنىڭ ئالدىدىكى ھەرپ زىرلىك بولغاچقا ۋە زىر بىلەن ماسلىشىدىغان بولغاچقا، بۇنىڭدىكى ۋاۋنى ياءغا ئالماشتۇرساق، نەتىجىدە كەلگۈسى زامان پېئىلى شەكلى **يُقِيمُ**

پەيدا بولىدۇ.

أَقَامَةٌ (تۇرغۇزماق)

أَيَّدَى يُؤَدِّي إِيدَاءً (قۇۋۋەت بەرمەك)

ئىزاھات: يُفَعِّلُ نىڭ ئەسلى يُفَعِّلُ دۇر. چۈنكى أَفَعَّلَ نىڭ ھَمَزَةٌ سى ھَمَزَةٌ قَطْعِيَّةٌ دۇر. ھَمَزَةٌ نىڭ ئاساسلىق ئىككى تۈرى بولۇپ، بىرى ھَمَزَةٌ وَصْلِيَّةٌ يەنى ئۈلىنىپ كېلىدىغان ھەمزە، مەسىلەن: وَاضْرِبْ وَاعْلَمْ. يەنە بىرى ھَمَزَةٌ قَطْعِيَّةٌ يەنى ئۇلانمايدىغان ھەمزە. مەسىلەن: وَأَكْرِمْ، أَقِمْ. ئالمىلار «الرَّجُلُ أَكْرَمُنِي» دېگەن مىسالنى كەلتۈرۈپ، ئەگەر ھَمَزَةٌ، حَرْفٌ مُضَارَعَةٌ دىن كېيىن كەلسە، ئۇنى تاشلىۋېتىش ياخشى ئەمەس. بىراق حِكَايَتُ نَفْسٍ دەر «أَفَعَّلُ» دېيىش تەلەپپۇزغا ئېغىر بولغانلىقى ئۈچۈن ھَمَزَةٌ تاشلانغان، دەپ قارايتى.

(2) فَعَّلَ يُفَعِّلُ بابى (ثَانِيهَا فَعَلَ يُفَعِّلُ)

ئىككى ھەرىپى زىيادە قىلىنغان بۇ بابتا مَصْدَرٌ لەر بەش ۋەزىندە كېلىدۇ. مەسىلەن: تَفَعَّلَ - تَفَرَّجٌ (خۇشال قىلماق)، تَفَعَّلَ - تَسْوِيَةٌ (باراۋەر قىلماق)، تَفَعَّلَ - تَكَرَّرٌ (تەكرار قىلماق)، فَعَّلَ - كَذَابٌ (ئارتۇقچە يالغان سۆزلىمەك)، مُفَعَّلَةٌ - مُمَزَّقَةٌ (يىرتماق).

بۇ بابتىكى پېئىللار بىر قانچە خىل مەنىلەرنى ئىپادىلەپ بېرىدۇ: (1) پېئىلنىڭ كۆپلۈكىنى بىلدۈرىدۇ. مەسىلەن: طَوَّفَ قَائِسُمٌ (قاسىم كۆپ ئايلاندى). (2) پائىلنىڭ كۆپلۈكىنى بىلدۈرىدۇ. مەسىلەن: مَسَوَّتَ الإِبِلُ (كۆپ تۆگە ئۆلدى). (3)

مەپئۇلنىڭ كۆپلۈكىنى بىلدۈرىدۇ. مەسلەن: **عَلَّقْتُ الْأَبْوَابَ** (كۆپ ئىشكىلەرنى تاقىدىم). (4) مەپئۇلنى ئەسلى پېئىلغا نىسبەت بېرىش مەنىسىدە كېلىدۇ. مەسلەن: **فَسَقَّتْ يَزِيدَ** (يەزىدىنى پاسىقلىقتا ئەيىبلىدىم). (5) **لَأَزِمُّ نِي مُتَعَدَا** ئايلاندۇرۇش مەنىسىدە كېلىدۇ. مەسلەن: **فَرَّخْتُ عَمَرَ** (ئۆمەرنى خۇشال قىلدىم). (6) **ئېلىۋېتىش، ئايرىۋېتىش مەنىسىدە كېلىدۇ. مەسلەن: جَلَدْتُ الْبَعِيرَ** (تۈگىنى سويدۇم).

صَرَخَ يُصْرِخُ تَصْرِيحًا (ئاشكارا بولماق).

حَيَّ يُحَيُّ تَحِيَّةً (تىرىكچىلىك قىلماق، سالما بەرمەك).

طَبَّبَ يُطَبِّبُ تَطْبِيْبًا (خۇشبوئي قىلماق).

(3) **فَاعِلٌ يُفَاعِلُ بِأَبِي (ثَالِثًا فَعَلٌ يُفَاعِلُ)**

ئىككى ھەرىپى زىيادە قىلىنغان بۇ بابتا **مَصْدَرٌ** لەر تۆت ۋەزىندە كېلىدۇ. مەسلەن: **مُفَاعَلَةٌ، فَعَالًا، فِعَالًا، فَعَالًا.**

بۇ باب كۆپ ۋاقىتلاردا ئىككى ياكى كۆپ نەرسىلەر ئارىسىدا ئورتاقلىقنى بىلدۈرۈپ كېلىدۇ. ئۇلارنىڭ بىرى ئاشكارا پائىل سۈرىتىدە بولۇپ **مَرْفُوعٌ** دۇر. يەنە بىرى مەپئۇل سۈرىتىدە بولۇپ **مَنْصُوبٌ** دۇر. مەسلەن: **ضَارَبَ زَيْدٌ عَمْرًا.** كۆرۈنۈشتە «**زَيْدٌ**» پائىل، «**عَمْرًا**» مەپئۇلدەك تۇرغىنى بىلەن ئەمەلىيەتتە ھەر ئىككىسىدە پائىللىق ھەم مەپئۇللۇق مەنا مەۋجۇتتۇر.

يەنە **فَعَلٌ** مەنىسىدە بولۇپ، كۆپەيتىش مەنىسىنى ئىپادىلەپ كېلىدۇ. مەسلەن: **ضَاعَفَ اللَّهُ أَجْرَهُ - ضَعَّفَ** مەنىسىدە (ئاللاھ ئۇنىڭ ئەجرىنى ھەسسىلەپ بەرگەي).

يەنە فَعَلَ مەنسىدىمۇ كېلىدۇ. مەسىلەن: قَاتَلَهُمُ اللَّهُ - قَتَلَهُمْ.

سَافِرٌ يُسَافِرُ مَسَافِرَةً (سەپەر قىلماق)

حَابٌّ يُحَابُّ مُحَابَّةً (بىر - بىرىنى دوست تۇتماق)

(حَابٌّ نىڭ ئەسلى حَابِبٌ دۇر. ئالدىنقى «ب» نىڭ ھەرىكىتى

تاشلىۋېتىپ، ئىككى «ب» نى بىر - بىرىگە كىرىشتۈرسەك،

حَابٌّ بولىدۇ. يُحَابُّ ئەسلى يُحَابِبُ بولۇپ، حَابٌّ گە ئوخشاشتۇر.)

مُحَابَّةً (بىرى يەنە بىرىنى دوست تۇتماق).

وَالِي نىڭ ئەسلى وَالِيٌّ دۇر.

يُوَالِي نىڭ ئەسلى يُوَالِيٌّ دۇر.

مُسْأَلَةٌ (ئارقىمۇ ئارقىدىن ئىش قىلماق) (ئۇنىڭ ئەسلى

مُؤَالِيَةٌ دۇر. «يَاء» ھەرىكەتلىك ھەم ئالدى زەۋەر بولغانلىقى ئۈچۈن

ئۇنى «يَاء» قا يۆتكەسەك مُؤَالَاَةٌ بولىدۇ.)

4) اِفْتَعَلَ يَفْتَعُلُ بَابِي (رَابِعُهَا اِفْتَعَلَ يَفْتَعُلُ)

هَمْزَةٌ وَصَلِيَّةٌ بِلَهْنِ «فَاء» دىن كېيىن «تاء» زىيادە

قىلىنغان بۇ بابتا مَصْدَرٌ «اِفْتَعَلَ» شەكلىدە كېلىدۇ.

يَفْتَعُلُ نىڭ ئەسلى يَأْفَعُلُ بولۇپ، بۇنىڭدىكى هَمْزَةٌ هَمْزَةٌ

وَصَلِيَّةٌ دۇر. ئالدىدىكى ھەرىپ داۋاملىق ھەرىكەتلىك بولغانلىقى

ئۈچۈن هَمْزَةٌ چۈشۈپ قېلىپ، «فَاء» حَرْفٌ مُضَارِعَةٌ كە ئۇلاپ

يېزىلغان.

بۇ بابتىكى زىيادە ھەرىپلەر تۆۋەندىكى مەنىلەرنى ئىپادىلەپ

بېرىدۇ: (1) بويىسۇندۇرۇش، تەسىرىنى قوبۇل قىلىش مەنىسىدە:

مەسىلەن: جَمَعْتَهُ فَاجْتَمَعَ (ئۇنى كۆپەيتكەندىم، كۆپەيدى): (2)

ئەسلى پېئىلنىڭ مەنسىدە: مەسلىن: اِخْتَبَرْتُ الدَّقِيْقَ (ئۇنى نان قىلدىم). (3) مۇبالىغە مەنسىدە: مەسلىن: اِكْتَسَبَ (ئۇ كۆپ ھۈنەر قىلدى). (4) بەزى ۋاقىتلاردا ئەسلى پېئىل مەنسىدىمۇ كېلىدۇ: مەسلىن: اِجْتَذَبَ - جَذَبَ. (5) تَفَاعُلٌ مەنسىدە: مەسلىن: اِخْتَصَمَ - تَخَاصَمَ.

بۇ بابتىكى مۇھىم قائىدىلەر:

(1) اِفْتَعَالَ نىڭ «فاء» سى ئۇدۇلىدا «ۋاۋ، ياء، ثاء» ھەرپلىرى كەلسە، «تاء» قا يۆتكەش كېرەك. مەسلىن: اِتَّضَحَ، اِتَّسَرَ، اِتَّقَرَلارنىڭ ئەسلى اَوْتَضَحَ، اِيتَّسَرَ، اِنتَقَرَدۇر. بۇ قائىدە بىلەن «ۋاۋ، ياء» نىڭ «تاء» قا يۆتكىلىشىدە «ۋاۋ، تاء» باشقا ھەرپلەردىن يۆتكەلمىگەن بولۇشى شەرت. اِتَّخَذَ دەك «ياء» نىڭ ھەزىدىن يۆتكىلىپ ئاندىن «تاء» قا يۆتكىلىشى ناھايىتى ئاز كۆرۈلىدىغان ئەھۋالدۇر.

(2) اِفْتَعَالَ نىڭ «فاء» سىنىڭ ئۇدۇلىدا «د، ذ، ز» ھەرپلىرى كەلسە، اِفْتَعَالَ نىڭ «تاء» سى ئۇدۇلىدىكى ھەرپنى ئاشۇ ھەرپلەرنىڭ بىر خىلىغا يۆتكەپ، بىرىنچىسى ئىككىنچىسىگە كىرىشتۈرىمىز. مەسلىن: اِدَّمَعَ، اِدَّكَّرَ، اِرَّجَرَ ئەسلى اِدْتَمَعَ (ياشلاندى)، اِدْتَكَّرَ (يادىغا ئالدى)، اِرَّجَرَ (قايتتى) ياكى «تاء» نى «د» غا يۆتكەپ كىرىشتۈرمەي ئوقۇشقىمۇ بولىدۇ. مەسلىن: اِدْتَكَّرَ، اِرَّجَرَ، اِرَّذَادَ.

(3) اِفْتَعَالَ نىڭ «فاء» سى ئۇدۇلىدا «ص، ض، ط، ظ» ھەرپلىرى كەلسە، ئۇنىڭ «تاء» سى ئۇدۇلىدىكى ھەرپ «طاء» قا

يۆتكىلىدۇ. مەسىلەن: **اصْطَلَحَ، اضْطَرَبَ، اطَّرَدَ** بولۇپ بۇلارنىڭ ئەسلى شەكلى **اصْتَلَحَ (سۆز قوشتى)، اضْطَرَبَ (قوزغالدى)، اطَّرَدَ** (بىر يولدا بولدى).

(4) **افْتَعَالَ** نىڭ «فاء» سىنىڭ ئۇدۇلىدا «س، ش» ھەرپلىرى كەلسە، ئۇنىڭ «تاء» سىنى شۇ ھەرپنىڭ بىر خىلىغا يۆتكىسىمۇ بولىدۇ. مەسىلەن: **اسْمَعُ، اشْبَهُ** بولۇپ ئەسلى **اسْتَمَعُ، اشْتَبَهُ** دۇر.

(5) **افْتَعَالَ** نىڭ «ع» ى ئۇدۇلىدا «ت، ز، ذ، ز، س، ش، ص، ض، ط، ظ» ھەرپلىرى كەلسە، **افْتَعَالَ** نىڭ «تاء» سىنى شۇ ھەرپلەرنىڭ بىر خىلىغا يۆتكەپ، بىرىنچىسىنى ئىككىنچىسىگە كىرىشتۈرۈش توغرا. بۇ قائىدىنىڭ «**مَاضِي**» سىدە ئىشلىتىلىشىدە ئىختىلاپ بولسىمۇ، «**مُضَارِعٌ**» دە ئالىملارنىڭ پىكىرى بىردەك. مەسىلەن: **يَقْتُلُ، يَبْدُلُ، يَنْضِلُ** بولۇپ ئەسلى **يَقْتُلُ (ئۆلتۈرۈشىدۇ)، يَبْدُلُ (يۆتكىشىدۇ)، يَنْضِلُ (دۈشمەنلىشىدۇ)**، **يَنْتَضِلُ (ماختىشىدۇ)**. بۇ **مُضَارِعٌ** دە «فاء» ئۇدۇلىدىكى ھەرپكە زىر ھەرىكىتىنى بېرىپ **يَقْتُلُ، يَبْدُلُ، دېيىش توغرا**. قۇرئان كەرىمدە **يَخْصِمُونَ** دەپ بار. **يَخْصِمُونَ** **يَفْتَعِلُونَ** گە باراۋەر ئەمەس، ئەسلى **يَخْصِمُونَ**. **افْتَعَالَ** نىڭ «ع» ن ئۇدۇلىدا **ادْغَامُ** ھەرپلىرىدىن «ص» كەلگەنلىكى ئۈچۈن، **افْتَعَالَ** نىڭ «تاء» سى ئۇدۇلىدىكى ھەرپنى كېيىنكى ھەرپ (ص) نىڭ بىر خىلىغا يۆتكىسەك، **يَخْصِمُونَ** بولىدۇ. بىر سۆزدە ئىككى ئوخشاش ھەرپ كېلىپ، ھەر ئىككىسى ھەرىكەتلىك بولغاچقا، ئالدىنقى ھەرپنىڭ ھەرىكىتىنى ئالدىغا بەرسەك **يَخْصِمُونَ**، كىرىشتۈرۈش شەرتى مەۋجۇت، ئاۋۋالقى

«ص» ساكىن، ئىككىنچى «ص» ھەرىكەتلىك. ئاۋۋالقى «ص» نى ئىككىنچى «ص» غا كىرىشتۈرسەك، يَخْصَمُونَ بولىدۇ. بۇنى تَفْعِيلُ بابىدىكى يَخْصَمُونَ دىن پەرقلەندۈرۈش ئۈچۈن، زىر ھەرىكىتىنى بەرسەك يَخْصَمُونَ بولىدۇ.

اِحْتَسَبَ يَحْتَسِبُ احْتِسَابًا (كۆز تۇتماق)

اَتَضَحَّ يَتَضَحُّ اتِّضَاحًا (روشەن بولماق)

اَتَضَحَّ نِىكَ ئەسلى اَوْتَضَحَّ دۈر. اِفْتِعَالَ نِىكَ «فاء» سى ئۇدۇلىدا «ۋاۋ» كەلگەنلىكى ئۈچۈن، «تاء» قا يۆتكەلگەندىن كېيىن ئىككى «تاء» بىر - بىرىگە كىرىشتۈرۈلۈپ اِتَضَحَّ بولغان.

(يَتَضَحُّ نِىكَ ئەسلى يَوْتَضَحُّ دۈر. اِفْتِعَالَ نِىكَ «فاء» سى ئۇدۇلىدا «ۋاۋ» كەلگەنلىكى ئۈچۈن «تاء» قا يۆتكىلىپ يَتَضَحُّ بولىدۇ، ئىككى «تاء» بولىدۇ، ئىككى «تاء» بىر - بىرىگە كىرىشتۈرۈلۈپ، يَتَضَحُّ بولىدۇ.)

اِتَّسَّرَ يَتَّسِرُ اتِّسَارًا - اِتِّسَارًا (ئاسان بولماق)

(اِعْلَالٌ يِ اِتَّضَحَّ يَتَّضَحُّ غا ئوخشاش.)

اَتَّقَى يَتَّقَى اتَّقَاءً (ھەزەر قىلماق، خۇدادىن قورقماق) (ئۇلارنىڭ ئەسلى اَوْتَقَى يَوْتَقَى دۈر).

اتَّقَاءً (ئەسلى اَوْتَقَايَا. اِفْتِعَالَ نِىكَ «فاء» سى ئۇدۇلىدا «ۋاۋ» كەلگەنلىكى ئۈچۈن، ئۇنى «تاء» قا يۆتكەپ، «تاء» نى «تاء» قا كىرىشتۈرسەك اتَّقَايَا بولىدۇ. زىيادە «ئەلىق» تىن كېيىن «ياء» كەلگەنلىكى ئۈچۈن، «ياء» نى ھَمْزَةٌ گە يۆتكەسەك اتَّقَاءً بولىدۇ.)

(5) اِنْفَعَلَ يَنْفَعُلُ بَابِي (خَامِسُهَا اِنْفَعَلَ يَنْفَعُلُ)

هَمْزَةٌ وَصَلِيَّةٌ بِلَمَن بِيْر «نُونٌ» زِيَادَةٌ قَلْبِنِغَان بۇ بَابْتَا مَصْدَرُ «اِنْفَعَالٌ» شەكلىدە كېلىدۇ.

بۇ بَاب داۋاملىق پېئىلغا بويىسۇنۇش مەنسىدە كېلىدۇ. ھەم بۇ بَابْتَا فِعْلٌ لَازِمٌ مَسَاللىرى سۆزلىنىدۇ. مەسىلەن: قَطَعْتُ الشَّجْرَةَ فَانْقَطَعَ (دەرەخنى كەسكەندىم، كېسىلدى). قىسمەن ھاللاردا اَفْعَلٌ مەنسىدە كېلىدۇ. مەسىلەن: اَزَعَجْتُ اَلْبَابَ فَانزَجَعَ (ئىشىكنى ئىتتەرگەندىم، ئېچىلدى).

اَلسَّحْبُ يَنْسَحِبُ اَلسَّحَابًا (تارتماق، تارالماق)

اَلنَّقْضُ يَنْقُضُ اَلنَّقْضَا (قۇشلارنىڭ تۆۋەن چۈشۈشى)

اَلئَجْلَى يَنْجَلِي اَلْجَلَاءَ: ئېنىق بولماق.

اَلئَجْلَى (ئەسلى اَلئَجْلَوُ دۇر. بەشىنچى ھەرپىدە «ۋاۋ» كېلىپ،

ئالدىنقى ھەرپ ھەرىكەتلىك بولغاچقا، «ۋاۋ» نى «يا» قا

يۆتكىسەك اَلئَجْلَى بولىدۇ. بۇنىڭدا «يا» ھەرىكەتلىك، ئۇنىڭ

ئالدى زەۋەر. «يا» نى «ئەلىق» كە يۆتكىسەك اَلئَجْلَى بولىدۇ.)

يَنْجَلِي (ئەسلى يَنْجَلُو دۇر. بۇنىڭ بەشىنچى ھەرپىدە «ۋاۋ»

كەلگەن ۋە ئالدى ھەرىكەتلىك پىچسىز بولغاچقا، «ۋاۋ» نى

«يا» قا يۆتكىسەك يَنْجَلَى بولىدۇ. پىچ «يا» غا ئېغىر، ئۇنى

تاشلىساق يَنْجَلِي بولىدۇ.)

اَلْجَلَاءَ (ئەسلىسى اَلْجَلَايَا دۇر. زىيادە «ئەلىق» تىن كېيىن

كەلگەن «يا» نى ھەمىزگە يۆتكىسەك اَلْجَلَاءَ بولىدۇ.)

(6) اِفْعَلٌ يَفْعَلُ بَابِي (سَادِسُهَا اِفْعَلٌ يَفْعَلُ)

هَمْزَةٌ وَصَلِيَّةٌ بِلَهْنِ بَر «لام» زىياده قىلىنغان بۇ بابتا مَصْدَرٌ «افْعَالٌ» كېلىدۇ.

بۇ باب كۆپىنچە رەك ۋە ئەيب - نۇقسانلارنى مۇبالىغە قىلىش ئۈچۈن كېلىپ، داۋاملىق فِعْلٌ لازىم بولۇپ كېلىدۇ. اِفْعَالٌ يَفْعَلُ ئەسلى اِفْعَالٌ يَفْعَلُ بولۇپ بىر «لام» كىرىشتۈرۈلگەن. اِحْمَرٌ يَحْمَرُ اِحْمَرَارًا (قىزىل بولماق).

ارْعَوَى يَرْعَوِي ارْعَوَاءً: (تاشلىماق)

ارْعَوَى نىڭ ئەسلى ارْعَوَوْدۇر. «ۋاۋ» بەشىنچى ھەرپتە كېلىپ، ئالدى ھەرىكەتلىك پىچسىز بولغاچقا، ئۇنى «ياء»غا يۆتكىسەك ارْعَوَى بولىدۇ. يۆتكەلگەن ھەرىكەت سەۋەبىدىن «ياء»نى ئەلىق قا يۆتكىسەك ارْعَوَى بولىدۇ.

(يَرْعَوِي نىڭ ئەسلى يَرْعَوِي دۇر. ياء قا ئېغىر، ئالدى زىر، ياء نىڭ بىچىنى تاشلىساق يَرْعَوِي قالىدۇ.)

7 اَفْعَالٌ يَفْعَالٌ بَابِي (سَابِعُهَا اَفْعَالٌ يَفْعَالٌ)

هَمْزَةٌ وَصَلِيَّةٌ بِلَهْنِ بَر «ئەلىق» ۋە بىر «لام» زىياده قىلىنغان بۇ بابتا مَصْدَرٌ «افْعَالٌ» شەكلىدە كېلىدۇ.

بۇ باب بارلىق ھۆكۈملەردە «افْعَالٌ» بابىغا ئوخشاش بىراق، بۇنىڭدا مۇبالىغە ئارتۇقراق تۇر.

اِحْمَارٌ يَحْمَارُ اِحْمِيرَارًا (بەك قىزىل بولماق).

اَبْيَاضٌ يَبْيَاضُ اَبْيَضًا (بەك ئاق بولماق).

اَسْوَادٌ يَسْوَادُ اَسْوَادًا (بەك قارا بولماق).

بۇ ئۈچ باب فِعْلٌ لازىم دۇر.

8) تَفَعَّلَ يَتَفَعَّلُ بابى (تَامُنَهَا تَفَعَّلَ يَتَفَعَّلُ)

«تاء» بىلەن «ع» زىيادە قىلىنغان بۇ بابتا مَصَدَّرٌ «تَفَعَّلُ» شەكلىدە كېلىدۇ. بۇ باب «فَعَّلَ» نىڭ تەسىرىنى قوبۇل قىلىپ كېلىدۇ. مەسىلەن: عَلَّمْتُهُ فَتَعَلَّمَ (ئۇنىڭغا ئۈگەتكەندىم، ئۈگىنىۋالدى).

بۇ بابتىكى پېئىللار تۆۋەندىكى مەنىلەرنى ئىپادىلەپ بېرىدۇ. (1) تَكَلَّفُ – كۈچلەندۈرۈش مەنىسىدە؛ مەسىلەن: تَشَجَّعَ خَالِدٌ (خالىد كۈچەپ باتۇرلاشتى). (2) بائىل پېئىلنى ئەسلى پېئىل قىلىش مەنىسىدە؛ مەسىلەن: تَوَسَّدْتُ التُّرَابَ (تۈپراقنى ياستۇق قىلدىم). (3) تەلەپ مەنىسىدە؛ مەسىلەن: تَكَيَّرَ (ئۇ، ئۇلۇغ بولۇشنى تەلەپ قىلدى).

بۇ بابتىكى يەنە مۇھىم بىر قائىدە: تَفَعَّلُ، تَفَاعُلٌ، تَفَعَّلُلُ بابلىرىنىڭ مُضَارِعٌ مَعْلُومٌ دا ئىككى «تاء» بىر يەرگە كەلسە، بىر «تاء» نى ئېلىپ تاشلاش ھەم تاشلىماسلىق توغرا. ئايەتتىكى «قَالَتْ لَهُ تَصَدَّى، نَارًا تَلْطَى، تَنْزِلُ الْمَلَائِكَةُ» لارنىڭ ئەسلى شەكلى «تَتَصَدَّى، تَتَلْطَى، تَنْزِلُ» دۇر. بىر «تاء» بىلەن قالغاندىن كېيىن أَمْرٌ ئېلىنسا، شۇ «تاء» تاشلىنىپ فَعَّلٌ ۋەزىندە كېلىدۇ.

9) تَفَاعَلَ يَتَفَاعَلُ بابى (تَفَاعَلَ يَتَفَاعَلُ)

بۇ بابتا ئىككى ياكى كۆپ كىشىلەر ئارىسىدا بولغان ئىشلارنى ئىپادىلەيدىغان پېئىللار كېلىدۇ. «تاء» بىلەن «ئەلىق» زىيادە قىلىنغان بۇ بابتا مَصَدَّرٌ «تَفَاعَلٌ» شەكلىدە كېلىدۇ.

بۇ بابتىكى پېئىلار تۆۋەندىكى مەنىلەرنى ئىپادىلەپ بېرىدۇ:

(1) پائىلىنىڭ تەسىرىنى قوبۇل قىلىش مەنىسىدە: مەسىلەن: **بَاعَدْتُهُ فِتْيَاعَدَ** (ئۇنى يىراق قىلغانىدىم، يىراق بولدى). (2) «فَعَلٌ» مەنىسىدە: مەسىلەن: **تَوَائَيْتُ - وَتَيْتُ** (ئاجىزلاشتىم). (3) **تَكَلَّفُ** - كۈچلەندۈرۈش مەنىسىدە: مەسىلەن: **تَجَاهَلُ** (زورمۇ - زور نادان بولۇۋالدى). (بۇ بابتىكى «تَكَلَّفُ» بىلەن **تَفَعَّلُ** بابىدىكى «تَكَلَّفُ» ئارىسىدىكى پەرق شۇكى، بۇ بابتىكى «تَكَلَّفُ» بار نەرسىنى يوق كۆرسىتىش مەنىسىدە كەلگەن بولسا، «تَفَعَّلُ» بابىدىكى «تَكَلَّفُ» يوق نەرسىنى بار كۆرسىتىشنى كۈچلەندۈرۈش مەنىسىدە كېلىدۇ). (4) «فَاعَلٌ» بابىدىكى ئىككى مەپئۇلغا كۈچى يېتىدىغان پېئىل «تَفَاعَلٌ» بابىغا ئۆزگەرتىلسە، بىر مەپئۇلغا كۈچى يېتىدۇ. مەسىلەن: **تَنَزَعَ زَيْدٌ عَمْرَئَ الْحَدِيثِ** نى بۇ بابقا كەلتۈرگەندە **تَنَزَعَ زَيْدٌ عَمْرَئَ الْحَدِيثِ** دېيىلىدۇ.

بۇ بابتىكى مۇھىم قائىدىلەر: (1) «افْتَعَالٌ» بابلىرىدا مىسال كەلتۈرۈلگەن ھەرپلەردىن بىرسى بۇ «تَفَعَّلُ» بابى بىلەن «تَفَاعُلٌ» بابلىرىدا «فاء» نىڭ ئۈدۈلىدا كەلسە، «تاء» نى شۇ ھەرپلەرنىڭ خىلىغا يۆتكەپ، بىرىنى يەنە بىرى بىلەن كىرىشتۈرۈش توغرا. بىراق ساكىن بىلەن باشلاش مۇمكىن بولمىغاچقا، ئالدىغا زىرلىك ھەمىزنى كەلتۈرۈش كېرەك. مەسىلەن: **تَطَهَّرَ، تَزَيَّنَ** لەرنى **اطَّهَّرَ، اَزَّيَّنَ** قىلىشقا بولىدۇ، **تَسَادَرَ، تَنَاقَلَ** لەرنى **اِذَّارَكَ، اِنْتَقَلَ** قىلىشقا بولىدۇ. **اطَّهَّرَ** نىڭ ئەسلى **تَطَهَّرَ** دۇر. **تَفَعَّلَ** نىڭ «فاء» سى ئۈدۈلىدا «ط» كەلگەن. **تَفَعَّلَ** نىڭ

تاء سى ئۇدۇلىدىكى ھەرىپىنى «ط» غا يۆتكىسەك **طَطَهَّرَ** بولىدۇ. بۇنىڭدا ئاۋۋالقى «ط» نىڭ ھەرىكىتىنى تاشلىغاندىن كېيىن ساكىن بىلەن باشلاش تەس بولغاچقا، ئالدىغا زىرلىك ھەمزىنى كەلتۈرسەك **اطَطَهَّرَ** بولىدۇ. «ط» نى «ط» غا كىرىشتۈرسەك **اطَطَهَّرَ** بولىدۇ. (2) «تَفَاعَلُ، تَفَعَّلُ» بابلىرىنىڭ «فاء» ى ئۇدۇلىدا **ادْغَامُ** ھەرىپلىرىدىن بىرى كەلسە، «تاء» ئۇدۇلىدىكى ھەرىپى ساكىن قىلىش ھەم «تاء» ئۇدۇلىدىكى ھەرىپى «فاء» ئۇدۇلىدىكى ھەرىپكە **ادْغَامُ** قىلىش، ئالدىغا زىرلىك ھەمزىنى كەلتۈرۈش توغرا. **ادْغَامُ** ھەپلىرى «افْتَعَالُ» بابىدىكى «د، ذ، ر، ز، س، ش، ض، ص، ط، ظ، ت» قاتارلىق ئون بىر ھەرىپتۇر. مەسىلەن: **ادَّارَكَ** نىڭ ئەسلى **تَدَارَكَ** دۇر. «تَفَاعَلُ» نىڭ «فاء» سى ئۇدۇلىدا **ادْغَامُ** ھەرىپلىرىدىن «د» كەلگەن. «تاء» نى شۇ «د» نىڭ خىلىغا يۆتكەپ، ئاندىن «د» نى «د» غا كىرىشتۈرىمىز ئاندىن ساكىن بىلەن باشلاش تەس بولغاچقا، ئالدىغا زىرلىق ھەمزىنى كەلتۈرسەك **ادَّارَكَ** بولىدۇ.

تَدَارَكَ يَتَدَارَكَ تَدَارَكًا (تاپماق، يىغلىماق)

تَصَامٌ يَتَصَامُ تَصَامًا (گاس بولۇۋالماق)

(تَصَامٌ يَتَصَامُ لارنىڭ ئەسلى - تَصَامَمٌ، يَتَصَامَمُ دۇر. ئىككى

ئوخشاش ھەرىپ بىر سۆزدە كەلگەنلىكى ئۈچۈن ئالدىنقى «م» نىڭ

ھەرىكىتىنى تاشلاپ، بىرىنچى «م» نى ئىككىنچى «م» غا

كىرىشتۈرسەك، **تَصَامٌ، يَتَصَامُ** بولىدۇ.)

تَصَامُمًا (گاس بولۇۋالماق)

تَجَاوَبَ يَتَجَاوَبُ تَجَاوَبًا (جاۋابلاشماق)

تَزَايَدُ يَتَزَايَدُ تَزَايَدًا (ئارتۇق بولماق)

تَدَاوَى يَتَدَاوَى تَدَاوِيًا (داۋالماق)

10) اسْتَفْعَلَ يَسْتَفْعَلُ بَابِي (عَاشِرُهَا اسْتَفْعَلَ يَسْتَفْعَلُ)

هَمْزَةٌ وَصَلِيَّةٌ بِلَهْنِ «س» وَه «تَاء» زِيَادَةٌ قَلْبِنِغَانِ بُو بَابِتْنَا مَصْدَرٌ «اسْتَفْعَلَ» شَهْكَلِيده كېلىدۇ.

بُو بَابِ ئەسلى پېئىل بىلدۈرگەن ھەرىكەتنى تەلەپ قىلىش مەنسىدە كېلىدۇ. مەسلەن: اسْتَخْرَجْتُ زَيْدًا (زەيدنىڭ چىقىشىنى تەلەپ قىلىدىم).

بىر نەرسىنىڭ بىر تۈرلۈك سۈپەت ئىچىدە ئىكەنلىكىنى ئىپادىلەش مەنسىدە كېلىدۇ. مەسلەن: اسْتَكْبَرْتُ عَمْرًا (ئۆمەرنى ناھايىتى سالاپەتلىك ھالدا تاپتىم).

يەنە پائىلنىڭ ئەسلى پېئىلغا ئايلىنىشى مەنسىدىمۇ كېلىدۇ. مەسلەن: اسْتَحْجَرَ الطِّينُ (لاي تاشقا ئايلاندى).

بۇ بابتىكى يەنە مۇھىم بىر قائىدە: اسْتَفْعَلَ «فَاء» يى ۋۇدۇلدا «ط» كەلسە، اسْتَفْعَلَ نىڭ «تاء» سى ئۇدۇلدىكى «تاء» نى تاشلاش توغرا. مەسلەن: فَمَا سَطَّاعُوا، تَسَطَّعَ عَلَيْهِ صَبْرًا. بۇلارنىڭ ئەسلى فَمَا سَطَّاعُوا، تَسَطَّعَ عَلَيْهِ صَبْرًا دۇر.

اسْتَخْرَجَ يَسْتَخْرِجُ اسْتِخْرَاجًا (چىقىشىنى تەلەپ قىلماق)

اسْتَوْجَبَ يَسْتَوْجِبُ اسْتِيجَابًا (لايىق بولماق)

اسْتَجَابَ يَسْتَجِيبُ اسْتِجَابَةً (ئىجاۋەت قىلماق، جاۋاب

بەرمەك)

(ئەسلى **اسْتَجْوَابًا** دۇر. «ۋاۋ» نىڭ ھەرىكىتىنى ئالدىغا بەرگەندىن كېيىن «ۋاۋ» ساكىنلىق بولىدۇ. ئۇنىڭ ھەرىكىتىنى **حَرْفٌ مَدٌّ** بولغان «ئەلىق» كە يۆتكەپ، يۆتكەلگەن ھەرىكەت مۇناسىۋىتى بىلەن «ۋاۋ» نى ئەلىققا يۆتكەسەك **اسْتَجَابًا** بولىدۇ. بۇنىڭدا ئىككى «ئەلىق» ئارىسىدا ئىككى ساكىن بىرگە كېلىپ قالغاچقا بىر «ئەلىق» نى يوقاتساق **اسْتَجَابًا** بولىدۇ. يوقالغان «ئەلىق» تىن كېيىن «تَاءٌ مَصْدَرٌ» نى ئارىيەت ئالساق **اسْتِجَابَةٌ** بولىدۇ.)

اسْتَبَاعَ يَسْتَبِعُ اسْتَبَاعًا (سېتىشنى تەلەپ قىلماق)

11) افْعَوْلٌ يَفْعَوْلُ بابى (حادى عَشْرُهَا افْعَوْلٌ يَفْعَوْلُ)
 «ھىمزە، ۋاۋ، ع» زىيادە قىلىنغان بۇ بابتا **مَصْدَرٌ «افْعِعالٌ»** شەكلىدە كېلىدۇ ھەم بۇ باب مۇبالىغە مەنىسىدە كېلىدۇ.

احْدَوْدَبَ يَحْدَوْدِبُ احْدِيدَابًا (بەك ئېغىششپ قالماق)

اغْرُورَى يَغْرُورِي اغْرِيْرَاءً (ئات ئۈستىدە يالسىچاچ ئولتۇرماق)
12) افْعَوْلٌ يَفْعَوْلُ بابى (ثانى عَشْرُهَا افْعَوْلٌ يَفْعَوْلُ)
 ھىمزە ۋە ۋاۋ بىلەن ئىككى «ۋاۋ» زىيادە قىلىنغان بۇ بابتا **مَصْدَرٌ «افْعِوالٌ»** شەكلىدە كېلىدۇ ھەم بۇ بابمۇ مۇبالىغە مەنىسىنى بىلدۈرىدۇ، بۇ ھەم **فَعْلٌ لَازِمٌ** دۇر.

اجْلَوْرَ يَجْلَوْرُ اجْلَوْرًا (تۆگىنىڭ ئالدىراپ مېڭىشى)

3. ئەسلى تَوْتٌ ھەرپلىك پېئىل (الفِعْلُ الرُّبَاعِيُّ الْمُجَرَّدُ)
فَعْلٌ يَفْعَلُ بابى (هِي فَعْلٌ يَفْعَلُ).
 بۇ بىر بابتۇر.

دَخَرَاجٌ يُدَخِرُجُ دَخَرَاجَةٌ دَخَرَاجًا (يُؤْمَلُسَمَاق)
 صَرَصَرٌ يَصْرِصِرُ صَرَصِرَةٌ صَرَصَارًا (كُورُ كَرِيمِك «شَامَالِنِكْ»)
 4. تَوْتَتِن تَارْتُوق هَمِرِپْلِك پِپْتَل (الْفِعْلُ الرُّبَاعِيُّ الْمَرِيدُ)
 بۇ ئۈچ بابتۇر.

(1) تَفَعَّلَ يَتَفَعَّلُ بابى (أَحَدُهَا تَفَعَّلَ يَتَفَعَّلُ)

«تاء» زياده قىلىنغان بۇ بابتا مَصْدَرٌ «تَفَعَّلُ» شەكلىدە كېلىدۇ.

بۇ ئۈچ باب .

فَعْلٌ لَازِمٌ بولۇپ، «فَعَّلَ» نىڭ تەسىرىنى قوبۇل قىلىدۇ.
 مەسىلەن: دَخَرَاجُهُ فَتَدَخِرُجُ (ئۇنى يۇمىلاتقاندىم، يۇمىلاپ كەتتى).

تَدَخِرُجُ يَتَدَخِرُجُ تَدَخِرُجًا (چۆرگىلىمەك).

تَصَلِّصَلٌ يَتَصَلِّصَلُ تَصَلِّصَلًا (تۆمۈر ئاۋازى).

(2) افْعَلَّلَ يَفْعَلِّلُ بابى (ثَانِيهَا افْعَلَّلَ يَفْعَلِّلُ)

هَمْزَةٌ وَه بىر «نُون» زياده قىلىنغان بۇ بابتا مَصْدَرٌ
 «افْعَلَّلَ» شەكلىدە كېلىدۇ.

بۇ بابمۇ «فَعَّلَ» نىڭ تەسىرىنى قوبۇل قىلغاندۇر. مەسىلەن:

حَرَجَمْتُ الْاِبْلَ فَاخْرَجَمْتُ (تۆگىنى يىغقاندىم، يىغلىدى).

ابْرَشَقٌ يَبْرَشِقُ اِبْرَشَاقًا (دەرەخنىڭ چېچەكلىشى)

(3) افْعَلَّلَ يَفْعَلِّلُ بابى (ثَالِثُهَا افْعَلَّلَ يَفْعَلِّلُ)

هَمْزَةٌ وَه بىر «لام» زياده قىلىنغان بۇ بابتا مَصْدَرٌ

«افْعِلْ لَّال» شەكلىدە كېلىدۇ.

اَفْشَعْرُ يَفْشَعْرُ اَفْشَعْرَارًا (قورقۇنۇچتىن تىتىرىمەك)
 ئاخىرقى بىر قانچە مۇھىم قائىدىلەر:

(1) ھَمَزَةٌ ساكىنلىق بولۇپ، ئالدىنقى ھەرپ ھەرىكەتلىك بولسا، ئۇ ھَمَزَةٌ نى ئالدىنقى ھەرىنىڭ خىلىغا يۆتكەش كېرەك. مەسىلەن: رَأْسٌ، لَوْمٌ، بَيْرٌ. ئۇلارنىڭ ئەسلى رَأَسٌ، لَوْمٌ، بَيْرٌ دۇر. يەنە اَمِنٌ، اُؤْمِنٌ، اِيذِنٌ لَارِنِىڭ ئەسلى اَمِنٌ، اُؤْمِنٌ اِيذِنٌ دۇر. بۇ قائىدە بىلەن يۆتكەلگەن ھَمَزَةٌ لەرنىڭ ئالدىنقى ھەرىنى ھَمَزَةٌ وَصْلِيَّةٌ بولسا، بۇ سۆزنى ئالدىغا ئۇلىغاندا، ھَمَزَةٌ دىن يۆتكەلگەن ھەرىلەر ئەسلى ھَمَزَةٌ لىك ھالىتىگە قايتۇرۇلىدۇ. مەسىلەن: وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ اِيذِنٌ لِي، وَالَّذِي اِيْتَمِنَ لەرگە ئوخشاش. ئۇلىنىشتىن ئىلگىرى اِيذِنٌ، اُؤْمِنٌ ئىدى.

(2) ھَمَزَةٌ ھەرىكەتلىك بولۇپ، ئالدىنقى ھەرىمۇ ھەرىكەتلىك بولسا، ئۇ ۋاقىتتا ھَمَزَةٌ ئۆز ھالىتىدە قالىدۇ. مەسىلەن: سَأَلٌ، لَوْمٌ، رُوْفٌ: مُسْتَهْزِؤُنٌ، سئلَ.

(3) رَأى نىڭ ئەسلى رَأَى دۇر. «يَاء» ھەرىكەتلىك ئالدى زەۋەر. «يَاء» نى «ئەلىق» كە يۆتكىسەك رَأى بولىدۇ.

ھَمَزَةٌ ھەرىكەتلىك بولۇپ ئالدىنقى ھەرپ ساكىنلىق بولسا، ھَمَزَةٌ نىڭ ھەرىكىتى تاشلىنىدۇ. ئىككى ساكىن بىرگە كەلگەنلىكتىن ھَمَزَةٌ دىن ئېلىنغان ھەرىكەت ئالدىنقى ھەرىكە بېرىلىدۇ. مەسىلەن: يَرى نىڭ ئەسلى يَرَأى دۇر. «يَاء» ھەرىكەتلىك ھەم ئالدى زەۋەر، «يَاء» نى «ئەلىق» قا يۆتكىسەك

يَرَأَى بُولدۇ. هَمْزَةُ هەرىكەتلىك ئالدى ساكن، هَمْزَةُ نىڭ
 ھەرىكەتنى تاشلىساق ئىككى ساكن بىرگە كېلىپ قالغاچقا،
 هَمْزَةُ نى يوقىتىپ، هَمْزَةُ دىن ئېلىنغان ھەرىكەتنى «ر»غا
 بەرسەك يَرَأى بولىدۇ.

(4) أَخَذَ يَأْخُذُ، أَكَلَ يَأْكُلُ دىن أَمَرَ ئېلىنسا خُذْ، كُلْ كېلىدۇ.
 ئەسلى أَعْخُذْ، أَعْكُلْ ئىدى. ئەرەب تىلىدا بۇ سۆزلەرنىڭ
 سۆزلىنىشى كۆپ بولغانلىقتىن ئاۋۋالقى هَمْزَةُ يوقىتىلىپ أُخِذْ،
 أُكُلْ دېيىلىدۇ ۋە ئاخىرقى هَمْزَةُ يوقىتىلىپ خُذْ، كُلْ دېيىلىدۇ.
 أَمَرَ يَأْمُرُ دىن أَمْرُنْكَ «مُرْ» كېلىشى ئۇنىڭ كۆپ سۆزلەنگەنلىكى
 ئۈچۈندۇر.

«مَهْمُوزٌ» بولغان پېئىللارنىڭ بايلىرى تۆۋەندىكىچە:

مَهْمُوزٌ «ف،ع،ل» لار ئۇزۇلدا كەلگەن	مَصَدَرٌ			مَهْمُوزٌ «ف،ع،ل» لار ئۇزۇلدا كەلگەن
تاماققا چاقىرماق	مَأْدُوْبَةٌ	أَذْبَ يَأْدِبُ	فَعْلٌ يَفْعَلُ	«مَهْمُوزُ الْفَاءِ» بەش بابتا كېلىدۇ
تۇنماق، ئالماق	أَخَذَ	أَخَذَ يَأْخُذُ	فَعْلٌ يَفْعَلُ	
تەييار بولماق	أَهْبَةٌ	أَهَبَ يَأْهَبُ	فَعْلٌ يَفْعَلُ	
ئىسسىق سالىماق	أَرَجَّ	أَرَجَ يَأْرَجُ	فَعْلٌ يَفْعَلُ	
ئاققۇزماق	أَسْأَلُ	أَسْأَلَ يَأْسَلُ	فَعْلٌ يَفْعَلُ	
كۆرمەك	رُؤْيَةٌ	رَأَى يَرَى	فَعْلٌ يَفْعَلُ	«مَهْمُوزُ الِغَيْنِ» ئۈچ بابتا كېلىدۇ
ئۈمىد ئۈرمەك	يَأْسٌ	يَيْسُ يَأْسُ	فَعْلٌ يَفْعَلُ	
بۇزۇق	لَوْمٌ	لَوَّمْتُ لَوْيُومٌ	فَعْلٌ يَفْعَلُ	
تاماقنىڭ سىڭىشى ھەزىم بولۇشى	هِنَاءَةٌ	هِنَأَتْ هِنَأَتًا	فَعْلٌ يَفْعَلُ	«مَهْمُوزُ اللَّامِ» تۆت بابتا كېلىدۇ
ياقتۇرماق	سَبَأٌ	سَبَأَ يَسْبِئُ	فَعْلٌ يَفْعَلُ	
تۆمۈرنىڭ داتلىشىشى	صَدَأَةٌ	صَدَأَ يَصْدَأُ	فَعْلٌ يَفْعَلُ	
باتۇرلۇق قىلماق	جُرْأَةٌ	جَرَأَ يَجْرَأُ	فَعْلٌ يَفْعَلُ	

ئۈچىنچى بۆلۈم

پېئىللارنىڭ تۈرلىنىشى (2)

(معزى)

مانا بۇ معزى دىن ئىبارەت رسالە، پېئىللارنى تۈرلەشتە جۈملىلىرى پۇختا بولۇپ، (ئۇنىڭ كىتابلاردىكى ئىشلىتىلىشى) خۇددى كىچىك كېمە كەڭ دەريالاردا ماڭغانغا ئوخشاش راۋاندۇر، مەزكۇر كىچىك رسالە تۆت بابنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

بىلىش كېرەككى، پېئىل قايسى شەكىلگە قۇرۇلۇشىدىن قەتئىينەزەر: صحيح، مضاعف، مثال، أجوف، لقيف، ناقص، ملتوي بولۇشتىن خالىي بولالمايدۇ.

صحيح: دېگەن ئىككى ھەرپ بىر جىنىستىن بولمىغان ياكى كېسەل ھەرپ بولمىغان سۆزدۇر. مەسلەن: ذهب، دحرج. مضاعف ئىككى قىسىمغا بۆلۈنىدۇ: - مضاعف ثلاثي، مضاعف رباعي.

مضاعف ثلاثي دېگەن ئىككى ھەرپ بىر جىنىستىن بولسا يەنى (عسين ولام نىڭ ئۇدۇلىدا ئىككى ھەرپ بىر جىنىستىن بولغاندا) مضاعف ثلاثي بولىدۇ. مەسلەن: فر دېگەنگە ئوخشاش.

مضاعف رباعي دېگەن: اِسْمُ و فعل نىڭ فاء ۋە ئاۋۋالقى لام

نىڭ، عين ۋە ئىككىنچى لام نىڭ ئۇدۇلىدا ئىككى ھەرپ بىر جىنىستىن بولسا مضاعف رىباعى بولىدۇ. مەسىلەن: صرصر دېگەنگە ئوخشاش.

مىثال: دېگەن — فاء نىڭ ئۇدۇلىدا واو ياكى ياء بولىدۇ. مەسىلەن: يىسر، وعد دېگەنگە ئوخشاش.

أجوف: دېگەن- عين نىڭ ئۇدۇلىدا واو ياكى ياء ياكى ألف بار بولۇپ، ئۇنىڭ بىرى واو، ياء، ألف قا يىغىۋىلىنىدۇ. مەسىلەن: قال وىباع دېسەك، ھەر ئىككىسىنىڭ ئەسلىسى قول يىع دۇر. مانا بۇ واو الف، ياء دىن ئىبارەت ئۈچ ھەرپ كېسەل ھەرپ (حروف علة) دەپ ئاتىلىدۇ.

ناقص: دېگەن لام نىڭ ئۇدۇلىدا كېسەل ھەرپ بولىدۇ. مەسىلەن: رخو رضى ۋە دعى رمى غا ئوخشاش. ئۇلارنىڭ ئەسلىسى- دعو و رمى.

لفيف: دېگەن فاء ۋە لام نىڭ ئۇدۇلىدا كېسەل ھەرپ بولسا — لفيف دەپ ئاتىلىدۇ. مەسىلەن: وشى و جى گە ئوخشاش.

ملتوي: دېگەن عين ۋە لام نىڭ ئۇدۇلىدا كېسەل ھەرپ بولسا — بۇ ملتوي دەپ ئاتىلىدۇ. مەسىلەن: قوي روي دېگەنگە ئوخشاش.

مورفولوگىيە شۇناسلار پېئىللارنىڭ شەكىللىرىدىكى بابلىرىنى 22 بابقا، 22 بابنى تۆت چوڭ بۆلەككە بۆلگەن.

1. ئەسلى ئۈچ ھەرپلىك پېئىل (الفعل الثلاثي المجرد) بۇ بولسا ئالتە باب.

ئاۋۋالقى ئەمەلدە كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارىساق حرف صحيح. ئۇنى ساكىن قىلىمىز، تضرِب بولىدۇ. ئىككىنچى ئەمەل بولسا تاء حرف مضارعة دۇر. ئۇنى تاشلاپ، يېنىغا قارىساق ساكىن، ئۇنىڭ بىلەن ئوقۇش تەس، كەلىمىنىڭ عين (يفعل دىكى ع) پىچ ئەمەس، ئۇنىڭ ئالدىغا ھمزة وصل مكسور نى كەلتۈرسەك اضرب بولىدۇ. اضربا اضربوا، اضربي اضربا أمر بىلام تضرِبان تضرِبون تضرِبين تضرِبان دىن ئىككى ئەمەل بىلەن أمر ئالىمىز. ئاۋۋالقى ئەمەلدە كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارىساق نون إعراب، ئۇنى تاشلايمىز، تضرِب تضرِبوا تضرِب تضرِب تضرِب بولىدۇ، ئىككىنچى ئەمەل تاء حرف مضارعة دۇر، ئۇنى تاشلاپ يېنىغا قارىساق ساكىن، ئۇنىڭ بىلەن ئوقۇش تەس، كەلىمىنىڭ عين پىچ ئەمەس، ئۇنىڭ ئالدىغا ھمزة وصل مكسور نى كەلتۈرسەك اضربا اضربوا اضربي اضربا بولىدۇ، اضربن أمر بىلام تضرِبن دىن ئىككى ئەمەل بىلەن أمر ئالىمىز. ئاۋۋالقى ئەمەلدە كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارىساق نون ضمير، ئۇنى ئۆز ھالى بىلەن قويساق تضرِب بولىدۇ. ئىككىنچى ئەمەل تاء حرف مضارعة دۇر. ئۇنى تاشلاپ يېنىغا قارىساق ساكىن، ئۇنىڭ بىلەن ئوقۇش تەس، كەلىمىنىڭ عين پىچ ئەمەس، ئۇنىڭ ئالدىغا ھمزة وصل مكسور نى كەلتۈرسەك اضرب بولىدۇ. ليضرب ليضرب لأضرب ليضرب أمر بالام يضرِب تضرِب اضرب يضرِب فعل مضارع. ئۇنىڭ ئالدىغا لام أمرنى كەلتۈرۈپ كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارىساق حرف صحيح، ئۇنى ساكىن قىلىمىز، ليضرب ليضرب لأضرب ليضرب بولىدۇ. ليضربا ليضربوا ليضربا أمر بالام يضرِبان يضرِبون يضرِبان فعل مضارع. ئۇنىڭ ئالدىغا لام أمر نى كەلتۈرۈپ كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارىساق نون إعراب، ئۇنى تاشلايمىز، ليضربا ليضربوا ليضربا بولىدۇ.

ليضرين أمر بالام يضرين فعل مضارع. ئۇنىڭ ئالدىغا لام أمرىنى كەلتۈرۈپ كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق نون ضمير، ئۇنى ئۆز ھالى بىلەن قويىمىز، لىضرين بولىدۇ. لا تضرب لا يضرب لا اضرب لا تضرب فعل ھى ئەسلى تضرب يضرب اضرب نضرب فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لاء ھى نى كەلتۈرۈپ كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق حرف صحيح، ئۇنى ساكىن قىلىمىز، لا تضرب يضرب لا اضرب لا تضرب بولىدۇ. لا تضربا لا تضربوا لا تضربي لا تضربا لا يضربوا فعل ھى ئەسلى تضربون تضربون تضربين تضربان تضربان يضربون فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لاء ھى نى كەلتۈرۈپ كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق نون إعراب، ئۇنى تاشلايمىز، لا تضربا لا تضربوا لا تضربي لا تضربا لا يضربوا بولىدۇ. لا تضربين لا يضربين فعل ھى ئەسلى تضربين تضربين تضربين فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لاء ھى نى كەلتۈرۈپ كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق نون ضمير، ئۇنى ئۆز ھالى بىلەن قويساق لا تضربين لا يضربين بولىدۇ. مضرب مضربان مضارب إسم زمان وإسم مكان. مضرب مضربان مضارب إسم آلة. اضرب اضربان اضربون ضربي ضربيان ضربيات إسم تفضيل.

فَرًّا يَفِرُّ شُوا بَابِنِكَ مَضَاعِفُ ثَلَاثِي سَدُورُ. فَرًّا فَرًّا فَرًّا فَرَّتْ فَرَّتًا ئەسلى فَرًّا فَرًّا فَرًّا فَرًّا فَرَّتْ فَرَّتًا، بىر كەلىمىدە ئىككى ئوخشاش ھەرپ كەلگەن، ھەر ئىككىلىسى ھەرىكەتلىك، ئۇنىڭ ئالدى ھەم ھەرىكەتلىك. ئاۋۋالقى ر نىڭ ھەرىكىتىنى تاشلىۋېتىمىز (ھەرىكىتى تاشلىۋېتىلگەن ھەرپ تەبىئىيلا ساكىنلىق ھالىتىنى ساقلاپ قالىدۇ). ئاۋۋالقى ر ساكىن، ئىككىنچى ر ھەرىكەتلىك. ئىدغام (كىرىشتۈرۈش) نىڭ شەرتى مەۋجۇت ر نى ر گە ئىدغام قىلىمىز: فَرًّا فَرًّا فَرَّتْ فَرَّتًا

بولىدۇ. فرن فررت فررتما فررتم فررت فررتما فررتن فررت فررنا ئۆز ئەسلىدە.

فر نىڭ مېھولى فرّ فرّا فرّوا فرّت فرّتا ئەسلى فرر فررا فرروا فررت فررتا، بىر كەلىمىدە ئىككى ئوخشاش ھەرپ كەلگەن، ھەر ئىككىلىسى ھەرىكەتلىك، ئۇنىڭ ئالدىمۇ ھەرىكەتلىك، ئاۋۋالقى رنىڭ ھەرىكىتىنى ئالدىغا بېرىپ، ئالدىنىڭ ھەرىكىتىنى ئېلىپ تاشلىغاندىن كېيىن ئىدغامنىڭ شەرتى مەۋجۇت. ر نى ر دە ئىدغام قىلىمىز، فرّ فرّا فرّوا فرّت فرّتا بولىدۇ. فرن فررت فررتما فررتم فررت فررتما فررتا ئۆز ئەسلىدە.

يفرّ يفرّان يفرّون، تفرّ تفرّان (يفرون)، تفرّ تفرّان تفرّون، تفرّين تفرّان (تفرّون)، افرّ نفرّ فعل مضارع ئەسلى يفرر يفران يفررون، تفرر تفرّان (يفرون)، تفرر تفرّان تفررون تفرّين تفرّان (تفرّون) افرر نفرر، بىر كەلىمىدە ئىككى ئوخشاش ھەرپ كەلگەن، ھەر ئىككىلىسى ھەرىكەتلىك، ئۇنىڭ ئالدى ساكن، ئاۋۋالقى ر نىڭ ھەرىكىتىنى ئالدىغا بېرىمىز. ئىدغامنىڭ شەرتى مەۋجۇت، ئاۋۋالقى رنى ئىككىنچى رگە ئىدغام قىلىمىز. يفرّ يفرّان يفرّون، تفرّ تفرّان (يفرون)، تفرّ تفرّان تفرّون، تفرّين تفرّان (تفرّون)، افرّ نفرّ بولىدۇ. يفرّون تفرّون ئۆز ئەسلىدە.

يفرّ نىڭ مېھولى يفرّ يفرّان يفرّون، تفرّ تفرّان (يفرون)، تفرّ تفرّان تفرّون، تفرّين تفرّان (تفرّون)، افرّ نفرّ لارنىڭ ئەسلى يفرر يفران يفررون، تفرر تفرّان (يفرون)، تفرر تفرّان تفررون تفرّين تفرّان (تفرّون)، افرر نفرر، بىر كەلىمىدە ئىككى ئوخشاش ھەرپ كەلگەن، ھەر ئىككىلىسى ھەرىكەتلىك، ئۇنىڭ ئالدى ساكن، ئاۋۋالقى ر نىڭ ھەرىكىتىنى ئالدىغا بېرىمىز، ئىدغامنىڭ شەرتى مەۋجۇت، ئاۋۋالقى ر نى ئىككىنچى ر دە ئىدغام قىلىمىز. يفرّ

يَفْرَان يَفْرَوْنَ، تَفَرَّ تَفْرَان (يَفْرَنْ)، تَفَرَّ تَفْرَان تَفْرَوْنَ، تَفَرَّيْن تَفْرَان (تَفْرَنْ)، اَفَرَّ نَفَرَّ بَوْلِدُو (يَفْرَنْ تَفْرَنْ نَوْر ئەسلىدە).

فَر ماضىي يَفَرَّ مضارع فرارا مصدر فهو فَرَّ إِسْمُ فاعل: فَرَّ فَرَّان فَرَّون، فَرَّة فَرَّة فَرَّان فَرَّات ئەسلى فرار فَرَّان فاررون، فارة فرارتان فاررات، بىر كەلىمىدە ئىككى ئوخشاش ھەرپ كەلگەن، ھەر ئىككىلىسى ھەرىكەتلىك، ئۇنىڭ ئالدى حرف مد، ئاۋۋالقى ر نىڭ ھەرىكىتىنى تاشلىۋېتىمىز، ئىدغامنىڭ شەرتى مەۋجۇت، ئاۋۋالقى ر نى ئىككىنچى ر گە ئىدغام قىلىمىز. فَرَّ فَرَّان فَرَّون، فَرَّة فَرَّان فَرَّات بولىدۇ. وذاك مفرور إِسْمُ مفعول نَوْر ئەسلىدە.

لم يَفَرَّ لم تَفَرَّ لم اَفَرَّ لم نَفَرَّ فعل جحد ئەسلى يَفَرَّ تَفَرَّ اَفَرَّ نَفَرَّ فعل مضارع. ئۇنىڭ ئالدىغا لم جازىمىنى كەلتۈرۈپ كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق حرف مدغم، ئۇنىڭ ئاخىرىغا ئۈچ قائىدە توغرا: فتح كسر تسكين. فتح نى بەرگەندە لم يَفَرَّ، كسر نى بەرگەندە لم يَفَرَّ، ئىدغامنى ئېچىپ ساكىن قىلساق لم يَفَرَّ بولىدۇ ئاخىرىغىچە. لم يَفَرَّ لم يَفَرَّو لم تَفَرَّو لم تَفَرَّو لم تَفَرَّو لم تَفَرَّو فعل جحد ئەسلى يَفْرَان يَفْرَوْنَ تَفْرَان تَفْرَوْنَ تَفَرَّيْن تَفْرَان فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لم جازىمىنى كەلتۈرۈپ كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق نون إعراب، ئۇنى تاشلىۋېتىمىز، لم يَفَرَّو لم يَفَرَّو لم تَفَرَّو لم تَفَرَّو لم تَفَرَّو بولىدۇ. لم يَفْرَنْ لم تَفْرَوْنَ فعل جحد ئەسلى يَفْرَنْ تَفْرَنْ تَفْرَوْنَ فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لم جازىمىنى كەلتۈرۈپ كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق نون ضمير، ئۇنى نَوْر ھالى بىلەن قويىمىز. لم يَفْرَنْ لم تَفْرَوْنَ بولىدۇ. لا يَفَرَّ لا يَفْرَان لا يَفْرَوْنَ، لا تَفَرَّ لا تَفْرَان لا يَفْرَنْ، لا تَفَرَّ لا تَفْرَان لا تَفْرَوْنَ، لا تَفَرَّيْن تَفْرَان لا تَفْرَوْنَ، لا اَفَرَّ لا نَفَرَّ فعل نفي مضارع غا ئوخشاش. فَرَّ

أمر بعلام نى تفرّ دس ئىككى ئەمەل بىلەن أمر ئالمىز، ئاۋۋالقى ئەمەلدە كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارايمىز، حرف مدغم كەلىمىنىڭ عىن بىچ ئەمەس، ئۇنىڭ ئاخىرىغا ئۈچ خىل قائىدە توغرا فتح كىسر تىسكىن. ئىككىنچى ئەمەل تاء حرف مضارعة، ئۇنى تاشلىۋېتىپ يېنىغا قارساق ھەرىكەتلىك، ئۇنى ئۆز ھالى بىلەن قويۇپ، فتح نى بەرگەندە فرّ، كىسر نى بەرگەندە فرّ، ئىدغامنى ئېچىپ ساكىن قىلساق افرر بولىدۇ.

فراً فرّوا فرّى فراً أمر بلام تفرّان تفرّون تفرّين تفرّان دس ئىككى ئەمەل بىلەن أمر ئالمىز، ئاۋۋالقى ئەمەلدە كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارايمىز، نون إعراب ئۇنى تاشلىۋېتىمىز، تفرّا تفرّوا تفرّى تفرّا بولىدۇ. ئىككىنچى ئەمەل تاء حرف مضارعة نۇر. ئۇنى تاشلىۋېتىپ يېنىغا قارساق ھەرىكەتلىك، ئۇنى ئۆز ھالى بىلەن قويىمىز، فراً فرّوا فرّى فراً بولىدۇ. افررن أمر بلام تفرّون دس ئىككى ئەمەل بىلەن أمر ئالمىز، ئاۋۋالقى ئەمەلدە كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق نون ضمير، ئۇنى ئۆز ھالى بىلەن قويىمىز، تفرّون بولىدۇ. ئىككىنچى ئەمەل تاء حرف مضارعة دۇر، ئۇنى تاشلىۋېتىپ يېنىغا قارايمىز، يېنى ساكىن، ئۇنىڭ بىلەن ئوقۇش تەس، كەلىمىنىڭ عىن بىچ ئەمەس، ئۇنىڭ ئالدىغا همزة وصل مكسور نى كەلتۈرسەك افررن بولىدۇ.

ليفرّ لئفرّ لافّر لئفرّ أمر بالام ئەسلى يفرّ تفرّ افرّ نفرّ فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لام أمر نى كەلتۈرۈپ كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق حرف مدغم، كەلىمىنىڭ عىن بىچ ئەمەس، ئۇنىڭ ئاخىرىغا ئۈچ خىل قائىدە توغرا فتح كىسر تىسكىن. فتح نى بەرگەندە لىفرّ، كىسر نى بەرگەندە لىفرّ، ئىدغامنى ئېچىپ ساكىن قىلغاندا لىفرر بولىدۇ ئاخىرىغىچە. لىفرّ لىفرّوا لئفرّا أمر بالام

ئەسلى يَفْرَان يَفْرُون تَفْرَان فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لام امر نى كەلتۈرۈپ كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق نون إعراب، ئۇنى تاشلىۋېتىمىز، لَيْفَرَا لَيْفَرُوا لَيْفَرُوا بولىدۇ. لَيْفَرُون امر بالام ئەسلى يَفْرُون فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لام امر نى كەلتۈرۈپ كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق نون ضمير، ئۇنى ئۆز ھالى بىلەن قويمىز، لَيْفَرُون بولىدۇ.

لَا تَفْرَا لَا يَفْرَا لَا تَفْرَا لَا يَفْرَا فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لام ھى نى كەلتۈرۈپ كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق حرف مدغم، كەلىمىنىڭ عين پىچ ئەمەس، ئۇنىڭغا ئۈچ خىل قائىدە توغرا فتح كسر تسكين. فتح نى بەرگەندە لَا تَفْرَا، كسر نى بەرگەندە لَا تَفْرَا، ئىدغامنى ئېچىپ ساكن قىلغاندا لَا تَفْرَر بولىدۇ ئاخىرىغىچە. لَا تَفْرَا لَا تَفْرُوا لَا تَفْرِي لَا تَفْرَا لَا يَفْرَا لَا يَفْرُوا فعل ھى ئەسلى تَفْرَان تَفْرُون تَفْرِين تَفْرَان يَفْرَان يَفْرُون فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لاء ھى نى كەلتۈرۈپ كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق نون إعراب، ئۇنى تاشلىۋېتىمىز، لَا تَفْرَا لَا تَفْرُوا لَا تَفْرِي لَا تَفْرَا لَا يَفْرُوا بولىدۇ. لَا تَفْرَر لَا يَفْرَر فعل ھى ئەسلى تَفْرَر يَفْرَر فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لاء ھى نى كەلتۈرۈپ كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق نون ضمير، ئۇنى ئۆز ھالى بىلەن قويمىز، لَا تَفْرَر لَا يَفْرَر بولىدۇ.

مَفْرَان إِسْمُ زَمَانٍ وَإِسْمُ مَكَانٍ ئەسلى مَفْرَر مَفْرَرَان، بىر كەلىمىدە ئىككى ئوخشاش ھەرپ كەلگەن، ھەر ئىككىلىسى ھەرىكەتلىك، ئۇنىڭ ئالدى ساكن، ئاۋۋالقى ر نىڭ ھەرىكىتىنى ئالدىغا بېرىمىز، ئىدغامنىڭ شەرتى مەۋجۇت، ئاۋۋالقى ر نى ئىككىنچى ر گە ئىدغام قىلساق مَفْرَر مَفْرَرَان بولىدۇ. مَفْرَر إِسْمُ زَمَانٍ وَإِسْمُ مَكَانٍ ئەسلى مَفْرَر، بىر كەلىمىدە ئىككى ئوخشاش

ھەرپ كەلگەن، ھەر ئىككىلىسى ھەرىكەتلىك، ئۇنىڭ ئالدى
 حرف مەد، ئاۋۋالقى ر نىڭ ھەرىكىتىنى تاشلىۋېتىمىز،
 ئىدغامنىڭ شەرتى مەۋجۇت، ئاۋۋالقى ر نى ئىككىنچى ر گە
 ئىدغام قىلىمىز، مەقار بولىدۇ.

مەقار مەقار ئىسىم ئالە ئەسلى مەقار مەقار، بىر كەلىمىدە
 ئىككى ئوخشاش ھەرپ كەلگەن، ھەر ئىككىلىسى ھەرىكەتلىك،
 ئۇنىڭ ئالدى ساكىن، ئاۋۋالقى ر نىڭ ھەرىكىتىنى ئالدىغا
 بېرىمىز، ئىدغامنىڭ شەرتى مەۋجۇت، ئاۋۋالقى ر نى ئىككىنچى
 ر گە ئىدغام قىلىمىز، مەقار مەقار بولىدۇ. مەقار ئىسىم ئالە ئۆز
 ئەسلىدە.

مەقار مەقار ئىسىم تەفضىل ئەسلى مەقار مەقار مەقار، بىر
 كەلىمىدە ئىككى ئوخشاش ھەرپ كەلگەن، ھەر ئىككىلىسى
 ھەرىكەتلىك، ئۇنىڭ ئالدى ساكىن، ئاۋۋالقى ر نىڭ ھەرىكىتىنى
 ئالدىغا بېرىمىز، ئىدغامنىڭ شەرتى مەۋجۇت، ئاۋۋالقى ر نى
 ئىككىنچى ر گە ئىدغام قىلىمىز، مەقار مەقار مەقار بولىدۇ. مەقار
 مەقار ئەسلى مەقار مەقار مەقار، بىر كەلىمىدە ئىككى
 ئوخشاش ھەرپ كەلگەن، ئاۋۋالقى ر ساكىن، ئىككىنچى ر
 ھەرىكەتلىك، ئىدغامنىڭ شەرتى مەۋجۇت، ئاۋۋالقى ر نى
 ئىككىنچى ر گە ئىدغام قىلىمىز، مەقار مەقار مەقار بولىدۇ.

قال ياقول شۇ بابنىڭ اجوف واو سىدۇر، قال قالا قالوا قالت
 قالنا ئەسلى قول قول قول قول قولنا، واو ھەرىكەتلىك ئالدى
 زەۋەر، واو نى ألف قا يۆتكەسەك، قال قالا قالو، قالت قالنا بولىدۇ.
 قلن قلت قلتما قلتما قلتما قلتما قلنا ئەسلى قولن قولت
 قولتما قولتما قولت قولتما قولتما قولنا. (بابى) واوى
 بولغانلىقتىن طال بابىغا يۆتكەسەك قولن قولت قولتما قولتما

قولت قولتما قولتن قولت قولنا بولىدۇ. پىچ واوغا ئېغىر، واونىڭ پىچىنى ئالدىغا بېرىپ ئالدىنىڭ ھەرىكىتىنى ئېلىپ تاشلىغاندىن كېيىن قولن قولت قولتما قولتم قولت قولتما قولتن قولت قولنا بولىدۇ. ئىككى ساكىن واو بىلەن لامنىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. واو نى حذف قىلساق قىلن قىلت قولتما قىتم قىلت قولتما قىلت قولتما قىلت قولنا بولىدۇ. قال نىڭ مېھولۇ قىل قىلا قىلوا قىلت قىلتا ئەسلى قول قوللا قولوا قولت قولتا، زىر واوغا ئېغىر، واونىڭ زىرىنى ئالدىغا بېرىپ ئالدىنىڭ ھەرىكىتىنى ئېلىپ تاشلىغاندىن كېيىن قول قوللا قولوا قولت قولتما بولىدۇ. واو ساكىن، ئالدى زىر، واو نى ياء غا يۆتكەسەك قىل قىلا قىلوا قىلت قىلتا بولىدۇ. قىلن قىلت قولتما قىتم قىلت قولتما قىلتن قىلت قولنا ئەسلى قولن قولت قولتما قولتم قولت قولتما قولتن قولت قولتا، زىر واو غا ئېغىر، واونىڭ زىرىنى تاشلىۋەتسەك قولن قولت قولتما قولتم قولت قولتما قولتن قولت قولنا بولىدۇ. ئىككى ساكىن واو بىلەن لامنىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەچكە واو نى تاشلىۋەتسەك قىلن قىلت قولتما قىتم قىلت قولتما قىلتن قىلت قولنا بولىدۇ.

مضارع معلوم يقول يقولان يقولون، تقول تقولان (يقولن)، تقول تقولان تقولون، تقولين تقولان (تقلن)، أقول نقول پىچ واوغا ئېغىر، واونىڭ پىچىنى ئالدىغا بەرسەك يقول يقولان يقولون، تقول تقولان (يقولن)، تقول تقولان تقولون، تقولين تقولان (تقلن) أقول نقول بولىدۇ (يقولن تقلن ئەسلى يقولن تقولن، پىچ واوغا ئېغىر، واونىڭ پىچىنى ئالدىغا بەرسەك يقولن تقولن بولىدۇ. ئىككى ساكىن واو بىلەن لامنىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن، واو نى حذف (يوق) قىلساق يىقلن يقلن بولىدۇ).

يقول نىڭ مېھولۇ يقال يقالان يقالون، يقال يقالان (يقولن)،

تقال تقالان تقالون، تقالين تقالان (تقلن)، أقال نقال ئەسلى يقول
 يقولان يقولون، تقول تقولان (يقولن)، تقول تقولان تقولون، تقولين
 تقولان (تقولن)، أقول نقول دۇر. واو غا ھەرىكەت ئېغىر، ئالدى
 ساكىن، واو نىڭ ھەرىكىتىنى ئالدىغا بەرسەك واو ھۆكمەن
 ھەرىكەتلىك ئالدى زەۋەر، واو نى ألف قا يەڭگۈشلىسەك يقال
 يقالان يقالون، تقال تقالان (يقلن)، تقال تقالان تقالون، تقالين تقالان
 (تقلن)، أقال نقال بولىدۇ (يقلن تقلن ئەسلى يقولن تقولن واو غا
 ھەرىكەت ئېغىر، ئالدى ساكىن، واو نىڭ ھەرىكىتىنى ئالدىغا
 بەرسەك يقالن تقالن بولىدۇ. ئىككى ساكىن ألف بىلەن لامنىڭ
 ئارىسىدا بىرگە كەلگەن ألف نى حذف قىلساق يقلن تقلن
 بولىدۇ).

قال ماضى يقول مضارع قولاً مصدر فهو قائل إسمُ فاعل قائل
 قائلان قائلون، قائلۈ قائلتان قائلات ئەسلى قاول قاولان قاولون،
 قاولۈ قاولتان قاولات واو كەلدى، ألف زائد دىن كېيىن كەلگەن
 واو نى ھىزىم گە يۆتكەسەك قائل قائلان قائلون، قائلۈ قائلتان قائلات
 بولىدۇ.

وذاك مقول إسمُ مفعول مقول مقولان مقولون، مقولة مقولتان
 مقولات ئەسلى مقوول مقوولان مقوولون، مقوولة مقوولتان
 مقوولات واو غا ھەرىكەت ئېغىر، ئالدى ساكىن، واو نىڭ
 ھەرىكىتىنى ئالدىغا بەرسەك مقوول مقوولان مقوولون مقوولة
 مقوولتان مقوولات بولىدۇ. ئىككى ساكىن ئىككى واو نىڭ
 ئارىسىدا بىرگە كەلگەن، ئاۋۋالقى واو نى حذف قىلساق مقول
 مقولان مقولون، مقولة مقولتان مقولات بولىدۇ.

لم يقل لم تقل لم اقل لم نقل فعل جحد ئەسلى يقول تقول أقول
 نقول فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لم جازىمنى كەلتۈرۈپ

كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارىساق **حرف صحيح**، ئۇنى ساكىن قىلىمىز، **لم يقول لم تقول لم أقول لم نقول** بولىدۇ. ئىككى ساكىن واو بىلەن لامنىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. واو نى **حذف** قىلىمىز، **لم يقل لم تقل لم اقل لم نقل** بولىدۇ. **لم يقولا لم يقولوا لم تقولا لم تقولوا لم تقولي لم تقولن** **فعل جحد** ئەسلى **يقولان يقولون** **تقولان تقولون** **تقولين** **تقولان** **فعل مضارع**، ئۇنىڭ ئالدىغا **لم** جازىمىنى كەلتۈرۈپ كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارىساق **نون إعراب**، ئۇنى تاشلىۋېتىمىز، **لم يقولا لم يقولوا لم تقولا لم تقولوا لم تقولي لم تقولوا** بولىدۇ. **لم يقلن لم تقولن** **فعل جحد** ئەسلى **يقلن تقولن** **فعل مضارع**، ئۇنىڭ ئالدىغا **لم** جازىمىنى كەلتۈرۈپ كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارىساق **نون ضمير**، ئۇنى ئۆز ھالى بىلەن قويىمىز، **لم يقلن** **لم تقولن** بولىدۇ.

لا يقول لا يقولان لا يقولون، لا تقول لا تقولان لا تقولون، لا أقول لا نقول **فعل نفي مضارع** غا ئوخشاش.

قل **أمر بلام** **تقول** **دسن** ئىككى ئەمەل بىلەن **أمر** ئالىمىز، ئاۋۋالقى ئەمەلدە كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارىساق **حرف صحيح**، ئۇنى ساكىن قىلىمىز، **تقول** بولىدۇ. ئىككى ساكىن واو بىلەن لامنىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. واو نى **حذف** قىلىمىز. **تقل** بولىدۇ. ئىككىنچى ئەمەل **تاء** **حرف مضارعة** دۇر. ئۇنى تاشلىۋېتىپ يېنىغا قارىساق ھەرىكەتلىك، ئۇنى ئۆز ھالى بىلەن قويساق **قل** بولىدۇ. **قولا قولوا قولوا قولوا** **أمر بلام** **تقولان تقولون** **تقولين** **تقولان** **دسن** ئىككى ئەمەل بىلەن ئەمىر ئالىمىز، ئاۋۋالقى ئەمەلدە كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارىساق **نون إعراب**، ئۇنى تاشلىۋېتىمىز، **تقولا تقولوا تقولوا** **تقولوا** بولىدۇ. ئىككىنچى ئەمەل

تاۋە حرف مضارعة دۇر. ئۇنى تاشلىۋېتىمىز، يېنىغا قارايمىز، ھەرىكەتلىك، ئۇنى ئۆز ھالى بىلەن قويىمىز، قولا قولوا قولاي قولا بولىدۇ. قىلن امر بىلام تىقلىن دىن ئىككى ئەمەل بىلەن ئەمر ئالىمىز. ئاۋۋالقى ئەمەلدە كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارايمىز نون ضمير، ئۇنى ئۆز ھالى بىلەن قويىمىز، تىقلىن بولىدۇ. ئىككىنچى ئەمەل تاۋە حرف مضارعة دۇر. ئۇنى تاشلىۋېتىپ يېنىغا قارايمىز ھەرىكەتلىك، ئۇنى ئۆز ھالى بىلەن قويىمىز، قىلن بولىدۇ.

لا تىقل لا يىقل لا أقل لا نقل فعل ھى ئەسلى تىقول يىقول أقول نقول فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لا ھى نى كەلتۈرۈپ، كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارىساق حرف صحيح، ئۇنى ساكىن قىلساق لا تىقول لا يىقول لا أقول لا نقل بولىدۇ. ئىككى ساكىن واو بىلەن لامنىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. واو نى حذف قىلىمىز، لا تىقل لا يىقل لا أقل لا نقل بولىدۇ. لا تىقولا لا تىقولولا تىقولى لا تىقولا لا يىقولا لا يىقولولا يىقولىن تىقولا لا يىقولا لا يىقولولا يىقولون تىقولىن تىقولا لا يىقولا لا يىقولولا يىقولون فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لا ھى نى كەلتۈرۈپ كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارىساق نون إعراب، ئۇنى تاشلىۋېتىمىز، لا تىقولا لا تىقولولا لا تىقولى لا تىقولولا لا يىقولا لا يىقولولا بولىدۇ. لا تىقلىن لا يىقلىن فعل ھى ئەسلى تىقلىن يىقلىن فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لا ھى نى كەلتۈرۈپ كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارىساق نون ضمير، ئۇنى ئۆز ھالى بىلەن قويىمىز، لا تىقلىن لا يىقلىن بولىدۇ.

مقال مقالان إسم زمان وإسم مكان ئەسلى ماقول ماقولان واو غا ھەرىكەت ئېغىر، ئالدى ساكىن، واو نىڭ ھەرىكىتىنى ئالدىغا بەرسەك ماقول ماقولان بولىدۇ. واو ھۆكۈمەن متحرك ئالدى زەۋەر، واو نى ألف قا يەڭگۈشلىسەك مقال مقالان بولىدۇ. مقال إسم

زمان واسمُ مكان ئەسلى ماقول واو بولسا ألف زائد دىن كېيىن كەلگەن، واو نى ھمزگە يۆتكىسەك ماقائل بولىدۇ.

مقال مقالان اسمُ آلة ئەسلى مقول مقالان، واو غا ھەرىكەت ئېغىر، ئالدى ساكىن، او نىڭ ھەرىكىتىنى ئالدىغا بەرسەك مقول مقالان بولىدۇ. واو ھۆكەمەن متحرك ئالدى زەۋەر، واو نى ألف قا يەڭگۈشلىسەك مقال مقالان بولىدۇ. ماقائل اسمُ آلة ئەسلى ماقاويل واو بولسا ألف زائد دىن كېيىن كەلگەن، واو نى ھمزگە يۆتكىسەك ماقائل بولىدۇ.

أقول اقولان اقولون، قولى قوليان قوليات اسمُ تفضيل ئۆز ئەسلىدە. باع يبيع شۇ بابنىڭ اجوف واو سىدۇر .

باع باعا باعوا باعت باعنا ئەسلى يبع ييعا ييعوا ييعت ييعتا، ياء ھەرىكەتلىك، ئالدى زەۋەر، ياء نى ألف قا يەڭگۈشلىسەك باع باعا باعوا باعت باعنا بولىدۇ. يعن بعن بعتم بعتم بعتم بعتم بعتم بعتم بعنا ئەسلى ييعن ييعت ييعتما ييعتم ييعت ييعتما ييعتن ييعت ييعتنا، ئۇنىڭ بابى اجوف يايي بولغانلىقتىن ھاب بابىغا يۆتكىسەك ييعن ييعت ييعتما ييعتم ييعت ييعتما ييعتن ييعتا، زىر ياء غا ئېغىر، ئۇ ياء نىڭ زىرنى ئالدىغا بېرىپ ئالدىنىڭ ھەرىكىتىنى ئېلىپ تاشلىغاندىن كېيىن ييعن ييعت ييعتما ييعتم ييعت ييعتما ييعتن ييعتا ييعت ييعتنا بولىدۇ. ئىككى ساكىن ياء بىلەن ع نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. ئۇ ياء نى حذف قىلساق يعن بعن بعتم بعتم بعتم بعتم بعتم بعتم بعنا بولىدۇ. باع نىڭ مېھوۋى يبع ييعا ييعوا ييعت ييعتا ئەسلى يبع ييعا ييعوا ييعت ييعتا، زىر ياء غا ئېغىر، ياء نىڭ زىرىنى ئالدىغا بېرىپ ئالدىنىڭ ھەرىكىتىنى ئېلىپ تاشلىغاندىن كېيىن يبع ييعا ييعوا ييعت ييعتا بولىدۇ. ييعن ييعت ييعتما ييعتم ييعت ييعتما ييعتن ييعتا، زىر ياء غا ئېغىر، ياء نىڭ

يهځگوشلسهك يياغن تباعن بولسدو. ئككى ساكنن ألف بلمنن ع
 ننگ ئارسدا برگه كهلگن. ألف نى حذف قلساق ييعن تسبعن
 بولسدو.

باع ماضي ييع مزارع ييعا مصدر فهو بائع إِسْمُ فاعل: بائع
 بائعان بائعون، بائعة بائعتان بائعات ئهسلى بايع بايعان بايعون، بايعة
 بايعتان بايعات ياء، ألف زائد تنن كبيسن كهلگن، ياء نى همزة گه
 يهځگوشلسهك بائع بائعان بائعون، بائعة بائعتان بائعات بولسدو.
 وذاك مبيع إِسْمُ مفعول: مبيع مبيعان مبيعون، مبيعة مبيعتان مبيعات
 ئهسلى مبيوع مبيوعان مبيوعون، مبيوعة مبيوعتان مبيوعات، بئج ياء
 غا ئبغر، ئالدى ساكنن، ياء ننگ بچمنى ئالدىغا بهرسهك مبيوع
 مبيوعان مبيوعون، مبيوعة مبيوعتان مبيوعات بولسدو. ئككى
 ساكنن ياء بلمنن واو ننگ ئارسدا برگه كهلگن. واو نى حذف
 قلساق مبيع مبيعان مبيعون، مبيعة مبيعتان مبيعات بولسدو. ياء غا
 زبر مؤناسپ دهپ ئالدىغا زبر ههركمتنى بهرسهك مبيع مبيعان
 مبيعون، مبيعة مبيعتان مبيعات بولسدو.

لم يبيع لم تبع لم أبيع لم تبع فعل جحد ئهسلى يبيع تبع أبيع نبيع
 فعل مضارع، ئوننگ ئالدىغا لم جازم نى كهلتورۇپ كهلمنننگ
 ئاخريغا قارساق حرف صحيح، ئونى ساكنن قلمسز، لم يبيع لم
 تبع لم أبيع لم تبع بولسدو. ئككى ساكنن ياء بلمنن عين ننگ
 ئارسدا برگه كهلگن، ياء نى تاشلساق لم يبيع لم تبع لم أبيع لم تبع
 بولسدو. لم يبيعا لم يبيعوا لم تبعوا لم تبعوا لم تبعوا فعل جحد
 ئهسلى يبيعان يبيعون يبيعان يبيعون يبيعون يبيعان فعل مضارع، ئوننگ
 ئالدىغا لم جازم نى كهلتورۇپ كهلمنننگ ئاخريغا قارساق نون
 إعراب، ئونى تاشلمۇبتسز، لم يبيعا لم يبيعوا لم تبعوا لم تبعوا
 لم تبعوا بولسدو. لم يبعن لم تبعن فعل جحد ئهسلى يبعن تبعن فعل

مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لم جازم نى كەلتۈرۈپ كەلمىنىڭ
ئاخىرىغا قارساق نون ضمير، ئۇنى ئۆز ھالى بىلەن قويىمىز، لم
يىعن لم تىعن بولىدۇ.

لا يىيع لا يىيعان لا يىيعون، لا تىيع لا تىيعان لا يىيعن، لا تىيع لا
تىيعان لا تىيعون، لا تىيعين لا تىيعان لا تىيعن، لا اىيع لا نىيع فعل نفي
مضارع غا ئوخشاش.

يغ أمر بلام تىيع دن ئىككى ئەمەل بىلەن ئەمر ئالمىز،
ئاۋۋالقى ئەمەلدە كەلمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق حرف صحيح،
ئۇنى ساكن قىلىمىز، تىيع بولىدۇ. ئىككى ساكن ياء بىلەن
غىننىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. ياء نى حذف قىلساق تىيع
بولىدۇ. ئىككىنچى ئەمەل تاء حرف مضارعة دۇر. ئۇنى
تاشلىۋېتىپ يېنىغا قارساق ھەرىكەتلىك، ئۇنى ئۆز ھالى بىلەن
قويىمىز، يىع بولىدۇ. يىعا يىعوا يىعي يىعا أمر بلام تىيعان تىيعون
تىيعين تىيعان دن ئىككى ئەمەل بىلەن ئەمر ئالمىز. ئاۋۋالقى
ئەمەلدە كەلمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق نون اعراب ئۇنى
تاشلىۋېتىمىز، تىيعا تىيعوا تىيعي تىيعا بولىدۇ. ئىككىنچى ئەمەل
تاء حرف مضارعة دۇر. ئۇنى تاشلىۋېتىپ يېنىغا قارساق
ھەرىكەتلىك، ئۇنى ئۆز ھالى بىلەن قويىمىز، يىعا يىعو يىعي يىعا
بولىدۇ. يىعن أمر بلام تىيعن دن ئىككى ئەمەل بىلەن ئەمر
ئالمىز. ئاۋۋالقى ئەمەلدە كەلمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق نون
ضمير، ئۇنى ئۆز ھالى بىلەن قويساق تىيعن بولىدۇ. ئىككىنچى
ئەمەل تاء حرف مضارعة دۇر. ئۇنى تاشلىۋېتىپ يېنىغا قارساق
ھەرىكەتلىك، ئۇنى ئۆز ھالى بىلەن قويساق يىعن بولىدۇ.

لىيع لىيع لأبغ لىيع أمر بالام ئەسلى يىيع تىيع اىيع نىيع فعل
مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لام أمرنى كەلتۈرۈپ كەلمىنىڭ ئاخىرىغا

يەڭگۈشلەسەك مباح مباحان بولىدۇ.

مباح ئەسلى مباح ياءُ ئالف زائد دىن كېيىن كەلگەن ياءُ نى
ھمز گە يەڭگۈشلەسەك مباح بولىدۇ.

مباح مباحان إِسْمُ آلَةٍ ئەسلى مبيع مبيعان، ياءُ غا ھەرىكەت
ئېغىر، ياءُ نىڭ ھەرىكەتنى ئالدىغا بەرسەك مبيع مبيعان بولىدۇ.
ياهُ ھۆكۈمەن متحرك ئالدى زەۋەر، ياءُ نى ئالف قا يەڭگۈشلەسەك
مباح مباحان بولىدۇ. مباح ئەسلى مباح ياءُ ئالف زائد دىن كېيىن
كەلگەن، ياءُ نى ھمز گە يەڭگۈشلەسەك مباح بولىدۇ.

أبيع ابيعان ابيعون إِسْمُ تَفْضِيلٍ ئۆز ئەسلىدە. بوعى بوعيان
بوعيات ئەسلى يبعى ببعيان ببعيات، ياءُ ساكىن ئالدى بېچ، ياءُ نى
واو غا يەڭگۈشلەسەك بوعى بوعيان بوعيات بولىدۇ.
وعد يعد شۇ بابنىڭ مثال واو سىدۇر.

وعد وعدا وعدوا، وعدت وعدتا وعدن، وعدت وعدتما
وعدتم، وعدت وعدتما وعدتن، وعدت وعدنا ئۆز ئەسلىدە. وعد
نىڭ مېھولى وعد وعدا وعدوا، وعدت وعدتا وعدن، وعدت
وعدتما وعدتم، وعدت وعدتما وعدتن، وعدت وعدنا ئۆز ئەسلىدە.

فعل مضارع معلوم

يعد يعدان يعدون، تعد تعدان يعدن، تعد تعدان تعدون، تعدين
تعدان تعدن، أعد نعد ئەسلى يوعد يوعدان يوعدون، توعد توعدان
يوعدن، توعد توعدان توعدون، توعدين توعدان توعدن، أوعد
نوعد دۇر. حرف مضارعة دىن كېيىن كىسر تحقيق (ھەقىقىي زىر)
دىن ئىلگىرى واو كەلگەن. ئۇنى حذف قىلساق يعد يعدان
يعدون، تعد تعدان يعدن، تعد تعدان تعدون، تعدين تعدان تعدن، أعد
نعد بولىدۇ.

يعد نىڭ مېھولى

يوعد يوعدان يوعدون، توعد توعدان يوعدن، توعد توعدان توعدون، توعدين توعدان توعدن، أوعد نوعد ئۆز ئەسلىدە.

وعد ماضي يعد مضارع وعدا مصدر فهو واعد إسم فاعل:
 واعد واعدان واعدون، واعدة واعدتان واعدات إسم فاعل ئۆز ئەسلىدە.

وذاك موعود إسم مفعول: موعود موعودان موعودون، موعودة موعودتان موعودات ئۆز ئەسلىدە.

لم يعد لم تعد لم أعد لم نعد فعل جحد ئەسلى يعد تعد أعد نعد فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لم جازم نى كەلتۈرۈپ كەلمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق حرف صحيح ئۇنى ساكن قىلىمىز، لم يعد لم تعد لم أعد لم نعد بولسۇ. لم يعدا لم يعدوا لم تعدا لم تعدوا لم تعدي لم تعدا فعل جحد ئەسلى يعدان يعدون تعدان تعدون تعدين تعدان فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لم جازم نى كەلتۈرۈپ كەلمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق نون إعراب ئۇنى تاشلىۋېتىمىز، لم يعدا لم يعدوا لم تعدا لم تعدوا لم تعدي لم تعدا بولسۇ. لم يعدن لم تعدن فعل جحد ئەسلى يعدن تعدن فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لم جازم نى كەلتۈرۈپ كەلمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق نون ضمير، ئۇنى ئۆز ھالى بىلەن قويسىمىز، لم يعدن لم تعدن بولسۇ.

لا يعد لا يعدان لا يعدون، لا تعد لا تعدان لا يعدن، لا تعد لا تعدان لا تعدون، لا تعدين لا تعدان لا تعدن، لا أعد لا نعد فعل مضارع غا ئوخشاش.

عد أمر بلام تعد دىن ئىككى ئەمەل بىلەن ئەمر ئالىمىز. ئاۋۋالقى ئەمەلدە كەلمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق حرف صحيح، ئۇنى ساكن قىلىمىز، تعد بولسۇ. ئىككىنچى ئەمەل تاء حرف مضارعة دۇر. ئۇنى تاشلىۋېتىپ، يېنىغا قارساق ھەرىكەتلىك،

ئۇنى ئۆز ھالى بىلەن قويىمىز، عد بولىدۇ. عدا عدوا عدي عدا
 أمر بلام تعدان تعدون تعدين تعدان دن ئىككى ئەمەل بىلەن
 ئەمر ئالىمىز. ئاۋۋالقى ئەمەلدە كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارىساق
 نون إعراب، ئۇنى تاشلىۋېتىمىز، تعدا تعدو تعدي تعدا بولىدۇ.
 ئىككىنچى ئەمەل تاء حرف مضارعة دۇر. ئۇنى تاشلىۋېتىپ،
 يېنىغا قارىساق ھەرىكەتلىك، ئۇنى ئۆز ھالى بىلەن قويىمىز، عدا
 عدوا عدي عدا بولىدۇ. عدن أمر بلام تعدن دن ئىككى ئەمەل
 بىلەن ئەمر ئالىمىز. ئاۋۋالقى ئەمەلدە كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا
 قارىساق نون ضمير، ئۇنى ئۆز ھالى بىلەن قويىمىز، تعدن بولىدۇ.
 ئىككىنچى ئەمەل تاء حرف مضارعة دۇر. ئۇنى تاشلىۋېتىپ،
 يېنىغا قارىساق ھەرىكەتلىك، ئۇنى ئۆز ھالى بىلەن قويىمىز،
 عدن بولىدۇ.

ليعد ليعد لأعد ليعد أمر بالام ئەسلى يעד تعد أعد نعد فعل
 مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لام امرنى كەلتۈرۈپ كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا
 قارىساق حرف صحيح، ئۇنى ساكىن قىلىمىز، ليعد ليعد لأعد
 ليعد بولىدۇ. ليعدا ليعدو ليعدا أمر بالام ئەسلى يעדان يעדون تعدان
 فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لام امرنى كەلتۈرۈپ كەلىمىنىڭ
 ئاخىرىغا قارىساق نون إعراب، ئۇنى تاشلىۋېتىمىز، ليعدا ليعدو
 ليعدا بولىدۇ. ليعدن أمر بالام ئەسلى يעדن فعل مضارع، ئۇنىڭ
 ئالدىغا لام امرنى كەلتۈرۈپ كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارىساق نون
 ضمير، ئۇنى ئۆز ھالى بىلەن قويىمىز، ليعدن بولىدۇ.

لا تعد لا يعد لا أعد لا نعد فعل فہي ئەسلى يעד تعد أعد نعد
 فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لاء فہي نى كەلتۈرۈپ كەلىمىنىڭ
 ئاخىرىغا قارىساق حرف صحيح، ئۇنى ساكىن قىلىمىز، لا تعد لا
 يعد لا أعد لا نعد بولىدۇ. لا تعدا لا تعدو لا تعدي لا تعدا لا يعدا لا

يعدو فعل ھى ئەسلى تعدان تعدون تعدين تعدان يعدان يعدون فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لا ھى نى كەلتۈرۈپ كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارىساق نون إعراب، ئۇنى تاشلىۋېتىمىز، لا تعدا لا تعدو لا تعدي لا تعدا لا يعدا لا يعدو بولىدۇ. لا تعدن لا يعدن فعل ھى ئەسلى تعدن يعدن فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لا ھى نى كەلتۈرۈپ كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارىساق نون ضمير، ئۇنى ئۆز ھالى بىلەن قويىمىز، لا تعدن لا يعدن بولىدۇ.

موعد موعدان مواعد إسم زمان وإسم مكان ئۆز ئەسلىدە. ميعاد ميعادان إسم آله ئەسلى موعاد موعادان. واوساكن ئالدى زىر، واونى ياء غا يەڭگۈشلىسەك ميعاد ميعادان بولىدۇ. مواعيد ئۆز ئەسلىدە.

أوعد أوعدان اوعدون، وعدى وعديان وعديات إسم تفضيل ئۆز ئەسلىدە.

دعا يدعو شۇ بابنىڭ ناقص واو سىدۇر.

دعا ئەسلى دعوا، واو ھەرىكەتلىك ئالدى زەۋەر، واو نى ألف قا يەڭگۈشلىسەك دعا بولىدۇ. دعوا ئۆز ئەسلىدە. دعوا ئەسلى دعوا، واو ھەرىكەتلىك ئالدى زەۋەر، واو نى ألف قا يەڭگۈشلىسەك دعاوا بولىدۇ. ئىككى ساكن ألف بىلەن واو نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن، ألف نى حذف قىلىمىز، دعوا بولىدۇ. دعت دعتا ئەسلى دعوت دعوتا، واو ھەرىكەتلىك، ئالدى زەۋەر، واو نى ألف قا يەڭگۈشلىسەك دعوات دعواتا بولىدۇ. ئىككى ساكن ألف بىلەن ت نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن، ألف نى حذف قىلىمىز، دعت دعتا بولىدۇ. دعون دعوت دعوتما دعوتما بىچ ياء غا ئېغىر، ياء نىڭ پىچىنى ئالدىغا بەرسەك دعوت دعوتما دعوتن دعوتنا ئۆز ئەسلىدە. دعا نىڭ مېھول دىعا

ئەسلى دەو، دەوا واول (فعل دىكى) نىڭ باراۋىرىدە كىسىر دىن كېيىن كەلگەن، ئۇنى ياغا يەڭگۈشلىسەك دىيىدۇ. دەوا ئەسلى دەووا واول (فعل دىكى) نىڭ باراۋىرىدە كىسىر دىن كېيىن كەلگەن، ئۇنى ياءغا يەڭگۈشلىسەك دىيىدۇ. پىچ ياءغا ئېغىر، ياءنىڭ پىچىنى ئالدىغا بەرسەك دۇغىو بولىدۇ. ئىككى ساكىن ياء بىلەن واول نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. ياءنى خذف قىلساق دەوا بولىدۇ. دەيت دەيتا دەين دەيت دەيتما دەيتما دەيت دەيتما دەيت دەيتا ئەسلى دەوت دەوتا دەون دەوت دەوتما دەوتما دەوت دەوت دەون، واول نىڭ باراۋىرىدە كىسىر دىن كېيىن كەلگەن، واولنى ياءغا يەڭگۈشلىسەك دەيت دەيتا دەين دەيت دەيتما دەيتما دەيت دەيتما دەيت دەيتا بولىدۇ.

فعل مضارع معلوم يدعو تدعو أَدْعُو نَدْعُو ئەسلى يدعو تدعو أَدْعُو نَدْعُو، پىچ واولغا ئېغىر، واولنىڭ پىچىنى تاشلىۋەتسەك يدعو تدعو أَدْعُو نَدْعُو بولىدۇ. يدعوان تدعوان ئۆز ئەسلىدە. يدعون تدعون ئەسلى يدعوون تدعوون، پىچ واولغا ئېغىر، واولنىڭ پىچىنى تاشلىۋەتسەك يدعوون تدعوون بولىدۇ. ئىككى ساكىن ئىككى واولنىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن، ئاۋۋالقى واولنى خذف قىلساق يدعون تدعون بولىدۇ. تدعين ئەسلى تدعون، زىر واولغا ئېغىر، واولنىڭ زىرىنى ئالدىغا بەرسەك ئالدىنىڭ ھەرىكىتىنى تاشلىغاندىن كېيىن تدعون بولىدۇ. واولساكىن ئالدى زىر، واولنى ياءغا يەڭگۈشلىسەك تدعين بولىدۇ. ئىككى ساكىن ئىككى ياءنىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن، ئاۋۋالقى ياءنى خذف قىلساق تدعين بولىدۇ يدعون تدعون ئۆز ئەسلىدە. يدعو نىڭ مېھولى يدعي تدعي أَدْعِي نَدْعِي ئەسلى يدعو تدعو

أدعو ندعو دؤر. واو تۆتىنچى كەلىمىدە فتح دىن كېيىن كەلگەن. واو نى ياء غا يەڭگۈشلىسەك يدعى تدعى ادعى ندعى بولىدۇ. ياء ھەرىكەتلىك، ئالدى زەۋەر، ياء نى ألف قا يەڭگۈشلىسەك يدعى تدعى ادعى ندعى بولىدۇ. يدعيان تدعيان ئەسلى يدعوان تدعوان. واو تۆتىنچى كەلىمىدە فتح دىن كېيىن كەلگەن. واو نى ياء غا يەڭگۈشلىسەك يدعيان تدعيان بولىدۇ. يدعون تدعون ئەسلى يدعوون تدعوون. واو تۆتىنچى كەلىمىدە فتح دىن كېيىن كەلگەن. واو نى ياء غا يەڭگۈشلىسەك يدعيون تدعيون بولىدۇ. ياء ھەرىكەتلىك، ئالدى زەۋەر، ياء نى ألف قا يەڭگۈشلىسەك يدعاون تدعاون بولىدۇ. ئىككى ساكىن ألف بىلەن واو نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. ألف نى حذف قىلساق يدعون تدعون بولىدۇ. تدعين ئەسلى تدعوين. واو تۆتىنچى كەلىمىدە فتح دىن كېيىن كەلگەن. واو نى ياء غا يەڭگۈشلىسەك تدعين بولىدۇ. ياء ھەرىكەتلىك، ئالدى زەۋەر، ياء نى ألف قا يەڭگۈشلىسەك تدعاين بولىدۇ. ئىككى ساكىن ألف بىلەن ياء نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. ألف نى حذف قىلساق تدعين بولىدۇ. يدعين تدعين ئەسلى يدعون تدعون. واو تۆتىنچى كەلىمىدە فتح دىن كېيىن بىرگە كەلگەن. واو نى ياء غا يەڭگۈشلىسەك يدعين تدعين بولىدۇ. دعا ماضى يدعو مضارع دعوا مصدر فهو داع اسم فاعل. داع ئەسلى داعو. واو ل نىڭ باراۋىرىدە كىسەر دىن كېيىن كەلگەن. واو نى ياء غا يەڭگۈشلىسەك داعي بولىدۇ. بىچ ياء غا ئېغىر، ياء نىڭ پىچىنى تاشلىساق داعين بولىدۇ. ئىككى ساكىن ياء بىلەن تىۋىن نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. ياء نى حذف قىلساق داع بولىدۇ. داعيان ئەسلى داعوان. واو ل نىڭ باراۋىرىدە كىسەر دىن كېيىن كەلگەن. واو نى ياء غا

يەڭگۈشلەسەك داغيان بولىدۇ. داغون ئەسلى داغون. واو ل نىڭ باراۋىرىدە كىسىر دىن كېيىن كەلگەن. واو نى يىا غا يەڭگۈشلەسەك داغون بولىدۇ. پىچ يا غا ئېغىر، يىا نىڭ پىچىنى ئالدىغا بېرىپ ئالدىنىڭ ھەرىكىتىنى ئېلىپ تاشلىغاندىن كېيىن داغون بولىدۇ. ئىككى ساكىن يىا بىلەن واو نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. يىا نى حذف قىلساق داغون بولىدۇ. داعية داغيتان داغيات ئەسلى داعوة داعوتان داغوات. واو ل نىڭ باراۋىرىدە كىسىر دىن كېيىن كەلگەن. واو نى يىا غا يەڭگۈشلەسەك داعية داغيتان داغيات بولىدۇ.

وذلك مدعو إسمُ مفعول: مدعو مدعوان مدعوون، مدعوة مدعوتان مدعوات ئەسلى مدعوو مدعووان مدعوون، مدعوة مدعوتان مدعوات ئىككى ئوخشاش حرف بىر كەلىمىدە كەلگەن. ئاۋۋالقى واو ساكىن، ئىككىنچى واو ھەرىكەتلىك. ئىدغامنىڭ شەرتى مەۋجۇت. واو نى واو غا ئىدغام قىلساق مدعو مدعوان مدعوون، مدعوة مدعوتان مدعوات بولىدۇ.

لم يدع لم تدع لم أدع لم ندع فعل جحد ئەسلى يدعو تدعو أدعو ندعو فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لم جازم نى كەلتۈرۈپ كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق حرف علة (حرف علة) كېسەل ھەرىپ ئۈچ بولۇپ، ئۇلار: واو، الف، يىا، ئۇنى تاشلىۋەتسەك لم يدع لم تدع لم أدع لم ندع بولىدۇ. لم يدعوا لم يدعوا لم تدعوا لم تدعوا لم تدعوا فعل جحد ئەسلى يدعون تدعون أدعون ندعون فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لم جازم نى كەلتۈرۈپ كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق نون إعراب، ئۇنى تاشلىۋەتسەك لم يدعوا لم يدعوا لم تدعوا لم تدعوا لم تدعوا فعل جحد ئەسلى يدعون تدعون أدعون ندعون فعل مضارع، ئۇنىڭ

ئالدىغا لم جازم نى كەلتۈرۈپ كەلمىنىڭ ئاخىرىغا قارىساق نون
 ضمير، ئۆز ھالى بىلەن قويىمىز، لم يدعون لم تدعون بولىدۇ.

لا يدعو لا يدعون لا يدعون، لا تدعو لا تدعون لا يدعون،
 لا تدعو لا تدعون لا تدعون، لا تدعين لا تدعون لا تدعون، لا
 أدعو لا ندعو فعل نفي مضارع غا ئوخشاش.

أدع أمر بلام تدعو دن ئىككى ئەمەل بىلەن أمر ئالىمىز.

ئاۋۋالقى ئەمەلدە كەلمىنىڭ ئاخىرىغا قارىساق حرف علة، ئۇنى
 تاشلىۋەتسەك تدع بولىدۇ. ئىككىنچى ئەمەل تاء حرف مضارعة

دۇر. ئۇنى تاشلىۋېتىپ يېنىغا قارىساق ساكن، ساكن بىلەن
 ئوقۇش تەس. كەلمىنىڭ عین نى پىچ، ئۇنىڭ ئالدىغا همزة وصل

مضموم نى كەلتۈرسەك أدع بولىدۇ. ادعوا ادعي ادعوا أمر
 بلام تدعون تدعون تدعين تدعون دن ئىككى ئەمەل بىلەن أمر

ئالىمىز، ئاۋۋالقى ئەمەلدە كەلمىنىڭ ئاخىرىغا قارىساق نون
 إعراب ئۇنى تاشلىۋەتسەك تدعوا تدعو تدعي تدعوا بولىدۇ.

ئىككىنچى ئەمەل تاء حرف مضارعة دۇر. ئۇنى تاشلىۋېتىپ
 يېنىغا قارىساق ساكن، ساكن بىلەن ئوقۇش تەس.

كەلمىنىڭ عین نى پىچ. ئۇنىڭ ئالدىغا همزة وصل مضموم نى
 كەلتۈرسەك ادعوا ادعوا ادعي ادعوا بولىدۇ. ادعون أمر بلام

تدعون دن ئىككى ئەمەل بىلەن أمر ئالىمىز، ئاۋۋالقى ئەمەلدە
 كەلمىنىڭ ئاخىرىغا قارىساق نون ضمير، ئۆز ھالى بىلەن

قويىمىز، تدعون بولىدۇ. ئىككىنچى ئەمەل تاء حرف مضارعة دۇر.
 ئۇنى تاشلىۋېتىپ يېنىغا قارىساق ساكن. ساكن بىلەن ئوقۇش

تەس، كەلمىنىڭ عین نى پىچ، ئۇنىڭ ئالدىغا همزة وصل مضموم
 نى گەلتۈرسەك ادعون بولىدۇ.

ليدع لتدع لأدع لندع أمر بالام ئەسلى يدعو تدعو ادعو

ندعو فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لام امر نى كەلتۈرۈپ كەلمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق حرف علة، ئۇنى تاشلىۋېتىمىز، ليدع لئدع لآدع لئدع بولىدۇ. ليدعوا ليدعوا لئدعوا امر بالام ئەسلى يدعوان يدعون تدعوان فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لام امر نى كەلتۈرۈپ كەلمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق نون إعراب، ئۇنى تاشلىۋېتىمىز، ليدعوا ليدعوا لئدعوا بولىدۇ. ليدعون امر بالام ئەسلى يدعون فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لام امر نى كەلتۈرۈپ كەلمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق نون ضمير، ئۆز ھالى بىلەن قويىمىز، ليدعون بولىدۇ.

لا تدع لا يدع لا أدع لا ندع فعل هي ئەسلى تدع يدع أدع ندع فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لام هي نى كەلتۈرۈپ كەلمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق حرف علة، ئۇنى تاشلىۋەتسەك لا تدع لا يدع لا أدع لا ندع بولىدۇ. لا تدعوا لا تدعي لا تدعوا لا يدعوا لا يدعوا فعل هي ئەسلى تدعوان تدعون تدعين تدعوان يدعوان يدعون فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لام هي نى كەلتۈرۈپ كەلمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق نون إعراب، ئۇنى تاشلىۋېتىمىز، لا تدعوا لا تدعوا لا تدعي لا تدعوا لا يدعوا بولىدۇ. لا تدعون لا يدعون فعل هي ئەسلى تدعون يدعون فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لام هي نى كەلتۈرۈپ كەلمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق نون ضمير، ئۆز ھالى بىلەن قويىمىز، لا تدعون لا يدعون بولىدۇ.

مدع إِسْمُ زَمَانٍ وَإِسْمُ مَكَانٍ ئەسلى مدعو. واو تۆتىنچى كەلىمىدە فَتْحٌ دىن كېيىن كەلگەن. واو نى ياء غا يەڭگۈشلىسەك مدعي بولىدۇ. ياء ھەرىكەتلىك، ئالدى زەۋەر، ياء نى أَلْفٌ قَا يەڭگۈشلىسەك ئىككى ساكن أَلْفٌ بىلەن تىۋىن نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. أَلْفٌ نى حذف قىلساق مدع بولىدۇ. مدعيان

ئەسلى مدعو، او تۆتىنچى كەلىمىدە فتح دىن كېيىن كەلگەن. او نى ياء غا يەڭگۈشلىسەك مدعيان بولىدۇ. مداعي ئەسلى مداعو، او ئاخىرقى تەرەپتە كەلگەن. او نى ياء غا يەڭگۈشلىسەك مداعي بولىدۇ. پىچ ياء غا ئېغىر، ياء نىڭ پىچنى تاشلىساق مداعي بولىدۇ.

مدع اسمُ آله ئەسلى مدعو، او تۆتىنچى كەلىمىدە فتح دىن كېيىن كەلگەن. او نى ياء غا يەڭگۈشلىسەك مدعي بولىدۇ. ياء ھەرىكەتلىك، ئالدى زەۋەر، ياء نى ألف قا يەڭگۈشلىسەك مدعان بولىدۇ. ئىككى ساكن ألف بىلەن تىنوين نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. ألف نى حذف قىلساق مدع بولىدۇ. مدعيان ئەسلى مدعو، او تۆتىنچى كەلىمىدە فتح دىن كېيىن كەلگەن. او نى ياء غا يەڭگۈشلىسەك مدعيان بولىدۇ. مداعي ئەسلى مداعيو، او ئاخىرقى تەرەپتە كەلگەن. او نى ياء غا يەڭگۈشلىسەك مداعيو بولىدۇ. ئىككى ئوخشاش حرف بىر كەلىمىدە كەلگەن. ئاۋۋالقى ياء ساكن، ئىككىنچى ياء ھەرىكەتلىك، ئىدغامنىڭ شەرتى مەۋجۇت، ياء نى ياء دا ئىدغام قىلساق مداعي بولىدۇ.

أدعي اسمُ تفضيل ئەسلى ادعو، او، تۆتىنچى كەلىمىدە فتح دىن كېيىن كەلگەن. او نى ياء غا يەڭگۈشلىسەك ادعي بولىدۇ. ياء ھەرىكەتلىك، ئالدى زەۋەر، ياء نى ألف قا يەڭگۈشلىسەك ادعي بولىدۇ. ادعيان ئەسلى ادعو، او، تۆتىنچى كەلىمىدە فتح دىن كېيىن كەلگەن. او نى ياء غا يەڭگۈشلىسەك ادعيان بولىدۇ. ادعون ئەسلى ادعون، او تۆتىنچى كەلىمىدە فتح دىن كېيىن كەلگەن. او نى ياء غا يەڭگۈشلىسەك ادعيون بولىدۇ. ياء ھەرىكەتلىك، ئالدى زەۋەر، ياء نى ألف قا يەڭگۈشلىسەك ادعاون

كېيىن يرميون ترميون بولىدۇ. ئىككى ساكن ياء بىلەن واو نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. ياء نى حذف قىلساق يرمون ترمون بولىدۇ. ترمين ئەسلى ترمين، زىر ياي غا ئېغىر، ياء نىڭ زىرىنى تاشلىساق ترمين بولىدۇ. ئىككى ساكن ئىككى ياء نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. ئاۋۋالقى ياء نى حذف قىلساق ترمين بولىدۇ. يرمين ترمين ئۆز ئەسلىدە. فعل مضارع مېھولۇ يرمي ترمي ارمني نرمي ئەسلى يرمي ترمي ارمني نرمي، ياء ھەرىكەتلىك، ئالدى زەۋەر، ياء نى ألف قا يەڭگۈشلىسەك يرمي ترمي ارمني بولىدۇ. يرميان ترميان ئۆز ئەسلىدە. يرمون ترمون ئەسلى يرميون ترميون، ياء ھەرىكەتلىك، ئالدى زەۋەر، ياء نى ألف قا يەڭگۈشلىسەك يرميان ترميان بولىدۇ. ئىككى ساكن ألف بىلەن واو نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. ألف نى حذف قىلساق يرمون ترمون بولىدۇ. ترمين ئەسلى ترمين، ياء ھەرىكەتلىك، ئالدى زەۋەر، ياء نى ألف قا يەڭگۈشلىسەك ترميان بولىدۇ. ئىككى ساكن ألف بىلەن واو نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. ألف نى حذف قىلساق ترمين ترمين بولىدۇ. يرمين ترمين ئۆز ئەسلىدە.

رمي ماضى يرمي مضارع رميا مصدر فهو رام إسم فاعل ئەسلى رامى، پىچ ياء غا ئېغىر، ياء نىڭ پىچنى تاشلىساق رامين بولىدۇ. ئىككى ساكن ياء بىلەن تىوين نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. ياء نى حذف قىلساق رام بولىدۇ. راميان ئۆز ئەسلىدە. رامون ئەسلى راميون، پىچ ياء غا ئېغىر، ياء نىڭ پىچنى ئالدىغا بېرىپ ئالدىنىڭ ھەرىكىتىنى ئېلىپ تاشلىغاندىن كېيىن راميون بولىدۇ. ئىككى ساكن ياء بىلەن واو نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. ياء نى حذف قىلساق رامون بولىدۇ. رامية راميتان راميات ئۆز ئەسلىدە.

وذاك مرمي إسمُ مفعول ئەسلى مرموي ئاخىرىغىچە. واو بىلەن يا بىر كەلىمىدە بىرگە كەلگەن. يا نىڭ ئالدى واو ساكىن، واو نى يا غا يەڭگۈشلىسەك مرمىي بولىدۇ ئاخىرىغىچە. ئىككى ئوخشاش ھەرپ بىر كەلىمىدە كەلگەن، ئىدغامنىڭ شەرتى مەۋجۇت، يا نى يا دا ئىدغام قىلساق مرمى مرميان مرميون، مرمىيە مرميتان مرميات بولىدۇ.

لم يرم لم ترم لم أرم لم نرم فعل جحد ئەسلى يرمى ترمى أرمى مرمىي فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لم جازم نى كەلتۈرۈپ كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق حرف علة يا، ئۇنى تاشلىۋەتسەك لم يرم لم ترم لم أرم لم نرم بولىدۇ. لم يرميا لم يرموا لم ترميا لم ترموا لم ترمى لم ترميا فعل جحد ئەسلى يرميان يرمون ترميان ترمون ترمين ترميان فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لم جازم نى كەلتۈرۈپ كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق نون إعراب، ئۇنى تاشلىۋېتىمىز. لم يرميا لم يرموا لم ترميا لم ترموا لم ترمى لم ترميا بولىدۇ. لم يرمين لم ترمين فعل جحد ئەسلى يرمين ترمين فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لم جازم نى كەلتۈرۈپ كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق نون ضمير، ئۆز ھالى بىلەن قويىمىز، لم يرمين لم ترمين بولىدۇ.

لا يرمي لا يرميان لا يرمون، لا ترمي لا ترميان لا يرمين، لا ترمي لا ترميان لا ترمون، لا ترمين لا ترميان لا ترمين، لا أرمي لا مرمىي فعل نفي مضارع غا ئوخشاش.

ارم أمر بىلام ترمي دن ئىككى ئەمەل بىلەن أمر ئالىمىز. ئاۋۋالقى ئەمەلدە كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق حرف علة، ئۇنى تاشلىۋېتىمىز، ترم بولىدۇ. ئىككىنچى ئەمەلدە تاء حرف مضارعة دۇر. ئۇنى تاشلىۋېتىپ يېنىغا قارساق ساكىن، ساكىن بىلەن

ئوقۇش تەس، كەلىمىنىڭ عىن نى پىچ ئەمەس. ئۇنىڭ ئالدىغا ھىز
 وصل مكسور نى كەلتۈرسەك ازم بولىدۇ. ارميا ارموا ارمي ارميا
 امر بىلام ئەسلى ترميان ترمون ترمين ترميان دىن ئىككى ئەمەل
 بىلەن امر ئالىمىز، ئاۋۋالقى ئەمەلدە كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا
 قارساق نون اعراب، ئۇنى تاشلىۋېتىمىز. ترميا ترموا ترمي ترميا
 بولىدۇ. ئىككىنچى ئەمەلدە تاء حرف مضارعة دۇر. ئۇنى
 تاشلىۋېتىپ يېنىغا قارساق ساكىن، ساكىن بىلەن ئوقۇش
 تەس، كەلىمىنىڭ عىن نى پىچ ئەمەس، ئۇنىڭ ئالدىغا ھىز وصل
 مكسور نى كەلتۈرىمىز. ارميا ارموا ارمي ارميا بولىدۇ. ارمين امر
 بىلام ترمين دىن ئىككى ئەمەل بىلەن امر ئالىمىز، ئاۋۋالقى
 ئەمەلدە كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق نون ضمير، ئۆز ھالى
 بىلەن قويىمىز، ترمين بولىدۇ. ئىككىنچى ئەمەلدە تاء حرف
 مضارعة دۇر. ئۇنى تاشلىۋېتىپ يېنىغا قارساق ساكىن، ساكىن
 بىلەن ئوقۇش تەس، كەلىمىنىڭ عىن نى پىچ ئەمەس، ئۇنىڭ
 ئالدىغا ھىز وصل مكسور نى كەلتۈرسەك ارمين بولىدۇ.

ليرمي لترمى لأرمى لترمى امر بالام ئەسلى يرمي ترمي ارمي
 نرمي فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لام امر نى كەلتۈرۈپ
 كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق حرف علة، ئۇنى تاشلىۋېتىمىز.
 ليرم لترم لأرم لترم بولىدۇ. ليرميا ليرموا ليرميا امر بالام ئەسلى
 يرميان يرمون ترميان فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لام امر نى
 كەلتۈرۈپ كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق نون اعراب، ئۇنى
 تاشلىۋېتىمىز. ليرميا ليرموا ليرميا بولىدۇ. ليرمين امر بالام ئەسلى
 يرمين، ئۇنىڭ ئالدىغا لام امر نى كەلتۈرۈپ كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا
 قارساق نون ضمير، ئۆز ھالى بىلەن قويىمىز، ليرمين بولىدۇ.

لا ترم لا يرم لا ارم لا نرم فعل هي ئەسلى ترمي يرمي ارمي

نرمى فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لاءى ھى نى كەلتۈرۈپ كەلمىنىڭ ئاخىرىغا قارىساق حرف علة، ئۇنى تاشلىۋېتىمىز، لا ترم لا يرم لا ارم لا نرم بولىدۇ. لا ترميا لا ترموا لا ترمي لا ترميا لا يرميا لا يرموا فعل ھى ئەسلى ترميان ترمون ترمين ترميان يرميان يرمون فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لاءى ھى نى كەلتۈرۈپ كەلمىنىڭ ئاخىرىغا قارىساق نون اعراب، ئۇنى تاشلىۋېتىمىز. لا ترميا لا ترموا لا ترمي لا ترميا لا يرميا لا يرموا بولىدۇ. لا ترمين لا يرمين فعل ھى ئەسلى ترمين يرمين فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لاءى ھى نى كەلتۈرۈپ كەلمىنىڭ ئاخىرىغا قارىساق نون ضمير، ئۆز ھالى بىلەن قويىمىز. لا ترمين لا يرمين بولىدۇ.

مرمى اسمُ زمان واسمُ مكان ئەسلى مرمي، ياء ھەرىكەتلىك، ئالدى زەۋەر، ياء نى اَلْف قا يەڭگۈشلىسەك مرمان بولىدۇ. ئىككى ساكىن اَلْف بىلەن تىۋىن نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. اَلْف نى حذف قىلساق مرمى بولىدۇ. مرميان ئۆز ئەسلىدە. مرامي ئەسلى مرامي، بىچ ياء غا ئېغىر، ياء نىڭ پىچىنى تاشلىۋەتسەك مرامي بولىدۇ.

مرمى اسمُ آلة ئەسلى مرمي، ياء ھەرىكەتلىك، ئالدى زەۋەر، ياء نى اَلْف قا يەڭگۈشلىسەك مرمان بولىدۇ. ئىككى ساكىن اَلْف بىلەن تىۋىن نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. اَلْف نى حذف قىلساق مرمى بولىدۇ. مرميان ئۆز ئەسلىدە. مرامي ئەسلى مرامي، ئىككى ئوخشاش ھەرپ بىر كەلىمىدە كەلگەن. ئاۋۋالقىسى ساكىن، ئىككىنچىسى ھەرىكەتلىك، ئىدىغامنىڭ شەرتى مەۋجۇت، ياء نى ياء دا ئىدىغام قىلساق مرامي بولىدۇ.

أرمى اسمُ تفضيل ئەسلى أرمي، ياء ھەرىكەتلىك، ئالدى زەۋەر، ياء نى اَلْف قا يەڭگۈشلىسەك أرمى بولىدۇ. ارميان ئۆز ئەسلىدە.

ارمون ئەسلى أرميون، ياء ھەرىكەتلىك، ئالدى زەۋەر، ياء نى ألف قا يەڭگۈشلىسەك أرماون بولىدۇ. ئىككى ساكىن ألف بىلەن واو نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. ألف نى حذف قىلساق ارمون بولىدۇ. رمي رميان رميات ئۆز ئەسلىدە.

وحى يىحى شۇ بابنىڭ ملتوي سىدۇر.

وحى ئەسلى وحى، ياء ھەرىكەتلىك، ئالدى زەۋەر، ياء نى ألف قا يەڭگۈشلىسەك وحى بولىدۇ. وحيا ئۆز ئەسلىدە. وحوا ئەسلى وحيوا، ياء ھەرىكەتلىك، ئالدى زەۋەر، ياء نى ألف قا يەڭگۈشلىسەك وحوا بولىدۇ. ئىككى ساكىن ألف بىلەن واو نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. ألف نى حذف قىلساق وحوا بولىدۇ. وحت وحتا ئەسلى وحيث وحيثا، يا ھەرىكەتلىك، ئالدى زەۋەر، ياء نى ألف قا يەڭگۈشلىسەك وحتا بولىدۇ. ئىككى ساكىن ألف بىلەن ت نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. ألف نى حذف قىلساق وحت وحتا بولىدۇ. وحين وحيث وحيثما وحيثم وحيث وحيثما وحيثن وحيث وحيثا ئۆز ئەسلىدە. وحى نىڭ مېھولۇ وحى وحيثا ئۆز ئەسلىدە. وحوا ئەسلى وحيوا، پىچ ياء غا ئېغىر، ياء نىڭ پىچىنى ئالدىغا بېرىپ ئالدىنىڭ ھەرىكىتىنى ئېلىپ تاشلىغاندىن كېيىن وحيوا بولىدۇ. ئىككى ساكىن ياء بىلەن واو نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. ياء نى حذف قىلساق وحوا بولىدۇ. وحيث وحيثا وحين وحيث وحيثما وحيثم وحيث وحيثما وحيثن وحيث وحيثا ئۆز ئەسلىدە.

فعل مضارع معلوم يحي تحي أحي نحي ئەسلى يسوحي توحى أوحى نوحى واو حرف مضارعة دىن كېيىن، كىسرى تىقىق دىن ئىلگىرى كەلگەن. واو نى حذف قىلساق يحي تحى أحي نحي بولىدۇ. پىچ ياء غا ئېغىر، ياء نىڭ پىچىنى تاشلىساق يحي تحى

أحي نحي بولسدۇ. يحيان تحيان ئەسلى يوحيان توحيان واو حرف مضارعة دس كبيين، كسر تحقيق دس ئىلگىرى كەلگەن، واو نى حذف قىلساق يحيان تحيان بولسدۇ. يحون تحون ئەسلى يوحيون توحيون واو حرف مضارعة دس كبيين، كسر تحقيق دس ئىلگىرى كەلگەن. واو نى حذف قىلساق يحيون تحيون بولسدۇ. بچ ياء غا ئېغىر، ياء نىڭ پىچىنى ئالدىغا بېرىپ ئالدىنىڭ ھەرىكىتىنى ئېلىپ تاشلىغاندىن كېيىن يحيون تحيون بولسدۇ. ئىككى ساكن ياء بىلەن واو نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. ياء نى حذف قىلساق يحون تحون بولسدۇ. تحين ئەسلى تحين، زىر ياء غا ئېغىر، ياء نىڭ زىرىنى تاشلىساق تحين بولسدۇ. ئىككى ساكن ئىككى ياء نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. ئاۋۋالقى ياء نى حذف قىلساق توحين بولسدۇ. واو حرف مضارعة دس كبيين كسر تحقيق دس ئىلگىرى كەلگەن. واو نى حذف قىلساق تحين بولسدۇ. يحين تحين ئەسلى يوحين توحين واو حرف مضارعة دس كبيين، كسر تحقيق دس ئىلگىرى كەلگەن. واو نى حذف قىلساق يحين تحين بولسدۇ. فعل مضارع مجهول يوحى توحى أوحى نوحى ئەسلى يوحى توحى أوحى نوحى، ياء ھەرىكەتلىك، ئالدى زەۋەر، ياء نى ألف فا يەڭگۈشلىسەك يوحى توحى أوحى نوحى بولسدۇ. يوحيان توحيان ئۆز ئەسلىدە. يوحون توحون ئەسلى يوحيون توحيون، ياء ھەرىكەتلىك، ئالدى زەۋەر، يا نى ألف قا يەڭگۈشلىسەك يوحاون توحاون بولسدۇ. ئىككى ساكن ألف بىلەن واو نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. ألف نى حذف قىلساق يوحون توحون بولسدۇ. توحين ئەسلى توحين، ياء ھەرىكەتلىك، ئالدى زەۋەر، يا نى ألف قا يەڭگۈشلىسەك توحاين بولسدۇ. ئىككى ساكن ألف بىلەن واو نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. ألف نى حذف قىلساق توحين

بولىدۇ. يوحىن توحىن ئۆز ئەسلىدە.

وحى ماضى يىحى مضارع وحىا مصدر فهو واح إسْمُ فاعل ئەسلى واحى، بىچ ياء غا ئېغىر، ياء نىڭ پىچىنى تاشلىۋەتسەك واحىن بولىدۇ. ئىككى ساكىن ياء بىلەن نون تىۋىن نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. ياء نى حذف قىلساق واح بولىدۇ. واحىان ئۆز ئەسلىدە. واحون ئەسلى واحيون، بىچ ياء غا ئېغىر، ياء نىڭ پىچىنى ئالدىغا بېرىپ ئالدىنىڭ ھەرىكىتىنى ئېلىپ تاشلىغاندىن كېيىن واحيون بولىدۇ. ئىككى ساكىن ياء بىلەن واو نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. ياء نى حذف قىلساق واحون بولىدۇ. واحية واحيتان واحيات ئۆز ئەسلىدە.

وذاك موحى إسْمُ مفعول ئاخىرىغىچە ئەسلى موحوي، واو بىلەن ياء بىر كەلىمىدە بىرگە كەلگەن. ياء نىڭ ئالدى واو ساكىن، واو نى ياء غا يەڭگۈشلىسەك موحى بولىدۇ ئاخىرىغىچە. ئىككى ئوخشاش حرف بىر كەلىمىدە كەلگەن، ئىدغامنىڭ شەرتى مەۋجۇت. ياء نى ياء دا ئىدغام قىلساق موحى بولىدۇ ئاخىرىغىچە. ياء غا زىر مۇناسىپ بولسۇن دەپ ئالدىغا زىر ھەرىكىتىنى بەرسەك موحى موحيان موحيون موحية موحيتان موحيات بولىدۇ.

لم يىح لم تح لم أح لم نح فعل جحد ئەسلى يىحى تحى أحى نحى فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لم جازم نى كەلتۈرۈپ كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارىساق حرف علة، ئۇنى تاشلىساق لم يىح لم تح لم أح لم نح بولىدۇ. لم يىحيا لم يحوا لم تحيا لم تحوا لم تحى لم تحيا فعل جحد ئەسلى يىحيان يحون تحيان تحون تحيان فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لم جازم نى كەلتۈرۈپ كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارىساق نون إعراب، ئۇنى تاشلىۋېتىمىز. لم يىحيا لم يحوا لم تحيا لم تحوا لم تحى لم تحيا بولىدۇ.

لم يحين لم تحين فعل جحد ئەسلى يحين تحين فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لم جازم نى كەلتۈرۈپ كەلمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق نون ضمير، ئۆز ھالى بىلەن قويىمىز. لم يحين لم تحين بولىدى.

لا يحي لا يحيان لا يحون، لا تحي لا تحيان لا يحين، لا تحي لا تحيان لا تحون، لا تحين لا تحيان لا تحين، لا أحي لا تحي فعل نفي مضارع غا ئوخشاش.

ح أمر بلام تحي دن ئىككى ئەمەل بىلەن أمر ئالىمىز. ئاۋۋالقى ئەمەلدە كەلمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق حرف علة، ئۇنى تاشلىۋېتىمىز، تح بولىدۇ. ئىككىنچى ئەمەلدە تاء حرف مضارعة دۇر. ئۇنى تاشلىۋېتىپ يېنىغا قارساق ھەرىكەتلىك، ئۇنى ئۆز ھالى بىلەن قويىمىز، ح بولىدۇ. حيا حوا حي حيا أمر بلام تحيان تحون تحين تحيان دن ئىككى ئەمەل بىلەن أمر ئالىمىز. ئاۋۋالقى ئەمەلدە كەلمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق نون إعراب، ئۇنى تاشلىۋېتىمىز. تحيا تحو تحي تحيا بولىدۇ. ئىككىنچى ئەمەلدە تاء حرف مضارعة دۇر. ئۇنى تاشلىۋېتىمىز. يېنىغا قارساق ھەرىكەتلىك، ئۇنى ئۆز ھالى بىلەن قويىمىز، حيا حوا حي حيا بولىدۇ. حين أمر بلام تحين دن ئىككى ئەمەل بىلەن أمر ئالىمىز. ئاۋۋالقى ئەمەلدە كەلمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق نون ضمير، ئۆز ھالى بىلەن قويىمىز، تحين بولىدۇ. ئىككىنچى ئەمەلدە تاء حرف مضارعة دۇر. ئۇنى تاشلىۋېتىپ يېنىغا قارساق ھەرىكەتلىك، ئۇنى ئۆز ھالى بىلەن قويىمىز، حين بولىدۇ.

ليح لئح لأح لئح أمر بالام ئەسلى يحي تحي أحي نحى فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لام أمر نى كەلتۈرۈپ كەلمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق حرف علة، ئۇنى تاشلىۋېتىمىز. لئح لئح لأح لئح بولىدۇ. ليحيا ليحوا لئحيا أمر بالام ئەسلى يحيان يحون تحيان فعل

مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لام امر نى كەلتۈرۈپ كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق نون إعراب، ئۇنى تاشلىۋەتسەك ليحيا ليحوا لئحيا بولىدۇ. ليحيا امر بالام ئەسلى يحين فعل مضارع. ئۇنىڭ ئالدىغا لام امر نى كەلتۈرۈپ كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق نون ضمير، ئۆز ھالى بىلەن قويىمىز. ليحيا بولىدۇ.

لا تح لا يح لا أح لا نَح فعل هي ئەسلى تحي يحي يحي نحي فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لا هي نى كەلتۈرۈپ كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق حرف علة، ئۇنى تاشلىۋېتىمىز، لا تح لا يح لا أح لا نَح بولىدۇ. لا تحيا لا تحوا لا تحي لا تحيا لا يحيا لا يحوا فعل هي ئەسلى تحيان تحون تحين تحيان تحيان يحون فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لا هي نى كەلتۈرۈپ كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق نون إعراب، ئۇنى تاشلىۋېتىمىز، لا تحيا لا تحوا لا تحي لا تحيا لا يحيا لا يحوا بولىدۇ. لا تحين لا يحين فعل هي ئەسلى تحين يحين فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لا هي نى كەلتۈرۈپ كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق نون ضمير، ئۆز ھالى بىلەن قويىمىز، لا تحين لا يحين بولىدۇ.

موح إِسْمُ زَمَانٍ وَإِسْمُ مَكَانٍ ئەسلى موحى، يا ھەرىكەتلىك، ئالدى زەۋەر، يا نى أَلْفٌ قَا يەڭگۈشلىسەك موحان بولىدۇ. ئىككى ساكىن أَلْفٌ بىلەن تەنوين نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. أَلْفٌ نى حذف قىلساق موح بولىدۇ. موحان ئۆز ئەسلىدە. موحى ئەسلى موحى، بىچ يا غا ئېغىر، يا نىڭ بىچنى تاشلىساق موحى بولىدۇ.

ميح إِسْمُ آلَةٍ ئەسلى موحى، واو ساكىن ئالدى زىر، واو نى يا غا يەڭگۈشلىسەك موحى بولىدۇ. يا ھەرىكەتلىك، ئالدى زەۋەر. يا نى أَلْفٌ قَا يەڭگۈشلىسەك موحان بولىدۇ. ئىككى ساكىن أَلْفٌ بىلەن نون تەنوين نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. أَلْفٌ نى حذف

قىلساق مېچ بولىدۇ. مېحيان ئەسلى موحيان، واو ساكن ئالدى زىر، واو نى يا غا يەڭگۈشلىسەك مېحيان بولىدۇ. موأحي ئەسلى موأحي، ئىككى ئوخشاش حرف بىر كەلىمىدە كەلگەن، ئىدغامنىڭ شەرتى مەۋجۇت، يا نى يا دا ئىدغام قىلساق موأحي بولىدۇ.

أوحى إسمُ تفضيل ئەسلى أوحى، ياء ھەرىكە تىلىك، ئالدى زەۋەر، يا نى ألف قا يەڭگۈشلىسەك أوحى بولىدۇ. أوحىان ئۆز ئەسلىدە. أوحون ئەسلى أوحون، ياء ھەرىكە تىلىك، ئالدى زەۋەر، يا نى ألف قا يەڭگۈشلىسەك أوحاون بولىدۇ. ئىككى ساكن ألف بىلەن واو نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. ألف نى حذف قىلساق أوحون بولىدۇ. وحى وحيان وحيات ئۆز ئەسلىدە.

ثلاثي مجرد 6 بابتۇر.

1 (فعل يفعل فعلا ضرب يضرب ضربا فرّ يفرّ فرّا وعد يعد وعدا باع يبيع بيعا رمى يرمى رميا روي يروي رويًا

2 (فعل يفعل فعلا نصر ينصر نصرا ردّ يردّ ردّا قال يقول قولًا

دام يدوم دوما

3 (فعل يفعل فعلا فتح يفتح فتحا وضع يضع وضعًا رعى يرعى

رعيا

4 (فعل يفعل فعلا حمد يحمد حمدا عضّ يعضّ عضّا وضر يضر

وضرا وسع يسع وسعا يخاف يخاف خوفًا هاب يهاب هيبًا خشى

يخشى خشيا قوي يقوى قويا يحيى حيا وحي يوجي وجيا

5 (فعل يفعل فعلا نعم ينعم نعمًا ورث يرث ورثًا ولي يلي وليًا

6 (فعل يفعل فعلا شرف يشرف شرفًا حبّ يحبّ حبًّا طال

يطول طولًا رخو يرخو رخوًا

ثلاثي مزيد 12 بابتۇر .

- 1) (أفعال يفعل افعالا أكرم يكرم إكراما أحب يحب أو حسب
يوجب أيسر يوسر ئەسلى ييسر أقام يقيم ئەسلى يقوم أراب يريب
أهدي يهدي أروي يروي أوصي يوصي أبدي يودي
2) (فعل يفعل صرح يصرح جدد يجدد وحد يوحّد طيب يطيب
رَبِّي يربِّي سَوِي يسوِي حَبِي يحبي وفي يوفي
3) (فاعل يفاعل سافر يسافر حاب يحاب واطب يواظب جاوب
يجاوب طايب يطايب حابي يحابي داوي يداوي والي يوالي
4) (افعال يفتعل احتسب يحتسب احتج يحتج اتضح يتضح نك
ئەسلى اوتضح يوتضح، واو افتعل نك فاء سنىك ئودۇلدا!
كەلگەن، واو نى ت گە يەتگۈشلىسەك اتضح بولسۇ. ئىككى
ئوخشاش حرف بىر كەلىمىدە بىرگە كەلگەن. ئىدغامنىك شەرتى
مەۋجۇت، ت نى ت دا ئىدغام قىلساق اتضح يتضح بولسۇ. اتسر
يتسر اقتات يقات اكتال يكتال اختفي يختفي احتوي يحتوي اتقي
يتقي ئەسلى اوتقي يوتقي
5) (انفعال ينفعل انقض ينقض انقاد ينقاد انقاس ينقاس انزوي

ينزوي

- 6) (افعال يفعل اسود يسود ابيض يبيض ارعوي يرعوي
7) (افعال يفعال احمار يحمار اسواد يسواد ابيض يبيض
8) (تفاعل يتفعل تفصح يتفصح تجدد يتجدد تقضي يتقضي تروي
تروى تزىي يتزىي توفي يتوفي
9) (تفاعل يتفاعل تدارك يتدارك تصام يتصام توارث يتوارث
تزايد يتزايد تصابي يتصابي تداوي يتداوي توارى يتوارى
10) (استفعل يستفعل استخراج يستخرج استحب يستحب
استوجب يستوجب استجاب يستجيب استباح يستبئح استهدى
يستهدى استهوى يستهوى استحيى يستحيى استوفى يستوفى

11) افوعول يفوعول اجدودب يجدودب اعرووري يعرووري

12) افوعول يفوعول اجلوڈ يجلوڈ اجلواذا

رباعي مجرد 1 بابتور.

فعلل يفعلل فعلة و فعلا دحرج يدحرج دحرجة دحراجا

صرصر يصرصر وسوس يوسوس قلسى يقلسى ضوضى يوضى

رباعي مزيد 3 بابتور.

تفعلل يتفعلل تفعللا تدحرج يتدحرج متصلل يتصلل تقلسى

يتقلسى

افعلل يفعلل ابرنشق يبرنشق

افعلل يفعلل اقشعر يقشعر

ثلاثى مزيد نك بر قسم مؤهم ئهسلى چقىرش

ئوسوللىرى

أقام يقيم شو بابنك أجوف واو سدور.

أقام أقاما أقاموا أقامت أقامتا ئهسلى أقوم أقوما أقوموا أقومت

أقومتا. واو غا هريكهت ئېغىر، ئالدى ساكن، واو نك

هريكتمنى ئالدىغا بهرسهك أقوم أقوما أقوموا أقومت أقومتا

بولىدۇ. واو هؤكمهن متحرك ئالدى زهؤەر، واو نى ألف قا

يهگؤشلسهك أقام أقاما أقاموا أقامت أقامتا بولىدۇ. أقمن أقمت

أقمتما أقمتم أقمت أقمتما أقمتن أقمت أقمتا ئهسلى أقومن أقومت

أقومتما أقومتم أقومت أقومتما أقومتن أقومت أقومتا. واو غا

هريكهت ئېغىر، ئالدى ساكن، واو نك هريكتمنى ئالدىغا

بهرسهك أقومن أقومت أقومتما أقومتم أقومت أقومتا أقومتن أقومت

أقومتا بولىدۇ. واو هؤكمهن متحرك ئالدى زهؤەر، واو نى ألف قا

يهگؤشلسهك أقامن أقامت أقامتما أقامتم أقامت أقامتما أقامت

أقامت أقامتا بولىدۇ. ئمكى ساكن ألف بىلن ميم نك ئارسىدا

بىرگە كەلگەن. ألف نى حذف قىلساق أقمن أقمت أقمتا أقمتم
أقمت أقمتما أقمتن أقمت أقمتا بولىدۇ.

أقام نىڭ مجهولى أقيم أقيما أقيما أقيمت أقيمتا ئەسلى أقوم
أقوما أقوموا أقومت أقومتا. واو غا ھەرىكەت ئېغىر، ئالدى ساكن،
واو نىڭ ھەرىكىتىنى ئالدىغا بەرسەك أقوم أقوما أقوموا أقومت
أقومتا بولىدۇ، واو ساكن، ئالدى زىر، واو نى ياء غا
يەڭگۈشلىسەك أقيم أقيما أقيمت أقيمتا بولىدۇ. أقمن أقمت
أقمتا أقمتم أقمت أقمتا أقمتن أقمت ئەسلى أقومن أقومت
أقومتا أقومتم أقومت أقومتا أقومتن أقومت أقومتا. زىر واو غا
ئېغىر، ئالدى ساكن، واو نىڭ زىرىنى ئالدىغا بەرسەك أقومن
أقومت أقومتما أقومتم أقومت أقومتا أقومتن أقومت أقومتا بولىدۇ.
واو ساكن، ئالدى زىر، واو نى ياء غا يەڭگۈشلىسەك أقيمن أقيمت
أقيمتما أقيمتم أقيمت أقيمتا أقيمتن أقيمتا بولىدۇ. ئىككى
ساكن ياء بىلەن ميم نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. ياء نى حذف
قىلساق أقمن أقمت أقمتا أقمتم أقمت أقمتا أقمتن أقمت أقمتا
بولىدۇ.

يقيم يقيمان يقيمون، تقيم تقيمان (يقيمن)، تقيم تقيمان تقيمون،
تقيمين تقيمان (تقيمن)، أقيم نقيم ئەسلى يقوم يقومان يقومون، تقوم
تقومان (يقومون)، تقوم تقومان تقومون، تقومين تقومان (تقومون)، أقوم
نقوم، زىر واو غا ئېغىر، ئالدى ساكن، واو نىڭ زىرىنى ئالدىغا
بەرسەك يقوم يقومان يقومون، تقوم تقومان (يقومون)، تقوم تقومان
تقومون، تقومين تقومان (تقومون)، أقوم نقوم بولىدۇ. واو ساكن،
ئالدى زىر، واو نى ياء غا يەڭگۈشلىسەك يقيم يقيمان يقيمون، تقيم
تقيمان (يقيمن)، تقيم تقيمان تقيمون، تقيمين تقيمان (تقيمن)، أقيم
نقيم بولىدۇ. (يقيمن تقيمن ئەسلى يقومين تقومون، زىر واو غا ئېغىر،

ئالدى ساكن، واو نىڭ زىرىنى ئالدىغا بەرسەك يىقۇمۇن تقۇمۇن بولىدۇ. واو ساكن، ئالدى زىر، واو نى يىا غا يەڭگۈشلىسەك يىقىمۇن تقىمۇن بولىدۇ. ئىككى ساكن يىا بىلەن مېم نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. يىا نى حذف قىلساق يىقىمۇن تقىمۇن بولىدۇ.

يقوم نىڭ مېھۇلى يقام يقامان يقامون، تقام تقامان (يقىمۇن)، تقام تقامان تقامون، تقامىن تقامان (تقىمۇن)، أقام تقام ئەسلى يقوم يقومان يقومون، تقوم تقومان (يقومۇن)، تقوم تقومان تقومون، تقومىن تقومان (تقومۇن)، أقوم نقوم واو غا ھەرىكەت ئېغىر، واو نىڭ ھەرىكىتىنى ئالدىغا بەرسەك يقوم يقومان يقومون، تقوم تقومان (يقومۇن)، تقوم تقومان تقومون، تقومىن تقومان (تقومۇن)، أقوم نقوم بولىدۇ. واو ھۆكۈمەن متحرك ئالدى زەۋەر، واو نى ألف قا يەڭگۈشلىسەك يقام يقامان يقامون، تقام تقامان (يقىمۇن)، تقام تقامان تقامون، تقامىن تقامان (تقىمۇن)، أقام تقام بولىدۇ. (يقىمۇن تقىمۇن تقومون، واو ھۆكۈمەن متحرك ئالدى زەۋەر، واو نى ألف قا يەڭگۈشلىسەك يقامىن تقامىن بولىدۇ. ئىككى ساكن ألف بىلەن مېم نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. ألف نى حذف قىلساق يىقىمۇن تقىمۇن بولىدۇ.

أقام ماضى يقيم مضارع إقامة مصدر فهو مقيم إسمُ فاعل: مقيم مقيمان مقيمون، مقيمة مقيمتان مقيمتات ئەسلى مقوم مقومان مقومون، مقومة مقومتان مقومات زىر واو غا ئېغىر، ئالدى ساكن، واو نىڭ زىرىنى ئالدىغا بەرسەك مقوم مقومان مقومون مقومة مقومتان مقومات بولىدۇ. واو ساكن، ئالدى زىر، واو نى يىا غا يەڭگۈشلىسەك مقيم مقيمان مقيمون، مقيمة مقيمتان مقيمتات بولىدۇ.

وذاك مقام إسمُ مفعول، مقام مقامان مقامون، مقامة مقامتان مقامات ئەسلى مقوم مقومان مقومون، مقومة مقومتان مقومات، واو

غا ھەرىكەت ئېغىر، ۋاۋ نىڭ ھەرىكىتىنى ئالدىغا بەرسەك مەقوم مەقومان مەقومون، مەقۇمە مەقومتان مەقومات بولىدۇ. ۋاۋ ھۆكۈمەن مەتەرك ئالدى زەۋەر، ۋاۋ نى ئالف قا يەڭگۈشلىسەك مەقام مەقامان مەقامون، مەقۇمە مەقامتان مەقامات بولىدۇ.

لم يقيم لم تقم لم أقم لم نقم فعل جحد ئەسلى يقيم تقيم أقيم نقيم فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لم جازم نى كەلتۈرۈپ كەلمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق حرف صحيح ئۇنى ساكن قىلساق لم يقيم لم تقيم لم أقيم لم نقم بولىدۇ. ئىككى ساكن ياء بىلەن ميم نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. ياء نى حذف قىلساق لم يقيم لم تقم لم أقم لم نقم بولىدۇ. لم يقيما لم يقيموا لم تقيما لم تقيموا لم تقيما فعل جحد ئەسلى يقيما يقيمون تقيما تقيمون تقيما تقيمون فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لم جازم نى كەلتۈرۈپ كەلمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق نون إعراب، ئۇنى تاشلىۋەتسەك لم يقيما لم يقيموا لم تقيما لم تقيموا لم تقيما بولىدۇ. لم يقمن لم تقمن فعل جحد ئەسلى يقمن تقمن فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لم جازم نى كەلتۈرۈپ كەلمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق نون ضمير، ئۆز ھالى بىلەن قويىمىز. لم يقمن لم تقمن بولىدۇ.

لا يقيم لا يقيمون، لا تقيم لا تقيمون، لا يقيمن، لا تقمن، لا تقيمان لا تقيمون، لا تقيمين لا تقيمان لا تقمن، لا أقيم لا نقيم فعل نفي مضارع غا ئوخشاش.

أقم أمر بلام تقيم دن ئىككى ئەمەل بىلەن ئەمر ئالىمىز. ئاۋۋالقى ئەمەلدە كەلمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق حرف صحيح، ئۇنى ساكن قىلىمىز، تقيم بولىدۇ. ئىككى ساكن ياء بىلەن ميم نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. ياء نى حذف قىلساق تقيم بولىدۇ. ئىككىنچى ئەمەلدە تاء حرف مضارعة دۇر. ئۇنى تاشلىۋېتىپ

وَقِيَا، يَاء هەرىكەتلىك، ئالدى زەۋەر، ياء نى أَلْف قا يەڭگۈشلىسەك وَقَاوا بولىدۇ. ئىككى ساكىن أَلْف بىلەن واو نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. أَلْف نى حذف قىلساق وَقَاوا بولىدۇ. وَقْت وَقْتا ئەسلى وَقِيْت وَقِيْتا، ياء هەرىكەتلىك، ئالدى زەۋەر، ياء نى أَلْف قا يەڭگۈشلىسەك وَقَات وَقَاتا بولىدۇ. ئىككى ساكىن أَلْف بىلەن ت نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. أَلْف نى حذف قىلساق وَقْت وَقْتا بولىدۇ. وَقِيْن وَقِيْت وَقِيْتا وَقِيْت وَقِيْتا وَقِيْت وَقِيْتا وَقِيْت وَقِيْتا وَقِيْت وَقِيْتا ئۆز ئەسلىدە.

مجهولى وقى وقيا ئۆز ئەسلىدە. وقوا ئەسلى وقوا، پىچ ياء غا ئېغىر، ياء نىڭ پىچىنى ئالدىغا بېرىپ ئالدىنىڭ ھەرىكىتىنى ئېلىپ تاشلىغاندىن كېيىن وقوا بولىدۇ. ئىككى ساكىن ياء بىلەن واو نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. ياء نى حذف قىلساق وقوا بولىدۇ. وقِيْت وَقِيْتا وَقِيْن وَقِيْت وَقِيْتا وَقِيْت وَقِيْتا وَقِيْت وَقِيْتا وَقِيْت وَقِيْتا ئۆز ئەسلىدە.

فعل مضارع معلوم يوقى توفى أوفى نوقى ئەسلى يوقى توفى أوفى نوقى، پىچ ياء غا ئېغىر، ياء نىڭ پىچىنى تاشلىۋەتسەك يوقى توفى أوفى نوقى بولىدۇ. يوقيان توفيان ئۆز ئەسلىدە. يوقون توفون ئەسلى يوقون توفون، پىچ ياء غا ئېغىر، ياء نىڭ پىچىنى ئالدىغا بېرىپ ئالدىنىڭ ھەرىكىتىنى ئېلىپ تاشلىغاندىن كېيىن يوقون توفون بولىدۇ. ئىككى ساكىن ياء بىلەن واو نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. ياء نى حذف قىلساق يوقون توفون بولىدۇ. توفين ئەسلى توفين، زىر ياء غا ئېغىر، ياء نىڭ زىرىنى تاشلىۋەتسەك توفين بولىدۇ. ئىككى ساكىن ئىككى ياء نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. ئاۋۋالقى ياء نى حذف قىلساق توفين بولىدۇ. يوقين توفين ئۆز ئەسلىدە. فعل مضارع مجهول يوقى توفى

أَوْفِي نَوْفِي ئەسلى يَوْفِي تَوْفِي أَوْفِي نَوْفِي، ياء ھەرىكەتلىك، ئالدى زەۋەر، ياء نى ئالف قا يەڭگۈشلىسەك يَوْفِي تَوْفِي أَوْفِي نَوْفِي بولىدۇ. يَوْفِيان تَوْفِيان ئۆز ئەسلىدە. يَوْفون تَوْفون ئەسلى يَوْفِيون تَوْفِيون، ياء ھەرىكەتلىك، ئالدى زەۋەر، ياء نى ئالف قا يەڭگۈشلىسەك يَوْفاون تَوْفاون بولىدۇ. ئىككى ساكىن ئالف بىلەن واو نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. ئالف نى حذف قىلساق يَوْفون تَوْفون بولىدۇ. تَوْفِي نى ئەسلى تَوْفِي، ياء ھەرىكەتلىك، ئالدى زەۋەر، ياء نى ئالف قا يەڭگۈشلىسەك تَوْفان بولىدۇ. ئىككى ساكىن ئالف بىلەن ياء نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. ئالف نى حذف قىلساق تَوْفان بولىدۇ.

وَفِي مَاضِي يَوْفِي مَضَارِعُ تَوْفِيَةٌ مَصْدَرٌ فَهُوَ مَوْفٌ إِسْمٌ فَاعِلٌ ئەسلى مَوْفِي، پىچ ياء غا ئېغىر، ياء نىڭ پىچىنى تاشلىۋەتسەك مَوْفِي بولىدۇ. ئىككى ساكىن ياء بىلەن نون تىنوين نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. ياء نى حذف قىلساق مَوْف بولىدۇ. مَوْفِيان ئۆز ئەسلىدە. مَوْفون ئەسلى مَوْفِيون، پىچ ياء غا ئېغىر، ياء نىڭ پىچىنى ئالدىغا بېرىپ ئالدىنىڭ ھەرىكىتىنى ئېلىپ تاشلىغاندىن كېيىن مَوْفِيون بولىدۇ. ئىككى ساكىن ياء بىلەن واو نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. ياء نى حذف قىلساق مَوْفون بولىدۇ. مَوْفِي مَوْفِيان مَوْفِيات ئۆز ئەسلىدە.

وَذَاكَ مَوْفٌ إِسْمٌ مَفْعُولٌ ئەسلى مَوْفِي، ياء ھەرىكەتلىك، ئالدى زەۋەر، ياء نى ئالف قا يەڭگۈشلىسەك مَوْفان بولىدۇ. ئىككى ساكىن ئالف بىلەن نون تىنوين نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. ئالف نى حذف قىلساق مَوْف بولىدۇ. مَوْفِيان ئۆز ئەسلىدە. مَوْفون ئەسلى مَوْفِيون، يا ھەرىكەتلىك، ئالدى زەۋەر، ياء نى ئالف قا يەڭگۈشلىسەك مَوْفون بولىدۇ. مَوْفَا مَوْفَاتان مَوْفات ئەسلى مَوْفِيَةٌ

موقياتان موقيات، يا ههريكه تليك، ئالدى زهؤهر. ياء نى ألف قا
يهگگوشلسهك موفات موفاتان موفات بولىدۇ.

لم يوفّ لم توفّ لم أوفّ لم نوفّ فعل جحد ئەسلى يوفّي توفّي
أوفّي نوفي فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لم جازم نى كەلتۈرۈپ
كەلمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق حرف علة، ئۇنى تاشلىۋەتسەك لم
يوفّ لم توفّ لم أوفّ لم نوفّ بولىدۇ. لم يوفّيا لم يوفّوا لم توفّيا لم توفّوا
لم توفّي لم توفّيا فعل جحد ئەسلى يوفّيان يوفّون توفّيان توفّون توفّين
توفّيان فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لم جازم نى كەلتۈرۈپ
كەلمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق نون إعراب، ئۇنى تاشلىۋەتسەك لم
يوفّيا لم يوفّوا لم توفّيا لم توفّوا لم توفّي لم توفّين
فعل جحد ئەسلى يوفّين توفّين فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لم جازم
نى كەلتۈرۈپ كەلمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق نون ضمير، ئۇنى ئۆز
ھالى بىلەن قويىمىز. لم يوفّين لم توفّين بولىدۇ.

لا يوفّي لا يوفّيان لا يوفّون، لا توفّي لا توفّيان لا يوفّين، لا
توفّي لا توفّيان لا توفّون، لا توفّين لا توفّيان لا توفّين، لا أوفّي لا نوفّي
فعل نفي مضارع غا ئوخشاش.

وفّ أمر بلام توفّي دىن ئىككى ئەمەل بىلەن ئەمر
ئالسىز. ئاۋۋالقى ئەمەلدە كەلمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق حرف
علة يا، ئۇنى تاشلىۋېتىمىز. ئىككىنچى ئەمەلدە تاء حرف
مضارعة دۇر. ئۇنى تاشلىۋېتىپ بابىغا قارساق افعال بابى
ئەمەس، حرف مضارعة نىڭ يېنىغا قارساق ههريكه تليك، ئۇنى
ئۆز ھالى بىلەن قويىمىز، وفّ بولىدۇ. وفّيا وفّوا وفّي وفّيا أمر
بلام توفّيان توفّون توفّين توفّيان دىن ئىككى ئەمەل بىلەن ئەمر
ئالسىز. ئاۋۋالقى ئەمەلدە كەلمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق نون
إعراب، ئۇنى تاشلىۋېتىمىز، توفّيا توفّوا توفّي توفّيا بولىدۇ.

ئىككىنچى ئەمەلدە تاء حرف مضارعة دۇر. ئۇنى تاشلىۋېتىپ بابىغا قارساق افعال بابى ئەمەس، حرف مضارعة نىڭ يېنىغا قارساق ھەرىكەتلىك، ئۇنى ئۆز ھالى بىلەن قويىمىز، وقيما وقيما وقيما بولىدۇ. وقيما بىلەن توفىن دىن ئىككى ئەمەل بىلەن ئەمەس ئالىمىز. ئاۋۋالقى ئەمەلدە كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق نون ضمير، ئۇنى ئۆز ھالى بىلەن قويىمىز، توفىن بولىدۇ. ئىككىنچى ئەمەلدە تاء حرف مضارعة دۇر. ئۇنى تاشلىۋېتىپ بابىغا قارساق افعال بابى ئەمەس، حرف مضارعة نىڭ يېنىغا قارساق ھەرىكەتلىك، ئۇنى ئۆز ھالى بىلەن قويىمىز، وقيما بولىدۇ.

ليوف لتوف لأوف لنوف أمر بالام ئەسلى يوفي توفى أوفى نوفي فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لام امر نى كەلتۈرۈپ كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق حرف علة، ئۇنى تاشلىۋەتسەك ليوف لتوف لأوف لنوف بولىدۇ. ليوفيا ليوفوا لتوفيا أمر بالام ئەسلى يوفيان يوفون توفيان فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لام امر نى كەلتۈرۈپ كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق نون إعراب، ئۇنى تاشلىۋېتىمىز، ليوفيا ليوفوا لتوفيا بولىدۇ. ليوفين أمر بالام ئەسلى يوفين فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لام امر نى كەلتۈرۈپ كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق نون ضمير، ئۇنى ئۆز ھالى بىلەن قويىمىز، ليوفين بولىدۇ.

لا توف لا يوف لا أوف لا نوف فعل هي ئەسلى توفى يوفى أوفى نوفى فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لاء هي نى كەلتۈرۈپ كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق حرف علة، ئۇنى تاشلىۋەتسەك لا توف لا يوف لا أوف لا نوف بولىدۇ. لا توفيا لا توفوا لا توفى لا

توفيا لا يوفيا لا يوقوا فعل هي ئەسلى توفيان توفون توفين توفيان يوقين، ئۇنىڭ ئالدىغا لاء هي نى كەلتۈرۈپ كەلمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق نون إعراب، ئۇنى تاشلىمۇتسەك لا توفيا لا توفوا لا توفى لا توفيا لا يوفيا لا يوقوا بولىدۇ. لا توفين لا يوقين فعل هي ئەسلى توفين يوقين، ئۇنىڭ ئالدىغا لام هي نى كەلتۈرۈپ كەلمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق نون ضمير، ئۇنى ئۆز ھالى بىلەن قويمىز، لا توفين لا يوقين بولىدۇ. موقى اسم زمان واسم مكان مصدر ميمى مشترك اسم مفعول ئارىسىدا.

والى يوالى شۇ بابنىڭ ملتو سدۇر.

والى نىڭ ئەسلى والى، ياء ھەرىكەتلىك، ئالدى زەۋەر، ياء نى ألف قا يەڭگۈشلىسەك والى بولىدۇ. واليا ئۆز ئەسلىدە. والوا نىڭ ئەسلى واليوا، ياء ھەرىكەتلىك، ئالدى زەۋەر، ياء نى ألف قا يەڭگۈشلىسەك والاوا بولىدۇ. ئىككى ساكن ألف بىلەن واو نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. ألف نى حذف قىلساق والوا بولىدۇ. والت والتا نىڭ ئەسلى واليت واليتا، ياء ھەرىكەتلىك، ئالدى زەۋەر، ياء نى ألف قا يەڭگۈشلىسەك والات والاتا بولىدۇ. ئىككى ساكن ألف بىلەن ت نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. ألف نى حذف قىلساق والت والتا بولىدۇ. والين واليت واليتما واليتم واليت واليتما واليتم واليتا ئۆز ئەسلىدە.

والى نىڭ مېھولى وولى ووليا ئۆز ئەسلىدە. واو دىن كېيىن واو نىڭ كېلىپ قېلىشى والى نى مېھول قىلساق والى بولۇپ ألف ساكن ئالدى پىچ بولسا واو غا يەڭگۈشلەش قائىدە كۈللى. بۇنىڭ بايانى تۆۋەندە كېلىدۇ: وولوا نىڭ ئەسلى ووليا، پىچ ياء غا ئېغىر، ياء نىڭ پىچىنى ئالدىغا بېرىپ ئالدىنىڭ ھەرىكەتىنى ئېلىپ تاشلىغاندىن كېيىن ووليا بولىدۇ. ئىككى ساكن ياء

بىلەن واو نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. ياء نى حذف قىلساق
 وولوا بولىدۇ. ووليت ووليتا وولين ووليت ووليتما ووليتم ووليت
 ووليتما ووليتن ووليت وولينا ئۆز ئەسلىدە. فعل مضارع معلوم يوالي
 توالي أوالي نوالي ئەسلى يوالي توالي أوالي نوالي بىچ ياء غا ئېغىر، ياء
 نىڭ پىچىنى تاشلىساق يوالي توالي أوالي نوالي بولىدۇ. يواليان
 تواليان ئۆز ئەسلىدە. يوالون توالون ئەسلى يواليون تواليون، بىچ ياء
 غا ئېغىر، ياء نىڭ پىچىنى ئالدىغا بېرىپ ئالدىنىڭ ھەرىكىتىنى
 ئېلىپ تاشلىغاندىن كېيىن يواليون تواليون بولىدۇ. ئىككى
 ساكىن ياء بىلەن واو نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. ياء نى حذف
 قىلساق يوالون توالون بولىدۇ. توالين ئەسلى توالين، زىرياء غا
 ئېغىر، ياء نىڭ زىرىنى تاشلىساق توالين بولىدۇ. ئىككى ساكىن
 ئىككى ياء نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. ئاۋۋالقى ياء نى حذف
 قىلساق توالين بولىدۇ. يوالين توالين ئۆز ئەسلىدە.

فعل مضارع مجهول يوالي توالي أوالي نوالي ياء ھەرىكەتلىك،
 ئالدى زەۋەر، ياء نى ألف قا يەڭگۈشلىسەك يوالي توالي أوالي نوالي
 بولىدۇ. يواليان تواليان ئۆز ئەسلىدە. يوالون توالون ئەسلى يواليون
 تواليون، ياء ھەرىكەتلىك، ئالدى زەۋەر، ياء نى ألف قا
 يەڭگۈشلىسەك يوالاون توالاون بولىدۇ. ئىككى ساكىن ألف
 بىلەن واو نىڭ ئارىسىدا، ألف نى حذف قىلساق يوالون توالون
 بولىدۇ. توالين ئەسلى توالين، ياء ھەرىكەتلىك، ئالدى زەۋەر، ياء نى
 ألف قا يەڭگۈشلىسەك توالاين بولىدۇ. ئىككى ساكىن ألف بىلەن
 ياء نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. ألف نى حذف قىلساق توالين
 بولىدۇ. يوالين توالين ئۆز ئەسلىدە.

والي ماضى يوالي مضارع موالية مصدر موال اسم فاعل ئەسلى
 موالى، بىچ ياء غا ئېغىر، ياء نىڭ پىچىنى تاشلىساق موالين

بولىدۇ. ئىككى ساكىن ياء بىلەن نون تىۋىن نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. ياء نى حذف قىلساق موال بولىدۇ. مواليان ئۆز ئەسلىدە. موالون نىڭ ئەسلى مواليون، بىچ ياء غا ئېغىر، ياء نىڭ پىچىنى ئالدىغا بېرىپ ئالدىنىڭ ھەرىكىتىنى ئېلىپ تاشلىغاندىن كېيىن مواليون بولىدۇ. ئىككى ساكىن ياء بىلەن واو نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. ياء نى حذف قىلساق موالون بولىدۇ. موالية مواليتان مواليات ئۆز ئەسلىدە.

موالا إِسْمٌ مَفْعُولٌ ئەسلى موالى، ياء ھەرىكەتلىك، ئالدى زەۋەر، ياء نى أَلْفٌ قا يەڭگۈشلىسەك موالان بولىدۇ. ئىككى ساكىن ياء بىلەن نون تىۋىن نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. ياء نى حذف قىلساق موالا بولىدۇ. مواليان ئۆز ئەسلىدە. موالون نىڭ ئەسلى مواليون، ياء ھەرىكەتلىك، ئالدى زەۋەر، ياء نى أَلْفٌ قا يەڭگۈشلىسەك موالاون بولىدۇ. ئىككى ساكىن أَلْفٌ بىلەن واو نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. أَلْفٌ نى حذف قىلساق موالون بولىدۇ. موالات موالاتان موالات ئەسلى موالية مواليتان مواليات، ياء ھەرىكەتلىك، ئالدى زەۋەر، ياء نى أَلْفٌ قا يەڭگۈشلىسەك موالات موالاتان موالات بولىدۇ.

لم يوال لم توال لم أوال لم نوال فعل جحد ئەسلى يوالى توالى
 أوالى نوالى فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لم جازم نى كەلتۈرۈپ
 كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارىساق حرف علة ياء، ئۇنى تاشلىۋەتسەك
 لم يوال لم توال لم أوال لم نوال بولىدۇ. لم يواليا لم يوالوا لم تواليا لم
 توالوا لم توالى لم تواليا فعل جحد ئەسلى يواليان يوالون تواليان
 توالون توالين تواليان فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لم جازم نى
 كەلتۈرۈپ كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارىساق نون إعراب، ئۇنى
 تاشلىۋەتسەك لم يواليا لم يوالوا لم تواليا لم توالوا لم توالى لم تواليا

بولسۇدۇ. لم يوالين لم توالين ئەسلى يوالين توالين فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لم جازم نى كەلتۈرۈپ كەلمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق نون ضمير، ئۇنى ئۆز ھالى بىلەن قويمىز، لم يوالين لم توالين بولىدۇ.

لا يوالي لا يواليان لا يوالون، لا توالي لا تواليان لا يوالين، لا توالي لا تواليان لا توالون، لا توالين لا تواليان لا توالين، لا أوالي لا نوالي فعل نفي بولۇپ، فعل مضارع غا ئوخشاش.

وال أمر بلام توالي دن ئىككى ئەمەل بىلەن ئەمر ئالىمىز.

ئاۋۋالقى ئەمەلدە كەلمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق حرف علة، ئۇنى تاشلىۋەتسەك توال بولىدۇ. ئىككىنچى ئەمەلدە تاء حرف مضارعة دۇر. ئۇنى تاشلىۋېتىپ، ئۇنىڭ بابىغا قارساق افعال بابىدىن ئەمەس. حرف مضارعة نىڭ يېنىغا قارساق ھەرىكەتلىك، ئۇنى

ئۆز ھالى بىلەن قويمىز، وال بولىدۇ. واليا والوا والي واليا أمر بلام تواليان توالون توالين تواليان دن ئىككى ئەمەل بىلەن ئەمر ئالىمىز. ئاۋۋالقى ئەمەلدە كەلمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق نون

إعراب، ئۇنى تاشلىۋەتسەك تواليا توالوا توالي تواليا بولىدۇ. ئىككىنچى ئەمەلدە تاء حرف مضارعة دۇر. ئۇنى تاشلىۋېتىپ بابىغا قارساق افعال بابىدىن ئەمەس، حرف مضارعة نىڭ يېنىغا قارساق ھەرىكەتلىك، ئۇنى ئۆز ھالى بىلەن قويمىز، واليا والوا

والي واليا بولىدۇ. والين أمر بلام توالين دن ئىككى ئەمەل بىلەن ئەمر ئالىمىز. ئاۋۋالقى ئەمەلدە كەلمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق نون ضمير، ئۇنى ئۆز ھالى بىلەن قويمىز، توالين بولىدۇ.

ئىككىنچى ئەمەلدە تاء حرف مضارعة دۇر. ئۇنى تاشلىۋېتىپ، بابىغا قارساق افعال بابىدىن ئەمەس، حرف مضارعة نىڭ يېنىغا قارساق ھەرىكەتلىك، ئۇنى ئۆز ھالى بىلەن قويساق والين بولىدۇ.

ليوالي لتوالي لأوالي لتوالي أمر بالام ئەسلى يوالي توالي أوالي نوالي فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لام امرنى كەلتۈرۈپ كەلمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق حرف علة، ئۇنى تاشلىۋەتسەك ليوالي لتوالي لأوالي لتوالي بولىدۇ. ليوالي ليوالوا لتوالي أمر بالام ئەسلى يواليان يوالون تواليان فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لام امرنى كەلتۈرۈپ كەلمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق نون إعراب، ئۇنى تاشلىۋەتسەك ليوالي ليوالوا لتوالي بولىدۇ. ليوالين أمر بالام ئەسلى يوالين فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لام امرنى كەلتۈرۈپ كەلمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق نون ضمير، ئۇنى ئۆز ھالى بىلەن قويىمىز، ليوالين بولىدۇ.

لا توال لا يوال لا أوال لا نوال فعل هي ئەسلى توالي يوالي أوالي نوالي فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لاء هي نى كەلتۈرۈپ كەلمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق حرف علة، ئۇنى تاشلىۋەتسەك لا توال لا يوال لا أوال لا نوال بولىدۇ. لا تواليا لا توالوا لا توالي لا تواليا لا يواليا لا يوالوا فعل هي ئەسلى تواليان توالون توالين تواليان يواليان يوالون فعل مضارع. ئۇنىڭ ئالدىغا لاء هي نى كەلتۈرۈپ كەلمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق نون إعراب، ئۇنى تاشلىۋېتىمىز. لا تواليا لا توالوا لا توالي لا تواليا لا يواليا لا يوالوا بولىدۇ. لا توالين لا يوالين فعل هي ئەسلى توالين يوالين، ئۇنىڭ ئالدىغا لاء هي نى كەلتۈرۈپ كەلمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق نون ضمير، ئۇنى ئۆز ھالى بىلەن قويىمىز، لا توالين لا يوالين بولىدۇ. موالى اسم زمان واسم مكان مصدر ميمي اسم مفعول ئارسىدا مشترك.

اكتال يكتال شۇ بابنىڭ أجوف ياء سىدۇر.

اكتال اکتالا اکتالوا اکتالت اکتالتا ئەسلى اکتيل اکتيلا اکتيلوا اکتيلت اکتيلتا، ياء ھەرىكەتلىك، ئالدى زەۋەر، ياء نى ألف

قا يەڭگۈشلىسەك اکتال اکتالوا اکتالت اکتالتا بولىدۇ.
 اکتلن اکتلت اکتلتما اکتلتم اکتلت اکتلتما اکتلتق اکتلت اکتلتا اکتلتا
 ئەسلى اکتیلن اکتیلت اکتیلتما اکتیلتم اکتیلت اکتیلتما اکتیلتق
 اکتیلت اکتیلنا، یاء ھەرىكەتلىك، ئالدى زەۋەر، یاء نى ألف قا
 يەڭگۈشلىسەك اکتالن اکتالت اکتالتما اکتالتم اکتالت اکتالتا
 اکتالتن اکتالت اکتالتا بولىدۇ. ئىككى ساكن ألف بىلەن لام نىڭ
 ئارسىدا بىرگە كەلگەن. ألف نى حذف قىلساق اکتلن اکتلت
 اکتلتما اکتلتم اکتلت اکتلتما اکتلتق اکتلت اکتلتا بولىدۇ. مېھولۇ
 اکتیل اکتیلا اکتیلوا اکتیلت اکتیلتا ئەسلى اکتیل اکتیلا اکتیلوا
 اکتیلت اکتیلتا، زىر یاء غا ئېغىر، یاء نىڭ زىرنى ئالدىغا بېرىپ
 ئالدىنىڭ ھەرىكىتىنى ئېلىپ تاشلىغاندىن كېيىن اکتیل اکتیلا
 اکتیلوا اکتیلت اکتیلتا بولىدۇ. اکتلن اکتلت اکتلتما اکتلتم اکتلت
 اکتلتما اکتلتق اکتلت اکتلتا ئەسلى اکتیلن اکتیلت اکتیلتما اکتیلتم
 اکتیلت اکتیلتما اکتیلتق اکتیلت اکتیلتا، زىر یاء غا ئېغىر، یاء نىڭ
 زىرنى ئالدىغا بېرىپ ئالدىنىڭ ھەرىكىتىنى ئېلىپ
 تاشلىغاندىن كېيىن اکتیلن اکتیلت اکتیلتما اکتیلتم اکتیلت
 اکتیلتما اکتیلتق اکتیلت اکتیلتا بولىدۇ. ئىككى ساكن ألف بىلەن
 لام نىڭ ئارسىدا بىرگە كەلگەن، ألف نى حذف قىلساق اکتلن
 اکتلت اکتلتما اکتلتم اکتلت اکتلتما اکتلتق اکتلت اکتلتا بولىدۇ.

فعل مضارع معلوم یکتال یکتالان یکتالون، تکتال تکتالان
 یکتلن، تکتال تکتالان تکتالون، تکتالین تکتالان تکتلن، اکتال نکتال
 ئەسلى یکتیل یکتیلان یکتیلون، تکتیل تکتیلان یکتیلن، تکتیل
 تکتیلان تکتیلون، تکتیلین تکتیلان تکتیلن، اکتیل نکتیل، یاء
 ھەرىكەتلىك، ئالدى زەۋەر، یاء نى ألف قا يەڭگۈشلىسەك یکتال
 یکتالان یکتالون، تکتال تکتالان یکتلن، تکتال تکتالان تکتالون،

تكتالين تكتالان تكتلن، اکتال نکتال بولسدۇ. يكتلن تكتلن ئەسلى يكتيلن تكتيلن، ياء ھەرىكەتلىك، ئالدى زەۋەر، ياء نى ألف قا يەڭگۈشلىسەك يكتالن تكتالان بولسدۇ. ئىككى ساكىن ألف بىلەن لام نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. ألف نى حذف قىلساق يكتلن تكتلن بولسدۇ. مېھولى يكتال يكتالان يكتالون، تكتال تكتالان يكتلن، تكتال تكتالان تكتلن، تكتالان تكتالون، تكتالين تكتالان تكتلن، اکتال نکتال ئەسلى يكتيل يكتيلان يكتيلون، تكتيل تكتيلان يكتيلن، تكتيل تكتيلان تكتيلون، تكتيلين تكتيلان تكتيلن، اکتيل نکتيل، ياء ھەرىكەتلىك، ئالدى زەۋەر، ياء نى ألف قا يەڭگۈشلىسەك يكتال يكتالان يكتالون، تكتال تكتالان يكتلن، تكتال تكتالان تكتالون، تكتالين تكتالان تكتلن، اکتال نکتال بولسدۇ. يكتلن تكتلن ئەسلى يكتيلن تكتيلن، ياء ھەرىكەتلىك، ئالدى زەۋەر، ياء نى ألف قا يەڭگۈشلىسەك يكتال يكتالان يكتالون، تكتال تكتالان يكتلن، تكتال تكتالان تكتالون، تكتالين تكتالان تكتلن، اکتال نکتال بولسدۇ. ئىككى ساكىن ألف بىلەن لام نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. ألف نى حذف قىلساق يكتلن تكتلن بولسدۇ.

اكتال ماضى يكتال مضارع اکتيال مصدر مکتال اسمُ فاعل مکتال مکتالان مکتالون، مکتالە مکتالتان مکتالات لارنىڭ ئەسلى مکتيل مکتيلان مکتيلون، مکتيلە مکتيلتان مکتيلات، ياء ھەرىكەتلىك، ئالدى زەۋەر، ياء نى ألف قا يەڭگۈشلىسەك مکتال مکتالان مکتالون، مکتالە مکتالتان مکتالات بولسدۇ. مکتال اسمُ مفعول مکتال مکتالان مکتالون، مکتالە مکتالتان مکتالات لارنىڭ ئەسلى مکتيل مکتيلان مکتيلون، مکتيلە مکتيلتان مکتيلات، ياء ھەرىكەتلىك، ئالدى زەۋەر، ياء نى ألف قا يەڭگۈشلىسەك مکتال مکتالان مکتالون، مکتالە مکتالتان مکتالات بولسدۇ.

لم يكتل لم تكتل لم اکتل لم نکتل فعل جحد ئەسلى يكتال تكتال

اكتال نكتال فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لم جازم نى كەلتۈرۈپ كەلمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق حرف صحيح، ئۇنى ساكىن قىلىمىز. لم يكتال لم تكتال لم اکتال لم نكتال بولىدۇ. ئىككى ساكىن ألف بىلەن لام نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. ألف نى حذف قىلساق لم يكتل لم تكتل لم اکتل لم نكتل بولىدۇ. لم يكتالا لم يكتالوا لم تكتالا لم تكتالوا لم تكتالي لم تكتالي فعل جحد ئەسلى يكتالان يكتالون تكتالان تكتالون تكتالين تكتالان فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لم جازم نى كەلتۈرۈپ كەلمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق نون إعراب، ئۇنى تاشلىۋەتسەك لم يكتالا لم يكتالوا لم تكتالا لم تكتالوا لم تكتالي لم تكتالي بولىدۇ. لم يكتلن لم تكتلن فعل جحد ئەسلى يكتلن تكتلن فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لم جازم نى كەلتۈرۈپ كەلمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق نون ضمير، ئۇنى ئۆز ھالى بىلەن قويىمىز. لم يكتلن لم تكتلن بولىدۇ.

لا يكتال لا يكتالان لا يكتالون، لا تكتال لا تكتالان لا يكتلن، لا تكتال لا تكتالان لا تكتالون، لا تكتالين لا تكتالان لا تكتلن، لا اکتال لا نكتال فعل نفي مضارع غا ئوخشاش.

اكتل امر بلام تكتال دىن ئىككى ئەمەل بىلەن ئەمىر ئالىمىز. ئاۋۋالقى ئەمەلدە كەلمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق حرف صحيح، ئۇنى ساكىن قىلىمىز، تكتال بولىدۇ. ئىككى ساكىن ألف بىلەن لام نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. ألف نى حذف قىلساق تكتل بولىدۇ. ئىككىنچى ئەمەلدە تاء حرف مضارعة دۈر. ئۇنى تاشلىۋېتىپ بابىغا قارساق افعال بابىدىن ئەمەس، حرف مضارعة نىڭ يېنىغا قارساق ساكىن، ساكىن بىلەن ئوقۇش مۇمكىن ئەمەس، ئۇنىڭ ئالدىغا همزة وصلە مكسورة نى كەلتۈرسەك اکتل بولىدۇ. اکتالا اکتالوا اکتالي اکتالا امر بلام

تكتالان تكتالون تكتالين تكتالان دىن ئىككى ئەمەل بىلەن ئەمر ئالىمىز. ئاۋۋالقى ئەمەلدە كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق نون إعراب، ئۇنى تاشلىۋەتسەك تكتالا تكتالوا تكتالي تكتالا بولىدۇ. ئىككىنچى ئەمەلدە تاء حرف مضارعة دۇر. ئۇنى تاشلىۋېتىپ بابىغا قارساق افعال بابىدىن ئەمەس، حرف مضارعة نىڭ يېنىغا قارساق ساكىن، ساكىن بىلەن ئوقۇش مۇمكىن ئەمەس، ئۇنىڭ ئالدىغا همزة وصلە مكسورة نى كەلتۈرسەك اكتالا اکتالوا اکتالي اكتالا بولىدۇ. اکتلن أمر بىلام تكتلن دىن ئىككى ئەمەل بىلەن ئەمر ئالىمىز. ئاۋۋالقى ئەمەلدە كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق نون ضمير، ئۇنى ئۆز ھالى بىلەن قويىمىز، تكتلن بولىدۇ. ئىككىنچى ئەمەلدە تاء حرف مضارعة دۇر. ئۇنى تاشلىۋېتىپ بابىغا قارساق افعال بابىدىن ئەمەس، حرف مضارعة نىڭ يېنىغا قارساق ساكىن، ساكىن بىلەن ئوقۇش مۇمكىن ئەمەس، ئۇنىڭ ئالدىغا همزة وصلە مكسورة نى كەلتۈرسەك اکتلن بولىدۇ.

ليكتل لتكتل لأكتل لتكتل أمر بالام ئەسلى يكتال يكتال اکتال نكتال فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لام أمر نى كەلتۈرۈپ كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق حرف صحيح، ئۇنى ساكىن قىلىمىز، ليكتال لتكتال لأكتال لتكتال بولىدۇ. ئىككى ساكىن ألف بىلەن لام نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. ألف نى حذف قىلساق ليكتل لتكتل لأكتل لتكتل بولىدۇ. ليكتالا ليكتالوا لتكتالا أمر بالام ئەسلى يكتالان تكتالون تكتالان فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لام أمر نى كەلتۈرۈپ كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق نون إعراب، ئۇنى تاشلىۋەتسەك ليكتالا ليكتالوا لتكتالا بولىدۇ. ليكتلن أمر بالام ئەسلى يكتلن فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لام أمر نى كەلتۈرۈپ كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق نون ضمير، ئۇنى ئۆز ھالى

بىلەن قويىمىز، لىكتىن بولىدۇ.

لا تكتىل لا يكتىل لا أكتىل لا نكتىل فعل ھى ئەسلى تكتال يكتال
 أكتال نكتال فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لاء ھى نى كەلتۈرۈپ
 كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارىساق حرف صحيح، ئۇنى ساكىن
 قىلىمىز. لا تكتال لا يكتال لا أكتال لا نكتال بولىدۇ. ئىككى
 ساكىن ألف بىلەن لام نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. ألف نى
 حذف قىلساق لا تكتىل لا يكتىل لا أكتىل لا نكتىل بولىدۇ. لا تكتالا
 لا تكتالوا لا تكتالى لا تكتالا لا يكتالا لا يكتالوا فعل ھى ئەسلى
 تكتالان تكتالون تكتالين تكتالان يكتالان يكتالون فعل مضارع،
 ئۇنىڭ ئالدىغا لاء ھى نى كەلتۈرۈپ كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا
 قارىساق نون إعراب، ئۇنى تاشلىۋېتىمىز، لا تكتالا لا تكتالوا لا
 تكتالى لا تكتالا لا يكتالا لا يكتالوا بولىدۇ. لا تكتىلن لا يكتىلن فعل
 ھى ئەسلى تكتىلن يكتىلن فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لاء ھى نى
 كەلتۈرۈپ كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارىساق نون ضمير، ئۇنى ئۆز
 ھالى بىلەن قويىمىز، لا تكتىلن لا يكتىلن بولىدۇ.

مكتال إِسْمُ زَمَانٍ وَإِسْمُ مَكَانٍ مَصْدَرٌ مِمِّى إِسْمٌ مَفْعُولٌ
 ئارىسىدا مشترك.

انقاد يىقاد شۇ بابنىڭ أجوف واو سىدۇر.

انقاد انقادا انقادوا انقادات انقاداتا ئەسلى انقود انقودا انقودوا
 انقودت انقودتا، واو ھەرىكەتلىك، ئالدى زەۋەر، واو نى ألف قا
 يەڭگۈشلىسەك انقاد انقادا انقادوا انقادات انقاداتا بولىدۇ. انقدن
 انقدت انقدتما انقدتم انقدت انقدتما انقدتن انقدت انقدنا ئەسلى
 انقودن انقودت انقودتما انقودتم انقودت انقودتما انقودتن انقودت
 انقودنسا، واو ھەرىكەتلىك، ئالدى زەۋەر، واو نى ألف قا
 يەڭگۈشلىسەك انقادن انقادات انقادتما انقادتم انقادات انقادتما انقادتن

انقادات انقادنا بولسدۇ. ئىككى ساكىن ۋىلف بىلەن دال نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. ۋىلف نى خذف قىلساق انقادتىن انقادتىمۇ. انقادتىمۇ انقادتىمۇ انقادتىمۇ انقادتىمۇ.

مېھولۇ انقىد انقىدا انقىدوا انقىداتىمۇ ۋىلفى انقود انقودا انقودوا انقودت انقودتا، زىروا ۋا غا ئېغىر، ۋا ۋىلفى زىرىنى ئالدىغا بېرىپ ئالدىنىڭ ھەرىكىتىنى ئېلىپ تاشلىغاندىن كېيىن انقود انقودا انقودوا انقودت انقودتا بولسدۇ. ۋا ساكىن، ئالدى زىر، ۋا نى يا غا يەڭگۈشلىسەك انقىد انقىدا انقىدوا انقىداتىمۇ بولسدۇ. انقادتىن انقادتىمۇ انقادتىمۇ انقادتىمۇ انقادتىن انقادتىمۇ انقادتىمۇ ۋىلفى انقودن انقودت انقودتا انقودتىمۇ انقودت انقودتا انقودتىن انقودتىمۇ انقودتىمۇ ۋىلفى زىروا ۋا غا ئېغىر، ۋا ۋىلفى زىرىنى ئالدىغا بېرىپ ئالدىنىڭ ھەرىكىتىنى ئېلىپ تاشلىغاندىن كېيىن انقىداتىمۇ انقىداتىمۇ انقىداتىمۇ انقىداتىمۇ انقىداتىمۇ انقىداتىمۇ ۋىلفى ساكىن يىا بىلەن دال نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. يىا نى خذف قىلساق انقادتىن انقادتىمۇ انقادتىمۇ انقادتىمۇ انقادتىمۇ.

ينقاد يىنقادان يىنقادون، تىنقاد تىنقادان يىنقادن، تىنقاد تىنقادان يىنقادون، تىنقادىن تىنقادان تىنقادن، ۋىلفى تىنقاد تىنقادون، تىنقادون يىنقادون، تىنقادون تىنقادون يىنقادون، تىنقادون تىنقادون، تىنقادون تىنقادون، ۋا ۋىلفى زەۋەر، ۋا نى ۋىلفى قا يەڭگۈشلىسەك يىنقاد يىنقادان يىنقادون، تىنقاد تىنقادان يىنقادن، تىنقاد تىنقادان تىنقادون، تىنقادىن تىنقادان تىنقادون، ۋىلفى تىنقاد تىنقادون، ۋا ۋىلفى تىنقاد تىنقادون، ۋا ۋىلفى زەۋەر، ۋا نى ۋىلفى قا يەڭگۈشلىسەك يىنقاد تىنقادون بولسدۇ. ئىككى ساكىن ۋىلفى بىلەن دال نىڭ ئارىسىدا

بىرگە كەلگەن. ألف نى حذف قىلساق يىقىدىن تىقىدىن بولىدۇ.
 مجهولء معلوم غا ئوخشاش.

انقاد ماضي يىقاد مضارع انقيادا مصدر منقاد إِسْمُ فاعل منقاد
 منقادان منقادون، منقادة منقاداتان منقادات ئەسلى مَنقود منقودان
 منقودون، منقودة منقودتان منقودات، واو ھەرىكەتلىك، ئالدى
 زەۋەر، واو نى ألف قا يەڭگۈشلىسەك منقاد منقادان منقادون، منقادة
 منقاداتان منقادات بولىدۇ. منقاد إِسْمُ مفعول منقاد منقادان منقادون،
 منقادة منقاداتان منقادات ئەسلى مَنقود منقودان منقودون، منقودة
 منقودتان منقودات، واو ھەرىكەتلىك، ئالدى زەۋەر، واو نى ألف قا
 يەڭگۈشلىسەك منقاد منقادان منقادون، منقادة منقاداتان منقادات
 بولىدۇ.

لم يىقد لم تنقد لم أنقد لم نىقد فعل جحد ئەسلى يىقاد تنقاد أنقاد
 نىقاد فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لم جازم نى كەلتۈرۈپ
 كەلمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق حرف صحيح، ئۇنى ساكن
 قىلىمىز. لم يىقادلم تنقادلم أنقادلم نىقاد بولىدۇ. ئىككى ساكن ألف
 بىلەن دال نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. ألف نى حذف قىلساق
 لم يىقد لم تنقد لم أنقد لم نىقد بولىدۇ. لم يىقادا لم يىقادوا لم تنقادا لم
 تنقادوا لم تنقادي لم تنقادا فعل جحد ئەسلى يىقادان يىقادون تنقادان
 تنقادون تنقادين تنقادان فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لم جازم نى
 كەلتۈرۈپ كەلمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق نون إعراب، ئۇنى
 تاشلىۋېتىمىز، لم يىقادا لم يىقادوا لم تنقادا لم تنقادوا لم تنقادي لم
 تنقادا بولىدۇ. لم يىقدن لم تنقدن فعل جحد ئەسلى يىقدن تنقدن فعل
 مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لم جازم نى كەلتۈرۈپ كەلمىنىڭ ئاخىرىغا
 قارساق نون ضمير، ئۇنى ئۆز ھالى بىلەن قويىمىز، لم يىقدن لم
 تنقدن بولىدۇ.

لا ينقاد لا ينقادان لا ينقادون، لا تنقاد لا تنقادان لا تنقدن، لا
 تنقاد لا تنقادان لا تنقادون، لا تنقادين لا تنقادان لا تنقدن، لا أنقاد
 لا ننقاد فعل نفي مضارع غا ئوخشاش. انقد أمر بسلام تنقاد دس
 ئىككى ئەمەل بىلەن ئەمر ئالسىمىز، ئاۋۋالقى ئەمەلدە كەلىمىنىڭ
 ئاخىرىغا قارىساق حرف صحيح، ئۇنى ساكىن قىلىمىز، تنقاد
 بولىدۇ. ئىككى ساكىن ئالف بىلەن دال نىڭ ئارىسىدا بىرگە
 كەلگەن. ئالف نى حذف قىلساق تنقد بولىدۇ. ئىككىنچى ئەمەلدە
 تاء حرف مضارعة دۇر. ئۇنى تاشلىۋېتىپ بابىغا قارىساق افعالا
 بابىدىن ئەمەس، حرف مضارعة نىڭ يېنىغا قارىساق ساكىن،
 ساكىن بىلەن ئوقۇش مۇمكىن ئەمەس، ئۇنىڭ ئالدىغا ھمزە وصلە
 مكسورة نى كەلتۈرسەك انقد بولىدۇ. انقادا انقادوا انقادي انقادا
 أمر بالام تنقادان تنقادون تنقادين تنقادان دس ئىككى ئەمەل بىلەن
 ئەمر ئالسىمىز. ئاۋۋالقى ئەمەلدە كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارىساق
 نون إعراب، ئۇنى تاشلىۋېتىمىز، انقادا انقادوا انقادي انقادا
 بولىدۇ. انقدن أمر بسلام تنقدن دس ئىككى ئەمەل بىلەن ئەمر
 ئالسىمىز. ئاۋۋالقى ئەمەلدە كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارىساق نون
 ضمير، ئۇنى ئۆز ھالى بىلەن قويىمىز، انقدن بولىدۇ. لينقد لتنقد
 لأنقد لتنقد أمر بالام ينقاد تنقاد أنقاد تنقاد فعل مضارع. ئۇنىڭ
 ئالدىغا لام أمر نى كەلتۈرۈپ كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارىساق حرف
 صحيح، ئۇنى ساكىن قىلىمىز.

لينقاد لتنقاد لأنقاد لتنقاد بولىدۇ. ئىككى ساكىن ئالف بىلەن
 دال نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. ئالف نى حذف قىلىمىز، لينقد
 لتنقد لأنقد لتنقد بولىدۇ. لينقادا لينقادوا لتنقادا أمر بالام ئەسلى
 ينقادان ينقادون تنقادان فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لام أمر نى
 كەلتۈرۈپ كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارىساق نون إعراب، ئۇنى

تاشلىۋەتسەك لىنقادا لىنقادا لىنقادا بولىدۇ. لىنقدن أمر بالام ئەسلى يىقدن فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لام أمر نى كەلتۈرۈپ كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق نون ضمير، ئۇنى ئۆز ھالى بىلەن قويىمىز، لىنقدن بولىدۇ.

لا تنقد لا يىقد لا أنقد لا نىقد فعل هي ئەسلى تنقاد يىقاد أنقاد نىقداد فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لاء هي نى كەلتۈرۈپ كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق حرف صحيح، ئۇنى ساكىن قىلىمىز، لا تنقاد لا يىقاد لا أنقاد لا نىقد بولىدۇ. ئىككى ساكىن ألف بىلەن دال نىڭ ئارىسىدا بىرگە كەلگەن. ألف نى حذف قىلساق لا تنقد لا يىقد لا أنقد لا نىقد بولىدۇ.

لا تنقادا لا تنقادوا لا تنقادي لا تنقادا لا يىقادا لا يىقادوا فعل هي ئەسلى تنقادان تنقادون تنقادين تنقادان يىقادان يىقادون فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لاء هي نى كەلتۈرۈپ كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق نون إعراب، ئۇنى تاشلىۋېتىمىز، لا تنقادا لا تنقادوا لا تنقادي لا تنقادا لا يىقادا لا يىقادوا بولىدۇ. لا تنقدن لا يىقدن فعل هي ئەسلى تنقدن يىقدن فعل مضارع، ئۇنىڭ ئالدىغا لام هي نى كەلتۈرۈپ كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا قارساق نون ضمير، ئۇنى ئۆز ھالى بىلەن قويىمىز، لا تنقدن لا يىقدن بولىدۇ. منقاد اسم زمان واسم مكان مصدر ميمي اسم مفعول ئارىسىدا مشترك.

تۆتىنچى بۆلۈم

ئەرەب تىلى گرامماتىكىسىدىكى ئاساسلىق 100 ئامىل

العوامل في النحو (على ما ألفه الشيخ الإمام الفاضل عبد القاهر ابن عبد الرحمان الجرجاني) مائة عامل منها لفظية ومنها معنوية. فاللفظية منها على ضربين: سماعية وقياسية. فالسماعية منها أحد وتسعون عاملاً والقياسية منها سبعة عوامل والمعنوية منها عددان ويتنوع السماعية منها على ثلاثة عشر نوعاً (شەيخ ئىمام فازىل ئابدۇلقاھىر ئىبنى ئابدۇراھمان جۇرجانى يازغان ئەرەب تىلى گرامماتىكىسىدىكى ئاساسلىق ئامىللار 100 خىلدۇر. ئۇنىڭ بىر قىسمى لَفْظِيَّةٌ، ئىككىنچىسى مَعْنَوِيَّةٌ، يەنە بىر قىسمى مَعْنَوِيَّةٌ، كۆڭۈلدە ئىشلىتىلىدىغان ئامىللار، دۇر. لَفْظِيَّةٌ قىسمى سَمَاعِيَّةٌ، قەدىمكىلاردىن ئاڭلاپ ئۆزلەشتۈرۈلگەن ئامىللار، ۋە قِيَاسِيَّةٌ قىسمى بىلەن ئۆزلەشتۈرۈلگەن ئامىللار، دىن ئىبارەت ئىككى خىلغا بۆلۈنىدۇ. سَمَاعِيَّةٌ قىسمى 91 ئامىلدۇر. قِيَاسِيَّةٌ قىسمى يەتتە ئامىلدۇر. مَعْنَوِيَّةٌ قىسمى ئىككى خىلدۇر. سَمَاعِيَّةٌ قىسمى 13 بۆلەككە بۆلۈنىدۇ).

بؤ جوملسده «العوامل» مبتداء، «في النحو» خبر: «في النحو» جار و مجرور متعلق محذوف (قا): «على ما» جار و مجرور متعلق محذوف (قا): «ما» موصول، «ألف» صلة: «ألف» فعل، «ه» ضمير مفعول، «الشيخ» فاعل: «الشيخ» موصوف، «الإمام» صفة أول، «الفاضل» صفة ثاني، «عبد القاهر» عطف بيان: «عبد» مضاف، «القاهر» مضاف إليه. «ابن» مضاف، «عبدالرحمان» مضاف إليه، «عبد» مضاف، «الرحمان» مضاف إليه، «الجرجاني» عطف بيان، «مائة عامل» خبر مبتداء محذوف، «منها» خبر مقدم، «لفظية» مبتداء مؤخر، «واو» حرف عطف، «منها معنوية» معطوف: «منها لفظية» معطوف عليه: «فاء» تفصيلية، «اللفظية» مبتداء، «منها على ضربين» خبر: «على ضربين» جار و مجرور متعلق محذوف (قا)، «سماعية» بدل، «واو» حرف عطف، «قياسية» معطوف: «سماعية» معطوف عليه، «فاء» تفصيلية، «السماعية» منها» مبتداء، «أحد وتسعون عاملاً» خبر: «أحد وتسعون» أسماء عدد، «عاملاً» تمييز. «واو» حرف عطف، «القياسية» معطوف: «السماعية» معطوف عليه: «القياسية منها» مبتداء، «سبعة عوامل» خبر: «سبعة» أسماء عدد، «عوامل» تمييز. «واو» حرف عطف، «المعنوية منها» معطوف: «القياسية منها» معطوف عليه: «المعنوية» مبتداء، «عددان» خبر. «واو» إستثنائية، «يتنوع» فعل مجهول، «السماعية» نائب فاعل: «السماعية منها» مبتداء، «على ثلاثة عشر نوعاً» خبر: «على ثلاثة عشر» جار و مجرور متعلق يتنوع (غا): «ثلاثة عشر» أسماء عدد، «نوعاً» تمييز.

بیرسنچی بۆلهك: ئسمالارنى زىر قىلىدىغان ھەرپلەر

النوع الأول حروف تجر الأسماء فقط (بیرسنچی بۆلهك
ئىسمالارنى زىر قىلىدىغان ھەرپلەر، بؤ ھەرپلەر ئىسمالارنى زىر
قىلىش بىلەن بىرگە ھەر خىل مەنلەرنى ئىپادىلەپ كېلىدۇ). بؤ

جۈملىدە «النوع» موصوف، «الأول» صفة: «النوع الأول» مبتداء،
 «حروف» خبر: «حروف» موصوف، «تجر» صفة: «تجر» فعل، فاعل
 تہتدہ، «الأسماء» مفعول، «فقط» إسم فعل.

وہی سبعة عشر حرفا (ئۇ ھەرلەر ئون يەتتە ھەریتۇر). بۇ
 جۈملىدە «واو» ابتداء، «ہی» مبتداء، «سبعة عشر حرفا» خبر، «سبعة
 عشر» أسماء عدد، «حرفا» تمييز.

الْبَاءُ لِلإِصْطِقِ (الباء جاپلاشتۇرۇش مەنسىدە كېلىدۇ).
 «الباء» مبتداء، «لِلإِصْطِقِ» خبر، «لِلإِصْطِقِ» جار و مجرور، متعلق
 محذوف (قا):

نحو مَرَرْتُ بِرَيْدٍ وَبِهِ دَاءٌ (مەسلەن: زەيد بىلەن كېتىپ
 باراتتىم، ئۇنىڭ كېسلى بار ئىكەن). بۇ جۈملىدە «نحو» مضاف،
 «مررت بريد» مضاف إليه: «مررت» فعل و فاعل، «بزيد» جار و
 مجرور، متعلق «مررت» (غأ). «واو» حرف عطف، «به داء» معطوف،
 «مررت بريد» معطوف عليه. «به» ظرف بولۇپ، خبرى مۇقەددەم،
 «داء» مبتداء.

وللتعديّة (ئۆتۈمسىز پېئىلنى ئۆتۈملۈك قىلىش ئۈچۈن
 كېلىدۇ). بۇ جۈملىدە «واو» حرف عطف، «للتعديّة» معطوف، «الباء
 للإصطاق» معطوف عليه، «للتعديّة» جار و مجرور، متعلق محذوف (قا):
 نحو ذَهَبْتُ بِرَيْدٍ (زەيدنى كەتكۈزۈۋەتتىم). بۇ جۈملىدە «نحو»
 مضاف، «ذهبت بريد» مضاف إليه: «ذهبت» فعل و فاعل، «بزيد»
 جار و مجرور، متعلق «ذهبت» (غأ).

وللإستعانة: (الباء ياردەم مەنسىدە كېلىدۇ). «واو» حرف
 عطف، «لِلإستعانة» معطوف، «للتعديّة» معطوف عليه، «لِلإستعانة»
 جار و مجرور، متعلق محذوف (قا):

نحو كَتَبْتُ بِالْقَلَمِ (قەلەم بىلەن خەت يازدىم). بۇ جۈملىدە

«نحو» مضاف، «كتبت بالقلم» مضاف إليه: «كتبت» فعل و فاعل،
«بالقلم» جار و مجرور، متعلق «كتبت» (غاً):

وللمصاحبة (الباء ههـ مراهلقتنى بيلدوردۇ). «واو» حرف
عطف، «للمصاحبة» معطوف، «الباء للإلصاق» معطوف عليه،
«للمصاحبة» جار و مجرور، متعلق محذوف (قا):

نحو دَخَلْتُ عَلَيْهِ بِثِيَابِ السَّفَرِ (تُونُكَ يَبْنِغَا سَهْبَر كِييَمِي
بيلهن كرددم). بۇ جۆملىدە «نحو» مضاف، «دخلت عليه بثياب
السفر» مضاف إليه: «دخلت» فعل و فاعل، «عليه» جار و مجرور،
متعلق «دخلت» (غاً): «بثياب السفر» جار و مجرور، متعلق «دخلت»
(غاً): «ثياب» مضاف، «السفر» مضاف إليه.

وللمقابلة (الباء ثالماشتورۇش مەنسەدمۇ كېلىدۇ)، «واو»
حرف عطف، «للمقابلة» معطوف، «الباء للإلصاق» معطوف عليه،
«للمقابلة» جار و مجرور، متعلق محذوف (قا): نحو بَعْتُ هَذَا بِهَذَا (بۇنى
بۇنىڭ باراۋىرىگە ساتتىم). بۇ جۆملىدە «نحو» مضاف، «بعت هذا
بهذا» مضاف إليه: «بعت» فعل و فاعل، «هذا» مفعول، «بهذا» جار
و مجرور، متعلق «بعت» (غاً):

وللضرفية (الباء شەيئى ئىچىدە بولىدىغانلىقنى بىلدۈرۈپمۇ
كېلىدۇ). «واو» حرف عطف، «للضرفية» معطوف، «الباء للإلصاق»
معطوف عليه: «للضرفية» جار و مجرور، متعلق محذوف (قا):

نحو جَلَسْتُ بِالْمَسْجِدِ أَيْ فِي الْمَسْجِدِ (مەن مەسچىدە
ئولتۇردۇم). بۇ جۆملىدە «نحو» مضاف، «جلست بالمسجد اي في
المسجد» مضاف إليه: «جلست» فعل و فاعل، «بالمسجد» جار و
مجرور، متعلق «جلست» (غاً): «اي» حرف تفسير، «في المسجد»
مفسر.

وللقسم (الباء قەسەم مەنسەدە كېلىدۇ). «واو» حرف عطف،

«للقسم» معطوف، «الباء للإلصاق» معطوف عليه: «للقسم» جار و مجرور، متعلق محذوف (قا).

نحو **بِاللَّهِ لِأَفْعَلَنْ كَذَا** (ئاللاھ بىلەن قەسەمكى، چوقۇم مۇشۇنداق قىلىمەن). بۇ جۈملىدە، «نحو» مضاف، «بِاللَّهِ لِأَفْعَلَنْ كَذَا» مضاف إِلَيْهِ، «بِاللَّهِ» جار و مجرور، متعلق محذوف (قا): «لِأَفْعَلَنْ كَذَا»، «ل» حَرْف تَأْكِيد (زىيادە بولۇپمۇ كېلىدۇ). «أَفْعَلَنْ» فَعْل و فاعل. «كَذَا» مفعول، «او» حرف عطف، «زائدة» معطوف، «الباء للإلصاق» معطوف عليه:

نحو **قَوْلُهُ تَعَالَى وَلَا تَلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ، وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا** (ئورۇنغانلارنى ھالاكەتكە تاشلىماڭلار، ئاللاھ گۇۋاھلىققا كۈپايە قىلغۇچىدۇر). بۇ جۈملىدە، «نحو» مضاف، «قَوْلُهُ تَعَالَى» مضاف إِلَيْهِ: «قَوْل» مضاف، «ه» مضاف إِلَيْهِ، «تَعَالَى» فَعْل و فاعل. «واو» استئنافيه، «لاتلقوا» فَعْل و فاعل، «بِأَيْدِيكُمْ» جار و مجرور، متعلق «لاتلقوا» (غا): «أَيْدِيكُمْ» مضاف، «كَمْ» مضاف إِلَيْهِ، «إِلَى التَّهْلُكَةِ» جار و مجرور متعلق «لاتلقوا» غا. «واو» استئنافيه، «كَفَى» فَعْل، ضمير فاعل، «بِاللَّهِ» جار و مجرور متعلق «كفى» (غا): «شهِيدًا» مفعول.

وللسببية (الباء سهۋەب مەنسەدەمۇ كېلىدۇ). «واو» حرف عطف، «للسببية» معطوف، «الباء للإلصاق» معطوف عليه، «للسببية» جار و مجرور متعلق محذوف (قا).

نحو **ضَرَبْتُ زَيْدًا بِالسُّوءِ** (زەيدنى گۇناھى سەۋەبىدىن ئوردۇم). بۇ جۈملىدە «نحو» مضاف، «ضَرَبْتُ زَيْدًا بِالسُّوءِ» مضاف إِلَيْهِ: «ضَرَبْتُ» فَعْل و فاعل، «زَيْدًا» مفعول. «بِالسُّوءِ» جار و مجرور متعلق «ضَرَبْتُ» (غا).

ومن لإبتداء الغاية فى المكان (مَنْ مەلۇم ئورۇندا باشلىنىش نۇقتىسىنى بىلدۈرۈپ كېلىدۇ). بۇ جۈملىدە «واو» حرف عطف،

«من لإبتداء الغاية» معطوف، «الباء للإلصاق» معطوف عليه: «من» مبتداء، «لإبتداء الغاية» خبر: «لإبتداء» جار و مجرور متعلق محذوف (قا): «إبتداء» مضاف، «الغاية» مضاف إليه، «في المكان» ظرف: «في المكان» جار و مجرور متعلق «إبتداء» (غأ).

نحو سَرْتُ مِنَ الْبَصْرَةِ إِلَى الْكُوفَةِ (بهسره دن كوفه گه سه پهر قلدسم). بُوْ جُومَلِسِدِه «نَحْوُ» مضاف، «سرت من البصرة» مضاف إليه: «سرت» فعل و فاعل، «من البصرة» جار و مجرور متعلق «سرت» (غأ): «إلى الكوفة» جار و مجرور متعلق «سرت» غا.

أَوْ فِي الزَّمَانِ (مَنْ يَأْكُلُ) مَهْلُومٌ، زَامِنْدَا بِاشْلَمَنَشِ نُوقْتَمَسِنِي بِلْدُورُؤْمُوْ كِبِلْدُوْ. بُوْ جُومَلِسِدِه «أَوْ» حرف عطف. «في الزمان» معطوف، «في المكان» معطوف عليه، «في الزمان» جار و مجرور متعلق «إبتداء» (غأ).

نحو صُمْتُ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ إِلَى الْخَمِيْسِ (جُومِه كُونَسِدِنِ) بِاشْلَافِ پَيشَهَنِبِه كُونِگِجِه رُوْزَا نُوتْتُوْمِ). بُوْ جُومَلِسِدِه «نَحْوُ» مضاف، «صمت من يوم الجمعة» مضاف إليه: «صمت» فعل و فاعل، «من يوم الجمعة» جار و مجرور متعلق «صمت» (غأ). «يوم» مضاف، «الجمعة» مضاف إليه، «إلى الخميس» جار و مجرور متعلق «صمت» (غأ):

وَلِلتَّبَعِيضِ (مَنْ قَسَمَهُ نَلِيْكَ مَهْنَسِدْمُوْ كِبِلْدُوْ). بُوْ جُومَلِسِدِه «وَأَوْ» حرف عطف، «للتبعيض» معطوف، «الباء للإلصاق» معطوف عليه: «للتبعيض» جار و مجرور متعلق «الباء للإلصاق» (غأ).
نحو أَخَذْتُ مِنَ الْمَالِ (مَالِدِنِ) تَالَلَاپِ ثَالِدِمِ). بُوْ جُومَلِسِدِه «نَحْوُ» مضاف، «أخذت من المال» مضاف إليه: «أخذت» فعل و فاعل، «من المال» جار و مجرور متعلق «أخذت» (غأ).

وَلِلتَّبِيْنِ (مَنْ بَايَانَ مَهْنَسِدْمُوْ كِبِلْدُوْ) بُوْ جُومَلِسِدِه «وَأَوْ»

حرف عطف، «للتبيين» جار و مجرور متعلق «الباء للإلصاق» (غا).
 نحو قوله تعالى فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ (سسلەر بۇتلاردىن ئىبارەت نىجىستىن قېچىڭلار، يەنى ساقلىنىڭلار). بۇ جۈملىدە «نحو» مضاف، «قوله» مضاف إلیه: «قول» مضاف، «ه» مضاف إلیه، «تعالى» فعل و فاعل، «فاء» تفصیله، «اجتنبوا» فعل و فاعل، «الرجس» مفعول، «من الأوثان» جار و مجرور متعلق «اجتنبوا» (غا):
 «و زائدة» (من ئارتۇق بولۇپمۇ كېلىدۇ). بۇ جۈملىدە «واو» حرف عطف، «زائدة» معطوف، «الباء للإلصاق» معطوف عليه.
 نحو مَا جَاءَنِي مِنْ أَحَدٍ (يېنىمغا ھېچبىرى كەلمىدى). بۇ جۈملىدە «نحو» مضاف، «ما جاء» مضاف إلیه: «ما» نافية، «جاء» فعل، «من» مفعول، «من أحد» جار و مجرور متعلق «جاء» (گە).
 وإلى لإنهاء الغاية فى المكان (إلى معلوم ماكاندا نشاننىڭ تۈگىشى مەنىسىدە كېلىدۇ). بۇ يەردە، «واو» حرف عطف، «إلى لإنهاء الغاية» معطوف، «من لإبتداء الغاية» معطوف عليه: «إلى لإنهاء» جار و مجرور متعلق «لإبتداء الغاية» (گە): «لإنهاء» مضاف، «الغاية» مضاف إلیه. «فى المكان» ظرف، «فى المكان» جار و مجرور متعلق «الغاية» (گە):
 نحو سَرْتُ مِنَ الْبَصْرَةِ إِلَى الْكُوفَةِ (بەسرەدىن كۇفەگە سەپەر قىلدىم). بۇ جۈملىدە «سرت» فعل و فاعل، «من البصرة» جار و مجرور متعلق «سرت» (غا)، «إلى الكوفة» جار و مجرور متعلق «سرت» (غا).
 أو فى الزمان (ياكى إلى معلوم زاماندا نشاننىڭ تۈگىشى مەنىسىدەمۇ كېلىدۇ). «أو» حرف عطف، «فى الزمان» معطوف، «فى المكان» معطوف عليه، «فى الزمان» جار و مجرور متعلق محذوف (قا).

نحو قَوْلِهِ تَعَالَى أْتَمُوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ (رامزاننى كېچىگىچە تومام قىلىڭلار). بۇ جۈملىدە «نحو» مضاف، «قوله» مضاف إِلَيْهِ: «قول» مضاف، «ه» مضاف إِلَيْهِ. «تعالى» فعل و فاعل، «أتمو» فعل و فاعل، «الصيام» مفعول، «إلى الليل» جار و مجرور متعلق «أتمو» (غا).
ويعنى مع قليلا (إلى يهنة قسمين و اقتلاردا مع مهنسى بىلەن كېلىدۇ). «واو» حرف عطف، «يعنى مع قليلا» معطوف، «إلى لانتها الغاية» معطوف عليه: «يعنى» مضاف، «مع» مضاف إِلَيْهِ، «قليلا» حال.

نحو قَوْلِهِ تَعَالَى وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَى أَمْوَالِكُمْ أَى مَعَ أَمْوَالِكُمْ (يېتىملارنىڭ ماللىرىنى مېلىڭلار بىلەن قوشۇپ يېۋالماڭلار).
«نحو» مضاف، «قوله تعالى» مضاف إِلَيْهِ، «قول» مضاف، «ه» مضاف إِلَيْهِ، «تعالى» فعل و فاعل، «واو» إستنافيه، «لا تأكلوا» فعل و فاعل، «أموالهم» مفعول، «أموال» مضاف، «هم» مضاف إِلَيْهِ، «إلى أموالكم» جار و مجرور متعلق «لا تأكلوا» (غا): «أموال» مضاف، «كم» مضاف إِلَيْهِ. «أى» حرف تفسیر، «مع أموالكم» مفسر. «أى» حرف عطف، «مع أموالكم» معطوف، «إلى أموالكم» معطوف عليه، «واو» حرف عطف، «قوله تعالى» معطوف، «مع أموالكم» معطوف عليه.

وَقَوْلِهِ تَعَالَى فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ (يۈزۈڭلارنى، قولۇڭلارنى جەينىكىڭلار بىلەن قوشۇپ يۈيۈڭلار). بۇ جۈملىدە «واو» حرف عطف، «قوله تعالى» معطوف، «مع أموالكم» معطوف عليه، «قوله تعالى» معطوف، «واو» حرف عطف، «غسلوا» فعل و فاعل، «وجوهكم» مفعول، «وجوه» مضاف، «كم» مضاف إِلَيْهِ، «و» حرف عطف، «أيديكم» معطوف، «وجوهكم» معطوف عليه، «أيدي» مضاف، «كم» مضاف إِلَيْهِ، «إلى المرافق» جار و مجرور متعلق «اغسلوا» (غا).

و فی للظرفیة (فی مەلوم ثورون یاکى و اقسنتنک ثمچده بولمیدغانلمقى بیلدورسدو). بۇ سۆزده، «واو» حرف عطف، «فی للظرفیة» معطوف، «إلی لإنتهاء الغایة» معطوف علیه. «للظرفیة» جار و مجرور متعلق محذوف (قا).

نحو زید فی الدار و نظرت فی الکتاب (مەسلەن: زەید هویلسدا، مەن گتایبقا قاریدم). بۇ جۆملیدە «نحو» مضاف، «زید فی الدار» مضاف إلیه: «زید» مبتداء، «فی الدار» خبر، «فی الدار» جار و مجرور متعلق محذوف (قا)، «واو» حرف عطف، «نظرت فی الکتاب» معطوف، «زید فی الدار» معطوف علیه، «نظرت» فعل و فاعل، «فی الکتاب» جار و مجرور متعلق «نظرت» (غا):

و بمعنی علی قلیلاً (فی یەنە علی مەنسدەمۇ کەلیدو). بۇ سۆزده، «واو» حرف عطف، «بمعنی علی قلیلاً» معطوف، «فی للظرفیة» معطوب علیه، «معنی» مضاف، «علی» مضاف إلیه، «قلیلاً» حال. نحو قوله تعالى ولأصلبکم فی جذوع النخل أى علی جذوع النخل (سەلەرنی چوقوم خورمەننک شاخلریغا دأرغا ئاسمەن). بۇ جۆملیدە «نحو» مضاف، «قوله تعالى» مضاف إلیه، «قول» مضاف، «ه» مضاف إلیه، «تعالى» فعل و فاعل، «واو» إستثنایه، «ل» حرف تأکید، «أصلب» فعل و فاعل، «کم» مفعول، «فی جذوع النخل» جار و مجرور متعلق «أصلب» (گه): «ای» حرف تفسیر، «علی جذوع النخل» مفسر، «أی» حرف عطف، «علی جذوع النخل» معطوف، «فی جذوع النخل» معطوف علیه.

وحتى لإنتهاء الغایة و مجرورها الجزء الأخير من الشئ الأول (حتی نشاننی تۆگیتش مەنسدە کەلیدو. حتی سەۋەبەدەن زەر قەلینغان ئسەم جۆملەنک ئاخىرقى پارچەسەدور). بۇ جۆملیدە «واو» حرف عطف، «حتى لإنتهاء الغایة» معطوف، «وللظرفیة»

معطوف عليه: «حتى» متداء، «لإنتهاء الغاية» خبر، «لإنتهاء الغاية» جار و مجرور متعلق محذوف (قال): «إنتهاء» مضاف، «الغاية» مضاف إليه، «واو» ابتداء، «مجرورها» مبتداء، «الجزء الأخير» خبر، «مجرور» مضاف، «ها» مضاف إليه، «الجزء» موصوف، «الأخير» صفة. «من الشيء» جار و مجرور متعلق «جزء» (قال): «الشيء» موصوف، «الأول» صفة.

نحو أَكَلْتُ السَّمَكَ حَتَّى رَأْسِهَا (مهسلن: ببلقنك بپشغچه بیدم)، «نحو» مضاف، «أكلت السمك» مضاف إليه، «أكلت» فعل و فاعل، «السمك» مفعول، «حتى رأسها» جار و مجرور متعلق «أكلت» (غا)، «رأس» مضاف، «ها» مضاف إليه.

أو متصل بالجزء الأخير من الشيء الأول (ياكى حتى سهؤه بیدن زبر قیلینغان ئالدنقى جوملیگه ئولسنىپ كېلىدۇ). بۇ جوملىده «أو» حرف عطف، «متصل بالجزء الأخير من الشيء الأول» معطوف، «الجزء الأخير» معطوف عليه، «متصل» شبه فعل و فاعل، «بالجزء الأخير» جار و مجرور متعلق «متصل» (غا): «جزء» موصوف، «الأخير» صفة، «من الشيء الأول» جار و مجرور متعلق «متصل» (غا): «الشيء» موصوف، «الأول» صفة.

نحو نَمَتُ الْبَارِحَةَ حَتَّى الصَّبَاحِ (مهسلن: ئاخشامدىن تاڭ ئاتقۇچە ئۇخلىدىم). بۇ جوملىده «نحو» مضاف، «نمت البارحة» مضاف إليه، «نمت» فعل و فاعل، «البارحة» مفعول، «حتى الصباح» جار و مجرور متعلق «نمت» (غا):

واللام للإختصاص (هەقىقىي تەۋەلىك مەنىسىدە كېلىدۇ). بۇ جوملىده «واو» حرف عطف، «اللام للإختصاص» معطوف، «حتى لإنتهاء الغاية» معطوف عليه، «اللام» مبتداء، «لالإختصاص» خبر، «لالإختصاص» جار و مجرور متعلق محذوف (قال).

نَحْوَ الْمَالِ الزَّيْدِ وَالْجُلِّ لِلْفَرَسِ (مەسلەن: مال زەيدكە مەنسۇپ، ئىگەر ئاتقا مەنسۇپ). بۇ جۈملىدە «نحو» مضاف، «المال زەيد» مضاف إلیه: «المال» مبتداء، «لزید» خبر، «لزید» جار و مجرور متعلق محذوف (قأ): «واو» حرف عطف، «الجل للفرس» معطوف، «المال زەيد» معطوف عليه، «الجل» مبتداء، «للفرس» خبر، «للفرس» جار و مجرور متعلق محذوف (قأ).

وللتعليل (اللام ثابتاً تراكبت تهؤه لك مەنسۇد مۇ كېلىدۇ). بۇ سۆزدە، «واو» حرف عطف، «للتعليل» معطوف، «اللام للإختصاص» معطوف عليه، «للتعليل» جار و مجرور متعلق محذوف (قأ):

نَحْوَ ضَرَبْتُ زَيْدًا لِلتَّادِيْبِ (مەسلەن: زەيدنى ئەدەبلەش يۈزىسىدىن ئۇردۇم). بۇ جۈملىدە «نحو» مضاف، «ضربت زيدا للتأديب» مضاف إلیه، «ضربت» فعل و فاعل، «زيدا» مفعول، «لللتأديب» جار و مجرور متعلق «ضربت» (غأ):

وللقسم (اللام قەسەم مەنسۇد مۇ كېلىدۇ). «واو» حرف عطف، «للقسم» معطوف، «للتعليل» معطوف عليه، «للقسم» جار و مجرور متعلق محذوف (قأ).

نَحْوَ اللَّهِ لَا يُؤَخَّرُ الْأَجَلُ (ئاللاھ بىلەن قەسەمكى، ئەجەل ئازراقمۇ كېچىكتۈرۈلمەيدۇ). بۇ جۈملىدە «نحو» مضاف، «الله لا يؤخر الأجل» مضاف إلیه، «الله» جار و مجرور متعلق محذوف (قأ): «لا يؤخر» فعل و فاعل، «الأجل» نائب فاعل.

وزائدة نحو رَدَفَ لَكُمْ وَلَا أَبَالِكُمْ (اللام ئارتۇق بولۇپمۇ كېلىدۇ. مەسلەن: ئۇ سىلەرگە ئەگەشنى ۋە سىلەرنىڭ داداڭلار يوق). بۇ جۈملىدە «واو» حرف عطف، «زائدة» معطوف، «للقسم» معطوف عليه، «زائدة» خبر المبتداء المحذوف، «نحو» مضاف. «ردف لكم» مضاف إلیه، «ردف» فعل، ضمير فاعل، «لكم» مفعول: «لكم» جار و

مجرور متعلق «ردف» (گه): «واو» حرف عطف، «لا ابا لكم» معطوف، «ردف لكم» معطوف عليه.

ورب للتقليل وهي مختصة بنكرة مو صوفة ويلزم مجرورها الوصف بمفرد («رب» كه ملتش مهنسده كېلىدۇ. ئۇنىڭغا ئېنىقسىز سۈپەتلەنگۈچى لازىم بولىدۇ ھەم ئۇنىڭ زىر قىلىنغۇچىسىغا يەككە ساندىكى سۈپەت لازىم بولىدۇ). بۇ جۈملىدە «واو» حرف عطف، «رب للتقليل» معطوف، «للاختصاص» معطوف عليه، «رب» مبتداء، «للتقليل» خبر، «للتقليل» جار و مجرور متعلق محذوف (قا): «واو» ابتداء، «هي» مبتداء، «مختصة» خبر، «مختصة» شبه فعل و فاعل، «بنكرة» جار و مجرور متعلق «مختصة» (غا): «نكرة» موصوف، «الموصوفة» صفة. «واو» استئنافيه، «يلزم» فعل، «مجرورها» مفعول، «مجرور» مضاف، «ها» مضاف إليه، «الوصف» فاعل، «بمفرد» جار و مجرور متعلق «يلزم» (غا):

نحو رَبِّ رَجُلٍ كَرِيمٍ لَقِيْتَهُ (مەسلەن: شۇنداق بىر سېخى ئادەمگە ئۇچرىدىم). بۇ جۈملىدە «نحو» مضاف، «رب رجل» مضاف إليه، «رب جل» جار و مجرور متعلق «لقيته» (غا): «رجل» موصوف، «كريم» صفة، «لقيته» فعل و فاعل، «ه» مفعول.

أو بجملة نحو رَبِّ رَجُلٍ أَبَوُهُ مُنْطَلِقٌ لَقِيْتَهُ (ياكى رَبِّ نِكَ زىر قىلىنغۇچىسىغا جۈملىلىك سۈپەت كېلىشى لازىم. مەسلەن: دادىسى كېتىۋاتقان ئادەمنى ئاز ئۇچراتتىم). بۇ جۈملىدە «أو» حرف عطف، «بجملة» معطوف، «بمفرد» معطوف عليه، «بجملة» جار و مجرور متعلق «لقيته» (غا): «نحو» مضاف، «رب رجل» مضاف إليه، «رب رجل» جار و مجرور متعلق «لقيته» (غا): «رجل» موصوف، «ابوه» صفة، «ابوه» مبتداء، «منطلق» خبر، «ابو» مضاف، «ه» مضاف إليه.

وعلی للإستعلاء (علی کونکریٹ «ئوستندہ بولوش» مہنسدہ کپلسدو). بۇ يەردە، «واو» حرف عطف، «للاستعلاء» معطوف، «رب للتقليل» معطوف عليه، «للاستعلاء» جار و مجرور متعلق محذوف (قا):
 نحو زَيْدٌ عَلَى السَّطْحِ وَعَلَيْهِ دَيْنٌ (مہسلەن: زە يەد ئۆگزە ئوستندە، ئۇنىڭ قەرزى بار.) بۇ جۈملىدە «نحو» مضاف، «زيد على السطح» مضاف إليه، «زيد» مبتداء، «على السطح» خبر: «على السطح» جار و مجرور متعلق محذوف (قا): «واو» حرف عطف، «عليه دين» معطوف، «زيد على السطح» معطوف عليه، «عليه» خبر، «زيد» مبتداء.

وعن للبعد والجأزة (عَنْ ئايرىلىش، هالقش مەنسدە كېلىدۇ). بۇ يەردە، «واو» حرف عطف، «عن للبعد والجأزة» معطوف، «على للإستعلاء» معطوف عليه، «واو» حرف عطف، «الجأزة» معطوف، «للبعد» معطوف عليه.

نحورَمَيْتُ السَّهْمَ عَنِ الْقَوْسِ إِلَى الصَّيْدِ (ئوقنى «ياچاق» تەن ئوۋغا قارىتىپ ئاتتىم). بۇ جۈملىدە «نحو» مضاف، «رميت السهم» مضاف إليه، «رميت» فعل و فاعل، «السهم» مفعول، «عن القوس إلى الصيد» جار و مجرور متعلق «رميت» (غا).

وَأَخَذْتُ عَنْهُ الْعِلْمَ وَأَدَيْتُ عَنْهُ السَّيِّئَ (ئۇنىڭدىن ئىلىم ئۆگەندىم ۋە ئۇنىڭدىن قەرزىمنى ئادا قىلدىم). بۇ جۈملىدە «واو» حرف عطف، «أخذت عنه العلم» معطوف، «رميت السهم» معطوف عليه: «أخذت» فعل و فاعل، «عنه» جار و مجرور متعلق «أخذت» (غا): «العلم» مفعول، «واو» حرف عطف، «أديت عنه السيئ» معطوف، «أخذت عنه العلم» معطوف عليه: «أديت» فعل و فاعل، «عنه» جار و مجرور متعلق «أديت» (غا): «الدين» مفعول.

والكاف للتشبيه (الْكَافُ ئوخشىتىش مەنسدە كېلىدۇ)،

«واو» حرف عطف، «الكاف للتشبيه» معطوف، «عن للبعد» معطوف عليه؛ «الكاف» مبتداء، «للتشبيه» خبر، «للتشبيه» جار و مجرور متعلق محذوف (قا).

نَحْوَزَيْدٌ كَالْأَسَدِ (مهسلن: زهيد گویا شرغا ئوخشایدو). بۇ جۈملىدە «نحو» مضاف، «زيد كالأسد» مضاف إليه، «زيد» مبتداء، «كالأسد» خبر، «كالأسد» جار و مجرور متعلق محذوف (قا).

أَوْ زَائِدَةٌ نَحْوَ قَوْلِهِ تَعَالَى لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ (الكاف ثارتوق بولۇپمۇ كېلىدۇ. مهسلن: ئۇ زاتقا يەنى ئاللاھقا، ھېچ نەرسە ئوخشاش ئەمەس). بۇ جۈملىدە «أو» حرف عطف، «زائدة» معطوف، «الكاف للتشبيه» معطوف عليه. «نحو» مضاف، «قوله تعالى» مضاف إليه، «قول» مضاف، «ه» مضاف إليه، «تعالى» فعل و فاعل، «ليس» الأفعال الناقصة، «كمثله» خبره، «شيء» اسمه.

ومذ ومنذ لإبتداء الغاية في الزمان الماضي (مذ، مُنْذُ مهلوم ئىش- ھەرىكەتنىڭ ئۆتكەن زامانىدىكى باشلىنىش نۇقتىسىنى بىلدۈرىدۇ). بۇ جۈملىدە «واو» حرف عطف، «مذ ومنذ لإبتداء الغاية» معطوف، «الكاف للتشبيه» معطوف عليه، «مذ ومنذ» مبتداء، «لإبتداء الغاية» خبر، «إبتداء» مضاف، «الغاية» مضاف إليه، «في الزمان الماضي» جار و مجرور متعلق «إبتداء» (غا).

نَحْوَ مَا رَأَيْتَهُ مُنْذُ يَوْمِ الْجُمُعَةِ أَوْ مُنْذُ يَوْمِ الْجُمُعَةِ (ئۇنى جۈمە كۈنىدىن بېرى كۆرمىدىم ياكى ئۇنى جۈمە كۈنىدىن بېرى كۆرمىدىم). بۇ جۈملىدە «نحو» مضاف، «ما رأيتَهُ» مضاف إليه، «ما» نافية، «رأيت» فعل و فاعل، «ه» مفعول، «مذ يوم الجمعة» جار و مجرور متعلق «رأيتَهُ» (غا)؛ «يوم» مضاف، «الجمعة» مضاف إليه؛ «أو» حرف عطف، «منذ يوم الجمعة» معطوف، «مذ يوم الجمعة» معطوف عليه، «منذ يوم الجمعة» جار و مجرور متعلق

«رأيتُهُ» (غا).

ويعنى جميع المدة فيليهما المقصود بالعدد (بهزیده منذ، منذ مؤدده تنك هه ممسده يهنى مهلوم مهزكل ئىچده دېگهن مه نىنمو بىلدورىدو. بۇ ۋاقتتا سانلق ئىسم ياندشيدو). بۇ جۇملىده «واو» حرف عطف، «بمعنى جميع المدة» معطوف، «مذ ومنذ...» معطوف عليه، «معنى مضاف، «جميع» مضاف إليه، «جميع» مضاف، «المدة» مضاف إليه. «فا» تفصيليه، «يلى» فعل، «هما» مفعول، «المقصود» فاعل، «بالعدد» جار و مجرور متعلق «يلى» (غا).

نحو مَارَأَيْتُهُ مَذْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ وَمُنْذُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ (مهسلهن: ئۇنى ئوچ كۈندىن بېرى كۆرمىدىم ۋە ئۇنى ئوچ كۈندىن بېرى كۆرمىدىم). بۇ جۇملىده «نحو» مضاف، «مارأيتُهُ» مضاف إليه، «ما» نافية، «رأيت» فعل و فاعل، «ه» مفعول، «مذ ثلاثة أيام» جار و مجرور متعلق «رأيتُهُ» (غا). «ثلاثة» أسماء عدد، «أيام» تمييز، «واو» حرف عطف، «منذ منذ ثلاثة أيام» معطوف، «مذ ثلاثة أيام» معطوف عليه.

وَأَلِوَا وَلِلْقِسْمِ وَهِيَ لَا تَدْخُلُ إِلَّا عَلَى الْمَظْهَرِ نَحْوِ وَاللَّهِ لِأَفْعَلَنَّ كَذَا (الواو قەسەم مەنسى بىلەن كېلىدۇ ۋە ئېنىق ئىسىملارغا ماسلىشىدۇ. مەسلەن: ئاللاھ بىلەن قەسەمكى، ئەلۋەتتە مۇشۇنداق قىلىمەن). بۇ جۇملىده «واو» حرف عطف، «الواو» للقسام» معطوف، «الكاف لتشبيهه» معطوف عليه: «الواو» مبتداء، «للقسم» خبر، «للقسم» جار و مجرور متعلق محذوف (قا). «واو» ابتداء، «هى» مبتداء، «لاتدخل» خبر: «لاتدخل» فعل و فاعل، «الإ» حرف إستثناء، «على المظهر» مستثنى، «نحو» مضاف، «والله لأفعلن كذا» مضاف إليه: «والله» جار و مجرور متعلق محذوف (قا): «لام» تأكيد، «أفعلن» فعل و فاعل، «كذا» مفعول.

و التاء للقسام وهى لاتدخل إلا على إسم الله نحو تَالله لَا كَيْدَنَّ

كَذَبًا (التاء قهسه مهنسى بلمن كبلدوؤه ثاللاهنيك
 ئسمدن باشقا ئسمغا كرمهيدوؤ. مهسلهن: ثاللاه بلمن
 قهسه مكي، ئەلؤهتته قيلمهن). بو جؤملده «واو» حرف عطف،
 «التاء للقسمة» معطوف، «الواو للقسمة» معطوف عليه: «التاء» مبتداء،
 «للقسمة» خبر: «للقسمة» جار و مجرور متعلق محذوف (قا): «واو»
 ابتدا، «هي» مبتداء، «لاتدخل» فعل و فاعل، «إلا» حرف إستثناء،
 «على اسم الله» مستثنى، «على اسم الله» جار و مجرور متعلق
 «لاتدخل» (غا): «إسم» مضاف، «الله» مضاف إليه، «نحو» مضاف،
 «تالله» مضاف إليه، «تالله» جار و مجرور متعلق محذوف (قا): «لام»
 تأكيد، «اكيدن» فعل و فاعل، «كذا» مفعول.

و حاشا للتنزيه نحو أساء القوم حاشا زيد (حاشا باكلاش، ئايريش
 مهنسده كبلدوؤ. مهسلهن: بينمديكى كيشلهدن زهيدتن
 باشقىسنى گؤناهكار بولدى). بو جؤملده «واو» حرف عطف،
 «حاشا للتنزيه» معطوف، «التاء للقسمة» معطوف عليه، «حاشا»
 مبتداء، «للتنزيه» خبر، «للتنزيه» جار و مجرور متعلق محذوف (قا):
 «نحو» مضاف، «أساء القوم حاشا زيد» مضاف إليه؛ «أساء» فعل
 «القوم» فاعل، «حاشا زيد» جار و مجرور متعلق «أساء» (غا).

و خلا وعدا للإستثناء نحو جاء نى القوم خلا زيد وعدا زيد ويجوز
 خلا زيدا وعدا زيدا فكا نا فعلين (خلا، عدا لار إستثناء) ئايريش
 مهنسده كبلدوؤ. مهسلهن: زهيدتن باشقا كيشلهر كهلمدى
 / بينمغا زهيدتن باشقا كيشلهر كهلمدى. خلا عدا نى پئىل
 قىلىپ خلا زيدا وعدا زيدا دهپ ئوقۇشقىمۇ بولدوؤ. بو چاغدا ئو
 ئىككىسى ئىككى پئىل بولدوؤ. بو جؤملده «واو» حرف
 عطف، «خلا وعدا للإستثناء» معطوف، «حاشا للتنزيه» معطوف عليه:
 «خلا وعدا» مبتداء، «للاستثناء» خبر، «للاستثناء» جار و مجرور متعلق

محدروف (قا): «نحو» مضاف، «جاء في القوم» مضاف إليه: «جاء» فعل، «في» مفعول، «القوم» فاعل، «خلا زيد» جار و مجرور متعلق «جاء» (غا): «واو» حرف عطف، «عدا زيد» معطوف «خلا زيد» معطوف عليه: «عدا زيد» جار و مجرور متعلق «جاء» (غا). «فا» تفصيليه، «كانا» أفعال ناقص إسمه ضمير، «فعلين» خبر كانا.

وإذا دخل عليهما ما لا يكونان إلاّ فعلين نحو جَاءَني القَوْمُ مَا خَلاَ زَيْدًا وَمَاعَدَا (ئەگەر «خَلا» بىلەن «عَدَا» نىڭ ئالدىغا «مَا» كەلسە ئۇ ئىككىسى پەقەت ئىككى پېئىل بولىدۇ. مەسلەن: كىشىلەر زەيدنى ئايرىۋەتمەي يېنىمغا كەلدى). بۇ جۈملىدە «واو» استىنافيە، «إذا» حرف شرط، «دخل» فعل شرط، «دخل» فعل، «عليهما» مفعول، «ما» فاعل، «لا يكونان» أفعال ناقص إسمه ضمير، «الإّ» حرف إستثناء، «فعلين» مستثنى. «نحو» مضاف، «جاء في القوم» ما خلا زيدا «مضاف إليه، «جاء» فعل، «في» مفعول، «القوم» فاعل، «ما» نافية، «خلا» فعل ضمير فاعل، «زيدا» مفعول، «واو» حرف عطف، «ما عدا زيدا» معطوف، «ما خلا زيدا» معطوف عليه: «عدا» فعل فاعل، «زيدا» مفعول.

ئىككىنچى بۆلەك: ئىسمىنى زەۋەر، خەۋىرنى پىچ قىلىدىغان ھەرپلەر

النوع الثاني حرف تنصب الإسم وترفع الخبر وهي ستة أحرف وتسمى الحرف المشبهة بالفعل إن لتحقيق مضمون الجملة (ئىككىنچى بۆلەك: ئىسمىنى زەۋەر قىلىدىغان، خەۋىرنى پىچ قىلىدىغان ھەرپلەر. بۇ ھەرپلەر پېئىلغا ئوخشىتىلغان ھەرپ دەپمۇ ئاتىلىدۇ. بۇلار جەمئىي ئالتە ھەرپتۇر.

[إن] بۇ جۈملىنىڭ مەزمۇنىنى ھەقىقىيلاشتۇرۇش ئۈچۈن

كېلىدۇ). بۇ جۈملىدە «النوع» موصوف، «الثاني» صفة، «النوع الثاني» مبتداء، «حرف» خبر: «حرف» موصوف، «تنصب» صفة: «تنصب» فعل ضمير فاعل، «الإسم» مفعول. «واو» إستثنائية، «ترفع» فعل ضمير فاعل، «الخبر» مفعول. «واو» ابتداء، «هى» مبتداء، «ستة» أحرف «خبر: «ستة» أسماء عدد، «أحرف» تمييز. «تسمى» فعل مجهول، «الحرف» ناعب فاعل: «الحرف» موصوف، «المشبهة» صفة. «بالفعل» جار و مجرور متعلق «تسمى» (غا): «إن» مبتداء، «لتحقيق» خبر: «لتحقيق» جار و مجرور متعلق محذوف (قا): «تحقيق» مضاف. «مضمون» مضاف إليه: «مضمون» مضاف، «الجملة» مضاف إليه. نحو **إِنْ زَيْدًا مُنْطَلِقٌ** (مەسلەن: زەيد ھەقىقەتەن يۈرۈپ كەتكۈچى). بۇ جۈملىدە «نحو» مضاف، «إِنْ زَيْدًا مُنْطَلِقٌ» مضاف إليه: «إِنْ» حرف مشبهة بالفعل، «زيدا» إسم «إِنْ»، «منطلق» خبر «أَنْ».

و أَنْ لَتَحْقِيقَ مَضْمُونِ الْجُمْلَةِ أَيضًا (أَنْ مَوْجُومَلْنِيكَ مەزمۇنى ھەقىقىيلاشتۇرۇش ئۈچۈن كېلىدۇ).

نحو بَلَّغْنِي أَنْ زَيْدًا ذَاهِبٌ (زەيدنىڭ ھەقىقەتەن كەتكەنلىك خەۋىرى ماڭا يەتتى). بۇ جۈملىدە «واو» حرف عطف، «أَنْ لَتَحْقِيقَ مَضْمُونِ الْجُمْلَةِ أَيضًا» معطوف، «إِنْ لَتَحْقِيقَ...» معطوف عليه، «أَنْ» مبتداء، «لتحقيق» خبر: «لتحقيق» جار و مجرور متعلق محذوف (قا): «لتحقيق» مضاف، «مضمون» مضاف إليه: «مضمون» مضاف، «الجملة» مضاف إليه: «ايضا» مفعول مطلق، «نحو» مضاف، «بلغني أَنْ زيداً ذاهباً» مضاف إليه، «بلغ» فعل و فاعل، «نِي» مفعول، «أَنْ» حرف مشبهة بالفعل، «زيدا» إسم «أَنْ»، «ذاهب» خبر «أَنْ».

وكان للتشبيه (كَأَنَّ) ئوخشىتىش ئۈچۈن كېلىدۇ. بۇ يەردە، «واو» حرف عطف، «كَأَنَّ للتشبيه» معطوف، «أَنْ لَتَحْقِيقَ» معطوف

عليه، «كأن» مبتداء، «للتشبيه» خبر: «للتشبيه» جار و مجرور متعلق محذوف (قا).

نحو كَأَنَّ زَيْدًا الْأَسَدُ (مەسلەن: زەيد گويۇا شەرغاً ئوخشاش).
 بۇ جۈملىدە «نحو» مضاف، «كأن زيدا الأسد» مضاف إليه: «كأن»
 حرف مشبهة بالفعل، «زيدا» إسم كأن، «الأسد» خبر كأن.

ولكن للإستدراك وهي تقع بين الكلامين المتغايرين نفيًا وإثباتًا
 (لكنن مەنا جەھەتتىن زىت كېلىدىغان ئىككى سۆز ياكى
 جۈملىنىڭ ئوتتۇرىسىدا كېلىپ مەقسەتنى تەكىتلەش مەنىسىنى
 بىلدۈرىدۇ). «واو» حرف عطف، «لكن للإستدراك» معطوف، «كأن
 للتشبيه» معطوف عليه، «لكنن» مبتداء، «للاستدراك» خبر:
 «للاستدراك» جار و مجرور متعلق محذوف (قا): «واو» إبتداء، «هى»
 مبتداء، «تقع» خبر: «تقع» فعل و فاعل، «بين الكلامين» ظرف:
 «الكلامين» موصوف، «المتغايرين» صفة، «نفيًا» تمييز. «واو» حرف
 عطف، «إثباتًا» معطوف، «نفيًا» معطوف عليه.

نحو مَا جَاءَ نِي زَيْدٌ لَكِنَّ عَمْرًا حَاضِرٌ وَجَاءَ نِي زَيْدٌ لَكِنَّ عَمْرًا لَمْ
 يَجِئْ (مەسلەن: زەيد يېنىمغا كەلدى، بىراق ئەمىر كەلمىدى). بۇ جۈملىدە
 «نحو» مضاف، «ما جاء نى زيد» مضاف إليه: «ما» نافية، «جاء» فعل،
 «نى» مفعول، «زيد» فاعل، «لكن» حرف مشبهة بالفعل، «عمرا» إسم
 «لكن»، «حاضر» خبر «لكن»، «واو» حرف عطف، «جاء نى
 زيد ...» معطوف، «ما جاني زيد ...» معطوف عليه: «جاء» فعل، «نى»
 مفعول، «زيد» فاعل، «لكن» حرف مشبهة بالفعل، «عمرا» إسم
 «لكن»، «لم يجيئ» خبر «لكن».

وليت للتمنى وهي تقع في الممكن والهمال (ليت: ئارزۇ-
 ئىستەكنى بىلدۈرىدۇ، ئۇ مۇمكىنلىك ۋە مۇمكىنسىزلىك ئىچىگە

ئورۇنلىشىدۇ. بۇ جۈملىدە «واو» حرف عطف، «ليست للتمنى» معطوف، «لكن للإستدراك» معطوف عليه، «ليت» مبتداء، «لليتمنى» خبر، «لليتمنى» جار و مجرور متعلق محذوف (قا). «واو» ابتداء، «هي» مبتداء، «تقع» خبر: «تقع» فعل ضمير فاعل، «في الممكن» جار و مجرور متعلق «تقع» (غا): «واو» حرف عطف، «الحال» معطوف، «الممكن» معطوف عليه.

نحو كَيْتَ زَيْدًا عَابِدٌ وَكَيْتَ الشَّبَابِ يَعُودُ (كَيْتَ كَاشِكِي مَهْنَسِدَه كېلىدۇ، مەسئەلەن: زەيد ئىبادەت قىلغان بولسا- ھە!). بۇ جۈملىدە «نحو» مضاف، «ليت زيدا عابد» مضاف إِلَيْهِ: «ليت» حرف مشبہة بالفعل، «زيد» اسم ليت، «عابد» خبر ليت، «واو» حرف عطف، «ليت الشباب» معطوف، «ليت زيدا عابد» معطوف عليه: «ليت» حرف مشبہة بالفعل، «الشباب» اسم ليت، «يعود» خبر ليت.

ولعل للترجي وهي لاتقع إلا في الممكن (لَعَلَّ تُوْمَسِد مَهْنَسِنِي بىلدۈرىدۇ ۋە پەقەت مۇمكىنلىك دائىرىسىدىلا ئىشلىتىلىدۇ). بۇ جۈملىدە «واو» حرف عطف، «لعل للترجي» معطوف، «ليت للتمنى» معطوف عليه: «لعل» مبتداء، «للترجي» خبر: «للترجي» جار و مجرور متعلق محذوف (قا). «واو» ابتداء، «هي» مبتداء، «لاتقع» خبر: «لاتقع» فعل ضمير فاعل، «إلا» حرف إستثناء، «في الممكن» مستثنى: «في الممكن» جار و مجرور متعلق «لاتقع» (غا). «نحو» مضاف، «لعل زيدا عابد» مضاف إِلَيْهِ: «لعل» حرف مشبہة بالفعل، «زيدا» اسم لعل، «عابد» خبر لعل.

وتلحقها ما الكافة فتلغى عن العمل وارتفع الإسمان (يُوقْرىقى ھەرىلەرگە ئەمەلدىن توسقۇچى، «ما» (ما الكافة) قوشۇلىدۇ، ئۇ قوشۇلغاندا ھەرىلەر يۇقىرىقى ئەمەللىرىدىن بىكار بولىدۇ. بۇ ھالدا يۇقىرىقىلارنىڭ ئىسىم ۋە خەۋەرلىرى پىچ ئوقۇلىدۇ). بۇ

جۈملىسىدە «واو» استىناپىيە، «تلحق» فعل، «ها» مفعول، «مالكافة» فاعل، «ما» موصوف، «الكافة» صفة. «فاء» تفصيليه، «تلغى» فعل مجهول مالم يسم فاعل، «عن العمل» جار و مجرور متعلق «تلغى» (غا). «واو» استىناپىيە، «ارتفع» فعل مجهول، «الإسمان» ناعب فاعل.
نحو قَوْلِهِ تَعَالَى إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ وَكَقَوْلِكَ إِنَّمَا زَيْدٌ مُنْطَلِقٌ (مەسلەن: شەكسىزكى ئاللاھ بىر دۇر، شەكسىزكى زەيد رازۇان بولغۇچىدۇر). بۇ جۈملىسىدە «نحو» مضاف، «قوله» مضاف إليه، «قول» مضاف، «ه» مضاف إليه، «تعالى» فعل ضمير فاعل، «إن» حرف مشبهة بالفعل، «ما» كافة، «الله» إسم إن، «اله واحد» خبر إن: «اله» موصوف، «واحد» صفة، «واو» حرف عطف، «كقولك إنما زيد منطلق» معطوف، «إنما الله اله واحد» معطوف عليه. «كقولك» جار و مجرور متعلق محذوف (قا): «قول» مضاف، «ك» مضاف إليه، «إن» حرف مشبهة بالفعل، «ما» كافة، «زيد» إسم إن، «منطلق» خبر إن.

ئۈچىنچى بۆلەك: لىس گە ئوخشىتىلغان ئىككى ھەرپ

النوع الثالث حرفان مُشَبَّهَتان بليس وهما ما ولا. ترفعان الإسم وتنصبان الخبر وما تدخل على المعرفة والنكرة نحو مَارَيْدٌ قَائِمًا وَمَارَجُلٌ قَاعِدًا (ئۈچىنچى بۆلەك: لىس گە ئوخشىتىلغان ئىككى ھەرپ بولۇپ، ئۇ ئىككىسى «ما، لا» دۇر. ئۇ ئىككىسى ئىسمىنى پىچ، خەۋىرىنى زەۋەر قىلىدۇ. «ما» بولسا، معرفة (تونۇش ئىسىم)، نكرة (ئاتونۇش ئىسىم) غا كىرىدۇ. مەسلەن: زەيد تۇرغان ئەمەس، ئەر ئولتۇرغان ئەمەس (زەيد ئولتۇرۇپ، باشقا ئەر ئولتۇرمىغان). بۇ جۈملىسىدە «النوع» موصوف، «الثالث» صفة، «النوع الثالث» مبتداء، «حرفان» خبر: «حرفان» موصوف، «مشبهتان» صفة، «مشبهتان» شبه فعل و فاعل، «بليس» جار و مجرور متعلق «مشبهتان» (غا).

«واو» ابتداء، «هما» مبتداء، «ماولا» خبر. «ترفعان» فعل ضمير فاعل، «الإسم» مفعول، «واو» حرف عطف، «تنصبان الخير» معطوف، «ترفعان الإسم» معطوف عليه: «تنصبان» فعل ضمير فاعل، «الخير» مفعول. «واو» ابتداء، «ما» مبتداء، «تدخل» خبر: «تدخل» فعل ضمير فاعل، «على المعرفة» مفعول، «على المعرفة» جار و مجرور متعلق محذوف (قا). «واو» حرف عطف، «النكرة» معطوف، «المعرفة» معطوف عليه: «نحو» مضاف، «مازيد قائما» مضاف إليه، «ما» نفي جنس، «زيد» إسم ما، «قائما» خبر ما، «واو» حرف عطف، «مازيد قائما» معطوف، «ما رجل قاعدا» معطوف عليه: «ما» نفي جنس، «رجل» إسم «ما»، «قاعدا» خبر «ما».

ولا تدخل إلا على النكرة نحو لارجل أفضل منك (لا ناتونوش ئسمغلا ئولئنب كبلدؤ. مهسلهن: سهندن ئارتوقراق ئادهم يوق). «واو» ابتداء، «لا» مبتداء، «تدخل إلا على النكرة» خبر: «تدخل» فعل ضمير فاعل، «إلا» حرف استثناء، «على النكرة» مستثنى، «على النكرة» جار و مجرور متعلق «لاتدخل» (غا). «نحو» مضاف، «لارجل» مضاف إليه: «لا» نفي جنس، «رجل» إسم «لا»، «افضل منك» خبر «لا».

تۆتنچى بۆلك: ئسمنلا زهؤمر قىلدىغان هەرىلەر

النوع الرابع حرف تنصب الإسم فقط وهي سبعة أحرف الواو بمعنى مع ويكون ما قبلها الفعل (تۆتنچى بۆلك: پهقت ئسمنلا زهؤمر قىلدىغان هەرىلەر بولۇپ، ئۇلار يەتتىدۇر، «واو» مفع مهنسىده كىلىپ، ئۇنىڭدىن ئىلگىرى پىئىل بار بولىدۇ. بۇ جۈملىسىده «النوع» موصوف، «الرابع» صفة، «النوع الرابع» مبتداء، «حرف» خبر: «حرف» موصوف، «تنصب» صفة: «تنصب» فعل

ضمیر فاعل، «الإسم» مفعول، «فقط» إسم فعل. «واو» ابتداء، «ہی» مبتداء، «سبعة أحرف» خبر: «سبعة» أسماء عدد، «أحرف» تمييز. «الواو» مبتداء، «بمعنی مع ویکون...» خبر: «بمعنی» جار و مجرور متعلق محذوف (قا): «معنی» مضاف، «مع» مضاف إلیہ. «واو» إستثنایہ، «یکون» الأفعال الناقصة، «ماقبلها» خبر «یکون»، «الفعل» إسمہ، «قبل» مضاف، «ها» مضاف إلیہ.

نحو إستواء الماء والخشبة مهسلن: سو یاغاج بلنن باراؤہر بولدی، بؤ جوملندہ «نحو» مضاف، «استوى الماء والخشبة» مضاف إلیہ، «إستوى» فعل، «الماء» فاعل، «والخشبة» مفعول.

أو معنى الفعل نحو ماشأئك وزیدًا أى ماتصنع زیدًا (یاكى «واو» ببئلل مه نسنده كبلندؤ. مه سلن: زید بلنن نهمه ئش قلمؤاتسن؟). بؤ جوملندہ «أو» حرف عطف، «معنى الفعل» معطوف، «بمعنى مع» معطوف عليه: «معنى» مضاف، «الفعل» مضاف إلیہ، «نحو» مضاف، «ماشأئك» مضاف إلیہ: «ما» خبر، «شأئك» مبتداء: «شأن» مضاف، «ك» مضاف إلیہ. «زیدًا» مفعول، «أى» حرف عطف، «ماتصنع وزیدًا» معطوف، «ماشأئك وزیدًا» معطوف عليه: «ما» خبر، «تصنع» مبتداء، «تصنع» فعل و فاعل، «وزیدًا» مفعول.

والا للإستثناء وهو متصل نحو جاء نى القوم إلا زیدًا (إلا مه لؤم بر توردىكى نهرسنى. إستثناء (ثایرش) مه نسنده بولؤپ كبلندؤ. مه سلن: زیدتن باشقا كشلهر مبنك یینمغا كهدى). بؤ جوملندہ «واو» حرف عطف، «إلا للإستثناء» معطوف، «الواو معنی» معطوف عليه، «إلا» مبتداء، «للاستثناء» خبر: «للاستثناء» جار و مجرور متعلق محذوف (قا): «واو» ابتدا، «هو» مبتداء، «متصل» خبر؛ «متصل» شبه فعل و فاعل. «نحو» مضاف، «جاء نى القوم» مضاف

إِلَيْهِ: «جاء» فعل، «نى» مفعول، «القوم» فاعل، «إلا» حرف استثناء، «زيدا» مستثنى.

أو منقطع نحو جَاءَنِي الْقَوْمُ إِلَّا حَمَارًا (ياكى إلاً باشقا توردىكى نەرسىنى ئالدىنقى جۈملىدىن ئايرىش ئۈچۈن كېلىدۇ. مەسىلەن: يېنىمغا ئېشەكتىن باشقا كىشىلەر كەلدى). «واو» حرف عطف، «منقطع» معطوف، «متصل» معطوف عليه، «نحو» مضاف، «جاءنى القوم» مضاف إِلَيْهِ، «جاء» فعل، «نى» مفعول، «القوم» فاعل، «إلا» حرف إستثناء، «حمارا» مستثنى.

و يا لنداء القريب والبعيد نحو يَارَجُلًا خُذْ بِيَدِي وَيَا عَبْدَ اللَّهِ وَيَا طَالِعًا جَبَلًا (يا يېقىن ۋە يىراقنى چاقىرىش ئۈچۈن كېلىدۇ. مەسىلەن: ئى ئادەم قولۇمنى تۇت! ئى ئاللاھنىڭ قولى! ئى تاغقا چىققۇچى). بۇ جۈملىدە «واو» حرف عطف، «يا لنداء القريب» معطوف، «إلا» للإستثناء» معطوف عليه. «يا» مبتداء، «لنداء القريب» خبر: «لنداء» مضاف، «القريب» مضاف إِلَيْهِ، «واو» حرف عطف، «البعيد» معطوف، «القريب» معطوف عليه. «نحو» مضاف، «يار جلا خذ بيدى» مضاف إِلَيْهِ، «يا» حرف نداء، «رجلا» مُنَادَى، «خذ» فعل و فاعل، «بيدى» جار و مجرور متعلق «خذ» (غأ). «واو» حرف عطف، «يا عبد الله» معطوف، «يار جلا» معطوف عليه، «يا» حرف نداء، «عبد الله» مُنَادَى، «عبد» مضاف، «الله» مضاف إِلَيْهِ، «واو» حرف عطف، «يا طالعاً» معطوف، «يا عبد الله» معطوف عليه، «طالعاً» فعل و فاعل، «جبالاً» مفعول، «خذ» فعل و فاعل، «بيدى» مفعول، «واو» حرف عطف، «يار و مجرور متعلق «خذ» (غأ).

وهيا لنداء البعيد أيضا نحو هِيَ رَجُلًا خُذْ بِيَدِي وَهِيَ عَبْدَ اللَّهِ وَهِيَ طَالِعًا جَبَلًا (هيا بولسا يىراقنى چاقىرىش ئۈچۈن كېلىدۇ. مەسىلەن: ئى ئادەم قولۇمنى تۇت! ئى ئاللاھنىڭ قولى! ئى تاغقا

چمقوچی). بۇ جۆملسدە «واو» حرف عطف، «ہیا لنداء البعید» معطوف، «ایا لنداء القریب» معطوف علیہ، «ہیا» مبتداء، «لنداء البعید» خبر: «لنداء البعید» جار و مجرور متعلق محذوف (قا): «ایضا» مفعول مطلق، «نحو» مضاف، «ہیا رجلا خذ بیدی» مضاف إلیہ: «ہیا» حرف نداء، «رجلا» مُنَادَى: «خذ» فعل و فاعل، «بیدی» مفعول، «بیدی» جار و مجرور متعلق «خذ» (غا). «واو» حرف عطف، «ہیا عبداللہ» معطوف، «ہیا رجلا» معطوف علیہ: «ہیا» حرف نداء، «عبد اللہ» مُنَادَى: «عبد» مضاف، «اللہ» مضاف إلیہ. «واو» حرف عطف، «ہیا طالعا» معطوف، «ہیا عبداللہ» معطوف علیہ، «ہیا» حرف نداء، «طالعا» مُنَادَى: «طالعا» شبه فعل و فاعل، «جیلا» مفعول، «خذ» فعل و فاعل، «بیدی» مفعول: «بیدی» جار و مجرور متعلق «خذ» (غا): «واو» حرف عطف، «أیا لنداء» معطوف، «ہیا لنداء البعید» معطوف علیہ.

وَأَيَّا لنداء البعید ایضا نحو أَيَّا رَجُلًا خُذْ بِيَدِي وَأَيَّا عَبْدَ اللَّهِ وَأَيَّا طَالِعًا جَبَلًا (أَيَّا بَوْمًا يَسْرَاقُنِي چاقمرش ئوچون كېلسدۇ. مەسلەن: ئى ئادەم قولۇمنى تۇت، ئى ئاللاھنىڭ قولى! ئى تاغقا چمقوچی قولۇمنى تۇت). بۇ جۆملسدە «واو» حرف عطف، «أَيَّا لنداء البعید» معطوف، «ہیا لنداء البعید» معطوف علیہ، «أَيَّا» مبتداء، «لنداء البعید» خبر: «لنداء البعید» جار و مجرور متعلق محذوف (قا): «ایضا» مفعول مطلق، «نحو» مضاف، «أَيَّا رجلا خذ بیدی» مضاف إلیہ: «أَيَّا» حرف نداء، «رجلا» مُنَادَى، «خذ» فعل و فاعل، «بیدی» مفعول: «بیدی» جار و مجرور متعلق «خذ» (غا). «واو» حرف عطف، «أَيَّا عبد اللہ» معطوف، «أَيَّا رجلا» معطوف علیہ: «أَيَّا» حرف نداء، «عبد اللہ» مُنَادَى: «عبد» مضاف، «اللہ» مضاف إلیہ، «واو» حرف عطف، «أَيَّا طالعا» معطوف، «أَيَّا عبداللہ» معطوف علیہ: «أَيَّا» حرف نداء، «طالعا»

مُنَادَى: «طالعا» شبه فعل و فاعل، «جبالا» مفعول.
 و أَي لنداء القريب نحو أَي رَجُلًا خُذْ بِيَدِي وَأَيَّ عَبْدَ اللَّهِ وَأَيَّ
 طَالِعًا جَبَلًا (أَيُّ يَبْقِنْسِنِي چاقىرىش ئۈچۈن كېلىدۇ. مەسلەن: ئى
 ئادەم قولۇمنى تۇتقىن! ئى ئاللاھنىڭ قولى، ئى تاغقا
 چىققۇچى). بۇ جۈملىدە «واو» حرف عطف، «أَيُّ لنداء القريب»
 معطوف، «أَيَّا لنداء البعيد» معطوف عليه، «أَيُّ» مبتداء، «لنداء
 القريب» خبر: «لنداء القريب» جار و مجرور متعلق محذوف (قا):
 «لنداء» مضاف، «القريب» مضاف إِلَيْهِ. «نحو» مضاف، «أَيُّ رجلا خذ
 ييدى» مضاف إِلَيْهِ: «أَيُّ» حرف نداء، «رجلا» مُنَادَى، «خذ» فعل و
 فاعل، «بيدي» مفعول: «بيدي» جار و مجرور متعلق «خذ» (غا):
 «واو» حرف عطف، «أَيُّ عبد الله» معطوف، «أَيُّ رجلا خذ ييدى»
 معطوف عليه: «أَيُّ» حرف نداء، «عبد الله» مُنَادَى، «عبد» مضاف،
 «الله» مضاف إِلَيْهِ، «واو» حرف عطف، «أَيُّ طالعا جبالا خذ ييدى»
 معطوف، «أَيُّ عبد الله» معطوف عليه: «أَيُّ» حرف نداء، «طالعا»
 مُنَادَى: «طالعا» شبه فعل و فاعل، «جبالا» مفعول.

والهمزة لنداء القريب ايضا نحو أَرَجُلًا خُذْ بِيَدِي وَأَعْبَدَ اللَّهُ وَ
 أَطَالِعًا جَبَلًا («أ») بۇمۇ يېقىنسىنى چاقىرىش ئۈچۈن كېلىدۇ.
 مەسلەن: ئى ئادەم قولۇمنى تۇت! ئى ئاللاھنىڭ قولى، ئى تاغقا
 چىققۇچى). بۇ جۈملىدە «واو» حرف عطف، «الهمزة لنداء القريب»
 معطوف، «أَيُّ لنداء القريب» معطوف عليه، «الهمزة» مبتداء، «لنداء
 القريب» خبر: «لنداء» مضاف، «القريب» مضاف إِلَيْهِ، «أَيضا» مفعول
 مطلق، «نحو» مضاف، «أرجلا خذ ييدي» مضاف إِلَيْهِ. «أ» حرف
 نداء، «رجلا» مُنَادَى. «خذ» فعل و فاعل، «بيدي» مفعول، «بيدي»
 جار و مجرور متعلق «خذ» (غا): «واو» حرف عطف، «أعبد الله»
 معطوف، «أرجلا خذ ييدي» معطوف عليه، «أ» حرف نداء، «عبد

«الله» مُنَادَى، «عبد» مضاف، «الله» مضاف إِلَيْهِ. «واو» حرف عطف،
«أطالعا جبلا» معطوف، «أعبد الله» معطوف عَلَيْهِ: «أ» حرف نداء،
«طالعا» مُنَادَى، «طالعا» شبه فعل و فاعل، «جبلا» مفعول.

به شىنچى بۆلەك: كەلگۈسى زامان پېئىلىنى زەۋەر
قىلىدىغان ھەرپلەر

النوع الخامس حروف تنصب الفعل المضارع و هي أَرْبَعَةٌ
أحرف. أن للإستقبال نحو أَحَبُّ أَنْ تَقُومَ (به شىنچى بۆلەك: كەلگۈسى
زامان پېئىلىنى زەۋەر قىلىدىغان ھەرپلەر تۆتتۈر، «أَنْ»
كېلىدىغان زامان پېئىلىنى زەۋەر ئوقۇتۇپ كەلگۈسىنى كۆزلەش
مەنىسىدە كېلىدۇ. مەسلەن: تۇرۇشۇغنى ياخشى كۆرىمەن). بۇ
جۈملىدە «النوع الخامس» مبتداء، «حرف» خبر: «النوع» موصوف،
«الخامس» صفة، «حروف» موصوف، «تنصب» صفة، «تنصب» فعل
و فاعل، «الفعل المضارع» مفعول: «الفعل» موصوف، «المضارع»
صفة. «واو» ابتداء، «هى» مبتداء، «أَرْبَعَةٌ أحرف» خبر: «أَرْبَعَةٌ أسماء
عدد، «أحرف» تمييز «أَنْ» مبتداء، «لِلإستقبال» خبر: «
لِلإستقبال» جار و مجرور متعلق محذوف (قا): «نَحْو» مضاف، «أحب
أَنْ تقوم» مضاف إِلَيْهِ، «أحب» فعل و فاعل، «أَنْ» حرف ناصب، «تقوم»
فعل مضارع منصوب: «تقوم» فعل و فاعل.

ولن لتأكيد نفي المستقبل نحو لَنْ أْبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي
(لَنْ كېلىدىغان زامان پېئىلىنىڭ ئىنكار شەكلىنى تەكىتلەش
ئۈچۈن كېلىدۇ. مەسلەن: ئاتام ماڭا رۇخسەت قىلغانغا قەدەر (بۇ
مىسىر) زېمىنىدىن ئايرىلمايمەن). بۇ جۈملىدە «واو» حرف
عطف، «لن لتأكيد» معطوف، «أَنْ لِلإستقبال» معطوف عليه: «لن»
مبتداء، «لتأكيد» خبر: «تأكيد» مضاف، «نفي» مضاف إِلَيْهِ: «نفي»

مضاف، «المستقبل» مضاف إليه: «نحو» مضاف، «لن أبرح الأرض» مضاف إليه: «لن» حرف ناصب، «أبرح» فعل مضارع منصوب: «أبرح» فاعل و فاعل، «الأرض» مفعول، «حتى» حرف ناصب، «يأذن» مضارع منصوب: «يأذن» فعل، «لى» مفعول، «ابى» فاعل.

وكى للتعليل وماقبلها سبب لما بعدها نحو أَسَلَمْتُ كَسَى أَدْخُلَ الْجَنَّةَ: (كسى كسينكى بولك ئوچون سهؤهب بولوش مهنسده بولسۇ. مەسلەن: جەننەتكە كىرىش ئوچون ئىسلامغا كىردىم). بۇ جۈملىدە «واو» حرف عطف، «كى للتعليل» معطوف، «لن لئاء كيد» معطوف عليه، «كى» مبتداء، «للتعليل» خبر: «للتعليل» جار و مجرور متعلق محذوف (قا): «واو» إبتداء، «ماقبلها» مبتداء، «سبب» خبر: «قبل» مضاف، «ها» مضاف إليه، «لما بعد» جار و مجرور متعلق محذوف (قا). «بعد» مضاف، «ها» مضاف إليه، «نحو» مضاف، «أسلمت كى أدخل الجنة» مضاف إليه: «أسلمت» فعل و فاعل، «كى» حرف ناصب، «أدخل» فعل مضارع منصوب: «أدخل» فعل و فاعل، «الجنة» مفعول.

واذن للجواب والجزاء كقولك إِذْنُ أُكْرِمَكَ لَمَنْ قَالَ أَنَا أَتَيْكَ فَقَدْ أَجَبْتُ بِهَذَا الْكَلَامِ وَصَيَّرْتُ إِكْرَامَكَ جَزَاءً لِإِتْيَانِهِ (إِذْنٌ جَاؤَابٌ وَهُ نەتجە مەنسىدە كېلىدۇ. مەسلەن: مەن يېنىڭغا بارماقچى دېگەن كىشىگە «إِذْنُ إِكْرَامِكَ» ئۇنداقتا سېنى ھۆرمەتلەيمەن. دېگەندە بۇ جۈملىدە ھەم ھۆرمەتلەشنىڭ شەرتى بولۇپ كېلىدۇ). بۇ جۈملىدە «واو» حرف عطف، «إِذْنٌ للجواب» معطوف، «كى للتعليل» معطوف عليه: «إِذْنٌ» مبتداء، «للجواب» خبر: «للجواب» جار و مجرور متعلق محذوف (قا). «واو» حرف عطف، «الجزاء» معطوف، «للجواب» معطوف عليه، «كقولك» جار و مجرور متعلق محذوف (قا): «قول» مضاف، «ك» مضاف إليه، «إِذْنٌ» حرف ناصب،

«أكرمك» فعل مضارع منصوب: «أكرم» فعل و فاعل، «ك» مفعول، «لمن» جار و مجرور متعلق «أكرم» (غا): «من» موصول، «قال» صيلته، «قال» فعل نحت ضمير فاعل، «أنا» مبتداء، «أتيك» خبر: «أت» فعل و فاعل، «ك» مفعول. «فاء» تفصليه، «قد» حرف تحقيق، «أجبت» فعل و فاعل، «بهذا لكلام» جار و مجرور متعلق «أجبت» (غا). «واو» إستئنافية، «صيرت» فعل و فاعل، «إكرامك» مفعول: «إكرام» مضاف، «ك» مضاف إليه، «جزاء» تمييز. «لإتيان» جار و مجرور متعلق «إكرام» (غا).

ئالتىنچى بۆلەك: كەلگۈسى زامان پېئىلىنى ساكن قىلىدىغان ھەرپلەر

النوع السادس حروف تجزم الفعل المضارع وهي خمسة أحرف. إن للشرط والجزاء نحو إن تكرمني أكرمك (ئالتىنچى بۆلەك: كەلگۈسى زامان پېئىلىنى ساكن قىلىدىغان ھەرپلەر بولۇپ، ئۇلار بەش ھەرپتۇر. «إن» شەرت ۋە نەتىجە مەنىسىدە كېلىدۇ. مەسىلەن: مېنى ھۆرمەت قىلساڭ، سېنى ھۆرمەت قىلىمەن). بۇ جۈملىدە «النوع» موصوف، «السادس» صفة: «النوع السادس» مبتداء، «حرف» خبر: «حرف» موصوف، «تجزم» صفة: «تجزم» فعل و فاعل، «الفعل المضارع» مفعول، «الفعل» موصوف، «المضارع» صفة، «واو» ابتدا، «هي» مبتداء، «خمسة أحرف» خبر: «خمسة أسماء عدد، «أحرف» تمييز. «إن» مبتداء، «للشرط» خبر: «للشرط» جار و مجرور متعلق محذوف (قا): «واو» حرف عطف، «الجزاء» معطوف، «للشرط» معطوف عليه، «نحو» مضاف، «إن تكرمني أكرمك» مضاف إليه: «إن» حرف شرط، «تكرمني» فعل شرط: «تكرم» فعل و فاعل، «ن» مفعول، «أكرمك» جزاء: «أكرم» فعل و فاعل، «ك» مفعول.

ولم لنفى الماضى نحو لَمْ يَضْرِبْ زَيْدٌ (لَمْ تُؤْتِكهن زامان پېئىلىنى تولۇق مۇئەييەنلەشتۈرۈش مەنسىدە كېلىدۇ. مەسلەن: زەيد ئورمىدى). بۇ جۈملىدە «واو» حرف عطف، «لم لنفى الماضى» معطوف، «إِن للشرط» معطوف عليه: «لم» مبتداء، «لنقى الماضى» خبر، «لنقى الماضى» جار و مجرور متعلق محذوف (قا): «لنقى» مضاف، «الماضى» مضاف إِلَيْه، «نحو» مضاف، «لم يضرب زيد» مضاف إِلَيْه: «لم» حرف شرط، «يضرب» فعل، «زيد» فاعل.

ولما لإستغراق نفى الماضى نحو لَمَّا يَضْرِبْ زَيْدٌ (لَمَّا تُؤْتِكهن زامان ئىنكار پېئىلىنى كۈچەيتىش مەنسىدە كېلىدۇ. مەسلەن: زەيد ھەرگىز ئورمىدى). بۇ جۈملىدە «واو» حرف عطف، «لما لإستغراق» معطوف، «لم لنفى الماضى» معطوف عليه: «لما» مبتداء، «لإستغراق نفى الماضى» خبر: «إستغراق» مضاف، «نقى الماضى» مضاف إِلَيْه: «لإستغراق» جار و مجرور متعلق محذوف (قا): «لإستغراق» مضاف، «نقى الماضى» مضاف إِلَيْه، «نقى الماضى» مضاف إِلَيْه، «نقى» مضاف، «الماضى» مضاف إِلَيْه، «نحو» مضاف، «لما يَضْرِبْ زيد» مضاف إِلَيْه، «لما» حرف جازم، «يضرب» فعل، «زيد» فاعل.

ولام الأمر نحو لِيَضْرِبْ زَيْدٌ (لَا م الأمر بۇيرۇق مەنسىدە كېلىدۇ. مەسلەن: زەيد ئورسۇن). بۇ جۈملىدە «واو» حرف عطف، «لام الأمر» معطوف، «لما لإستغراق» معطوف عليه، «لام» مضاف، «الأمر» مضاف إِلَيْه، «نحو» مضاف، «ليضرب زيد» مضاف ليه، «ليضرب» فعل، «زيد» فاعل.

ولاء النهى نحو لَا تَضْرِبْ زَيْدًا (لَاءُ النَّهْيُ چەكلەش مەنسىنى بىلدۈرىدىغان لام. مەسلەن: زەيدنى ئورمىغىن). بۇ جۈملىدە «واو» حرف عطف، «لاء النهى» معطوف، «لام الأمر» معطوف عليه: «لاء» مضاف، «النهى» مضاف إِلَيْه، «نحو» مضاف، «تضرب زيد» مضاف إِلَيْه، «لاتضرب» فعل و فاعل، «زيدا» مفعول.

يەتتىنچى بۆلەك: «إِنَّ» مەنسىنى بىلدۈرگەن ئاساستا،
كەلگۈسى زامان پېئىلىنى ساكىن قىلىدىغان ئىسىملار

النوع السابع أسماء تجزم الفعل المضارع على معنى إن وهي تسعة
أسماء من نحو مَنْ يُكْرِمُنِي أُكْرِمُهُ أَيْ إِنَّ يُكْرِمُنِي زَيْدٌ أُكْرِمُهُ (يەتتىنچى
بۆلەك: «إِنَّ» مەنسىنى بىلدۈرگەن ئاساستا كەلگۈسى زامان
پېئىلىنى ساكىن قىلىدىغان ئىسىملار: بۇلار توققۇز بولۇپ،
بۇنىڭ ھەممىسى «إِنَّ» (ئەگەر...) دېگەن مەنىنى ئۆز ئىچىگە
ئالىدۇ. مەسلەن: «مَنْ». كىم مېنى ھۆرمەتلىسە، شۇنى ھۆرمەت
قىلىمەن). بۇ جۈملىدە «النوع» موصوف، «السابع» صفة: «النوع
السابع» مبتداء، «أسماء» خبر: «أسماء» موصوف، «تجزم» صفة. «تجزم»
فعل و فاعل، «الفعل المضارع» مفعول: «الفعل» موصوف، «المضارع»
صفة، «على معنى إن» جار و مجرور متعلق «تجزم» (غيا): «معنى»
مضاف، «إِنَّ» مضاف إِلَيْهِ، «واو» ابتدا، «هى» مبتداء، «تسعة أسماء»
خبر، «تسعة» أسماء عدد، «أسماء» تمييز. «من» خبر المبتداء المحذوف،
«نحو» مضاف، «من يكرمنى أكرمه» مضاف إِلَيْهِ. «من» حرف شرط:
«يكرمنى» فعل شرط: «يكرم» فعل و فاعل، «نى» مفعول، «اكرمه»
جزائه: «أكرم» فعل و فاعل، «ه» مفعول، «أى» حرف عطف، «إِنَّ
يكرمنى زيد أكرمه» معطوف، «من يكرمنى أكرمه» معطوف عليه:
«إِنَّ» حرف شرط، «يكرمنى» فعل شرط، «يكرم» فعل، «نى» مفعول،
«زيد» فاعل، «أكرم» جزاء، «أكرم» فعل و فاعل، «زيد» مفعول.

ومتى نحو متى تَخْرُجُ أَيْ إِنَّ تَخْرُجُ غَدًا أَخْرُجُ غَدًا (متى.
مەسلەن: سەن قاچان چىقساڭ، شۇ چاغدا چىقىمەن. يەنى ئەگەر
ئەتە چىقساڭ مەنمۇ ئەتە چىقىمەن). بۇ جۈملىدە «واو» حرف

عطف، «متى» معطوف، «من» معطوف عليه: «نحو» مضاف، «متى» تخرج أخرج أي إن تخرج غدا «مضاف إليه»، «متى» حرف شرط: «تخرج» فعل شرط ظمير فاعل، «أخرج» جزاء: «أخرج» فعل و فاعل، «أي» حرف عطف، «إن تخرج غدا أخرج غدا» معطوف، «متى تخرج أخرج» معطوف عليه: «إن» حرف شرط، «تخرج غدا» فعل شرط: «تخرج» فعل و فاعل، «غدا» مفعول، «أخرج غدا» جزاء. وما نحو مَا تَصْنَعُ أَصْنَعُ أَي إِن تَصْنَعُ هَذَا أَصْنَعُ هَذَا (مأ: مهسلهن: نيمه ياسساك شونی ياسايمهن. يهني تهگهر سهن بونی ياسساك مهنمو بونی ياسايمهن). بو جوملده، «واو» حرف عطف، «ما» معطوف، «متى» معطوف عليه: «ما» خبر المبتداء المحذوف. «نحو» مضاف، «ما تصنع أصنع أي إن تصنع هذا أصنع هذا» مضاف إليه، «ما» حرف شرط: «تصنع» فعل شرط: «تصنع» فعل و فاعل، «أصنع» جزاء، «أصنع» فعل و فاعل، «أي» حرف عطف، «إن تصنع هذا أصنع هذا» معطوف، «ما تصنع أصنع» معطوف عليه: «إن» حرف شرط، «تصنع هذا» فعل شرط: «تصنع» فعل و فاعل، «هذا» مفعول، «أصنع هذا» جزاء: «أصنع» فعل و فاعل، «هذا» مفعول.

وحيثما نحو حَيْثُمَا تَقْعُدُ أَقْعُدُ أَي إِن تَقْعُدُ فِي الْبَيْتِ أَقْعُدُ فِي الْبَيْتِ (حَيْثُمَا: مهسلهن: سهن نهده ئولتورساك شو يهرده ئولتورسمهن. يهني تهگهر ئويده ئولتورساك مهنمو ئويده ئولتورسمهن). بو جوملده، «واو» حرف عطف، «حيثما» معطوف، «ما» معطوف عليه، «حيثما» خبر المبتداء المحذوف، «نحو» مضاف، «حيثما تقعد أقعد» مضاف إليه: «حيثما» حرف شرط، «تقعد» فعل شرط: «تقعد» فعل و فاعل، «أقعد» جزاء، «أقعد» فعل و فاعل، «أي» حرف عطف، «إن تقعد في البيت أقعد في البيت» معطوف، «حيثما

تقعد أقعد» معطوف عليه. «إن» حرف شرط، «تقعد» فعل شرط: «تقعد» فعل و فاعل، «أقعد» جزاء. «أقعد» فعل و فاعل، «في البيت» جار و مجرور متعلق «تقعد» (غا). «أقعد في البيت» جزاء: «أقعد» فعل و فاعل، «في البيت» جار و مجرور متعلق «أقعد» (غا).

ومهما نحو مَهْمَا تَذَهَبُ أَذْهَبُ أَيْ إِنْ تَذَهَبُ غَدًا أَذْهَبُ غَدًا(مَهْمَا: مەسلەن: قاچان بارساڭ شۇ چاغدا بارمەن. يەنى ئەگەر ئەتە بارساڭ ئەتە بارمەن). بۇ جۈملىدە، «واو» حرف عطف، «مهما» معطوف، «حيثما» معطوف عليه، «مهما» خبر المبتداء المحذوف. «نحو» مضاف، «مهما تذهب» مضاف إليه، «مهما» حرف شرط، «تذهب» فعل شرط، «تذهب» فعل و فاعل، «أذهب» جزاء: «أذهب» فعل و فاعل، «اى» حرف عطف، «إن تذهب غدا أذهب غدا» معطوف، «مهما تذهب أذهب» معطوف عليه: «إن» حرف شرط، «تذهب» فعل شرط: «تذهب» فعل و فاعل، «غدا» مفعول، «أذهب» جزاء. «أذهب» فعل و فاعل، «غدا» مفعول.

و أَيْنَمَا نَحْوُ أَيْنَمَا تَجْلِسُ أَجْلِسُ أَيْ إِنْ تَجْلِسُ فِي الْبَيْتِ أَجْلِسُ فِي الْبَيْتِ (أَيْنَمَا: مەسلەن: قەيەردە ئولتۇرساڭ شۇ يەردە ئولتۇرمەن. يەنى ئەگەر سەن ئۆيدە ئولتۇرساڭ ئۆيدە ئولتۇرمەن). بۇ جۈملىدە «واو» حرف عطف، «أينما» معطوف، «مهما» معطوف عليه: «أينما» خبر المبتداء المحذوف، «نحو» مضاف، «أينما تجلس» مضاف إليه، «أينما» حرف شرط، «تجلس» فعل شرط، «تجلس» فعل و فاعل، «أى» حرف عطف، «إن تجلس في البيت أجلس في البيت» معطوف، «أينما تجلس أجلس» معطوف عليه: «إن» حرف شرط، «تجلس» فعل شرط، «تجلس» فعل و فاعل: «في البيت» جار و مجرور متعلق «تجلس» (غا). «أجلس» جزاء، «أجلس» فعل و فاعل، «في البيت» جار و مجرور

متعلق «أجلس» (غا) .

وَأَنْتَى نَحْوِ أَنْتَى تَكُنْ أَكُنْ أَىْ إِنْ تَكُنْ فِى الْبَلَدِ أَكُنْ فِى الْبَلَدِ:
 (أَنْتَى): مهسلهن: نهده بولساڭ، شو يهرده بولمهن. يهنى نه گهر
 سهن شه هرده بولساڭ مه نمو شه هرده بولمهن). بو جوملنده
 «واو» حرف عطف، «أَنْتَى» معطوف، «أينما» معطوف عليه: «أَنْتَى»
 خبر المبتداء المحذوف، «نحو» مضاف، «أَنْتَى تكن أكن» مضاف إليه:
 «أَنْتَى» حرف شرط، «تكن» فعل شرط، «تكن» فعل و فاعل، «أكن»
 جزاء: «أكن» فعل و فاعل، «أى» حرف عطف، «أَنْتَى تكن فى البلد
 أكن فى البلد» معطوف، «أَنْتَى تكن أكن» معطوف عليه: «أَنْتَى» حرف
 شرط، «تكن» فعل شرط: «تكن» فعل و فاعل، «فى البلد» جار و
 مجرور متعلق «تكن» (غا): «أكن» جزاء، «أكن» فعل و فاعل، «فى
 البلد» جار مجرور متعلق «أكن» (غا) .

وَأَىْ نَحْوِ أَيُّهَمْ يَشْتَمْنَى أَشْتَمَهُ أَىْ إِنْ يَشْتَمْنَى زَيْدٌ أَشْتَمَهُ (أَىْ):
 مهسلهن: ئولاردن كم مېنى تىللسا، مه نمو شونى تىللايمهن.
 يهنى نه گهر زيد مېنى تىللسا مه نمو ئونى تىللايمهن). بو
 جوملنده «واو» حرف عطف، «أَى» معطوف، «أَنْتَى» معطوف عليه،
 «أَى» خبر المبتداء المحذوف، «نحو» مضاف، «أَيُّهَمْ يشتمنى أشتمه»
 مضاف إليه، «أَى» مضاف، «هم» مضاف إليه، «أَيُّهَمْ» حرف شرط،
 «يشتمنى» فعل شرط، «يشتم» فعل و فاعل، «ن» مفعول، «أشتمه»
 جزاء: «أشتم» فعل و فاعل، «ه» مفعول، «أى» حرف عطف، «إن
 يشتمنى زيد أشتمه» معطوف، «أَيُّهَمْ يشتمنى أشتمه» معطوف عليه،
 «إن» حرف شرط، «يشتمنى» فعل شرط: «يشتمنى» فعل و فاعل،
 «ن» مفعول، «أشتمه» جزاء، «أشتمه» فعل و فاعل، «ه» مفعول.
 و إِذْمَا نَحْوِ إِذْمَا تَفْعَلْ أَفْعَلْ أَىْ إِنْ تَفْعَلْ الْحَيَاةَ أَفْعَلْ الْحَيَاةَ
 (إِذْمَا): مهسلهن: نېمنى قىلساڭ شونى قىلمهن، يهنى نه گهر

تەككۈچىلىك قىلساڭ، مەنمۇ تەككۈچىلىك قىلىمەن). بۇ جۈملىدە «واو» حرف عطف، «إذما» معطوف، «أى» معطوف عليه، «إذما» خبر المبتداء المحذوف، «نحو» مضاف، «إذما تفعل أفعال» مضاف إليه، «إذما» حرف شرط، «تفعل» فعل شرط، «تفعل» فعل و فاعل، «أفعال» جزاء؛ «أفعال» فعل و فاعل، «أى» حرف عطف، «إن تفعل الخياطة» معطوف، «إذما تفعل أفعال» معطوف عليه؛ «إذما» حرف شرط، «تفعل» فعل شرط؛ «تفعل» فعل و فاعل، «الخياطة» مفعول، «أفعال الخياطة» جزاء؛ «أفعال» فعل و فاعل، «الخياطة» مفعول.

سەككىزىنچى بۆلەك: ئۆزىدىن كېيىن كەلگەن «ئىككىرە» (ئاتونۇش) ئىسىملارنى بەرقلەندۈرگەن ئاساستا زەۋەر قىلىدىغان ئىسىملار

النوع الثامن أسماء تنصب الأسماء النكرات على التمييز وهي أَرْبَعَةٌ أسماء الأول عشر. إذا ركب مع أحد إلى تسعة وتسعين نحو أَحَدٌ عَشَرَ رَجُلًا وَ إِحْدَى عَشْرَةَ امْرَأَةً إِلَى تِسْعَةٍ وَتِسْعِينَ رَجُلًا وَ تِسْعٍ وَتِسْعِينَ امْرَأَةً إِلَى تِسْعَةٍ وَ تِسْعِينَ رَجُلًا وَ تِسْعٍ وَ تِسْعِينَ امْرَأَةً (سەككىزىنچى بۆلەك: ئۆزىدىن كېيىن كەلگەن «ئىككىرە» ئىسىملارنى بەرقلەندۈرگەن ئاساستا زەۋەر قىلىدىغان ئىسىملار. بۇ بۆلەكتىكى ئىسىملار ئۆزىدىن كېيىن كەلگەن ئاتونۇش ئىسىملارنى تېمىزگە بىنائەن زەۋەر قىلىدۇ. ئۇلار تۆت ئىسىمدۇر. بىرىنچىسى، ئونلۇق خانە بولغان عَشْرٌ دۇر. ئۇ بىرلەر خانىسى بولغان أَحَدٌ قوشۇلۇپ، توقسان توققۇزغىچە ئۆزىدىن كېيىن كەلگەن ئىككىرە «ئاتونۇش» ئىسمىنى زەۋەر قىلىدۇ، مەسىلەن: 99 ئەر ۋە 99 ئايال قاتارلىقلارغىچە). بۇ جۈملىدە «النوع» موصوف، «الثامن» صفة، «النوع الثامن» مبتداء، «أسماء» خبر، «أسماء»

موصوف، «تنصب» صفة: «تنصب» فعل و فاعل، «أسماء» مفعول: «أسماء» موصوف، «النكرات» صفة: «على التمييز» جارو مجرور متعلق «تنصب» (غنا). «واو» ابتداء، «هي» مبتداء، «أربعة أسماء» خبر: «أربعة» أسماء عدد، «إسما» تمييز، «الأول» مبتداء، «عشر» خبر، «إذا» حرف شرط، «ركب» فعل شرط: «ركب» فعل مجهول ضميره مفعول، «مع أحد» جار و مجرور متعلق «ركب» (غنا): «إلى تسعة» جار و مجرور متعلق «ركب» (غنا). «واو» حرف عطف، «تسعين» معطوف، «تسعة» معطوف عليه، «نحو» مضاف، «أحد عشر رجلا» مضاف إليه: «أحد عشر» أسماء عدد، «رجلا» تمييز، «واو» حرف عطف، «أحدى عشرة امرأة» معطوف، «أحد عشر رجلا» معطوف عليه: «أحدى عشرة» أسماء عدد، «إمرأة» تمييز. «إلى تسعة وتسعين» جار و مجرور متعلق محذوف (قا): «تسعة و تسعين» أسماء عدد، «رجلا» تمييز. «واو» حرف عطف، «تسع وتسعين امرأة» معطوف، «تسعة وتسعين رجلا» معطوف عليه: «تسع و تسعين» أسماء عدد، «إمرأة» تمييز.

والثاني كم الإستفهامية نحوكم رجلاً عندك (ئسككنچسى، سوئال مه نسدكى «كم» دؤر. مه سلن: سېنك ئالدىڭدا قانچە ئادەم بار؟) بۇ جۈملىدە «واو» حرف عطف، «الثاني كم الإستفهامية» معطوف، «الأول عشر» معطوف عليه: «الثاني» مبتداء، «كم الإستفهامية» خبر: «كم» موصوف، «إستفهامية» صفة. «نحو» مضاف، «كم رجلا عندك» مضاف إليه: «كم» حرف إستفهام، «رجلا» تمييز، «كم رجلا عندك» مبتداء، «عندك» خبر: «عندك» مبتداء؛ «عند» مضاف، «ك» مضاف إليه.

والثالث كأي نحو كأي رجلاً عندك (ئوچىنچسى، «كأي» دؤر. مه سلن: قايسى ئادەم سېنك يېنىڭدا؟) بۇ جۈملىدە «واو» حرف عطف، «الثالث كأي» معطوف، «الثاني كم الإستفهامية»

معطوف عليه: «الثالث» مبتداء، «كأى» خبر، «نحو» مضاف، «كأى رجلاً عندك» مضاف إليه: «كأى» حرف إستفهام، «رجلاً» تمييز، «كأى رجلاً» خبر، «عندك» مبتداء: «عند» مضاف، «ك» مضاف إليه. والرابع كذا نحو عندى كذا درهماً (توتىنچىسى، «كذ» دۇر. مەسىلەن: مەندە مۇشۇنچىلىك پۇل بار). بۇ جۈملىدە «واو» حرف عطف، «الرابع كذا» معطوف، «الثالث» معطوف عليه: «الرابع» مبتداء، «كذا» خبر، «نحو» مضاف، «عندى كذا درهماً» مضاف إليه: «عندى خبر، «كذا» مبتداء، «درهماً» تمييز.

توققۇزىنچى بۆلەك: بەزىسى ئارقىسىدا كەلگەن ئىسىملارنى زەۋەرلىك قىلىدىغان، بەزىسى پىچلىك قىلىدىغان پېئىل ئىسىملىرى دېيىلىدىغان سۆزلەر

النوع التاسع كلمات تسمى أسماء الأفعال بعضها ترفع و بعضها تنصب. وهي تسعة كلمات. والناصب منها ستة. رويد وهو اسم لأمهل. نحو رويد زيداً أى أمهل زيداً (توققۇزىنچى بۆلەك: بەزىسى ئارقىسىدا كەلگەن ئىسىملارنى پىچ قىلىدىغان، بەزىسى زەۋەرلىك قىلىدىغان پېئىل ئىسىملىرى دېيىلىدىغان سۆزلەر. بۇنىڭ پىچ قىلىدىغىنى ئالتە، زەۋەرلىك قىلىدىغىنى ئۈچتۇر. «رؤيد» «أمهل» گە ئىسىمدۇر. مەسىلەن: زەيدكە مۆھلەت بەر. بۇ جۈملىدە «النوع» موصوف، «التاسع» صفة: «النوع التاسع» مبتداء، «كلمات» خبر: «كلمات» موصوف، «تسمى» صفة: «تسمى» مجهول فعل ضمير فاعل، «أسماء» مفعول: «أفعال» مضاف إليه. «بعضها» مبتداء، «ترفع» خبر: «بعض» مضاف، «ها» مضاف إليه، «ترفع» فعل و فاعل. «واو» حرف عطف، «بعضها تنصب» معطوف، «بعضها ترفع» معطوف عليه: «بعضها» مبتداء، «تنصب» خبر: «بعض» مضاف، «ها»

مضاف إِلَيْهِ. «تنصب» فعل و فاعل «واو» ابتداء، «هی» مبتداء، «تسعة کلمات» خبر؛ «تسعة» أسماء عدد، «کلمات» تمييز. «واو» ابتداء، «الناصبه منها» مبتداء، «سته» خبر، «روید» خبر مبتدائه محذوف «واو» ابتداء، «هو» مبتداء، «إسم» خبر، «لأمهل» جار و مجرور متعلق محذوف (قا)؛ «نحو» مضاف، «روید زیدا» مضاف إِلَيْهِ، «روید» إسم فعل، «زیدا» مفعول، «أى» حرف عطف، «أمهل زیدا» معطوف، «روید زیدا» معطوف علیه. «أمهل» فعل و فاعل، «زیدا» مفعول.

وبله وهو إسم لدع نحو بَلَّهَ زَيْدًا أَيْ دَعَّ زَيْدًا (تسککنچی، «بَلَّهَ» بُو «دَعَّ» گه ئسسمدور. مهسلهن: زهیدنی قوی). بُو جوملسده «واو» حرف عطف، «بله» معطوف، «روید» معطوف علیه: «بله» خبر مبتدائه محذوف. «واو» ابتداء، «هو» مبتداء، «إسم» خبر، «لدع» جار و مجرور متعلق محذوف (قا)؛ «نحو» مضاف، «بله زیدا» مضاف إِلَيْهِ: «بله» إسم فعل، «زیدا» مفعول، «أى» حرف عطف، «دع زیدا» معطوف، «بله زیدا» معطوف علیه: «دع» فعل و فاعل، «زیدا» مفعول.

و دونك وهو إسم لخذ نحو دُونَكَ زَيْدًا أَيْ خُذْ زَيْدًا (توچسنگی، «دُونَكَ» بُو «خُذْ» گه ئسسمدور. مهسلهن: زهیدنی توت). بُو جوملسده «واو» حرف عطف، «دونك» معطوف، «بله» معطوف علیه: «دونك» خبر مبتدائه محذوف «واو» ابتداء، «هو» مبتداء، «إسم» خبر، «لخذ» جار و مجرور متعلق محذوف (قا)؛ «نحو» مضاف، «دونك زیدا» مضاف إِلَيْهِ، «دونك» إسم فعل، «زیدا» مفعول، «أى» حرف عطف، «خذ زیدا» معطوف، «دونك زیدا» معطوف علیه، «خذ» فعل و فاعل، «زیدا» مفعول.

وعليك وهو إسم لألزم نحو عَلَيْكَ زَيْدًا أَيْ أَلْزِمْ زَيْدًا (توتسنگی، «عَلَيْكَ» بولسا «أَلْزِمْ» گه ئسسمدور. مهسلهن: زهیدتنن ئایرلما). بُو جوملسده «واو» حرف عطف، «عليك» معطوف، «خذ»

«هیئات» خبر، «أحد» مضاف، «ها» مضاف إِلَیْه. «واو» ابتداء، «هو» مبتداء، «إسم» خبر، «لبعد» جار و مجرور متعلق محذوف (قا): «نحو» مضاف، «هیئات زید» مضاف إِلَیْه: «هیئات» إسم فعل، «زیدا» مفعول، «أی» حرف عطف، «بعد زید» معطوف، «هیئات زید» معطوف علیه، «بعد» فعل، «رید» فاعل.

وثانیها سرحان وهو إسم لسرع نحو سَرَحَانَ زَيْدٌ أَيْ سَرَعَ زَيْدٌ (تککنچسی، «سَرَحَانَ» دؤر. بؤ «سَرَعَ» گه ئسمدؤر. مهسلهن: زهید تهبز بولدی). بؤ جؤملده «واو» حرف عطف، «ثانیها» معطوف، «أحدها» معطوف علیه، «ثانیها» مبتداء، «سرحان» خبر، «سرحان» فعل و فاعل. «واو» ابتداء، «هو» مبتداء، «إسم» خبر، «لسرع» جار و مجرور متعلق محذوف (قا): «نحو» مضاف، «سرحان زید» مضاف إِلَیْه؛ «سرحان» فعل، «زید» فاعل، «أی» حرف عطف، «سرع زید» معطوف، «سرحان زید» معطوف علیه، «سرع» فعل، «زید» فاعل.

وثالثها شتان. وهو إسم لإفترق نحو شَتَانَ زَيْدٌ وَعَمْرٌ أَيْ إِفْتَرَقَ زَيْدٌ وَعَمْرٌ (ئوچمنچسی، شَتَانَ دؤر. بؤ «إفترق» گه ئسمدؤر. مهسلهن: زهید بلهن ئؤمه ر ئایرلبپ کهتتی). بؤ جؤملده «واو» حرف عطف، «ثالثها» معطوف، «ثانیها» معطوف علیه: «ثالثها» مبتداء، «شتان» خبر: «ثالث» مضاف، «ها» مضاف إِلَیْه «واو» ابتداء، «هو» مبتداء، «إسم» خبر: «لإفترق» جار و مجرور متعلق محذوف (قا): «نحو» مضاف، «شتان زید» مضاف إِلَیْه: «شتان» فعل، «زید» فاعل. «واو» حرف عطف، «عمر» معطوف، «زید» معطوف علیه، «أی» حرف عطف، «إفترق زید» معطوف، «شتان زید» معطوف علیه: «إفترق» فعل، «زید» فاعل. «واو» حرف عطف، «عمر» معطوف، «زید» معطوف علیه.

ئونىنچى بۆلەك: (مۇبتەدە ئۇن) ئىسمىنى بىچ،
 خەۋىرىنى زەۋەر قىلىدىغان تولۇقلىغۇچى پېئىللار

النوع العاشر الأفعال الناقصة ترفع الإسم وتنصب الخبر. وهى
 ثلاثة عشر فعلاً. أحدها كان نحو كَانَ اللهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا (ئونىنچى
 بۆلەك: ئىسمىنى بىچ (مبتداء)، خەۋىرىنى زەۋەر قىلىدىغان
 تولۇقلىغۇچى پېئىللار. بۇ تولۇقلىغۇچى پېئىللار «الأفعال
 الناقصة» دۇر. ئۇلار ئون ئۈچ پېئىلدۇر.

«كان» مەسلەن: ئاللاھ ھەممىنى بىلگۈچىدۇر، ھېكمەت
 بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر. بۇ جۈملىدە «النوع» موصوف،
 «العاشر» صفة: «النوع العاشر» مبتداء، «أفعال الناقصة» خبر:
 «أفعال» موصوف، «الناقصة» صفة، «الناقصة» موصوف، «ترفع»
 صفة: «ترفع» فعل ضمير فاعل، «الإسم» مفعول. «واو» حرف عطف،
 «تنصب الخبر» معطوف، «ترفع الإسم» معطوف عليه. «واو» ابتداء،
 «هى» مبتداء، «ثلاثة عشر» خبر: «ثلاثة عشر» أسماء عدد، «فعلاً» تمييز،
 «أحدها» مبتداء، «كان» خبر: «أحد» مضاف، «ها» مضاف إليه.
 «نحو» مضاف، «كان الله عليما حكيما» مضاف إليه: «كان» الأفعال
 الناقصة، «الله» إسم كان، «عليما» خبر كان: «عليما» موصوف.
 «حكيما» صفة.

وقد يكون تامة بمعنى وقع و وجد نحو كَانَ زَيْدٌ أَيْ وَقَعَ زَيْدٌ (كَانَ
 بهزيد، «وَقَعَ»، «وَجَدَ» مەنسىدىمۇ كېلىدۇ. مەسلەن: زەيد
 ئورۇنلاشتى. زەيد بار ئىدى). بۇ جۈملىدە «واو» إستئنافية، «قد»
 حرف تحقيق، «يكون» الأفعال الناقصة إسمه ضمير، «تامة» خبر
 «يكون»، «بمعنى» جار و مجرور متعلق «يكون» (غا): «معنى» مضاف،
 «وقع» مضاف إليه: «وقع» فعل و فاعل، «واو» حرف عطف، «وجد»

معطوف، «وقع» معطوف عليه، «نحو» مضاف، «كان زيد» مضاف إليه: «كان» فعل، «زيد» فاعل، «أى» حرف عطف، «وقع زيد» معطوف، «كان زيد» معطوف عليه: «وقع» فعل، «زيد» فاعل.

وزائدة نحو قوله تعالى كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا («كَانَ» زياده بولؤيمو كبلدو. مهسلن: بوشوكتكى كچك بالغا قانداق سوزله يميز). بؤ جوملده «واو» حرف عطف، «زائدة» معطوف، «كان» معطوف عليه، «زائدة» خبر مبتدائه محذوف، «نحو» مضاف، «قوله تعالى» مضاف إليه: «قول» مضاف، «ه» مضاف إليه، «تعالى» فعل و فاعل، «كيف» حرف إستفهامية، «نكلم» فعل و فاعل، «من» موصول، «كان» صيلته، «كان» الأفعال الناقصة إسمه ضمير، «في المهدي صيبا» خبر «كان»، «في المهدي» جار و مجرور متعلق «كان» گه.

ويعنى صارنحو كان زَيْدٌ غَنِيًّا أَيْ صَارَ زَيْدٌ غَنِيًّا (كَانَ بولسا صارَ مهنسى ببله نمؤ كبلدو. مهسلن: زهيد باي بولؤپ قالدی). بؤ جوملده «واو» حرف عطف، «يعنى صار» معطوف، «يعنى وقع» معطوف عليه: «يعنى» جار و مجرور متعلق محذوف (قا): «معنى» مضاف، «صار» مضاف إليه. «نحو» مضاف، «كان زيد غنيا» مضاف إليه: «كان» الأفعال الناقصة، «زيد» إسمه، «غنيا» خبره، «أى» حرف عطف، «صار زيد غنيا» معطوف، «كان زيد غنيا» معطوف عليه: «صار» الأفعال الناقصة، «زيد» إسم «كان»، «غنيا» خبره.

ويكون فيها ضمير الشأن نحو كَانَ زَيْدٌ قَائِمٌ («كان» ده ضمير الشأن موبار بولسدو. مهسلن: زهيد ثوره تورغوچيدور). بؤ جوملده «واو» حرف إستنافية، «يكون» الأفعال الناقصة، «فيها» إسم يكون، «ضمير الشأن» خبر «يكون»، «ضمير» موصوف، «الشأن» صفة. «نحو» مضاف، «كان زيد قائم» مضاف إليه: «كان» الأفعال

الناقصة، «زيد» إسم «كان»، «قائم» خبر «كان».
 وصار للإنتقال نحو صارَ الْفَقِيرُ غَنِيًّا وَ صارَ الطَّيْنُ خَرْفًا (صارَ
 يۆتكىلىش مەنىسىنى بىلدۈرۈپ كېلىدۇ. مەسىلەن: كەمبەغەل
 كىشى باي بولۇپ قالدى، لاي ساپالغا ئايلاندى). بۇ جۈملىدە
 «واو» حرف عطف، «صار» معطوف، «كان» معطوف عليه: «صار»
 مبتداء، «للإنتقال» خبر: «للإنتقال» جار و مجرور متعلق محذوف (قا):
 «نحو» مضاف، «صارالفاقر غنيا» مضاف إليه: «صار» الأفعال الناقصة،
 «الفاقر» إسم صار، «غنيا» خبر صار، «واو» حرف عطف، «صارالطين»
 معطوف، «صارالفاقر غنيا» معطوف عليه: «صار» الأفعال الناقصة، «الطين»
 إسم صار، «خردفا» خبر صار.

ولا يقال صارَ اللهُ عَلِيمًا حَكِيمًا (ئاللاھ بەك ئالم ۋە بەك
 ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچى بولۇپ قالدى، دېيىلمەيدۇ). بۇ
 جۈملىدە «واو» إستثنافية، «لايقال» فعل مجهول مالم يسم فاعله،
 «صار» الأفعال الناقصة، «الله» إسم صار، «عليما» خبر صار: «عليما»
 موصوف، «حكيمًا» صفة.

وأصبح لإقتران مضمون الجملة بالصبح نحو أصبحَ زَيْدٌ عَالِمًا
 («أصبحَ» جۈملىنىڭ مەزمۇنىنى تاڭ سەھەرگە يېقىن قىلىش
 ئۈچۈن كېلىدۇ. مەسىلەن: زەيد ئالم بولۇپ تاڭ ئاتقۇزدى). بۇ
 جۈملىدە «واو» حرف عطف، «أصبح» معطوف: «صار للإنتقال»
 معطوف عليه: «أصبح» خبر مبتدائه محذوف، «أصبح» مبتداء،
 «لإقتران الجملة» خبر: «لإقتران» جار و مجرور متعلق محذوف (قا):
 «إقتران» مضاف، «مضمون» مضاف إليه: «مضمون» مضاف،
 «الجملة» مضاف إليه، «بالصبح» جار و مجرور متعلق «إقتران» (گە):
 «نحو» مضاف، «أصبح زيد» مضاف إليه: «أصبح» الأفعال الناقصة،
 «زيد» إسم أصبح، «عالما» خبر أصبح.

ويعنى صار نحو أَصْبَحَ الْمَرِيضُ صَاحِحًا («أَصْبَحَ»، «صَارَ»
 مهنسى ببله نمؤ كبلدؤ. مهسلهن: كِبَسَل ساقينىپ كهتنى).
 بو جؤملىده «واو» حرف عطف، «بمعنى صار» معطوف، «وبمعنى
 صار» معطوف عليه: «بمعنى» جار و مجرور متعلق محذوف (قا): «معنى»
 مضاف، «صار» مضاف إليه، «نحو» مضاف، «صار» مضاف إليه، «
 الأفعال الناقصة، «المريض» إسم أصبح، «صحيحا» خبر أصبح.
 وبمعنى الدخول فى الصبح نحو أَصْبَحَ زَيْدٌ أَيْ دَخَلَ فِى الصُّبْحِ
 (أَصْبَحَ يهنة تاك سههر مهزگلىده كمرش مهنسدنمؤ كبلدؤ.
 مهسلهن: زيد تاك پهيتنده كبرپ كهلى). بو جؤملىده «واو»
 حرف عطف، «الدخول فى الصبح» معطوف، «بمعنى صار» معطوف
 عليه: «بمعنى» جار و مجرور متعلق محذوف (قا): «معنى» مضاف،
 «دخول» مضاف إليه، «فى الصبح» جار و مجرور متعلق «دخول» (غا):
 «نحو» مضاف، «أصبح زيد» مضاف إليه، «أصبح» الأفعال الناقصة،
 «زيد» إسم أصبح، «أى» حرف عطف، «دخل فى الصبح» معطوف،
 «أصبح زيد» معطوف عليه: «دخل» فعل ضمير فاعل، «فى الصبح»
 جار و مجرور متعلق «دخل» گه.

وأضحى لإقتران مضمون الجملة بالضحى نحو أَضْحَى زَيْدٌ كَرِيمًا
 («أَضْحَى» جؤملىنىك مهزؤننى چاشكا و اقتنغا يهقمن قلكش
 مهنسدنمؤ كبلدؤ. مهسلهن: زيد چاشكا و اقتندا سبخى
 بولى). بو جؤملىده «واو» حرف عطف، «أضحى لإقتران مضمون
 الجملة» معطوف، «أصبح لإقتران مضمون الجملة» معطوف عليه،
 «أضحى» مبتداء، «لإقتران مضمون الجملة» خبر، «لإقتران مضمون
 الجملة» جار و مجرور متعلق محذوف (قا): «إقتران» مضاف،
 «مضمون» مضاف إليه، «مضمون» مضاف، «الجملة» مضاف إليه،
 «بالضحى» جار و مجرور متعلق «إقتران» (غا): «نحو» مضاف،

«أضحى زيد كريماً» مضاف إليه: «أضحى» الأفعال الناقصة، «زيد» إسمه، «كريماً» خبر أضحى.

ويعنى صار نحو أضحى الأميرُ أسيراً (أضحى) صارَ مهتسدمو كبلدو. مهسلن: باشلق ئهسرگه ئايلنپ قالدی). بو جوملده، «واو» حرف عطف، «بمعنى صار» معطوف، «وأضحى لإقتران» معطوف عليه، «بمعنى» جار و مجرور متعلق محذوف (قا): «معنى» مضاف، «صار» مضاف إليه، «نحو» مضاف، «أضحى الأمير أسيراً» مضاف إليه: «أضحى» الأفعال الناقصة، «الأمير» إسم أضحى، «أسيراً» خبر أضحى.

ويعنى الدخول في الضحى نحو أضحى زيدٌ أى دَخَلَ زَيْدٌ فى الضُّحَى (أضحى يهه چاشكا و اقتدا كرش مهتسدمو كبلدو. زهيد چاشكا و اقتدا كردی). بو جوملده «واو» حرف عطف، «بمعنى» جار و مجرور متعلق محذوف (قا): «معنى» مضاف، «أضحى زيد» مضاف إليه، «أضحى» فعل، «زيد» فاعل، «أى» حرف عطف، «دخل زيد» معطوف، «أضحى زيد» معطوف عليه: «دخل» فعل، «زيد» فاعل، «في الضحى» جار و مجرور متعلق «دخل» گه.

وأمسى لإقتران مضمون الجملة بالساء نحو أمسى زيدٌ عالمًا (أمسى جوملنك مهزمننى كه چ و اقتغا يبقن قبلش مهتسده كبلدو. مهسلن: زهيد كه چ و اقتدا ئالم بولدی). بو جوملده «واو» حرف عطف، «أمسى لإقتران مضمون الجملة» معطوف، «أضحى لإقتران مضمون الجملة» معطوف عليه: «أمسى» مبتداء، «لإقتران مضمون الجملة» خبر: «إقتران» مضاف، «مضمون» مضاف إليه: «مضمون» مضاف، «الجملة» مضاف إليه، «بالساء» جار و مجرور متعلق «إقتران» (غا)، «نحو» مضاف، «أمسى زيد عالمًا» مضاف إليه: «أمسى» الأفعال الناقصة، «زيد» إسم «أمسى»، «عالمًا»

خبر «أمسى».

وبمعنى صار نحو أمسى الدليلُ عزيزًا (أمسى يهناه صارَ مهنسى بـله نمو كبلدو. مهسلنه: خار كيشى ئهزیز بولوپ قالدی). بؤ جوملنده «واو» حرف عطف، «بمعنى صار» معطوف، «أمسى لإقتران» معطوف عليه، «بمعنى» جار و مجرور متعلق محذوف (قا): «بمعنى» مضاف، «صار» مضاف إليه، «بمعنى» جار و مجرور متعلق محذوف (قا): «بمعنى» مضاف، «صار» مضاف إليه، «نحو» مضاف، «أمسى الدليل» مضاف إليه: «أمسى» الأفعال الناقصة، «الدليل» إسم «أمسى»، «عزيزًا» خبر «أمسى».

وبمعنى الدخول في المساء نحو أمسى زيدٌ أى دَخَلَ زيدٌ في المساء (أمسى ئاخشامدا كمرش مهنسدنمو كبلدو. مهسلنه: زهيد ئاخشام پهيدا بولدى). بؤ جوملنده «واو» حرف عطف، «بمعنى الدخول» معطوف، «بمعنى صار» معطوف عليه، «بمعنى» جار و مجرور متعلق محذوف (قا): «بمعنى» مضاف، «الدخول» مضاف إليه، «في المساء» جار و مجرور متعلق محذوف (قا): «نحو» مضاف، «أمسى زيد» مضاف إليه: «أمسى» الأفعال الناقصة، «زيد» إسمه، «أى» حرف عطف، «دخَلَ زيد» معطوف، «أمسى زيد» معطوف عليه: «دخَلَ» فعل، «زيد» فاعل، «في المساء» جار و مجرور متعلق «دخَلَ» به.

و ظل لإقتران مضمون الجملة بالنهار نحو ظلٌ زيدٌ قائمًا (ظلٌ جوملننك مهزومنى كوندوزگه يهقن قىلش مهنسدن كبلدو. مهسلنه: زهيد كوندوزگچه توردى). بؤ جوملنده «واو» حرف عطف، «ظل لإقتران مضمون الجملة» معطوف، «أمسى لإقتران مضمون الجملة» معطوف عليه: «ظل» مبتداء، «لإقتران الجملة» خبر: «لإقتران» جار و مجرور متعلق محذوف (قا): «لإقتران» مضاف، «مضمون» مضاف إليه، «مضمون» مضاف، «الجملة» مضاف إليه،

«باليهار» جار و مجرور متعلق «إقتران» (غا)، «نحو» مضاف، «ظل زيد قائما» مضاف إِلَيْهِ؛ «ظل» الأفعال الناقصة، «زيد» إسم ظل، «قائما» خبر ظل.

ويعنى صار نحو ظلَّ الصَّبِيِّ بِالْغَا (ظَلَّ صَارَ مَهْنَسَى بِلَهْ نَمُو كَيْلَسِدُو. مَهْسَلَهْن: بالا چوڭ بولدى). بۇ جۈملىدە «واو» حرف عطف، «معنى صار» معطوف، «ظل لإقتران مضمون الجملة» معطوف عليه، «بمعنى» جار و مجرور متعلق محذوف (قا)؛ «معنى» مضاف، «صار» مضاف إِلَيْهِ، «نحو» مضاف، «ظل الصبي بالغاً» مضاف إِلَيْهِ؛ «ظل» الأفعال الناقصة، «الصبي» إسم ظل، «بالغاً» خبر ظل.

وبات لإقتران مضمون الجملة بالليل نحو باتَ زَيْدٌ عَابِدًا باتَ. بۇ جۈملىنىڭ مەزمۇنىنى كېچىگە يېقىن قىلىش مەنسىدە كېلىدۇ. مەسلىن: زيد ئىبادەت قىلىپ قوندى). بۇ جۈملىدە «واو» حرف عطف، «بات لإقتران مضمون الجملة» معطوف، «ظل لإقتران مضمون الجملة» معطوف عليه؛ «بات» مبتداء، «لإقتران مضمون الجملة» خبر؛ «لإقتران» جار و مجرور متعلق محذوف (قا)؛ «إقتران» مضاف، «مضمون» مضاف إِلَيْهِ، «مضمون» مضاف، «الجملة» مضاف إِلَيْهِ، «بالليل» جار و مجرور متعلق محذوف (قا)؛ «نحو» مضاف، «بات زيد عابدا» مضاف إِلَيْهِ، «بات» الأفعال الناقصة، «زيد» إسم بات، «عابدا» خبر بات.

ويعنى صار نحو باتَ الْحَزِينُ فَرِحًا (باتَ يَهْ يَهْ صَارَ مَهْنَسَى بِلَهْ نَمُو كَيْلَسِدُو. مَهْسَلَهْن: غەمگەن كىشى خۇشال بولدى). بۇ جۈملىدە «واو» حرف عطف، «معنى صار» معطوف، «بات لإقتران مضمون الجملة» معطوف عليه، «بمعنى» مضاف، «صار» مضاف إِلَيْهِ، «نحو»، «مضاف»، «بات الحزين فرحا» مضاف إِلَيْهِ؛ «بات» الأفعال الناقصة، «الحزين» إسم بات، «فرحا» خبر بات.

و مازال و مابرح و مافتی و مانفك لإستمرار أخبارها لأسمائها نحو
 مَازَالَ زَيْدٌ كَرِيْمًا وَمَابَرِحَ زَيْدٌ جَوَادًا وَمَافَتَى زَيْدٌ رَحِيْمًا وَمَانْفَكَ زَيْدٌ
 عَالِمًا (مَازَالَ، مَابَرِحَ، مَافَتَى، مَانْفَكَ لَهُ رَئُوْزٌ تُسَمِّعُنَا نُؤْزُلُهُ رَمِي
 كهكتوروش مهنسده كهكندو. مهسلهن: زهيد سهخي بولؤوهردى.
 زهيد مهرت بولؤوهردى. زهيد رههمدل بولؤوهردى. زهيد ئالم
 بولؤوهردى). بۇ جۇملىده «واو» حرف عطف، «مازال» معطوف،
 «بات» معطوف عليه؛ «مازال» خبر مبتدائه محذوف، «واو» حرف
 عطف، «مابرح» معطوف، «مازال» معطوف عليه، «واو» حرف
 عطف، «مافتى» معطوف، «مابرح» معطوف عليه، «واو» حرف
 عطف، «مانفك» معطوف، «مافتى» معطوف عليه؛ «مانفك» مبتداء،
 «لإستمرار»، «لإستمرار» خبر؛ «لإستمرار» جار و مجرور متعلق
 محذوف (قا)؛ «إستمرار» مضاف، «أخبارها» مضاف إليه؛ «أخبار»
 مضاف، «ها» مضاف إليه، «لأسمائها» جار و مجرور متعلق «إستمرار»
 (غا)؛ «أسماء» مضاف، «ها» مضاف إليه، «نحو» مضاف، «مازال زيد
 كريم» مضاف إليه؛ «مازال» الأفعال الناقصة، «زيد» إسم مازال،
 «كريم» خبره، «واو» حرف عطف، «مابرح زيد جوادا» معطوف،
 «مازال زيد كريم» معطوف عليه؛ «مابرح» الأفعال الناقصة، «زيد»
 إسم مابرح، «جوادا» خبره، «واو» حرف عطف، «مافتى زيد رحيم»
 معطوف، «مابرح زيد جوادا» معطوف عليه؛ «مافتى» الأفعال الناقصة،
 «زيد» إسم مافتى، «رحيم» خبره، «واو» حرف عطف، «مانفك زيد
 عالما» معطوف، «مافتى زيد رحيم» معطوف عليه؛ «مانفك» الأفعال
 الناقصة، «زيد» إسم مانفك، «عالما» خبر مانفك.

ومادام لتوقيت أمرمدة ثبوت خبرها لإسمها نحو إجلسن مادام زيد
 جالسا أى إجلسن مدة جلوس زيد (مادام تؤزيناك ئكسسگه
 خهؤبرنى ئورؤنلاشتورغان وؤقتتا بمره ئش-ههريكه تكه وؤقت

بەلگىلەش مەنىسىدە كېلىدۇ. مەسىلەن: زەيد ئولتۇرغان مۇددە تىكچە ئولتۇر. بۇ جۈملىدە «واو» حرف عطف. «مادام لتوقىت» معطوف، «مازال» معطوف عليه: «مادام» مبتداء، «لتوقىت» خبر: «لتوقىت» جار و مجرور متعلق محذوف (قا): «بمدە» جار و مجرور متعلق «توقىت» (گه): «مدە» مضاف، «توت» مضاف إليه: «توت» مضاف، «خبر» مضاف إليه، «خبر» مضاف، «ها» مضاف إليه، «لإسمها» جار و مجرور متعلق «توت» (غا): «إسم» مضاف، «ها» مضاف إليه: «نحو» مضاف، «إجلس مادام زيد جالساً» مضاف إليه: «إجلس» فعل و فاعل، «مادام» الأفعال الناقصة، «زيد» إسم مادام، «جالسا» خبر مادام، «أى» حرف عطف، «إجلس مدة جلوس زيد» معطوف، «مادام زيد جالسا» معطوف عليه: «إجلس» فعل و فاعل، «مدة جلوس زيد» مفعول: «مدە» مضاف، «جلوس» مضاف إليه، «جلوس» مضاف، «زيد» مضاف إليه.

وليس نفى مضمون الجملة في الحال نحو ليس زيد قائماً (ليس جوملنىڭ مەزمۇنىنى شۇ ھالەتتە ئىنكار قىلىش مەنىسىدە كېلىدۇ. مەسىلەن: زەيد ئۆرە تۇرغان ئەمەس). بۇ جۈملىدە «واو» حرف عطف، «ليس نفى مضمون الجملة» معطوف، «مادام لتوقىت» معطوف عليه، «ليس» مبتداء، «لنفى مضمون الجملة» خبر: «لنفى» جار و مجرور متعلق محذوف (قا): «نفى» مضاف، «مضمون» مضاف إليه: «مضمون» مضاف، «الجملة» مضاف إليه، «فى الحال» جار و مجرور متعلق «نفى» (غا): «نحو» مضاف، «ليس زيد قائماً» مضاف إليه: «ليس» الأفعال الناقصة، «زيد» إسم قائماً، «قائماً» خبره ليس.

وما يتصرف من هذه الأفعال حكمه كحكم هذه الأفعال وعمله كعملها (يۇقىرىدىكى تۈرلەنگەن پېئىللارنىڭ ھۆكۈم — ئەمەل ۋە ھەرخىل ئۆزگىرىشلىرى مۇشۇ پېئىللارنىڭ ھۆكۈم —

ئەمەللىرى بىلەن بىردەك بولىدۇ. بۇ جۈملىدە «واو» ابتداء، «ما» مبتداء، «يتصرف» خبر: «يتصرف» فعل و فاعل، «من هذه الأفعال» جار و مجرور متعلق «يتصرف» (غا): «هذه» موصوف، «الأفعال» صفة، «حكمه» مبتداء، «كحكم هذه الأفعال» خبر، «حكم» مضاف، «ه» مضاف إليه، «كحكم» مضاف، «هذه» مضاف إليه: «هذه» موصوف، «الأفعال» صفة. «واو» ابتداء، «عمله» مبتداء: «عمل» مضاف، «ه» مضاف إليه، «كعملها» خبر: «كعملها» جار و مجرور متعلق محذوف (فا): «عمل» مضاف، «ها» مضاف إليه.

ئون بىرىنچى بۆلەك: ئىسسىمنى پىچ، خەۋىرىنى زەۋەر قىلىدىغان يېقىنلىشىش پېئىللىرى

النوع الحادى عشر أفعال المتقاربة ترفع الإسم وتنصب الخبر. وهي ربعة أفعال. عسى وهو لرجاء دنو الخبر لإسمها وخبره الفعل المضارع مع أن نحو عسى زيد أن يخرج أى قارب زيد الخروج (ئون بىرىنچى بۆلەك: «أفعال المقاربة» يېقىنلىشىش پېئىللىرى، دۈر. ئۇلارمۇ مبتداء نى پىچ، خەۋىرىنى زەۋەر قىلىدۇ. ئۇلار تۆت پېئىللىدۇر. بىرىنچى، عسى. بۇ خەۋەرنىڭ مبتداء غا يېقىنلىشىشنى ئۈمىد قىلىش مەنىسىدە كېلىدۇ. ئۇنىڭ خەۋىرى «أن» بىلەن كەلگەن كەلگۈسى زامان پېئىللىدۇر. مەسىلەن: زەيدنىڭ چىقىشى يېقىنلاشتى ياكى زەيدنىڭ چىقىشىدىن ئۈمىد بار. بۇ جۈملىدە «النوع» موصوف، «الحادى» صفة، «النوع الحادى» مبتداء، «عشر» خبر: «عشر» أسماء عدد، «أفعال» تمييز: «أفعال» مضاف، «المقاربة» مضاف إليه، «ترفع» فعل ضمير فاعل، «الإسم» مفعول. «واو» حرف عطف، «تنصب الخبر» معطوف، «ترفع الإسم» معطوف عليه: «تنصب» فعل ضمير فاعل، «الخبر» مفعول، «واو» ابتداء، «هع»

مبتداء، «أَرْبَعَةُ أَفْعَالٍ» خبر: «أَرْبَعَةُ» أسماء عدد، «أفْعَالٍ» تمييز، «عسى» خبر مبتدأ محذوف، «واو» إبتداء، «هو» مبتداء، «لرجاء» خبر: «لرجاء» جار و مجرور متعلق «عسى» (غأ): «إسم» مضاف، «ها» مضاف إليه، «واو» إبتداء، «خبره» مبتداء، «الفعل المضارع» خبر: «خبر» مضاف، «ه» مضاف إليه، «الفعل» موصوف، «المضارع» صفة، «مع» مضاف، «أَنْ» مضاف إليه، «نحو» مضاف، «عسى أَنْ يخرج زيد الخروج» مضاف إليه: «عسى» أفعال مقاربة، «أَنْ يخرج» إسم عسى؛ «زيد» خبر عسى، «أَنْ» حرف نواصب، «يخرج» فعل مضارع منصوب؛ «يخرج» فعل، «زيد» فاعل، «أى» حرف عطف، «قارب زيد الخروج» معطوف، «عسى أَنْ يخرج زيد» معطوف عليه: «قارب» أفعال مقارب، «زيد» إسمه، «خروج» خبر قارب.

وإذا جعل المضارع مع أَنْ إسمها لا يحتاج إلى الخبر نحو عسى أَنْ يخرج زيد أى قارب خروج زيد («أَنْ» بلسن قوشولغان كه لگوسی زمان پهنلی «عسى» نك تسمى «يهنى مؤبتههئون قلسنسا، ئوخهوهرگه موهتاج بولمايدو. مهسلهن: زهيدنك چيقشى يبقنلاشتى). بو جوملده «واو» حرف إستئنافيه، «إذا» حرف شرط، «جعل» فعل مجهول: «المضارع» مفعول مالم يسم فاعله، «مع أَنْ» ثانى مفعول: «مع» مضاف، «أَنْ» مضاف إليه: «إسم» مضاف، «ها» مضاف إليه، «إسمها» مبتداء، «لا يحتاج» خبر، «لا يحتاج» فعل و فاعل، «إلى الخبر» جار و مجرور متعلق «لا يحتاج» (غأ): «نحو» مضاف، «عسى أَنْ يخرج زيد» مضاف إليه، «عسى» أفعال مقارب، «أَنْ يخرج» إسم عسى، «زيد» خبر عسى، «أَنْ» حرف نواصب، «يخرج» مضارع منصوب؛ «يخرج» فعل و فاعل، «أى» حرف عطف، «قارب خروج زيد» معطوف، «عسى أَنْ يخرج زيد» معطوف عليه: «قارب» أفعال مقارب، «خروج» إسم قارب، «زيد» خبر قارب.

وكاد و هي لدنواخبر وخبره الفعل المضارع المأول بإسم الفاعل نحو كَادَ زَيْدٌ يَخْرُجُ أَي كَادَ زَيْدٌ خَارِجًا (كَادَ خه وهرنى هازبرى و اوقتتا بيقن قىلش مهنسده كبلدؤ. كادنك خه وهرى «إسم فاعل» مهنسده قوللنلغان كه لگوسى زامان پبئللربردؤر. مهسلهن: زهيدنك چىقىشى بيقنلاشتى). بؤ جوملىده «واو» حرف عطف، «كاد» معطوف، «عسى» معطوف عليه: «كاد» خبر مبتدائه محذوف، «واو» إبتداء، «هى» مبتداء، «لدنواخبر» خبر، «لدنواخبر» جار و مجرور متعلق «كاد» (كه). «دنؤ» مضاف، «الخبر» مضاف إليه، «واو» إبتداء، «خبره» مبتداء، «الفعل المضارع المول» خبر: «خبر» مضاف، «ه» مضاف إليه. «الفعل» موصوف، «المضارع» صفة: «المضارع» موصوف، «المأول» صفة، «بإسم الفاعل» جار و مجرور متعلق «المأول» (غا): «إسم» مضاف، «الفاعل» مضاف إليه، «نحو» مضاف، «كادزيد يخرج» مضاف إليه: «كاد» أفعال مقارب، «زيد» إسم كاد، «يخرج» خبر كاد: «يخرج» فعل و فاعل، «أى» حرف عطف، «كاد زيد خارجا» معطوف، «كاد زيد يخرج» معطوف عليه: «كاد» أفعال مقارب، «زيد» إسم كاد، «خارجا» خبر كاد.

وكرب وهولشروع الإسم فى الخبر وهو مثل كاد فى الإستعمال نحو كَرَبَ زَيْدٌ أَي قَرَبَ زَيْدٌ خَارِجًا (كَرَبَ مَبْتَدَأُنْكَ خه وهرسده باشلننش مهنسده كبلدؤ. ئونك ئشلتلشى «كاد» كه ئوخشاشتؤر. مهسلهن: زهيدنك چىقىشى بيقنلاشتى). بؤ جوملىده «واو» حرف عطف، «كرب» معطوف، «كاد» معطوف عليه، «كرب» خبر مبتدائه محذوف، «واو» إبتداء، «هو» مبتداء، «لشروع الإسم» خبر: «لشروع» جار و مجرور متعلق محذوف (قا): «شروع» مضاف، «الإسم» مضاف إليه، «فى الخبر» جار و مجرور متعلق «شروع» (غا): «واو» إبتداء، «هو» مبتداء، «مثل كاد» خبر.

«فی الإستعمال» جار و مجرور متعلق «کاد» (گہ)، «نحو» مضاف، «کرب زید یخرج» مضافِ اِلَیْہ: «کرب» أفعال مقارب، «زید» إسم کرب، «یخرج» خبر کرب، «یخرج» فعل و فاعل، «أی» حرف عطف، «قرب زید خارجا» معطوف، «کرب زید یخرج» معطوف علیہ: «قرب» أفعال مقارب، «زید» إسم قرب، «خارجا» خبر قرب.

أوشک وهو لشروع الإسم فی الخبر وهو مثل عسی وکاد فی الإستعمال نحو أوشک زید أن یخرج وأوشک أن یخرج زید وأوشک زید یخرج (أوشک مبتداء نك خهؤبرده باشلمنش مهنسدہ کیلیدو. ئو ئه مہ لده «عسی»، «کاد» گہ ئوخشاشتور. مہسلہن: زیدینک چمقشی بیقنلاشتی). بو جوملده «واو» حرف عطف، «اوشک» معطوف، «کرب» معطوف علیہ: «اوشک» خبر مبتدائہ محذوف. «واو» ابتداء، «هو» مبتداء، «لشروع الإسم» خبر: «لشروع الإسم» جار و مجرور متعلق «اوشک» (گہ): «شروع» مضاف، «الإسم» مضافِ اِلَیْہ، «فی الخبر» جار و مجرور متعلق «شروع» (غا). «واو» ابتداء، «هو» مبتداء، «مثل عسی» خبر، «واو» حرف عطف، «کاد» معطوف، «اوشک» معطوف علیہ: «کاد» خبر مبتدائہ محذوف، «فی الإستعمال» جار و مجرور متعلق «کاد» (گہ)، «نحو» مضاف، «أوشک زید أن یخرج» مضافِ اِلَیْہ: «أوشک» أفعال مقارب، «زید» إسم أوشک، «أن یخرج» خبرہ، «أن» حرف نواصب، «یخرج» فعل مضارع منصوب: «یخرج» فعل و فاعل، «واو» حرف عطف، «أوشک أن یخرج زید» معطوف، «أوشک زید أن یخرج» معطوف علیہ: «أوشک» أفعال مقارب، «أن یخرج» إسم أوشک، «زید» خبر أوشک، «أن» حرف نواصب، «یخرج» فعل مضارع منصوب: «یخرج» فعل و فاعل.

ئون ئىككىنچى بۆلەك: ئەلىق- لام بىلەن تونۇشلۇققا
 ئايلانغان جنس ئىسمىنى پىچ قىلىدىغان ياكى ئەلىق-
 لام بىلەن تونۇلغان ئىسمىغا قوشۇلغان ئىسمىنى پىچ
 قىلىدىغان ياكى زەۋەر ئوقۇلىدىغان نىكەرە ئىسىم بىلەن
 پەرقلەندۈرۈلگەن ضمير (ئالماش) ئىسمىنى پىچ قىلىدىغان
 مەدھىيلەش ۋە سۆكۈش پېئىللىرى

النوع الثاني عشر أفعال المدح والذم: ترفع إسم الجنس معرفاً
 باللام أو المضاف إلى المعرف بما أو مضمرًا مميّزًا بنكرة منصوبة وهي أربعة
 أفعال نعم لمدح العام نحو نعم الرجل زيد ونعم غلام الرجل زيد ونعم
 رجلاً زيد (ئون ئىككىنچى بۆلەك: أفعال المدح (ماختاش
 پېئىللىرى، أفعال الذم (سۆكۈش پېئىللىرى) دۇر. ئۇلار ئەلىق لام^①

① ألف ولأم (أل) ثلثة خيل مەنىدە قوللىنىدۇ: 1. أَلْفُ وَلَامُ الْجِنْسِ. بۇ «أل»
 ئىسمىغا كىرىشى بىلەن نەرسىلەرنىڭ ھەقىقىتى، ماھىيىتىنى
 چۈشەندۈرىدۇ. مەسىلەن: الرَّجُلُ خَيْرٌ مِنَ الْمَرْأَةِ. («ھەقىقەتتە، ماھىيەتتە، ئەر
 كىشى، ئايال كىشىدىن ئارتۇقتۇر»). 2. أَلْفُ وَلَامُ الْإِسْتِفْرَاقِ الْحَقِيقِيِّ. بۇ «أل»
 ئىسمىغا كىرىشى بىلەن ئومۇمىي نەرسىلەر ئىچىدىكى ھەربىر نەرسىنى ئۆز
 ئىچىگە ئالىدىغانلىقىنى بىلدۈرىدۇ. مەسىلەن: اللهُ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ.
 (ئاللاھ ھازىر بولغان، بولمىغان نەرسىنىڭ «ھەر بىرىنى» بىلگۈچىدۇر). 3.
 أَلْفُ وَلَامُ الْمَجَازِيِّ. بۇ «أل» ئىسمىغا كىرىشى بىلەن ئومۇمىي نەرسىلەر
 ئىچىدىكى يەككە نەرسىنىڭ ئادەتتە قوللىنىشىنى بىلدۈرىدۇ. مەسىلەن:
 جَمَعَ الْأَمِيرُ الصَّاعَةَ. (ھاكىم «شەھىرىدىكى» زەرگەرلەرنى يىغدى). 4. أَلْفُ وَلَامُ
 عَهْدٍ خَارِجِيٍّ شَخْصِيٍّ. بۇ «أل» ئىسمىغا كىرىشى بىلەن مەلۇم شەخسنى

بىلەن تونۇشلۇققا ئايلانغان جىنس ئىسمىنى پىچ قىلىدىغان ياكى ئەلق لام بىلەن تونۇلغان ئىسمىغا قوشۇلغان ئىسمىنى پىچ قىلىدىغان ياكى زەۋەر ئوقۇلىدىغان نكرا (تونۇشىسىز) ئىسىم بىلەن پەرقلىنىدۇرۇلگەن ضىمىر (ئالماش) ئىسمىنى پىچ قىلىدىغان مەدھىيلەش ۋە سۆكۈش پېئىللىرىدۇر. ئۇلار تۆت پېئىلدۇر، بىرىنچى، نەم ئومۇمىي جەھەتتىن ماختاش مەنىسىدە ئىشلىتىلىدۇ. مەسلەن: زەيد نەقەدەر ياخشى ئەر-ھە! ھېلىقى كىشىنىڭ خىزمەتچىسى زەيد نەقەدەر ياخشى-ھە! زەيد نەقەدەر ياخشى ئەر-ھە!). بۇ جۈملىدە «النوع» موصوف، «الثاني» صفة: «النوع الثاني عشر» مبتداء، «أفعال المدح والذم» خير: «أفعال» مضاف، «المدح» مضاف إليه، «واو» حرف عطف، «الذم» معطوف، «المدح» معطوف عليه، «ترفع» فعل ضمير فاعل، «إسم الجنس» مفعول، «إسم» مضاف، «الجنس» مضاف إليه: «جنس» مضاف، «معرفا» مضاف إليه: «باللام» جار و مجرور متعلق «معرفا» (گە)، «أو» حرف عطف، «المضاف» معطوف، «معرفا» معطوف عليه، «إلى

بىلدۈرىدۇ. مەسلەن: فَعَصَى فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ. (فىرئەۋىن ئەلچى «مۇسا» نىڭ گىپىگە كىرمىدى). 5. أَلِفٌ وَّلَامٌ عَهْدٌ خَارِجِيٌّ تَوْعِيٌّ. بۇ «أل» ئۆزى كىرگەن ئىسمىنىڭ بىر قىسمىنى بىلدۈرىدۇ. مەسلەن: أَلْحَيَوَانُ كَاتِبٌ. «بىر قىسىم، ھايۋان «ئادەم، كاتىپتۇر»). 6. أَلِفٌ وَّلَامٌ عَهْدٌ ذَهَبِيٌّ. بۇ «أل» ئىسمىغا كىرىشى بىلەن نەرسىلەر ئىچىدىكى نامەلۇم نەرسىنى چۈشەندۈرىدۇ. مەسلەن: فَأَكَلَهُ الثَّنْبُ. (ئۇ «يۈسۈف» نى «بۆرىلەردىن، بىر بۆرە يېدى).

المعرف « جار و مجرور متعلق «المضاف» (قا): «بما» جار و مجرور متعلق «المضاف» (قا): «أو» حرف عطف، «مضمرا» معطوف، «معرفا» معطوف عليه: «مضمرا» موصوف، «مميزا» صفة، «بنكورة» جار و مجرور متعلق «مميزا» (گه)، «نكر» موصوف، «منصوبة» صفة، «واو» ابتداء، «هي» مبتداء، «أربعة أفعال» خبر: «أربعة» أسماء عمدة، «أفعال» تمييز، «نعم» مبتداء، «لمدح العام» خبر: «لمدح العام» جار و مجرور متعلق محذوف (قا): «مدح» مضاف، «العام» مضاف إليه، «نحو» مضاف، «نعم الرجل زيد» مضاف إليه، «نعم» أفعال المدح، «الرجل» إسمه، «نعم الرجل» خبر، «زيد» مبتداء، «واو» حرف عطف، «نعم غلام الرجل زيد» معطوف، «نعم الرجل زيد» معطوف عليه: «نعم» أفعال المدح، «غلام الرجل» إسم نعم، «نعم الرجل» خبر نعم: «زيد» مبتداء.

وبئس لذم العام نحو بئس الرجلُ زيدُ (بئسَ ثومؤمى جهه تتن سوکوش مه نسنده ئشلتلندؤ. مه سلنن: زيد نمه دېگن يامان ئه-هه! «وبئس غلام الرجل زيد وبئس رجلا زيد» هېلمقى كىشننگ خىزمه تچىسى زهيد نېمىدېگن يامان- هه!) بوجؤملىده «واو» حرف عطف، «بئس لذم العام» معطوف: «نعم لمدح العام» معطوف عليه: «بئس» مبتداء، «لذم العام» خبر، «لذم العام» جار و مجرور متعلق «بئس» (گه): «ذم» مضاف، «العام» مضاف إليه، «نحو» مضاف، «بئس الرجل» مضاف إليه: «بئس» أفعال الذم، «الرجل» إسم بئس، «بئس الرجل» خبر، «زيد» مبتداء، «واو» حرف عطف، «بئس غلام الرجل زيد» معطوف، «بئس غلام الرجل زيد» معطوف عليه: «بئس» أفعال الذم، «غلام الرجل» إسمه، «بئس غلام الرجل» خبر، «زيد» مبتداء، «واو» حرف عطف، «بئس رجلا زيد» معطوف، «بئس غلام الرجل زيد» معطوف عليه: «بئس» أفعال الذم،

«رجلا» إسم بئس: «بئس رجلا» خير، «زيد» مبتداء.
 وحيداً وهو مثل نعم نحو حَيْدَ الرَّجُلِ زَيْدٌ (حَيْدًا «نعم» گه
 ئوخشاستور. مهسلهن: زهيد نهقهدهر ياخشي ئه-هه!) بؤ جوملسده
 «واو» حرف عطف، «حيداً» معطوف، «بئس» معطوف عليه: «حيداً»
 خير مبتدانه محذوف، «واو» ابتداء، «هو» مبتداء، «مثل نعم» خير:
 «مثل» مضاف، «نعم» مضاف إليه، «نحو» مضاف، «حيداً الرجل زيد
 «مضاف إليه: «حيداً» أفعال المدح، «الرجل» إسم حيداً، «حيداً
 الرجل» خير، «زيد» مبتداء.

وساء وهو مثل بئس نحو سَاءَ الرَّجُلُ زَيْدٌ («سَاءَ» «بئس» گه
 ئوخشاستور. مهسلهن: زهيد نهسدېگهن يامان ئه-هه!) بؤ
 جوملسده «واو» حرف عطف، «سَاءَ» معطوف، «حيداً» معطوف عليه:
 «سَاءَ» خير مبتدانه محذوف، «واو» ابتداء، «هو» مبتداء، «مثل بئس»
 خير: «مثل» مضاف، «بئس» مضاف إليه، «نحو» مضاف، «سَاءَ الرجل
 زيد» مضاف إليه: «سَاءَ» أفعال المدح، «الرجل» إسمه: «سَاءَ الرجل»
 خير، «زيد» مبتداء.

ئون ئوچنچى بۆلك: قهلب پېئىللىرى دېيىلىدىغان
 گومان ۋە ئىشنىش پېئىللىرى

النوع الثالث عشر أفعال الشك واليقين وتسمى أفعال القلوب
 وهي تدخل على إسمين ثانيهما عبارة عن الأول وتنصبهما معا وهي سبعة
 أفعال. ثلة منها للشك ظننت نحو ظننتُ زَيْدًا قائماً (ئون ئوچنچى
 بۆلك: قهلب پېئىللىرى دېيىلىدىغان گومان ۋە ئىشنىش
 پېئىللىرىدور. ئولار ئىككى ئىسمىغا كىرىدور. ئىككىنچىسى
 بىرىنچىسىنى بايان قىلىدور. ئولار مبتداء ۋە خهۋەر بولوپ كەلگهن.
 هەر ئىككى ئىسمىنى پىچلىك قىلىدور. ئولار يەتتە پېئىلدور.

ئۇلاردىن ئۈچى شەكىلىنىش مەنىسىدە كېلىدۇ. مەسىلەن: زەيدنى ئۆرە تۇرغان دەپ گۇمان قىلدىم. بۇ جۈملىدە «النوع» موصوف، «الثالث»، «صفة»: «النوع الثالث عشر» مبتداء، «أفعال الشك» خبر: «أفعال» مضاف، «الشك» مضاف إليه. «واو» حرف عطف، «اليقين» معطوف، «الشك» معطوف عليه، «تسمى» فعل مجهول مالم يسم فاعله، «أفعال القلوب» تاني مفعول: «أفعال» مضاف، «القلوب» مضاف إليه، «واو» ابتداء، «هي» مبتداء، «تدخل» خبر: «تدخل» فعل ضمير فاعل. على إسمين جار و مجرور متعلق «تدخل» (غا): «ثانيهما» مبتداء، «عبارة» خبر، «ثاني» مضاف، «هما» مضاف إليه، «عن الأول» جار و مجرور متعلق «عبارة» (غا): «واو» إستئنافية، «تنصب» فعل و فاعل، «هما» مفعول، «معا» تاني مفعول، «واو» ابتداء، «هو» مبتداء، «سبعة أفعال» خبر: «سبعة» أسماء عدد، «أفعال» تمييز. «ثلاثة منها» مبتداء، «للشك» خبر، «للشك» جار و مجرور متعلق محذوف (قا): «ظننت» فعل و فاعل، «نحو» مضاف، «ظننت زيدا قائما» مضاف إليه: «ظننت» أفعال القلوب، «زيدا» إسم ظننت، «قائما» خبره: «زيدا» موصوف، «قائما» صفة.

وقد يكون بمعنى إهتمت فلا تنصب إلا إسمًا واحداً (ظننتُ به زيدا أَتَهَّمْتُ مَهْنَسَى بِلَهْنَمُو كَيْلِدُو وَه بُو مَهْنَسَه كَهْلَكَهْنَدَه ظَنَنْتُ بَرَلَا ئِسْمَنَى زَهْوَ رَلِك قَلِيدُو). بۇ جۈملىدە «واو» إستئنافية، «قد» حرف تحقيق، «يكون» الأفعال الناقصة: «يكون» فعل ضمير فاعل، «بمعنى» جار و مجرور متعلق متعلق «يكون» (غا): «معنى» مضاف، «أهتمت» مضاف إليه: «أهتمت» فعل و فاعل، «فا» تفصليه، «لاتنصب» فعل ضمير فاعل، «إلا» حرف إستثناء، «إسما» مستثنى: «إسما» موصوف، «واحدًا» صفة.

وحسبت نحو حسبتُ زيدًا عابِدًا (حسبتُ: مەسىلەن: زەيدنى

ئالىم دەپ گۇمان قىلىدىم). بۇ جۈملىدە «واو» حرف عطف، «حسبت» معطوف، «ظننت» معطوف عليه: «حسبت» خبر المبتداء المحذوف، «نحو» مضاف، «حسبت زيدا عابدا» مضاف إِلَيْهِ: «حسبت» أفعال قلوب، «زيدا» إسمه، «عابدا» خبره.

وخلت نحو خلتُ زَيْدًا كَرِيمًا (خلتُ: مەسلىن: زەيدنى سېخى دەپ خىيال قىلىدىم). بۇ جۈملىدە «واو» حرف عطف، «خلت» معطوف، «حسبت» معطوف عليه: «خلت» فعل و فاعل، «نحو» مضاف، «خلت زيدا كرىما» مضاف إِلَيْهِ: «خلت» أفعال قلوب، «زيدا» إسم خلت، «كرىما» خبر خلت.

وثلاثة منها لليقين علمت نحو علمتُ زَيْدًا عَالِمًا وقد يكون بمعنى عرفت فلا تنصب إلا إسمًا واحدًا (ئۇلاردىن ئۈچى ئىشىنىش مەنىسىدە كېلىدۇ. علمتُ: مەسلىن: زەيدنى ئالىم دەپ بىلىدىم). بۇ جۈملىدە «واو» حرف عطف، «ثلاثة منها» معطوف، «ثلاثة منها» معطوف عليه: «ثلاثة منها» مبتداء، «لليقين» خبر: «لليقين» جار و مجرور متعلق محذوف (قا): «علمت» فعل و فاعل، «نحو» مضاف، «علمت زيدا عالما» مضاف إِلَيْهِ: «علمت» أفعال قلوب، «زيدا» إسم علمت، «عالما» خبر «واو» إستئنافية، «قد» حرف تحقيق، «يكون» الأفعال الناقصة: «يكون» فعل و فاعل، «بمعنى» جار و مجرور متعلق «يكون» (غا): «معنى» مضاف، «عرفت» مضاف إِلَيْهِ: «عرفت» فعل و فاعل، «فا» تفصلية، «لا تنصب» فعل و فاعل، «إلا» حرف إستثناء، «إسما» مستثنى: «إسما» موصوف، «واحدًا» صفة.

وجدت نحو وجدتُ زَيْدًا حَاضِرًا وقد يكون بمعنى أصبتُ فلا تنصب إلا إسمًا واحدًا (مەسلىن: زەيدنىڭ بارلىقىنى بايقىدىم. بەزىدە ئۇ «أصبتُ» مەنىسى بىلەنمۇ كېلىدۇ ۋە بۇ چاغدا بىرلا ئىسمىنى زەۋەر قىلىدۇ). بۇ جۈملىدە «واو» حرف عطف،

«وجدت» معطوف، «عرفت» معطوف عليه: «وجدت» فعل و فاعل، «نحو» مضاف، «وجدت زيدا حاضرا» مضاف إليه: «وجدت» أفعال قلوب، «زيدا» إسم وجدت، «حاضرا» خبر وجدت، «واو» إستنافية، «قد» حرف تحقيق، «يكون» الأفعال الناقصة، «يكون» فعل ضمير فاعل، «معنى» جار و مجرور متعلق «يكون» (غا): «معنى» مضاف، «اصبت» مضاف إليه: «اصبت» فعل و فاعل، «فاء» تفصلية، «لاتنصب» فعل و فاعل، «إلا» حرف إثناء، «إسما» مستثنى: «إسما» موصوف، «واحدا» صفة.

ورأيت نحو رأيتُ زَيْدًا قائمًا وقد يكون بمعنى أبصرت فلا تنصب إلا إسما واحدا (رَأَيْتُ. مهسلن: زهيدنكڭ ئۆره تۇرغانلىقنى كۆردۈم. ئۇ بەزىدە «أبصرت» مەنسىدە كېلىدۇ. بۇ چاغدا بىرلا ئىسمىنى زەۋەر قىلىدۇ) بۇ جۈملىدە «واو» حرف عطف، «رأيت» معطوف، «أصبت» معطوف عليه: «رأيت» فعل و فاعل، «نحو» مضاف، «رأيت زيدا قائما» مضاف إليه: «رأيت» أفعال قلوب، «زيدا» إسم رأيت، «قائما» خبر رأيت، «واو»، «قد» حرف تحقيق، «يكون» الأفعال الناقصة، «يكون» فعل ضمير فاعل، «معنى» جار و مجرور متعلق «يكون» (غا): «معنى» مضاف، «أبصرت» مضاف إليه، «أبصرت» فعل و فاعل، «فاء» تفصلية، «لاتنصب» فعل ضمير فاعل، «إلا» إثناء، «إسما» مستثنى: «إسما» موصوف، «واحدا» صفة.

وواحد منها يكون تارة بمعنى علمت وتارة بمعنى ظننت يعلم بالقرينة وهوزعمت نحو زَعَمْتُ زَيْدًا إِنْسَانًا وَ زَعَمْتُ زَيْدًا كَرِيمًا (يؤقىرىقى يەتتە پېئىلدىن بىرى بىر قېتىم «عَلِمْتُ» مەنسى بىلەن، يەنە بىر قېتىم «ظَنَنْتُ» مەنسى بىلەن كېلىدۇ. قايسى مەنىدە كېلىدىغانلىقى جۈملە مەزمۇنى ۋە باش ئاخىرىغا ئاساسەن بىلىنىدۇ. ئۇ پېئىل «زَعَمْتُ» دۈر. مەسلەن: زهيدنى ئادەم دەپ

بىلىدىم. زەيدنى سېخى دەپ قارايتىمەن). بۇ جۈملىدە «واو»
حرف عطف، «واحد منها» معطوف، «ثلاثة منها» معطوف عليه:
«واحد منها» مبتداء، «يكون» خبر: «يكون» الأفعال الناقصة إسمه
ضمير، «تارة» خبره، «بمعنى» جار و مجرور متعلق «يكون» (غا):
«معنى» مضاف، «علمت» مضاف إليه: «علمت» فعل و فاعل، «واو»
حرف عطف، «تارة بمعنى ظننت» معطوف، «بمعنى علمت» معطوف
عليه، «معنى» مضاف، «ظننت» مضاف إليه، «يعلم» فعل مجهول مالم
يسم فاعل، «بالقرينة» جار و مجرور متعلق «يعلم» (غا): «واو» ابتداء،
«هو» مبتداء، «زعمت» خبر، «نحو» مضاف، «زعمت» مضاف إليه:
«زعمت» أفعال قلوب، «زيدا» إسم زعمت، «إنسانا» خبر زعمت،
«واو» حرف عطف، «زعمت زيدا كريما» معطوف، «زعمت زيدا
إنسانا» معطوف عليه، «زعمت» أفعال قلوب، «زيدا» إسم زعمت،
«كريما» خبر زعمت.

اللَّفْظِيَّةُ نَمَكٌ قِيَاسِيَّةٌ قِسْمِدُنْكَ يَهْتَهُ ثَامِلٌ

والقياسية منها سبعة عوامل (لَفْظِيَّةٌ نَمَكٌ قِيَاسِيَّةٌ قِسْمِي يَهْتَهُ
ثَامِلِدُور) بۇ جۈملىدە «واو» ابتداء، «القياسية منها» مبتداء، «سبعة
عوامل» خبر: «سبعة» أسماء عدد، «عوامل» تمييز.

بېئىلنىڭ ئىككى خىل شەكلى

الفعل على الإطلاق و هو على ضربين: لازم و متعد (بېئىل
ئومۇمەن ئىككى خىل يەنى، ئۆتۈمىسىز، ئۆتۈملۈك بېئىللاردىن
ئىبارەت)، «الفعل» خبر مبتداء محذوف، «على الإطلاق» جار و مجرور
متعلق محذوف (قا): «واو» ابتداء، «هو» مبتداء، «على ضربين» خبر:

«على ضربين» جار و مجرور متعلق محذوف (قا): «لازم» خير مبتداء محذوف، «واو» حرف عطف، «متعد» معطوف، «لازم» معطوف عليه.

فاللازم يرفع إسما واحدا على أنه فاعله نحو شَرَفَ زَيْدٌ (ئۆتۈمسىز پېئىل بىر ئىسمىنىڭ ھەرىكىتىنى ئۈنسىم پېئىلىنىڭ پائىلى بولغان ھالدا پىچ قىلىدۇ. مەسىلەن: زەيد ھۆرمەتلىك بولدى). بۇ جۈملىدە «فاء» تفصیلی، «اللازم» مبتداء، «يرفع» خبر: «يرفع» فعل، تحت ضميره فاعل، «إسما واحدا» مفعول: «إسما» موصوف، «واحد» صفة، «على انه» جار و مجرور متعلق يرفع (غا)، «أن» حرف مشبهة بالفعل، «ه» ضمير إسمه، «فاعله» خبره: «فاعل» مضاف، «ه» مضاف إليه. «نحو» حرف تشبيه، «شرف زيد» مشبه، «على أنه فاعله» مشبه به: «شرف» فعل، «زيد» فاعل.

والتعدي على ثلاثة أقسام. متعد إلى مفعول واحد نحو ضَرَبْتُ زَيْدًا (ئۆتۈملۈك پېئىل ئۈچ خىل بولىدۇ: بىرىنچى، بىر مەفئۇل تولدۇرغۇچى، غا كۈچى يېتىدۇ. مەسىلەن: زەيدنى ئۇردۇم). بۇ جۈملىدە «واو» ابتداء، «التعدي» مبتداء، «على ثلاثة أقسام» خبر: «على ثلاثة أقسام» جار و مجرور متعلق المتعدي (غا): «متعد» بولسا، «أقسام» دىن بدل دۇر: «متعد» شېھە فعل تحت ضميره فاعل، «إلى مفعول واحد» جار و مجرور متعلق متعد (گە): «مفعول» موصوف، «واحد» صفة. «نحو» حرف تشبيه، «ضربت زيدا» مشبه، «إلى مفعول واحد» مشبه به: «ضربت» فعل و فاعل، «زيدا» مفعول.

و متعد إلى مفعولين ثانيهما عين الأول نحو حَسَبْتُ زَيْدًا عَالِمًا (ئىككىنچى، ئىككى مەفئۇلغا كۈچى يېتىدۇ: ئىككىنچىسى بولسا، بىرىنچىسىنىڭ ئۆزىدۇر. مەسىلەن: زەيدنى ئالىم دەپ ئويلىدىم). بۇ جۈملىدە «واو» حرف عطف، «متعد» معطوف، «متعد» معطوف عليه: «متعد» شبه فعل، ضميره فاعل، «إلى مفعولين»

جار و مجرور متعلق محذوف (قا): «ثانيهما» بولسا، «إلى مفعولين» دعن بدل: «ثاني» مضاف، «هما» مضاف إِلَيْهِ، «عين الأول» عطوف بيان: «عين» مضاف، «الأول» مضاف إِلَيْهِ، «نحو» حرف تشبيه، «عين الأول» مشبه به: «حسبت» أفعال القلوب، «زيدا» إسم أول، «عالما» إسم ثاني: «عالما» شبه فعل، ضميره فاعل

او غير الأول نحو أَعْطَيْتُ زَيْدًا دَرَهْمًا (ياكى بېرېنچېسنېښك باشقېسى بولۇپ كېلىدۇ. مەسلەن: زەيدكە دېرھەمنى بەردېم). بۇ جۈملىدە «أو» حرف عطوف، «غير الأول» معطوف، «عين الأول» معطوف عليه، «نحو» حرف تشبيه، «أعطيت زيدا درهما» مشبه، «أو غير الأول» مشبه به: «أعطيت» فعل و فاعل، «زيدا» مفعول أول، «درهما» مفعول ثاني.

و متعد إلى ثلاثة مفاعيل نحو أَعْلَمْتُ عَمْرًا زَيْدًا فَاضِلًا (ئوچېنچى، ئۈچ مەقۇلغا كۈچى يېتىدۇ. مەسلەن: ئەمىرنىڭ بەزىلە تىلكىلىكىنى زەيدكە بىلدۈردۈم). بۇ جۈملىدە «واو» حرف عطوف، «متعد» معطوف، «متعد» معطوف عليه: «متعد» شبه فعل ضميره فاعل، «إلى ثلاثة مفاعيل» جار و مجرور متعلق محذوف (قا): «ثلاثة» أسماء عدد، «مفاعيل» تمييز، «نحو» حرف تشبيه، «أعلمت عمرا زيدا فاضلا» مشبه: «أعلمت» فعل و فاعل، «عمرا» مفعول أول، «زيدا» مفعول ثاني، «فاضلا» مفعول ثالث.

ھەرىكە تەنام

و المصدر و هو الإسم الذي أشتق منه الفعل و هو يعمل عمل فعله إذا كان منونا نحو عَجَبْتُ مَنْ ضَرَبَ زَيْدٌ عَمْرًا (مصدر دېگەن ئۇنىڭدىن بېئىل شاغلانغان ئىسىم بولۇپ، ئۇ تەنۇنلىك بولسا، ئۆزىنىڭ بېئىلىنىڭ ئەمىلىنى قىلالايدۇ. مەسلەن: زەيدنىڭ

ئەمىرنى ئۇرۇشىدىن ھەيران قالدىم). بۇ جۈملىدە «واو» حرف عطف، «المصدر» معطوف، «القياسية» معطوف عليه، «واو» ابتداء، «هو» مبتداء، «الإسم» خير: «الإسم» موصوف، «الذي» صفة، «اشتق» فعل مجهول، «منه» جار و مجرور متعلق اشتق (غا): «الفعل» مفعول أول، «منه» ظرف، مفعول ثاني: «واو» ابتداء، «هو» مبتداء، «يعمل» خبر: «يعمل» فعل ضميره فاعل، «عمل» مفعول: «عمل» مضاف، «فعله» مضاف إليه: «فعل» مضاف، «ه» ضمير مضاف إليه، «إذا» حرف شرط، «كان» فعل شرط: «كان» الأفعال الناقصة، ضمير إسمه، «منونا» خبره: «منونا» شبه فعل، ضميره فاعل، «نحو» حرف تشبيه، «عجبت من ضرب زيد عمرا» مشبه، «منونا» مشبه به: «عجبت» فعل و فاعل، «من ضرب» جار و مجرور متعلق عجبت (قا): «ضرب» شبه فعل، «زيد» فاعل، «عمرا» مفعول .

أو مضافا إلى الفاعل و يترك المفعول منصوبا نحو عَجِبْتُ مِنْ دَقِّ الْقَصَّارِ الثَّوْبِ (يَأْكِي مَصْدَرُ فَاعِلِ غَا قَوْشُولُوبْ مَفْعُولُ زَهُوْ رَلْنَكْ بُولْسَا تُوْزِينْكَ پَبْئَلْنِيْكَ ئەمْلِنِيْ قَمَلَايْهۇ. مەسلەن: رەخت توقۇغۇچىنىڭ رەختىنى ئۇرۇشىدىن ھەيران قالدىم). بۇ جۈملىدە «أو» حرف عطف، «مضافا» معطوف، «منونا» معطوف عليه: «مضاف» شبه فعل، ضميره فاعل، «إلى الفاعل» جار و مجرور متعلق مضافا (غا)، «واو» إستئنافية، «يترك» فعل مجهول، «المفعول» مفعول أول، «منصوبا» مفعول ثاني، «نحو» حرف تشبيه، «عجبت من دق القصار الثوب» مشبه، «منصوبا» مشبه به: «عجبت» فعل و فاعل، «من دق القصار الثوب» جار و مجرور متعلق عجبت (غا): «دق» مضاف، «القصار» مضاف إليه: «القصار» شبه فعل، ضميره فاعل، «الثوب» مفعول .

و قد يضاف إلى المفعول و يترك الفاعل مرفوعا نحو عَجِبْتُ مَنْ
 ضَرَبَ اللَّصَّ الْجَلَادُ (بەزىدە مەسئۇل مەفئول غا قوشۇلۇپ، فاعل
 پىچىلىك ھالدا قويۇلۇپ، ئۆزىنىڭ پىئىلىنىڭ ئەمىلىنى
 قىلالايدۇ، مەسئۇل: جاللاتنىڭ ئوغرىنى ئۇرۇشىدىن ھەيران
 قالدىم). بۇ جۈملىدە «واو» حرف عطف، «قد يضاف» معطوف، «و
 يترك المفعول» معطوف عليه: «قد» حرف تقييل، «يضاف» فعل
 مجهول، ضميره مفعول ما لم يسم فاعل، «إلى المفعول» جار و مجرور
 متعلق يضاف (غا)، «واو» حرف عطف، «يترك» معطوف، «يضاف»
 معطوف عليه: «يترك» فعل مجهول، «الفاعل» مفعول أول، «مرفوعا»
 مفعول ثانى، «نحو» حرف تشبيه، «عجبت من ضرب اللص الجلالد»،
 مشبه، «مرفوعا» مشبه به: «عجبت» فعل و فاعل، «من ضرب» جار و
 مجرور متعلق عجبت (غا): «ضرب» مضاف، «اللص» مضاف إليه:
 «ضرب» شبه فعل، «الجلالاد» فاعل.

ھەرىكەت ئىگىسى

وإسم الفاعل هو كل إسم أشقق من فعل لذات من قام به الفعل و
 هو يعمل عمل فعله إذا كان بمعنى الحال (إسم فاعل) ئىش-ھەرىكەت
 ئىگىسى، دېگەن پىئىلىدىن شاخلانغان ئىسىم بولۇپ، شۇنىڭ
 بىلەن ئىش-ھەرىكەت ۋۇجۇدقا چىقىدىغان ئىسىمدۇر. إسم فاعل
 ھال مەنىسىدە بولسا، ئۆزىنىڭ پىئىلىنىڭ ئەمىلىنى قىلالايدۇ.
 بۇ جۈملىدە «واو» حرف عطف، «إسم الفاعل» معطوف، «القياسية»
 معطوف عليه: «إسم الفاعل» مبتداء، «هو» خبر: «إسم» مضاف،
 «الفاعل» مضاف إليه، «كل» مضاف، «إسم» مضاف إليه، «أشقق»
 فعل مجهول، ضميره فاعل، «من فعل» جار و مجرور متعلق أشقق (غا):
 «لذات» جار و مجرور متعلق أشقق (غا): «ذات» مضاف، «من»

مضاف إِلَيْهِ: «من» موصول، «قام» صيله: «قام» فعل، «به» جار و مجرور متعلق قام (غا): «الفعل» فاعل، «واو» ابتداء، «هو» مبتداء، «يعمل» خبر: «يعمل» فعل ضميره فاعل، «عمل فعله» مفعول: «عمل» مضاف، «فعله» مضاف إِلَيْهِ: «فعل» مضاف، «ه» مضاف إِلَيْهِ، «إذا» حرف شرط، «كان» فعل شرط: «كان» الأفعال الناقصة، ضمير إسمه، «بمعنى» جار و مجرور متعلق كان (غا): «معنى» مضاف، «الحال» مضاف إِلَيْهِ.

أَوِ اللّٰسْتِقْبَالَ بِشَرَطِ الْإِعْتِمَادِ عَلَى الْمَوْصُوفِ نَحْوَ مَرَرْتُ بِرَجُلٍ رَّاكِبٍ فَرَسَهُ (ياكى إسم فاعل كبله چهك مه نسسده بولوپ، سوپه تله نگوچمگه يولننشنى شهرت قىلىپ، ئوزنىك پىئلىنىك ئه مىلنى قىلالايدۇ. مه سىلەن: ئىتىغا مىنىۋالغان بىر كىشىنىك يىنىدىن ئوتتۇم). بۇ جۇملىده «أو» حرف عطف، «الاستقبال» معطوف عليه، «بشرط الإعتداد» جار و مجرور متعلق محذوف (قا)، «شرط» مضاف، «الإعتداد» مضاف إِلَيْهِ، «على الموصوف» جار و مجرور متعلق محذوف (قا): «نحو» حرف تشبيه، «مررت برجل راكب فرسه» مشبه، «على الموصوف» مشبه به: «مررت» فعل و فاعل، «برجل» جار و مجرور متعلق مررت (غا): «رجل» موصوف، «راكب» صفة: «راكب» شبه فعل، ضميره فاعل، «فرسه» مفعول: «فرس» مضاف، «ه» مضاف إِلَيْهِ.

أَوِ الْمَبْتَدَأِ نَحْوَ زَيْدٌ ضَارِبٌ عَمْرًا وَ زَيْدٌ قَائِمٌ غُلَامُهُ (ياكى إسم فاعل مبتداء «ئىگه» مه نسسده بولسا، ئوزنىك پىئلىنىك ئه مىلنى قىلالايدۇ. مه سىلەن: زهيد ئه مىرنى ئورماقچى، زهيدنىك خىزمه تىچسى ئۆره تۇرغۇچىدۇر). بۇ جۇملىده «او» حرف عطف، «المبتداء» معطوف، «على الموصوف» معطوف عليه، «نحو» حرف تشبيه، «زيد ضارب» مشبه، «المبتداء» مشبه به: «زيد» مبتداء،

«ضارب» خىر: «ضارب» شىبە فەل، ضمىرە فاعل، «عمرا» مفعول، «واو» حرف عطف، «زيد قائم غلامه» معطوف، «زيد ضارب عمرا» معطوف عليه: «زيد» مبتداء، «قائم» خىر: «قائم» شىبە فەل، «غلامه» فاعل: «غلام» مضاف، «ه» ضمير مضاف إليه.

أَوْ ذِي الْحَالِ نَحْوُ رَأَيْتُ زَيْدًا رَاكِبًا فَرَسَهُ (ياكى اسم فاعل ذى الحال «هالت ئىگىسى» مەنسىدە بولۇپ كەلسە، ئۆزىنىڭ پېئىلىنىڭ ئەمىلىنى قىلالايدۇ. مەسلەن: زەيدنى ئۆزىنىڭ ئېتىغا مىنگەن ھالدا كۆردۈم). بۇ جۈملىدە «أَوْ» حرف عطف، «ذی الحال» معطوف، «المبتداء» معطوف عليه، «نحو» حرف تشبيه، «رأيت زيدا راكبا فرسه» مشبە بە: «رأيت» فعل و فاعل، «زيدا» مفعول، «راكبا» حال: «راكبا» شىبە فەل، ضميرە فاعل، «فرسه» مفعول.

أَوْ الإِسْتِفْهَامِ نَحْوُ أَقَاتِمُ أَخُوكَ (ياكى اسم فاعل سوئال ھەرىپى مەنسىدە بولۇپ كەلسە، ئۆزىنىڭ پېئىلىنىڭ ئەمىلىنى قىلالايدۇ. مەسلەن: قېرىندىشىڭ ئۆرە تۇردىمۇ؟) بۇ جۈملىدە «أَوْ» حرف عطف، «الإستفهام» معطوف، «ذی الحال» معطوف عليه: «نحو» حرف تشبيه، «أقائم أخوك» مشبە، «الإستفهام» مشبە بە: «ألف» حرف إستفهام، «قائم» مستفهم: «قائم» شىبە فەل، «أخوك» فاعل: «أخو» مضاف، «ك» ضمير مضاف إليه.

وَأَمَّا إِذَا كَانَ بِمَعْنَى الْمَاضِي فَلَا يَعْمَلُ عَمَلُ فَعْلِهِ فَلَا يُقَالُ زَيْدٌ ضَارِبٌ غَلَامَةً عَمْرًا أَمْسَ (بىراق، اسم فاعل ئۆتكەن زامان مەنسىدە بولسا، ئۆزىنىڭ پېئىلىنىڭ ئەمىلىنى قىلالايدۇ. مەسلەن: زەيد ئۆزىنىڭ چاكىرى ئەمىرىنى ئاخشام ئۇرماقچى). بۇ جۈملىدە «واو» إبتداء، «أما إذا كان» مبتداء، «بمعنى الماضى» خىر: «إذا» حرف شرط، «كان» فعل شرط: «كان» الأفعال الناقصة، ضمير

إسمه، «بمعنى الماضى» خبر: «بمعنى» جار و مجرور متعلق كان (كه):
 «معنى» مضاف، «الماضى» مضاف إليه، «فاء» تفصيلية، «لايعمل» فعل،
 ضميره فاعل، «عمل» مفعول: «عمل» مضاف، «فعل» مضاف إليه:
 «فعل» مضاف، «ه» ضمير مضاف إليه، «لايقال» فعل مجهول، «زيد»
 ضارب غلامه عمرا أمس «مفعول ما لم يسم فاعل: «زيد» مبتداء،
 «ضارب» خبر: «ضارب» شبه فعل، «غلامه» فاعل: «غلام» مضاف،
 «ه» ضمير مضاف إليه، «عمرا» مفعول، «أمس» ظرف.

ھەرىكەت قوبۇل قىلغۇچىنىڭ ئىسمى

و إسم المفعول و هو كل إسم اشتق من فعل لذات من وقع عليه
 الفعل و هو كإسم الفاعل في اشتراط أحد الزمانين والإعتماد نحو زَيْدٌ
 مُكْرَمٌ أَصْحَابُهُ الْآنَ أَوْ غَدًا وَ مَرَرْتُ بِرَجُلٍ مَضْرُوبٌ غَلَامُهُ الْآنَ أَوْ
 غَدًا أَوْ مَضْرُوبٌ غَلَامِكَ الْآنَ أَوْ غَدًا وَمَا مَضْرُوبٌ غَلَامِكَ الْآنَ أَوْ غَدًا
 (إسم مفعول «ئش-ھەرىكەت قوبۇل قىلغۇچى، دېگەن پېئىلدىن
 شاخلانغان ئىسىم بولۇپ، ئش-ھەرىكەت قوبۇل قىلغۇچى
 ئىسىمدۇر. ئۇ ئىككى زاماننىڭ بىرىنى شەرت قىلىشتا ۋە
 يۆنىلىشنى شەرت قىلىشتا ئىسىم مفعول بىلەن ئوخشاشتۇر.
 مەسىلەن: زەيدنىڭ ھەمراھلىرى بۈگۈن ياكى ئەتە ھۆرمەتلىنىدۇ،
 بۈگۈن ياكى ئەتە چاكىرى ئۇرۇلماقچى بولغان بىر كىشىنىڭ
 يېنىدىن ئۆتتۈم، سېنىڭ چاكىرىڭ بۈگۈن ياكى ئەتە ئۇرۇلماقچى.
 سېنىڭ چاكىرىڭ بۈگۈن ياكى ئەتمۇ ئۇرۇلمايدۇ). بۇ جۈملىدە
 «واو» حرف عطف، «إسم المفعول» معطوف، «إسم الفاعل» معطوف
 عليه: «إسم» مضاف، «المفعول» مضاف إليه. «واو» ابتداء، «هو»
 مبتداء، «كل إسم» خبر: «كل» مضاف، «إسم» مضاف إليه، «أشتق»
 فعل مجهول، ضمير مفعول ما لم يسم فاعل، «من فعل» جار و مجرور

متعلق اشق (غا): «لذات» جار و مجرور متعلق اشق (غا): «ذات» مضاف، «من» مضاف إِلَيْهِ: «من» موصول، «وقع» صيلة: «وقع» فعل، «عليه» جار و مجرور متعلق وقع (گه): «الفعل» فاعل، «واو» ابتداء، «هو» مبتداء، «كاسم الفاعل» خبر: «كاسم» جار و مجرور متعلق محذوف (قا): «اسم» مضاف، «الفاعل» مضاف إِلَيْهِ، «في اشتراط» جار و مجرور متعلق محذوف (قا): «اشتراط» مضاف، «أحد» مضاف إِلَيْهِ، «أحد» مضاف، «الزمانين» مضاف إِلَيْهِ، «واو» حرف عطف، «الإعتماد» معطوف، «الزمانين» معطوف عليه، «نحو» حرف تشبيه، «زيد مكرم» مشبه، «الإعتماد» مشبه به: «زيد» مبتداء، «مكرم» خبر: «مكرم» شبه فعل، «اصحابه» فاعل: «اصحاب» مضاف، «ه» ضمير مضاف إِلَيْهِ، «الآن» ظرف، «أو» حرف عطف، «غدا» معطوف، «الآن» معطوف عليه: غدا ظرف، «او» حرف عطف، «مررت برجل مضروب غلامه» معطوف، «زيد مكرم أصحابه» معطوف عليه: «مررت» فعل و فاعل، «برجل» جار و مجرور متعلق مررت (غا): «رجل» موصوف، «مضروب» صفة: «مضروب» شبه فعل، «غلامه» فاعل: «غلام» مضاف، «ه» ضمير مضاف إِلَيْهِ، «الآن» ظرف، «أو» حرف عطف، «غدا» معطوف، «الآن» معطوف عليه، «واو» حرف عطف، «مضروب غلامك» معطوف، «مررت برجل مضروب» معطوف عليه: «ألف» حرف إستفهام، «مضروب» مستفهم: «مضروب» شبه فعل، «غلام» فاعل: «غلام» مضاف، «ك» ضمير مضاف إِلَيْهِ، «الآن» ظرف، «أو» حرف عطف، «غدا» معطوف، «الآن» معطوف عليه، «واو» حرف عطف، «ما مضروب غلامك» معطوف، «أو مضروب غلامك» معطوف عليه، «ما» نافية، «مضروب» منفيه، «مضروب» شبه فعل، «غلامك» فاعل: «غلام»

مضاف، «ك» ضمير مضاف إليه، «الآن» ظرف، «او» حرف عطف،
«غدا» معطوف، «الآن» معطوف عليه.

و أما إذا أريد به الماضي فلا يعمل عمل فعله فلا يقال زيدٌ مُكْرَمٌ
أَصْحَابُهُ أَمْسَ (سراق)، إسم المفعول بلمن توتكهن زامان
ئىبادىلەنسە، ئۆزىنىڭ پېئىلىنىڭ ئەمىلىنى قىلالمايدۇ.
مەسىلەن: زەيدىنىڭ ھەمراھلىرى تۆنۈگۈن ھۆرمەتلەنمەكچى. بۇ
جۈملىدە «واو» ابتداء، «أما إذا أريد به الماضي» مبتداء، «فلا يعمل»
خير: «إذا» حرف شرط، «أريد» فعل مجهول، «به» جار و مجرور متعلق
اريد (غا): «الماضي» مفعول مالم يسم فاعل، «فاء» تفصيلية، «لا يعمل»
فعل ضميره فاعل، «عمل» مفعول: «عمل» مضاف، «فعله» مضاف
إليه، «فعل» مضاف، «ه» ضمير مضاف إليه، «فاء» تفصيلية، «لا يقال»
فعل مجهول، «زيد مكرم أصحابه أمس» مفعول مالم يسم فاعل: «زيد»
مبتداء، «مكرم» خير: «مكرم» شبه فعل، «أصحابه» فاعل: «أصحاب»
مضاف، «ه» ضمير مضاف إليه، «أمس» ظرف.

و إنما أشرت بالإعتماد على أحد الأمور المذكورة في عمل إسم
الفاعل و إسم المفعول لأنهما ضعيفا العمل فلا بد من الإعتماد ليقوى كل
منهما قوة فيعمل عمل فعله (إسم الفاعل و إسم المفعول لارنى
يؤقربقى شەرتلەرگە يۆنلىشىنى شەرت قىلىشتىكى مەقسەت، ئۇ
ئىككىسى ئىش- ھەرىكەتتە ئاجىز بولۇپ، بىر كۈچلۈك نەرسىگە
يۆلىنىشى زۆرۈر، شۇ چاغدىلا ئۆزىنىڭ پېئىلىنىڭ ئەمىلىنى
قىلالايدۇ). بۇ جۈملىدە «واو» ابتداء، «انما» مبتداء، «أشترط» خير:
«أشترط» فعل مجهول، «الإعتماد» مفعول مالم يسم فاعل، «على أحد
الأمر» جار و مجرور متعلق أشترط (غا): «أحد» مضاف «الأمر»
مضاف إليه؛ «الأمر» موصوف، «المذكورة» صفة، «في عمل» جار و
مجرور متعلق محذوف (قا): «عمل» مضاف، «إسم» مضاف إليه: «إسم»

مضاف، «الفاعل» مضاف إِلَيْهِ، «وار» حرف عطف، «إسم المفعول» معطوف، «إسم الفاعل» معطوف عليه، «ل» حرف تأكيد، «أَنَّ» حرف مشبهة بالفعل، «هما» إسمه، «ضعيفا» خبره: «ضعيفا» شبه فعل، ضميره فاعل، «العمل» مفعول، «فاء» تفصيلية، «لاابد» ظرف، «من الإعتداد» جار و مجرور متعلق محذوف (قا): «لام» حرف نواصب، «يقوى» فعل مضارع منصوب: «يقوى» فعل، «كل» فاعل، «منهما» جار و مجرور متعلق يقوى (غا)، «قوة» مفعول، «فاء» تفصيلية، «يعمل» فعل ضميره فاعل، «عمل» مفعول: «عمل» مضاف، «فعل» مضاف إِلَيْهِ، «فعل» مضاف، «ه» ضمير مضاف إِلَيْهِ.

ئوخشاتما سۈپەت

والصفة المشبهة و هي كل إسم أشتق من فعل لازم لذات من قام به الفعل على معنى الثبوت والدوام و يعمل عمل فعله مطلقا نحو زَيْدٌ كَرِيمٌ أَبَانُهُ كما تقول زَيْدٌ يُكْرِمُ أَبَانَهُ و نحو زَيْدٌ حَسَنٌ وَجْهُهُ شَبِهَتْ بِإِسْمِ الْفَاعِلِ مِنْ حَيْثُ أَنَّهَا تثنى و تجمع و تذكر و تؤنث و صيغتها مخالفة لصيغة إسم الفاعل (الصفة ئوخشاتما سۈپەت بولسا ئۆتۈمسز بېئىلدىن شاخلانغان ئىسىم بولۇپ، ئۇنىڭ بىلەن ئىش-ھەرىكەت مەيدانغا كېلىدۇ. ئۇ ئورۇنلىشىش، داۋاملىشىش مەنىسىدە كېلىپ، داۋاملىق ئۆزىنىڭ بېئىلىنىڭ ئەمىلىنى قىلىدىغان ئىسىمدۇر. مەسىلەن: زەيدنىڭ دادىسى ھۆرمەتلىكتۇر، خۇددى سېنىڭ: زەيد ئۆزىنىڭ ئاتا-ئانىسىنى ھۆرمەتلەيدۇ، دېگەن سۆزۈڭدەك ۋە زەيدنىڭ يۈزى چىرايلىقتۇردەك. المشبهة (ئوخشاتما سۈپەت) إسم فاعل غا ئوخشاپ كېتىدۇ. چۈنكى، ئۇمۇ ئىككىلىك، كۆپلۈك، ئەركەك جىنس، ئاياللىق جىنس قاتارلىقلارغا بۆلۈنىدۇ. ئۇنىڭ صيغەسى إسم فاعل نىڭ صيغەسىغا قارىمۇقارشىدۇر. بۇ جۈملىدە

«واو» حرف عطف، «الصفة المشبهة» معطوف، «إسم المفعول» معطوف عليه: «الصفة» موصوف، «المشبهة» صفة، «واو» ابتداء، «هي» مبتداء، «كل إسم» خبر: «كل» مضاف، «إسم» مضاف إليه، «أشتق» فعل مجهول، ضمير مفعول مالم يسم فاعل، «من فعل» جار و مجرور متعلق أشق (غأ): «فعل» موصوف، «لازم» صفة، «لذات» جار و مجرور متعلق أشق (غأ): «ذات» مضاف، «من» مضاف إليه: «من» موصول، «قام» صيلة: «قام» فعل، «به» جار و مجرور متعلق قام (گه)، «الفعل» فاعل، «على معنى الثبوت» جار و مجرور متعلق محذوف (قأ): «معنى» مضاف، «الثبوت» مضاف إليه، «واو» حرف عطف، «الدوام» معطوف، «الثبوت» معطوف عليه، «واو» إستنافية، «يعمل» فعل، ضميره فاعل، «عمل» مفعول: «عمل» مضاف، «فعل» مضاف إليه، «فعل» مضاف، «ه» ضمير مضاف إليه، «مطلقاً» حال، «نحو» حرف تشبيه، «زيد كريم آبائه» مشبه، «مطلقاً» مشبه به: «زيد» مبتداء، «كريم» خبر: «كريم» شبه فعل، «آبائه» فاعل؛ «آبائه» مضاف، «ه» ضمير مضاف إليه، «كما» جار و مجرور متعلق محذوف (قأ): «ما» موصول، «تقول» صيلة: «تقول» فعل و فاعل، «زيد» مبتداء، «يكرم» خبر: «يكرم» فعل، «آبائه» فاعل: «آباء» مضاف، «ه» ضمير مضاف إليه، «واو» حرف عطف، «زيد حسن وجهه» معطوف، «زيد كرم آبائه» معطوف عليه، «نحو» حرف تشبيه، «زيد حسن وجهه» مشبه، «مطلقاً» مشبه به: «زيد» مبتداء، «حسن» خبر: «حسن» شبهة فعل، «وجهه» فاعل: «وجه» مضاف، «ه» ضمير مضاف إليه، «شبهت» فعل مجهول، ضميره فاعل، «بإسم الفاعل» جار و مجرور متعلق شبهت (غأ): «إسم» مضاف، «الفاعل» مضاف إليه، «من حيث»، «جار و مجرور متعلق شبهت (گه)، «أن» حرف مشبهة بالفعل، «ها» ضمير إسمه، «تثنى» خبره: «تثنى» فعل مجهول، ضميره مفعول مالم يسم فاعل، «واو»

حرف عطف، «تجمع» معطوف، «تثنی» معطوف علیه: «تجمع» فعل مجهول، ضميره مفعول مالم یسم فاعل، «واو» حرف عطف، «تذکر» معطوف، «تجمع» معطوف علیه: «تذکر» فعل مجهول، ضميره مفعول مالم یسم فاعل، «واو» حرف عطف، «تؤنث» معطوف، «تذکر» معطوف علیه: «تؤنث» فعل مجهول، ضميره مفعول مالم یسم فاعل، «واو» ابتداء، «صیغتها» مبتداء، «مخالفة» خبر: «مخالفة» شبه فعل، ضميره فاعل، «لصيغة» جار و مجرور متعلق مخالفة (غا): «إسم» مضاف، «الفاعل» مضاف إِلَيْهِ.

قوشولما ئسسم

و المضاف و هو كل اسم أضيف إلى اسم آخر فالأول يجر الثاني و يسمى الأول مضافا والثاني مضافا إِلَيْهِ (مضاف ئسسم دېگن يه نه بر ئسسمغا قوشولدىغان ئسسمدور، برينچىسى ئىككىنچىسى زير ئوقوتىدور. برينچىسى مضاف «قوشولغۇچى»، ئىككىنچىسى مضاف إِلَيْهِ «ئۇنىڭغا قوشولغۇچى» دېيلىدور. بۇ جوملىده «واو» حرف عطف، «المضاف» معطوف، «الصفة المشبهة» معطوف عليه، «واو» ابتداء، «هو» مبتداء، «كل اسم» خبر: «كل» مضاف، «إسم» مضاف إِلَيْهِ، «أضيف» فعل مجهول ضميره مفعول مالم یسم فاعل، «إلى اسم آخر» جار و مجرور متعلق أضيف(گه): «إسم» مضاف، «آخر» مضاف إِلَيْهِ، «فاء» تفصيلية، «الأول» مبتداء، «يجر الثاني» خبر: «يجر» فعل، ضميره فاعل، «الثاني» مفعول، «واو» إستثنائية، «يسمى» فعل مجهول، «الأول» مفعول مالم یسم فاعل، «مضافا» مفعول الثاني، «واو» حرف عطف، «الثاني مضاف إِلَيْهِ» معطوف، «الأول» معطوف عليه.

والإضافة إما بمعنى اللام نحو غلامٌ زَيْدٌ (إضافة «قوشولۇش» ياكى دل، مەنسىده كېلىدور. مەسلەن: زەيدنىڭ چاكىرى). بۇ جوملىده

«واو» ابتداء، «الإضافة» مبتداء، «إمّا بمعنى اللام» خبر: «بمعنى» جار و مجرور متعلق محذوف (قا): «معنى» مضاف، «اللام» مضاف إليه، «نحو» حرف تشبيه، «غلام زيد» مشبه، «بمعنى اللام» مشبه به: «غلام» مضاف، «زيد» مضاف إليه.

أو بمعنى من نحو خَاتَمُ فَضَّةٍ (ياكى «من» مهنسه كبلدو. مهسلن: كَوْمُوش تُوْرُوك). بُوْ جُوْمَلِدِه «او» حرف عطف، «بمعنى من» معطوف، «إمّا بمعنى اللام» معطوف عليه: «بمعنى» جار و مجرور متعلق محذوف (قا): «معنى» مضاف، «من» مضاف إليه، «نحو» حرف تشبيه، «خاتم فضة» مشبه، «بمعنى من» مشبه به: «خاتم» مضاف، «فضة» مضاف إليه.

أو بمعنى فِي نَحْوِ ضَرْبِ الْيَوْمِ (ياكى «في» مهنسه كبلدو. مهسلن: كُوْنِدِه تُوْرُوش). بُوْ جُوْمَلِدِه «او» حرف عطف، «بمعنى في» معطوف، «بمعنى من» معطوف عليه: «بمعنى» جار و مجرور متعلق محذوف (قا): «بمعنى» مضاف، «في» مضاف إليه، «نحو» حرف تشبيه، «ضرب اليوم» مشبه، «بمعنى في» مشبه به: «ضرب» مضاف، «اليوم» مضاف إليه.

تولوق ئىسىم

والإسم التام و هو كل إسم مستغن عن الإضافة و هذا الإسم تنصب المميز و تمامته بأحد من أربعة أشياء (الإسم التام تولوق) ئىسىم دېگەن إضافة تنن بهاجت ئىسىمدور. بُو ئىسىم ميمز «ئايرىغۇچى» نى زەۋەر ئوقۇتسۇدۇ. ئۇنىڭ تاماملنىشى تۆت نەرسىنىڭ بىرى بىلەن بولىدۇ. بُو جوملىده «واو» حرف عطف، «الإسم التام» معطوف، «الصفة المشبهة» معطوف عليه: «الإسم» موصوف، «التام» صفة، «واو» ابتداء، «هو كل إسم» خبر: «كل» مضاف، «إسم» مضاف إليه، «مستغن» شبه فعل، ضميره فاعل، «عن

الإضافة» جار و مجرور متعلق مستغن (قا). «واو» إبتداء، «هذا الإسم» مبتداء، «تنصب المميز» خير: «تنصب» فعل ضميره فاعل، «المميز» مفعول، «واو» إبتداء، «تماميته» مبتداء، «بأحد» خير: «بأحد» جار و مجرور متعلق محذوف (قا)، «من أربعة أشياء» جار و مجرور متعلق محذوف (قا): «أربعة» أسماء عدد، «أشياء» تمييز.

التنوين نحو عندي راقود خلا (برندى، تهنؤن. مهسلن: مهنده برئندش ئاچچمقسو بار). بۇ جۆملسدە «التنوين» خير مبتداء محذوف، «نحو» حرف تشبيه، «عندي راقود خلا» مشبه به، «عندي» مبتداء: «عند» مضاف، «ي» مضاف إليه، «راقود» خير، «خلا» تمييز. و نون التثنية نحو عندي منون سمنا و قفيزان برا (ئىككىنچىسى، تثنية (ئىككىلىك) نىڭ نۇنى. مهسلن: مهنده ئىككى مەن ئېغىرلىق بىرلىكى، قوي مېيى بار، ئىككى قاپ بۇغداي بار). بۇ جۆملسدە «واو» حرف عطف، «نون التثنية» معطوف، «التنوين» معطوف عليه، «نحو» حرف تشبيه، «عندي راقود خلا» مشبه، «نون التثنية» مشبه به: «نون» مضاف، «التثنية» مضاف إليه: «عندي» مبتداء «عند» مضاف، «ي» مضاف إليه، «منون» خير، «سمنا» تمييز.

و نون الجمع نحو عندي عشرون درهما (ئۈچىنچىسى، جمع كۆپلۈك) نىڭ نۇنى. مهسلن: مهنده يىگىرمە دىرھەم بار. بۇ جۆملسدە «واو» حرف عطف، «نون الجمع» معطوف، «نون التثنية» معطوف عليه: «نون» مضاف، «الجمع» مضاف إليه، «نحو» حرف تشبيه، «عندي عشرون درهما» مشبه، «نون الجمع» مشبه به: «عندي» مبتداء «عند» مضاف، «ي» مضاف إليه، «عشرون» خير، «درهما» تمييز.

الإضافة نحو عندي ملأ الإناء عسلاً (تۆتىنچىسى، إضافة. مهسلن: مهنده لىق بىر قاقچا ھەسل بار). بۇ جۆملسدە «واو»

حرف عطف، «الإضافة» معطوف، «نون الجمع» معطوف عليه، «نحو» حرف تشبيه «ملاء عسلا» مشبه، «الإناء» مضاف إليه، «عسلا» تمييز.

و يسمى المنصوب تميزا و هو ما يرفع الإبهام عن مفرد أو عن جملة نحو طَابَ زَيْدٌ نَفْسًا (زهوهر ئوقۇلغان ئىسىم تمييز دېيىلىدۇ. چۈنكى، ئۇ مفرد «يەككىلىك» ياكى جۈملىدىن شەك-شۈبھىنى يوقىتىۋېتىدۇ، مەسلەن: زەيدنىڭ نەپسى پاك بولدى). بۇ جۈملىدە «واو» إستئنافية، «يسمى» فعل مجهول، «المنصوب» مفعول ما لم يسم فاعل، «تميزا» مفعول الثانى، «واو» ابتداء، «هو» مبتداء، «ما يرفع» خبر: «ما» موصول، «يرفع» صيلة: «يرفع» فعل ضميره فاعل، «الإبهام» مفعول، «عن مفرد» جار و مجرور متعلق يرفع (غا)، «او» حرف عطف، «عن جملة» معطوف، «عن مفرد» معطوف عليه، «نحو» حرف تشبيه، «طاب زيد نفسا» مشبه، «عن جملة» مشبه به: «طاب» فعل، «زيد» فاعل، «نفسا» تمييز.

مەنئۇبىيەنىڭ ئىككى خىل شەكلى

و المعنوية منها عددان. العامل في المبتداء و الخبر أى عامل الرفع وهو تجردهما عن العوامل اللفظية للإسناد نحو الْعَلْمُ حَسَنٌ وَالْجَهْلُ قَبِيحٌ (يۈز ئاملىنىڭ معوية قىسمى ئىككى خىلدۇر، بىرى مبتداء (ئىگە) ۋە خەۋەردىكى ئامىل، يەنى رفع (باش كېلىش، بەلگىسى: تاق - جۈپ پىچ) قىلغۇچى ئامىل بولۇپ، ئۇ مبتداء (ئىگە) خەۋەرنى لفظ (ئاغزاقى) ئامىللارنىڭ تەسىرىدىن خالىي قىلىدۇ. مەسلەن: بىلىملىك ياخشىدۇر، بىلىمسىزلىك نومۇستۇر). بۇ جۈملىدە «واو» حرف عطف، «المعنوية منها» معطوف، «القياسية» معطوف عليه: «المعنوية منها» مبتداء، «عددان» خبر، «العامل» خبر مبتداء

محدوف، «فى المبتداء» جار و مجرور متعلق محذوف (قا)، «واو» حشر عطف، «الخبر» معطوف، «فى المبتداء» معطوف عليه، «أى» حرف تفسیر، «عامل الرفع» مفسر، «العامل» مفسر به: «عامل» مضاف، «الرفع» مضاف إليه، «واو» ابتداء، «هو» مبتداء، «تجردنما» خبر: «تجرد» مضاف، «ثما» مضاف إليه، «عن العوامل» جار و مجرور متعلق محذوف (قا): «العوامل» موصوف، «اللفظية» صفة، «للإسناد» جار و مجرور متعلق محذوف (قا)، «نحو» حرف تشبيه، «العلم حسن» مشبه، «للإسناد» مشبه به: «العلم» مبتداء، «حسن» خبر: «حسن» شبه فعل، ضميره فاعل، «واو» حرف عطف، «الجهل» معطوف، «العلم» معطوف عليه: «الجهل» مبتداء، «قبيح» خبر: «قبيح» شبه فعل، ضميره فاعل.

و العامل فى الفعل المضارع اى عامل الرفع و هو وقوعه موقع الاسم نحو زَيْدٌ يَضْرِبُ فى موقع زَيْدٌ ضَارِبٌ (بینه بىرى، كه لگوسى زامان پېئىلىدىكى ئامىل، يەنى رفع قىلغۇچى ئامىل بولۇپ، ئۇ ئىسىم ئورۇندا كېلىدۇ، مەسلەن: زەيد ئورۇماقچى دېگەن ئورۇندا كەلگەن زەيد ئورۇدۇ دېگەن مەسلىدىكىدەك). بۇ جۈملىدە «واو» ابتداء، «العامل» مبتداء، «فى الفعل» جار و مجرور متعلق محذوف (قا): «الفعل» موصوف، «المضارع» صفة، «أى» حرف تفسیر، «عامل» مضاف، «الرفع» مفسر، «فى الفعل المضارع» مفسر به: «عامل» مضاف، «الرفع» مضاف إليه، «واو» ابتداء، «هو» مبتداء، «وقوعه» خبر: «وقوع» مضاف، «ه» ضمير مضاف إليه، «موقع» مضاف، «الإسم» مضاف إليه، «نحو» حرف تشبيه، «زيد يضرب» مشبه، «موقع الإسم» مشبه به: «زيد» مبتداء، «يضرب» خبر: «يضرب» فعل، «زيد» فاعل، «فى موقع زيد ضارب» جار و مجرور متعلق محذوف (قا): «موقع» مضاف، «زيد ضارب» مضاف إليه: «زيد» مبتداء، «ضارب» خبر.

فهذه مائة عامل لا يستغنى الصغير و الكبير عن معرفتها و استعمالها على حسب ما بيناه تمت (يؤقبريقنلار يوز ئامىل بولۇپ، چوڭ-كىچىك بارلىق كىشى بىز بايان قىلغان قائىدە بويىچە ئۇلارنى تونۇش ۋە ئىشلەتمەي مۇمكىن ئەمەستۇر). بۇ جۈملىدە «فاء» تفصليه، «هذه» مبتداء، «مائة عامل» خبر؛ «مائة» أسماء عدد، «عامل» تميز، «لايستغنى» فعل، «الصغير» فاعل، «واو» حرف عطف، «الكبير» معطوف، «الصغير» معطوف عليه، «عن معرفتها» جار و مجرور متعلق لايستغنى (قا)، «واو» حرف عطف، «إستعمالها» معطوف عليه؛ «إستعمال» مضاف، «ها» ضمير مضاف إِلَيْه، «على حسب» جار و مجرور متعلق محذوف (قا)؛ «حسب» مضاف، «ما» مضاف إِلَيْه، «بيناه» فعل و فاعل، «ه» ضمير مفعول، «تمت» فعل، ضميره فاعل.

1. ئەرەب تىلىدىكى جۈملە ۋە ئۇنىڭ گرامماتىكىلىق

ئورنى (الْجُمْلَةُ الْعَرَبِيَّةُ وَمَكَائِهَا مِنَ الْإِعْرَابِ)

ئەرەب تىلىدا ئىككى خىل جۈملە شەكلى بولۇپ، بىرى، ئىسىملىق جۈملە، يەنە بىرى پېئىللىق جۈملەدۇر.

ئىسىملىق جۈملە ئىسىم بىلەن ياكى ئالماش ضمير بىلەن باشلىنىپ، مۇبتەدا ۋە خەبەردىن تەركىب تاپىدۇ. مەسىلەن: **السُّوقُ قَرِيبٌ. نَحْنُ مُنْتَظِرُونَ.**

پېئىللىق جۈملە پېئىل بىلەن باشلىنىپ، پېئىل ۋە پائىلىدىن ياكى پېئىل ۋە نائىب پائىلىدىن تەركىب تاپىدۇ. پېئىلىدىكى پائىل ياكى نائىب پائىل تۆۋەندىكىلەردىن ئىبارەت:

1. ئاشكارا ئىسىم. (1) ئاخىرى ئۆزگىرىدىغان ئىسىم (اسمٌ

مُعْرَبٌ) مەسىلەن: جَاءَ مُحَمَّدٌ. بۇنىڭدا «جَاءَ» بولسا ئۆتكەن زامان پېئىلى بولۇپ، ئۇنىڭ ئاخىرى داۋاملىق زەبەرلىك ئوقۇلىدۇ. «مُحَمَّدٌ» بولسا پائىل بولۇپ، ئۇنىڭ ئاخىرى پىچلىك ئوقۇلىدۇ. (2) ئاخىرى ئۆزگەرمەس ئىسىم (إِسْمٌ مَبْنِيٌّ) مەسىلەن: نَجَحَ هَذَا الطَّالِبُ. «هَذَا» بولسا سىرتقى ئامىل تەسىرگە ئۇچرىمايدىغان كۆرسىتىش ئالماش بولۇپ، ئورۇن جەھەتتە پىچلىك پائىلدۇر.

2. ئاشكارا ئالماش. مەسىلەن: قَعَدْنَا. «قَعَدْنَا» بولسا ساكىنلىق^① ئۆتكەن زامان پېئىلى. «نا» بولسا تۇتاش ئالماش پائىل.

3. يوشۇرۇن ئالماش، مەسىلەن: أَحْمَدُ جَاءَ. بۇنىڭدا «أَحْمَدُ» بولسا مۇبتەدا؛ «جَاءَ» بولسا ئۆتكەن زامان پېئىلى؛ ئۇنىڭ پائىلى يوشۇرۇن ئالماش «هُوَ». جۈملىدىكى پېئىل ئورۇن جەھەتتە رَفْعٌ لىك بولۇپ، مۇبتەدانىڭ خەبىرىدۇر.

4. «أَنَّ» ۋە پېئىلدىن ياسالغان مصدر، ياكى «أَنَّ» نىڭ ئىسمىسى ۋە خەۋىرىدىن ياسالغان مصدر. مەسىلەن: يَسُرُّنِي أَنْ تَنْجَحَ. بۇنىڭدا «يَسُرُّ» نىڭ پائىلى بولسا «أَنْ تَنْجَحَ» دىن ياسالغان مصدردۇر.

تۆۋەندە ئەرەب تىلىدىكى جۈملە ئىچىدىكى تەركىبىلەرنىڭ ئىئراب قوبۇل قىلىش ۋە قىلماسلىقى جەھەتتىن جۈملىلەرنى گرامماتىكىلىق ئورۇنغا ئىگە ۋە گرامماتىكىلىق ئورۇنغا ئىگە بولمىغان جۈملە، دەپ ئىككىگە بۆلۈپ، كونكرېت تۈرلەر

① ئۆتكەن زامان پېئىلنىڭ ئاخىرىغا تۇتاش ئالماش كەلسە، ئاخىرى ساكىنلىق ئوقۇلىدۇ.

بويىچە چۈشەندۈرىمىز.

1. گرامماتىكىلىق ئورۇنغا ئىگە جۈملە (الْجُمْلَةُ الَّتِي لَهَا مَحَلٌّ

مِنَ الْإِعْرَابِ)

بەزى ۋاقىتلاردا جۈملە ئىسىملىق جۈملە ياكى پېئىللىق جۈملە بولسىمۇ، يەككە ئورۇندا كېلىپ، يەككە ئىسىمدەك گرامماتىكىلىق ئورۇنغا (بەلگىلىك إعراب قا) ئىگە بولىدۇ، مەسىلەن: الرَّجُلُ حَضَرَ. «حَضَرَ» پېئىل ۋە يوشۇرۇن پائىلدىن ياسىلىپ، خەۋەر ئورۇنىدا كېلىدۇ. ئۇنى «الرَّجُلُ حَاضِرٌ» دېيىشكىمۇ بولىدۇ. گرامماتىكىلىق ئورۇنغا ئىگە جۈملىلەرنى تۆۋەندىكى توققۇز ئورۇندا تەپسىلىي چۈشەندۈرىمىز.

1. جۈملە مۇبتەدانىڭ خەبىرى بولۇپ كەلگەندە: مەسىلەن:

الْأَشْجَارُ أَغْصَانُهَا مُورَقَةٌ. بۇنىڭدا «الْأَشْجَارُ» بولسا بىرىنچى مۇبتەدا: «أَغْصَانُ» بولسا ئىككىنچى مۇبتەدا ھەم مُضَافٌ: «هَا» مُضَافٌ إِلَيْهِ مَحَلٌّ مَجْرُورٌ (ئورنى زىرلىق): «مُورَقَةٌ» بولسا أَغْصَانُ نىڭ خەۋىرى. جۈملىدىكى ئىككىنچى مۇبتەدا ۋە خەۋەر رَفْعٌ ھالەتتە بىرىنچى مۇبتەدانىڭ خەۋىرى ئورنىدا كەلگەن. تەلەپ: خەۋەر بولۇپ كەلگەن بۇ جۈملە، بىرىنچى مۇبتەداغا قايتىدىغان ئالماشنى ئۆز ئىچىگە ئېلىشى شەرت.

2. جۈملە «كَانَ» ۋە «كَانَ» تۈرىدىكىلەرنىڭ خەۋىرى بولۇپ

كەلگەندە: مەسىلەن: كَانَ الرَّجُلُ ثِيَابُهُ نَظِيفَةً. جۈملىدىكى «ثِيَابُهُ نَظِيفَةً» دېگەن مۇبتەدا ۋە خەۋەر «كَانَ» نىڭ خەۋىرى بولۇپ، ئورنى نَصْبٌ لىكتۇر.

3. جۈملە «وَن» ۋە ئۇنىڭ تۈرىدىكىلەرنىڭ خەۋىرى بولۇپ كەلگەندە: مەسىلەن: إِنَّ الرَّجُلَ ثَيَابُهُ نَظِيفَةٌ جۈملىدىكى «ثَيَابُهُ نَظِيفَةٌ» دېگەن مۇبتەدا ۋە خەۋەر «إِنَّ» نىڭ خەۋىرى بولۇپ، ئورنى رَفْعُ لِكْتُور.

4. جۈملە المفعول بە بولۇپ كەلگەندە: مەسىلەن: قَالَ الطَّالِبُ: أَنَا مُجِدٌّ. جۈملىدىكى «أَنَا مُجِدٌّ» دېگەن مۇبتەدا ۋە خەۋەر «قَالَ» نىڭ مەبئۇلى بولۇپ، ئورنى نَصْبُ لِكْتُور.

5. جۈملە ھالەت بولۇپ كەلگەندە: مەسىلەن: تَتَّصِرُ عَلَيَّ الْعُدُوُّ وَنَحْنُ يَدٌ وَاحِدَةٌ: بۇنىڭدا «ۋاۋ» بولسا ھالەتنىڭ ۋاۋى: «نَحْنُ» بولسا رَفْعُ ئورنىدىكى ئايرىم ئالماش مۇبتەدا: «يَدٌ» بولسا رَفْعُ لىك ھالەتتىكى «نَحْنُ» نىڭ خەۋىرى: «وَاحِدَةٌ» بولسا «يَدٌ» نىڭ سۈپىتى. جۈملىدىكى مۇبتەدا ۋە خەۋەردىن تۈزۈلگەن بۇ جۈملە ئورۇن جەھەتتە نَصْبُ لىك بولۇپ، ھالەتتۇر.

تەلەپ: ھالەت پەقەت ھالەت ئىگىسىگە تونۇشلۇق بولۇشى، ھەم ھالەت بولغان جۈملە، ھالەت ئىگىسىگە تۇتاشتۇرىدىغان باغلىغۇچىنى ئۆز ئىچىگە ئېلىشى شەرت. بۇ باغلىغۇچى «ۋاۋ» ياكى ھالەت ئىگىسىگە قايتىدىغان ئالماش ياكى «ۋاۋ» بىلەن ئالماشتىن ئىبارەت بولىدۇ.

6. جۈملە سۈبەت بولۇپ كەلگەندە: مەسىلەن: قَضَيْنَا الصَّيْفَ فِي قَرْيَةٍ هَوَاؤُهَا نَقِيٌّ. بۇنىڭدا «قَضَيْنَا» بولسا پېئىل ۋە پائىل: «الصَّيْفُ» بولسا مەبئۇل: «فِي» بولسا حَرْفُ جَارٍ: «قَرْيَةٍ» مَجْرُورٌ: «هَوَاؤُ» بولسا رَفْعُ لىك مۇبتەدا ھەم مُصَافٌ: «هَا» بولسا مُصَافٌ

إِلَيْهِ مَحَلٌّ مَجْرُورٌ: «نَقِيٌّ» بولسا «هَوَاؤُ» نىڭ خەۋىرىدۇر.
 جۈملىدىكى مۇبىتەدا ۋە خەۋەر، جَرُّ ئورۇنىدىكى «قَرِيْبَةٌ» نىڭ
 سۈپىتى بولۇپ، گرامماتىكىلىق ئورنى جَرُّ (زىرلىق ھالەت).
 تەلەپ: جۈملە پەقەت سۈپەتلەنگۈچى ئېنىقسىز بولغاندىلا سۈپەت
 بولۇشى كېرەك.

7. جۈملە «مَنْ» نىڭ شەرتىگە جاۋاب بولۇپ، «فَاء» بىلەن
 يېقىنلاشتۇرۇلۇپ كەلگەندە: مەسىلەن: مَنْ جَدَّ فَالْتَجَّاحُ حَلِيفُهُ.
 جۈملىدىكى «الْتَجَّاحُ حَلِيفُهُ» مَنْ نىڭ شەرتىنىڭ جاۋابى ئورنىدا
 كەلگەن بولۇپ، مۇبىتەدا ۋە خەۋەردىن تۈزۈلۈپ جىزم لىك ئورنىدا
 كەلگەن.

8. جۈملە، «حَيْثُ»، «إِذْ»، «إِذَا» لاردىن كېيىن مُضَافٌ إِلَيْهِ
 بولۇپ كەلگەندە: مەسىلەن: ذَهَبْتُ إِلَى حَيْثُ تُقِيمُ.
 جۈملىدىكى «تُقِيمُ» دېگەن پېئىل ۋە پائىل جَرُّ ئورنىدىكى
 «حَيْثُ» غا مُضَافٌ إِلَيْهِ دۇر.

9. جۈملە گرامماتىكىلىق ئورنىغا ئىگە جۈملىگە ئەگىشىپ
 كەلگەندە: مەسىلەن: هَذَا الطَّالِبُ مَجْهُودٌ كَثِيرٌ وَأَمَالُهُ وَاسِعَةٌ.
 جۈملىدىكى «أَمَالُهُ وَاسِعَةٌ» مَجْهُودٌ كَثِيرٌ غا مَعْطُوفٌ. ئورْفَعُ
 ھالەتتىكى «هَذَا» دېگەن مۇبىتەدانىڭ خەۋىرىدۇر.

2. گرامماتىكىلىق ئورۇنغا ئىگە بولمىغان جۈملە (الْجُمْلَةُ الَّتِي
 لَمْ يَحَلَّ لَهَا مِنَ الْأَعْرَابِ)
 ئەگەر جۈملە يەككە ئىسىم ئورنىدا كەلمىسە،
 گرامماتىكىلىق ئورنىغا ئىگە بولمايدۇ. بۇ تۆۋەندىكى

ھالەتلەردە كۆرۈلىدۇ.

1. جۈملە سۆز بېشىدا ياكى سۆز بېشىدىن ئايرىم بولۇپ كەلسە؛ مەسىلەن: **ذَهَبْتُ إِلَى الْمَنْزِلِ** (جۈملە سۆز بېشىدا) .
لَا تَكْذِبْ إِنَّ الْكُذْبَ مَكْرُوهٌ (ئىككى ئايرىم جۈملە) .
2. جۈملە «مَوْصُولٌ» نىڭ «صِلَةٌ» سى بولۇپ كەلسە؛ مەسىلەن: **جَاءَ الَّذِي كَتَبَ**. جۈملىدىكى «جَاءَ» بولسا پېئىل؛ «الَّذِي» بولسا مَوْصُولٌ؛ **رَفَعُ** ئورنىدىكى پائىل؛ «كَتَبَ» صِلَةٌ، پېئىل، پائىلى بولسا يوشۇرۇن ئالماس؛ جۈملىنىڭ پېئىل ۋە پائىلىدىكى «صِلَةٌ» گە بەلگە قويۇش ئىمكانىيىتى يوق.
3. جۈملە شەرتىنىڭ **غَيْرُ جَازِمٍ** جاۋابى بولۇپ كەلسە؛ مەسىلەن: **لَوْلَا الْهَوَاءُ مَا عَاشَ كَائِنٌ حَيٌّ**. جۈملىدىكى «لَوْلَا» بولسا ھەرىپ شەرت؛ «الْهَوَاءُ» بولسا مۇبتەدا؛ «مَا عَاشَ كَائِنٌ حَيٌّ» بولسا شەرتىنىڭ جاۋابى ھەم خەۋەر؛ «مَا» بولسا ئىنكار ھەرىپى؛ «عَاشَ» پېئىل؛ «كَائِنٌ» بولسا پائىل؛ «حَيٌّ» بولسا سۈپەت؛ «مَا عَاشَ كَائِنٌ حَيٌّ» بولسا **غَيْرُ جَازِمٍ** شەرتىنىڭ جاۋابى بولغاچقا، بەلگە قويۇش ئىمكانىيىتى يوق، يەنى جۈملىدە گرامماتىكىلىق ئورۇنغا ئىگە ئەمەس.
4. جۈملە شەرتىنىڭ **جَازِمٍ** جاۋابى بولۇپ، «ف» بىلەن يېقىنلاشتۇرۇلمىغان بولسا؛ مەسىلەن: **كَيْفَمَا تُعَامِلِ النَّاسَ يُعَامِلُوكَ**. جۈملىدە «كَيْفَمَا» بولسا شەرت ھەم جازم؛ «تُعَامِلُ» بولسا پېئىل شەرت، **مَحْزُومٌ**، پائىلى يوشۇرۇن «أَنْتَ»؛ «النَّاسَ» بولسا مەپئۇل؛ «يُعَامِلُوكَ» بولسا شەرتىنىڭ جاۋابى؛ «يُعَامِلُوكَ» بولسا پېئىل، پائىلى يوشۇرۇن ئالماس «هُمْ»؛ «كَ» بولسا مەپئۇل؛ «يُعَامِلُوكَ»

بولسا شەرتنىڭ جَازِم جاۋابى بولغاچقا، بەلگە قويۇش ئىمكانىيىتى يوق.

5. جۈملە قىستۇرما بولۇپ كەلگەندە: مەسىلەن: كَان - رَحْمَةُ اللَّهِ - قُدْوَةٌ حَسَنَةٌ. جۈملىدە «كَان» بولسا تولۇقلىغۇچى پېئىل؛ «رَحْمَةُ اللَّهِ» بولسا قىستۇرما جۈملە: «قُدْوَةٌ» بولسا كَان نىڭ خەبرى؛ «حَسَنَةٌ» بولسا سۈبەت؛ «رَحْمَةُ اللَّهِ» بولسا قىستۇرما جۈملە بولۇپ، بەلگە قويۇش ئىمكانىيىتى يوق.

6. جۈملە ئىزاھلىغۇچى بولۇپ كەلگەندە: مەسىلەن: نَظَرْتُ إِلَيْهِ شِرْرًا - أَيُّ إِحْتِقَرْتَهُ. جۈملىدە «نَظَرْتُ» بولسا پېئىل ۋە پائىل؛ «إِلَى» بولسا حُرُوفُ جَارٍ؛ «ه» بولسا مَجْرُورٌ بولۇپ «نَظَرْتُ» غا مُتَعَلِّقٌ دۇر. بۇنىڭدا «شِرْرًا» بولسا مەپئۇل؛ «أَيُّ» بولسا ئىزاھلىغۇچى ھەرىپ؛ «إِحْتِقَرْتَهُ» بولسا ئىزاھلىغۇچى؛ «شِرْرًا» بولسا ئىزاھلانغۇچىدۇر.

7. جۈملە جۈملە ئاخىرىدا كەلسە: مەسىلەن: ذَهَبْتُ إِلَى الْمَنْزِلِ وَتَنَاوَلْتُ الطَّعَامَ. «ذَهَبْتُ» بولسا پېئىل ۋە پائىل؛ «إِلَى» بولسا حَرْفُ جَرٍّ؛ «الْمَنْزِلِ» بولسا مَجْرُورٌ؛ «تَنَاوَلْتُ» بولسا پېئىل ۋە پائىل. «الطَّعَامَ» بولسا مەپئۇل. «تَنَاوَلْتُ الطَّعَامَ» بولسا كېيىنكى جۈملە بولۇپ، بەلگە قويۇش ئىمكانىيىتى يوق.

2. تاۋۇش بەلگىلىرىدىن نەمۇنىلەر (نَمَازِجٌ مِنَ الْإِعْرَابِ)

1. ئىسىم مەرب بەلگىلىرىدىن نەمۇنىلەر

رَفَعُ لِكَ هَالِهَتَه پىچ ئوقۇلىدىغان ئىسىملار بەلگىلىرىنىڭ

ھەرخىل مىساللىرى.

«أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ». («أَعُوذُ» فِعْلٌ مُضَارِعٌ بولۇپ، ئەسلى أَعُوذُ دۇر. بۇنىڭدا پىچ ۋاۋغا ئېغىر، ئالدى ساكن، ۋاۋنىڭ ھەرىكىتىنى ئالدىغا بەرسەك أَعُوذُ بولىدۇ. «بِاللَّهِ» بولسا أَعُوذُ غَا جَارٌ وَمَجْرُورٌ مُتَعَلِّقٌ دۇر. «مِنْ» بولسا حَرْفُ جَارٍ. «الشَّيْطَانِ» بولسا مَجْرُورٌ. «الرَّجِيمِ» بولسا «الشَّيْطَانِ» نىڭ ھەقىقىي سۈپىتىدۇر)

— «قَوْلَ مَعْرُوفٍ وَمَغْفِرَةَ خَيْرٍ مِنْ صَدَقَةٍ يَتَّبِعُهَا أَذَى». (بۇنىدا «قَوْلَ» بولسا مۇبتەدا؛ «مَعْرُوفٍ» بولسا سۈبەت. «مَغْفِرَةَ» بولسا قَوْلَ غَا مَعْطُوفٌ؛ «خَيْرٍ» بولسا خەۋەر؛ «مِنْ» بولسا حَرْفُ جَارٍ؛ «صَدَقَةٍ» بولسا مَجْرُورٌ؛ «يَتَّبِعُ» بولسا پېئىل؛ «هَآ» بولسا مەبئۇل؛ «أَذَى» بولسا يَتَّبِعُ نىڭ مەنەن پائىلى).

— يُسْأَلُ الْمُرَبِّانِ كِلَاهُمَا عَنِ تَهْدِيبِ النَّشْءِ. (بۇنىڭدا «يُسْأَلُ» بولسا مەجهۇل پېئىل؛ «الْمُرَبِّانِ» بولسا نائىپ پائىل؛ «كِلَا»؛ ئەكىد ھەم مُضَافٌ؛ «هُمَا» بولسا مُضَافٌ إِلَيْهِ مَحَلٌّ مَجْرُورٌ؛ «عَنِ» بولسا حَرْفُ جَارٍ؛ «التَّهْدِيبِ» بولسا مَحْرُورٌ، مُضَافٌ «النَّشْءِ» بولسا مُضَافٌ إِلَيْهِ دۇر.)

— لَوْلَا الْإِتِّحَادُ لَهَلَكْتَ الْأُمَّةُ (بۇنىڭدا «لَوْلَا» بولسا ھەرىپ شەرت؛ «الْإِتِّحَادُ» بولسا مۇبتەدا؛ خەۋىرى قىسقارتىلغان، مۆلچەردىكى خەۋەر «مَوْجُودٌ»؛ «لَهَلَكْتَ الْأُمَّةُ» بولسا شەرتىنىڭ جاۋابى؛ «لَ» بولسا حَرْفُ تَأْكِيدٍ؛ «هَلَكْتُ» بولسا پېئىل؛ «الْأُمَّةُ» بولسا پائىلدۇر)

— تَنْتَظِرُ أَنْ يَزِيدَ إِتَّاجُنَا الصَّنَاعِيَّ. (بُونَسْغِدَا «تَنْتَظِرُ»
بولسا پېئىل ۋە پائىل «أَنْ» بولسا حَرْفُ مَصْدَرِي وَنَصَبٍ: «
يَزِيدَ» بولسا فِعْلٌ مَنْصُوبٌ: «إِتَّاجُ» بولسا پائىل مضاف: «نَا»
بولسا مضاف إِلَيْهِ: «الصَّنَاعِيَّ» بولسا سُوْبُهُ تَتَنَوَّرُ.)

— نَعَمَ الْمُعِينُ فِي الْمَصَائِبِ أَخْوَكَ. (بُونَسْغِدَا «نَعَمَ» بولسا
ماختاش پېئىلى: «الْمُعِينُ» پائىل: «فِي» بولسا حَرْفُ جَارٍ:
«الْمَصَائِبِ» بولسا مَجْرُورٌ: «أَخْوَكَ» بولسا كېچىكتورۇلگەن موبتەدا،
مُضَافٌ: «كَ» بولسا مُضَافٌ إِلَيْهِ.)

2. مَنْصُوبٌ لِسَمَالٍ بِهِ لِكَلْبَرِنَمِكَ هَمْرُخَلِ مَسَالِيرِي

— إِنْ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السِّيَّاتِ. (بُونَسْغِدَا «الْحَسَنَاتِ»
بولسا زه ۋە رلك ئورۇندا زىر ئوقۇلىدىغان «إِنْ» نىڭ ئىسمى:
چۈنكى ئو جَمْعٌ مُؤَنَّثٌ سَالِمٌ: «يُذْهِبْنَ» بولسا پېئىل، پائىلى
يوشۇرۇن ئالماش: «السِّيَّاتِ» بولسا مەپئۇلدۇر.)

— إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ
الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ. (بُونَسْغِدَا «إِهْدِ» «أَمْرٌ بِمَعْنَى الدُّعَاءِ»
پېئىل ۋە پائىل: «نَا» بولسا مەپئۇل: «الصِّرَاطَ» بولسا
ئىككىنچى مەپئۇل: «الْمُسْتَقِيمَ» بولسا الصِّرَاطَ نىڭ ھەقىقىي
سۈپىتى: «صِرَاطَ» بولسا الصِّرَاطَ دىن بەدەل: «الَّذِينَ» بولسا
مَوْضُوعٌ: «أَنْعَمْتَ» بولسا صِلَةٌ، ھەم پېئىل ۋە پائىل: «عَلَيْهِمْ»
بولسا أَنْعَمْتَ گە جَارٌ وَمَجْرُورٌ مُتَعَلِّقٌ دُونَ: «غَيْرِ» بولسا ھەم ياكى
الَّذِينَ دىن بەدەل، ياكى الَّذِينَ نىڭ سۈپىتى، مُضَافٌ: «الْمَغْضُوبِ»
بولسا مُضَافٌ إِلَيْهِ: «عَلَيْهِمْ» بولسا جَارٌ وَمَجْرُورٌ فِي مَحَلِّ نَائِبِ فَاعِلٍ

لِلْمَفْضُوبِ: «وَ» بولسا حَرْفُ عَطْفٍ: «لَا» بولسا زَائِدٌ لِتَأْكِيدِ مَعْنَى التَّفْيِ دُورِ).

— إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا. (بۇنىڭدا «مَعَ الْعُسْرِ» بولسا ئىلگىرىلىتىلگەن إِنَّ نىڭ ئىسمى: «مَعَ»^① بولسا مُضَافٌ: «الْعُسْرُ» مُضَافٌ إِلَيْهِ: «يُسْرًا» بولسا كىچىكتۈرۈلگەن إِنَّ نىڭ ئىسمىدۇر.)
 — إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا. (بۇنىڭدا «إِنَّا» بولسا حُرُوفٌ مُشَبَّهَةٌ بِالْفِعْلِ. «نَا» بولسا ئىسمى: ئەسلى «إِنْنَا». ئوخشاش ھەرىنى تەكرارلاش قولايىسىز بولغاچقا، بىر نۇن ئېلىپ تاشلانغان «أَرْسَلْنَا» بولسا إِنَّ نىڭ خەۋىرى ھەم پېئىل ۋە پائىل: «ك» بولسا مەپئۇل: «ب» بولسا حَرْفُ جَارٍ: «الْحَقِّ» بولسا مَجْرُورٌ: «بَشِيرًا» بولسا ھالەتتۇر.)

— كُلُّ الطَّائِرَاتِ عَادَتِ الْيَوْمِ إِلَّا طَائِرَةً. (بۇنىڭدا «كُلُّ الطَّائِرَاتِ» بولسا مۇبتەدأ: «كُلُّ» بولسا مُضَافٌ: «الطَّائِرَاتِ» بولسا مُضَافٌ إِلَيْهِ: «عَادَتِ الْيَوْمِ» بولسا خەۋەر: «عَادَتِ» بولسا پېئىل پائىلى يوشۇرۇن ئالماش: «الْيَوْمِ» بولسا مەپئۇل: «طَائِرَةً» بولسا الْيَوْمِ دىن اسفئناء دۇر.)

3. مَجْرُورٌ ئىسىملار بەلگىلىرىنىڭ ھەر خىل مىساللىرى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ. (بۇنىڭدا «ب» «الْبَاءُ هُنَا لِلِاسْتِعَانَةِ أَوْلَى لِلِإِلِصَاقِ» بولسا

① بەزى نۇسخىلاردا. «مَعَ» ئىسمىنى زىر قىلغۇچى ھەرپلەر قاتارىدا سانمىدۇ.

حَرْفُ جَارٍ: «إِسْمٌ» بولسا أبتدأ غا مَجْرُورٌ مُتَعَلِّقٌ مَخْذُوفٌ: «إِسْمٌ»
 بولسا مُضَافٌ: «اللَّهِ» بولسا مُضَافٌ إِلَيْهِ: «الرَّحْمَنِ» بولسا بىرىنچى
 سۈبەت: «الرَّحِيمِ» بولسا ئىككىنچى سۈبەت: «الْحَمْدُ» بولسا
 مۇبەتەدا: «لِلَّهِ» بولسا خەۋەر: «لِ» بولسا حَرْفُ جَارٍ: «اللَّهِ» بولسا
 مَجْرُورٌ: «رَبِّ» بولسا لِلَّهِ نىڭ سۈبىتى ياكى بەدەل ھەم مُضَافٌ:
 «الْعَالَمِينَ» بولسا زىر ئورنىدا زەۋەر ئوقۇلىدىغان جَمْعٌ مُذَكَّرٌ سَالِمٌ
 مُضَافٌ إِلَيْهِ: «الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» بولسا لِلَّهِ نىڭ ئىككىنچى
 ئۈچىنچى سۈبەتلىرى: «مَالِكٌ» بولسا لِلَّهِ نىڭ تۆتىنچى سۈبىتى،
 مُضَافٌ: «يَوْمَ الدِّينِ» بولسا مُضَافٌ إِلَيْهِ: «يَوْمٌ» بولسا مُضَافٌ:
 «الدِّينِ» بولسا مُضَافٌ إِلَيْهِ دۈر.

—— إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ. (بۇنىڭدا «إِيَّاكَ» بولسا
 مەبئۇل ئورنىدىكى خاسلاشقان ئايرىم ئالماش: «نَعْبُدُ» بولسا
 پېئىل، پائىلى يوشۇرۇن ئالماش «نَحْنُ»: «و» بولسا حَرْفُ عَطْفٍ:
 «إِيَّاكَ نَسْتَعِينُ» معطوف، إِيَّاكَ نَعْبُدُ معطوف عَلَيْهِ («نَسْتَعِينُ» ئەسلى
 نَسْتَعِينُ؛ زىر ۋاۋغا ئېغىر ئالدى ساكىن: ئۇنىڭ ھەرىكىتىنى
 ئالدىغا بەرسەك نَسْتَعِينُ، زىرغا مۇناسىپ بولسۇن ئۈچۈن، «ۋاۋ»نى
 «يا»قا يۆتكەسەك نَسْتَعِينُ بولىدۇ.)

—— وَزَعَتِ الْأَرْبَابُ عَلَىٰ عَمَالِ الْمُصَنِّعِ جَمِيعَهُمْ. (بۇنىڭدا
 «وَزَعَتِ» بولسا مەجھۇل پېئىل: «الْأَرْبَابُ» بولسا نائىب پائىل:
 «عَلَىٰ» بولسا حَرْفُ جَارٍ: «عَمَالِ» بولسا مَجْرُورٌ ھەم مُضَافٌ:
 «الْمُصَنِّعِ» بولسا مُضَافٌ إِلَيْهِ: «جَمِيعَهُمْ» بولسا عَمَالِ غا تەئكىد،
 مُضَافٌ: «هِمْ» بولسا مُضَافٌ إِلَيْهِ دۈر.)

4. ئسمالار بەلگىلەردىن نەمۇنلەر

—— إِنَّ هَذَا أَمَلْنَا فِيكُمْ. (بۇنىڭدا «هَذَا» بولسا إِنَّ نىڭ ئىسمى: «أَمَلْنَا» بولسا إِنَّ نىڭ خەۋىرى، پېئىل ۋە پائىل:

«فِي» بولسا حَرْفُ جَارٍ: «كُمْ» بولسا مَحَلَّ مَجْرُورٍ دۈر)

—— الَّذِي يَأْتِي قَرِيبٌ وَلَكِنَّ الَّذِي يَمْضِي بَعِيدٌ. (بۇنىڭدا

«الَّذِي» بولسا بولسا مۇبتەدا ھەم مَوْضُوعٌ: «يَأْتِي» بولسا صِلَةٌ ھەم

پېئىل، پائىلى يوشۇرۇن: «قَرِيبٌ» بولسا خەۋەر: «الَّذِي» بولسا

لَكِنَّ نىڭ ئىسمى ھەم مَوْضُوعٌ: «يَمْضِي» بولسا صِلَةٌ ھەم

پېئىل، پائىل يوشۇرۇن: «بَعِيدٌ» بولسا خەۋەردۇ)

—— إِيَّاكُمْ مُصَافِحَةَ الْمُدْرَسِ. (بۇنىڭدا «إِيَّا» بولسا حَذْفٌ

قىلىنغان پېئىل يەنى «أَحْذَرُ» نىڭ مەپئۇلى ھەم مُضَافٌ: «كُمْ»

بولسا مُضَافٌ إِلَيْهِ: «مُصَافِحَةَ» بولسا ئىككىنچى مەپئۇل، مُضَافٌ:

«الْمُدْرَسِ» بولسا مُضَافٌ إِلَيْهِ دۈر.)

—— لَمْ يُكَافَأْ إِلَّا نَحْنُ. (بۇنىڭدا «يُكَافَأُ» بولسا فِعْلٌ مَجْهُولٌ

مَجْزُومٌ: «نَحْنُ» بولسا داۋاملىق بىچ ئوقۇلىدىغان رَفْعٌ ئورنىدىكى

نائىب پائىلدۇر.)

—— مَنْ قَابَلْتِ؟ (بۇنىڭدا «مَنْ» بولسا سوئال ئالماش،

مەپئۇل: «قَابَلْتِ» بولسا پېئىل ۋە پائىلدۇر.)

—— أَيْنَ قَضَيْتِ الْعَطْلَةَ. (بۇنىڭدا «أَيْنَ» بولسا ظَرْفٌ،

سوئال ئىسىم: «قَضَيْتِ» بولسا پېئىل ۋە پائىلدۇر.)

5. مَبْنِيّ پېئىللار بەلگىلەردىن نەمۇنىلەر

—— سَعَى رُبُّ الْأُسْرَةِ فِي الصُّلْحِ. (بۇنىڭدا «سَعَى» بولسا پېئىل: «رَبُّ» بولسا پائىل، مۇضاف: «الْأُسْرَةَ» بولسا مۇضاف إِلَيْهِ: «فِي» بولسا حَرْفُ جَارٍ: «الصُّلْحِ» مَجْرُورٌ دۈر.)

—— اِرْضَ بِنَصِيحِكَ. (بۇنىڭدا «اِرْضَ» بولسا پېئىل ۋە پائىل: «بِ» بولسا حَرْفُ جَارٍ زَائِدٌ: «نَصِيحِكَ» بولسا مَجْرُورٌ، مۇضاف: «كَ» بولسا مۇضاف إِلَيْهِ دۈر.)

—— اَدُّوْا وَاَجِبْكُمْ كَامِلًا. (بۇنىڭدا «اَدُّوْا» بولسا بۇيرۇق پېئىل ۋە پائىل: «وَاَجِبْ» بولسا مەپئۇل، مۇضاف: «كُمْ» بولسا مۇضاف إِلَيْهِ: «كَامِلًا» بولسا ھالەتتۈر.)

—— لَا تَحْسَبَنَّ التَّجَاحَ سَهْلَ الْمَتَالِ. (بۇنىڭدا «لَا» بولسا ھەرپ نەھى: «تَحْسَبَنَّ» بولسا پېئىل ۋە پائىل: «نَّ» بولسا نۇن تەئكىد: «التَّجَاحَ» بولسا مەپئۇل: «سَهْلَ» بولسا ئىككىنچى مەپئۇل، مۇضاف: «الْمَتَالِ» بولسا مۇضاف إِلَيْهِ دۈر.)

6. مُعْرَبٌ پېئىللار بەلگىلەردىن نەمۇنىلەر

—— إِنِّي أَحَبُّ الدِّينِ يُؤَدُّونَ وَاجِبَهُمْ كَامِلًا. (بۇنىڭدا «إِنِّي» بولسا حُرُوفُ مُشَبَّهَةٌ بِالْفِعْلِ، مۇضاف: «ي» بولسا إِنَّ نَكْثٌ ئىسمىسى: «أَحَبُّ» بولسا پېئىل ۋە پائىل، إِنَّ نَكْثٌ خەۋىرى: «الدِّينِ» بولسا مَوْصُولٌ: «يُؤَدُّونَ» بولسا صِلَةٌ، پېئىل: پائىلى يوشۇرۇن ئالماش «هُمْ»: «وَاَجِبَ» بولسا مەپئۇل، مۇضاف: «فِي» بولسا مۇضاف إِلَيْهِ: «كَامِلًا» بولسا ھالەتتۈر.)

—— يَسْرُنِي أَنْ تَنْجَحَ فِي الْإِمْتِحَانِ. (بۇنىڭدا «يَسْرُنِي» بولسا

پہئل: : «نی» مہ پئول «آن تَجَحَّ» بولسا یاسالما مصدر: پائل
«فی» بولسا حَرْفُ جَارٍ: «الْإِمْتِحَانُ» مَجْرُورٌ دُورِ.
— — — — —
بولسا «إِنْ» بولسا
حَرْفُ شَرْطِ جَازِمٍ: «تَعَدُّوا» بولسا فِعْلٌ مُضَارِعٌ مَجْرُومٌ: «وَأَوْ» بولسا
پائل: «نِعْمَةٌ» بولسا مہ پئول، مُضَافٌ: «اللَّهُ» بولسا مُضَافٌ إِلَيْهِ:
«لَا» بولسا ہدربی نہ ہی: «تُحْصَوُ» بولسا پہئل وہ پائل: «هَذَا»
بولسا مہ پئول دُورِ.

7. ہر خیل بہ لگیلہردن نہ مؤنلہر

— آتِذَا الْقُرْآنِ حَقَّهُ. (جولمیدہ «آت» بولسا بویروق
پہئل، ہائلی یوشورون «أَتَتْ»: «ذَا» بولسا بَرِنَجِی مہ پئول،
مُضَافٌ: «الْقُرْآنِ» بولسا مُضَافٌ إِلَيْهِ: «حَقٌّ» بولسا ٹککنچی
مہ پئول، مُضَافٌ: «لَهُ» بولسا مُضَافٌ إِلَيْهِ دُورِ.)
— — — — —
«الْمُبْدِرِينَ» بولسا إِنْ نَمِكَ تِسْمِسِي: «كَانَ» بولسا تولوقلغوجی
پہئل، اِنْ نَمِكَ خهؤیری: «وَأَوْ» بولسا «كَانَ» نَمِكَ تِسْمِسِي،
«إِخْوَانَ» بولسا كَان نَمِكَ خهؤیری، مُضَافٌ: «الشَّيَاطِينَ» بولسا
مُضَافٌ إِلَيْهِ دُورِ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَعُمْ) «مَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا سَهَّلَ
اللَّهُ لَهُ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ»، وَأَيْضًا قَالَ: «مَنْ تَعَلَّمَ عِلْمًا لِعَيْرِ اللَّهِ أَوْ أَرَادَ بِهِ
غَيْرَ اللَّهِ فَلْيَتَّبِعْهُ مَقْعَدُهُ مِنَ النَّارِ» رَوَاهُمَا التِّرْمِذِيُّ.
(جولمیدہ «قَالَ» پہئل: «رَسُولُ اللَّهِ» بولسا پائل، مُضَافٌ
إِلَيْهِ: «مَنْ» بولسا مَقُولُ قَالَ، مَوْصُولٌ: «سَلَكَ» بولسا صِلَةٌ، پہئل:

پائلی یوشورون «هُوَ»: «طَرِيقًا» بولسا ظَرْفُ: «يَلْتَمِسُ» بولسا
 پئىل، پائلی تههتده: «فِيهِ» بولسا جَارٌ وَمَجْرُورٌ، يَلْتَمِسُ غَا
 مُتَعَلِّقٌ دُورٌ: «عَلَمًا» بولسا مه پئول: «سَهْلٌ» بولسا مه پئول: «اللَّهُ»
 بولسا پائىل: «لَهُ» بولسا جَارٌ وَمَجْرُورٌ سَهْلٌ كِه مُتَعَلِّقٌ دُورٌ: «طَرِيقًا»
 بولسا مه پئول: «إِلَى» بولسا حَرْفُ جَارٍ. «الْجَنَّةِ» بولسا مَجْرُورٌ:
 «مَنْ» بولسا حَرْفُ شَرْطٍ: «تَعَلَّمَ» بولسا فِعْلٌ شَرْطٍ، پائلى
 تههتده: «عَلَمًا» بولسا مه پئول: «لِ» بولسا حَرْفُ جَارٍ:
 «غَيْرِ» بولسا مَجْرُورٌ، مُضَافٌ: «اللَّهُ» بولسا مُضَافٌ إِلَيْهِ: «أَوْ» بولسا
 حَرْفُ عَطْفٍ: «أَرَادَ» بولسا مَعْطُوفٌ: «تَعَلَّمَ» بولسا مَعْطُوفٌ عَلَيْهِ:
 «أَرَادَ» بولسا پئىل، پائلى تههتده «بِهِ» بولسا جَارٌ وَمَجْرُورٌ
 «أَرَادَ» كِه مُتَعَلِّقٌ دُورٌ: «غَيْرِ» بولسا مَفْعُولٌ، مُضَافٌ: «اللَّهُ» بولسا
 مُضَافٌ إِلَيْهِ: «فَاءٌ» بولسا تَعْقِيبٌ: «لِيَتَّبِعُوهُ» بولسا پئىل، پائلى
 تههتده: «مَقْعَدٌ» بولسا مَفْعُولٌ، مُضَافٌ: «هُ» بولسا مُضَافٌ إِلَيْهِ:
 «مَنْ» حَرْفُ جَارٍ: «النَّارِ» بولسا مَجْرُورٌ، «رَوَى» بولسا پئىل،
 «هُمَا» بولسا مَفْعُولٌ: «الْتَرْمِذِيُّ» بولسا پائىلدور.)

— عَنْ شُعْبَةَ أَنَّهُ قَالَ «إِذَا كَانَ الْمُحَدَّثُ لَا يَعْرِفُ التَّحْوِ فَهُوَ
 كَالْحِمَارِ يَكُونُ عَلَى رَأْسِهِ مَخْلَاةٌ لَيْسَ فِيهَا شَعِيرٌ»، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ عَنْ أَبِيهِ
 أَنَّهُ قَالَ «مَاتَ زَيْدٌ مَنْ تَزَنَّادَ بِالْمَشْرِقِ إِلَّا جَهْلًا بِكَلَامِ الْعَرَبِ» رَوَاهُمَا
 ابْنُ عَسَى. (جولسده «عَنْ» بولسا حَرْفُ جَارٍ: «شُعْبَةَ» بولسا غَيْرُ
 مُنصَرَفٍ، مَحَلٌ مَجْرُورٌ رَوَى كِه مُتَعَلِّقٌ مَحذُوفٌ دُورٌ: «أَنَّ» بولسا حَرْفُ
 مُشَبَّهَةٌ بِالْفِعْلِ: «لَهُ» بولسا ئِسْمِسى: «قَالَ» خه وئىرى، پائلى
 تههتده: «إِذَا» بولسا حَرْفُ شَرْطٍ: «كَانَ» بولسا فِعْلٌ شَرْطٍ. هم

الْأَفْعَالُ النَّاقِصَةُ: «الْمُحَدَّثُ» بولسا ئىسمى: «لَا يَعْرِفُ» بولسا خەۋىرى، پېئىل، پائىل تەھتىدە: «الَّتَحْوُ» بولسا مەپئۇل: «فَاء» بولسا ئىبتىدا: «هُوَ» بولسا مۇبتەدا! بولسا: «كَالْحَمَارِ» بولسا خەۋەر: «لَيْ» بولسا تشبىھ: «الْحَمَارِ» بولسا مُشَبَّهٌ: «يَكُونُ» بولسا الْأَفْعَالُ النَّاقِصَةُ «عَلَى رَأْسِهِ» بولسا جَارٌ وَمَجْرُورٌ، خەۋىرى ئالدىدا: «مَخْلَاةٌ» بولسا إِسْمٌ مُؤَخَّرٌ: «لَيْسَ» بولسا الْأَفْعَالُ النَّاقِصَةُ: «فِيهَا» بولسا جَارٌ وَمَجْرُورٌ خەۋىرى مۇقەددەم: «شَعِيرٌ» بولسا إِسْمٌ مُؤَخَّرٌ «عَنْ أَبِي الزِّنَادِ» بولسا جَارٌ وَمَجْرُورٌ: «أَبِي» بولسا مُضَافٌ: «الزِّنَادِ» بولسا مُضَافٌ إِلَيْهِ: «عَنْ أَبِيهِ» بولسا جَارٌ وَمَجْرُورٌ: «أَبِي» بولسا مُضَافٌ: «عَنْ» بولسا مُضَافٌ إِلَيْهِ: «أَنَّ» بولسا حُرُوفٌ مُشَبَّهَةٌ بِالْفِعْلِ: «هُ» بولسا ئىسمى: «قَالَ» بولسا خەۋىرى: پېئىل، پائىل تەھتىدە: «مَا» بولسا حَرْفٌ نَفْسِي: «تَرْتَدِّقُ» بولسا مَنفِي پېئىل پائىل «مَنْ»: «مَنْ» بولسا مَوْصُولٌ: «تَرْتَدِّقُ» بولسا صِلَةٌ: پېئىل، پائىل تەھتىدە: «بِالْمَشْرِقِ» بولسا جَارٌ وَمَجْرُورٌ: «تَرْتَدِّقُ» گە مُتَعَلِّقٌ دۇر: «إِلَّا» بولسا حَرْفٌ اسْتِثْنَاءٌ، «جَهْلًا» بولسا مُسْتَشْنِي: «بِكَلَامِ الْعَرَبِ» بولسا جَارٌ وَمَجْرُورٌ ۋە «جَهْلًا» گە مُتَعَلِّقٌ دۇر: «كَلَامِ» بولسا مُضَافٌ: «الْعَرَبِ» بولسا مُضَافٌ إِلَيْهِ: «رَوَا» بولسا پېئىل: «هُمَا» بولسا مەپئۇل، «الْبَيْهَقِيُّ» بولسا پائىلدۇر.

— إِنَّ قِيَادَةَ الْمَشْرُوعَاتِ الْكُبْرَى قِيَادَةٌ نَاجِحَةٌ فِي مُجْتَمَعٍ يُنَاضِلُ وَيُجَدِّدُ نَسِيحَ حَيَاتِهِ مُحْتَاجَةً أَنْ يَرَعَى أُنْبَاءَ الشَّعْبِ مَنفَعَةَ الْوَطَنِ وَأَنْ يُؤْمِنُوا بِأَنَّ فِي الْإِسْرَافِ إِهْدَارًا لثَرْوَتِهِ.

(جۈملىدە «إِنَّ» بولسا حُرُوفٌ مُشَبَّهَةٌ بِالْفِعْلِ، «قِيَادَةٌ» بولسا إِنَّ نىڭ ئىسمى، مُضَافٌ: «الْمَشْرُوعَاتِ» بولسا مُضَافٌ إِلَيْهِ:

«الْكُبْرَى» بولسا الْمَشْرُوعَات نىڭ سۈپىتى: «قِيَادَةٌ» بولسا مَفْعُولُ مُطْلَق: «تَاجِحَةٌ» بولسا سۈپەت: «فِي» بولسا حَرْفُ جَار: «مُجْتَمِع» بولسا مَجْرُورٌ، مَوْصُوف: «يُنَاضِلُ» بولسا مُجْتَمِع نىڭ سۈپىتى، پەئىل، پائىلى يوشۇرۇن: «نَسِيح» بولسا، مەپئۇل، مُضَاف: «حَيَاتِهِ» بولسا مُضَافُ إِلَيْهِ: «مُحْتَاجَةٌ» بولسا إِنَّ نىڭ خەۋىرى: «أَنَّ» بولسا حَرْفُ نَصْب: «يَرَعَى» بولسا فِعْلُ مُضَارِعٍ مَنصُوب: «أَبْنَاءُ» بولسا پائىل، مُضَاف: «الشَّعْبُ» بولسا مُضَافُ إِلَيْهِ: «مَنْفَعَةٌ» بولسا مەپئۇل، مُضَاف: «الْوَطَنُ» بولسا مُضَافُ إِلَيْهِ: «أَنَّ» بولسا حَرْفُ مَصْدَرِي وَنَصْب: «يُؤْمِنُوا» بولسا فِعْلُ مُضَارِعٍ مَنصُوب: «وَاقٍ» بولسا پائىل: «بِ» بولسا حَرْفُ جَار: «أَنَّ» بولسا مَحَلَّ مَجْرُورٍ، حَرْفُ نَاسِخَةٍ: «فِي الْإِسْرَافِ» أَنَّ نىڭ ئىلگىرىلىتىلگەن خەۋىرى: «فِي» بولسا حَرْفُ جَار: «الْإِسْرَافِ» بولسا مَجْرُورٌ: «إِهْدَارًا» بولسا أَنَّ نىڭ كىچىكتۈرۈلگەن ئىسمى: «ل» بولسا حَرْفُ جَار: «تُرُوت» بولسا مَجْرُورٌ: «تُرُوت» بولسا مُضَاف: «لَهُ» بولسا مُضَافُ إِلَيْهِ دۈر.

— وَوَلَدَ الْهُدَى فَالْكَائِنَاتُ ضِيَاءٌ وَفَمُ الرِّمَانِ تَبَسُّمٌ وَتَنَاءٌ (جۈملىدە «وُلِدَ» بولسا مەجھۇل پەئىل: «الْهُدَى» بولسا نائىب پائىل: «ف» بولسا حَرْفُ عَطْف: «الْكَائِنَاتُ» بولسا مۇبتەدا: «ضِيَاءٌ» بولسا خەۋەر: «و» بولسا حَرْفُ عَطْف: «فَمُ» بولسا مۇبتەدا، مُضَاف: «الرِّمَانُ» بولسا مُضَافُ إِلَيْهِ: «تَبَسُّمٌ» بولسا خەۋەر: «و» بولسا حَرْفُ عَطْف: «تَنَاءٌ» بولسا مَعْطُوف: «تَبَسُّمٌ» بولسا مَعْطُوفٌ عَلَيْهِ دۈر.)

بەشىنچى بۆلۈم تاۋۇش بەلگىلىرى

(حرکات)

ئىسىملار ئومۇمىي جەھەتتىن ئىككى خىل بولىدۇ: بىرى
إِسْمٌ مُّغْرَبٌ يەنى جۈملىدىكى ئورنىنىڭ ئۆزگىرىشى بىلەن ئاخىرى
 ئۆزگىرىدىغان ئىسىم. يەنە بىرى **إِسْمٌ مَبْنِيٌّ** يەنى جۈملىدىكى
 ئورنىنىڭ ئۆزگىرىشى بىلەن ئاخىرى ئۆزگەرمەيدىغان ئىسىم. **إِسْمٌ**
مُغْرَبٌ نىڭ **حَرَكَاتٌ** (بەلگە) لىرى **الرَّفْعُ** (باش كېلىش) **الْضَّبُّ**
 (تەۋەلىك كېلىش) ۋە **الْجَسْرُ** (تارتما كېلىش) دەپ ئاتىلىدۇ، ئۇ
 خىلمۇخىل **حَرَكَاتٌ** لىرى، ھەرخىل ئامىللار بىلەن ئىسىمنىڭ
 ئاخىرىدا پەيدا بولىدۇ. (ھەمدە) ئۇ ئامىللار ئاشۇ ئىسىمنىڭ
 ئۈستىگە كىرىدۇ، مەسىلەن: **جَاءَ نِي الرَّجُلُ** (مەلۇم بىر ئەر يېنىمغا
 كەلدى). (بۇ جۈملىدە «كەلدى» دېگەن ئۆتكەن زامان پېئىلى
 بولغان كەلگۈچىنى تەقەززا قىلىدۇ، كەلگۈچى (يەنى جۈملە
 ئىگىسى) بولۇپ ئەرەب تىلىدا بىچ ئوقۇلىدۇ. «جاء» دېگەن
 ئامىلنىڭ كىرىشى بىلەن «الرَّجُلُ» دېگەن ئىسىم بىچ ئوقۇلغان،
 «رَأَيْتُ الرَّجُلَ» (مەلۇم بىر ئادەمنى كۆردۈم). (بۇ جۈملىدىكى

«رَأَيْتُ» (كۆردۈم) دېگەن بېئىل كۆرەلگۈچىنى تەقەززا قىلىدۇ. كۆرەلگۈچى مەيلى ئادەم بولسۇن مەيلى شەيئى بولسۇن «مَفْعُول» بولۇپ، ئۇ ئەرەب تىلىدا زەۋەر ئوقۇلىدۇ. ۋە «مَرَرْتُ بِالرَّجُلِ» (مەلۇم بىر ئادەم بىلەن ئۆتتۈم). «حَرْفُ جَرٍّ» «الرجل» دېگەن ئىسىمغا كىرىش بىلەن «الرجل» زىر ئوقۇلدى. ئومۇمىي خۇلاسى شۇكى، بۇ جۈملىلەردىكى ئىسىم ئۈچ خىل ئامىلىنىڭ كىرىشى بىلەن ئۈچ خىل ئوقۇلدى. «فَاعِل» (يەنى ئىش - ھەرىكەت ئىگىسى) پىچ ئوقۇلىدۇ. «مَفْعُول» (ئىش - ھەرىكەت قوبۇل قىلغۇچى) زەۋەر ئوقۇلىدۇ. «المضاف اليه» (قوشۇلما ئىزاھلىغۇچى) ۋە «حَرْفُ جَرٍّ» كىرگەن ئىسىم زىر ئوقۇلىدۇ.

إِسْمٌ مَبْنِيٌّ نَسْكَ حَرَكَاتٍ (بەلگە) لِسْرَى «الضَّمُّ» (تاق پىچ) «الْفَتْحُ» (تاق زەۋەر) «الكسرة» (تاق زىر) دەپ ئاتىلىدۇ.

ئۇ شۇنداق حَرَكَاتُ كسى. ئىسىملار ئۇلار ئۈستىگە تۇرغۇزۇلغان. (ئۇ) ھەرخىل ئامىللار سەۋەبىدىن ئۆزگىرىدىغان حَرَكَاتُ ئەمەس، (بەلكى ئامىل كىرىشىمۇ قايسى خىل بەلگىگە تۇرغۇزۇلغان بولسا شۇ ھالەت بىلەن تۇرىدۇ). مەسىلەن: مِمَّنْ حَيْثُ . . . (بولۇش جەھەتتىن) (ئورۇن)، مِمَّنْ قَبْلُ . . . (دىن) ئىلگىرى)، مِمَّنْ بَعْدُ . . . (دىن كېيىن) كَيْفَ (قانداق؟) أَيْنَ (قىيەردە؟) ھۇلاۋ (ئۇلار) أَمْسٍ (تۆنۈگۈن). (بۇ مىسالدىكى ئۈچ ئىسىم پىچكە، ئىككىسى زەۋەرگە، قالغان ئىككىسى زىرگە تۇرغۇزۇلغان. ئامىل كىرىشىمۇ ئۆز ھالىتى بويىچە تۇرىدۇ). شۇنىڭدەك كَلِمَةٌ نَسْكَ بېشىدا ياكى ئوتتۇرىسىدا ئورۇن ئالغان ھەرقانداق ھەرىكەت «مَبْنِيٌّ» دۇر. (يەنى قۇرۇلما بولغان بولسا ئۇ ئۆزگەرمەيدۇ).

بىر نەرسە نۇسخىسى
www.ghhkhapp.com

1. تونۇش ئىسىم، ناتونۇش ئىسىم

«المعرفة» دېگەن: (ئۇ) ئاتالغۇسى مەلۇم بولغان ئىسىمدۇر. ئۇنىڭ ئالامىتى: جىنس ئىسىمدا ئەلىق، لام ۋە «إضافة» تۈر. (يەنى ئىسىمنى ئىسىمغا قوشۇشتۇر) مەسىلەن: الرَّجُلُ (ھېلىقى ئەر) الْفَلَامُ (ھېلىقى چاكار) الْفَرَسُ (ھېلىقى ئات) غَلَامُكَ (خىزمەتچىڭ) فَرَسُكَ (سېنىڭ ئېتىڭ). «النكرة» دېگەن ئاتالغۇسى مەجهۇل بولغان ئىسىمدۇر. ئۇنىڭ ئالامىتى جىنس ئىسىمدا ئەلىق، لامدىن ۋە «إضافة» تىن (ئىسىمنى ئىسىمغا قوشۇشتىن) خالىي بولۇشتۇر. مەسىلەن: «رَجُلٌ، غَلَامٌ، فَرَسٌ».

2. جۈپ بەلگە (يوشۇرۇن نۇن)

«التنوين» (ئاخىرنى نۇنلاشتۇرۇش) ا، ل بىلەن بىر ئىسىمدا بىرگە كەلمەيدۇ. «غَلَامٌ» ياكى «الْفَلَامُ» دېيىلىدۇ. «الْفَلَامُ» دېيىلمەيدۇ. (چۈنكى، «الْفَلَامُ» دەپ ئوقۇغاندا ئەلىق، لام بىلەن نۇنلاشتۇرۇش بىر كەلىمىدە كەلگەن بولۇپ قائىدىگە خىلاپ).

3. ئاخىرى ئۆزگىرىدىغان ۋە ئۆزگەرمەيدىغان ئىسىم

«التنوين» ۋە ئۈچ ھەرىكەت (يەنى پىچ، زەۋەر، زىر) نىڭ ھەممىسى كىرىدىغان ئىسىم «مُنْصَرَفٌ» دەپ ئاتىلىدۇ. مەسىلەن: «هَذَا رَجُلٌ، رَأَيْتُ رَجُلًا، مَرَرْتُ بِرَجُلٍ» (بۇ ئەردۇر، ئەرنى كۆردۈم، ئەر بىلەن بىرگە يۈردۈم). پەقەت پىچ ۋە زەۋەر كىرىدىغان، «التنوين» كىرمەيدىغان، زىرلىك ئوقۇلىدىغان ئورۇندا

زەۋەر ئوقۇلىدىغان ئىسىم «غیرمنصرف» (ئاخىرى ئۆزگەرمەس ئىسىم) دەپ ئاتىلىدۇ. مەسىلەن: «هَذَا أَحْمَدُ وَرَأَيْتُ أَحْمَدَ وَ مَرَرْتُ بِأَحْمَدَ». (ئەسلى حَرْفُ جَرِّ سەۋەبىدىن «بِأَحْمَدَ» دەپ زىرلىك ئوقۇلاتتى.) «ئىئوین» ۋە ئۈچ ھەرىكەتنىڭ ھەممىسى كىرمەيدىغان ئىسىم ئەسلى قۇرۇلما ئىسىم **إِسْمٌ مَبْنِيٌّ** دەپ ئاتىلىدۇ. مەسىلەن: «مَنْ، كَمْ، هُوَ، أَمْسِ». (بۇ ئىسىملار ئامىللارنىڭ كىرىشى بىلەن ئۆزگەرمەي ئۆز ھالىتى بىلەن تۇرىدىغان ئىسىملاردۇر.

4. قىسقارتىلغان ئىسىم

ئىسىمنىڭ ئاخىرىدا قىسقارغان ئەلىق بار بولغان چاغدا ئۇ ئىسىمدا **إِعْرَابٌ** ئاشكارە بولمايدۇ. مەسىلەن: «هَذَا الرَّحَى وَ رَأَيْتُ الرَّحَى وَ مَرَرْتُ بِالرَّحَى» (بۇ تۈگمەندۇر، تۈگمەننى كۆردۈم، تۈگمەن يېنىدىن ئۆتتۈم). (بۇ ئىسىم ئۈچ خىل ھالەتتە بىرخىل ئوقۇلغان، چۈنكى بۇ ئىسىمنىڭ ئاخىرىدا قىسقارغان ئەلىق بار).

5. ئىككىلىك ئىسىم

ئىسىم **المثنى** (ئىككىلىك) ھالەتكە ئۆزگەرتىلگەن چاغدا ئۇنىڭ ئاخىرىغا ئەلىق ۋە زىرلىك نۇن قوشۇلىدۇ ياكى ئالدى زەۋەرلىك ۋە زىرلىك نۇن قوشۇلىدۇ. مەسىلەن: «رَجُلَانِ، رَجُلَيْنِ، غُلَامَانِ، غُلَامَيْنِ». ئەلىق تىنىيە (ئىككىلىك) ھالەتتىكى ئىسىمدا **رَفْعٌ** نىڭ ئالامىتىدۇر (يەنى ئىككىلىك ھالەتتىكى ئىسىم **رَفْعٌ** بولۇپ كەلسە ئەلىق بىلەن كېلىدۇ).

يَاءٌ نَصْبٌ ۋە **جَرٌّ** نىڭ ئالامىتىدۇر. (يەنى تىنىيە ھالەتتىكى

ئىسىم مفعول (تەۋەلىك كېلىش) ياكى جَرُّ لَيْكْ هَالَتَنه كَه لَسَه،
«يَاء» بىلەن كېلىدۇ. مەسىلەن: «جَاءَنِي غُلَامَانٌ وَ هَذَا رَجُلَانٌ».
«جَاءَنِي غُلَامٌ وَ هَذَا رَجُلٌ وَ رَأَيْتُ غُلَامَيْنِ»، «رَأَيْتُ غُلَامًا» «وَ
مَرَرْتُ بِغُلَامَيْنِ»، «مَرَرْتُ بِغُلَامٍ».

6. كۆپلۈكنىڭ ئىككى خىل شەكلى

«الْجَمْعُ» (كۆپلۈك ئىسىم) ئىككى تۈرگە بۆلۈنىدۇ.
بىرىنچىسى «جَمْعُ التَّكْسِيرِ» (يەنى پارچە كۆپلۈك)، ئىككىنچىسى
«جَمْعُ التَّصْحِيحِ» (يەنى ساغلام كۆپلۈك). «جَمْعُ التَّكْسِيرِ» دېگەن
بىرىنچى ئىسىمنىڭ قۇرۇلمىسى سۇنغان ئىسىمدۇر. «رَجُلٌ» نىڭ
كۆپلۈكى «رَجَالٌ» دۇر. «جَمْعُ التَّصْحِيحِ» بىرىنچى ئىسىمنىڭ
ئەسلى قۇرۇلمىسى سالامەت بولغان ئىسىمدۇر. «مُسْلِمٌ» نىڭ
كۆپلۈك شەكلى «مُسْلِمُونَ» دۇر.

7. ساغلام كۆپلۈك

ھەر قانداق ئىسىم جَمْعُ السَّلَامَةِ (ساغلام كۆپلۈك) شەكلىدە
جەمئىي قىلىنغان چاغدا شۇ ئىسىمنىڭ ئاخىرىغا ئالدى
پىچىلىك واو ۋە زەۋەرلىك نۇن قوشۇلىدۇ ياكى ئالدى زىرلىك
«يَاء» ۋە زەۋەرلىك نۇن (قوشۇلىدۇ). واو بولسا تَتْيِة دىكى أَلِف
دەك جَمْعُ ئىسىمدا فاعل نىڭ ئالامىتىدۇر. ياء بولسا مَفْعُولٌ ۋە جَرُّ
نىڭ ئالامىتىدۇر. مەسىلەن: جَاءَنِي مُسْلِمُونَ (بۇ: فاعل ھالىتى)
«رَأَيْتُ مُسْلِمِينَ» (بۇ مفعول ھالىت) «مَرَرْتُ بِمُسْلِمِينَ» (بۇ جَرُّ لَيْكْ

هالەت). بۇ خىل جَمْعُ ئىنسانلارغا خاس بولىدۇ. ئەمما، «جَمْعُ التَّكْسِيرِ» (يەنى پارچە كۆپلۈك) ئىنسانلار ۋە باشقا مەخلۇقلار ئۈچۈنمۇ ئىشلىتىلىدۇ.

8. ئاز كۆپلۈك

«أَفْعَالٌ» ۋەزنى بىلەن كەلگەن ھەرقانداق جمع «أَفْئِلِسٌ» دەك «أَفْعَالٌ» ۋەزنى بىلەن كەلگەن جمع، «أَفْرَاحٌ» دەك «أَفْعَالَةٌ» ۋەزنى بىلەن كەلگەن جمع، «أَلْسِنَةٌ» دەك «فَعْلَةٌ» ۋەزنى بىلەن كەلگەن جمع، «غَلْمَةٌ» دەك «جَمْعُ قَلْبَةٍ» بىلەن ئون ۋە ئوندىن تۆۋەن سانلار كۆزدە تۇتۇلىدۇ. («أَفْرَاحٌ» (يەتتە — سەككىز چۈجە)، «أَلْسِنَةٌ» (يەتتە — سەككىز خىل تىل)، «غَلْمَةٌ» (بەش — ئالتە چاكار) دېگەن مەنىدە).

9. كۆپلۈكنىڭ كۆپلۈكى

جَمْعُ ئىسمىنى جَمْعُ گە ئايلاندۇرۇش پەقەت «جَمْعُ الْقَلْبَةِ» دىلا توغرا بولىدۇ. مەسىلەن: «أَكْلَبٌ» ۋە «أَكَالِبٌ»، «أَنْعَامٌ» ۋە «أَنْعَامٌ»، «أَسْوَرَةٌ ۋە «أَسَاوِرَةٌ» (أَنْعَامٌ) — يەتتە — سەككىز چارۋا دېگەنلىك بولۇپ، بۇ يەنە كۆپلۈككە ئايلاندۇرۇلغان)

10. ئىككىلىك ئىسمىنىڭ كۆپلۈك شەكلىدە قوشۇلۇشى

«مَا أَحْسَنَ رُؤْسَهُمَا» (ئۇ ئىككىسىنىڭ بېشى نېمىدىگەن چىرايلىق — ھە!)، «مَا عَظَّمَ بَطُونَهُمَا» (ئۇ ئىككىسىنىڭ

قورسقى نېمىدىگەن يوغان!) دەپ جَمْعُ شەكلىدە كەلتۈرۈلگەن. (يەنى «هُمَا» تىنىيە ھالەتتە كېلىش لازىم ئىدى. بىراق بۇنىڭدا قوشۇلغان ئىسىم دەل ئەكسىچە) بۇنىڭدىكى مەقسەت «رَأْسَيْهِمَا وَ بَطْنَيْهِمَا» دۇر. قۇرئان كەرىمدە «فَقَدْ صَعَتُ قُلُوبُكُمَا» دەپ كەلگەن. (يەنى «كُمَا» دېگەن تىنىيە ھالەتتىكى ئىسىم بولماستىن بەلكى كۆپلۈك ھالەتتىكى ئىسىمدۇر) يەنى «قُلُوبُكُمَا» دېگەن «قَلْبَيْكُمَا» دېگەنلىك بولىدۇ. ئۇ پەقەت مُتَّصِلٌ (ئۇلانما) شەيئىلەردە توغرا بولىدۇ، مُتَّفَصِّلٌ (ئۈزۈك) شەيئىلەردە توغرا بولمايدۇ، (دېمەك باش، قورساق، يۈرەك ئادەمگە مُتَّصِلٌ (ئۇلانما) شەيئىلەردۇر، شۇڭا ئۇنىڭ تىنىيە ھالەتتىكى ئىسىمغا قوشۇلغان ۋاقتىدا جَمْعُ ھالەتتە كېلىشى مۇقەررەر)، ئەمما مُتَّفَصِّلٌ (ئۈزۈك) شەيئىلەردە شۈبھىسىزكى، «مَا أَحْسَنَ فَرَسَيْهِمَا وَ دَارَيْهِمَا» دەپ (تىنىيە ھالەتتىكى ئىسىمغا قوشۇلغاندا تىنىيە ھالەتتە، جَمْعُ ھالەتتىكى ئىسىمغا قوشۇلغاندا جَمْعُ ھالەتتە) ماس قەدەمدە دېيىلىدۇ.

11. كۆپلۈك ۋە يەككىلىك

جَمْعُ ئىسىم بىلەن ئۇنىڭ مُفْرَدٌ (يەككە ئارىسىدىكى پەرقى) «تاء» بىلەن ئايرىلىدۇ. مەسىلەن:

نَخْلَةٌ (بىر تال خورما دەرىخى) وَ نَخْلٌ (كۆپ خورما دەرىخى)

تَمْرَةٌ (بىر دانە خورما) تَمْرٌ (كۆپ خورمىلار)

صَخْرَةٌ (بىر دانە قورام تاش) صَخْرٌ (كۆپ قورام تاشلار) بِطَيْخَةٍ

(بىر دانە قوغۇن) بِطَيْخٍ (كۆپ قوغۇن) بۇنداق جَمْعُ (ئاللا

تەرىپىدىن) يارىتىلغان شەيئىلەرگە خاس بولىدۇ. ياسالغان شەيئىلەرگە خاس بولمايدۇ.

12. ئالدى زىر قىلىنغان ياء

يەنە بىر خىل ئىسىم بار بولىدۇ. ئۇنىڭ ئاخىرىدا ئالدى زىرلىك «ياء» بولۇپ، مەسىلەن: «قاص»، ئۇ ئىسىمنى جَمْعُ السَّلَامَةِ (ساغلام كۆپلۈك) شەكلىدە كۆپلۈككە ئايلاندۇرۇلغان چاغدا، ئۇنىڭدىكى «ياء» قالدۇرۇلىدۇ. رَفْعُ لِكَ هَالَتَتِه «ياء» نىڭ ئالدى بىچ ئوقۇلىدۇ، نَصْبٌ ۋە جَرْلِكَ هَالَت «ياء» نىڭ ئالدى زىرلىك ئوقۇلىدۇ. مەسىلەن: «هُمْ قَاصُونَ» وَ رَأَيْتُ قَاصِينَ، وَ مَرَرْتُ بِقَاصِينَ» «الْمُصْطَفُونَ» وَ الْمُرْتَضُونَ» وَالْمُصْطَفِينَ وَالْمُرْتَضِينَ» ۋە ئۇلارغا ئوخشايدىغان بارلىق ئىسىملار (يەنى ئاخىرىدا «ياء» بار ئىسىملار) شۇنداق ئوقۇلىدۇ.

13. قىسقارتىلغان ئەلىقى

ئاخىرىدا أَلْفٌ مَّقْصُورَةٌ (قىسقارغان «ئەلىقى») بار بولغان ئىسىم، جَمْعُ السَّلَامَةِ (ساغلام كۆپلۈك) شەكلىدە جەمئىي قىلىنغان چاغدا، ئۇنىڭدىكى «ئەلىقى» قالدۇرۇلىدۇ. (جَمْعٌ دِكْمًا)

قارى. ئاللانغانلار، رازى قىلىنغانلار

«واو» ۋە «ياء» نىڭ ئالدى پۈتۈنلەي زەۋەرلىك ئوقۇلىدۇ. مەسىلەن: «هُمُ أَغْلَوْنَ وَ رَأَيْتُ أَغْلَيْنَ وَ مَرَرْتُ بِأَغْلَيْنَ» ھەم «الْمُصْطَفَوْنَ وَالْمُرْتَضَوْنَ وَالْمُطَفَّيْنَ وَالْمُرْتَضَيْنَ» ۋە بۇنىڭغا ئوخشايدىغان ئىسىملار يۇقىرىقىدەكتۇر.

14. قوشۇلما ئىسىم

«الإضافة» (يەنى ئىسمىنى ئىسىمغا قوشۇش) نىڭ ئۇسۇلى ئىككى ئىسىم يەنە بىر - بىرىگە قوشۇلىدۇ. بىرىنچى ئىسىمنىڭ سەۋەبى بىلەن ئىسىمنىڭ ئىككىنچىسى زىرلىك ئوقۇلىدۇ. بىرىنچى ئىسىمدىن «تَنْوِينٌ» (- - -) تاشلىۋېتىلىدۇ. مەسىلەن: «غُلَامٌ زَيْدٌ وَ دَارٌ خَالِدٌ وَ ثَوْبٌ بُكْرٌ». بىرىنچى ئىسىم «مُضَافٌ» (قوشۇلغۇچى) ئىككىنچى ئىسىم «مُضَافٌ إِلَيْهِ» (ئۇنىڭغا قوشۇلغۇچى) دەپ ئاتىلىدۇ. بىرىنچى ئىسىم (مُضَافٌ) إِعْرَابٌ ھەرىكەتلىرىنىڭ ھەممىسىنى قوبۇل قىلالايدۇ، ئۇ رَفْعٌ ھالەتتە پىچلىك، نَصْبٌ ھالەتتە زەۋەرلىك ۋە جَرٌ ھالەتتە زىرلىك ئوقۇلىدۇ. مەسىلەن: جَاءَ نِي غُلَامٌ زَيْدٌ (زەيدنىڭ چاكىرى كەلدى)، رَأَيْتُ غُلَامٌ زَيْدٌ (زەيدنىڭ چاكىرىنى كۆردۈم) ذَهَبْتُ بِغُلَامٌ زَيْدٌ (زەيدنىڭ چاكىرى يېنىغا باردىم). ئىككىنچى ئىسىم داۋاملىق زىر ئوقۇلىدۇ. ئەلىق ۋە «لام» نىڭ بىرىنچى ئىسىم («مُضَافٌ») غا كىرىشى توغرا بولمايدۇ. «مُضَافٌ إِلَيْهِ» گە كىرىشى توغرا بولىدۇ، «ثَوْبٌ الرَّجُلِ وَ ثَوْبٌ رَجُلٍ» دېيىلىدۇ. «الثَّوْبُ الرَّجُلِ»، «الثَّوْبُ رَجُلٍ» دېيىش توغرا ئەمەس.

۱۵. ئەگەر ئىككىلىك ئىسىمنىڭ يەككە ئىسىمغا قوشۇلۇشى

ئەگەر المثنى (ئىككىلىك) ساندىكى ئىسىم يەككە ئىسىمغا قوشۇلغاندا، تثنىئە بەلگىسى بولغان «ن» چۈشۈپ قالىدۇ. رَفَعُ لَيْكُ ھالەتتە «جَاءَ نِي غَلَامًا رَجُلٌ» (يېنىمغا ئەرنىڭ ئىككى چاكىرى كەلدى) نَصْبُ ھالەتتە «رَأَيْتُ غُلَامِي رَجُلٌ» (ئەرنىڭ ئىككى چاكىرىنى كۆردۈم). جَرُّ ھالەتتە «ذَهَبْتُ إِلَى بِلَالِي رَجُلٌ» دېيىلىدۇ. ئەگەر (ئۇ ئىككىلىك ھالەتتىكى ئىسىم) «ئەلىق ۋە لام» بار ئىسىمغا قوشۇلسا «جَاءَ نِي غَلَامًا الرَّجُلُ» دەپ، تثنىئە نىڭ أَلْفِ لَفْظُ (ئېغىز) دا تاشلاپ خەتتە قالدۇرۇپ قويۇلىدۇ. «رَأَيْتُ غُلَامِي الرَّجُلُ وَمَرَرْتُ بِغُلَامِي الرَّجُلِ» دەپ «ياء» زىر ئوقۇلىدۇ.

ئەگەر المثنى (ئىككىلىك) ھالەتتىكى ئىسىمنى، المثنى ئىسىمغا قوشقاندىمۇ «نۇن» چۈشۈپ قالىدۇ. مەسىلەن: «جَاءَ نِي غَلَامًا رَجُلَيْنِ وَرَأَيْتُ غُلَامِي رَجُلَيْنِ وَمَرَرْتُ بِغُلَامِي رَجُلَيْنِ». يۇقىرىدا تىلغا ئېلىنغان قائىدىگە ئاساسەن «ئەلىق ۋە لام» بىلەن مەرفە (تونۇشلۇق) بولغان ئىسىملارمۇ شۇنداق تۇرۇ.

ئەگەر يەككە ئىسىمغا مَجْمُوعٌ ئىسىمنى قوشقاندىمۇ «نۇن» چۈشۈپ قالىدۇ. مەسىلەن: «جَاءَ نِي صَالِحُو قَوْمِكَ وَرَأَيْتُ صَالِحِي قَوْمِكَ وَمَرَرْتُ بِصَالِحِي قَوْمِكَ».

(ئەگەر كۆپلۈك ساندىكى ئىسىمنى) «ئەلىق ۋە لام» بار ئىسىمغا قوشقاندا لَفْظُ دە «واو» ۋە «نۇن» پۈتۈنلەي چۈشۈپ قالىدۇ. مەسىلەن: «جَاءَ نِي صَالِحُوا الْقَوْمِ» دەپ، «واو» نى خەتتە

قويۇپ، لَفْظ تاشلىۋېتىلىدۇ، شۇنىڭدەك «يَاء» ۋە «نُون» نى لَفْظ دە تاشلىۋېتىپ، خەتتە «يَاء» قالدۇرۇپ قويۇلىدۇ. مەسىلەن: «رَأَيْتُ صَالِحِي الْقَوْمِ وَ مَرَرْتُ بِصَالِحِي الْقَوْمِ».

16. مۇئەننەس ئىسىم

ئىسىمنى مۇئْت (ئاياللىق جىنس) تۈرىگە ئايلاندۇرماقچى بولغاندا ئۇنىڭ ئاخىرىغا ئالدى زەۋەرلىك «تَاء» قوشۇۋالىدۇ. مەسىلەن: «صَالِحٌ» دە «صَالِحَةٌ» «مُسْلِمٌ» دە «مُسْلِمَةٌ» دېيىلىدۇ. «تَاءُ التَّائِيثِ» (يەنى ئاياللىق جىنس تۈرىنىڭ «تَاء» سى) ئىككى نەرسە ئارقىلىق ئايرىلىدۇ، بىرىنچىسى، «تَاء» نىڭ ئالدى زەۋەرلىك بولۇش. ئىككىنچىسى، توختىغاندا «تَاء» نىڭ «هَاء» غا يۆتكىلىشىدۇر. مەسىلەن: «مُسْلِمَةٌ» دە «مُسْلِمَةٌ» «صَالِحَةٌ» دە «صَالِحَةٌ» دېيىلىدۇ.

17. مۇئەننەسلىكنى بىلدۈرىدىغان سان

ئۈچتىن ئونغىچە بولغان سانلارنى مۇئْت (ئايال جىنسىلىق) قىلىشتا ئۇلارنى ئىسىملارنى مۇئْت قىلىش قائىدىسىگە قارشى ھالدا مۇئْت قىلىنىدۇ. مەسىلەن: «ثَلَاثُ نِسْوَةٍ» «وَأَرْبَعُ نِسْوَةٍ» «عَشْرُ نِسْوَةٍ». بۇنىڭدا تَائ نىڭ تاء تاشلىۋېتىلىدۇ. مُذَكَّرٌ دە قوشۇلىدۇ. مەسىلەن: «ثَلَاثَةُ رِجَالٍ» «أَرْبَعَةُ رِجَالٍ» «عَشْرَةُ رِجَالٍ». ئوندىن ئاشقاندا مۇئْت دە تاء تاشلىنىپ ئىككىنچىدە تاء قوشۇلىدۇ. مەسىلەن: «إِحْدَى عَشْرَةَ إِمْرَأَةً»، «إِثْنَتَا عَشْرَةَ إِمْرَأَةً»،

«تَسْعَ عَشْرَةَ إِمْرَأَةً». مُذَكَّرٌ دَه سَان ئوندىن ئاشقاندىن كېيىن بىرىنچىسىدە تاء تۇرغۇزۇلۇپ، ئىككىنچىسىدە ئېلىپ تاشلىنىدۇ. مەسلەن: «أَحَدَ عَشَرَ رَجُلًا، اثْنَا عَشَرَ رَجُلًا» «ئىككىنچىسىدە تاشلىنىدۇ. دەرىجە سانلاردا مۇنداق دېيىلىدۇ: «أَلْأَوَّلُ» (مۈزەككەر) «أَلْأَوَّلَى» (مۇئەننەس) «وَالثَّانِي وَالثَّانِيَّةُ وَالثَّالِثُ وَالثَّالِثَةُ» ۋە «الْعَاشِرُ وَالْعَاشِرَةُ». دەرىجە سان ئوندىن ئاشقاندە ئەسلى قائىدە بويىچە مُذَكَّرٌ دَه تاء تاشلىنىپ، مُؤَنَّثٌ دَه تاء ساقلىنىپ قالىدۇ. مەسلەن:

«أَلْحَادِي عَشَرَ» «وَالْحَادِيَّةُ عَشْرَةَ»
 «وَالثَّانِي عَشَرَ وَالثَّانِيَّةُ عَشْرَةَ»
 «وَالثَّالِثَ عَشَرَ» «وَالثَّالِثَةُ عَشْرَةَ»
 «الَّتَّاسِعَ عَشَرَ التَّاسِعَةُ عَشْرَةَ».

18. مۇئەننەس ئىسىملار

مۇئەننەس ئىسىملار ئىچىدىن قىسمىن ئىسىملار بار بولۇپ، بۇنىڭدا مۇئەننەس نىڭ ئىلامىتى ئاشكارا بولمايدۇ، ئۇلار تۆۋەندىكىچە:

أَلْعَيْنُ	(كۆپ خىل مەنىسى بار) كۆز
أَلنَّفْسُ ج	أَنْفُسُ (جان، ئۆزى، نەپس)
أَلكَبْدُ ج	أَكْبَادُ (جىگەر)
أَلكِرْشُ ج	أَكْرَاشُ (ئۈچەي)
أَلْقَدَمُ ج	أَقْدَامُ (پۇت ئالمىقىنى)

سُقُوقُ	ج	السَّقَاقُ
أَيْدٍ	ج	أَلْيَدُ
أَرْجُلُ	ج	الرَّجُلُ
أَكْفُ	ج	أَلْكَفُ
أَفْخَاذُ	ج	أَلْفَخْدُ
سَنَانُ	ج	أَلْسَنُ
قُدُورُ	ج	أَلْقَدْرُ
أَقْرَاسُ	ج	أَلْقَوَسُ
بِقَالُ	ج	أَلْبِغْلُ
نَيْرَانُ	ج	أَلنَّارُ
دُورُ	ج	أَلدَّارُ
أَبَارُ	ج	أَلْبَثْرُ
أَقْرَاسُ	ج	أَلْقَرَسُ
أَبَالُ	ج	الإِبِلُ
عُنُومُ	ج	أَلْعَنَمُ
خَيْوَلُ	ج	أَلْخَيْلُ
بُعْرَانُ	ج	أَلْبَعِيرُ
كُورَسُ	ج	كَاسُ
شُمُوسُ	ج	أَلشَّمْسُ
رِيَاخُ	ج	أَلرِّيْحُ
لَسْمَاوَاتُ	ج	أَلسَّمَاءُ
أَرَاضُ	ج	أَلأَرْضُ

عَقَّارِبُ	ج	الْعَقْرَبُ
(چایان)		
أَرَاتِبُ	ج	الْأَرَاتِبُ
(توشقان)		
أَيَامِنُ	ج	الْيَمِينُ
(گەز، مېتىر)		
أَذْرَعُ	ج	الذَّرَاعُ
(پاچاق > ھايۋانلارنىڭ <)		
أَكْرَعُ	ج	الْكَرَاعُ
(چوت)		
قُدَمُ	ج	الْقَدُومُ
(بۈركۈت)		
عَقْبَانُ	ج	الْعَقَابُ
(سېمىز تۈگە)		
الْجَزَائِرُ	ج	الْجَزُورُ
(سېمىز تۈگە)		
مُوسَى الْحَدِيدُ		
(تۆمۈر ئۈستىمرا)		

مۇزەككەر ۋە مۇئەننەس قىلىپ قوللىنىشقا بولىدىغان

ئىسىملارمۇ بار.

(> توغرا < يول)	الْهَدَى
(گەردەن ئاستى تەرىپى)	الْفَاءُ
(قاتتىق يەر)	أَمْتِينُ
(گەردەن)	الْفَنُوقُ
(شوت، پەلەمپەي)	السُّلْمُ
(ساۋۋت)	دِرْعُ الْحَدِيدِ
(بازار)	السُّوقُ
(تىل)	اللِّسَانُ
(پادىشاھ، خاقان)	السُّلْطَانُ
(يول، تۈز يول)	الصِّرَاطُ
(يول)	السَّبِيلُ

الطَّرِيقُ	(يول، ئۇسۇل)
الذَّنُوبُ	(مول نېسۋە، تولۇق، قۇيرۇق «ھايۋانلارنىڭ»)
السَّلَاحُ	(قورال - ياراغ)
الْمَنُونُ	(مىننەت)
الْقَوْمُ	(قەۋم، مىللەت، خەلق)
الْحَرْبُ	(ئۇرۇش، جەڭ)
الطَّاغُوتُ	(شەيتان)

19. مۇئەننەس جىنىستىكى كۆپلۈك ئىسىم

مُؤَنَّثٌ ئىسىمنى جَمْعُ السَّلَامَةِ (ساغلام كۆپلۈك) شەكلىدە جەمئىي قىلغان ۋاقىتتا ئاخىرىغا «ئەلىق ۋە تاء» قوشۇلىدۇ. مەسىلەن: «مُسْلِمَاتٌ وَصَالِحَاتٌ». بۇنىڭ «تاء» رَفْعُ ھالەتتە پىچ، نَصْبُ ۋە جَرُّ ھالەتتە زىر ئوقۇلىدۇ. مەسىلەن: «جَاءَنِي مُسْلِمَاتٌ وَرَأَيْتُ مُسْلِمَاتٍ وَ مَرَرْتُ بِمُسْلِمَاتٍ».

20. كۆپلۈك ئىسىم

«فَعْلَةٌ» ۋەزىنىدىكى ئىسىم سۈپەت بولماي كەلسە، ئۇلارنى «ئەلىق ۋە تاء» بىلەن جَمْعُ (كۆپلۈك) كە ئايلاندۇرغاندا ئۇنىڭ «عين» ئۈدۈلىدىكى ھەرىكە ھەرىكەت بېرىلىدۇ. مەسىلەن: «تَمْرَةٌ - تَمْرَاتٌ وَ رَكْعَةٌ - رَكَعَاتٌ». ئەگەر «فَعْلَةٌ» ۋەزىنىدىكى ئىسىم سۈپەت بولغاندا (ئونى) «ئەلىق ۋە تاء» بىلەن جەمئىي قىلغاندا

ئۇنىڭ «عين» ئۇدۇلىدىكى ھەرپ ساكىن ھالەتتە قالدۇرۇلىدۇ. مەسىلەن: «عِيَالَتٌ وَصِيخَمَاتٌ». شۇنداقلا «فَعْلَانَةٌ» ۋەزىنىدىكى ئىسىم سۈپەت بولمىسىمۇ «عين» ئۇدۇلىدىكى ھەرپ حَرْفٌ عَدَسَةٌ (كېسەل ھەرپ) بولسا، (ئۇ ھەرپ ساكىن) ئوقۇلىدۇ. مەسىلەن: «بَيْضَةٌ وَجَوْزَةٌ» لارنى («ئەلىق ۋە تا» بىلەن جەمئىي قىلغاندا) «بَيْضَاتٌ وَجُوزَاتٌ» دېيىلىدۇ. ئىسىم بىلەن سۈپەت ئارىسىدا پەرق يوق. مەسىلەن: «بَيْضَةٌ» ۋە «عَيْلَانَةٌ» دەك (دېمەك «بَيْضَانَةٌ» «قەيلىت» ۋەزىنىدە كەلگەن ئىسىم يەنى تۇخۇم دېگەنلىكتۇر، «عَيْلَانَةٌ» «قەيلىت» ۋەزىنىدە كەلگەن سۈپەت يەنى، ئورۇق، سېمىز ئەمەس دېگەنلىكتۇر، بۇ ۋەزىنىدىكى «عين» ئۇدۇلىدا حَرْفٌ عَدَسَةٌ بولغانلىقتىن بۇلارنى جەمئىي قىلغاندا ئىسىم بىلەن سۈپەت ئارىسى ئايرىلماستىن بىرخىل ساكىنلىك ئوقۇلىدۇ).

21. پارچە كۆپلۈك ئىسىم

ھەرقانداق جَمْعٌ مُكْتَسَبٌ (پارچە كۆپلۈك) نى مُذَكَّرٌ ۋە مُؤَنَّثٌ ھالەتتە كەلتۈرۈش توغرا بولىدۇ، ئۇ جَمْعٌ مُذَكَّرٌ ياكى جَمْعٌ مُؤَنَّثٌ بولسىمۇ ئۇنىڭ ئالدىدا پېئىل كەلسىلا بولىدۇ. مەسىلەن: «جَاءَ الرِّجَالُ وَجَاءَ النِّسَاءُ وَجَاءَتِ الرِّجَالُ وَجَاءَتِ النِّسَاءُ».

22. تونۇش ۋە ناتونۇش ئىسىم (تەكرار)

پىچ ئوقۇلغان ئىككى ئىسىمنى تىلغا ئالغان ۋاقىتتا، ئىككى ئىسىمنىڭ بىرىنچىسى مَعْرِفَةٌ (تونۇش) ئىسىمدۇر،

ئىككىنچىسى **نَكْرَةٌ** (ئاتونۇش) ئىسمىدۇر. **نَكْرَةٌ** ئىسىم مَعْرِفَةٌ دىن خەۋەر بېرىدۇ. مەسىلەن: «زَيْدٌ ذَاهِبٌ وَعَمْرُوهُ خَسَارٌ». بىرىنچىسى ئىسىم «مُبْتَدَأُ» (يەنى ئىگە)، ئىككىنچىسى ئىسىم خەۋەر دەپ ئاتىلىدۇ.

23. سۈپەت ۋە سۈپەتلىنكۈچى ئىسىم

سۈپەت دېگەن سۈپەتلىنكۈچىگە مَذَكْرٌ، مَوْثِقٌ، مَفْرُودٌ (بىككە)، تَشْيَةٌ، جَمْعٌ، مَعْرِفَةٌ، نَكْرَةٌ ۋە ئۈچ ھەرىكەت (يەنى پىچ، زەۋەر، زىردە، قاتارلىقلاردا) ئوخشاشتۇر. مەسىلەن: «جَاءَنِي رَجُلٌ صَالِحٌ وَرَجُلَانِ صَالِحَانِ وَرَجُلًا صَالِحُونَ وَجَاءَنِي امْرَأَةٌ صَالِحَةٌ وَامْرَأَتَانِ صَالِحَتَانِ وَنِسَاءً صَالِحَاتٍ وَالرَّجُلُ الصَّالِحُ وَالْامْرَأَةُ الصَّالِحَةُ وَجَاءَنِي رَجُلًا صَالِحًا وَرَأَيْتُ رَجُلًا صَالِحًا وَمَرَرْتُ بِرَجُلٍ صَالِحٍ.»

«يَا أَيُّهَا زَيْدُ الْكَرِيمِ» دە ئەگەر «الْكَرِيمِ» دېگەن سۈپەتنى «اِنَّ» ئۈچۈن سۈپەت قىلغاندا «الْكَرِيمِ» زەۋەر ئوقۇلىدۇ، ئەگەر ئۇنى «زَيْدٌ» غا سۈپەت قىلغاندا «الْكَرِيمِ» زىر ئوقۇلىدۇ. شۇنىڭدەك «هَذَا أَبُو عَبْدِ اللَّهِ الْكَرِيمِ» دە «الْكَرِيمِ» پىچ ئوقۇلىدۇ. چۈنكى ئۇ «عَبْدَاللَّهِ» قا سۈپەت قىلىنماي «أَبُو» غا سۈپەت قىلىنغان. يۇقىرىقىلارغا ئوخشاش سۈپەتلىنكۈچى قايىسى اِغْرَابٌ تا بولسا، سۈپەتلىگىچىمۇ شۇ اِغْرَابٌ تا ئوقۇلۇشى لازىم.

24. قىسقارتىلغان ۋە سوزۇلغان ئىسىم

ئىسىمنىڭ ئاخىرىدا **أَلْفٌ مَقْصُورَةٌ** (قىسقارغان ئەلىق) بار بولسا، مەسىلەن: «حُبْلَى، بُشْرَى عَمَى رَحَى» دەك **أَلْفٌ مَقْصُورَةٌ**

دېيلىدۇ. ئەگەر «ئەلف» تىن كېيىن ھەمزە كەلسە، مەسىلەن: «صَحْرَاءُ وَحَمْرَاءُ» دەك ئۇ مەمْدُوذ (سوزالغان) ئەلف دېيىلىدۇ.

25. خاس ئىسىم

الْإِسْمُ الْعَلَمُ (خاس ئىسىم) غا «ألف ولام» كىرمەيدۇ. مەسىلەن: «زَيْدٌ وَعَمْرٌو وَهِنْدٌ وَرَعْدٌ». ئەرلەر ۋە ئاياللار ئىسىملىرىنىڭ كۆپىنچىسى تىئىيە ياكى جەمغ گە جەمغ السّلامە (ساغلام كۆپلۈك) شەكىلدە ئايلاندۇرۇلسا، مەغرفە ئىسىمغا ئۆزگەرتىش ئالدىدا «ألف ولام» كىرىدۇ. مەسىلەن: «الزَّيْدَانِ وَالزَّيْدُونَ» وَ «الْهِنْدَانِ وَالْهِنْدَاتُ».

26. تەۋەلىك ئىسىم

مەلۇم ئىسىمنى بىرەر نەرسىگە تەۋە قىلغاندا ئۇنىڭ ئاخىرىغا ئالدى زىرلىك، تەشەببۇلىك «ياء» قوشۇلىدۇ. مەسىلەن: «بَلَدٌ» (شەھەر) گە تەۋە قىلغاندا «بَلَدِيٌّ»، «مِصْرٌ» (شەھەر ئىسمى) گە تەۋە قىلغاندا «مِصْرِيٌّ» دېيىلىدۇ. «الْبَصْرَةُ وَالْكُوفَةُ» دەك ئىسىمغا تەۋە قىلغاندا «تَاءُ التَّائِيثِ» (ئاياللىق جىنس) تۈرىنىڭ «تاء» سىنى تاشلىۋېتىش زۆرۈر. مەسىلەن: «بَصْرِيٌّ وَكُوفِيٌّ».

27. تەۋەلىك ئىسىمنىڭ كۆپلۈكى

كۆپلۈك ئىسىمغا تەۋە قىلىش توغرا بولمايدۇ. مەسىلەن:

«فَرَأَيْتَ صَحَائِفِي» دېيىلمەيدۇ. پەقەت يەككە ئىسىمغىلا (ئالدى بىلەن يەككە ھالەتكە كەلتۈرۈپ ئاندىن) تەۋەلىك نىسبەت بېرىلىدۇ. شۇنىڭ بىلەن «فَرَضِيٌّ وَ صَحْفِيٌّ» دېيىلىدۇ.

28. كىچىكلىتىلگەن ئىسىم

مەلۇم بىر ئىسىمنى كىچىكلەتمەكچى بولغاندا، ئەگەر ئۇ ئۈچ ھەرپلىك بولسا ئۇنى فُعَيْلٌ ۋەزنى بىلەن كىچىكلىتىش كېرەك. مەسىلەن: «فُلْسٌ» — «فُلَيْسٌ». ئەگەر ئىسىم تۆت ھەرپلىك بولسا ئۇنى فُعَيْلٌ ۋەزنى بىلەن كىچىكلىتىش كېرەك. مەسىلەن: «دَرَاهِمٌ» — «دَرَاهِيمٌ». ئەگەر ئىسىم بەش ھەرپلىك بولسا ئۇنى فُعَيْلٌ ۋەزنى بىلەن كىچىكلىتىش كېرەك. مەسىلەن، «دَيْنَارٌ» — «دَيْنِيرٌ».

29. كۆپلۈك ساننى كىچىكلىتىش

كۆپلۈك ئىسىمنى كىچىكلەتمەكچى بولغاندا، ئۇنى بىرلىككە قايتۇرۇپ ئاندىن كىچىكلىتىپ ئۇنى «ألف و تاء» بىلەن جەمئىي قىلىش كېرەك. مەسىلەن: «مَسَاجِدُ وَ دَرَاهِمٌ» نى كىچىكلىتىشتە «مُسَيِّجِدَاتٌ وَ دَرَاهِمَاتٌ» دېيىلىدۇ. جَمْعُ الْقَلَسَةِ (ئاز - كۆپلۈك) نى كىچىكلىتىش ئۇسۇلى بۇنىڭغا ئوخشىمايدۇ. ئۇنى يەككە ئىسىمنى كىچىكلەتكەندەك كىچىكلىتىلىدۇ. مەسىلەن: «أَفْلُسٌ وَأَجْمَالٌ وَالسِّنَّةُ وَغَلْمَسَةٌ» نى كىچىكلىتىشتە «أَفَيْلِسٌ وَأَجِيمَالٌ وَالسِّنَّةُ وَغَلِيمَةٌ» دېيىلىدۇ.

30. ئاخىرى ساكىلىق ئىسىم

ھىر قانداق تەنۋىنسىز ئىسىمنى توحىياتماقچى بولغاندا ئۇنىڭ ئاخىرىنى ساكىلىق قىلىش لازىم. مەسىلەن: «جَانَنِي أَحْمَدُ وَالرَّجُلُ وَرَأَيْتُ أَحْمَدَ وَالرَّجُلُ وَ مَرَرْتُ بِأَحْمَدَ وَالرَّجُلُ» ئەگەر ئۇ ئىسىم تەنۋىنلىك بولسا، رَفَعُ ۋە جَرَّ ھالىتىتە تەنۋىن ۋە ھەرىكەتنى تاشلىۋېتىش كېرەك. نَصْب ھالىتىتە تاشلىۋەتمەي تەنۋىن ئەلىقى بىلەن ئالماشتۇرۇلىدۇ. مەسىلەن: «هَذَا زَيْدٌ وَ رَأَيْتُ زَيْدًا وَ مَرَرْتُ بِزَيْدٍ».

31. ئۇلىنىدىغان ئىسىم

ئالدىدا أَلْفٌ وَصَل (ئۇلانما ئەلىقى) بار ئىسىم ئون بولۇپ، ئۇلار تۆۋەندىكىچە: «اسْمٌ وَأَسْتٌ وَأَيْنٌ وَأَبْنَةٌ وَأَبْنَمٌ وَأَثْنَانٌ وَأَثْنَانٌ وَأَمْرٌ وَامْرَأَةٌ وَأَيْمٌ اللَّهُ».

32. سان

رەقەم ساننى ئۈچتىن ئونغىچە، (ئوندىن) كۆپلۈككە، يۈزنى ۋە يۈزنىڭ يۇقىرىسىنى بىرگە قوشۇش (قانۇنىيىتى تۆۋەندىكىچە): «ثَلَاثَةٌ أَثْوَابٌ وَعَشْرَةُ رِجَالٍ وَعَشْرُ نِسْوَةٍ وَمِئَةُ رَجُلٍ وَثَلَاثُمِائَةٌ ثَوْبٌ وَأَلْفٌ دَرَاهِمٌ». (كۆرۈشكە بولىدۇكى، سانالغۇچى زىرىنىڭ ئوقۇلۇشى كېرەك بىراق)، يەككە ھالىتىتە، ئىكرە ھالىتىتە سانالغۇچى ئىسىم (مَعْدُوذٌ) زەۋەر ئوقۇلىدۇ. مەسىلەن: «أَحَدٌ عَشْرٌ دِرْهَمًا وَ عِشْرُونَ ثَوْبًا وَ تِسْعُونَ دِينَارًا».

ئالتىنچى بۆلۈم

ئەرەب تىلى گرامماتىكىسى ھەققىدە قىسقىچە بايان

(ضريري)

ئەلى ئىبنى مۇھەممەد ئىبنى ئىبراھىم زەرىيرى،
قۇھەندىزىي مۇنداق دېگەن: ئەرەب تىلى «ئىسىم، فەل، مەنگە ئىگە
حرف» دەپ ئۈچ قىسىمغا بۆلۈنىدۇ.
ئىسىم دېگىنىمىز، فىرس (ئات) چىقىرىش (تاش) ۋە شۇنىڭغا
ئوخشاشلاردۇر.

فەل دېگىنىمىز، قام ياقوم، قەد يەد دېگەنگە ئوخشاشلاردۇر.
حرف دېگىنىمىز، من، عن، إلی، ھل دېگەنگە ئوخشاشلاردۇر.
ئىسىم نىڭ ئالاھىدىلىكى، زىر ۋە تەئۇنىنى قوبۇل قىلىدۇ.
ئىزاۋەت لىك بىرىكمە بولىدۇ. ئەلىق لام كىرىدۇ.

«فەل» نىڭ ئالاھىدىلىكى، زامانىنىڭ ئىككى تەرەپكە
ئېھتىماللىقى بولغان ياكى ئىككىسى زامانىنىڭ بىرسىگە
ئېھتىماللىقى بولغان نەرسىدۇر.

«حرف» نىڭ ئالاھىدىلىكى، ئىسمىنىڭ ئالاھىدىلىكى ۋە پېئىلنىڭ ئالاھىدىلىكىدىن ئايرىم بولىدۇ.

تۆۋەندە ئەرەب تىلىنىڭ مۇھىم گرامماتىكىلىق قائىدە قانۇنىيەتلىرىنى قىسقىچە چۈشەندۈرىمىز:

1. الإعراب (ھەر خىل بەلگىلەر). الإعراب دېگىنىمىز رافع،

نصب، خفض، جزم (ساكىن) دىن ئىبارەت تۆت تۈرلۈك بولىدۇ.

«رفع» نىڭ مىسالى: هذا زيد.

ئۇنىڭدا «رفع» نىڭ بەلگىسى دالنىڭ پىچىدۇر.

«نصب» نىڭ مىسالى: رأيت زيدا. ئۇنىڭدا «نصب» نىڭ

بەلگىسى دالنىڭ زەۋىرىدۇر.

«جر» نىڭ مىسالى: مررت يزيد.

ئۇنىڭدا «جر» نىڭ بەلگىسى دالنىڭ زىرىدۇر.

جزم نىڭ مىسالى: لم يفعل.

ئۇنىڭدا «جزم» نىڭ بەلگىسى لامنىڭ ساكىنىدۇر.

قوشۇمچە مىسال: قوله تعالى وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا.

2. رفع، نصب ئىككىسى ئىسمىغا ۋە پېئىلغا بىرلىكتە

كىرىدۇ.

زىر بولسا پېئىلغا ئەمەس ئىسىملارغا خاس قىلىنىدۇ.

ئىسىمدا ساكىن بولمايدۇ. پېئىلدا زىر بولمايدۇ.

3. الإسم المتمكن (إعراب قوبۇل قىلىدىغان ئىسىم) ۋە

الفعل المضارع دىن باشقا سۆزلەرگە إعراب بېرىلمەيدۇ.

الإسم المتمكن دېگىنىمىز: زيد، فرس، حجر دېگەنلەرگە

ئوخشاش (ئاخىرى بەلگە قوبۇل قىلىدىغان ئىسىم).

الفعل المضارع دېگىنىمىز: يضرب، يذهب، يكتب قاتارلىقلار.

باشقا سۆزلەر مېنى الأصل (مەبىنى قۇرۇلمىلىق) بولۇپ،

ئۇنىڭ ئۈستىگە ئامىللارنىڭ كىرىشى بىلەن ئاخىرى ئۆزگەرمەيدۇ. مەسىلەن: ضرب، كيف، أين، نحن، حيث، منذ، منذ، من، عن، هواء، أمس.

4. اعراب دېگەن سۆزنىڭ بېشىغا ياكى ئوتتۇرىسىغا ئەمەس سۆزنىڭ ئاخىرىغا قويۇلىدۇ. ئىسىمدا تەنۋىن بولىدۇ. پېئىلدا تەنۋىن بولمايدۇ. ئىسىمدىن «إضافة» لىك بىرىكمە ياسىلىدۇ. پېئىلدىن ياسالمايدۇ. ئىسىمدىن كىچىكلىتىلىدۇ. پېئىل كىچىكلىتىلمەيدۇ. ئىسىمدىن المثنى ۋە كۆپلۈك ئىسىم ياسىلىدۇ. پېئىلدىن المثنى ۋە الجمع پېئىل ياسالمايدۇ. ئىسىمغا ئەلىق، لام كىرىدۇ. پېئىلغا ئەلىق، لام كىرمەيدۇ. پېئىل ساكىن قىلىنىدۇ. ئىسىم ساكىن قىلىنمايدۇ. ئىسىم جىر قىلىنىدۇ، فەل جىر قىلىنمايدۇ. ئىسىمنىڭ ئاخىرى تىرخىم (قىسقارتىلىدۇ) قىلىنىدۇ، فەل تىرخىم قىلىنمايدۇ. ئىسىمنىڭ ئىئرابى بىلەن پېئىلنىڭ ئىئرابىنىڭ ئوتتۇرىسىنى ۋە مەنصرف ئىسىملار بىلەن غەير مەنصرف ئىسىملارنىڭ ئوتتۇرىسىنى پەرقلىنىدۇرۇش يۈزىسىدىن ئىسىمنىڭ ئاخىرى قىسقارتىلىپ ئېلىنىدۇ. پېئىلنىڭ ئاخىرى قىسقارتىلمايدۇ.

5. رفع لىك ئىسىمنى المثنى قىلىش ئۈچۈن ئۇنىڭ ئاخىرىغا ئەلىق ۋە نۇن قوشۇلىدۇ. مەسىلەن: جاءني الزيدان، ئۇنىڭدا رفع نىڭ بەلگىسى ئەلىق بىلەن نۇندىن ئىبارەت. قوشۇمچە مىسال: قوله تعالى قَالَ رَجُلَانِ.

«نصب» لىك، جىر لىك ئىسىمنى المثنى قىلىش ئۈچۈن ئۇنىڭ ئاخىرىغا ياء ۋە نۇن قوشۇلىدۇ ۋە ياء نىڭ ئالدى زەۋەرلىك ئوقۇلىدۇ. مەسىلەن: رأيت الزيدىن، مررت بالزيدىن. ئۇ ئىككىسىدە نصب ۋە جىر نىڭ بەلگىسى ياء دۇر.

قوشۇمچە مىسال: قولى تىلى قان اَبَواهُ مُؤْمِنِينَ (نصب نىڭ مىسالى).

كَاثِرًا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحِينَ (جر نىڭ مىسالى).
 6. «رفع» لىك ئىسمىنى كۆپلۈك قىلىش ئۈچۈن ئۇنىڭ ئاخىرىغا ۋاۋ، نۇن قوشۇلىدۇ. ۋاۋ نىڭ ئالدىدىكى ھەرپ پىچ ئوقۇلىدۇ. مەسىلەن: ھولاء الزيدون.

ئۇنىڭدىكى «رفع» نىڭ بەلگىسى ۋاۋ دۇر. قوشۇمچە مىسال:
 قولى تىلى: اِنَّا اِنْ شَاءَ اللهُ لَمُهْتَدُونَ.

منصوب، مجرور ئىسمىنى جمع قىلىش ئۈچۈن ئۇنىڭ ئاخىرىغا ياء، نۇن قوشۇلىدۇ. «ياء» نىڭ ئالدىدىكى ھەرپ زىر قىلىنىدۇ. ئىسىملارنىڭ كۆپلۈكىمۇ مۇشۇنىڭغا ئوخشاش. مەسىلەن: رأيت الزيدين ۋە مررت بالزيدين،

بۇ ئىككى ئىسىمدىكى نصب، جر نىڭ بەلگىسى ياء دۇر. قوشۇمچە مىسال: قولى تىلى اِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ (نصب لىك مىسالى)

قولى تىلى وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا (جر نىڭ مىسالى).
 7. المثنى نىڭ نۇنى داۋاملىق زىر ئوقۇلىدۇ. جمع السلامة نىڭ نۇنى داۋاملىق زەۋەر ئوقۇلىدۇ. ئۇ ئىككىسى ئىزاڧە لىك بىرىكمە بولۇپ كەلگەن چاغدا قالدۇرۇپ قويۇلىدۇ. مەسىلەن: غلاماك، صالحوك، بنوك.

«يابني إسرائيل» دېگەن جۈملىدە «بنى» ئىزاڧە لىك بېرىكىپ كەلگەنلىكى ئۈچۈن «بنين» نىڭ نۇنى ئېلىپ تاشلانغان. ئىسىمدىكى تەنۋىن ئىزاڧە لىك بىرىكمە بولۇپ ۋە ئەلىق، لام بىلەن كەلگەن چاغلاردا ئېلىۋېتىلىدۇ. مەسىلەن:

قَالَ اللهُ تَعَالَى: اِنِّي عَبْدُ اللهِ، غلامك، الغلام، قَالَ اللهُ تَعَالَى:

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ.

ئەلىق، لامنىڭ ئېلىنىپ كېتىشى بىلەن تەننۇن مۇقەررەلىشىدۇ. مەسلەن: قوله تعالى رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا.

8. الجمع ئىسىملار جمع السلامة ۋە جمع التاكسير دەپ ئىككىگە بۆلۈنىدۇ. جمع السلامة دېگىنىمىز: بۇ خىل ئىسىمدە ئۇنىڭ يەككىلىك ھالىتى ئۆزگەرمەي ساقلىنىپ قالىدۇ. بەزىدە ۋاۋ ۋە نۇن بىلەن، بەزىدە ياء ۋە نۇن بىلەن جەمئىي قىلىنىدۇ.

بۇ خىل كۆپلۈككە ئايلاندۇرۇش ئۇسۇلى ئاڭلىق نەرسىلەر (ئىنسانلار) گە خاستۇر. مەسلەن: قوله تعالى أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ، قوله تعالى وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ.

جمع التاكسير دېگىنىمىز، بۇ خىل ئىسىمنىڭ ئەسلى قۇرۇلمىسى بۇزۇۋېتىلىدۇ. مەسلەن، رجل — ##رجال. حجر — ##حجار. شيطان — ##شياطين. سلطان — ##سلاطين.

قوله تعالى «وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ» دە «شياطين» فاعل بولغانلىقى ئۈچۈن پىچ ئوقۇلغان. ئۇنىڭدىكى رفع نىڭ ئالامىتى نۇننىڭ پىچ ئوقۇلۇشىدۇر.

9. متكلم (بىرىنچى شەخس) دىن باشقىسىغا مضاف (قوشۇلغان) قىلىنىدىغان حرف علة بولغان ئالتە ئىسىم بار بولۇپ، رفع لىك ھالىتى واو بىلەن، نصب لىك ھالىتى ئەلىق بىلەن، جر لىك ھالىتى ياء بىلەن بولىدۇ. ئۇلار: أخوك، هموك، هنوك، فوك، ذومال ئىبارەت.

رفع نىڭ مىسالى: هذا أبوك. ئۇنىڭدا «واو» رفع نىڭ بەلگىسىدۇر.

قوشۇمچە مىسال: قوله تعالى قَالَ أَبُوهُمْ نصب نىڭ مىسالى: رأيت أباك.

ئۇنىڭدىكى ئەلىق نىب نىڭ بەلگىسىدۇر.
 قوشۇمچە مىسال: قولە تىلى إن آبانا لفي ضلال مبین
 جر نىڭ مىسالى: مررت بأبيك.
 بۇنىڭدىكى ياء جر نىڭ بەلگىسىدۇر.
 قوشۇمچە مىسال: قولە تىلى إرجعوا إلى أبيكم
 بۇ نىسىملارنىڭ قالغانلىرىمۇ يوقىرىقى مىساللارغا
 ئوخشاشتۇر.

10. الفعل المضارع نىڭ بەش مىسالى بولۇپ، ئۇلارنىڭ رفع
 لىكى نۇنىڭ چۈشۈپ قالماي تۇرغانلىقى، ئۇنىڭ نىب لىكى ۋە
 ساكىنلىقى نۇنىڭ چۈشۈپ قالغانلىقىدۇر. ئۇلار: يىعلان، يىفلون،
 تىعلان، تىفلون، تىفلىن دىن ئىبارەت.

رفع نىڭ مىسالى: هما يىعلان، هم يىفلون.
 بۇ سۆزدىكى رفع نىڭ بەلگىسى نۇنىڭ چۈشۈپ قالماي
 تۇرغانلىقىدۇر.

قوشۇمچە مىسال: قولە تىلى وَهُمْ يَحْمِلُونَ أوزارَهُمْ عَلَى
 ظُهُورِهِمْ.

نىب نىڭ مىسالى: لن يىفلا، لن يىفلوا، لم يىفلا، لم يىفلوا.
 ئۇ ئىككىسىدە نىب نىڭ ۋە ساكىنلىقنىڭ ئىپادىسى
 نۇنىڭ چۈشۈپ قالغانلىقىدۇر.

«فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا» دە «لَمْ تَفْعَلُوا» نىڭ ساكىن
 بولغانلىقى ۋە «لَنْ تَفْعَلُوا» نىڭ نىب بولغانلىقى ئۈچۈن نۇن
 تاشلانغان. مۇشۇ تۈردىكى باشقا پېئىللارمۇ ئاشۇلارغا ئوخشاش
 بولىدۇ.

11. ئاخىرىدا «واو» ياكى «ياء» بولغان الفعل المضارع
 «يدعو، يرمى» قاتارلىق پېئىللارنىڭ رفع لىكى ئاخىرىنىڭ

ساكىن بولغانلىقىدۇر. نصب لىكى بولسا ئاخىرىنىڭ زەۋەر بولغانلىقىدۇر. ساكىنلىقى بولسا ئاخىرىنىڭ چۈشۈپ قالغانلىقىدۇر.

رفع نىڭ مىسالى: «هو يدعو، يرمى»
 بۇ ئىككى پېئىلدىكى نصب نىڭ بەلگىسى ئاخىرىنىڭ ساكىن بولغانلىقى. قوشۇمچە مىسال: قوله تعالى وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى دَارِ السَّلَامِ.

نصب نىڭ مىسالى: «لن يدعو، لن يرمى»
 بۇ ئىككىسىدىكى نصب نىڭ بەلگىسى بولسا ئاخىرىنىڭ زەۋەر بولغانلىقىدۇر. قوشۇمچە مىسال: لَنْ نَدْعُو مِنْ دُونِهِ إِلَيْهَا
 جزم نىڭ مىسالى: «لم يدع، لم يرم».

بۇ ئىككىسىدە ساكىنلىقنىڭ بەلگىسى ئاخىرىنىڭ چۈشۈپ قالغانلىقىدۇر. قوشۇمچە مىسال: قوله تعالى ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ. قوله تعالى كَأَنْ لَمْ يَدْعُنَا إِلَى ضُرْمَسَةٍ
 12. ئاخىرىدا الألف المقصورة (قىسقارتىلغان ئەلىق) بار بولغان «يرضى، يخشى» قاتارلىق فعل لارنىڭ رفع، نصب لىكى ئاخىرىنىڭ ساكىن بىلەن بولىدۇ. ساكىنلىقى بولسا ئاخىرىنىڭ ئېلىپ تاشلىشىدۇر.

رفع نىڭ مىسالى: هو يرضى، يرمى.
 بۇ ئىككى پېئىلدىكى رفع نىڭ بەلگىسى ئاخىرىنىڭ ساكىنلىقىدۇر. قوشۇمچە مىسال: قوله تعالى وَلَا يَرْضَى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ
 نصب نىڭ مىسالى: «لن يرضى، لن يخشى».

بۇ ئىككىسىدىكى نصب نىڭ بەلگىسى ئاخىرىنىڭ ساكىن بولغانلىقىدۇر. قوشۇمچە مىسال: قوله تعالى وَلَنْ تَرْضَى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَى

جزم نىڭ مسالى: «لم يرض، لم يخش».
 بۇ ئىككى پېئىلدىكى ساكنلىقنىڭ بەلگىسى ئاخىرىنىڭ
 (ئېلىپ تاشلىنىش) قىلىنغانلىقىدۇر. قوشۇمچە مسال: قوله
 تعالى وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ.

13. ئاخىرىدا «ياء» بولغان ھەرقانداق ئىسىمدا مۇبادا
 «ياء» نىڭ ئالدىدىكى ھەرپ زەۋەر بولسا ھەرىكەتلەردىن
 ھېچنەرسىنى ئۈستىگە ئالمايدۇ. مەسىلەن: هذا مولى و رأيت
 مولى و مررت بمولى.

قوشۇمچە مسال: قوله تعالى يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَىٰ عَنْ مَوْلَىٰ شَيْئًا.
 ئەگەر «ياء» نىڭ ئالدىدىكى ھەرپ زىر بولسا ھەرىكەتلەردىن
 پەقەت زەۋەرلىككىلا ئىمكانىيەت بولىدۇ. مەسىلەن:

«هذا قاض، رأيت قاضيًا، مررت بقاض».
 رفع ده قوله تعالى فَأَقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ.
 جر ده قوله تعالى وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمَىٰ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ.
 نصب ده قوله تعالى وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَٰ مِنْ وَرَائِي.
 ئەگەر «ياء» نىڭ ئالدى ساكن بولسا ھەرخل
 ئىمكانىيەتلەرنى ئۈستىگە ئالىدۇ. مەسىلەن:

«هذا ظبي، رأيت ظبيًا، مررت بظبي».
 رفع نىڭ مسالى: قوله تعالى حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ.
 نصب نىڭ مسالى: قوله تعالى هَدْيًا بَالِغَ الْكَعْبَةِ.
 جر نىڭ مسالى: فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ.
 14. المبتدء (ئىگە) ۋە الخبر (خەۋەر)
 ئىككىسى دائىم رفع ئوقۇلىدۇ. مەسىلەن: زيد قائم.
 «زيد» المبتدء بولغانلىقى ئۈچۈن رفع ئوقۇلغان: «قائم»
 خەۋەر بولغانلىقى ئۈچۈن رفع ئوقۇلغان.

قوشۇمچە مىسال: قوله تعالى اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ.
المبتدأ نك خهۋىرى توت نهرسننى ئوز ئىچىگە ئالغان
بولىدۇ: إسم ياكى فعل ياكى ظرف ياكى جوملىلەردە المبتدأ باشتا
تىلغا ئېلىنىدۇ. مەسىلەن: ئىسىمدا زىد قائم.
بۇنىڭدىكى «زىد» مبتدأ بولۇپ، «قائم» ئۇنىڭ خهۋىرىدۇر.
قوشۇمچە مىسال: قوله تعالى مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ.
پېئىلدا: زىد يقوم.

بۇنىڭدا «زىد» المبتدأ بولۇپ، ئۇنىڭ خهۋىرى پېئىلدۇر.
قوشۇمچە مىسال: وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى دَارِ السَّلَامِ.
ظرف (ئورۇن رەۋىشى) تە: زيد فى الدار، زيد عندك.
«زىد» المبتدأ: ئۇنىڭ خهۋىرى «فى الدار» دۇر.
قوشۇمچە مىسال: قوله تعالى وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَبَ.
جوملىدە: زيد ابوه قائم.

بۇنىڭدا «زىد» بىرىنچى المبتدأ: «ابوه» ئىككىنچى مبتدأ:
«قائم» ئىككىنچى المبتدأ نك خهۋىرىدۇر. بۇ جوملە رفق نك
ئورنىدا بولۇپ ئىككىنچى المبتدأ ئۆزىنىڭ خهۋىرى بىلەن قوشۇلۇپ
بىرىنچى المبتدأ نك خهۋىرىدۇر. ئۇنىڭدىكى ضمير بىرىنچى مبتدأ
غا قايتىدۇ.

قوشۇمچە مىسال: قوله تعالى وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ.
ئەگەر مبتدأ نك خهۋىرى ئىسىم بولسا ئورقق لىك بولىدۇ.
مەسىلەن، زىد قائم.
ئەگەر پېئىل بولسا، ظرف بولسا ياكى جوملە بولسا،
ئۆزگەرتىش إعراب قا ئاساسەن بولىدۇ.
15. الفاعل (ئىش - ھەرىكەت ئىگىسى) ۋە المفعول به
(تولدۇرغۇچى)

بىلىڭكى، فاعل داۋاملىق رفع ئوقۇلىدۇ. المفعول به داۋاملىق نصب ئوقۇلىدۇ. مەسىلەن: ضرب زيد عمرا.

«زيد» فاعل بولغىنى ئۈچۈن رفع ئوقۇلغان: «عمرا» مفعول به بولغانلىقى ئۈچۈن نصب ئوقۇلغان.

«قَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ» دە «داوُد» بولغانلىقى ئۈچۈن رفع: «جالوت» مفعول به بولغانلىقى ئۈچۈن نصب ئوقۇلغان.

16. مفعول مالم يسم فاعله (فاعل ئورنىدا تۇرغان مفعول) رفع ئوقۇلىدۇ. مەسىلەن: ضَرْبَ زَيْدٍ.

«زيد» مفعول مالم يسم فاعله بولغانلىقى ئۈچۈن نصب ئوقۇلغان. قوشۇمچە مسال: قوله تعالى قَتَلَ الْإِنْسَانَ.

ئەگەر ئىككى مفعول بايان قىلىنسا، ھەر ئىككىسىنىڭ پائىلى تىلغا ئېلىنمىسا بىرىنچىسى رفع، ئىككىنچىسى نصب ئوقۇلىدۇ. مەسىلەن: اعطى زيد درهما.

«زيد» رفع ئوقۇلغان، چۈنكى ئۇ بىرىنچى مفعول بولۇپ، ئۇنىڭ فاعلى تىلغا ئېلىنمىغان. «درهما» نصب ئوقۇلغان، چۈنكى ئۇ ئىككىنچى مفعول بە بولۇپ، فاعلى ئېلىنمىغان.

قوشۇمچە مسال: قوله تعالى وَخَلَقَ الْإِنْسَانَ ضَعِيفًا.

17. الإضافة (بىرىكتۈرۈش). بىلىڭكى، جەزمەن الإضافة ئىككى ئىسمىنىڭ ئوتتۇرىسىدا يۈز بېرىدۇ. ئەگەر بىر ئىسمى يەنە بىر ئىسىمغا بىرىكتۈرگەندە بىرىنچى ئىسىم ئورنىغا قاراپ ئوقۇلىدۇ. ئىككىنچىسى بىرىككەنلىكتىن زىر ئوقۇلىدۇ. مەسىلەن: جاءنى غلام زيد.

«غلام» بولسا «جاء» نىڭ فاعلى بولغانلىقى ئۈچۈن رفع ئوقۇلغان: «زيد» مضاف اليه بولغانلىقى ئۈچۈن زىر ئوقۇلغان.

«رأيت غلام زيد» دېگەن جۈملىدە «غلام» مفعول به

بولغانلىقى ئۈچۈن نصب ئوقۇلغان. «زىد» مضاف الیه بولغانلىقى ئۈچۈن زىر ئوقۇلغان.

قوله تعالى «مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ» ده «يوم» مضاف الیه بولغانلىقى ئۈچۈن زىر ئوقۇلغان.

قوله تعالى «قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ» ده «رب» انجور بولغانلىقى ئۈچۈن زىر ئوقۇلغان.

18. الأفعال الناقصة (تولۇقلغۇچى پېئىل). ئىسمىنى رفع، خەۋىرىنى نصب قىلمىدىغان پېئىللار تۆۋەندىكىلەردىن ئىبارەت، يەنى: كَانٌ (... ئىدى)، صَارَ (ئۆزگەردى)، ظَلَّ (كۈندۈزدە بولدى)، بَاتَ (كەچنى ئۆتكۈزدى)، أَصْبَحَ (تاڭ ئاتقۇزدى)، أَمْسَى (كەچ قىلدى)، أَضْحَى (چاشكا ۋاقتىدا بولدى)، مَا دَامَ (بولسۇۋەردى)، مَا زَالَ (ھەمىشە بولدى)، مَا بَرَحَ، مَا فَتَىءَ (بوشىمدى)، مَا أَتَّفَكَ (چۇۋۇلمىدى)، لَيْسَ (ئەمەس) قاتارلىقلاردۇر. يۇقىرىقى پېئىللار ۋە ئۇلاردىن تۈرلەنگەن پېئىللار ئىسمىنى رفع، خەۋىرىنى نصب قىلىدۇ. مەسىلەن: وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا، كَان زَيْدٌ قَائِمًا.

«زىد» «كان» نىڭ ئىسمى بولغانلىقى ئۈچۈن رفع؛ «قائما» «كان» نىڭ خەۋىرى بولغانلىقى ئۈچۈن نصب ئوقۇلغان. «كان» تۈردىكى باشقا ئىسىملارمۇ «كان» گە ئوخشاش رول ئوينايدۇ.

19. الحروف المشبهة بالفعل (فعل غا ئوخشاش ھەرپلەر). ئىسمىنى نصب خەۋىرىنى رفع قىلمىدىغان ھەرپلەر ئالتە بولۇپ، ئۇلار: وَنَّ (شەكسىزكى)، أَنْ (شەكسىزكى)، كَأَنَّ (خۇددى)، لَيْتَ (ئىست)، لَكِنَّ (بىراق)، لَعَلَّ (ئۈمىدىكى...) دىن ئىبارەت. مەسىلەن: إِنْ زَيْدًا قَائِمًا.

«زىدا» بولسا «إِنْ» نىڭ ئىسمى بولغانلىقى ئۈچۈن

نصب: «قائم» خەۋىرى بولغانلىقى ئۈچۈن رفع ئوقۇلغان.

قوشۇمچە مسال: قوله تعالى إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ.

20. حروف الجر (ئىسمىنى زىر قىلغۇچى ھەرىپلەر)

ئىسمىنى زىر، خەۋىرىنى رفع قىلغۇچى ھەرىپلەر: مِنْ، عَنِ، فِى، إِلَى، عَلَى، مَعَ، حَتَّى، عِنْدَ، سِوَى، رُبَّ، وَأَوْ، رَبِّ، وَأَوْ (فەسەم مەنسىدە كېلىدىغان) يَاءَ، تَاءَ، اللّام، الكاف، مُدَّ، مُنْذُ، ئارتۇق باء، حَاشَا، خَلَا، عَدَا.

بۇ ھەرىپلەر خەۋەرلىك جۈملىدە كەلسە ئىسمىنى زىر.

خەۋىرىنى رفع قىلىدۇ. مەسىلەن: عَلَى زَيْدٍ دَرْهَمٌ.

بۇنىڭدىكى «زيد» «على» نىڭ ئىسمى بولغانلىقى

ئۈچۈن، زىر «درهم» «على» نىڭ خەۋىرى بولغانلىقى ئۈچۈن رفع ئوقۇلغان. «درهم» نى سۈپەتنىڭ خەۋىرى ياكى تەقدىرەن مېتىدە دېيىشكىمۇ بولىدۇ، يۇقىرىقى ھەرىپلەرنىڭ خەۋىرى بولمىسا، پەقەت ئۆزىدىن كېيىنكى ئىسمىنى زىر قىلىدۇ.

قوشۇمچە مسال: قوله تعالى وَعَلَى اللَّهِ قَسْدُ السَّبِيلِ.

21. مېتىدە نىڭ بېشىدا كېلىدىغان ھەرىپلەر. ئارقىسىدىكى

ئىسىملار مېتىدە بە بولۇپ كېلىدىغان ھەرىپلەر بولسا: إِئْمَا، كَأَنَّ، لَكِنَّمَا، لَيْتَمَا، لَعَلَّمَا، بَيْنَمَا، إِذْمَا، إِذَا، لَوْمَا، لَوْلَا، هَذَا، حَيْدًا، نَعْمَ، بئْسَ، هَلْ، أَيْنَ، أُنَى، كَيْفَ، مَتَى، مَهْمَا، لَكِنَّ (بېنىك ئوقۇلىدىغان)، بۇ ھەرىپلەرنىڭ ئارقىسىدىن كەلگەن ئىسىملار مېتىدە بە بولۇپ كېلىدۇ. مەسىلەن: إِئْمَا زَيْدٌ قَائِمٌ.

«زيد» مېتىدە بە بولغانلىقى ئۈچۈن رفع، «قائم» مېتىدە نىڭ

خەۋىرى بولغانلىقى ئۈچۈن رفع ئوقۇلغان. قوشۇمچە مسال: إِئْمَا

اللَّهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ

22. الأفعال (پېئىللار) بىلىش كېرەككى، فعل لار تۆت

تۈرلۈك بولىدۇ. ئۇلار:

(1) الفعل الماضي.

ئۇ زەۋەرگە تۇراقلاشقان. مەسىلەن، ضرب.

بۇ ئۆتكەن زامان پېئىلى بولغانلىقى ئۈچۈن زەۋەر ئوقۇلغان،

قوشۇمچە مەسال: قوله تعالى وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ.

(2) الفعل المضارع.

كېلىدىغان زامان پېئىلىغا زەۋەر قىلغۇچى ۋە ساكىن

قىلغۇچى ھەرپلەر كەلمىسىلا رفع ئوقۇلىدۇ. ئۇنىڭغا ساكىن

قىلغۇچى كىرسە ساكىن بولىدۇ.

مەسىلەن، تضرب.

ئۇ الفعل المضارع بولغانلىقى ئۈچۈن رفع ئوقۇلغان.

قوشۇمچە مەسال: قوله تعالى يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ.

(3)، (4) بۇيرۇق ۋە توسۇش پېئىللىرى.

بۇ ئىككى پېئىل داۋاملىق ساكىن ئوقۇلىدۇ. مەسىلەن:

إضرب، لا تضرب.

«اضرب» بۇيرۇق پېئىل، «لا تضرب» توسۇش پېئىلى

بولغانلىقى ئۈچۈن ساكىن ئوقۇلغان.

قوشۇمچە مەسال: وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا قَوْلَهُ تَعَالَى فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا

تَحْتِثْ.

23. ئىسمىدىن ئىلگىرى كەلگەن پېئىل. پېئىل

ئىسمىدىن ئىلگىرى كەلسە يەككە كەلتۈرۈلىدۇ. المثنى قىلىنمايدۇ،

جەمئىي قىلىنمايدۇ. فعل ئىسمىدىن كېيىن كەلسە المثنى مۇ

كەلتۈرۈلىدۇ. جەمئىمۇ كەلتۈرۈلىدۇ. مەسىلەن: قام أخواك

ثم قعدا.

«قام» ئىسمىدىن بۇرۇن كەلگەن پېئىل بولغاچقا يەككە كەلتۈرۈلگەن. «قعدا» بولسا ئىسمىدىن كېيىن كەلگەنلىكى ئۈچۈن المثنى كەلتۈرۈلگەن. جاء قومك فدخلوا عليه دېگەن جۈملىدە «جاء» نىڭ يەككە ھالەتتە كېلىشى ئىسمىدىن ئىلگىرى كەلگەنلىكى؛ «دخلوا» نىڭ كۆپلۈك بولۇپ كېلىشى ئىسمىدىن كېيىن كەلگەنلىكى سەۋەبلىكتۇر.

قوشۇمچە مىسال: قوله تعالى وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ.
24. المصدر (سۆز نومۇرى). المصدر داۋاملىق نصب ئوقۇلىدۇ.

مەسىلەن: ضربت ضربا.

«ضربا» المصدر بولغانلىقى ئۈچۈن نصب ئوقۇلغان.

قوشۇمچە مىسال: قوله تعالى فَضْرَبَ الرَّقَابِ
شۇنىڭدەك ھالەتمۇ دائىم نصب ئوقۇلىدۇ. مەسىلەن: جاءني

زيد راجبا.

«راجبا» ھالەت بولغانلىقتىن نصب ئوقۇلغان.

قوشۇمچە مىسال: قوله تعالى يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا.

25. الفعل المضارع نى ساكىن قىلىدىغان ھەرىلەر. بۇ

ھەرىلەر: لَمْ، لَمَّا، أَوْلَمَ، أَوْلَمَّا، أَفَلَمَ، أَفَلَمَّا ۋە لَأَمْ، الْأَمْرُ الْغَائِبِ

(ئۈچىنچى شەخسكە قارىتىلغان ئەمرنىڭ لامى) ۋە لَاءُ

النهي قاتارلىقلار كېلىدىغان زامان پېئىلىنى ساكىن قىلىدۇ.

مەسىلەن: لم يفعل.

قوشۇمچە مىسال: قوله تعالى الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا.

باشقا ھەرىلەرمۇ يۇقىرىقى مىسالغا ئوخشاش.

26. حروف الشرط (شەرت ھەرىلىرى).

شەرت ھەرىلىرى بولسا: إِنْ، مَنْ، مَا، مَهْمَا، أَمَا، أَلَمْ، أَيْنَ، أَيَّتَمَا،

أَيُّ، أَيَّمَا، مَتَى، حَيْثُ، حَيْثُمَا، كَيْفَ، كَيْفَمَا، إِذْمَا، إِذَا مَا دس ئىبارەت.

بۇ ھەرپلەر الفعل المضارع نى ساكىن قىلىدۇ. ئەگەر ئۇ پېئىلىنىڭ جاۋابى «فاء» دىن باشقا ھەرپلەر بىلەن بولسا ئۇنىڭ جاۋابى ساكىن بولىدۇ. مەسىلەن: **إِنْ تَكْرَمْنِي أَكْرَمَكَ.**

«تكرم» شەرت ھەرىپىنىڭ تەسىرى بىلەن ساكىن ئوقۇلغان: «أكرم» شەرتنىڭ جاۋابى بولغانلىقى ھەم ئۇنىڭدىن ئىلگىرى «فاء» بولمىغانلىقتىن ساكىن ئوقۇلغان.

قوله تعالى «إِنْ تَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعَفْهُ لَكُمْ» دە ساكىنلىقنىڭ بەلگىسى نۇنىنىڭ چۈشۈپ قالغانلىقىدۇر. ئەگەر ئۇنىڭ جاۋابىغا «فاء» كىرسە ئۇنىڭ جاۋابى رفاع بولىدۇ. مەسىلەن: **إِنْ تَكْرَمْنِي فَأَكْرَمَكَ.**

بۇنىڭدىكى «أكرم» نى شەرتنىڭ جاۋابى «فاء» بىلەن كەلگەنلىكى ئۈچۈن پىچ ئوقۇلغان.

قوشۇمچە مىسال: قوله تعالى وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ مِنْهُ.

27. فعل نى نصب ئوقۇتىدىغان ھەرپلەر: الفعل المضارع نى نصب ئوقۇتقۇچى ھەرپلەر: **أَنْ، لَنْ، حَتَّى، إِذَنْ، كَيْ، لَأَمْ كَيْ، كَيْلَا، لَأَمْ الْجَحْد** قاتارلىقلاردىن ئىبارەت. بۇلار الفعل المضارع نى نصب ئوقۇتىدۇ. مەسىلەن: «أحببت أن تفعل غدا». بۇنىڭدىكى «تفعل» نصب ئوقۇلغان.

قوله تعالى «أَفَتَطْمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ؟» دە نصب لىكىنىڭ بەلگىسى نۇنىنىڭ چۈشۈپ قالغانلىقىدۇر. «أَنْ» تۈردىكى باشقا ھەرپلەرمۇ شۇنىڭغا ئوخشاش.

28. الجوابات (جاۋابلار).

جاۋابلار يەتتە تۈرلۈك بولىدۇ: **الأمر (بۇيرۇق)**، **نهي (توسۇش)**، **الدعاء (تەلەك)**، **إستفهام (سوئال)**، **الجد (ئىنكار)**، **التمنى (ئارزۇ)**، **العرض (تەكلىپ)** لەرنىڭ جاۋابى فاء بىلەن نصب ئوقۇلىدۇ. فاء

بولمىغاندا ساكىن ئوقۇلىدۇ.

أمر نىڭ مىسالى: زىرى فاكىرمك.

بۇنىڭدىكى «أكىرم» «فاء» بىلەن بۇيرۇقنىڭ جاۋابى بولغانلىقى ئۈچۈن نصب ئوقۇلغان.

قوشۇمچە مىسال: قوله تعالى وَقُلْ اَعْمَلُوا فَيَسِّرَ اللهُ اَعْمَالَكُمْ.

ھى نىڭ مىسالى: لا تشتمنى فاشتمك.

بۇنىڭدىكى «أشتم» «ھى» نىڭ فاء لىق جاۋابى بولغانلىقى ئۈچۈن نصب ئوقۇلغان.

قوشۇمچە مىسال: قوله تعالى لا تفتروا على الله كذباً فيسحتكم

بعذاب.

«فيسحتكم» ھى نىڭ جاۋابى بولغانلىقى ئۈچۈن نصب ئوقۇلغان.

دۇئا نىڭ مىسالى: أبقاك الله فتتفع بك.

بۇنىڭدىكى «تتفع» بولسا فاء بىلەن كەلگەن تىلەكنىڭ جاۋابى بولغانلىقى ئۈچۈن نصب ئوقۇلغان.

قوله تعالى «رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَيَّ أَمْوَالَهُمْ وَاشْدُدْ عَلَيَّ قُلُوبَهُمْ فَلَا يُؤْمِنُوا» دە نصب نىڭ بەلگىسى نۇننىڭ چۈشۈپ قالغانلىقىدۇر.

إستفهام (سوئال ھەرىپى) نىڭ مىسالى: هل عندك ماء فأشربه.

بۇنىڭدىكى «أشرب» فاء لىق سوئالنىڭ جاۋابى بولغانلىقى ئۈچۈن نصب ئوقۇلغان.

قوله تعالى «هَلْ عِنْدَكُمْ مِّنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا» دېگەن جۈملىسىدە

نصب نىڭ بەلگىسى نۇننىڭ چۈشۈپ قالغانلىقىدۇر.

جحد (ئىنكار) نىڭ مىسالى: ما أنت بعالم فتتعلم منك.

بۇنىڭدىكى «تتعلم» نى جحد نىڭ جاۋابى ھەمدە «فاء»

كىرگەنلىكى ئۈچۈن نصب ئوقۇلغان.

قوشۇمچە مىسال: قوله تعالى مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ.

تىنى (ئارزۇ) نىڭ مىسالى: لىتىڭ غىندىنا فىنفرح بك.

بۇنىڭدىكى «نفرح» نى ئارزۇنىڭ جاۋابى بولۇپ فاء

كىرگەنلىكى ئۈچۈن نصب ئوقۇلغان.

قوشۇمچە مىسال: قوله تعالى لَوْ لَا آخِرَتِنِي إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ

فَأَصْدَقَ.

العرض (تەكلىپ) نىڭ مىسالى: أَلَا تَنْزِلُ بِنَا فَنَحْسَنَ إِلَيْكَ.

بۇنىڭدىكى «نَحْسَنَ» نى فاء بىلەن كەلگەن تەكلىپنىڭ

جاۋابى بولغانلىقى ئۈچۈن نصب ئوقۇلغان.

ئەگەر بۇ جاۋابلاردىن فاء ئېلىۋېتىلسە «جحد» تىن باشقا

ھەممىسى ساكىن ئوقۇلىدۇ. مەسىلەن: زَرِنِي أَكْرَمَكَ.

بۇنىڭدىكى «أَكْرَمَ» نى فاء بىلەن كەلمىگەن ئەمىرنىڭ

جاۋابى بولغانلىقى ئۈچۈن ساكىن ئوقۇلغان.

قوله تعالى «قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّيَ عَلَيْكُمْ» دىكى «أَتْلُ»

دىكى «وَأُتْلُ» نىڭ چۈشۈپ قالغانلىقى ساكىنلىقنىڭ بەلگىسىدۇر.

باشقىلارمۇ مۇشۇلارغا ئوخشاش بولىدۇ.

29. ئىسىمنىڭ اعراب تىكى ئەگەشكۈچىلىرى. اعراب تا

ئىسىمغا ئەگىشىدىغان نەرسە تۆت بولۇپ، ئۇلار: الصفة (سۈپەت)،

التوكيد (كۈچلەندۈرگۈچى)، العطف (باغلىغۇچى)، البدل

(ئىزاھلىغۇچى)دىن ئىبارەت.

ئەگەر بىرىنچى ئىسىم رافع بولسا، ئۇنىڭ ئەگەشكۈچىلىرىمۇ

رفع بولىدۇ. نصب بولسا ئەگەشكۈچىلىرىمۇ نصب بولىدۇ. جر

بولسا، ئۇلارمۇ جر بولىدۇ.

سۈپەتنىڭ مىسالى: جاءني زيد العاقل.

بۇنىڭدىكى «العاقل» «زيد» نىڭ سۈپىتى بولغانلىقى ئۈچۈن
رفع ئوقۇلغان. مەسىلەن: رأيت زيدا العاقل.

قوشۇمچە مىسال: قوله تعالى «إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ»
تونۇش (معرفة) ئىسىملار تونۇش ئىسىملار بىلەن ناتونۇش
ئىسىملار (نكرة) ناتونۇش ئىسىملار بىلەن سۈپەتلىنىدۇ.
مەسىلەن: جاءني زيد العاقل، مررت برجل عاقل.

قوشۇمچە مىسال: قوله تعالى بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَ قَوْلَهُ
تعالى وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

التوكيد نىڭ مىسالى: جاءني زيد، نفسه، عينه.

بۇنىڭدىكى «نفس، عين» «زيد» نىڭ تەكىتى بولغانلىقى
ئۈچۈن رفع لىك ئوقۇلغان. قوشۇمچە مىسال: رأيت زيدا نفسه
وعينه، مررت بزید نفسه وعينه.

تەكىتنىڭ ھەرپلىرى تۆت بولۇپ، ئۇلار: النفس، العين، كل،
اجمع دىن ئىبارەت. مەسىلەن:

جاء في القوم أنفسهم وأعينهم وكلهم وأجمعون.

يُقرَّبون القوم «القوم» نىڭ تەكىتى بولغانلىقى ئۈچۈن رفع
ئوقۇلغان. قوشۇمچە مىسال: قوله تعالى فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ
أَجْمَعُونَ.

العطف (باغلىغۇچى) نىڭ مىسالى: جاءني زيد وعمرو
رأيت زيدا وعمرو مررت بزید وعمرو.

قوشۇمچە مىسال: وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ
وَإِسْمَاعِيلَ.

العطف ھەرپلىرى 11 بولۇپ، ئۇلار: الواو، الفاء، ثم، أو، أم،
أما، لا، بل، حتى، يەتتىنچى ئوقۇلغان لىكىن، ئىس دىن ئىبارەت. بۇ
ھەرپلەر ئارقىسىدىكى ئىسىم بىلەن ئالدىدىكى ئىسىمنى ئۆز ئارا

باغلايدۇ.

الواو نىڭ مسالى: جاءنى زيد و بكر. قوشۇمچە مسال: قوله تعالى إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ، قوله تعالى وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا. باشقا ھەرپلەرمۇ يۇقىرىقىغا ئوخشاش بولىدۇ. البدال نىڭ مسالى: جاءنى زيد أخوك. بۇنىڭدىكى «أخو» «زيد» دىن بەدەل بولغانلىقى ئۈچۈن رفع ئوقۇلغان.

مساللار: رأيت زيدا أخاك. مررت بزید أخيك. قوله تعالى «إهدنا الصراط المستقيم صراط الذين أنعمت عليهم» دە ئىككىنچى «صراط» بىرىنچى «صراط» دىن بەدەل بولغانلىقى ئۈچۈن نصب ئوقۇلغان.

30. العرفة (تونۇش ئىسىم) والنكرة (ناتونۇش ئىسىم) نى تونۇش. المعرفة بەش تۈرلۈك بولىدۇ:

- 1) العلم (خاس ئىسىم). مەسلەن: زيد، عمرو.
- 2) ئەلىق، لامغا كىرگەن ئىسىم. مەسلەن: الرجل، الغلام.
- 3) الموصول (نەسپىي ئالماش ئىسىم) مەسلەن: الذى، التى.
- 4) إسم الإشارة (كۆرسىتىش ئىسمى) ھذا، ذلك.
- 5) الضمير مەسلەن: أنا، أنت.

يۇقىرىقى تۆتىننىڭ بىرىسىگە مضاف (قوشۇلغان) بولغان ئىسىملارمۇ يۇقىرىقىلارغا ئوخشاش. مەسلەن: دار زيد، ثوب الرجل، ثوبى، ثوبه، ثوبك، غلامك، غلام من قام عندك، فرس هذا الرجل.

النكرة دېگەننىمىز، رجل، امرأة دېگەنگە ئوخشاش پۈتكۈل ناتونۇش شەيئىلەرگە ئوخشاشلا ئىشلىتىدىغان ئىسىمدۇر.

31. مذکر (ئەر جنس) ۋە مونت (ئايال شەخس) نى

تونۇش.

سەمگىزدە بولسۇنكى، مۇنىت ئىسىمنىڭ ئۈچ خىل بەلگىسى بولىدۇ. ئۇلار: تۆتىنچى ئورۇندا كەلگەن سوزۇلما ئەلىق، مەسىلەن: الحمراء، الصفراء.

قىسقا ئەلىق. مەسىلەن: الحبلې، الذكرى.

توختىغاندا «هە» ئوقۇلىدىغان «تە» مەسىلەن: الرحمة، البركة.

شۇنىڭدەك قانداق ئىسىم بولۇشتىن قەتئىينەزەر ئۇنىڭدا بۇ بەلگىلەردىن بىرەرسى بولىدىكەن، ئۇ ئىسىم مۇنىت لفظ بولىدۇ.

مەسىلەن: أعجبتى الحمراء والصفراء ونفعتى الذكرى والبشرى ونزلت الرحمة والبركة.

جۈپ ئەزالارنىڭ ھەممىسى مۇنىت بولىدۇ. مەسىلەن: اليسدين (ئىككى قول)، الرجلين (ئىككى پۇت)، العينين (ئىككى كۆز)، الأذنين (ئىككى قۇلاق)، الخدين (ئىككى مەڭزى)، الحاجيين (ئىككى قاش).

كۆپلۈك ئىسىملاردىن جمع السلامة دىن باشقا ھەممىسى مۇنىت بولىدۇ. يۇقىرىقى بەلگىلەردىن خالىي كەلگەن ئىسىم، يادلىۋېلىنىدىغان قىياس قىلىنمايدىغان بىر قانچە ئىسىملاردىن باشقىلار مۇزەككەردۇر.

قىياس قىلىنمايدىغان ئىسىملار تۆۋەندىكىلەردىن ئىبارەت:

السماء، الأرض، الشمس، النار، النعل، الريح، الحمر، الحرب، العقرب، القوس، نفس، الدلو، البئر.

32. النداء (چاقىرىق ھەرىپى) ئۈچ تۈرلۈك بولىدۇ: يەككە

معرفة، مضاف، نكرة موصوف (سۈپەتلەنگەن نەكس) بولىدۇ. يەككە

معرفة تەنۋىنسىز پىچ ئوقۇلىدۇ. مەسلەن: يا زيد.
 بۇنىڭدىكى «زيد» چاقىرىلغۇچى يەككە معرفة بولغانلىقى
 ئۈچۈن رفع ئوقۇلغان.

قوشۇمچە مسال: «يَا نُوحُ اهْبِطْ، يَا نُوحُ، يَا نُوحُ».
 ئەگەر يەككە نەكىر ئارقىلىق بىر كىشىنىڭ ئۆزىلا كۆزدە
 تۇتۇلسا، ئۇ رفع ئوقۇلىدۇ. مەسلەن: يا رجل.

قوشۇمچە مسال: قوله تعالى يَا جِبَالُ أوبي مَعَهُ.
 نداء ھەرپلىرى بەش بولۇپ، ئۇلار: يَا، أَيَا، هَيَا، أَيُّ، الهمزة.
 الرجل، المرأة لاردەك ئەلىق، لام بار ھەر قانداق ئىسىم
 قاتارلىقلار چوقۇم «يَا أَيُّهَا» ياكى «يَا أَيَّتُهَا» بىلەن چاقىرىلىدۇ.
 مەسلەن: يا أيها الرجل، يا أيتها المرأة.

قوشۇمچە مسال: قوله تعالى يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ.
 يا الله دېيىش توغرا: لېكىن يا أيها الله دېيىش توغرا
 بولمايدۇ. چۈنكى «أيها» تەنبىھ ۋە كۆپلۈك ئۈچۈن قوللىنىلىدۇ.
 ئاللا كۆپ بولۇش ۋە تەنبىھتىن پاكىتۇر.

المضاف تەنۋىنسىز نصب ئوقۇلىدۇ. مەسلەن: يا عبد الله.
 بۇنىڭدىكى «عبد» منادى مضاف بولغانلىقى ئۈچۈن نصب
 ئوقۇلغان. قوشۇمچە مسال: قوله تعالى يَا أَهْلَ الْكِتَابِ.

شۇنىڭدەك سۈپەتلەنگەن نەكىر داۋاملىق نصب ئوقۇلىدۇ. ئۇ
 پەقەت تەنۋىنلىك نصب ئوقۇلىدۇ. مەسلەن: يا رجلا صالحا.

بۇنىڭدىكى «رجلا» المنادى بولۇپ، سۈپەتلەنگەن نەكىر
 بولغانلىقى ئۈچۈن تەنۋىنلىك نصب ئوقۇلغان. «صالحا» «رجلا»
 نىڭ سۈپىتى بولغانلىقى ئۈچۈن نصب ئوقۇلغان.

قوشۇمچە مسال: قوله تعالى يَا حَسْرَةَ عَلِيَّ الْعَبَادِ.
 ئەگە يەككە معرفة سۈپەتلەنسە، ئۇنىڭ سۈپىتىنى رفع ياكى

نصب ئوقۇلسا بولىدۇ. مەسلەن: يا زيد العاقل يا زيد العاقل.
 المنادى نى مضاف بىلەن سۈپەتلەنگەندە پەقەت ئۇنىڭ
 سۈپىتى نصب ئوقۇلىدۇ. مەسلەن: يا زيد صاحب الفرس.
 ئەگەر مضاف سۈپەتلەنسە ياكى سۈپەتلەنگەن نەكىر ئىسىم
 سۈپەتلەنسە، پەقەت ئىككىسىنىلا نصب قىلىش كېرەك:
 مەسلەن:

يا عبد الله العاقل، يا رجلا صالحا عاقلا.

33. الترخيم (قىسقارتىش). الترخيم پەقەت «نداء» تا كېلىدۇ.
 ئەگەر بىر ئىسىمنى قىسقارتىشقا توغرا كەلسە ئىسىمنىڭ
 ئاخىرىنى تاشلاش، تاشلانغان ھەرىپنىڭ ئالدىدىكى ھەرىپنى ئۆز
 ھەرىكىتىگە ئاساسەن قالدۇرۇپ قويۇشقا بولىدۇ. «جعفر» دە يا
 جعفر، «محمد» دە يا محمد دېيىلىدۇ.

«عامر» دا يا عام دېيىلىدۇ. يېنىكلەتكەندىن كېيىنكى
 ئىسىمنى رفع ئوقۇشقىمۇ بولىدۇ. مەسلەن: يا جعفر، يا محمد، يا
 عام.

قوشۇمچە مسال: قوله تعالى وَكَادُوا يَا مَال.

بەزى قىرائەتلەردە «ل» دىكى پىچ بىللە كېلىدۇ.

ئەگەر ئىسىمنىڭ ئاخىرىدىن سانغاندا ئىككىنچى ھەرپ
 ساكىنلىق ئەلىقى بولۇپ، ئالدى زەۋەر بولسا ياكى ساكىنلىق
 «ۋاۋ» بولسا، ئۇنىڭ ئالدى پىچ بولسا ياكى ساكىنلىق «ياء»
 بولۇپ ئۇنىڭ ئالدى زىر بولسا ئىسىمنىڭ ئاخىرىدىكى ھەرپ
 بىلەن ئۇنى قالدۇرۇپ قويۇشقا ۋە قالدۇرۇپ قويۇلغان ھەرىپنىڭ
 ئالدىنى ئۆز ھەرىكىتى بويىچە ساقلاپ قېلىشقا بولىدۇ.
 مەسلەن: «عباس» دا ياعب «عنتريس» دا يا عنتر، «منصور» دا
 يا منص.

تاشلانغاندىن كېيىن پەقەت ئىككى ھەرپلا بولسا، ئەلىق،
 واو، ياء تاشلانمايدۇ. مەسىلەن: «عمار» دا ياعما، «ئود» دە يا
 ئو، «سعيد» ياسى قاتارلىقلار.

ئەگەر ئىسىم ئۈچ ھەرپلىك بولۇپ، ئۇنىڭ ئوتتۇرىسى ساكىن
 بولسا، مەسىلەن: يازىد، ياعمر دېگەنگە ئوخشاش بولسا
 قىسقارتىلمايدۇ. ئەگەر ئوتتۇرىسى ھەرىكەتلىك بولسا ئۇمۇ
 قىسقارتىلمايدۇ. ئاخىرىدا پەقەت «مۇنث» نىڭ «تاء» سى
 بولسىلا قىسقارتىلىدۇ. مەسىلەن: «ئبة» دە يائب، «عزة» دا ياعز.

34. الندبة (چاقىرش). كىشى ئىسمىنى چاقىرغاندا
 ئاخىرىغا ئەلىق قوشۇپ قويۇلىدۇ. مەسىلەن: يازىدا رحىك الله.
 ئىسىمدا توختىغاندا، ئەلىقتىن كېيىن ھاء قوشۇپ قويۇلىدۇ.
 مەسىلەن: يازىدا. ئۇنى وازىدا دەپ ئىشكىمۇ بولىدۇ.

35. نعم (ئەجەب ياخشى) بىس (ئەجەب يامان) ئۇ ئىككىسى
 ئەلىق، لام كىرگەن ئىسىملارنى رفع قىلىدۇ ۋە ئەلىق، لام
 كىرگەن ئىسىملارغا مضاف بولغان ئىسىمنى رفع قىلىدۇ. ئەگەر
 ئۇ ئىسىمدىن ئەلىق، لام چۈشۈپ قالسا، ئۇ ئىسىمنى نصب
 قىلىدۇ، ئۇنىڭ خەۋىرىنى رفع قىلىدۇ. مەسىلەن: نعم الرجل زيد.
 «الرجل» «نعم» نىڭ ئىسمى بولغانلىقى ئۈچۈن رفع
 ئوقۇلغان. «زيد» نىڭ خەۋىرى بولغانلىقى ئۈچۈن رفع
 ئوقۇلغان.

نعم غلام الرجل زيد، بىس غلام الرجل عمرو، بىس الرجل
 عمرو لارمۇ يۇقىرىقىلارغا ئوخشاشتۇر. قوشۇمچە مىسال: قوله تعالى
 بىس الاسم الفسوق بعد الإيمان، قوله تعالى ونعم أجر العاملين
 ئىسىم ئەلىق، لامسىز گەلسە، نعم رجلا زيد دەپ ئىشكىدۇ.
 «رجلا» «نعم» نىڭ نەكىر ئىسمى بولغانلىقى ئۈچۈن نصب

ئوقۇلغان. «زىد» بولسا «نعم» نىڭ خەۋىرى بولغانلىقى ئۈچۈن
 نىسب ئوقۇلغان.

«بىس راجلا عمرو» دېگەن جۈملىدە «رجلا» «بىس» نىڭ
 نەكىر ئىسمى بولغانلىقى ئۈچۈن نىسب ئوقۇلغان. «عمرو»
 «بىس» نىڭ خەۋىرى بولغانلىقى ئۈچۈن رفع ئوقۇلغان.

«جىذا» بولسا «نعم» گە ئوخشاش. «ساء» بولسا «بىس» گە
 ئوخشاش. مەسىلەن: جىذا راجلا زىد.

بۇنىڭدىكى «راجلا» «جىذا» نىڭ ئىسمى بولغانلىقى ئۈچۈن
 نىسب، «زىد» «جىذا» نىڭ خەۋىرى بولغانلىقى ئۈچۈن رفع
 ئوقۇلغان. مەسىلەن: جىذا الرجل عمرو.

قوشۇمچە مىسال: قوله تعالى سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا.

36. ما هيرى. ئەرەب تىلىدىكى «ما» توققۇز خىل مەنىدە

بولۇپ، ئۇلار:

(1) بولۇشىسىز، مەسىلەن: قوله تعالى مَا أَرِيدُ مِنْهُمْ مِّن رِّزْقٍ وَمَا

أَرِيدُ أَنْ يُطْعَمُوا

(2) ئىنكار، مەسىلەن: قوله تعالى وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ

(3) خەۋەردىكى بولۇشلۇق «ما». مەسىلەن:

قوله تعالى لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ

(4) سوئال، مەسىلەن: قوله تعالى مَا سَأَلَكُمْ فِي سَفَرٍ؟

(5) شەرت، مەسىلەن: قوله تعالى وَمَا تَقَدَّمُوا لَأَنْفُسِكُمْ مِّنْ خَيْرٍ

تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ

(6) ۋاقىت توختىتىش، مەسىلەن:

قوله تعالى مَا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ

(7) تەئەججۈپنى ئىپادىلەيدىغان «ما»، مەسىلەن:

قوله تعالى فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ!

- (8) سۇپەت، مەسىلەن: قوله تعالى جُنْدٌ مَا هُنَالِكَ.
- (9) مصدر مەسىلەن: قوله تعالى بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّيَ أَيِ بَغْفَرَانِ رَبِّي.
37. ما النافية (يوقاتقۇچى ما).
- بولۇشسىز ئىسمىنىڭ «ما» سى ئىسمىنى رفع، خەۋرىنى نصب قىلىدۇ. مەسىلەن: مازيد قائما دىكى «زيد» «ما» نىڭ ئىسمى بولغانلىقى ئۈچۈن رفع، «قائم» خەۋىرى بولغانلىقى ئۈچۈن نصب ئوقۇلغان، مەسىلەن: قوله تعالى مَا هَذَا بَشَرًا. ئەگەر «ما» نىڭ خەۋىرى ئىسمىدىن بۇرۇن كەلسە ياكى خەۋىرىنىڭ ئالدىدا «إلا» كىرگۈزۈلسە ئۇنى رفع قىلىدۇ. مەسىلەن: ما قائم زيد ياكى مازيد إلا قائم. قوشۇمچە مسال: قوله تعالى وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ. ئۇنىڭ خەۋىرىگە «باء» نى كىرگۈزۈش بىلەن زىر ئوقۇلىشىمۇ بولىدۇ. مەسىلەن: مازيد بقائم. قوشۇمچە مسال: قوله تعالى وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ بۇ ھىجازلىقلارنىڭ شېۋىسى، بەنۇتەيمىم بولسا ھەرقانداق ئەھۋالدا خەۋىرىنى رفع قىلىدۇ. مەسىلەن: مازيد قائم. ئۇلار (بەنۇتەيمم) ماقائم زيد دەيدۇ. قۇرئان پەقەت ھىجازلىقلارنىڭ شېۋىسىدە نازىل بولغان.
38. لاء النافية للجنس (تەلتۆكۈس ئىنكار قىلغۇچى «لا»).
- نكرة ئىسمىنى بولۇشسىز «لا» بىلەن بولۇشىنىزنى قىلماقچى بولغاندا، ئۇنى تەنۋىنسىز نصب قىلىش كېرەك. مەسىلەن: لارجل فى الدار.
- «رجل» بولسا «لا» نىڭ سەۋەبىدىن نصب ئوقۇلغان. قوشۇمچە مسال: قوله تعالى «لَأَرْيَبَ فِيهِ».
- ئەگەر «لا» نى تەكرار كەلتۈرگەندە ھەر خىل ئوقۇشقا بولىدۇ:

1) ھەر ئىككىلىسىنى تەنۋىنسىز نىسب قىلىش. مەسىلەن: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ قوشۇمچە مەسال: قَوْلَهُ تَعَالَى فَلَا رَفْتَّ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جَدَالَ 2) ھەر ئىككىلىسىنى تەنۋىنلىك رفع قىلىش. مەسىلەن: لا حول ولا قوة.

قوشۇمچە مەسال: قَوْلَهُ تَعَالَى لَا يَبِيعُ فِيهِ وَلَا خَلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ 3) بىرىنچىسىنى تەنۋىن بىلەن بىچ، يەنە بىرىنچىسىنى تەنۋىن قىلىش. مەسىلەن: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ.

4) بىرىنچىسىنى تەنۋىنسىز رفع، يەنە بىرىنچىسىنى نىسب بىلەن بىچ قىلىش. مەسىلەن، قَوْلَهُ تَعَالَى لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ.

5) بىرىنچىسىنى تەنۋىنسىز نىسب، يەنە بىرىنچىسىنى تەنۋىن بىلەن نىسب قىلىش. مەسىلەن: قَوْلَهُ تَعَالَى لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ.

ئەگەر «لا» بىلەن «نەفى» ئىسمىنىڭ ئارىسىنى بىر نەرسە بىلەن ئايرىشقا توغرا كەلسە، ئۇنى چوقۇم رفع قىلىش ۋە «لا» نى تەكرارلاش كېرەك. مەسىلەن: لا فى الدار رجل ولا امرأة.

قوشۇمچە مەسال: قَوْلَهُ تَعَالَى لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ 39. كَمُ (قانچە؟) «كَمُ» ئىككى تۈرلۈك بولىدۇ. بىرى،

إستفهام، يەنە بىرى خەۋەر خاراكتېرىدىكى «كَمُ» دىن ئىبارەت.

ئەگەر إستفهام بولسا ئىسمىنى تىمىز (پەرقلەندۈرۈش) گە ئاساسەن نىسب ئوقۇلىدۇ.

مەسىلەن: كَمُ دَرَاهِمًا مَالِكُ.

«الدرهم» «التميز» گە ئاساسەن نىسب ئوقۇلغان. نىسب ئوقۇلغان ئىسىم تاشلىۋېتىشكىمۇ بولىدۇ. مەسىلەن: كَمُ مَالِكُ.

ئەگەر «كَمُ» خەۋەر خاراكتېرلىك بولسا مۇضاف دەپ قاراپ ئىسمىنى زىر ئوقۇلىدۇ. مەسىلەن، كَمُ رَجُلٌ لَقِيْتَهُ.

مضاف بولغانلىق ئۈچۈن «رجل» زىر ئوقۇلغان. «كم» نىڭ ئىسمى خەۋەر خاراكتېرلىك بولغاندا سوئال خاراكتېرلىك بولغاندىكىدەك نصب قىلىپ ئوقۇسىمۇ بولىدۇ. مەسىلەن: كم رجلا لقيته.

ئۇنىڭغا «من» نى كىرگۈزۈشكەمۇ بولىدۇ. مەسىلەن: كم من رجل لقيته.

قوشۇمچە مىسال: قوله تعالى كم من فئة قليلة غلبت فئة كثيرة و قوله تعالى وكم من قرية أهلكناها.

ئەگەر «كم» بىلەن ئىسىمنىڭ ئارىسىنى بىر نەرسە بىلەن ئايرىغاندا ئۇنى چوقۇم نصب قىلىش كېرەك. مەسىلەن: كم فى الدار رجلا لقيته.

«كأى» مۇ «كم» بىلەن ئوخشاشتۇر. ئۇ «من» دىن خالىي ئىشلىتىلمەيدۇ. مەسىلەن: كآين من رجل لقيته.

قوشۇمچە مىسال: قوله تعالى وكآين من قرية عتت عن أمر ربها. 40. مذ، منذ (... دىن باشلاش) لار ئوتۇپ كەتكەن ۋاقىت مەنىسى بار ئىسىمنى رەف قىلىدۇ. ھازىرقى تۇرۇۋاتقان ۋاقىت مەنىسى بار ئىسمى زىر قىلىدۇ. مەسىلەن: مارأيتە منذ يوم الجمعة.

بۇ جۈملىدە «يوم» رەف ئوقۇلغان.

«منذ هذا اليوم» دېگەن جۈملىدە «يوم» زىر ئوقۇلغان. «مذ» مۇشۇنىڭغا ئوخشاش بولىدۇ. «منذ» زىرلىقتا كۆپرەك، «مذ» رەف لىكتە كۆپرەك كېلىدۇ.

41. حروف القسم (قەسەم ھەرپلىرى) الباء، الواو، التاء دىن ئىبارەت. بۇ ھەرپلەر قەسەم قىلىنغۇچىنى زىر قىلىدۇ. مەسىلەن: بالله لأفعلن كذا.

قەسەمنىڭ «الباء» سى بىلەن «الله» زىر ئوقۇلغان. قوشۇمچە
مسال: والله وتالله لأفعلن كذا.

«باء» پەقەت ئاشكارا بولسۇن ياكى مەخپىي بولسۇن قەسەم
قىلىنغۇچىغىلا كىرىدۇ. يەنى بالله و به لأفعلن كذا.

ئەمما «واو» پەقەت ئاشكارا ئىسمىغىلا كىرىدۇ. يەنى: والله
لأفعلن كذا.

دەپ كەلتۈرۈش توغرا بولمايدۇ.

قوشۇمچە مسال: قوله تعالى وَالشَّمْسُ وَضُحَاهَا.

ئەمما «تاء» بولسا ئۇ پەقەت «الله» نىڭ ئىسمىغىلا كىرىدۇ.

يەنى، تالله لأفعلن كذا.

تالرحمن ياكى تالرحيم دەپ كەلتۈرۈش توغرا بولمايدۇ.

قوشۇمچە مسال: قوله تعالى وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ.

قەسەمنىڭ ھەرىپىنى تاشلىۋېتىپ، قەسەم بولغان ئىسمىنى

نصب قىلىپ الله لأفعلن كذا دەپ، زىر قىلىشمۇ توغرا بولىدۇ.

يەنى: الله لأفعلن كذا.

قەسەمگە تۆۋەندىكى تۆت نەرسىنىڭ بىرسى جاۋاب بولۇپ

كېلىدۇ. يەنى ل، إن، ما، لا دىن ئىبارەت.

«ل» بىلەن «إن» بولۇشلۇق جۈملىلەردە كېلىدۇ. يەنى والله

إن زيدا لقاتم، والله لأفعلن كذا.

قوشۇمچە مسال: قوله تعالى إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّى . قوله تعالى تَاللَّهِ

لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ.

ئەمما «لا» بىلەن «ما» بولۇشىز بولۇپ كېلىدۇ.

مەسىلەن: والله ما فعلت كذا، والله لا أفعل كذا.

قوشۇمچە مسال: قوله تعالى وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ

وَمَا غَوَى .

«ما» بىلەن «لا» نىڭ ئوتتۇرىسىدىكى پەرق شۇكى، «لا» پەقەت كەلگۈسى زامان پېئىلىغىلا كىرىدۇ. «ما» ئۆتكەن زامان پېئىلىغا كىرىدۇ ۋە بەزىدە «لا» ئۆتكەن زامان پېئىلىغىمۇ كىرىدۇ. شۇنداقلا بەزى ھاللاردا «ما» كېلىدىغان زامان پېئىلىغىمۇ كىرىپ قالىدۇ. مەسىلەن: قوله تعالى فلا صدق ولا صلى، قوله تعالى ما أرىكم إلا ما أرى وما أهديكم إلا سبيل الرشاد.

42. حتى (غىچە، قىچە) بولسا ئىسمىنى زىر قىلىدۇ ۋە الفعل المضارع نى نصب قىلىدۇ. مەسىلەن: ضربت القوم حتى زيد.

«زيد» «حتى» نىڭ تەسىرى بىلەن زىر ئوقۇلغان.

قوشۇمچە مسال: قوله تعالى هي حتى مطلع الفجر
 الفعل المضارع نىڭ مىسالى: أزرع حتى تكرمي.

«تكريم» «حتى» نىڭ تەسىرى بىلەن نصب ئوقۇلغان.

قوشۇمچە مسال: قوله تعالى حتى يسمع كلام الله.

ئەگەر ئۇنى الفعل المضارع غا قويۇپ ۋە ئۇنىڭ بىلەن الفعل الماضى ئىرادە قىلىنسا ئۇ فعل نى بىچ ئوقۇش كېرەك. مەسىلەن: سرت إلى الدار حتى أدخلها.

ئۇنىڭ مەنىسى «دخلتها» دېگەن بولىدۇ. قوشۇمچە مسال: حتى يقول الرسول.

بەزى قىرائەتلەردە: «قال الرسول» دېگەن مەنىلەر بىلەنمۇ كېلىدۇ.

بەزىدە «حتى» ئىسىملاردا «عطف» نىڭ «واو» سى ئورنىدا بولىدۇ. مەسىلەن: جاء نى القوم حتى زيد.

«زيد» بولسا «القوم» غا «عطف» بولغانلىقى ئۈچۈن رفع ئوقۇلغان. ئۇنىڭ مەنىسى جاء نى القوم وزيد، رأيت القوم حتى زيدا، مررت بالقوم حتى زيد قاتارلىقلارمۇ يۇقىرىقىلارغا ئوخشاش.

43. «إِنَّ، أَنْ (چوقۇم، شەكسىز) ئەگەر سۆزنى «إِنَّ» بىلەن باشلىغاندا ياكى «قال» دىن كېيىن كەلتۈرگەندە ياكى قەسەمدىن كېيىن كەلتۈرۈلگەندە ئۇنى «إِنَّ» دەپ زىر ئوقۇش كېرەك. مەسىلەن: «إِنَّ زَيْدًا قَائِمٌ دېگەن جۈملىدە «إِنَّ» ئوقۇلۇشى سۆزنىڭ «إِنَّ» بىلەن باشلانغانلىقى ئۈچۈندۇر. قوشۇمچە مەسال: قوله تعالى إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ
إِنَّ زَيْدًا قَائِمٌ.

«إِنَّ» «قال» دىن كېيىن كەلگەنلىكى ئۈچۈن زىر ئوقۇلىدۇ. مەسىلەن: قوله تعالى قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ وَاللَّهُ إِنَّ زَيْدًا قَائِمٌ. قەسەمدىن كېيىن كەلگەنلىكى ئۈچۈن «إِنَّ» ئىشلىتىلىدۇ. مەسىلەن: قوله تعالى وَالْعَصْرُ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ. ئەگەر سۆزلەرنىڭ ئوتتۇرىسىدا كەلسە ياكى «عَلِمَ» دىن كېيىن كەلسە ياكى «ظَنَّ» دىن كېيىن كەلسە ياكى «شَهِدَتْ» دىن كېيىن كەلسە نىسب ئوقۇلىدۇ. مەسىلەن: بلغني أَنَّ زَيْدًا قَائِمٌ، علمت أَنَّ زَيْدًا قَائِمٌ.

قوشۇمچە مەسال: قوله تعالى وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ظَنَنْتَ أَنَّ عَمْرًا قَائِمٌ. قوله تعالى يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ. شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ.

يۇقىرىقىلاردىن باشقا «إِنَّ» نىڭ خەۋىرىگە «لام» كىرسە ئۇ چاغدا ئۇ زىر ئوقۇلىدۇ. مەسىلەن: علمت إِنَّ زَيْدًا لِقَائِمٌ. وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ

44. عسى (ئۈمىدكى) بولسا ئىسمىنى رفع قىلىدۇ. ئۇنىڭ خەۋىرى «أَنَّ» بىلەن كەلگەن كېلىدىغان زامان پېئىلى بىلەن بىرگە نىسب ئوقۇلىدۇ. مەسىلەن: عسى زيدٌ أَن يَفْعَلَ كَذَا. قوشۇمچە مەسال: قوله تعالى عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يَرْحَمَكُمْ.

«أن» نى ئېلىپ تاشلاشقىمۇ بولىدۇ. يەنى: عسى زيد يفعل كذا (بىچ بىلەن).

«كاد» مۇ شۇنىڭغا ئوخشاش. مەسلەن: كاد زيد يفعل كذا. قوشۇمچە مسال: قوله تعالى يَكَاذُ الْبَرِّقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ. ئۇنىڭغا «أن» نى قوشۇشقىمۇ بولىدۇ. مەسلەن: كاد زيد أن يفعل كذا.

«عسى» نىڭ خەۋىرىگە «ان» نىڭ كىرىشى تاشلىنىشىدىن ياخشى. «كاد» دە «ان» نىڭ تاشلىنىشى تۇرغىنىدىن ياخشىدۇر. 45. التعجب (ئەجەبلىنىش) ئوبيېكتى داۋاملىق نصب ئوقۇلىدۇ. مەسلەن: ما أحسن زيدا يەنى أَيُّ شَيْءٍ أَحْسَنَ زيدا دۇر.

«زيدا» ئەجەبلىنىلگۈچى بولغانلىقى ئۈچۈن نصب ئوقۇلغان. قوشۇمچە مسال: قوله تعالى فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ؟ تەئەججۈپنىڭ يەنە بىر خىل شەكلى بار. مەسلەن: أحسن بزید يەنى ما أحسن زيدا. ئۇنىڭ «لفظ» ئەمر. مەنىسى «تعجب» دۇر.

قوله تعالى «أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ؟» دېگەن «ما أسمعهم وما أبصرهم» دۇر.

46. الظرف (ئورۇن رەۋىشى). مەسىلىدە بولسۇنكى، «ظرف» بولسا ظرف الزمان، ظرف المكان دەپ ئىككى خىل بولىدۇ. ئۇ ئىككىسىدە «في» يوشۇرۇن بار دەپ قارىلىپ، ئىككىسىلا داۋاملىق نصب ئوقۇلىدۇ.

1) ظرف الزمان بولسا، اليوم، الليلة، الساعة، الشهر، السنة قاتارلىقلاردۇر. مەسلەن: خرجت اليوم.

«اليوم» ظرف بولغانلىقى ئۈچۈن نصب ئوقۇلغان. قوشۇمچە

مسال: قوله تعالى الْيَوْمَ تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ. ئۇنىڭ تۇرداشلىرىمۇ شۇنىڭغا ئوخشاش بولىدۇ.

2) ظرف المكان بولسا، قدام، امام، خلف، تحت، يمين، شمال، بين، بعد، قبل ۋە ھاكازالار. مەسلەن: قمت خلفك و جلست امامك. «خلف» بىلەن «امام» بولغانلىقى ئۈچۈن نصب ئوقۇلغان. قوشۇمچە مسال: قوله تعالى فَرَزُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ.

ئۇلارنىڭ تۇرداشلىرىمۇ شۇنىڭغا ئوخشاش بولىدۇ.

47. الإستثناء (ئايرىش) ئەگەر بىر ھۆكۈمنى قەتئىيلەشتۈرۈپ، ئاندىن ئۇنىڭدىن يەنە بىر ئىسمىنى ئايرىغاندا المستثنى (ئايرىۋېلىنغۇچى) نصب ئوقۇلىدۇ. مەسلەن: جاء نى القوم إلا زيدا. «زيدا» المستثنى بولغانلىقى ئۈچۈن نصب ئوقۇلغان. مسالار: رأيت القوم إلا زيدا، مررت بالقوم إلا زيدا. مررت بالقوم إلا زيدا. قوشۇمچە مسال: قوله تعالى فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ.

بىر ئىسمىنى «نفسى» قىلىپ، ئاندىن ئۇنىڭدىن بىر ئىسمىنى ئايرىپ چىقىشتا ئەگەر المستثنى تىلغا ئېلىنغان بولسا، نصب قىلىش ياكى بەدەل قىلىش ئىختىيار.

مەسلەن: جاء نى القوم إلا زيدا — إلا زيدا.

قوشۇمچە مسال: قوله تعالى مَا فَعَلُوا إِلَّا قَلِيلًا و إِلَّا قَلِيلًا.

ئەگەر المستثنى تىلغا ئېلىنمىسا، ئۇ ئۆزىگە لايىق اعراب بىلەن ئوقۇلىدۇ. مەسلەن: جاء نى إلا زيدا.

«زيد» نى فاعل غا لايىقلاشتۇرۇش يۈزىسىدىن رفع ئوقۇلىدۇ:

ما رأيت إلا زيدا، ما مررت إلا بزيدا.

إستثناء ھەرپلىرى ئون بولۇپ، ئۇلار: إلا، غير، سوى، عدا، خلا، حاشا، ما عدا، ما خلا، ليس، لا يَكُون دۇر.

«غیر» نىڭ ھۆكۈمى «إلا» نىڭ ھۆكۈمىگە، «إلا» دىن كېيىن كەلگەن ئىسمىنىڭ «إعراب» ىغا ئوخشاشتۇر. مەسىلەن: جاء نى القوم غير زيد، ما جاء نى القوم غير زيد، مامررت بغير زيد.

«سوى» بولسا، ئۆزىدىن كېيىنكى ئىسمىنى زىر قىلىدۇ. مەسىلەن: جاء نى القوم سوى زيد. حاشا، خلا، عدا قاتارلىقلار زىر ھەم نصب ئوقۇتىدۇ. مەسىلەن:

جاء نى القوم حاشا زيدا — زيد، عدا زيدا — زيد، خلا زيدا — زيد.

ماخلا، ما عدا، لیس، لایکون قاتارلىقلار بەقەت زەۋەر ئوقۇتىدۇ. مەسىلەن، جاء نى القوم ما عدا زيدا، ما خلا عمروا، لیس خالدا، لایکو بکرا.

48. نون التاكيد (تەكىتنىڭ نۇنى) ئالتە ئورۇندا الفعل المضارع غا قوشۇلىدۇ.

یەنى، أمر (بۇيرۇق)، هي (توسۇق)، دعاء (تىلەك)، استفهام (سوراق)، «أما» بىلەن كەلگەن شەرت، «ل» بىلەن كەلگەن قەسەمنىڭ جاۋابىدىن ئىبارەت.

مفرد (يەككە سۆز) ئۈچۈن بولغان بۇيرۇقتا: إضربن، ئىككىلىك ئۈچۈن إضربا، كۆپلۈك ئۈچۈن إضربن.

مۇنث يەككە ئۈچۈن إضربن، مۇنث ئىككىلىك ئۈچۈن إضربان، مۇنث كۆپلۈك ئۈچۈن إضربان.

يەككە نۇنىنىڭ ئالدىدىكى ھەرپ نىسب ئوقۇلىدۇ. مۇزەككەرنىڭ كۆپلۈكىدە پىچ ئوقۇلىدۇ. مۇنث نىڭ يەككىدە زىر ئوقۇلىدۇ.

ھى نىڭ مىسالى: لا تضرىبن زىدا.
 دعاء نىڭ مىسالى: اللهم اغفرن لنا.
 شرط نىڭ مىسالى: اما تضرىبنه تضرىبك.
 قەسەمنىڭ جاۋابىنىڭ مىسالى: والله لأضرىبه.
 ئىككىلىك، كۆپلۈك، مۇنث تە يۇقىرىقىدەك ئىشلىتىلىدۇ.
 يۇقىرىقىلارنىڭ ھەممىسىدە نۇنى زىر ئوقۇش ئىختىيار.
 مەسىلەن: إضرىبن زىدا.

ئەمما ئۇنىڭ ئالدىدا ساكىنلىق ئەلىق بولسا زىر
 ئوقۇلمايدۇ. مەسىلەن: إضرىبن زىدا.

چۈنكى ئۇنى يېنىكلىتىش توغرا ئەمەس. ئەگەر نۇن التاكىد
 ئۈستىدە توختاشقا توغرا كەلسە، ئۇنىڭ ئالدىدىكى ھەرپ زەۋەر
 بولسا ئەلىق قا يۆتكىلىدۇ. پىچ بولسا «واو» غا يۆتكىلىدۇ. زىر
 بولسا ياء غا يۆتكىلىدۇ. مەسىلەن: قوله تعالى وَلَيَكُونَنَّ
 الصَّاغِرِينَ.

49. ألف الوصل (ئۇلانما ئەلىق) سەككىز تۈرلۈك ئىسىمدا
 ۋە شاخلايدىغان بېئىللاردىن توققۇز تۈرلۈك بېئىلدا ۋە بۇ
 توققۇزنىڭ بۇيرۇق ۋە مصدر (ھەرىكەتنام) شەكىللىرىدە بولىدۇ.
 يەنە ئۈچ ھەرپلىك بېئىلنىڭ بۇيرۇقىدا بولىدۇ. ئىسىملاردا:

اثنان، اثنتان، ابن، ابنة، اسم، اسمة، امرؤ، امرأة.
 شاخلايدىغان بېئىللاردىن توققۇز شەكىل بار:

- (1) إنفعل، مەسىلەن: إنصرف.
- (2) إفتعل، مەسىلەن: إمتنع.
- (3) إستفعل، مەسىلەن: إستنصر.
- (4) إفعل، مەسىلەن: إحمر.
- (5) إفعال، مەسىلەن: إحمار.

- (6) إفعال مەسىلەن: إجلود.
 (7) إفعولعل، مەسىلەن: إخشوشن.
 (8) إفعلل، مەسىلەن: إخشوشن.
 (9) إفعللل، مەسىلەن: إحرنجم.
 بەزىدە «ألف الوصل» تفاعل ۋە تفاعل شەكىللىرىگىمۇ كىرىدۇ.
 ئۇ چاغدا بۇ ئىككىسىنىڭ «تاء» ى «فاء» گە كىرىشتۈرۈلگەن
 بولىدۇ. مەسىلەن: إِطْهَّرَ ۋە إِتَّأَقَلَ. ئۇلارنىڭ بۇيرۇق شەكلى:
 انصرف ۋە امتنع. ئۇلارنىڭ مىصدرلىرى: انصرافاً، امتناعاً دۇر.
 ئۈچ ھەرپلىك بېئىلنىڭ بۇيرۇقى إذهب، أطلب، إعلم،
 إضرب...

يۇقىرىقىلار ئەگەر ئەلىق بىلەن باشلانسا ئۇ زىر ئوقۇلىدۇ.
 ئەمما، «ع» غا تەڭداش ھالدا پىچ بولغان بۇيرۇق بۇنىڭ
 سىرتىدا، ئۇنىڭ ئەلىق ى پىچ ئوقۇلىدۇ. مەسىلەن: أكتب، أنصر.
 ئەگەر يۇقىرىقى ئەلىق نى ئالدىدىكى سۆز بىلەن ئۇلغاندا
 ئەلىق تەلەپپۇزدا چۈشۈپ قالىدۇ. مەسىلەن: هذا إسم مکتوب،
 كتبت إسمه.

ئەلىق ئالدىدىكى سۆزگە باغلانغىنى ئۈچۈن تەلەپپۇز
 قىلىنمىغان. باشقىلىرىنىڭ مىسالىمۇ يۇقىرىقىلارغا ئوخشاش.
 قوشۇمچە مىسال: قوله تعالى بِئْسَ الْإِسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ معرفة
 نىڭ «ل» بىلەن كەلگەن «الرجل» دىكى ئەلىق ۋە «أيم الله» نىڭ
 ئەلىقىمۇ ألف الوصل دۇر. ئەمما، ئۇ ئىككىسى بىلەن باشلىغاندا
 ئىككىسى زەۋەر ئوقۇلىدۇ.

مەسىلەن: الرجل جاءنى، أيم الله لقد فعلت كذا.
 50. أسماء العدد (ساناق سانلار) ئىككى تۈرلۈك بولىدۇ.
 بىرىسى، «معدود» غا «مضاف» بولىدۇ؛ يەنە بىرى، سانالغۇچىنى

ئىزاھلايدۇ.

«معدود» غا «مضاف» بولىدىغىنى ئىككى قىسىمغا بۆلۈنىدۇ. ئۇ ئىككىسىنىڭ بىرسى، كۆپلۈككە «مضاف» بولىدۇ. يەنە بىرسى، يەككە ئىسىمغا «مضاف» بولىدۇ. «جمع» كە «مضاف» بولىدىغىنى ئۈچتىن ئونغىچە. مەسىلەن: مائة رجل، ألف درهم.

يەككىلىككە «مضاف» بولىدىغىنى بولسا يۈز ۋە يۈزدىن چوڭ سانلار. مەسىلەن: مائة رجل، ألف درهم.

«معدود» نى ئىزاھلايدىغانلىرى 11 دىن 99 غىچە دۇر. بۇ مۇرەككەپ سان ۋە معطوف دىن ئىبارەت ئىككى تۈرلۈك بولىدۇ. مۇرەككەپ سان بولسا 11 دىن 19 غىچە. مەسىلەن: أحد عشر رجلاً.

معطوف بولسا 21 دىن 100 غىچە. مەسىلەن: جاءني أحد وعشرون غلاماً، رأيت إحدى وعشرين جارية. ئۈچتىن ئونغىچە مۇرەككەپ تاء بىلەن سانلىدۇ. ئۈچتىن ئونغىچە مۇنث تاء سىز سانلىدۇ. مەسىلەن: ثلاثة رجال، ثلث نسوة.

العشرة ۋە العشر لارمۇ ئوخشاش. قوشۇمچە مىسال: قوله تعالى سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَانِيَةَ أَيَّامٍ. ئەگەر مۇرەككەپ سانغا يەتسە مۇرەككەپ ۋە مۇنث 20 دىن 90 غىچە باراۋەر بولىدۇ. مەسىلەن: عشرين رجلاً، تسعين امرأة. ئەگەر ئوندىن ئاشقاندا مۇرەككەپ ۋە مۇنث تاء بولسا: إحدى عشرة امرأة، اثنا عشر رجلاً دېيىلىدۇ. مۇنث تە بولسا: إحدى عشرة امرأة، اثنا عشرة امرأة.

قوشۇمچە مىسال: قوله تعالى إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا. قوله

تعالى فأنفجرت منه اثنتا عشرة عينا.

پارچە ساندا تاكى ئونغىچە تاء قوشۇلىدۇ، ئەمما «ئەشەرە» دىن ئېلىۋېتىلىدۇ. 13 تىن 19 غىچە مۇزەككەر سانلاردا «ئەشەرە» نىڭ «تاء» سى ئېلىۋېتىلىدۇ. قالغان بىر قانچە سانداقتا ئۇ ئېلىۋېتىلىدۇ. 13 تىن 19 غىچە سانلاردا «ئەشەرە» گە «تاء» قوشۇلىدۇ. مەسىلەن: جاء نى ئالتە ئىشەر رىجالا، ئالتە ئەشەرە ئىمرأة، رآيت ئالتە ئىشەر رىجالا، ئالتە ئەشەرە ئىمرأة، مورت بئالتە ئىشەر رىجالا، ئالتە ئەشەرە ئىمرأة. قوشۇمچە مىسال: قوله تعالى عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ. ئىككى ساناق ساننى رىف، نىصب، جىر لىك ھالەتلەردە بىر ئىسىم قىلىنغانلىقى ئۈچۈن زەۋەر ئوقۇلىدۇ. ئۇ ئىككىسى رىف لىكتە ئەلىق بىلەن، نىصب دە ۋە جىر دە «ياء» بىلەن بولىدۇ.

رىف لىكى: اثنا عشر، اثنتا عشرة ئىمرأة. قوشۇمچە مىسال: قوله تعالى فأنفجرت منه اثنتا عشرة عينا. نىصب لىكى: اثني عشر رىجالا، اثنتى عشر ئىمرأة. قوشۇمچە مىسال: قوله تعالى وَقَطَعْنَا هُمْ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا. جىردە مورت يائى ئىشەر رىجالا، اثنتى ئەشەرە ئىمرأة. ئەمما «معدود» بىلەن ئىزاھلىنىدىغان بولسا تەپسىرگە ئاساسەن نىصب ئوقۇلىدۇ. يەنى «جاء نى ئاھد و ئىشرون رىجالا» دىكى «رىجالا» تەپسىرگە ئاساسەن نىصب ئوقۇلغان. قالغانلىرى تاكى يۈزگىچە ئاشۇنداق بولىدۇ. قوشۇمچە مىسال: قوله تعالى إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً.

51. غير منصرف (ئاخىرى يېرىم ئۆزگىرىدىغان ئىسىم). ئىسىم ئىككى قىسىمغا بۆلۈنىدۇ. ئۇنىڭدىن مەرفە ۋە نكرا ھالەتتە غير منصرف بولىدىغان ئىسىملار بار. يەنە مەرفە ھالەتتە

غير منصرف بولىدىغان ۋە نكۋرە ھالەتتە منصرف بولىدىغان ئىسىملارمۇ بار. ئۇلار بولسا «أفعل» ۋەزىنىدىكى سۈپەت ئىسىملاردۇر. ئۇنىڭ مونث شەكلى «فعلاء» ۋەزىنىدە بولىدۇ. مىساللار: احر حمراء، ھو أفضل من زيد، أفضل من زيد و أكرم من عمرو. يەنە «فعلان» ۋەزىنىدىكى مۇزەككەر سۈپەت ئىسىملاردا ئۇنىڭ مۇنث لىكى ۋەزىنىدە بولىدۇ. مەسىلەن: عطشان، عطشى.

ۋە ئاخىرىدا مونث نىڭ ممدود (سوزۇلما) ئەلىفى بولغان ياكى مونث نىڭ ئەلىقى مقصور (قىسقا) بولغان يەككە ۋە كۆپلۈك ئىسىملاردۇر. مەسىلەن: حمراء، حبلى، علماء، جرحى.

ۋە ئۈچىنچى ھەرىپى ئەلىقى ۋە ئەلىقتىن كېيىن ئىككى ياكى ئۇنىڭدىن ئارتۇق ھەرىپ بولغان كۆپلۈك ئىسىملار بولسا ئۇنىڭ ئوتتۇرىسى دائىم ساكىن ياكى تەشەببۇلىك ھەرىپ بولىدۇ. مەسىلەن، دارھم، دنائىر، دواب. بۇلار مەرفە، نكۋرە لىكتە غير منصرف بولغان ئىسىملاردۇر. مەسىلەن: مررت بأحمر.

«احمر» جۆر لىك ئورۇندا نصب ئوقۇلغان، چۈنكى ئۇ مەرفە، نكۋرە لىكتە غير منصرف دۇر. يۇقىرىقىلاردىن باشقىلارمۇ مۇشۇ قائىدە بويىچە بولىدۇ.

قوشۇمچە مىسال: قوله تعالى يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحَارِبَ

وَتَمَاثِيلَ.

ئەمما مەرفە، نكۋرە لىكتە غير منصرف بولىدىغان ئىسىملار بولسا، كەلگۈسى زامان بېئىلى ۋەزىنىدىكى ئىسىملار بولسا (مەسىلەن: يرىد، يشكر) ئاخىرىدا مونث نىڭ بولغان ئىسىملار (مەسىلەن: حمزة، طلحة). مونث ئۇقۇمىغا ئىگە بولغان ئىسىملار بولسا (مەسىلەن: زىنپ، مريم، ھند، رعد)، ئۇنىڭدا منصرف قىلىش ياكى غير منصرف قىلىشقا بولىدۇ. ساپ ئەرەبچە بولمىغان

ئىسىملار: إبراهيم، إسماعيل ۋە ئاخىرىدا زىيادە ئەلىف نۇن بار
ئىسىملار: مەسىلەن: عمران، عثمان ۋە فاعل، فعل دىن ئۆزگەرگەن
ئىسىملار. (مەسىلەن، عمر، زفير). ساناقلاردىن بىردىن تۆتكىچە
ئۆزگەرتىلگەن ئىسىملار (مەسىلەن: احاد، موحد، ثناء، مثنى، ثلث،
مثلث، رباع، مربع قوشۇمچە مىسال: قوله تعالى «مَثْنَى وَثُلَاثَ
وَرُبَاعَ»، بىرىكتۈرۈلگەن ئىسىملار (مەسىلەن: معد يکرب، بعلبک)
شۇنىڭدەك، قەبىلىلەرنىڭ، سۈرىلەرنىڭ، شەھەرلەرنىڭ،
تۈزلەڭلىكلەرنىڭ ئىسىملىرى ئاشۇنداق بولىدۇ. ئەگەر مونث نى
ئىرادە قىلغاندا، مەسىلەن: ثمود، بغداد، مکه، هرات، کهيحص،
يس. بۇلار معرفة لىكتە، غير منصرف، نكرة لىكتە منصرف بولغان
ئىسىملاردۇر. مەسىلەن: مررت بابراهيم و ابراهيم اخر.

بىرىنچىسى ئىسىم بولغىنى ئۈچۈن غير منصرف،
ئىككىنچىسى نكرة بولغىنى ئۈچۈن منصرف بولغان. قوشۇمچە
مىسال: قوله تعالى «اهْبِطُوا مِصْرًا». قوشۇمچە مىسال: قوله تعالى
«ادْخُلُوا مِصْرًا».

يۇقىرىقىلاردىن باشقىلارمۇ مۇشۇ خىل قائىدىگە ئاساسەن
بولىدۇ.

ئەگەر غير منصرف ئىسىمغا ئەلىف، لام كىرسە ياكى مضاف
بولسا، ئۇ منصرف بولىدۇ. مەسىلەن: مررت بالأحمد وبعمركم
وعثماننا.

قوشۇمچە مىسال: قوله تعالى أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ؟
غير منصرف دېگەن سۆزنىڭ مەنىسى تەنۈن بولمايدۇ. زىر
ئورنىدا نصب بولىدۇ، دېمەكتۇر.

52. الموصول (ئۇلانما ئىسىم) الَّذِي، الَّتِي، مَنِ، مَا، أَيُّ
قاتارلىقلاردۇر. بۇ ئىسىملار صلة (ئۆلگۈچىسى) بىلەن ۋە بىر

ضمير نىڭ قايتىشى بىلەن تولۇق ئىسىم بولىدۇ. ئۇنىڭ **صَلَة** سى ئۈچ نەرسىنىڭ بىرسى بولىدۇ:

1) **فعل** . مەسلەن: **جاء في الذي قام والذي يقوم**.

2) **ظرف** . مەسلەن: **والذي عندك**.

3) **جملة إسمية** . مەسلەن: **الذي أبوه قائم**.

«الذي» **إسم موصول** بولۇپ، ئۇنىڭ كەينىدە كەلگەن ئىسىم **صَلَة** سى بولىدۇ. مەسلەن: **قوله تعالى صراط الذين أنعمت عليهم**. ئۇنىڭ تۇرداشلىرىمۇ مۇشۇ قائىدە بويىچە بولىدۇ.

53. **التصغير** (ئىسىمنى كىچىكلىتىش). ئۈچ ھەرپلىك بىر

ئىسىمنى كىچىكلىتىش ئۈچۈن ئۇنىڭ بىرىنچى ھەرپى بىچ،

ئىككىنچى ھەرپى زەۋەر ئوقۇلىدۇ. ئىككىنچى ھەرپىدىن كېيىن

كىچىكلىتىلگەنلىكىنىڭ «**ياء**» سى قوشۇلىدۇ. «**فليس**»

كىچىكلىتىلگەندە «**فليس**»، «**رجل**» دا، **رجيل** دېيىلىدۇ.

قوشۇمچە مەسال: **قوله تعالى يَا بُنَيَّ ارْكَب مَعَنَا**.

ئەگەر ئىسىم تۆت ھەرپلىك بولسا كىچىكلىتىلگەنلىكىنىڭ

بەلگىسى بولغان «**ياء**» نىڭ ئارقىسى زىر ئوقۇلىدۇ. مەسلەن:

«**درهم**» دا **درهم**، «**جعفر**» دا **جعيفر** دېيىلىدۇ. ئەگەر ئىسىم بەش

ھەرپلىك بولسا ئۇنىڭدا ئىختىيار. ھەرىپنىڭ ئاخىرىنى

تاشلىسىمۇ، مەسلەن: «**سفرجل**» دە **سفيرج**: تۆتىنچى ھەرپنى

تاشلاپ **سفيرل**، تاشلانغان ھەرىپنىڭ ئورنىغا «**ياء**» نى قوشۇپ

سفيريج ۋە **سفيريل** دېسىمۇ بولىدۇ. ئەگەر ئىسىم بەش ھەرپلىك

بولسا تۆتىنچى ھەرپى ئەلىق ياكى واو ۋە ياكى **ياء** بولسا، واو

بىلەن ئەلىق **ياء** غا يۆتكىلىپ، «**ياء**» نى ئەسلى بويىچە

قالدۇرۇلىدۇ. مەسلەن: «**عصفور**» نى **عصيفير**، «**دينار**» نى،

دىنىير «**قنديل**» قىنديل دەپ ئوقۇيمىز.

54. النسبة (تەۋەلىك ئىسىم) دېگەن بىر ئىسمىنى ئۆز ھالىتىدە مۇقىملاشتۇرۇش ۋە ئۇ ئىسىمنىڭ ئاخىرىغا تەشەببۇل ياكى قوشۇش ۋە ياكى ئالدىدىكى ھەرىپنى زىر قىلىشتۇرۇش. «عمر» گە نىسبەت بەرگەندە «عمري» ۋە «جعفر» گە نىسبەت بەرگەندە «جعفري» دېيىلىدۇ.

ئەگەر «فعل» ۋەزىندىكى ئىسىم (مەسىلەن: تقيىب) ياكى «فعلية» ۋەزىندە (مەسىلەن: ربيعة) ياكى «فعل» ۋەزىندە (مەسىلەن: قريش) ياكى فعيلة ۋەزىن (مەسىلەن: جهنة) قاتارلىقلاردا ياكى نىڭ تاشلىنىشى ۋە ساقلىنىپ قېلىشى توغرا. مەسىلەن: «تقيىب» غا نىسبەت بەرگەندە «تقيىبي» دېيىلىدۇ. ئەگەر تقيىب دېسىمۇ بولىدۇ. ئۇنىڭ تۇرداشلىرىمۇ يۇقىرىقى قائىدىگە ئاساسەن بولىدۇ.

55. الجمع (كۆپلۈك ئىسىم) ئىككى تۈرلۈك بولىدۇ. بىرى، جمع قىلما، يەنە بىرى جمع كىرە. جمع قىلما بولسا ئون ۋە ئوندىن كىچىك ئۈچكىچە بولغان سانلاردۇر. ئۇنىڭ تۆت مىسالى بار ئۇلار: افعال، افعال، فعلة دىن ئىبارەت.

افعل يەككە بولغاچقا فعل ۋەزىندە بولىدۇ. مەسىلەن: فلس افعال، كلب اكلب.

افعال ۋەنى بولسا فعل فعل ۋەزىندە بولىدۇ. مەسىلەن: قفل افعال، جذع اجداع، جبل اجدال.

افعله، فعلة ۋەزىنى تۆت ھەرپلىك بولغاچقا (شۇنداق بولغان چاغدا) ئۇنىڭ ئۈچىنچى ھەرپى واو ياكى ياء ياكى ئەلىق بولىدۇ. مەسىلەن: عمود أعمدة، قفيز أقفرة، غلام غلمة، صبي صبية. بۇلار ئۈچتىن ئونغىچە بولغان كۆپلۈكنى بىلدۈرىدۇ.

جمع الكثرة بولسا ئۇنىڭ مىساللىرى كۆپ بولۇپ، ئۇلار:

فعول، فعال، فعلان، فعلان دۇر. مەسىلەن: فلوس، كلاب، غربان، قىزبان.

56. التاء (تاء ھەرىپى).

تاء ئىككى تۈرلۈك بولىدۇ. بىرى، ئەسلى تاء بولىدۇ. يەنە بىرى، كۆپلۈكنىڭ تاء سى بولىدۇ. ئەسلى تاء بولسا «الأصوات» دىكى تاء دۇر. بۇ تاء رفع، نصب ۋە زىر ئوقۇلىدۇ. چۈنكى ئۇ «وحدة» تىكى تاء دۇر.

كۆپلۈكنىڭ تاء سى بولسا «عمات» «اخوات» نىڭ تاء سىگە ئوخشاش. بۇ تاء رفع ۋە زىر ئوقۇلىدۇ. لېكىن، نصب ئوقۇلمايدۇ. چۈنكى ئۇ كۆپلۈكنىڭ تاء سىدۇر. كۆپلۈكنىڭ تاء سى دېگەنلىك «الصوت» دە «الأصوات» نىڭ «تاء» سىدەك سۆزنىڭ يەككە شەكلىدە كەلمەيدۇ. اصوات نىڭ ۋەزنى افعال ۋە الأخوات نىڭ فعلات ۋەزىنىدۇر. الأخوات دىكى تاء لفظ دە ۋە ۋەزىنىدە ئايرىلماي كېلىدۇ. ئەمما «الأصوات» دىكى تاء بولسا لفظ دە بولۇپ ۋەزىنىدە بولمايدۇ. ئۇنىڭ ۋەزنى افعال دۇر. ئۇنىڭدىكى تاء چۈشۈپ قالىدۇ: چۈنكى ئۇ بۇ يەردە پېئىلنىڭ «لا» سىنىڭ ئورنىدا.

57. النون (نۇن ھەرىپى) دېگەن يەككە ئىسىمدىن، ئىسىمنىڭ ئاخىرىدا بولىدۇ. مەسىلەن: سرحان، مسكين. ئەگەر كۆپلۈككە ئۆزگەرتىلگەندە: هذا سراحين و مساكين، رأيت سراحين و مساكين دېيىلىدۇ، مررت سراحين و مساكين دېيىلىدۇ. ئۇ رفع ۋە نصب ئوقۇلىدۇ. لېكىن زىر ئوقۇلمايدۇ. بۇ نۇن «زيدىن، مسلمين» لار قوشۇلىدىغان نۇنغا ئوخشىمايدۇ. چۈنكى ئۇ كۆپلۈكنىڭ نۇنىدۇر. كۆپلۈكنىڭ نۇنى پەقەت نصب بولىدۇ. «السراحين، المساكين» لاردىكى نۇن ئەسلىدە بار نۇن بولۇپ، ئۇنىڭغا زەۋەر لازىم بولمايدۇ.

قوشۇمچە:

ئۇيغۇر ۋە ئەرەب تىلى گرامماتىكىسىدا كۆپ ئۇچرايدىغان ئاتالغۇلار سېلىشتۇرمىسى

ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم ، ھۆرمەتلىك قېرىنداشلار ! ئەستە تۇتۇش لازىمكى ، ھەرقانداق بىر كىشى ئۆزىگە بولغان بىر تىلنى ئۆگەنمەكچى بولىدىكەن ، ئۇ ئالدى بىلەن ئۆزىنىڭ ئانا تىلىنى ۋە ئۇنىڭ قائىدە - قانۇنىيەتلىرىنى پۇختا ئىگىلەپ ، ئۆگەنمەكچى بولغان ئۆزىگە تىل بىلەن سېلىشتۇرۇپ ئۆگىنىش كېرەك . شۇنداق قىلغاندا ، ئۆزىگە تىل ۋە ئۇنىڭ قائىدە - قانۇنىيەتلىرىنى ئاسان ئىگىلەشكە ، مۇستەقىل تەھلىل يۈرگۈزۈشكە ۋە ئۆزلۈكىدىن ئۆگىنىش قابىلىيىتىنى يېتىلدۈرۈشكە زور ياردىمى بولىدۇ . ئۆز ئانا تىلىنى پۇختا بىلمەي تۇرۇپ ، باشقا بىر تىلنى ياخشى ئۆگىنىش ئەسلا مۇمكىن ئەمەس . شۇڭا ، ئەرەب تىلى ئۆگەنگۈچى قېرىنداشلىرىمىزنىڭ دىققىتىگە تۆۋەندىكى ئۇيغۇر ، ئەرەب تىللىرى گرامماتىكا سېلىشتۇرمىسىنى سۈنمىز .

ئۇيغۇر ۋە ئەرەب تىللىرى ئوخشاشمىغان تىل سىستېمىلىرىغا تەۋە تىللار بولۇپ ، بۇ تىللار ئۇزۇن يىللار مابەينىدە شەكىللەندۈرگەن نۇرغۇن ئالاھىدىلىكلىرى ، جۈملىدىن فونېتىكا ، لېكسىكا ۋە گرامماتىكا جەھەتلىرىدىكى

خۇسۇسىيەتلىرى بىلەن بىر - بىرىدىن خېلى زور دەرىجىدە پەرقلىنىدۇ. بۇنداق پەرقلەر ئەڭ ئاساسىي تىل بىرلىكلىرىدىن تارتىپ جۈملىسى قۇرۇلمىلىرىغىچە ئىپادىلىنىپ تۇرىدۇ. دەل مۇشۇ سەۋەبلەر ئۇيغۇرلارنىڭ ئۇيغۇر تىلى گرامماتىكىسى ھەققىدىكى بىلىمىنى ئاساس قىلغان ھالدا ئەرەب تىلىنى ئۆگىنىشىدىمۇ نۇرغۇن قىيىنچىلىقلارنى پەيدا قىلىدۇ. ئەلۋەتتە، ئۇيغۇر تىلى قائىدىسى ھەققىدە سىستېمىلىقراق چۈشەنچىگە ئىگە بولمىغان كىشىلەر ئۈچۈن ئېيتقاندا، ئەرەب تىلىنى ئۆز قائىدىسى بويىچە تولۇق بىلەن ئىگىلەش تېخىمۇ مۇشكۈل.

بىز يۇقىرىدا چۈشەندۈرۈپ ئۆتكەن ئەرەب تىلى گرامماتىكىسىدىكى ئەڭ ئاساسلىق قائىدىلەرنى ئەرەب تىلى ئۆگەنگۈچىلەرنىڭ ئۇيغۇر تىلى ھەققىدىكى چۈشەنچىسىگە لايىقلاشتۇرۇش ئۈچۈن، مەزكۇر ئىككى تىلدىكى گرامماتىكىلىق پەرقلەرنى تۆۋەندىكى ئۈچ نۇقتا بويىچە قىسقىچە تونۇشتۇرۇپ ئۆتىمىز:

1. سۆز تۈركۈملىرىدىكى پەرق

سۆز تۈركۈملىرى - تىلدىكى سۆزلەرنى بىلدۈرىدىغان مەنىلىرى ۋە ئۆزىگە خاس گرامماتىكىلىق خۇسۇسىيەتلىرىگە قاراپ ئايرىشتىن كېلىپ چىققان گرامماتىكىلىق - لېكسىكىلىق توپلامدىن ئىبارەت. روشەنكى، ھەر بىر سۆزنىڭ قايسى سۆز تۈركۈمىگە تەۋە ئىكەنلىكىنى ئېنىقلاشتا شۇ سۆزنىڭ بىلدۈرىدىغان مەنىسى، جۈملىدە ئۆتەيدىغان ۋەزىپىسى، شۇنداقلا قۇرۇلما ئالاھىدىلىكى ئېتىبارغا ئېلىنىدۇ. ھەر قانداق بىر تىلدىكى سۆزلەر

سىمانتىكىلىق ، مورفولوگىيىلىك ۋە گرامماتىكىلىق پىرىنسىپلار بويىچە مەلۇم تۈركۈملەرگە ئايرىلىدۇ . گەرچە مۇتلەق كۆپ قىسىم تىللاردىكى تۈركۈملەرگە بۆلۈش پىرىنسىپلىرى ۋە سۆز تۈركۈملىرى ئوخشاش بولسىمۇ ، بىراق سۆزلىرىنى يەنىمۇ ئىنچىكىلەپ تۈركۈملەرگە بۆلۈش ئۇسۇلى ۋە ھەرقايسى تىللارنىڭ خۇسۇسىيەتلىرى ئوخشاش بولمىغاچقا، سۆزلىرىنى تۈركۈملەرگە بۆلۈشتىن كېلىپ چىقىدىغان نەتىجە دېگەندەك، ئوخشىشىپ كەتمەيدۇ .

ئالدىنقى سەھىپىلەردە ئېيتىلغاندەك ، ئەرەب تىلىدىكى سۆزلەر چوڭ جەھەتتىن ئىسىم ، پېئىل ، ھەرپ (قوشۇمچىلار) قاتارلىق ئۈچ تۈرگە بۆلۈنىدۇ . بۇ تىلىدىكى ئەڭ ئاساسىي پىرىنسىپلار بويىچە بۆلۈشنىڭ نەتىجىسى بولۇپ ، يوقىرىقىلار ئىچىدە ئىسىملار بىلەن ھەرپلەر تېخىمۇ ئىنچىكە تۈركۈملەرگە ئايرىلىدۇ . پېئىللار بولسا تۈركۈمگە ئايرىلمايدىغان سۆزلەردۇر .

ئۇيغۇر تىلىدا ئوخشاشلا سۆزلەر ئالدى بىلەن ئىسىم ، پېئىل ۋە ياردەمچى سۆزلەر قاتارلىق ئۈچ تۈرگە بۆلىنىدۇ . ئاندىن تىل ئۆگىنىش ۋە تىل تەتقىقاتىنىڭ ئېھتىياجى ۋە تىل ئادىتى بويىچە ئىسىملار ئۆز ئىچىدىن ئىسىم ، سۈپەت ، سان ، رەۋىش ۋە ئالماشتىن ئىبارەت سۆز تۈركۈملىرىدىن تەشكىل تاپىدۇ . ياردەمچى سۆزلەر بولسا ئۆز ئىچىدىن تىركەللىمىلەر (سۆز ئارقا قوشۇمچىلىرى) ، باغلىغۇچىلار ۋە ئۇلانمىلار دەپ ئۈچ تۈركۈمگە بۆلىنىدۇ . دېمەك ، ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدىكى سۆز تۈركۈملىرى تۆۋەندىكىلەردىن ئىبارەت : ئىسىم ، سۈپەت ، سان ، ئالماش ، پېئىل ، رەۋىش ، تىركەللىمىلەر (سۆز ئارقا ياردەمچىلىرى) ، باغلىغۇچىلار ، ئۇلانمىلار ، ئىملىقلار ، ئۈندەش سۆزلەر (قىسمەن كىتابلاردا ئۇيغۇر تىلىدىكى سۆز تۈركۈملىرى 12گە ئايرىلغان بولۇپ ، يۇقىرىقى بۆلۈش بىلەن

پەرقى كۆپ بولمىغاچقا بۇ ھەقتە توختالمايمىز).

كۆرۈنۈپ تۇرۇپتىكى ، ئەرەب تىلىدىكى سۆزلەر يەنىمۇ ئىلگىرىلىگەن ھالدا تۈركۈملەرگە ئاجرىتىلمىغان بولۇپ ، ئەرەب تىلىدا ئىسىم ئوخشاشلا ئىسىم ، سۈپەت ، سان ، ئالماش ۋە ئىسىمداش (ھەرىكەتنام) قاتارلىق تۈرلەرگە بۆلىنىدۇ . ھەرپلەر بولسا ئالدى قوشۇلغۇچىلار (مەسىلەن ، **من الی ، منذ . . . دەك**) ، باغلىغۇچىلار (مەسىلەن ، **یل ، و ، لکن . . . دەك**) غا بۆلۈنىدۇ . بىراق ، ئەرەب تىلىدا تىركەلمە (سۆز ئارقا ياردەمچىلىرى) بولمايدۇ . ئىملىقلار ۋە ئۈندەش سۆزلەر بولسا ئالدى قوشۇلغۇچىلار ۋە باشقا رەۋىشلەرنىڭ ياردىمىدە ياسىلىدۇ .

تۆۋەندە ھەرقايسى سۆز تۈركۈملىرىنى قىسقىچە شەرھلەپ ئۆتىمىز . بۇ ھەرقانداق تىلدىكى سۆز تۈركۈملىرىنىڭ تەبىرىگە مۇۋاپىق كېلىدۇ .

1 . ئىسىم (الإسم)

ئادەم ، نەرسە ، ۋەقە ھەم ھادىسىلەرنىڭ ناملىرىنى بىلدۈرىدىغان سۆز تۈركۈمى ئىسىم دېيىلىدۇ .
ئىسىم «كىم ؟ ، كىملىرى ؟ ، نېمە ؟ ، نېمىلىرى ؟» دېگەنگە ئوخشاش سوئاللارغا جاۋاب بولۇپ كېلىدۇ .

مەسىلەن : زىۋانگۈل ياخشى قىز . (كىم ؟)

تۇرپاننىڭ ئۈزۈمى داڭلىق . (نېمە ؟)

يېزىنىڭ يولى پۈتۈپ ، قاتناش باشلاندى . (نېمە ؟)

تىلدىكى سۆزلەرنىڭ كۆپ قىسمىنى ئىسىملار تەشكىل قىلىدۇ . ئىسىملار مۇستەقىل مەنىگە ئىگە ۋە جۈملىدە ئاساسىي باش بۆلەك بولالايدىغان سۆز تۈركۈمىدۇر . ئىسىملار مەنە ئېھتىياجىغا ئاساسەن سان ، شەخس ، كېلىش كاتېگورىيىلىرىگە ئىگە بولۇپ ، ئۇيغۇر

تىلىدا ئىسىملار بىرىنچى شەخس ، ئىككىنچى شەخس ۋە ئۈچۈنچى شەخستە بىرلىك ۋە كۆپلۈك سانلىرى بويىچە جەمئىي ئالتە شەكىلدە كېلىدۇ . ئۇيغۇر تىلىدا ئىككىلىك شەكلى يوق بولۇپ ، بۇ ئىسىم ئالدىغا ساناق سان «ئىككى» نى قوشۇش ۋە سۆز ئاخىرىنى كۆپلۈككە ئايلاندۇرۇش بىلەن ئەمەلگە ئاشىدۇ . ئۇيغۇر تىلىدا ئىسىملارنىڭ كېلىش كاتېگورىيىسىگە تەۋە ئالتە كېلىش بار . ئۇلار : باش كېلىش ، ئىگىلىك كېلىش ، چىقىش كېلىش ، چۈشۈم كېلىش ، ئورۇن كېلىش ۋە بېرىش كېلىشتىن ئىبارەت . كېلىش كاتېگورىيىسى ئەرەب ۋە ئۇيغۇر تىلىدا پەرقلەندۈرۈلگەن ، بۇ ھەقتە كېيىنكى قىسىملاردا چۈشەنچە بېرىمىز .

2 . سۈپەت (الصفة)

لېكسىكىلىق مەنە جەھەتتىن ئادەم ، نەرسە ۋە ھادىسىلەرنىڭ ئۆزىگە خاس ئالاھىدىلىكى ۋە خۇسۇسىيىتىنى بىلدۈرىدىغان سۆز تۈركۈمى سۈپەت دېيىلىدۇ .

سۈپەتلەر جۈملىدە «قانداق؟» دېگەن سوئالغا جاۋاب بولۇپ كېلىدۇ . مەسىلەن :

ئىللىق باھار يېتىپ كەلدى . (قانداق؟)

قاتتىق ، يوغان ، ئېگىز ، قىزىل ، سوقچاق ، ئىشچان . . . غا ئوخشاش ، ئادەم ۋە نەرسىلەرنىڭ بەلگىسى ، رەڭگى ، تۈرى شەكلى ، تەمى ، ھەجىمى ، خۇسۇسىيىتى قاتارلىق بەلگىلىرىنى بىلدۈرۈپ كېلىدىغان سۆزلەر سۈپەتتۇر . ئۇيغۇر تىلىدىكى سۈپەت چۈشەنچىسى بىلەن ئەرەب تىلى ۋە باشقا تىللاردىكى سۈپەت چۈشەنچىسى ئوخشاش بولسىمۇ ، بىراق سۈپەت سۆزلىرىنىڭ سۈپەتلەنگۈچى سۆزگە قوشۇلۇش ئۇسۇلى ئوخشاشمايدۇ . ئۇيغۇر تىلىدا سۈپەت سۈپەتلەنگۈچىنىڭ ئالدىدا

كەلسە ، ئەرەب تىلىدا سۈپەت سۈپەتلەنگۈچى سۆزنىڭ ئارقىسىدا كېلىدۇ . ئۇيغۇر تىلىدا سۈپەتلەنگۈچىگە قوشۇلغان سۈپەت سۆزى كېلىش ئالامەتلىرىنى يۈكلەيدۇ . بىراق ، ئەرەب تىلىدا سۈپەتلەنگۈچى قايسى ئالامەتتە بولسا ، سۈپەت سۆزى شۇ ئالامەت بىلەن سۈپەتلەنگۈچىگە ئەگىشىدۇ .

3 . سان (العدد)

ئادەم ، نەرسە ۋە ھەرىكەتنىڭ سانى ، ھېسابى ، مىقدارى ۋە سان جەھەتتىكى تەرتىپىنى بىلدۈرىدىغان سۆز تۈركۈمى سان دېيىلىدۇ .

سانلار جۈملىدە «قانچە ؟ نەچچە ؟ قانچىنچى ؟ نەچچىنچى ؟» دېگەندەك سوئاللارغا جاۋاب بولۇپ كېلىدۇ . مەسىلەن :

بەش ، بەشچە ، ئونىنچى ، توققۇزەيلەن ، يەتتە ئۆلچەپ بىر كەس

ئۇيغۇر تىلىدىكى سان چۈشەنچىسى بىلەن ئەرەب تىلىدىكى سان چۈشەنچىسى ئوخشاش بولۇپ ، ئۇنىڭ جۈملىدە ئوينايدىغان رولىمۇ ئوخشاشتۇر . بىراق ، سانلارنى سانالغۇچىغا قوشۇشتا ئۇيغۇر تىلىدا كۆپلۈك سان قوشۇلغاندا سانالغۇچىنىڭ بىرلىك ھالىتى ساقلاپ قېلىنغاندىن سىرت ، سانلار ھەرقانداق سانغىلى بولىدىغان ئىسىمغا ئالدى تەرەپتىن قوشۇلىدۇ . بىراق ، ئەرەب تىلىدا سانلار سانالغۇچىغا قوشۇلغاندا جىنس چەكلىمىسى سەۋەبىدىن سانلارنىڭ ئۆزىدىمۇ جىنس ئۆزگىرىشى بولغاندىن باشقا ، يەنە ھەر بىر خانە ئاشقاندا سانلارنىڭ سانالغۇچىغا قوشۇلۇشىدا كۆپ فونېتىكىلىق ئۆزگىرىش يۈز بېرىدۇ . بۇ ئىلگىرى شەخسلەردە تەپسىلىي چۈشەندۈرۈلگەن بولغاچقا ، بۇ يەردە تەكرارلىمىدۇق .

4 . ئالماش (الضمير)

جۈملىدە ئىسىم ، سۈپەت ، سان ، ھىرىكەتنام ، رەۋىش ، شۇنداقلا ئىسىم خاراكتېرىدىكى بەزى سۆزلەرنىڭ ئورنىغا ئالمىشىپ كېلىدىغان سۆز تۈركۈمى ئالماش دېيىلىدۇ . مەسىلەن :

ئەخمەت ياخشى بالا ، مۇنداق بالىلار مەھەللىمىزدە بەك كۆپ .
 سەن تېز كېلىپ، ماڭا ياردەملەشكىن .

ئالماشلار جۈملىدىكى ۋەزىپىسى ۋە ئاڭلاتقان مەنىسىگە قاراپ كىشىلىك ئالماش ، كۆرسىتىش ئالماش ، سوئال ئالماش ، ئۆزلۈك ئالماش ، ئۆمۈلۈك ئالماش ۋە بەلگىسىز ئالماش قاتارلىقلارغا بۆلىنىدۇ . ئۇيغۇر تىلىدا ئالماشلار بىرلىك ۋە كۆپلۈك ساندا تۈرلىنىپ كېلىدۇ . لېكىن ، ئىككىلىك سان شەكلى يوق، ئەرەب تىلىدا ئالماشنىڭ ئىككىلىك شەكلى بار . (مەسىلەن ، انتما ، انفسهما . . .) ئۇنىڭدىن باشقا ئەرەب تىلىدا تىلدا پېئىللارنىڭ قۇرۇلمىسىدا ئىپادىلىنىدىغان يوشۇرۇن كىشىلىك ئالماش ئۇقۇمى مەۋجۇت . ئۇيغۇر تىلىدا بۇنداق ئەھۋال تازا ئېنىق ئەمەس . مەسىلەن ، ئەرەب تىلىدا بىر پېئىلنىڭ ئون تۆت خىل تۈرلىنىشى ئىچىدە جىنسى ئۇقۇمى، سان ۋە ئالماش يوشۇرۇن ياكى ئاشكارا ئىپادىلىنىدۇ . ئۇيغۇر تىلىدا پېئىللارنىڭ ئاخىرىغا ئېنىق شەخس قوشۇمچىلىرى قوشۇلۇش بىلەن ئالماش ئۇقۇمى ئىپادىلىنىدۇ . بەزىدە پېئىللارنىڭ ئالدىغا ئېنىق ئالماشلار قوشۇلۇش بىلەن شەخس ئۇقۇمى تەكىتلىنىدۇ .

5 . پېئىل (الفعل)

ئادەم ۋە نەرسىلەرنىڭ تۈرلۈك ھىرىكىتى ۋە ھالىتىنى بىلدۈرىدىغان سۆز تۈركۈمى پېئىل دېيىلىدۇ .
 پېئىللار «نېمە قىلدى ؟ نېمە قىلىدۇ ؟ نېمە قىلىندى ؟» . . . دېگەنگە ئوخشاش سوئاللارغا جاۋاب بولۇپ كېلىدۇ . مەسىلەن :

ئۇ كىتاب ئوقۇدى . (نېمە قىلدى ؟)

ئۇنىڭغا مەن گەپ قىلمىدىم . (نېمە قىلمىدى ؟)

دەرس باشلاندى . (نېمە باشلاندى ؟)

پېئىل ياسىلىشى ، تۈزۈلۈشى ، تۈرلىنىشى ۋە ۋەزىپىسى
 جەھەتتىن ئالاھىدە قېلىپلاشقان ۋە تۇراقلاشقان ئاساسىي سۆز
 تۈركۈملىرىنىڭ بىرى بولۇپ ، ھەر قانداق تىلدا پېئىلسىز جۈملە
 تۈزۈلمەيدۇ . قىسقىسى پېئىلسىز تىلمۇ مەۋجۇت بولمايدۇ . پېئىللار
 جۈملىدە باشقا سۆز تۈركۈملىرىنى ئەتراپىغا ئۇيۇشتۇرۇپ ، ئۇلار
 بىلەن سىنتاكسىسلىق باغلىنىشتا بولۇپ ، ئاساسەن خەبەرلىك
 ۋەزىپىسىنى ئۆتەيدۇ . ئۇنىڭدىن باشقا پېئىلار ھەرىكەت ، ھالەتنى
 بىلدۈرۈپ كېلىش بىلەن ئۆتۈملۈك ۋە ئۆتۈمسىزلىك كاتېگورىيىسى ،
 بولۇشلۇق ۋە بولۇشسىزلىق كاتېگورىيىسى ، زامان ، شەخس ، سان
 كاتېگورىيىسى ، دەرىجە كاتېگورىيىسى ، مەيلى كاتېگورىيىسى ، تۈس
 كاتېگورىيىسى قاتارلىق سەككىز مورفولوگىيىلىك كاتېگورىيىگە ۋە
 ئىسمىداش ، سۈپەتداش ، رەۋىشداش ، شەخس كاتېگورىيىسى ۋە
 شەكىلگە ئىگە بولمايدىغان ئالاھىدە شەكىللەرگە ئىگە .

ئۇيغۇر ۋە ئەرەب تىللىرىدا ئۆتۈملۈك ۋە ئۆتۈمسىز پېئىللار
 ئوخشاش مەنىگە ئىگە بولۇپ ، رول جەھەتتىن پەرقلىنمەيدۇ .
 پېئىللارنىڭ شەخس ، سان ۋە زامان كاتېگورىيىسى جەھەتتە ئۇيغۇر
 تىلى بىلەن ئەرەب تىلى قىسمەن پەرقلىنىدۇ . ئۇيغۇر ۋە ئەرەب
 تىللىرىدا پېئىللارنىڭ شەخس كاتېگورىيىسى ئوخشاشلا بىرىنچى ،
 ئىككىنچى ۋە ئۈچىنچى شەخسلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ . ئۇيغۇر
 تىلىدا پېئىللارنىڭ سان كاتېگورىيىسى بىرلىك ۋە كۆپلۈك تۈرىنى
 ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ . ئۇيغۇر تىلىدا ئەرەب تىلىدىكىدەك پېئىللارنىڭ
 ئىككىلىك سان شەكلى بولمايدۇ . بەلكى بۇ ساننى قوشۇپ يېزىش

ۋە ئېيتىش ئارقىلىق ئىپادىلىنىدۇ . ئەرەب تىلىدا بولسا پېئىللار بىلدۈرگەن زامان ئۇقۇمى ئېتىبارى بىلەن ئۆتكەن زامان، ھازىرقى زامان ۋە كەلگۈسى زامان پېئىللاردىن ئىبارەت ئۈچ خىل زامان كاتوگورىيىسىگە تەۋە بولسىمۇ لېكىن قۇرۇلما جەھەتتىن، **الفعل الماضي** (ئۆتكەن زامان پېئىلى) **الفعل المضارع** (ھازىرقى ۋە كەلگۈسى زامان پېئىلى) دىن ئىبارەت ئىككى تۈرگە بۆلۈنىدۇ . ئۇيغۇر تىلىدا پېئىلنىڭ ئاساسى زامانى ئۈچ . يەنى : ئۆتكەن زامان ، ھازىرقى زامان ۋە كەلگۈسى زامان پېئىللاردىن ئىبارەت . دېمەك ، ئەرەب تىلىدىكى كەلگۈسى زامان پېئىلى يەنە ھازىرقى زامان ئۇقۇمىنىمۇ بىلدۈرىدىغان بولۇپ ، قۇرۇلمىسى بىر خىل بولسىمۇ ، بىراق كونتېكىستتىكى (ئالدى - كەينىلىك مۇناسىۋەت) مەنىسى ۋە بىر قىسىم كەلگۈسى زامان ھەرىپلىرى (مەسىلەن ، س . . . سوف . . .) ، شۇنداقلا جۈملىدىكى كەلگۈسى زامان ۋاقت رەۋىشلىرى ئارقىلىق كەلگۈسى زاماننى بىلدۈرسە ، كونتېكىستتىكى مەنىسى ۋە كەلگۈسى زامان ھەرىپى قوشۇلمىغان مەنىسى ۋە ھالىتى ، شۇنداقلا ھازىرقى زامان ئۇقۇمىدىكى ۋاقت رەۋىشلىرىنىڭ ئۆلىنىشى ئارقىلىق ھازىرقى زامان چۈشەنچىسىنى بىلدۈرىدۇ . بۇ قارىماققا تولۇقسىزدەك كۆرۈنىمۇ ، بىراق ماھىيەتتە بۇ ئەرەب تىلىدا ئالاھىدە مەسىلە دەپ قارالمايدۇ . دەرىجە ، مەيلى كاتېگورىيىلىرى ئەرەب ۋە ئۇيغۇر تىللىرىدا ئوخشاش مەنىدە ئىشلىتىلىدۇ . بىراق ، ئەرەب تىلىدا تۈس مەنىسى ئۇيغۇر تىلىدىكىگە ئوخشاش پېئىلنىڭ يالغۇز شەكلىدىن ئىپادىلەنمەيدۇ . بەلكى باشقا گرامماتىكىلىق شەكىللەر بىلەن تۈس مەنىسى مەلۇم دەرىجىدە ئىپادىلىنىپ تۇرىدۇ . ئۇيغۇر تىلىدىكى ئىسمىداش (ھەرىكەتنام) قۇرۇلما ۋە مەنە ئېتىبارى بىلەن ئەرەب تىلىدىكى

مەسىمەر (المصدر) گە توغرا كېلىدۇ . بۇ جەھەتتىن ئىسىملار بىلەن ئوخشاشتۇر . ئۇنىڭدىن باشقا ئۇيغۇر ۋە ئەرەب تىللىرىدىكى پېئىللارنىڭ ئەڭ مۇھىم بىر پەرقى شۇكى ، ئەرەب تىلىدا شەخس ، زامان ، جىنس ئۇقۇمى پېئىللارنى تەشكىل قىلغۇچى ئاساسىي ھەرپلەر سوزۇق تاۋۇشلىرىنىڭ ئۆزگىرىشى ۋە ئالدىغا زامان ئۇقۇمىنى بىلدۈرىدىغان ، ئارقىسىغا شەخس ، جىنس ئۇقۇمىنى بىلدۈرىدىغان ھەرپلەرنىڭ قوشۇلۇشى بىلەن ئىپادىلىنىدۇ . بىراق ، ئۇيغۇر تىلىدا پېئىل تومۇرىغا شەخس ، زامان ۋە سان مەنىسىنى بىلدۈرىدىغان قوشۇمچىلار بىردەك ئارقىسىدىن قوشۇلىدۇ . شۇ سەۋەبتىن ئۇيغۇر تىلى قاتارلىق تۈركىي تىللار يېپىشقاق تىللار دەپمۇ ئاتالغان .

قىسقىسى ، پېئىللار ئۇيغۇر ۋە ئەرەب تىللىرىدا زامان ، شەخس ، سان ھەمدە تۈس جەھەتتە مەلۇم دەرىجىدە پەرقلىنىدۇ . قالغان جەھەتلەردە ئاساسەن پەرق يوق دېيىرلىك .

6 . رەۋىش (الظرف)

ئىش - ھەرىكەتنىڭ ھەر خىل بەلگىسى ، ھالىتى ، ئورنى ، ۋاقتى ، سەۋەب - مەقسىتى ، مىقدار - دەرىجىسى ۋە بەزىدە سوئال بەلگىسىنى بىلدۈرىدىغان سۆز تۈركۈمى رەۋىش دېيىلىدۇ .

رەۋىشلەر كۆپىنچە «قانداق ؟ قانداق قىلىپ ؟ قانداقچە ؟ قاچان ؟ قەيەردە ؟ . . .» دېگەنگە ئوخشاش سوئاللارغا جاۋاب بولۇپ كېلىدۇ . مەسىلەن :

تېز يۈگۈرمەك ، ئاستا ماڭماق ، قارىسىغا سۆزلىمەك ، بۇرۇندىن تونۇش ، ياندىن ئۆتمەك ، قەستەن چىقىلماق . . .

رەۋىشلەر مەنىسىگە ئاساسەن ۋاقىت رەۋىشلىرى ، ئورۇن رەۋىشلىرى ، ھالەت رەۋىشلىرى ، سەۋەب - مەقسەت رەۋىشلىرى ۋە دەرىجە - مىقدار رەۋىشلىرى قاتارلىقلارغا بۆلۈنىدۇ . ئەرەب ۋە ئۇيغۇر

تىللىرىدا رەۋىشلەر بىلدۈرىدىغان مەنە ۋە ئۆز ئىچىگە ئالىدىغان دائىرە ئوخشىشىدۇ . بىراق ، ئەرەب تىلىدا رەۋىش ئوقۇمىنى جۈملە ئىچىدە ھالەت سۈپىتىدە ئىپادىلەشكە توغرا كەلگەندە ، ئالاھىدە كاتېگورىيىلەر ھېسابلىنىدىغان **قىيىز** ۋە **مىصدر معنوى** گە ئوخشاش ئۇسۇللارمۇ قوللىنىلىدۇ . ئەرەب تىلىدىكى رەۋىش ھەققىدە ئىلگىرى كۆپ توختالغاچقا ، بۇ يەردە تەپسىلىي چۈشەنچە بەرمەيمىز .

7 . سۆز ئارقا ياردەمچىلىرى (تىركەلمىلەر)

سۆز ئارقا ياردەمچىلىرى ئىسىم ، سۈپەت ، سان ، ئالماش ۋە رەۋىشلەرگە ياندىشىپ كېلىپ ، بۇ سۆزلەرنىڭ جۈملىدىكى باشقا سۆزلەر ، بولۇپمۇ پېئىل بىلەن بولغان تۈرلۈك مۇناسىۋىتىنى ئىپادىلەيدۇ .

سۆز ئارقا ياردەمچىلىرىدىن «ئۈچۈن ، توغرىلۇق ، ئارقىلىق ، قارشى ، دائىر . . .» قاتارلىقلار بار . ئەرەب تىلىدا بۇ خىل مەنىنى بىلدۈرىدىغان سۆزلەر قوشۇمچىلار «**الحرف**» دەپ ئاتىلىپ ، بىردەك سۆزلەرنىڭ ئالدىغا ئۇلىنىدۇ . شۇڭا ، بۇلارنى ئەرەب تىلىدا «سۆز ئارقا ياردەمچىلىرى» دېيىش مۇۋاپىق ئەمەس .

8 . باغلىغۇچىلار

جۈملىنىڭ ھەر خىل بۆلەكلىرىنى ، قوشما جۈملە تىركىبىدىكى ئاددىي جۈملىلىرىنى ئۆز ئارا باغلايدىغان ياردەمچى سۆزلەر باغلىغۇچىلار دېيىلىدۇ .

باغلىغۇچىلار ئىپادىلىگەن مەنىلىرىگە ۋە جۈملىدىكى رولىغا ئاساسەن بېرىكتۈرگۈچى باغلىغۇچىلار ، قارمۇ قارشى باغلىغۇچىلار ، كۈچەيتمە باغلىغۇچىلار ، سەۋەب باغلىغۇچىلار ، شەرت باغلىغۇچىلار ۋە تاللىما باغلىغۇچىلار دەپ ئالتىگە بۆلۈنىدۇ .

مەسىلەن: يەنە، ھەم، بىلەن، ئەمما، بىراق، بولۇپمۇ، ھەتتا، شۇڭا، شۇنىڭ ئۈچۈن، گەرچە، مۇبادا، ئەگەر، ياكى، خاھى... .

ئەرەب تىلى تەركىبىدە يۇقىرىدىكى باغلىغۇچىلار «الحرف» تەركىبىدە العطف سۈپىتىدە قارىلىپ، مەنە جەھەتتىن ئۇيغۇر تىلىدىكى باغلىغۇچىلار بىلەن ئوخشاش ئىشلىتىلىدۇ.

مەسىلەن: **و، ايضاً، لكن، إضافة الى ذلك، لذلك، بالرغم، ان، او، ام گە ئوخشاش.**
9. ئۇلانمىلار

مۇستەقىل سۆزلەر ۋە جۈملىلەرگە قوشۇلۇپ، ئۇلارغا تۈرلۈك مەنە يۈكلەيدىغان ياردەمچى سۆزلەر ئۇلانمىلار دېيىلىدۇ.

ئۇلانمىلار ئايرىم سۆزلەرگە ياكى جۈملىلەرگە تۈرلۈك گرامماتىكىلىق مەنىلەرنى، يەنى تەستىقلاش، سوراق، يېلىنىش، تەكىتلەش قاتارلىق مەنىلەرنى قوشۇش ۋە كىشىلەرنىڭ پۈتۈن جۈملىدىكى پوزىتسىيىلىرىنى قوشۇپ ئىپادىلەش ئۈچۈن خىزمەت قىلىدۇ.

مەسىلەن: سەن بىلەن كېتىشىم مۇمكىنمۇ؟

ئۇ كەلدىيۇ، بىراق تېزلا كېتىپ قالدى.

مەن ساڭا تەكرار ئېيتتىمغۇ!

يۇقىرىدىكى «مۇ، يۇ، غۇ» لار ۋە «قۇ، ما، مى، زە، ئا، ئە» قاتارلىقلار ئۇلانمىلار سۆزلىگۈچىنىڭ جۈملىدىكى ئوي - پىكىرىگە قارىتا ھەر خىل ھېس - تۇيغۇ ۋە مەۋقەسىنى ئىپادىلەيدۇ.

ئەرەب تىلىدا ئۇلانمىلار ئايرىم سۆز تۈركۈمى ئەمەس. بىراق، ئۇ خىل مەنە ئەرەب تىلىدا پېئىل شەكلىنى قىسمەن قىسقارتىش ۋە ھېس - تۇيغۇ سۆزلىرىنى قوشۇش يوللىرى بىلەن ئىپادىلىنىدۇ.

ئۇيغۇر تىلىدىكى ئۇلانمىلار ئەرەب تىلىدىكى **حرف لىرىنىڭ** بىر قىسمىنى ئۆز ئىچىگە ئالىسىمۇ ، بىراق ئەرەب تىلىدا ئاز ئۇچرايدۇ .

10 . ئىملىق سۆزلىر

جۈملە بۆلەكلىرى بىلەن گرامماتىكىلىق جەھەتتىن باغلانمايدىغان ، سۆزلىگۈچىنىڭ ئىچكى ھېس - تۇيغۇسى ، بۇيرۇق ۋە ھەر خىل ئارزۇ - ئىستەكلىرىنى ئىپادىلەيدىغان سۆزلىر ئىملىق سۆزلىر دېيىلىدۇ .

ئىملىق سۆزلىر ئاۋاز ئىملىقلىرى ۋە ھالەت ئىملىقلىرى دەپ ئىككى تۈرگە بۆلۈنىدۇ . مەسىلەن :

ئاۋاز ئىملىقلىرى : تاڭ-تۇڭ ، قاس-قۇس ، ۋاڭ-چۇڭ ، غاراس-غۇرۇس ، چىر-چىر ، شىلدىر-شىلدىر
ھالەت ئىملىقلىرى : ۋال-ۋۇل ، مىخ-مىخ ، غال-غال ، لەپ-لەپ ، جۇل-جۇل

ھەر قايسى تىللاردىكى ئىملىق سۆزلىر مەنە ۋە ئۇقۇم جەھەتتىن ئوخشىشىپ كەتسىمۇ ، بىراق بىر خىل مەنىنى ئوخشاش تاۋۇش بىلەن ئىپادىلەيدىغان ئەھۋال ناھايىتى ئاز ئۇچرايدۇ . ئەرەب تىلىدا ئىملىق مەنىلىرىنى بىلدۈرىدىغان يۇقىرىقى سۆزلىر بار بولۇپ ، ئۇلار فونېتىكىلىق قىرۇلما جەھەتتىن ئۇيغۇر تىلى ئىملىقلىرىغا ئوخشاشمايدۇ . بۇ پەقەت فونېتىكىلىق تۈزۈلۈش جەھەتتىكى پەرقتۇر .

11 . ئۈندەش سۆزلىر

مەنە جەھەتتىن كىشىلەرنىڭ ھېس - ھاياجىنى ، خاھىشى ، بۇيرۇقىغا باغلانغان ھالدا تەلەپپۇز قىلىنىدىغان ئاۋازلار ئۈندەش سۆزلىر دېيىلىدۇ .

ئۈندەش سۆزلىرى پۈتۈن جۈملىگە مەنئى تۇس قوشىدىغانلىقى ئۈچۈن ، ئۇنىڭ قانداق مەنە ئىپادىلەيدىغانلىقى كونكرېت جۈملىدە ئىپادىلىنىدۇ . مەسىلەن :

ئايھاي ، نېمىدىگەن بەختلىك ! (خۇشاللىق)

ياھ ، ماۋۇنى قاراڭلار ! (ئەجەبلىنىش)

ۋىيەي ، يارام بەك ئاغرىپ كەتتى ! (ئاغرىنىش)

ئاھ ، بىچارە قىزىم ! (قايغۇ-ھەسرەت)

ھەتتىگىنەي ، قېرىندىشىم ! (يۇشايماق)

ئۈندەش سۆزلىرى ئەرەب تىلىدىمۇ مەلۇم سالماقنى ئىگىلەيدۇ . بۇ تىلدا ئۈندەش مەنىسى يەككە سۆزلىرىگە قارىغاندا ، كۆپرەك جۈملە شەكلى ئارقىلىق ئىپادىلىنىدۇ . يەنى ئەرەب تىلىدا ئۈندەش مەنىسى كۆپىنچە جۈملە شەكلىنى قىسقارتىش ۋە سۆز ئورنىنى ئالماشتۇرۇش ئارقىلىق ئىپادىلىنىدۇ . مەسىلەن : **ما افعله ، افعل به ، ما اشد ، واها . . .** دېگەندەك .

دېمەك ، ئەرەب ۋە ئۇيغۇر تىللىرىدا سۆز تۈركۈملىرىنى دەسلەپكى ئومۇمىي جەھەتتىن بۆلۈش ئوخشاشمىغىنى بىلەن ، كونكرېت تىل مەشغۇلىيىتىدە سۆزلىرى ھامان ئەسلىي ھالىتى بويىچە ئىشلىتىلىدۇ . بۇ مۇقەررەر ھالدا سۆزنىڭ چوقۇم مەلۇم كونكرېت تۈركۈمگە تەۋە بولۇشىنى بەلگىلەيدۇ ۋە تەلەپ قىلىدۇ . ئەرەب تىلى ئۈگىنىشتە سۆز تۈركۈملىرىنى ئىگىلىگەندە يەنىمۇ ئىنچىكە بۆلۈشكە دىققەت قىلغاندىلا ، ئۇلارنىڭ ئۇيغۇر تىلىدىكى سۆز تۈركۈملىرى بىلەن ئوخشىشىپ كېتىدىغانلىقىنى بىلگىلى بولىدۇ .

2 . جۈملە بۆلەكلىرىدىكى پەرق

1 . جۈملە

تولۇق ئاياغلاشقان ئوي - پىكىرنى بىلدۈرگەن بىر ياكى بىر

قانچە سۆزنىڭ مۇئەييەن تەرتىپتىكى يىغىندىسى جۈملە دېيىلىدۇ .
 جۈملە ئىگە بىلەن خەبەرنىڭ بايان مۇناسىۋىتىنى ئىپادىلەيدۇ .
 ھەرقانداق تىلىدا ئىگە خەبەرسىز جۈملە مەۋجۇت بولمايدۇ
 (قىسقارغان جۈملىلەردىكى ئەھۋال بۇنىڭدىن مۇستەسنادۇر) . جۈملە
 ئاياغلاشقاندا ، جۈملە ئاخىرىغا چېكىت (.) ، سوراق (؟) ياكى
 ئۈندەش (!) بەلگىسى قويۇلىدۇ . مەسىلەن ، باھار كەلدى .

سىز نېمىشقا يىغلايسىز ؟

ساۋاقداشلار ، غەيرەت قىلىڭلار !

جۈملىلەرنى كىشىلەرنىڭ مەقسىتى ۋە ئوي-پىكىرىنىڭ قانداق
 بولۇشىغا قاراپ خەبەر جۈملە ، سوراق جۈملە ، ئۈندەش جۈملە ۋە
 بۇيرۇق جۈملىدىن ئىبارەت تۆت تۈرگە بۆلۈشكە بولىدۇ .

(1) خەبەر جۈملە

شەيئى ، ئىش - ھەرىكەت ، ۋەقە-ھادىسە ھەققىدىكى ئوي-
 پىكىرلەر بايان تەرىقىسىدە ئىپادىلەنگەن جۈملىلەر خەبەر جۈملە
 دېيىلىدۇ .

خەبەر جۈملىنىڭ خەبىرى ھەم ئىسمىدىن ، ھەم پېئىلدىن
 تۈزۈلىدۇ . مەسىلەن :

تۆنۈگۈن قار توختىماي ياغقاندى .

بۇ يەرگە كەلگەن كىشىنىڭ ئىسمى ساۋۇت .

(2) سوراق جۈملە

بىرەر نەرسە ، ۋەقە ، ھادىسە ياكى بىرەر ئىش-ھەرىكەت
 توغرىسىدىكى ئوي - پىكىرنى سوئال تەرىقىسىدە ئىپادىلەيدىغان
 جۈملە سوراق جۈملە دېيىلىدۇ . مەسىلەن ، ئەمگەك قىلماق

تەسەمكەن ؟

سىز ئۇنى نېمىشقا تەنقىدلەيسىز ؟

(3) ئۈندەش جۈملە

تۈرلۈك ھېسسىياتلىق پىكىرلەرنى ئىپادىلەيدىغان جۈملىلەر ئۈندەش جۈملە دېيىلىدۇ. مەسىلەن ، مەن ئۇنى كۆرۈشكە نەقەدەر تەشنا ئىدىم-ھە !

خەپ ، سېنىڭ ئەدەبىيىتىڭنى بىر بىر مەسىم !

(4) بۇيرۇق جۈملە

بۇيرۇق ، ئۆتۈنۈش ، سوئال ، چاقىرىق ، ئۈمىد مەزمۇنىدىكى ئىسەم - پىكىرلەرنى ئىپادىلەيدىغان جۈملىلەر بۇيرۇق جۈملە دېيىلىدۇ. مەسىلەن ، سەن ئەرەب تىلى گرامماتىكىسىنى تەكرار ئوقۇ ! شۇندىلا قۇرئان كەرىمنى چۈشىنەلەيسەن !

سىز زۇكام بولۇپسىز ، دەرھال دوختۇرغا بېرىڭ !

يۇقىرىدىكى مىساللاردىن كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى ، ئۇيغۇر تىلىدىكى جۈملىلەر پەقەت ئاڭلاتقان مەنىسىگە ئاساسەن تۈرلەرگە بۆلۈنىدۇ. جۈملە قۇرۇلمىسىدىكى پەرق دېگەندەك ئېتىبارغا ئېلىنمايدۇ. بىراق ، ئەرەب تىلىدا جۈملىلەرنى تۈرلەرگە بۆلگەندە ئاساسەن جۈملىنىڭ پېئىل ياكى ئىسىم بىلەن باشلانغانلىقى چىقىش قىلىنىپ ، ئىككى تۈرگە ، يەنى ئىسىملىك جۈملە (الجملة الاسمية) ، پېئىللىق جۈملە (الجملة الفعلية) گە بۆلىنىدۇ. بۇ كۆپ تەرەپلەردە ئۇيغۇر تىلىدىكى خەبەر جۈملىگە ماس كېلىدۇ. سوراق جۈملە قۇرۇلما سۆز بېشىغا سوراق ھەرپلىرىنى قوشۇش ئارقىلىق ياسىلىدۇ. بۇ ئۇيغۇر تىلىدىكى سوراق جۈملە ياساش ئۇسۇلىغا ئوخشىمايدۇ. (يېقىنقى يىللاردىن بېرى ئەرەب تىلىدىكى سوراق جۈملە ئاخىرىغا سوراق بەلگىسى قويۇلماقتا). ئەرەب ۋە ئۇيغۇر تىلىدىكى ئۈندەش جۈملىلەرنىڭ ياسىلىشى قىسمەن تەرەپلەردە ئوخشاشسىمۇ ، يەنە بەزى تەرەپلەردە ئوخشىشىپ كەتمەيدۇ. ئۇيغۇر تىلىدا ئۈندەش

جۈملىلىرى كۆپىنچە بىر قىسىم ئۈندەش ۋە ئىملىق سۆزلەر ياردىمىدە — يېزىقتا بەلگىلەر ، تىلدا تەلەپپۇز ئۆزگىرىشى بىلەن ئىپادىلەنسە ، ئەرەب تىلىدا جۈملە قۇرۇلمىسىنى يۆتكەش ، ئالماشتۇرۇش ھەمدە «مەسا» غا ئوخشاش سۆزلەرنى قوشۇش يولى بىلەن ياسىلىدۇ . ئەرەب تىلىدا ئۈندەش جۈملىلىرىنىڭ بىرقانچە قېلىپى بولىدۇ . ئۇلارنى پۇختا ئىگىلەش كېرەك . ئۇيغۇر تىلىدا پېئىل يىلتىزى (ئىككىنچى شەخس بىرلىك شەكلى) نى بىۋاسىتە ئىشلىتىش ياكى كەلگۈسى زامان پېئىلىنى ئىشلىتىپ، يېزىقتا بەلگىلىرىنى ، ئېغىزدا تەلەپپۇزنى پەرقلەندۈرۈش ئارقىلىق ئىككىنچى شەخسكە قارىتىلغان بۇيرۇق جۈملە ياسىلىدۇ . مەسىلەن ، سەن ياز ! سىلەر دەرھال كېتىڭلار !

بىرىنچى شەخس ۋە ئۈچىنچى شەخسكە قارىتىلغان بۇيرۇق جۈملە پېئىل يىلتىزغا «ئاي ، ئەي ، ئايلى ، ئەيلى ، سۇن» قاتارلىق قوشۇمچىلارنىڭ قوشۇلۇشى ئارقىلىق ياسىلىدۇ . مەسىلەن :

مەن ماڭاي !

بالىلار ! بىز باغچىغا بارايلى !

ئۇ كەلمىسۇن !

ئۇلار بۈگۈن يېنىمىغا كەلسۇن !

ئەرەب تىلىدىكى بۇيرۇق جۈملىلىرىنىڭ ياسىلىش ئۇسۇلىنى ئالدىنقى سەھىپىلەردە ئىلگىرى تەپسىلىي تونۇشتۇرغاندۇق . ئەرەب تىلىدىكى بۇيرۇق جۈملىلىرى بىلەن ئۇيغۇر تىلىدىكى بۇيرۇق جۈملىلىرىنىڭ پەرقى شۇكى ، ئەرەب تىلىدا بۇيرۇق جۈملىلىرى شۇ جۈملىدىكى پېئىلنىڭ بۇيرۇق شەكلى (لامسىز بۇيرۇق ۋە لاملىق بۇيرۇق) بارلىققا كەلگەندىلا ئاندىن مەۋجۇت بولىدۇ . پېئىلنىڭ

بۇيرۇق شەكلى تۈرلەنمەي تۇرۇپ بۇيرۇق جۈملە شەكىللەنمەيدۇ .
ئۇيغۇر تىلىدا بولسا ئەھۋال يوقىرىقىدەك بولىدۇ .

ھەر قانداق جۈملە ئۆزىنىڭ لېكسىكىلىق ۋە گرامماتىكىلىق
ئالاھىدىلىكلىرى بويىچە بىر - بىرىدىن پىرقىلىنىدىغان
قىسىملاردىن تەركىب تاپىدۇ . بىز تۆۋەندە جۈملە بۆلەكلىرى
ھەققىدە قىسقىچە چۈشەنچە بېرىپ ئۆتىمىز .

جۈملىدە ئۆز ئالدىغا مەلۇم سىنتاكسىسلىق ۋەزىپە ئۆتەپ كەلگەن ،
بىر - بىرىدىن لېكسىكىلىق ۋە گرامماتىكىلىق جەھەتلەردە پىرقىلىنىپ
تۇرىدىغان تەركىبىي قىسىملار جۈملە بۆلىكى دېيىلىدۇ .

جۈملە بۆلەكلىرى جۈملىدىكى رولىغا قاراپ باش بۆلەكلىرى ۋە
ئەگەشمە بۆلەكلىرى دەپ ئىككى تۈرگە بۆلۈنىدۇ . باش بۆلەكلىرىگە
ئىگە ، خەبەر؛ ئەگەشمە بۆلەكلىرىگە ئېنىقلىغۇچى ، تولدۇرغۇچى ۋە
ھالەت كىرىدۇ . ئىگە بىلەن خەبەر ئادەتتە جۈملىنى ئۇيۇشتۇرىدىغان
مەركىزىي بۆلەك ھېسابلىنىدۇ . ئۇلار ئۆزئارا بېرىكىپ ھەر خىل
مۇناسىۋەتنى ئىپادىلەيدۇ . تۆۋەندە جۈملە بۆلەكلىرىنى شەرھەش
ئاساسىدا ئۇيغۇر ۋە ئەرەب تىلىدىكى جۈملە بۆلەكلىرىنىڭ پىرقى ۋە
ئوخشاشلىقى ھەققىدە قىسقىچە چۈشەنچە بېرىمىز :

1 . ئىگە

ئىگە — گرامماتىكىلىق جەھەتتە مۇستەقىللىققا ئىگە بولۇپ ،
ئۇ ئوي - پىكىرنى ئۆزىگە قاراتقۇچى شەيئى ، يەنى ئوي -
پىكىرنىڭ سۈبېكتىنى بىلدۈرىدۇ .

ئۇيغۇر تىلىدا ئىسىملار ۋە ئىسىم ئورنىدا قوللىنىلىدىغان
ئىسىم خاراكتېرلىك بارلىق سۆزلەر جۈملىدە ئىگە بولۇپ كېلىدۇ .
مەسىلەن ، شۇ كۈنى مېنىڭ كۆڭلۈم تولمۇ غەش ئىدى .

ئەخمەق كۈندۈزى چىراغ ياقىدۇ .

ئالماقنىڭ بىرىمىكى بار .

ئەرەب تىلىدا ئىسىملىك جۈملىلىرىدىكى ئىگە (المبتدا) بىلەن پېئىللىق جۈملىسىدىكى ئىگە (الفاعل) خاراكتېر جەھەتتىن ئوخشىشىپ كەتمەيدۇ . ئىسىملىك جۈملىلىرىدىكى ئىگە (المبتدا) ھۆكۈم ۋە كېسىم خاراكتېرلىك جۈملىلىرىنىڭ سۈبېيكتىنى بىلدۈرسە ، پېئىللىق جۈملىلىرىدىكى ئىگە (الفاعل) ھىرىكەت ئىگىسىنى كۆرسىتىدۇ . ئۇيغۇر تىلىدىمۇ ئوخشاش مەنىدىكى ئىگىلىرى مەۋجۇت بولسىمۇ ، بىراق جۈملىلىرى پېئىللىق جۈملە ۋە ئىسىملىك جۈملە دەپ ئايرىلمىغاچقا ، المبتدا ۋە الفاعل ئوخشاشلا ئىگە دەپ قارىلىدۇ . ماھىيەت ئېتىبارى بىلەن بۇمۇ خاتا ئەمەس .

2 . خەبەر

خەبەر جۈملىسىدە ئىگىنىڭ ھىرىكىتى ، ھالىتى ، سۈپىتى ۋە باشقا خۇسۇسىيەتلىرىنى ئىپادىلەپ ، جۈملىسىدە بايان قىلىنغان ئوي-پىكىرنىڭ ئاياغلاشقانلىقىنى بىلدۈرىدۇ .

خەبەر جۈملىسىدە ئۇيۇشتۇرۇش ۋە مەركەزلەشتۈرۈش رولىنى ئوينايدۇ . شۇڭا ، ئۇ جۈملىسىدە ئىپادىلەنگەن ئوي - پىكىرنىڭ ئاساسىي مەزمۇنىنى ۋە جۈملىنىڭ خاراكتېرىنى بەلگىلەيدۇ . ھەرقانداق تىلدا خەبەرسىز جۈملە تۈزۈلمەيدۇ . مەسىلەن :

سىز ئوقۇۋاتقان مېنىڭ كىتابىم .

قۇمۇل قوغۇنى بەك تاتلىق .

ئۇ تۇرپاندىن كەلگەنمەن .

ئەرەب تىلى گرامماتىكىسىنى يادلىماي تۇرۇپ ، ئەرەب تىلىنى

پىششىق ئۆگەنگىلى بولمايدۇ .

مۇستەقىل سۆز تۈركۈمىنىڭ ھەممىسى جۈملىسىدە خەبەر بولۇپ كېلىدۇ . شۇڭا ، ئۇيغۇر تىلىدا خەبەر قانداق سۆز ۋە سۆز

بىرىكمىلىرىدىن تۈزۈلگەنلىكىگە قاراپ پېئىلدىن تۈزۈلگەن خەبەر ۋە ئىسمىدىن تۈزۈلگەن خەبەر دەپ ئىككىگە بۆلۈنىدۇ .

ئۇيغۇر تىلىدا پېئىلدىن تۈزۈلگەن خەبەر ئەرەب تىلىدىكى ئىسىملىك ياكى پېئىللىق جۈملىنىڭ پېئىلدىن تۈزۈلگەن خەبىرى (الخبر ياكى الفعل) گە ماس كەلسە ، ئىسمىدىن تۈزۈلگەن خەبەر ئەرەب تىلىدىكى ئىسىملىك جۈملىنىڭ ئىسمىدىن تۈزۈلگەن خەبىرى (الخبر) گە ماس كېلىدۇ .

3 . تولدۇرغۇچى

پېئىلدىن تۈزۈلگەن خەبەر بىلەن باشقۇرۇش، باغلىنىشتا كېلىپ ، جۈملە مەزمۇنىنى تولدۇرۇپ ، كېڭەيتىپ كېلىدىغان ئەگەشمە بۆلەك تولدۇرغۇچى دېيىلىدۇ .

ئۇيغۇر تىلىدا تولدۇرغۇچىلار جۈملىنىڭ ئىگىسى بىلەن بولغان باغلىنىشنىڭ بىۋاسىتە ياكى ۋاسىتىلىق بولۇشىغا قاراپ ، بىۋاسىتە تولدۇرغۇچى ۋە ۋاسىتىلىق تولدۇرغۇچى دەپ ئايرىلىدۇ . مەستىلەن :

ئاشنى باداڭدىن سورا ، ئىشنى كاداڭدىن . (بىۋاسىتە)

بىز مەسىلىگە ئەتراپلىق قاراشنى ئۆگىنەيلى . (ۋاسىتىلىق)

تولدۇرغۇچى بولۇپ كەلگەن سۆز ئىگە بىلەن بولغان مۇناسىۋەتنى ھەر خىل ۋاسىتە ، بولۇپمۇ كېلىش قوشۇمچىلىرى ئارقىلىق ۋۇجۇدقا كەلتۈرىدۇ . بۇ ھەقتە كېيىن توختىلىمىز .

ئەرەب تىلىدا تولدۇرغۇچىلار (المفعول) بەش بولۇپ ، ئۇلار ھەرىكەت ئويىپكىتى تولدۇرغۇچىسى (المفعول به) ، سەۋەب تولدۇرغۇچىسى (المفعول له) ، ماكان-زىمان تولدۇرغۇچىسى (المفعول فيه) ، بىلىلىك تولدۇرغۇچىسى (المفعول معه) ۋە مەنىداش تولدۇرغۇچى (المفعول المطلق) دىن ئىبارەت . يۇقىرىدىكى

تولدۇرغۇچىلارنىڭ ئوخشاش بولمىغان شەكىللىرى ئۇيغۇر تىلىدا يەنە شۇ مەنىلەردە كېلىدۇ ھەم جۈملىدە چۈشۈم كېلىش ، بېرىش كېلىش ، چىقىش كېلىش قوشۇمچىلىرىنىڭ ئىسىم خاراكتېرلىك سۆزلەرگە ئۆلىنىشىدىن ھاسىل بولىدۇ . پىرق پەقەت ئاناش ۋە قايسى ئۆلچەمنى چىقىش قىلىپ تۈرلەرگە بۆلۈشتە ئىپادىلىنىدۇ .

4 . ئېنىقلىغۇچى

ئېنىقلىغۇچى جۈملىدە شەيئىنىڭ بەلگىسى ، كىمگە ، نېمىگە تەۋە ، قاراشلىق ئىكەنلىكىنى ، نېمىدىن ياسالغانلىقى قاتارلىق خۇسۇسىيەتلىرىنى بىلدۈرىدىغان جۈملە بۆلىكىدۇر .

ئېنىقلىغۇچى جۈملىدە ئېنىقلانغۇچى بولۇپ كەلگەن ئىسىم ۋە ئىسىمداشنىڭ ئالدىدا كېلىپ ، ئۇنىڭ بىلەن سىنتاكسىسلىق قۇرۇلما ھاسىل قىلىدۇ . ئېنىقلىغۇچىلار سۈپەت ، سان ، ئالماش ، ئىسىم ، تەقلىدى سۆز ۋە سۈپەتداشلاردىن ياسىلىدۇ .

مەسىلەن ، ياخشى كۈنلەر يېتىپ كەلمەكتە .

ئالتىنچى ئايدا غۇلجىغا بارىمىز .

ھەر بىر گۈلنىڭ پۇرىقى باشقا .

ئويلىماي قىلغان ئىشتا نەتىجە ئاز بولار .

ئەرەب تىلىدا ئېنىقلىغۇچى **الصفة (النعمة)** نىڭ سۈپەتلەنگۈچى (ئېنىقلانغۇچى) بۆلەكلىرىگە قوشۇلۇشى ئارقىلىق ئىزاپەتلىك بىرىكمىلەردە **المضاف إليه** شەكىلدە **المضاف** غا قوشۇلۇش ئارقىلىق ھەمدە ئەگەشمە جۈملىلەردە **الذي ، التي ، الذين ، والتي** قاتارلىق باغلىغۇچىلار ئۇلانغان سۆزلەر ئارقىلىق ئىپادىلىنىدۇ . ئۇيغۇر تىلىدىكى ئېنىقلىغۇچى بىلەن ئەرەب تىلىدىكى ئېنىقلىغۇچىنىڭ مەنىسى ئوخشاش . بىراق ئەرەب تىلىدا ئېنىقلىغۇچى ئەگەر ئېنىقلىغۇچى سۈپەت، **المضاف إليه**

دەرىجە سان ۋە الدى... قاتارلىقلار سۆز بولۇپ كەلگەن بولسا مۇتلەق ھالدا ئېنىقلانغۇچىنىڭ ئارقىسىغا ئۆلىنىدۇ .

مەسىلەن : **كلمات القرآن** (قۇرئان كەرىم سۆزلۈكلىرى لۇغىتى) ، **اليوم السعيد** (بەختىيار كۈن) دەك .
5 . ھالەت

ھالەت جۈملىسىدە خەبەر ياكى باشقا بۆلەك ئارقىلىق ئىپادىلەنگەن ئىش ھەرىكەتنىڭ ھالىتى ، بەلگىسى ۋە باشقا خۇسۇسىيەتلىرىنى ئېنىقلاپ كېلىدۇ . شۇڭا ، ئۇ ئاساسەن پېئىل ياكى پېئىل خاراكتېرلىك بىرىكمىلەردىن تۈزۈلگەن بۆلەكلەرگە ياندىشىپ كېلىدۇ . مەسىلەن ، قىلغان ياخشىلىقىڭىزنى مەڭگۈ ئۈنتۈمايمەن .

ئىشنىم پۈتۈنلەي تۈگىدى .

ھالەتلەر ئىش - ھەرىكەتنىڭ تۈرلۈك ھالىتى ۋە بەلگىسىنى ئىپادىلەيدىغان رەۋىشلەر ۋە رەۋىش ئورنىدا كەلگەن باشقا سۆزلەردىن تۈزۈلىدۇ . شۇڭا ، ئۇلار جۈملىسىدە ھەر خىل مەنىلەرنى بىلدۈرىدۇ ۋە ئىپادىلەنگەن مەنىسىگە قاراپ ، سۈپەت ھالىتى ، سەۋەب ھالىتى ، مەقسەت ھالىتى ، ئورۇن ھالىتى ۋە ۋاقىت ھالىتى قاتارلىق بەش تۈرگە بۆلۈنىدۇ .

ئەرەب تىلىدىكى ھالەت چۈشەنچىسى بىلەن ئۇيغۇر تىلىدىكى ھالەت چۈشەنچىسى نىسبەتەن پەرقلىنىدۇ . جۈملىسىدە رەۋىش ۋە رەۋىش خاراكتېرلىك سۆزلەرنىڭ ئاڭلاتقان مەنىسى ئوخشاش بولسىمۇ ، بىراق ، مەزكۇر ئىككى تىلدا ھالەتلەرنىڭ كۆنكىرىت تۈرلىرىنى بېكىتىش ئەھۋالى ئوخشاشمايدۇ ، ئۇيغۇر تىلىدا يۇقىرىدىكى بەش تۈرلۈك ھالەت ئىچىدە سەۋەب ھالىتى ، مەقسەت ھالىتى ، ئورۇن ھالىتى ۋە ۋاقىت ھالىتى قاتارلىق تۆت تۈر ئەرەب

تىلىدا تولدۇرغۇچىلار قاتارىدا سۆزلىنىدۇ ۋە ئۇلار ئەرەب تىلىدىكى سەۋەب تولدۇرغۇچىسى (المفعول ليه) ، ماكان - زامان تولدۇرغۇچىسى (المفعول فيه) قاتارلىقلار بىلەن ماس كېلىدۇ . دېمەك ، ھالەت ئۇيغۇر ۋە ئەرەب تىللىرىدا ئوخشاشمىغان نۇقتىدىن چىقىش قىلىنىپ تەھلىل قىلىنىدىغان بولۇپ ، كونكرېت تىل ئۆگىنىشتە ئۇلارنى يەنىمۇ ئىنچىكە پىرقەلدۈرۈشكە توغرا كېلىدۇ .

6 . ئىزاھلىغۇچى

جۈملىدە جۈملىنىڭ مەلۇم بىر بۆلىكىنى ئىزاھلاپ ، ئېنىقلاپ كېلىدىغان تەركىب ئىزاھلىغۇچى دېيىلىدۇ .

ئىزاھلىغۇچى ئۆزى ئىزاھلايدىغان نەرسە ياكى شەخسنى باشقا نام بېرىش ياكى باشقىچە چۈشەندۈرۈش ئارقىلىق ئىزاھلايدۇ .

مەسىلەن : باھار ئەلچىسى قارلىغاچ يېتىپ كەلدى .

ئۇيغۇر تىلىدىكى ئىزاھلىغۇچى ئەرەب تىلىدىكى بايان قىلغۇچى تەڭداش بۆلەك (عطف البيان) گە ماس كېلىدۇ . تەكىت سۆزى (التأكيد) گىمۇ قىسمەن ماس كېلىدۇ . تەكىتمۇ سۆز ۋە سۆز بىرىكمىسىدىن پايدىلىنىپ ، جۈملىنىڭ مەلۇم بۆلىكىنى كۈچەيتىدىغان بۆلەكتۇر . مەسىلەن ، لقد رايت المدير نفسه .

(مۇدىرنىڭ ئۆزىنى كۆرگەندىم)

بىراق ، ئەرەب تىلىدىكى كل ، جميع ، عامة ، كلا ، كلتا . . . غا ئوخشاش تەكىت سۆزلىرى بەزىدە ئىزاھلىغۇچىغا ئوخشاشمايدۇ ، بەلكى ئېنىقلىغۇچى ۋە ھالەتكە ئوخشىشىپ كېتىدۇ . ئىككى تىل ئوتتۇرىسىدىكى مەزكۇر پىرقە دىققەت قىلىش كېرەك .

يۇقىرىقىلاردىن پىرقىلىق ھالدا ئەرەب تىلىدا يەنە بەدەل

(البدل) ، پىرقەندۈرگۈچى (التميز) قاتارلىق جۈملە تىركىبلىرى مەۋجۇت . بۇ مەزمۇنلار ئالدىنقى سەھىپىلەردە تەپسىلىي چۈشەندۈرۈلگەچكە ، يەنە تەكرارلاپ ئىزاھلىمايمىز .

3 . كېلىش كاتېگورىيىسىدىكى پىرقىلەر

ئۇيغۇر تىلىدا ئىسىملار ياكى ئىسىمداشلار جۈملە تىركىبىدە جۈملىنىڭ بىرەر بۆلىكى بولۇش ئۈچۈن ، مەلۇم بىر كېلىشتە كېلىدۇ . ئىسىملارنىڭ جۈملىدىكى ۋەزىپىسى ۋە باشقا بۆلەكلىرى بىلەن بىۋاسىتە مۇناسىۋەتتە بولۇشى ئاۋۋال ئۇلارنىڭ بىرەر كېلىش شەكلىدە كېلىشىگە باغلىق . كېلىش قوشۇمچىلىرى ئىسىملارنى ئاساسەن جۈملىنىڭ پىئىلىدىن ياسالغان بۆلەكلىرى بىلەن باغلاش رولىنى ئۆتەپ ، ئىسىملارنىڭ جۈملىدىكى ۋەزىپىسىنى بەلگىلەيدۇ . كېلىش كاتېگورىيىسىنىڭ قوشۇمچىلىرى سۆزنىڭ لېكسىكىلىق مەنىسىگە ھېچقانداق يېڭى مەنە قوشماي ، پەقەت تۈرلۈك گرامماتىكىلىق مەنىلەرنىلا يۈكلەيدۇ .

دېمەك ، ئىسىم بىلەن پىئىلنىڭ ، ئىسىم بىلەن ئىسىمنىڭ ياكى ئىسىم بىلەن سۈپەتنىڭ ئۆزئارا مۇناسىۋىتىنى كۆرسىتىدىغان ، ئۇلارنى ئۆزئارا باغلاپ تۈرلۈك گرامماتىكىلىق مەنىلەرنى ئىپادىلەيدىغان گرامماتىكىلىق كاتېگورىيە كېلىش كاتېگورىيىسى دېيىلىدۇ .

كېلىش قوشۇمچىلىرى تۈپ ئىسىملارنىڭ ياكى سان ، شەخس قوشۇمچىلىرى بىلەن تۈرلەنگەن ئىسىملارنىڭ ئاخىرىغا ئۇلىنىپ كېلىدۇ . مەسىلەن ، مەكتەپنى ، مەكتەپكە ، مەكتەپلەردىن ، مەكتەپىڭىزنى ، مەكتەپنىڭ ، مەكتەپىدە .

ئۇيغۇر تىلىدا ئالتە كېلىش بار بولۇپ ، ئۇلار باش كېلىش ، ئىگىلىك كېلىش ، بېرىش كېلىش (يۆنىلىش كېلىش) ، چۈشۈم

كېلىش ، ئورۇن كېلىش ۋە چىقىش كېلىشتىن ئىبارەت .

1 . باش كېلىش

ئىسىملار كېلىش قوشۇمچىلىرى بىلەن تۈرلەنمەي ئەسلىي شەكىلدە كەلگەندە باشقا سۆزلەر بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىنى كۆرسىتىدىغان كېلىش باش كېلىش دېيىلىدۇ .

باش كېلىشتە كەلگەن ئىسىملار جۈملىدە كۆپىنچە ئىگە ، خەبەر ۋە ئېنىقلىغۇچى بولۇپ كېلىدۇ . مەسىلەن :

سبز بىزگە خۇشاللىق ئېلىپ كەلدىڭىز .

ئىتتىپاقلىق - كۈچ .

سىلەر گۈزەل ۋە تەننىڭ تۆھپىكار قەھرىمانلىرى .

2 . ئىگىلىك كېلىش

جۈملە ۋە سۆز بىرىكمىلىرىدە ئىگىلىگۈچى شەيئى بىلەن ئىگىلەنگۈچى شەيئى ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتنى ئىپادىلەيدىغان كېلىش ئىگىلىك كېلىش دېيىلىدۇ .

ئىگىلىك كېلىش قوشۇمچىسى «نىڭ» بولۇپ ، ئىگىلىك كېلىشتە كەلگەن ئىسىملار جۈملىدە «كىمنىڭ ؟ نېمىنىڭ ؟ نېمىسىنىڭ ؟» دېگەنگە ئوخشاش سوئاللارغا جاۋاب بولۇپ كېلىپ ، ئېنىقلىغۇچى بولىدۇ . مەسىلەن :

سىلەرنىڭ ئىستىقبالىڭلار پارلاق .

ئەھمەدنىڭ ئوقۇغۇچىسى يېتىپ كەلدى .

ئىگىلىك كېلىش قوشۇمچىسى «نىڭ» ئۇيغۇر تىلىدا بەزىدە چۈشۈپ قالىدۇ . بىراق ، بۇ ئىگىلىك مۇناسىۋەتىنىڭ مەۋجۇت بولمىغانلىقىدىن دېرەك بېرمەيدۇ . مەسىلەن ، قەشقەر خەلقى (قەشقەرنىڭ خەلقى)

سۆزلەش پۇرسىتى (سۆزلەشنىڭ پۇرسىتى)

3. بېرىش كېلىش (يۆنىلىش كېلىش)

سۆز بىرىكمىسى ۋە جۈملىدە ئىسىملارغا باغلىنىپ ،
ئىسىملارنىڭ ھەرىكەت ۋە سۈپەتكە قارىتىلغانلىقىنى بىلدۈرىدىغان
كېلىش بېرىش كېلىش دېيىلىدۇ .

بۇ كېلىشتە كەلگەن ئىسىملار كۆپىنچە پېئىل ۋە سۈپەتلەرگە
باغلىنىپ كېلىدۇ . بېرىش كېلىش قوشۇمچىلىرى «غا ، قا ، گە ،
كە» بولۇپ ، بۇ كېلىشتە كەلگەن ئىسىملار «كىمگە ؟ نېمىگە ؟
كىملىرىگە ؟ نېمىلىرىگە ؟ قەيەرگە ؟ نەگە ؟» دېگەندەك سوئاللارغا
جاۋاب بولۇپ كېلىدۇ . مەسىلەن :

مەن دەم ئېلىشقا چىقتىم .

بۇ شىبلىتنى سىزگە ئالدىم .

ئۇ ئاقسوغا كەتتى .

4. چۈشۈم كېلىش

جۈملە ۋە سۆز بىرىكمىلىرىدە ئىسىملارغا ئۇلىنىپ ، ئۇلارنى
باشقا سۆزلەرگە ، بولۇپمۇ پېئىللارغا بېقىندۇرۇپ كېلىپ ،
ھەرىكەتنىڭ بىۋاسىتە ئوبېكتىنى ئىپادىلەيدىغان كېلىش چۈشۈم
كېلىش دېيىلىدۇ .

چۈشۈم كېلىشنىڭ قوشۇمچىسى «نى» بولۇپ ، چۈشۈم
كېلىشتە كەلگەن ئىسىملار «نېمىنى ؟ كىمنى ؟ نېمىلىرىنى ؟
كىملىرىنى ؟» دېگەن سوئاللارغا جاۋاب بولۇپ كېلىدۇ .

بىز ۋەتەننى سۆيىمىز .

بۇ كىتابلارنى قەيەردىن ئالدىڭىز ؟

چۈشۈم كېلىش قوشۇمچىسى بەزىدە چۈشۈپمۇ قالىدۇ .

مەسىلەن :

تاشلىق يېدىڭىزمۇ ؟ (ئەسلى تاماقنى) ئۇ ماڭا نۇرغۇن سۆز

قىلدى . (ئەسلى سۆزنى)

5 . ئورۇن كېلىش

جۈملىە ۋە سۆز بىرىكمىلىرىدە ئىسىملارغا ئۆلىنىپ ،
ئىسىملارنى ئۆزى باغلىنىپ كېلىدىغان سۆزگە بېقىندۇرۇپ كېلىپ ،
ئىش - ھەرىكەتنىڭ پەيدا بولغان ئورنىنى بىلدۈرىدىغان كېلىش
ئورۇن كېلىش دېيىلىدۇ .

ئورۇن كېلىش قوشۇمچىلىرى «دا ، تا ، دە ، تە» بولۇپ ، بۇ
كېلىشتە كەلگەن ئىسىملار «نەدە ؟ قەيەردە ؟ نېمىدە ؟ كىمدە ؟»
دېگەندەك سوئاللارغا جاۋاب بولۇپ كېلىدۇ . مەسلەن :

بىز بارغاندا ، ئۇ كېلىدۇ .

چوڭ ئاكام ئۈرۈمچىدە ئوقۇيدۇ .

6 . چىقىش كېلىش

ئىسىملارغا باغلىنىپ كېلىپ ، ئىش - ھەرىكەتنىڭ چىقىش
ئورنى ۋە نۇقتىسىنى بىلدۈرىدىغان كېلىش چىقىش كېلىش
دېيىلىدۇ .

چىقىش كېلىشنىڭ قوشۇمچىسى «تىن ، دىن» بولۇپ ،
چىقىش كېلىش قوشۇمچىسى ئۇلانغان ئىسىملار «نەدىن ؟
قەيەردىن ؟ نېمىدىن ؟ كىمدىن ؟» دېگەندەك سوئاللارغا جاۋاب
بولۇپ كېلىدۇ . مەسلەن ، ئۇ خوتەندىن كەلگەن .

مەن كىچىكىمدىن تارتىپلا يېزىدا چوڭ بولغان .

ۋەتەندىن ئىزىز نەرسە يوق .

ئاندىن بىر پارچە يېمەمسىز ؟

يۇقىرىقىلار ئۇيغۇر تىلىدا ئىسىملارغا باغلىنىپ ، ئىسىملارنىڭ
جۈملىسىدىكى ۋەزىپىسىنى بەلگىلەپ كېلىدىغان بەلگە -
ئالامەتلەردۇر . بۇ ئالامەتلەر ئۇيغۇر تىلىدا يۇقىرىدا ئېيتىلغاندەك

«كېلىش كاتېگورىيىسى» نامىدا ئاتىلىپ، كونكرېت تىل ئۆگىنىش ۋە تىل تەتقىقاتى ئىشلىرىدا مۇھىم گرامماتىكىلىق ھادىسە سۈپىتىدە قارىلىدۇ. ئەرەب تىلىدىكى ئىسىملارنىڭ كېلىش كاتېگورىيىسى ئەرەب تىلى گرامماتىكىسىدىكى ئەڭ نۇقتىلىق مەسىلىلەرنىڭ بىرى بولۇپ، «قىسقىچە ئەرەب تىلى گرامماتىكىسى» نىڭ «تاۋۇش بەلگىلىرى» (حرکات الإعراب) بۆلۈكىدە ھەل قىلىنغان. ئۆگەنگۈچىلەر كېلىش قانۇنىيەتلىرىنى بىلمەي تۇرۇپ ئەرەب تىلىنى ئۆگىنەلمەيدۇ. شۇڭا، ئېيتىشقا بولىدۇكى، ئەرەب تىلىدا «كېلىش» مەسىلىسى گرامماتىكىلىق مەسىلىلەرنىڭ ئەڭ مۇشكۈلى ۋە ئاساسلىقى ھېسابلىنىدۇ. **حرکات الإعراب** بولسا خۇددى ئۇيغۇر تىلىدىكى كېلىش قوشۇمچىلىرىغا ئوخشاش جۈملە ۋە سۆز بىرىكمىلىرىدە ئىسىملارنىڭ پېئىل ۋە قوشۇمچىلار بىلەن بولغان لېكسىكىلىق ۋە گرامماتىكىلىق مەنىسىنى بەلگىلەيدىغان ئالامەتلەر بولۇپ، ئەرەب تىلىدىكى ئىسىم ۋە ئىسىم خاراكتېرلىك سۆزلەر ئۈچ خىل كېلىشتە كېلىدۇ. ئۇلار:

(1) الرفع

(2) النصب

(3) الجز

بىز كىتابتا مەخسۇس يۇقىرىقى ئۈچ كېلىش ۋە ئۇلارنىڭ كونكرېت تىل شارائىتىدىكى فونېتىكىلىق ئۆزگىرىشلىرىنى تەپسىلىي چۈشەندۈرۈدۇق. ھەم «الرفع» نى باش كېلىش، «النصب» تەۋەلىك كېلىش، «الجز» نى بولسا تارتما كېلىش دەپ ئاتىدۇق. گرامماتىكىلىق مەنە جەھەتتىن ئالغاندا، «الرفع» ئۇيغۇر تىلىدىكى باش كېلىشكە تامامەن ماس كېلىدۇ. «النصب»

بىزى ئەرەب تىلى دەرسلىكلىرىدە «چۈشۈم كېلىش» دەپ ئاتالغان .
 چۈشۈم كېلىش بولسا پەقەت المفعول فيہ گىلاماس كېلىپ
 باشقىسىغا توغرا كەلمەيدۇ. شۇڭا ، بىز «النصب» ھەم ئىش -
 ھەرىكەتنىڭ ئويىپكىتى بولغان ئىسىملارنىڭ ئىش - ھەرىكەت
 ئىگىسىگە مەنە جەھەتتىن تەۋە بولىدىغانلىقى ھەم ئۇنىڭ ئەرەب
 تىلى گرامماتىكىسىدىكى ئالاھىدە مەنىسى ۋە رولى قاتارلىق
 مەسىلىلەرنى ئېيتىلارغا ئېلىپ ، «النصب» نى تەۋەلىك كېلىش
 دەپ ئاتىدۇق . بۇ ھازىرچە مۇقىملاشقان گرامماتىكىلىق ئاتالغۇ
 ئەمەس . بۇ ھەقتە يەنىمۇ ئىزدىنىشكە توغرا كېلىدۇ ، «الجر» بەزى
 ئەرەب تىلى كىتابلىرىدا «ئىگىلىك كېلىش» دەپ تەرجىمە
 قىلىنغان . بىزنىڭچە بۇنداق دېيىش يېتىرلىك ئەمەس . چۈنكى ،
 «الجر» نى «ئىگىلىك كېلىش» دېيىش پەقەت ئىزاپەتلىك
 بىرىكمىلەردە ئىسىملارنىڭ ئىگىلىك مۇناسىۋەتتە
 باغلىنىدىغانلىقىنىلا چىقىش قىلغانلىق بولىدۇ . (مەسىلەن ،
 كتاب الطب) . بىراق بۇنداق دېگەندە ئىزاپەتلىك بۆلەكلەردىن
 باشقا ، «الجر» ئەرەب تىلىدا ئىسىملارغا قوشۇلىدىغان ئالدى
 قوشۇلغۇچىلار ئىسىملارغا يۈكلەيدىغان مەنىگە تەڭ بولالمايدۇ . بۇ
 باشقا كېلىشلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالالمايدۇ . چۈنكى ، ئەرەب تىلىدا
 ئىسىملارنى جەرىيلىك قىلىدىغان ھەرپلەر ئىسىملارغا ئۇلانغاندا
 كۆپىنچە يۆنىلىش كېلىش ، ئورۇن كېلىش ، چىقىش كېلىش
 مەنىلىرىنى ئىپادىلەيدۇ .

مەسىلەن ، إلى البيت (ئۆيگە) (يۆنىلىش كېلىش)

في البيت (ئۆيدە) (ئورۇن كېلىش)

من البيت (ئۆيدىن) (چىقىش كېلىش)

كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى ، «الجر» يالغۇز ئىگىلىك كېلىشلا

بولماستىن يەنە يۆنىلىش كېلىش ، ئورۇن كېلىش ۋە چىقىش كېلىشلەدۇر . مۇشۇ نۇقتىدىن ئېيتقاندا ، «**الجزر**» نى «نارتما كېلىش» دەپ ئاتاش مۇۋاپىق ، چۈنكى بارلىق جەرىملىك قىلغۇچى ھەرىپلەر ئۆزى ئۈلنىپ كېلىدىغان ئىسىملارنى تارتىپ (ئىگە بولغۇچىغا ، مەلۇم ماكانغا ، مەلۇم يۆنىلىشكە ۋە مەلۇم ئورۇن - نۇقتىدىن) ئۇلارغا مۇئەييەن مەنە يۈكلەيدۇ .

قىسقىسى ئۇيغۇر تىلىدىكى كېلىش كاتېگورىيىسىدىكى ئالتە كېلىش بىلەن ئەرەب تىلىدىكى **المرفوعات** ، **المنصوبات** ۋە **المجرورات** لار مەلۇم نۇقتىلار بويىچە ماس كېلىدۇ . تىل ئۆگىنىشتە بۇ پىرقىلەر ۋە ماسلىقلار تولۇق ئېتىباغا ئېلىنىشى كېرەك .

ئۇيغۇر تىلى بىلەن ئەرەب تىلى ئوتتۇرىسىدا پىرق ناھايىتى چوڭ . يۇقىرىدىكى ئۈچ نۇقتا ئەشۇ پىرقىلەرنى چوڭراق تۈركۈملەر بويىچە بايان قىلىشقا ئۇرۇنۇشىمىزنىڭ نەتىجىسى ، خالاس . ئۆگەنگۈچىلەر يەنىمۇ چوڭقۇرلاپ پىرقىلەندۈرۈشنى خالسا ، ئۇيغۇر تىلىغا مۇناسىۋەتلىك كىتابلاردىن پايدىلىنىشلىرىنى تەۋسىيە قىلىمىز .

القسم الأول: الصرف

إقرأ بِسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ

إِعْلَمْ أَسْعَدَكَ اللَّهُ فِي الدَّارَيْنِ. إِنَّ كَلِمَاتِ الْعَرَبِ عَلَى ثَلَاثَةِ أَقْسَامٍ: إِسْمٌ وَفِعْلٌ وَحَرْفٌ. الْإِسْمُ نَحْوُ جُلِّ. الْفِعْلُ نَحْوُ ضَرَبَ. الْحَرْفُ نَحْوُ مِنْ وَ عَن.

1. الْإِسْمُ عَلَى ثَلَاثَةِ أَقْسَامٍ

الْإِسْمُ عَلَى ثَلَاثَةِ أَقْسَامٍ: ثَلَاثِيٌّ وَرُبَاعِيٌّ وَخُمَاسِيٌّ: الثَّلَاثِيُّ مَا يُقَالُ لِدَى ثَلَاثَةِ أَحْرَفٍ نَحْوُ زَيْدٍ. الرَّبَاعِيُّ مَا يُقَالُ لِدَى أَرْبَعَةِ أَحْرَفٍ نَحْوُ جَعْفَرٍ. الْخُمَاسِيُّ مَا يُقَالُ لِدَى خَمْسَةِ أَحْرَفٍ نَحْوُ سَفْرَجَلٍ.

2. الْفِعْلُ عَلَى ضَرْبَيْنِ

الْفِعْلُ قِسْمَانِ ثَلَاثِيٌّ وَرُبَاعِيٌّ. الثَّلَاثِيُّ مَا يُقَالُ لِدَى ثَلَاثَةِ أَحْرَفٍ نَحْوُ ضَرَبَ. الرَّبَاعِيُّ مَا يُقَالُ لِدَى أَرْبَعَةِ أَحْرَفٍ نَحْوُ دَخَرَ.

3. وَزْنَ الْكَلِمَاتِ

مِيزَانُ كَلَامِ الْعَرَبِ فَاءٌ وَغَيْنٌ وَ لَامٌ. الْحَرْفُ قِسْمَانِ: حَرْفٌ أَصْلٌ وَ حَرْفٌ زَائِدٌ. الْحَرْفُ الْأَصْلُ هُوَ مَا يَكُونُ فِي مُقَابَلَةِ الْفَاءِ

وَالْعَيْنِ وَاللَّامِ نَحْوُ ضَرَبَ عَلَى وَزَنَ فَعَلَ. الْحَرْفُ الرَّائِدُ هُوَ مَا لَا
يَكُونُ فِي مُقَابَلَةِ الْفَاءِ وَالْعَيْنِ وَاللَّامِ نَحْوُ أَكْرَمَ عَلَى وَزَنَ أَفْعَلَ.
الْحَرْفُ الْأَصْلِيُّ فِي الثَّلَاثِيَّ ثَلَاثَةٌ أَحْرَفُ: فَاءٌ وَعَيْنٌ وَلَامٌ وَاحِدٌ.
الْحَرْفُ الْأَصْلِيُّ فِي الرَّبَاعِيِّ أَرْبَعَةٌ أَحْرَفُ فَاءٌ وَعَيْنٌ وَ لَامٌ وَأَمَّا الْحَرْفُ
الْأَصْلِيُّ فِي الْخُمَاسِيِّ خَمْسَةٌ أَحْرَفُ فَاءٌ وَعَيْنٌ وَ ثَلَاثُ لَامَاتٍ.
الثَّلَاثِيُّ قِسْمَانِ أَيْضًا ثَلَاثِيٌّ مُجَرَّدٌ وَ ثَلَاثِيٌّ مَزِيدٌ. الثَّلَاثِيُّ الْمُجَرَّدُ هُوَ
مَا لَا يَزِيدُ شَيْءٌ عَلَيَّ حُرُوفِهِ الثَّلَاثَةُ الْأَصْلِيَّةُ نَحْوُ أَكْرَمَ عَلَى وَزَنَ
أَفْعَلَ. الرَّبَاعِيُّ قِسْمَانِ أَيْضًا: رَبَاعِيٌّ مُجَرَّدٌ وَ رَبَاعِيٌّ مَزِيدٌ. الرَّبَاعِيُّ
الْمُجَرَّدُ مَا لَا يَزِيدُ شَيْءٌ عَلَيَّ حُرُوفِهِ الْأَرْبَعَةُ الْأَصْلِيَّةُ نَحْوُ دَخَرَجَ
عَلَى وَ زَنَ فَعَلَّلَ. الرَّبَاعِيُّ الْمَزِيدُ مَا يَزِيدُ شَيْءٌ عَلَيَّ حُرُوفِهِ الْأَرْبَعَةَ
الْأَصْلِيَّةَ نَحْوُ تَدَخَرَجَ عَلَيَّ وَزَنَ تَفَعَّلَلَ. الْخُمَاسِيُّ قِسْمَانِ أَيْضًا.
خُمَاسِيٌّ مُجَرَّدٌ وَخُمَاسِيٌّ مَزِيدٌ وَ الْخُمَاسِيُّ الْمُجَرَّدُ مَا لَا يَزِيدُ شَيْءٌ
عَلَيَّ حُرُوفِهِ الْخَمْسَةَ الْأَصْلِيَّةَ نَحْوُ جَحْمَرَشَ عَلَيَّ وَزَنَ فَعَلَّلَلَ.
الْخُمَاسِيُّ الْمَزِيدُ مَا يَزِيدُ شَيْءٌ عَلَيَّ حُرُوفِهِ الْخَمْسَةَ الْأَصْلِيَّةَ نَحْوُ
خَنَدَرِيَسَ عَلَيَّ وَزَنَ فَعَلَّلِيلَ.

4. أَقْسَامُ الْإِسْمِ وَالْفِعْلِ

أَقْسَامُ الْإِسْمِ وَالْفِعْلِ لَيْسَتْ بِزَائِدَةٍ عَلَيَّ سَبْعَةَ أَقْسَامٍ: صَحِيحٌ وَ
مُضَاعَفٌ وَ مَثَالٌ وَ أَجْوَفٌ وَ نَاقِصٌ وَ لَفِيفٌ وَ مُلْتَوِيٌّ. فَالصَّحِيحُ مِنَ
الْإِسْمِ وَالْفِعْلِ هُوَ مَا لَا يَكُونُ فِي مُقَابَلَةِ فَائِهِ وَعَيْنِهِ وَ لَامِهِ حَرْفٌ عِلَّةٌ

وَلَا حَرْفَانِ مِنْ جِنْسٍ وَاحِدٍ نَحْوُ ضَرْبٍ وَضَرْبٍ عَلَيَّ وَزَنْ فَعَلٍ وَ فَعَلٍ.

حُرُوفُ الْعِلَّةِ ثَلَاثَةٌ: وَاوٌ وَ أَلْفٌ وَ يَاءٌ. إِنْ وَقَعَتِ الْهَمْزَةُ فِي مُقَابِلَةِ فَاءِ الْإِسْمِ أَوْ الْفِعْلِ فَيَكُونَانِ مَهْمُوزِي الْفَاءِ نَحْوُ أَبْرَ عَلَيَّ وَ زَنْ فَعَلٍ. وَ إِنْ وَقَعَتْ فِي مُقَابِلَةِ عَيْنِهِمَا فَيَكُونَانِ مَهْمُوزِي الْعَيْنِ نَحْوُ بَرَّ عَلَيَّ وَ زَنْ فَعَلٍ. وَ إِنْ وَقَعَتْ فِي مُقَابِلَةِ لَامِهِمَا فَيَكُونَانِ مَهْمُوزِي اللَّامِ نَحْوُ بَرَّ عَلَيَّ وَ زَنْ فَعَلٍ.

الْمُضَاعَفُ قِسْمَانِ: مُضَاعَفٌ ثَلَاثِيٌّ وَ مُضَاعَفٌ رُبَاعِيٌّ. الْمُضَاعَفُ الثَّلَاثِيُّ مِنَ الْإِسْمِ وَالْفِعْلِ هُوَ مَا يَكُونُ فِي مُقَابِلَةِ عَيْنِهِ وَ لَامِهِ حَرْفَانِ مِنْ جِنْسٍ وَاحِدٍ نَحْوُ فَرَّ أَصْلَهُ فَرَّرَ عَلَيَّ وَ زَنْ فَعَلٍ. الْمُضَاعَفُ الرَّبَاعِيُّ مِنَ الْإِسْمِ وَالْفِعْلِ هُوَ مَا يَكُونُ فِي مُقَابِلَةِ فَائِهِ وَ لَامِهِ الْأُولَى، عَيْنِهِ وَ لَامِهِ الثَّانِي حَرْفَانِ مِنْ جِنْسٍ وَاحِدٍ نَحْوُ صَرَّصَرَ عَلَيَّ وَ زَنْ فَعَلَلٍ.

الْمِثَالُ مِنَ الْإِسْمِ وَالْفِعْلِ هُوَ مَا يَكُونُ فِي مُقَابِلَةِ فَائِهِ حَرْفٌ عِلَّةٍ نَحْوُ وَعَدَّ وَ وَعَدَّ عَلَيَّ وَ زَنْ فَعَلَّ وَ فَعَلَّ.

الْأَجُوفُ مِنَ الْإِسْمِ وَالْفِعْلِ هُوَ مَا يَكُونُ فِي مُقَابِلَةِ عَيْنِهِ حَرْفٌ عِلَّةٍ نَحْوُ قَوْلٍ وَ قَوْلٍ عَلَيَّ وَ زَنْ فَعَلَّ وَ فَعَلَّ.

التَّاقِصُ مِنَ الْإِسْمِ وَالْفِعْلِ هُوَ مَا يَكُونُ فِي مُقَابِلَةِ لَامِهِ حَرْفٌ عِلَّةٍ نَحْوُ رَمَى وَ رَمَى عَلَيَّ وَ زَنْ فَعَلَّ وَ فَعَلَّ.

الَّتَلْفِيفُ مِنَ الْإِسْمِ وَالْفِعْلِ هُوَ مَا يَكُونُ فِي مُقَابِلَةِ عَيْنِهِ وَ لَامِهِ حَرْفٌ عِلَّةٍ نَحْوُ قَوِيٍّ وَ قَوِيٍّ عَلَيَّ وَ زَنْ فَعَلَّ وَ فَعَلَّ.

الْمُتَوِيُّ مِنَ الْإِسْمِ وَالْفِعْلِ هُوَ مَا يَكُونُ فِي مُقَابَلَةِ فَائِهِ وَلَا مِهِ
حَرْفُ عِلَّةٍ نَحْوُ وَشَيْءٍ وَوَشْيٍ عَلَى وَزْنِ فَعْلٍ وَفَعْلٍ.

5. الْإِسْمُ الْجَامِدُ وَالْإِسْمُ الْمُسْتَقُّ

الْإِسْمُ قَسَمَانِ: إِسْمٌ جَامِدٌ وَ إِسْمٌ مَصْدَرٌ. الْإِسْمُ الْجَامِدُ هُوَ
مَا لَا يُسْتَقُّ مِنْهُ شَيْءٌ. وَالْإِسْمُ الْمَصْدَرُ هُوَ مَا يُسْتَقُّ مِنْهُ شَيْءٌ، مَثَلًا
ضَرْبٌ، قَتْلٌ.

6. الْمُشْتَقَّاتُ

وَالْعَرَبُ يُسْتَقُّ مِنْ كُلِّ مَصْدَرٍ اثْنَيْ عَشَرَ صِيغَةً: مَاضٍ وَ
مَضَارِعٌ وَ إِسْمٌ فَاعِلٌ وَ إِسْمٌ مَفْعُولٌ وَ جَحْدٌ وَنَفْيٌ وَ أَمْرٌ وَ نَهْيٌ وَ
إِسْمٌ زَمَانٌ وَ إِسْمٌ مَكَانٌ وَ إِسْمٌ آلَةٌ وَ إِسْمٌ تَفْضِيلٌ.

الْمَاضِي مَا يُقَالُ لِلزَّمَنِ الْمَاضِي، الْمَضَارِعُ مَا يُقَالُ لِلزَّمَنِ
الْمُسْتَقْبَلِ، وَ إِسْمُ الْفَاعِلِ يُقَالُ لِإِسْمٍ مَنْ قَامَ بِهِ الْفِعْلُ، وَ إِسْمُ
الْمَفْعُولِ يُقَالُ لِإِسْمٍ مَنْ وَقَعَ عَلَيْهِ الْفِعْلُ، الْجَحْدُ انْكَارٌ عَلَى الْمَاضِي،
الْتَفْيُ انْكَارٌ عَلَى الْمُسْتَقْبَلِ، الْأَمْرُ طَلْبُ الشَّيْءِ، الَّتْهُيُّ طَلْبُ الْكُفِّ
عَنِ الشَّيْءِ، إِسْمُ الزَّمَانِ يُقَالُ لِإِسْمٍ وَقْتُ الْفِعْلِ، إِسْمُ الْمَكَانِ يُقَالُ
لِإِسْمٍ مَكَانَ الْفِعْلِ، إِسْمُ الْآلَةِ يُقَالُ لِإِسْمٍ الْآلَةِ، إِسْمُ التَّفْضِيلِ يُقَالُ
لِإِسْمٍ مَا هُوَ الْأَفْضَلُ.

ضَرْبٌ يَضْرِبُ ضَرْبًا ضَارِبٌ مَضْرُوبٌ لَمْ يَضْرِبْ لَا يَضْرِبُ
اضْرَبْ لِيَضْرِبْ لَا تَضْرِبْ مَضْرِبٌ مَضْرَابٌ اضْرَبْ.

ضَرَبَ هُوَ رَجُلٌ فِي الزَّمَنِ الْمَاضِي هُوَ فِعْلٌ مَاضٍ، يَضْرِبُ هُوَ رَجُلٌ فِي الزَّمَنِ الْمُسْتَقْبَلِ هُوَ فِعْلٌ مُضَارِعٌ، ضَرَبًا، هُوَ مَصْدَرٌ. ضَارِبٌ رَجُلٌ وَاحِدٌ هُوَ إِسْمٌ فَاعِلٌ، مَضْرُوبٌ رَجُلٌ وَاحِدٌ هُوَ إِسْمٌ مَفْعُولٌ، لَمْ يَضْرِبْ هُوَ رَجُلٌ فِي الزَّمَنِ الْمَاضِي هُوَ فِعْلٌ جَدُّ، لَا يَضْرِبُ هُوَ رَجُلٌ فِي الزَّمَنِ الْمُسْتَقْبَلِ هُوَ فِعْلٌ نَفْيٌ، اضْرِبْ أَنْتَ الرَّجُلُ هُوَ أَمْرٌ حَاضِرٌ، لِيَضْرِبْ هُوَ رَجُلٌ هُوَ أَمْرٌ غَائِبٌ، لَا تَضْرِبْ أَنْتَ الرَّجُلُ هُوَ نَهْيٌ حَاضِرٌ، مَضْرِبٌ وَقْتُ الضَّرْبِ أَوْ مَكَانَهُ هُوَ إِسْمٌ زَمَانٌ أَوْ إِسْمٌ مَكَانٌ، مَضْرَابٌ آلَةُ الضَّرْبِ هُوَ إِسْمٌ آلَةٌ، اضْرِبْ مَنْ هُوَ شَدِيدٌ الضَّرْبِ هُوَ إِسْمٌ تَفْضِيلٌ.

حُدُوثُ الْفِعْلِ

الْفِعْلُ حَدَثٌ وَلَا بُدَّ لِلْحَدَثِ مِنَ الْمُحْدَثِ. الْمُحْدَثُ هُوَ الْفَاعِلُ. فَاعِلُ كُلِّ فِعْلٍ يَكُونُ وَاحِدًا أَوْ ثَنِيَّةً أَوْ جَمْعًا. وَكُلُّ مِنْهُمْ يَكُونُ مُتَكَلِّمًا وَ مُخَاطَبًا وَ غَائِبًا. وَكُلُّ مِنْهُمْ يَكُونُ مُدَكَّرًا أَوْ مُؤَنَّثًا. الْوَاحِدُ يُقَالُ لِلوَاحِدِ، الثَّنِيَّةُ يُقَالُ لِلثَّنِيَّةِ، الْجَمْعُ يُقَالُ لِأَكْثَرِ مِنَ الثَّنِيَّةِ. الْمُتَكَلِّمُ يُقَالُ لِلْقَائِلِ. الْمُخَاطَبُ يُقَالُ لِلسَّامِعِ. الْغَائِبُ يُقَالُ لِغَيْرِ الْحَاضِرِ. الْمُدَكَّرُ يُقَالُ لِلرَّجُلِ، الْمُوَنَّثُ يُقَالُ لِلْمَرْأَةِ.

1. الْفِعْلُ الْمَاضِي

وَلِلْمَعْلُومِ الْفِعْلِ الْمَاضِي أَرْبَعَةٌ عَشْرَ صِيغَةً: وَ مِنْهَا سِتَّةٌ لِلْغَائِبِ وَسِتَّةٌ لِلْمُخَاطَبِ وَ اثْنَانِ لِلْمُتَكَلِّمِ. وَ مِنَ الْغَائِبِ السِتَّةُ ثَلَاثَةٌ لِلْمُدَكَّرِ وَ ثَلَاثَةٌ لِلْمُوَنَّثِ. الثَّلَاثَةُ الَّتِي لِلْمُدَكَّرِ: ضَرَبَ هُوَ رَجُلٌ فِي الزَّمَنِ

الْمَاضِي صِيغَتُهُ وَاحِدٌ مُذَكَّرٌ غَائِبٌ مَعْلُومٌ فِعْلٌ مَاضٍ. ضَرَبْنَا هُمَا
 رَجُلَانِ فِي الزَّمَنِ الْمَاضِي صِيغَتُهُ تَنْبِيْهُ مُذَكَّرٌ غَائِبَيْنِ مَعْلُومٌ فِعْلٌ مَاضٍ.
 ضَرَبُوا هُمْ رَجَالٌ فِي الزَّمَنِ الْمَاضِي صِيغَتُهُ جَمْعٌ مُذَكَّرٌ غَائِبَيْنِ
 مَعْلُومٌ فِعْلٌ مَاضٍ. الثَّلَاثَةُ الَّتِي لِلْمُؤَنَّثِ: ضَرَبْتُ هِيَ امْرَأَةٌ فِي الزَّمَنِ
 الْمَاضِي صِيغَتُهُ وَاحِدٌ مُؤَنَّثٌ غَائِبَةٌ مَعْلُومٌ فِعْلٌ مَاضٍ. ضَرَبْنَا هُمَا
 امْرَأَتَانِ فِي الزَّمَنِ الْمَاضِي صِيغَتُهُ تَنْبِيْهُ مُؤَنَّثٌ غَائِبَتَيْنِ مَعْلُومٌ فِعْلٌ مَاضٍ.
 ضَرَبْنَ هُنَّ نِسْوَةٌ فِي الزَّمَنِ الْمَاضِي صِيغَتُهُ جَمْعٌ مُؤَنَّثٌ غَائِبَاتٌ مَعْلُومٌ
 فِعْلٌ مَاضٍ. وَ مِنَ الْمُخَاطَبِ السِّتَّةِ ثَلَاثَةٌ لِلْمُذَكَّرِ وَ ثَلَاثَةٌ لِلْمُؤَنَّثِ.
 الثَّلَاثَةُ الَّتِي لِلْمُذَكَّرِ: ضَرَبْتُ أَنْتَ رَجُلٌ فِي الزَّمَنِ الْمَاضِي صِيغَتُهُ
 وَاحِدٌ مُذَكَّرٌ مُخَاطَبٌ مَعْلُومٌ فِعْلٌ مَاضٍ. ضَرَبْتُمَا أَنْتُمَا رَجُلَانِ
 فِي الزَّمَنِ الْمَاضِي صِيغَتُهُ تَنْبِيْهُ مُذَكَّرٌ مُخَاطَبَيْنِ مَعْلُومٌ فِعْلٌ مَاضٍ.
 ضَرَبْتُمْ أَنْتُمْ رَجَالٌ فِي الزَّمَنِ الْمَاضِي صِيغَتُهُ جَمْعٌ مُذَكَّرٌ مُخَاطَبَيْنِ
 مَعْلُومٌ فِعْلٌ مَاضٍ. الثَّلَاثُ الَّتِي لِلْمُؤَنَّثِ: ضَرَبْتُ أَنْتِ امْرَأَةٌ فِي الزَّمَنِ
 الْمَاضِي صِيغَتُهُ وَاحِدَةٌ مُؤَنَّثَةٌ مُخَاطَبَةٌ مَعْلُومٌ فِعْلٌ مَاضٍ. ضَرَبْتُمَا أَنْتُمَا
 امْرَأَتَانِ فِي الزَّمَنِ الْمَاضِي صِيغَتُهُ تَنْبِيْهُ مُؤَنَّثٌ مُخَاطَبَتَيْنِ مَعْلُومٌ فِعْلٌ
 مَاضٍ. ضَرَبْتُنَّ أَنْتُنَّ نِسْوَةٌ فِي الزَّمَنِ الْمَاضِي صِيغَتُهُ جَمْعٌ مُؤَنَّثٌ
 مُخَاطَبَاتٌ مَعْلُومٌ فِعْلٌ مَاضٍ. الْاِثْنَانِ اللَّذَانِ لِمُتَكَلِّمٍ: ضَرَبْتُ أَنَا رَجُلٌ
 أَوْ امْرَأَةٌ فِي الزَّمَنِ الْمَاضِي صِيغَتُهُ وَاحِدٌ مُتَكَلِّمٌ مَعْلُومٌ فِعْلٌ مَاضٍ.
 ضَرَبْنَا نَحْنُ رَجَالٌ أَوْ نِسْوَةٌ فِي الزَّمَنِ الْمَاضِي صِيغَتُهُ مُتَكَلِّمٌ مَعَ الْغَيْرِ
 مَعْلُومٌ فِعْلٌ مَاضٍ.

وَأَنَّ شَتَّ أَنْ تَصِيرَ مَعْلُومَ الْفِعْلِ الْمَاضِي مَجْهُولًا فَاضْمُ
 الْحَرْفِ الْأَوَّلِ أَكْسَرُ مَا قَبْلَ الْآخِرِ فَيَصِيرُ ضَرْبُ ضَرْبٍ. وَلِلْمَجْهُولِ
 الْفِعْلِ الْمَاضِي أَرْبَعَةٌ عَشْرَ صِيغَةً أَيْضًا وَ مِنْهَا سِتَّةٌ لِلْعَائِبِ وَ سِتَّةٌ
 لِلْمُخَاطَبِ وَ اثْنَانِ لِلْمُتَكَلِّمِ. وَ مِنَ الْعَائِبِ السِتَّةُ ثَلَاثَةٌ لِلْمُذَكَّرِ وَ ثَلَاثَةٌ
 لِلْمُؤَنَّثِ: الثَّلَاثَةُ الَّتِي لِلْمُذَكَّرِ: ضَرْبٌ هُوَ رَجُلٌ فِي الزَّمَنِ الْمَاضِي
 صِيغَتُهُ وَاحِدٌ مُذَكَّرٌ غَائِبٌ مَجْهُولٌ فَعَلٌ مَاضٍ. ضَرْبًا هُمَا رَجُلَانِ
 فِي الزَّمَنِ الْمَاضِي صِيغَتُهُ تَشْبِيهُ مُذَكَّرٌ غَائِبِينَ مَجْهُولٌ فَعَلٌ مَاضٍ.
 ضَرْبُوا هُمْ رَجَالٌ فِي الزَّمَنِ الْمَاضِي صِيغَتُهُ جَمْعٌ مُذَكَّرٌ غَائِبِينَ مَجْهُولٌ
 فَعَلٌ مَاضٍ. الثَّلَاثُ الَّتِي لِلْمُؤَنَّثِ: ضَرْبٌ هِيَ امْرَأَةٌ فِي الزَّمَنِ الْمَاضِي
 صِيغَتُهُ وَاحِدَةٌ مُؤَنَّثٌ غَائِبَةٌ مَجْهُولٌ فَعَلٌ مَاضٍ. ضَرْبَتَا هُمَا امْرَأَتَانِ
 فِي الزَّمَنِ الْمَاضِي صِيغَتُهُ تَشْبِيهُ مُؤَنَّثٌ غَائِبَتَيْنِ مَجْهُولٌ فَعَلٌ مَاضٍ.
 ضَرْبِنَ هُنَّ نِسَاءٌ فِي الزَّمَنِ الْمَاضِي صِيغَتُهُ جَمْعٌ مُؤَنَّثٌ غَائِبَاتٌ
 مَجْهُولٌ فَعَلٌ مَاضٍ. وَ مِنَ الْمُخَاطَبِ السِتَّةُ ثَلَاثَةٌ لِلْمُذَكَّرِ وَ ثَلَاثَةٌ
 لِلْمُؤَنَّثِ الثَّلَاثَةُ الَّتِي لِلْمُذَكَّرِ: ضَرْبِتَ أَنْتَ رَجُلٌ فِي الزَّمَنِ الْمَاضِي
 صِيغَتُهُ وَاحِدٌ مُذَكَّرٌ مُخَاطَبٌ مَجْهُولٌ فَعَلٌ مَاضٍ. ضَرْبْتِمَا أَنْتُمَا
 رَجُلَانِ فِي الزَّمَنِ الْمَاضِي صِيغَتُهُ تَشْبِيهُ مُذَكَّرٌ مُخَاطَبَيْنِ مَجْهُولٌ فَعَلٌ
 مَاضٍ. ضَرْبْتُمْ أَنْتُمْ رَجَالٌ فِي الزَّمَنِ الْمَاضِي صِيغَتُهُ جَمْعٌ مُذَكَّرٌ
 مُخَاطَبِينَ مَجْهُولٌ فَعَلٌ مَاضٍ. الثَّلَاثُ الَّتِي لِلْمُؤَنَّثِ: ضَرْبِتِ امْرَأَةً
 فِي الزَّمَنِ الْمَاضِي صِيغَتُهُ وَاحِدَةٌ مُؤَنَّثَةٌ مُخَاطَبَةٌ مَجْهُولٌ فَعَلٌ مَاضٍ.
 ضَرْبْتِمَا أَنْتُمَا امْرَأَتَانِ فِي الزَّمَنِ الْمَاضِي صِيغَتُهُ تَشْبِيهُ مُؤَنَّثٌ مُخَاطَبَتَيْنِ

مَجْهُولٌ فَعَلٌ مَاضٍ. ضَرَبْتَنِّي أَنْتَنِ نِسْوَةٌ فِي الزَّمَنِ الْمَاضِي صِيغَتُهُ جَمْعٌ مُؤنَّثٌ مُخَاطَبَاتٌ مَجْهُولٌ فَعَلٌ مَاضٍ. الْإِثْنَانِ اللَّذَانِ لِلْمُتَكَلِّمِ: ضَرَبْتُ - أَنَا رَجُلٌ أَوْ امْرَأَةٌ فِي الزَّمَنِ الْمَاضِي صِيغَتُهُ وَاحِدٌ مُتَكَلِّمٌ مَجْهُولٌ فَعَلٌ مَاضٍ. ضَرَبْنَا نَحْنُ رِجَالٌ أَوْ نِسْوَةٌ فِي الزَّمَنِ الْمَاضِي صِيغَتُهُ جَمْعٌ مُتَكَلِّمٌ مَعَ الْغَيْرِ مَجْهُولٌ فَعَلٌ مَاضٍ.

2. الْفَعْلُ الْمَضَارِعُ

وَاللْمَعْلُومُ الْفَعْلُ الْمَضَارِعُ أَرْبَعَةٌ عَشَرَ صِيغَةً أَيْضًا. وَ مِنْهَا سِتَّةٌ لِلْغَائِبِ وَ سِتَّةٌ لِلْمُخَاطَبِ وَ اثْنَانِ لِلْمُتَكَلِّمِ. وَ مِنَ الْغَائِبِ السِّتَّةُ ثَلَاثَةٌ لِلْمُذَكَّرِ وَ ثَلَاثَةٌ لِلْمُؤنَّثِ. الثَّلَاثَةُ الَّتِي لِلْمُذَكَّرِ: يَضْرِبُ هُوَ رَجُلٌ فِي الزَّمَنِ الْمُسْتَقْبَلِ صِيغَتُهُ وَاحِدٌ مُذَكَّرٌ غَائِبٌ مَعْلُومٌ فَعَلٌ مَضَارِعٍ. يَضْرِبَانِ هُمَا رِجَالَانِ فِي الزَّمَنِ الْمُسْتَقْبَلِ صِيغَتُهُ تَثْنِيَّةٌ مُذَكَّرٌ غَائِبِينَ مَعْلُومٌ فَعَلٌ مَضَارِعٍ. يَضْرِبِينَ هُمَ رِجَالٌ فِي الزَّمَنِ الْمُسْتَقْبَلِ صِيغَتُهُ جَمْعٌ مُذَكَّرٌ غَائِبِينَ مَعْلُومٌ فَعَلٌ مَضَارِعٍ. الثَّلَاثُ الَّتِي لِلْمُؤنَّثِ: تَضْرِبُ هِيَ امْرَأَةٌ فِي الزَّمَنِ الْمُسْتَقْبَلِ صِيغَتُهُ وَاحِدَةٌ مُؤنَّثٌ غَائِبَةٌ مَعْلُومٌ فَعَلٌ مَضَارِعٍ. تَضْرِبَانِ هُمَا امْرَأَتَانِ فِي الزَّمَنِ الْمُسْتَقْبَلِ صِيغَتُهُ تَثْنِيَّةٌ مُؤنَّثٌ غَائِبَتَيْنِ مَعْلُومٌ فَعَلٌ مَضَارِعٍ. يَضْرِبْنَ هُنَّ نِسْوَةٌ فِي الزَّمَنِ الْمُسْتَقْبَلِ صِيغَتُهُ جَمْعٌ مُؤنَّثٌ غَائِبَاتٌ مَعْلُومٌ فَعَلٌ مَضَارِعٍ. وَ لِلْمُخَاطَبِ السِّتَّةُ ثَلَاثَةٌ لِلْمُذَكَّرِ وَ ثَلَاثَةٌ لِلْمُؤنَّثِ. الثَّلَاثَةُ الَّتِي لِلْمُذَكَّرِ: تَضْرِبُ أَنْتَ رَجُلٌ فِي الزَّمَنِ الْمُسْتَقْبَلِ صِيغَتُهُ وَاحِدٌ مُذَكَّرٌ مُخَاطَبٌ مَعْلُومٌ فَعَلٌ مَضَارِعٍ. تَضْرِبَانِ أَنْتَمَا رِجَالَانِ فِي الزَّمَنِ الْمُسْتَقْبَلِ صِيغَتُهُ تَثْنِيَّةٌ مُذَكَّرٌ

مَخَاطِبِينَ مَعْلُومٌ فَعَلُ مُضَارِعٍ. تَضْرِبُونَ أَنْتُمْ رِجَالٌ فِي الزَّمَنِ الْمُسْتَقْبَلِ صِيغَتُهُ جَمْعٌ مُذَكَّرٌ مَخَاطِبِينَ مَعْلُومٌ فَعَلُ مُضَارِعٍ. الثَّلَاثُ الَّتِي لِلْمُؤَثِّثِ: تَضْرِبِينَ أَنْتِ امْرَأَةٌ فِي الزَّمَنِ الْمُسْتَقْبَلِ صِيغَتُهُ وَاحِدَةٌ مُؤَثِّثٌ مَخَاطِبَةٌ مَعْلُومٌ فَعَلُ مُضَارِعٍ. تَضْرِبَانِ أَنْتُمَا امْرَأَتَانِ فِي الزَّمَنِ الْمُسْتَقْبَلِ صِيغَتُهُ تَشْبِيهُ مُؤَثِّثٌ مَخَاطِبَتَيْنِ مَعْلُومٌ فَعَلُ مُضَارِعٍ. تَضْرِبِينَ أَنْتُنَّ نِسْوَةٌ فِي الزَّمَنِ الْمُسْتَقْبَلِ صِيغَتُهُ جَمْعٌ مُؤَثِّثٌ مَخَاطِبَاتٌ مَعْلُومٌ فَعَلُ مُضَارِعٍ. الْاِثْنَانِ اللَّذَانِ لِلْمُتَكَلِّمِ: أَضْرِبُ أَنَا رَجُلًا أَوْ امْرَأَةً فِي الزَّمَنِ الْمُسْتَقْبَلِ صِيغَتُهُ وَاحِدٌ مُتَكَلِّمٌ مَعْلُومٌ فَعَلُ مُضَارِعٍ. نَضْرِبُ نَحْنُ رِجَالًا أَوْ نِسْوَةً فِي الزَّمَنِ الْمُسْتَقْبَلِ صِيغَتُهُ جَمْعٌ مُتَكَلِّمٌ مَعَ الْغَيْرِ مَعْلُومٌ فَعَلُ مُضَارِعٍ.

وَإِنْ شِئْتَ أَنْ تُصَيِّرَ مَعْلُومَ الْفِعْلِ الْمُضَارِعِ مَجْهُولًا فَافْتَحْ مَا قَبْلَ الْآخِرِ وَأَضْمُ حَرْفَ الْمُضَارِعَةِ فَيَصِيرُ يَضْرِبُ يَضْرِبُ. وَلِلْمَجْهُولِ الْفِعْلِ الْمُضَارِعِ أَرْبَعَةٌ عَشْرَ صِيغَةً أَيْضًا. وَمِنْهَا سِتَّةٌ لِلْغَائِبِ وَ سِتَّةٌ لِلْمَخَاطِبِ وَ اِثْنَانِ لِلْمُتَكَلِّمِ وَمِنْ الْغَائِبِ السِتَّةِ ثَلَاثَةٌ لِلْمُذَكَّرِ وَ ثَلَاثَةٌ لِلْمُؤَثِّثِ. الثَّلَاثَةُ الَّتِي لِلْمُذَكَّرِ: يَضْرِبُ هُوَ رَجُلٌ فِي الزَّمَنِ الْمُسْتَقْبَلِ صِيغَتُهُ وَاحِدٌ مُذَكَّرٌ غَائِبٌ مَجْهُولٌ فَعَلُ مُضَارِعٍ. يَضْرِبَانِ هُمَا رَجُلَانِ فِي الزَّمَنِ الْمُسْتَقْبَلِ صِيغَتُهُ تَشْبِيهُ مُذَكَّرٌ غَائِبَيْنِ مَجْهُولٌ فَعَلُ مُضَارِعٍ يَضْرِبُونَ هُمْ رِجَالٌ فِي الزَّمَنِ الْمُسْتَقْبَلِ صِيغَتُهُ جَمْعٌ مُذَكَّرٌ غَائِبِينَ مَجْهُولٌ فَعَلُ مُضَارِعٍ. الثَّلَاثُ الَّتِي لِلْمُؤَثِّثِ: تَضْرِبُ هِيَ امْرَأَةٌ فِي الزَّمَنِ الْمُسْتَقْبَلِ صِيغَتُهُ وَاحِدَةٌ مُؤَثِّثٌ غَائِبَةٌ مَجْهُولٌ فَعَلُ

مُضَارِع. تُضْرَبَانِ هُمَا امْرَأَتَانِ فِي الزَّمَنِ الْمُسْتَقْبَلِ صِيغَتُهُ تَنْبِيَهُ مُؤْتَتْ
 غَائِبَتَيْنِ مَجْهُولٌ فَعْلُ مُضَارِع. يُضْرَبِينَ هُنَّ نِسْوَةٌ فِي الزَّمَنِ الْمُسْتَقْبَلِ
 صِيغَتُهُ جَمْعٌ مُؤْتَتْ غَائِبَاتٍ مَجْهُولٌ فَعْلُ مُضَارِع. وَ مِنْ الْمُخَاطَبِ
 السِّتَةُ ثَلَاثَةٌ: لِلْمُذَكَّرِ وَ ثَلَاثَةٌ لِلْمُؤْتَتْ. الثَّلَاثَةُ الَّتِي لِلْمُذَكَّرِ: تُضْرَبُ
 أَنْتَ رَجُلٌ فِي الزَّمَنِ الْمُسْتَقْبَلِ صِيغَتُهُ وَاحِدٌ مُذَكَّرٌ مُخَاطَبٌ مَجْهُولٌ
 فَعْلُ مُضَارِع. تُضْرَبَانِ أَنْتُمَا رَجُلَانِ فِي الزَّمَنِ الْمُسْتَقْبَلِ صِيغَتُهُ تَنْبِيَهُ
 مُذَكَّرٌ مُخَاطَبَيْنِ مَجْهُولٌ فَعْلُ مُضَارِع. تُضْرَبُونَ أَنْتُمْ رِجَالٌ فِي الزَّمَنِ
 الْمُسْتَقْبَلِ صِيغَتُهُ جَمْعٌ مُذَكَّرٌ مُخَاطَبَيْنِ مَجْهُولٌ فَعْلُ مُضَارِع. الثَّلَاثُ
 الَّتِي لِلْمُؤْتَتْ: تُضْرَبِينَ أَنْتَ امْرَأَةٌ فِي الزَّمَنِ الْمُسْتَقْبَلِ صِيغَتُهُ وَاحِدَةٌ
 مُؤْتَتْ مُخَاطَبَةٌ مَجْهُولٌ فَعْلُ مُضَارِع. تُضْرَبَانِ أَنْتُمَا امْرَأَتَانِ فِي الزَّمَنِ
 الْمُسْتَقْبَلِ صِيغَتُهُ تَنْبِيَهُ مُؤْتَتْ مُخَاطَبَتَيْنِ مَجْهُولٌ فَعْلُ مُضَارِع. تُضْرَبِينَ
 أَنْتُنَّ نِسْوَةٌ فِي الزَّمَنِ الْمُسْتَقْبَلِ صِيغَتُهُ جَمْعٌ مُؤْتَتْ مُخَاطَبَاتٍ مَجْهُولٌ
 فَعْلُ مُضَارِع. الْإِثْنَانِ اللَّذَانِ لِلْمُتَكَلِّمِ: أَضْرَبُ أَنَا رَجُلٌ أَوْ امْرَأَةٌ
 فِي الزَّمَنِ الْمُسْتَقْبَلِ صِيغَتُهُ وَاحِدٌ مُتَكَلِّمٌ مَجْهُولٌ فَعْلُ مُضَارِع.
 تُضْرَبُ نَحْنُ رِجَالٌ أَوْ نِسْوَةٌ فِي الزَّمَنِ الْمُسْتَقْبَلِ صِيغَتُهُ جَمْعٌ مُتَكَلِّمٌ
 مَعَ الْغَيْرِ مَجْهُولٌ فَعْلُ مُضَارِع.

3. إِسْمُ الْفَاعِلِ

إِسْمُ الْفَاعِلِ يُصَاغُ مِنَ الثَّلَاثِيِّ الْمَجْرَدِ عَلَى وَزْنِ فَاعِلٍ نَحْوُ
 ضَارِبٍ وَ قَاتِلٍ. وَ مِنْ غَيْرِ الثَّلَاثِيِّ الْمَجْرَدِ عَلَى وَزْنِ فِعْلِ الْمُضَارِعِ

المَعْلُومِ بَعْدَ مَجِيءِ مِيَمِ الْمَضْمُومَةِ بِمَوْقِعِ حَرْفِ الْمَضَارَعَةِ وَ كَسْرِ
 مَا قَبْلَ الْآخِرِ نَحْوُ مُكْرَمٍ وَ مَدْخَرِجٍ. اِسْمُ الْفَاعِلِ عَلَي سِتَّةِ صِيغٍ.
 وَمِنْهَا ثَلَاثَةٌ لِلْمَذْكَرِ وَ ثَلَاثَةٌ لِلْمُؤَنَّثِ. الثَّلَاثَةُ الَّتِي لِلْمَذْكَرِ:
 ضَارِبٌ هُوَ رَجُلٌ صِيغَتُهُ وَاحِدٌ مُذَكَّرٌ اِسْمُ فَاعِلٍ. ضَارِبَانِ هُمَا
 رَجُلَانِ صِيغَتُهُ تَنْبِيَةٌ مُذَكَّرٌ اِسْمُ فَاعِلٍ. ضَارِبُونَ هُمْ رِجَالٌ صِيغَتُهُ جَمْعٌ
 مُذَكَّرٌ اِسْمُ فَاعِلٍ. الثَّلَاثُ الَّتِي لِلْمُؤَنَّثِ: ضَارِبَةٌ هِيَ امْرَأَةٌ صِيغَتُهُ
 وَاحِدَةٌ مُؤَنَّثٌ اِسْمُ فَاعِلٍ. ضَارِبَتَانِ هُمَا امْرَأَتَانِ صِيغَتُهُ تَنْبِيَةٌ مُؤَنَّثٌ
 اِسْمُ فَاعِلٍ. ضَارِبَاتٌ هُنَّ نِسْوَةٌ صِيغَتُهُ جَمْعٌ مُؤَنَّثٌ اِسْمُ فَاعِلٍ.

4. اِسْمُ الْمَفْعُولِ

اِسْمُ الْمَفْعُولِ يُصَاغُ مِنَ الثَّلَاثِي الْمَجْرَدِ عَلَي وَزْنِ مَفْعُولِ نَحْوِ
 مَضْرُوبٍ وَ مَقْتُولٍ. وَ مِنْ غَيْرِ الثَّلَاثِي الْمَجْرَدِ عَلَي وَزْنِ فِعْلٍ
 الْمَضَارِعِ الْمَجْهُولِ بَعْدَ مَجِيءِ مِيَمِ الْمَضْمُومَةِ بِمَوْقِعِ حَرْفِ
 الْمَضَارَعَةِ وَ فَتْحِ مَا قَبْلَ الْآخِرِ. اِسْمُ الْمَفْعُولِ عَلَي سِتَّةِ صِيغٍ. ثَلَاثَةٌ
 لِلْمَذْكَرِ وَ ثَلَاثَةٌ لِلْمُؤَنَّثِ. الثَّلَاثَةُ الَّتِي لِلْمَذْكَرِ: مَضْرُوبٌ هُوَ رَجُلٌ
 صِيغَتُهُ وَاحِدٌ مُذَكَّرٌ اِسْمُ مَفْعُولٍ. مَضْرُوبَانِ هُمَا رَجُلَانِ صِيغَتُهُ تَنْبِيَةٌ
 مُذَكَّرٌ اِسْمُ مَفْعُولٍ. مَضْرُوبُونَ هُمْ رِجَالٌ صِيغَتُهُ جَمْعٌ مُذَكَّرٌ اِسْمُ
 مَفْعُولٍ. الثَّلَاثُ الَّتِي لِلْمُؤَنَّثِ: مَضْرُوبَةٌ هِيَ امْرَأَةٌ صِيغَتُهُ وَاحِدَةٌ
 مُؤَنَّثٌ اِسْمُ مَفْعُولٍ. مَضْرُوبَتَانِ هُمَا امْرَأَتَانِ صِيغَتُهُ تَنْبِيَةٌ مُؤَنَّثٌ اِسْمُ
 مَفْعُولٍ. مَضْرُوبَاتٌ هُنَّ نِسْوَةٌ صِيغَتُهُ جَمْعٌ مُؤَنَّثٌ اِسْمُ مَفْعُولٍ.

5. الفَعْلُ الْجَحْدُ

وَلِلْمَعْلُومِ الْفَعْلِ الْجَحْدِ أَرْبَعَةٌ عَشْرَ صِيغَةً أَيْضًا. وَ مِنْهَا سِتَّةٌ لِلْعَائِبِ وَ سِتَّةٌ لِلْمُخَاطَبِ وَ اثْنَانِ لِلْمُتَكَلِّمِ. وَ مِنَ الْعَائِبِ السِّتَّةُ ثَلَاثَةٌ لِلْمُذَكَّرِ وَ ثَلَاثَةٌ لِلْمُؤَنَّثِ. الثَّلَاثَةُ الَّتِي لِلْمُذَكَّرِ: لَمْ يَضْرِبْ هُوَ رَجُلٌ فِي الزَّمَنِ الْمَاضِي صِيغَتُهُ وَاحِدٌ مُذَكَّرٌ غَائِبٌ مَعْلُومٌ فَعْلٌ جَحَدَ. لَمْ يَضْرِبَا هُمَا رَجُلَانِ فِي الزَّمَنِ الْمَاضِي صِيغَتُهُ تَشْبِيهُ مُذَكَّرٌ غَائِبَيْنِ مَعْلُومٌ فَعْلٌ جَحَدَ. لَمْ يَضْرِبُوا هُمْ رَجَالٌ فِي الزَّمَنِ الْمَاضِي صِيغَتُهُ جَمْعٌ مُذَكَّرٌ غَائِبَيْنِ مَعْلُومٌ فَعْلٌ جَحَدَ. الثَّلَاثُ الَّتِي لِلْمُؤَنَّثِ: لَمْ تَضْرِبْ هِيَ امْرَأَةٌ فِي الزَّمَنِ الْمَاضِي صِيغَتُهُ وَاحِدَةٌ مُؤَنَّثٌ غَائِبَةٌ مَعْلُومٌ فَعْلٌ جَحَدَ. لَمْ تَضْرِبَا هُمَا امْرَأَتَانِ فِي الزَّمَنِ الْمَاضِي صِيغَتُهُ تَشْبِيهُ مُؤَنَّثٌ غَائِبَتَيْنِ مَعْلُومٌ فَعْلٌ جَحَدَ. لَمْ يَضْرِبْنَ هُنَّ نِسْوَةٌ فِي الزَّمَنِ الْمَاضِي صِيغَتُهُ جَمْعٌ مُؤَنَّثٌ غَائِبَاتٍ مَعْلُومٌ فَعْلٌ جَحَدَ. وَ مِنَ الْمُخَاطَبِ السِّتَّةُ ثَلَاثَةٌ لِلْمُذَكَّرِ وَ ثَلَاثَةٌ لِلْمُؤَنَّثِ. الثَّلَاثَةُ الَّتِي لِلْمُذَكَّرِ: لَمْ تَضْرِبْ أَنْتَ رَجُلٌ فِي الزَّمَنِ الْمَاضِي صِيغَتُهُ وَاحِدٌ مُذَكَّرٌ مُخَاطَبٌ مَعْلُومٌ فَعْلٌ جَحَدَ. لَمْ تَضْرِبَا أَنْتُمَا رَجُلَانِ فِي الزَّمَنِ الْمَاضِي صِيغَتُهُ تَشْبِيهُ مُذَكَّرٌ مُخَاطَبَيْنِ مَعْلُومٌ فَعْلٌ جَحَدَ. لَمْ تَضْرِبُوا أَنْتُمْ رَجَالٌ فِي الزَّمَنِ الْمَاضِي صِيغَتُهُ جَمْعٌ مُذَكَّرٌ مُخَاطَبَيْنِ مَعْلُومٌ فَعْلٌ جَحَدَ. الثَّلَاثُ الَّتِي لِلْمُؤَنَّثِ: لَمْ تَضْرِبِي أَنْتِ امْرَأَةٌ فِي الزَّمَنِ الْمَاضِي صِيغَتُهُ وَاحِدَةٌ مُؤَنَّثٌ مُخَاطَبَةٌ مَعْلُومٌ فَعْلٌ جَحَدَ. لَمْ تَضْرِبَا أَنْتُمَا امْرَأَتَانِ فِي الزَّمَنِ الْمَاضِي صِيغَتُهُ تَشْبِيهُ مُؤَنَّثٌ

مُخَاطَبَتَيْنِ مَعْلُومٍ فَعَلُ جَحَدَ. لَمْ تُضْرَبِينَ أَتْنِ نِسْوَةً فِي الزَّمَنِ الْمَاضِي صِيغَتُهُ جَمْعُ مُؤَنَّثِ مُخَاطَبَاتٍ مَعْلُومٍ فَعَلُ جَحَدَ. الْإِنْسَانِ اللَّذَانِ لِلْمُتَكَلِّمِ: لَمْ أُضْرَبْ أَنَا رَجُلٌ أَوْ امْرَأَةٌ فِي الزَّمَنِ الْمَاضِي صِيغَتُهُ وَاحِدٌ مُتَكَلِّمٍ مَعْلُومٍ فَعَلُ جَحَدَ. لَمْ نُضْرَبْ نَحْنُ رِجَالٌ أَوْ نِسْوَةٌ فِي الزَّمَنِ الْمَاضِي صِيغَتُهُ مُتَكَلِّمٍ مَعَ الْغَيْرِ مَعْلُومٍ فَعَلُ جَحَدَ.

وَ إِنْ شِئْتَ أَنْ تُصَيِّرَ مَعْلُومَ الْفِعْلِ الْجَحَدَ مَجْهُولًا فَافْتَحْ مَا قَبْلَ الْآخِرِ وَ اضْمُمْ حَرْفَ الْمُضَارَعَةِ فَيَصِيرُ لَمْ يُضْرَبْ لَمْ يُضْرَبْ. وَ لِلْمَجْهُولِ الْفِعْلِ الْجَحَدَ أَرْبَعَةٌ عَشْرَ صِيغَةً أَيْضًا وَ مِنْهَا سِتَّةٌ لِلْغَائِبِ وَ سِتَّةٌ لِلْمُخَاطَبِ وَ اثْنَانِ لِلْمُتَكَلِّمِ. وَ مِنَ الْغَائِبِ السِّتَّةُ ثَلَاثَةٌ لِلْمُذَكَّرِ وَ ثَلَاثَةٌ لِلْمُؤَنَّثِ. الثَّلَاثَةُ الَّتِي لِلْمُذَكَّرِ: لَمْ يُضْرَبْ هُوَ رَجُلٌ فِي الزَّمَنِ الْمَاضِي صِيغَتُهُ وَاحِدٌ مُذَكَّرٌ غَائِبٌ مَجْهُولٌ فَعَلُ جَحَدَ. لَمْ يُضْرَبَا هُمَا رَجُلَانِ فِي الزَّمَنِ الْمَاضِي صِيغَتُهُ تَنْبِيَّةٌ مُذَكَّرٌ غَائِبَيْنِ مَجْهُولٌ فَعَلُ جَحَدَ. لَمْ يُضْرَبُوا هُمْ رِجَالٌ فِي الزَّمَنِ الْمَاضِي صِيغَتُهُ جَمْعُ مُذَكَّرٌ غَائِبَيْنِ مَجْهُولٌ فَعَلُ جَحَدَ. الثَّلَاثُ الَّتِي لِلْمُؤَنَّثِ: لَمْ تُضْرَبْ هِيَ امْرَأَةٌ فِي الزَّمَنِ الْمَاضِي صِيغَتُهُ وَاحِدَةٌ مُؤَنَّثٌ غَائِبَةٌ مَجْهُولٌ فَعَلُ جَحَدَ. لَمْ تُضْرَبَا هُمَا امْرَأَتَانِ فِي الزَّمَنِ الْمَاضِي صِيغَتُهُ تَنْبِيَّةٌ مُؤَنَّثٌ غَائِبَتَيْنِ مَجْهُولٌ فَعَلُ جَحَدَ. لَمْ يُضْرَبِينَ هُنَّ نِسْوَةٌ فِي الزَّمَنِ الْمَاضِي صِيغَتُهُ جَمْعُ مُؤَنَّثِ غَائِبَاتٍ مَجْهُولٌ فَعَلُ جَحَدَ. وَ مِنَ الْمُخَاطَبِ السِّتَّةُ ثَلَاثَةٌ لِلْمُذَكَّرِ وَ ثَلَاثَةٌ لِلْمُؤَنَّثِ. الثَّلَاثَةُ الَّتِي لِلْمُذَكَّرِ: لَمْ يُضْرَبْ أَنْتَ رَجُلٌ فِي الزَّمَنِ الْمَاضِي صِيغَتُهُ وَاحِدٌ مُذَكَّرٌ مُخَاطَبٌ

مَجْهُولٌ فَعَلُ جَحَدَ. لَمْ تُضْرَبَا أَنْتُمَا رَجُلَانِ فِي الزَّمَنِ الْمَاضِي صِيغَتُهُ
 تَنْبِيْةٌ مُدَكَّرٌ مُخَاطَبَيْنِ مَجْهُولٌ فَعَلُ جَحَدَ. لَمْ تُضْرَبُوا أَنْتُمْ رَجَالٌ
 فِي الزَّمَنِ الْمَاضِي صِيغَتُهُ جَمْعٌ مُدَكَّرٌ مُخَاطَبَيْنِ مَجْهُولٌ فَعَلُ جَحَدَ.
 الثَّلَاثُ الَّتِي لِلْمُؤْتِثِ: لَمْ تُضْرَبِي أَنْتِ امْرَأَةٌ فِي الزَّمَنِ الْمَاضِي صِيغَتُهُ
 وَاحِدَةٌ مُؤْتِثٌ مُخَاطَبَةٌ مَجْهُولٌ فَعَلُ جَحَدَ. لَمْ تُضْرَبَا أَنْتُمَا امْرَأَتَانِ
 فِي الزَّمَنِ الْمَاضِي صِيغَتُهُ تَنْبِيْةٌ مُؤْتِثٌ مُخَاطَبَتَيْنِ مَجْهُولٌ فَعَلُ جَحَدَ. لَمْ
 تُضْرَبِيْنَ أَنْتِنِ نِسْوَةٌ فِي الزَّمَنِ الْمَاضِي صِيغَتُهُ جَمْعٌ مُؤْتِثٌ مُخَاطَبَاتٌ
 مَجْهُولٌ فَعَلُ جَحَدَ. الاثْنَانِ اللَّذَانِ لِلْمُتَكَلِّمِ: لَمْ أُضْرَبْ أَنَا رَجُلٌ أَوْ
 امْرَأَةٌ فِي الزَّمَنِ الْمَاضِي صِيغَتُهُ وَاحِدٌ مُتَكَلِّمٌ مَجْهُولٌ فَعَلُ جَحَدَ. لَمْ
 تُضْرَبْ نَحْنُ رَجَالٌ أَوْ نِسْوَةٌ فِي الزَّمَنِ الْمَاضِي صِيغَتُهُ مُتَكَلِّمٌ مَعَ الْغَيْرِ
 مَجْهُولٌ فَعَلُ جَحَدَ.

6. فَعَلُ نَفِيٍّ

وَلِلْمَعْلُومِ فَعَلُ النَّفِيِّ أَرْبَعَةٌ عَشْرَ صِيغَةً أَيْضًا. وَ مِنْهَا سِتَّةٌ لِلْغَائِبِ
 وَ سِتَّةٌ لِلْمُخَاطَبِ وَ اثْنَانِ لِلْمُتَكَلِّمِ. وَ مِنَ الْغَائِبِ السِتَّةُ ثَلَاثَةٌ لِلْمُدَكَّرِ
 وَ ثَلَاثَةٌ لِلْمُؤْتِثِ. الثَّلَاثَةُ الَّتِي لِلْمُدَكَّرِ: لَا يَضْرَبُ هُوَ رَجُلٌ فِي الزَّمَنِ
 الْمُسْتَقْبَلِ صِيغَتُهُ وَاحِدٌ مُدَكَّرٌ غَائِبٌ مَعْلُومٌ فَعَلُ نَفِيٍّ. لَا يَضْرَبَانِ
 هُمَا رَجُلَانِ فِي الزَّمَنِ الْمُسْتَقْبَلِ صِيغَتُهُ تَنْبِيْةٌ مُدَكَّرٌ غَائِبَيْنِ مَعْلُومٌ فَعَلُ
 نَفِيٍّ. لَا يَضْرَبُونَ هُمْ رَجَالٌ فِي الزَّمَنِ الْمُسْتَقْبَلِ صِيغَتُهُ جَمْعٌ مُدَكَّرٌ
 غَائِبِينَ مَعْلُومٌ فَعَلُ نَفِيٍّ. الثَّلَاثُ الَّتِي لِلْمُؤْتِثِ: لَا تَضْرَبُ هِيَ امْرَأَةٌ فِي
 الزَّمَنِ الْمُسْتَقْبَلِ صِيغَتُهُ وَاحِدَةٌ مُؤْتِثٌ غَائِبَةٌ مَعْلُومٌ فَعَلُ نَفِيٍّ.

لَا تُضْرِبَانِ هُمَا امْرَأَتَانِ فِي الزَّمَنِ الْمُسْتَقْبَلِ صِيغَتُهُ تَثْنِيَّةٌ مُؤَنَّثَةٌ غَائِبَتَيْنِ
مَعْلُومٌ فَعْلٌ نَفْيٌ. لَا يُضْرِبِينَ هُنَّ نِسْوَةٌ فِي الزَّمَنِ الْمُسْتَقْبَلِ صِيغَتُهُ جَمْعٌ
مُؤَنَّثٌ غَائِبَاتٌ مَعْلُومٌ فَعْلٌ نَفْيٌ. وَ مِنَ الْمُخَاطَبِ السِّتَّةِ ثَلَاثَةٌ لِلْمُذَكَّرِ
وَ ثَلَاثَةٌ لِلْمُؤَنَّثِ. الثَّلَاثَةُ الَّتِي لِلْمُذَكَّرِ: لَا تُضْرَبُ أَنْتَ رَجُلٌ فِي الزَّمَنِ
الْمُسْتَقْبَلِ صِيغَتُهُ وَاحِدٌ مُذَكَّرٌ مُخَاطَبٌ مَعْلُومٌ فَعْلٌ نَفْيٌ. لَا تُضْرِبَانِ
أَنْتُمَا رَجُلَانِ فِي الزَّمَنِ الْمُسْتَقْبَلِ صِيغَتُهُ تَثْنِيَّةٌ مُذَكَّرٌ مُخَاطَبَيْنِ مَعْلُومٌ
فَعْلٌ نَفْيٌ. لَا تُضْرَبُونَ أَنْتُمْ رِجَالٌ فِي الزَّمَنِ الْمُسْتَقْبَلِ صِيغَتُهُ جَمْعٌ
مُذَكَّرٌ مُخَاطَبَيْنِ مَعْلُومٌ فَعْلٌ نَفْيٌ. الثَّلَاثُ الَّتِي لِلْمُؤَنَّثِ: لَا تُضْرِبِينَ أَنْتِ
امْرَأَةٌ فِي الزَّمَنِ الْمُسْتَقْبَلِ صِيغَتُهُ وَاحِدَةٌ مُؤَنَّثَةٌ مُخَاطَبَةٌ مَعْلُومٌ فَعْلٌ
نَفْيٌ. لَا تُضْرِبَانِ أَنْتُمَا امْرَأَتَانِ فِي الزَّمَنِ الْمُسْتَقْبَلِ صِيغَتُهُ تَثْنِيَّةٌ مُؤَنَّثَةٌ
مُخَاطَبَتَانِ مَعْلُومٌ فَعْلٌ نَفْيٌ. لَا تُضْرِبِينَ أَنْتِنَّ نِسْوَةٌ فِي الزَّمَنِ الْمُسْتَقْبَلِ
صِيغَتُهُ جَمْعٌ مُؤَنَّثٌ مُخَاطَبَاتٌ مَعْلُومٌ فَعْلٌ نَفْيٌ. الْاِثْنَانِ اللَّذَانِ
لِلْمُتَكَلِّمِ: لَا أُضْرِبُ أَنَا رَجُلٌ أَوْ امْرَأَةٌ فِي الزَّمَنِ الْمُسْتَقْبَلِ صِيغَتُهُ
وَاحِدٌ مُتَكَلِّمٌ مَعْلُومٌ فَعْلٌ نَفْيٌ. لَا تُضْرَبُ نَحْنُ رِجَالٌ أَوْ نِسْوَةٌ فِي
الزَّمَنِ الْمُسْتَقْبَلِ صِيغَتُهُ مُتَكَلِّمٌ مَعَ الْغَيْرِ مَعْلُومٌ فَعْلٌ نَفْيٌ.
وَإِنْ شِئْتَ أَنْ تُصِيرَ مَعْلُومٌ الْفِعْلُ النَّفْيِيُّ مَجْهُولًا فَافْتَحْ مَا قَبْلَ
الْآخِرِ وَ اضْمُمْ حَرْفَ الْمُضَارَعَةِ فَيَصِيرُ لَا يُضْرَبُ لَا يُضْرَبُ. وَ
لِلْمَجْهُولِ الْفِعْلِ النَّفْيِيِّ أَرْبَعَةٌ عَشْرَ صِيغَةٍ أَيْضًا. وَ مِنْهَا سِتَّةٌ لِلْغَائِبِ وَ
سِتَّةٌ لِلْمُخَاطَبِ وَ اِثْنَانِ لِلْمُتَكَلِّمِ. وَ مِنَ الْغَائِبِ السِّتَّةِ ثَلَاثَةٌ لِلْمُذَكَّرِ وَ
ثَلَاثَةٌ لِلْمُؤَنَّثِ. الثَّلَاثَةُ الَّتِي لِلْمُذَكَّرِ: لَا يُضْرَبُ هُوَ رَجُلٌ فِي الزَّمَنِ

الْمُسْتَقْبَلِ صِيغَتُهُ وَاحِدٌ مُذَكَّرٌ غَائِبٌ مَجْهُولٌ فَعَلُ نَفِيٌّ لَا يُضْرَبَانِ
 هُمَا رَجُلَانِ فِي الزَّمَنِ الْمُسْتَقْبَلِ صِيغَتُهُ تَشْبِيهُ مُذَكَّرٌ غَائِبَيْنِ مَجْهُولٌ فَعَلُ
 نَفِيٌّ لَا يُضْرَبُونَ هُمْ رَجَالٌ فِي الزَّمَنِ الْمُسْتَقْبَلِ صِيغَتُهُ جَمْعٌ مُذَكَّرٌ
 غَائِبَيْنِ مَجْهُولٌ فَعَلُ نَفِيٌّ. الثَّلَاثُ الَّتِي لِلْمُؤَنَّثِ: لَا تُضْرَبُ هِيَ امْرَأَةٌ
 فِي الزَّمَنِ الْمُسْتَقْبَلِ صِيغَتُهُ وَاحِدَةٌ مُؤَنَّثٌ غَائِبَةٌ مَجْهُولٌ فَعَلُ نَفِيٌّ.
 لَا تُضْرَبَانِ هُمَا امْرَأَتَانِ فِي الزَّمَنِ الْمُسْتَقْبَلِ صِيغَتُهُ تَشْبِيهُ مُؤَنَّثٌ غَائِبَتَيْنِ
 مَجْهُولٌ فَعَلُ نَفِيٌّ. لَا يُضْرَبْنَ هُنَّ نِسْوَةٌ فِي الزَّمَنِ الْمُسْتَقْبَلِ صِيغَتُهُ جَمْعٌ
 مُؤَنَّثٌ غَائِبَاتٌ مَجْهُولٌ فَعَلُ نَفِيٌّ. وَ مِنْ الْمُخَاطَبِ السِّتَّةِ ثَلَاثَةٌ لِلْمُذَكَّرِ
 وَ ثَلَاثَةٌ لِلْمُؤَنَّثِ. الثَّلَاثَةُ الَّتِي لِلْمُذَكَّرِ: لَا تُضْرَبُ أَنْتَ رَجُلٌ فِي الزَّمَنِ
 الْمُسْتَقْبَلِ صِيغَتُهُ وَاحِدٌ مُذَكَّرٌ مُخَاطَبٌ مَجْهُولٌ فَعَلُ نَفِيٌّ. لَا تُضْرَبَانِ
 أَنْتُمَا رَجُلَانِ فِي الزَّمَنِ الْمُسْتَقْبَلِ صِيغَتُهُ تَشْبِيهُ مُذَكَّرٌ مُخَاطَبَيْنِ مَجْهُولٌ
 فَعَلُ نَفِيٌّ. لَا تُضْرَبُونَ أَنْتُمْ رَجَالٌ فِي الزَّمَنِ الْمُسْتَقْبَلِ صِيغَتُهُ جَمْعٌ
 مُذَكَّرٌ مُخَاطَبَيْنِ مَجْهُولٌ فَعَلُ نَفِيٌّ. الثَّلَاثُ الَّتِي لِلْمُؤَنَّثِ: لَا تُضْرَبِينَ
 أَنْتِ امْرَأَةٌ فِي الزَّمَنِ الْمُسْتَقْبَلِ صِيغَتُهُ وَاحِدَةٌ مُؤَنَّثٌ مُخَاطَبَةٌ مَجْهُولٌ
 فَعَلُ نَفِيٌّ. لَا تُضْرَبَانِ أَنْتُمَا امْرَأَتَانِ فِي الزَّمَنِ الْمُسْتَقْبَلِ صِيغَتُهُ تَشْبِيهُ
 مُؤَنَّثٌ مُخَاطَبَتَيْنِ مَجْهُولٌ فَعَلُ نَفِيٌّ. لَا تُضْرَبْنَ أَنْتُنَّ نِسْوَةٌ فِي الزَّمَنِ
 الْمُسْتَقْبَلِ صِيغَتُهُ جَمْعٌ مُؤَنَّثٌ مُخَاطَبَاتٌ مَجْهُولٌ فَعَلُ نَفِيٌّ. الْإِنْسَانِ
 اللَّذَانَ لِلْمُتَكَلِّمِ: لَا أُضْرَبُ أَنَا رَجُلٌ أَوْ امْرَأَةٌ فِي الزَّمَنِ الْمُسْتَقْبَلِ
 صِيغَتُهُ وَاحِدٌ مُتَكَلِّمٌ مَجْهُولٌ فَعَلُ نَفِيٌّ. لَا تُضْرَبُ نَحْنُ رَجَالٌ أَوْ
 نِسْوَةٌ فِي الزَّمَنِ الْمُسْتَقْبَلِ صِيغَتُهُ مُتَكَلِّمٌ مَعَ الْغَيْرِ مَجْهُولٌ فَعَلُ نَفِيٌّ.

7. الأَمْرُ

الأَمْرُ الحَاضِرُ مُسْتَخْرَجٌ مِنَ الصَّيغِ السَّيِّئَةِ لِلْفِعْلِ الْمُضَارِعِ الْمُخَاطَبِ الْمَعْلُومِ بِالْأَمْرَيْنِ: الأَمْرُ الأَوَّلُ أَنْ يُنظَرَ إِلَى آخِرِ الكَلِمَةِ وَإِنْ كَانَ آخِرَهَا صَاحِبًا فَيُسَكَّنُ نَحْوَ تَضْرِبُ وَتَعْلَمُ. وَإِنْ كَانَ مَا قَبْلَ آخِرِهَا مُعْتَلًا سَاكِنًا فَيُسْقَطُ نَحْوَ تَقُلُّ وَتَبِعُ. وَإِنْ كَانَ آخِرَهَا مُدْغَمًا فَيَتْرُكُ عَلَى نَفْسِهِ. وَإِنْ كَانَتِ الصَّيغَةُ مِنْ بَابِ يَفْعَلُ بِضَمِّ العَيْنِ فَتَجُوزُ فِي آخِرِهَا أَرْبَعَةٌ أَوْ جُه: ضَمٌّ وَفَتْحٌ وَكَسْرٌ وَتَسْكِينٌ. بَعْدَ فَكِّ الأَدْغَامِ نَحْوُ تَشُدُّ تَشُدُّ تَشُدُّ. وَإِنْ كَانَتْ مِنْ غَيْرِ بَابِ يَفْعَلُ بِضَمِّ العَيْنِ فَتَجُوزُ فِي آخِرِهَا ثَلَاثَةٌ أَوْ جُه: فَتْحٌ وَكَسْرٌ وَتَسْكِينٌ. بَعْدَ فَكِّ الأَدْغَامِ نَحْوُ تَفِرُّ تَفِرُّ تَفِرُّ. وَإِنْ كَانَ آخِرَ الكَلِمَةِ مُعْتَلًا سَاكِنًا فَيُسْقَطُ نَحْوُ تَرْمُ وَتَدْعُ وَتَحْشُ.

الأَمْرُ الثَّانِي أَنْ تُسْقَطَ تَاءُ حَرْفِ الْمُضَارِعَةِ ثُمَّ أَنْ يُنظَرَ إِلَى مَا يَلِي حَرْفَ الْمُضَارِعَةِ وَإِنْ كَانَ مُتَحَرِّكًا فَيَتِمُّ الأَمْرُ نَحْوَ قُلْ وَبِع. وَإِنْ كَانَ سَاكِنًا فَيُنظَرُ إِلَى عَيْنِ البَابِ. وَإِنْ كَانَتِ الصَّيغَةُ مِنْ بَابِ يَفْعَلُ بِضَمِّ العَيْنِ فَتَوُ ضَعُ فِي أَوَّلِهَا هَمْزَةٌ وَصَلِيَّةٌ مَضْمُومَةٌ نَحْوَ أَنْصُرُ وَأُقْتَلُ وَالْأَفْتُو ضَعُ فِي أَوَّلِهَا هَمْزَةٌ وَاصِلِيَّةٌ مَكْسُورَةٌ نَحْوَ اضْرِبْ وَاعْلَمْ. وَإِنْ كَانَتْ مِنْ بَابِ أَفْعَلُ يَفْعَلُ فَتَوُ ضَعُ فِي أَوَّلِهَا هَمْزَةٌ قَطْعِيَّةٌ: سِوَاءَ كَانَ مَا يَلِي حَرْفَ الْمُضَارِعَةِ مُتَحَرِّكًا أَوْ سَاكِنًا فَيَتِمُّ الأَمْرُ نَحْوَ أَكْرِمُ وَأَقِمُ.

وَلِلأَمْرِ الْحَاضِرِ سِتَّةٌ صَيِّغٌ وَمِنْهَا ثَلَاثَةٌ لِلْمُذَكَّرِ وَثَلَاثَةٌ لِلْمُؤَنَّثِ. الثَّلَاثَةُ الَّتِي لِلْمُذَكَّرِ: اضْرِبْ أَنْتَ يَا رَجُلٌ صِيغَتُهُ وَاحِدٌ مُذَكَّرٌ أَمْرٌ حَاضِرٌ. اضْرِبَا أَنْتُمَا يَا رَجُلَانِ صِيغَتُهُ تَثْنِيَّةٌ مُذَكَّرٌ أَمْرٌ حَاضِرٌ. اضْرِبُوا أَنْتُمْ يَا رِجَالَ صِيغَتُهُ جَمْعٌ مُذَكَّرٌ أَمْرٌ حَاضِرٌ. الثَّلَاثُ الَّتِي لِلْمُؤَنَّثِ: اضْرِبِي أَنْتِ يَا امْرَأَةً صِيغَتُهُ وَاحِدَةٌ مُؤَنَّثٌ أَمْرٌ حَاضِرٌ. اضْرِبِي أَنْتُمَا يَا امْرَأَتَانِ صِيغَتُهُ تَثْنِيَّةٌ مُؤَنَّثٌ أَمْرٌ حَاضِرٌ. اضْرِبْنَ أَنْتُنَّ نِسْوَةٌ صِيغَتُهُ جَمْعٌ مُؤَنَّثٌ أَمْرٌ حَاضِرٌ.

الأمر باللام مُسْتَخْرَجٌ مِنَ الصَّيْغِ السِّتَةِ لِلْفِعْلِ الْمُضَارِعِ الْغَائِبِ الْمَعْلُومِ وَالصَّيغَتَيْنِ لِلْمُتَكَلِّمِ بِأَمْرِ الْأَوَّلِ بَعْدَ مَجِيءِ لَامٍ مَكْسُورَةٍ بِأَوَّلِ فِعْلِ الْمُضَارِعِ نَحْوُ لِيَضْرِبَ وَ لِيَعْلَمَ. وَ لِلْمَعْلُومِ الْأَمْرِ بِاللَّامِ ثَمَانِيَّةٌ صَيِّغٌ. وَ مِنْهَا سِتَّةٌ لِلْغَائِبِ وَ اثْنَانِ لِلْمُتَكَلِّمِ وَ مِنَ الْغَائِبِ السِّتَةُ ثَلَاثَةٌ لِلْمُذَكَّرِ وَ ثَلَاثَةٌ لِلْمُؤَنَّثِ. الثَّلَاثَةُ الَّتِي لِلْمُذَكَّرِ: لِيَضْرِبَ هُوَ رَجُلٌ صِيغَتُهُ وَاحِدٌ مُذَكَّرٌ غَائِبٌ مَعْلُومٌ أَمْرٌ بِاللَّامِ. لِيَضْرِبَا هُمَا رَجُلَانِ صِيغَتُهُ تَثْنِيَّةٌ مُذَكَّرٌ غَائِبَيْنِ مَعْلُومٌ أَمْرٌ بِاللَّامِ. لِيَضْرِبُوا هُمْ رِجَالَ صِيغَتُهُ جَمْعٌ مُذَكَّرٌ غَائِبِينَ مَعْلُومٌ أَمْرٌ بِاللَّامِ. الثَّلَاثُ الَّتِي لِلْمُؤَنَّثِ: لَتَضْرِبَ هِيَ امْرَأَةً صِيغَتُهُ وَاحِدَةٌ مُؤَنَّثٌ غَائِبَةٌ مَعْلُومَةٌ أَمْرٌ بِاللَّامِ. لَتَضْرِبَا هُمَا امْرَأَتَانِ صِيغَتُهُ تَثْنِيَّةٌ مُؤَنَّثٌ غَائِبَتَيْنِ مَعْلُومَةٌ أَمْرٌ بِاللَّامِ. لِيَضْرِبْنَ هُنَّ نِسْوَةٌ صِيغَتُهُ جَمْعٌ مُؤَنَّثٌ غَائِبَاتٌ مَعْلُومَةٌ أَمْرٌ بِاللَّامِ. الْاِثْنَانِ اللَّذَانِ لِلْمُتَكَلِّمِ: لَاضْرِبِ أَنَا رَجُلٌ أَوْ امْرَأَةً صِيغَتُهُ وَاحِدٌ مُتَكَلِّمٌ مَعْلُومٌ أَمْرٌ

بِالْأَمْرِ. لَتَضْرِبَ لِحْنُ رِجَالٍ أَوْ نِسْوَةٌ صِيغَتُهُ جَمْعٌ مُتَكَلِّمٌ مَعَ الْغَيْرِ
 مَعْلُومٌ أَمْرٌ بِالْأَمْرِ.

وَإِنْ شِئْتَ أَنْ تُصِيرَ مَعْلُومَ الْأَمْرِ بِالْأَمْرِ مَجْهُولًا فَافْتَحْ مَا قَبْلَ
 الْآخِرِ وَاضْمُمْ حَرْفَ الْمُضَارَعَةِ فَيَصِيرُ لِيَضْرِبُ لِيَضْرِبَ. وَ
 لِلْمَجْهُولِ الْأَمْرِ بِالْأَمْرِ أَرْبَعَةٌ عَشْرَ صِيغَةً أَيْضًا. وَ مِنْهَا سِتَّةٌ لِلْغَائِبِ وَ
 سِتَّةٌ لِلْمُخَاطَبِ وَ اثْنَانِ لِلْمُتَكَلِّمِ. وَ الْمُخَاطَبُ السِّتَّةُ يُقَدِّمُ عَلَى
 الْغَائِبِ السِّتَّةِ. وَ مِنَ الْمُخَاطَبِ السِّتَّةِ ثَلَاثَةٌ لِلْمُذَكَّرِ وَ ثَلَاثَةٌ
 لِلْمُؤَنَّثِ. الثَّلَاثَةُ الَّتِي لِلْمُذَكَّرِ: لَتَضْرِبَ أَنْتَ رَجُلٌ صِيغَتُهُ وَاحِدٌ
 مُذَكَّرٌ مُخَاطَبٌ مَجْهُولٌ أَمْرٌ بِالْأَمْرِ. لَتَضْرِبَا أَنْتُمَا رَجُلَانِ صِيغَتُهُ تَنْبِيءٌ
 مُذَكَّرٌ مُخَاطَبَيْنِ مَجْهُولٌ أَمْرٌ بِالْأَمْرِ. لَتَضْرِبُوا أَنْتُمْ رِجَالٌ صِيغَتُهُ جَمْعٌ
 مُذَكَّرٌ مُخَاطَبِينَ مَجْهُولٌ أَمْرٌ بِالْأَمْرِ. الثَّلَاثُ الَّتِي لِلْمُؤَنَّثِ: لَتَضْرِبِي
 أَنْتِ امْرَأَةٌ صِيغَتُهُ وَاحِدَةٌ مُؤَنَّثٌ مُخَاطَبَةٌ مَجْهُولٌ أَمْرٌ بِالْأَمْرِ. لَتَضْرِبَا
 أَنْتُمَا امْرَأَتَانِ صِيغَتُهُ تَنْبِيءٌ مُؤَنَّثٌ مُخَاطَبَتَيْنِ مَجْهُولٌ أَمْرٌ بِالْأَمْرِ. لَتَضْرِبِينَ
 أَنْتِنَّ نِسْوَةٌ صِيغَتُهُ جَمْعٌ مُؤَنَّثٌ مُخَاطَبَاتٌ مَجْهُولٌ أَمْرٌ بِالْأَمْرِ. وَ مِنَ
 الْغَائِبِ السِّتَّةِ ثَلَاثَةٌ لِلْمُذَكَّرِ وَ ثَلَاثَةٌ لِلْمُؤَنَّثِ. الثَّلَاثَةُ الَّتِي لِلْمُذَكَّرِ:
 لِيَضْرِبَ هُوَ رَجُلٌ صِيغَتُهُ وَاحِدٌ مُذَكَّرٌ غَائِبٌ مَجْهُولٌ أَمْرٌ بِالْأَمْرِ.
 لِيَضْرِبَا هُمَا رَجُلَانِ صِيغَتُهُ تَنْبِيءٌ مُذَكَّرٌ غَائِبَيْنِ مَجْهُولٌ أَمْرٌ بِالْأَمْرِ.
 لِيَضْرِبُوا هُمْ رِجَالٌ صِيغَتُهُ جَمْعٌ مُذَكَّرٌ غَائِبِينَ مَجْهُولٌ أَمْرٌ بِالْأَمْرِ.
 الثَّلَاثُ الَّتِي لِلْمُؤَنَّثِ: لَتَضْرِبِي هِيَ امْرَأَةٌ صِيغَتُهُ وَاحِدَةٌ مُؤَنَّثٌ غَائِبَةٌ
 مَجْهُولٌ أَمْرٌ بِالْأَمْرِ. لَتَضْرِبَا هُمَا امْرَأَتَانِ صِيغَتُهُ تَنْبِيءٌ مُؤَنَّثٌ غَائِبَتَيْنِ

مَجْهُولٌ أَمْرٌ بِاللَّامِ. لِيَضْرِبَنَّ هُنَّ نِسْوَةَ صِيغَتُهُ جَمْعٌ مُؤَنَّثٌ غَائِبَاتٌ
مَجْهُولٌ أَمْرٌ بِاللَّامِ. الْإِثْنَانِ اللَّذَانِ لِلْمُتَكَلِّمِ: لِأَضْرَبُ أَنَا رَجُلٌ أَوْ
امْرَأَةً صِيغَتُهُ وَاحِدٌ مُتَكَلِّمٌ مَجْهُولٌ أَمْرٌ بِاللَّامِ. لِنَضْرِبَ نَحْنُ رِجَالٌ
أَوْ نِسْوَةَ صِيغَتُهُ مُتَكَلِّمٌ مَجْهُولٌ أَمْرٌ بِاللَّامِ.

8. فعلُ نهي

وَالْمَعْلُومُ الْفِعْلُ النَّهْيُ أَرْبَعَةٌ عَشْرَ صِيغَةً أَيْضًا. وَ مِنْهَا سِتَّةٌ
لِلْغَائِبِ وَ سِتَّةٌ لِلْمُخَاطَبِ وَ اثْنَانِ لِلْمُتَكَلِّمِ. وَ مِنَ الْمَخَاطَبِ السِّتَّةُ
ثَلَاثَةٌ لِلْمُذَكَّرِ وَ ثَلَاثَةٌ لِلْمُؤَنَّثِ. الثَّلَاثَةُ الَّتِي لِلْمُذَكَّرِ: لَا تَضْرِبُ أَنْتَ يَا
رَجُلٌ صِيغَتُهُ وَاحِدٌ مُذَكَّرٌ مُخَاطَبٌ مَعْلُومٌ فِعْلٌ نَهْيٌ. لَا تَضْرِبَا أَنْتُمَا
يَا رِجَالَانِ صِيغَتُهُ مُذَكَّرٌ مُخَاطَبَيْنِ مَعْلُومٌ فِعْلٌ نَهْيٌ. لَا تَضْرِبُوا أَنْتُمْ
يَا رِجَالٌ صِيغَتُهُ جَمْعٌ مُذَكَّرٌ مُخَاطَبِينَ مَعْلُومٌ فِعْلٌ نَهْيٌ. الثَّلَاثُ الَّتِي
لِلْمُؤَنَّثِ: لَا تَضْرِبِي أَنْتِ يَا امْرَأَةً صِيغَتُهُ وَاحِدَةٌ مُؤَنَّثٌ مُخَاطَبَةٌ مَعْلُومَةٌ
فِعْلٌ نَهْيٌ. لَا تَضْرِبِي أَنْتُمَا يَا امْرَأَتَانِ صِيغَتُهُ تَشْبِيهُ مُؤَنَّثٌ مُخَاطَبَتَيْنِ مَعْلُومٌ
فِعْلٌ نَهْيٌ. لَا تَضْرِبِينَ أَنْتِنِ يَا نِسْوَةَ صِيغَتُهُ جَمْعٌ مُؤَنَّثٌ مُخَاطَبَاتٌ مَعْلُومَةٌ
فِعْلٌ نَهْيٌ. وَ مِنَ الْغَائِبِ السِّتَّةُ ثَلَاثَةٌ لِلْمُذَكَّرِ وَ ثَلَاثَةٌ لِلْمُؤَنَّثِ: الثَّلَاثَةُ
الَّتِي لِلْمُذَكَّرِ: لَا يَضْرِبُ هُوَ رَجُلٌ صِيغَتُهُ وَاحِدٌ مُذَكَّرٌ غَائِبٌ مَعْلُومٌ
فِعْلٌ نَهْيٌ. لَا يَضْرِبَانِ هُمَا رِجَالَانِ صِيغَتُهُ تَشْبِيهُ مُذَكَّرٌ غَائِبَيْنِ مَعْلُومٌ فِعْلٌ
نَهْيٌ. لَا يَضْرِبُونَ هُمْ رِجَالٌ صِيغَتُهُ جَمْعٌ مُذَكَّرٌ غَائِبِينَ مَعْلُومٌ فِعْلٌ نَهْيٌ.
الثَّلَاثُ الَّتِي لِلْمُؤَنَّثِ: لَا تَضْرِبُ هِيَ امْرَأَةً صِيغَتُهُ وَاحِدَةٌ مُؤَنَّثٌ غَائِبَةٌ
مَعْلُومَةٌ فِعْلٌ نَهْيٌ. لَا تَضْرِبَانِ هُمَا امْرَأَتَانِ صِيغَتُهُ تَشْبِيهُ مُؤَنَّثٌ غَائِبَتَيْنِ

مَعْلُومٌ فَعَلَ نَهَى. لَا يَضْرِبَنَّ هُنَّ نِسْوَةٌ صِيغَتُهُ جَمْعٌ مُؤَنَّثٌ غَائِبَاتٌ
 مَعْلُومٌ فَعَلَ نَهَى. الْاِثْنَانِ اللَّذَانِ لِلْمُتَكَلِّمِ: لَا اضْرِبْ اَنَا رَجُلًا أَوْ امْرَأَةً
 صِيغَتُهُ وَاحِدٌ مُتَكَلِّمٌ مَعْلُومٌ فَعَلَ نَهَى. لَا تَضْرِبْ نَحْنُ رِجَالًا أَوْ نِسْوَةٌ
 صِيغَتُهُ جَمْعٌ مُتَكَلِّمٌ مَعَ الْغَيْرِ مَعْلُومٌ فَعَلَ النَّهَى.

وَإِنْ شِئْتَ أَنْ تُصَيِّرَ مَعْلُومَ الْفِعْلِ النَّهَى مَجْهُولًا فَافْتَحْ مَا قَبْلَ
 الْآخِرِ وَاضْمِمْ حَرْفَ الْمُضَارَعَةِ فَيَصِيرُ لَا تَضْرِبْ لَا تَضْرِبْ.
 وَلِلْمَجْهُولِ الْفِعْلِ النَّهَى أَرْبَعَةٌ عَشْرَ صِيغَةً أَيْضًا. وَمِنْهَا سِتَّةٌ لِلْمُخَاطَبِ
 وَسِتَّةٌ لِلْغَائِبِ وَاثْنَانِ لِلْمُتَكَلِّمِ. وَمِنَ الْمُخَاطَبِ السِّتَّةُ ثَلَاثَةٌ لِلْمُذَكَّرِ
 وَثَلَاثَةٌ لِلْمُؤَنَّثِ. الثَّلَاثَةُ الَّتِي لِلْمُذَكَّرِ: لَا تَضْرِبْ أَنْتَ يَا رَجُلٌ صِيغَتُهُ
 وَاحِدٌ مُذَكَّرٌ مُخَاطَبٌ مَجْهُولٌ فَعَلَ نَهَى. لَا تَضْرِبْنَا أَنْتَ يَا رِجَالًا
 صِيغَتُهُ تَنْبِيءٌ مُذَكَّرٌ مُخَاطَبِينَ مَجْهُولٌ فَعَلَ نَهَى. لَا تَضْرِبُوا أَنْتُمْ يَا رِجَالًا
 صِيغَتُهُ جَمْعٌ مُذَكَّرٌ مُخَاطَبِينَ مَجْهُولٌ فَعَلَ نَهَى. الثَّلَاثُ الَّتِي لِلْمُؤَنَّثِ:
 لَا تَضْرِبِي أَنْتِ يَا امْرَأَةً صِيغَتُهُ وَاحِدَةٌ مُؤَنَّثٌ مُخَاطَبَةٌ مَجْهُولٌ فَعَلَ
 نَهَى. لَا تَضْرِبْنَا أَنْتَ يَا امْرَأَتَانِ صِيغَتُهُ تَنْبِيءٌ مُؤَنَّثٌ مُخَاطَبَتَيْنِ مَجْهُولٌ
 فَعَلَ نَهَى. لَا تَضْرِبِينَ أَنْتَيْنِ يَا نِسْوَةٌ صِيغَتُهُ جَمْعٌ مُؤَنَّثٌ مُخَاطَبَاتٌ
 مَجْهُولٌ فَعَلَ نَهَى. وَمِنَ الْغَائِبِ السِّتَّةُ ثَلَاثَةٌ لِلْمُذَكَّرِ وَثَلَاثَةٌ
 لِلْمُؤَنَّثِ. الثَّلَاثَةُ الَّتِي لِلْمُذَكَّرِ: لَا يَضْرِبْ هُوَ رَجُلٌ صِيغَتُهُ وَاحِدٌ
 مُذَكَّرٌ غَائِبٌ مَجْهُولٌ فَعَلَ نَهَى. لَا يَضْرِبَانِ هُمَا رِجَالًا صِيغَتُهُ تَنْبِيءٌ
 مُذَكَّرٌ غَائِبَيْنِ مَجْهُولٌ فَعَلَ نَهَى. لَا يَضْرِبُوا هُمْ رِجَالٌ صِيغَتُهُ جَمْعٌ
 مُذَكَّرٌ غَائِبِينَ مَجْهُولٌ فَعَلَ نَهَى. الثَّلَاثُ الَّتِي لِلْمُؤَنَّثِ: لَا تَضْرِبْ هِيَ

امْرَأَةً صِيغَتُهُ وَاحِدَةٌ مُؤَنَّثٌ غَائِبَةٌ مَجْهُولٌ فَعْلٌ نَهَى. لَا تُضْرَبَانِ هُمَا
 امْرَأَتَانِ صِيغَتُهُ تَنْثِيَةٌ مُؤَنَّثٌ غَائِبَتَيْنِ مَجْهُولٌ فَعْلٌ نَهَى. لَا يُضْرَبَنَّ هُنَّ
 نِسْوَةٌ صِيغَتُهُ جَمْعٌ مُؤَنَّثٌ غَائِبَاتٍ مَجْهُولٌ فَعْلٌ نَهَى. الْأَتْنَانِ اللَّذَانِ
 لِلْمُتَكَلِّمِ: لَا أُضْرَبُ أَنَا رَجُلٌ أَوْ امْرَأَةٌ صِيغَتُهُ وَاحِدٌ مُتَكَلِّمٌ مَجْهُولٌ
 فَعْلٌ نَهَى. لَا تُضْرَبُ نَحْنُ رِجَالٌ أَوْ نِسْوَةٌ صِيغَتُهُ جَمْعٌ مُتَكَلِّمٌ مَعَ الْغَيْرِ
 مَجْهُولٌ فَعْلٌ نَهَى.

9. إِسْمُ الزَّمَانِ وَ إِسْمُ الْمَكَانِ

إِسْمُ الزَّمَانِ وَ إِسْمُ الْمَكَانِ يُصَاغُ مِنَ الثَّلَاثِيِّ الْمُجْرَدِ. وَ مِنْ
 بَابِ يَفْعَلُ بِكَسْرِ الْعَيْنِ وَمِنْ مِثَالِ مُطْلَقًا عَلَى وَزْنِ مَفْعَلٍ بِكَسْرِ الْعَيْنِ
 نَحْوُ مَضْرُوبٍ وَمَوْعِدٍ. وَ مِنْ غَيْرِ بَابِ يَفْعَلُ بِكَسْرِ الْعَيْنِ وَمِنْ نَاقِصِ
 مُطْلَقًا عَلَى وَزْنِ مَفْعَلٍ يَفْتَحُ الْعَيْنِ نَحْوُ مَقْتَلٍ وَمَرْمَى. وَ مِنْ غَيْرِ
 الثَّلَاثِيِّ الْمُجْرَدِ عَلَى وَزْنِ إِسْمِ مَفْعُولٍ نَحْوِ مُكْرَمٍ وَمُدْحَرَجٍ. وَ إِسْمُ
 الزَّمَانِ وَ إِسْمُ الْمَكَانِ ثَلَاثَةٌ صِيغٌ: مَضْرُوبٌ وَقْتُ ضَرْبٍ أَوْ مَكَائُهُ
 صِيغَتُهُ وَاحِدٌ إِسْمُ زَمَانٍ وَ إِسْمُ مَكَانٍ. مَضْرِبَانِ وَقْتًا ضَرْبٍ أَوْ مَكَانًا
 ضَرْبٍ صِيغَتُهُ تَنْثِيَةٌ إِسْمُ زَمَانٍ وَ إِسْمُ مَكَانٍ. مَضَارِبٌ أَوْقَاتٌ ضَرْبٍ
 أَوْ أَمْكَنَةٌ ضَرْبٍ صِيغَتُهُ جَمْعٌ إِسْمُ زَمَانٍ وَ إِسْمُ مَكَانٍ.

10. الْمَصْدَرُ

الْمَصْدَرُ الْمِيمِيُّ يُصَاغُ مِنَ الثَّلَاثِيِّ الْمُجْرَدِ عَلَى وَزْنِ مَفْعَلٍ
 يَفْتَحُ الْعَيْنِ نَحْوِ مَنْصَرٍ وَمَعْلَمٍ وَمَضْرُوبٍ. وَمِنْ غَيْرِ الثَّلَاثِيِّ الْمُجْرَدِ
 مُشْتَرِكٌ بَيْنَ إِسْمِ الْمَفْعُولِ نَحْوِ مُكْرَمٍ وَمُدْحَرَجٍ وَمُتَدْحَرَجٍ.

11. إِسْمُ الآلَةِ

إِسْمُ الآلَةِ يُصَاحُ مِنَ الثَّلَاثِي الْمَجْرَدِ عَلَى وَزْنِ مَفْعَلٍ وَمِفْعَالٍ وَمَفْعَلَةٌ نَحْوُ مَسْطَرٍ وَمِفْتَاحٍ وَمِسْكَنَةٍ. وَلِلْإِسْمِ الآلَةِ ثَلَاثَةٌ صِيغٌ: مَضْرَابٌ آدَاةٌ ضَرَبَ صِيغَتُهُ وَاحِدٌ إِسْمُ آلَةٍ. مَضْرَابَانِ آدَاةَا ضَرَبَ صِيغَتُهُ تَثْنِيَّةٌ إِسْمُ آلَةٍ. مَضَارِيبُ آدَوَاتٍ ضَرَبَ صِيغَتُهُ جَمْعٌ إِسْمُ آلَةٍ.

12. إِسْمُ التَّفْضِيلِ

وَإِسْمُ التَّفْضِيلِ سِتَّةٌ صِيغٌ وَمِنْهَا ثَلَاثَةٌ لِلْمَذْكَرِ وَثَلَاثَةٌ لِلْمُؤَنَّثِ. الثَّلَاثَةُ الَّتِي لِلْمَذْكَرِ: اضْرَبُ هُوَ رَجُلٌ صِيغَتُهُ وَاحِدٌ مُذْكَرٌ إِسْمٌ تَفْضِيلٍ. اضْرَبَانِ هُمَا رَجُلَانِ صِيغَتُهُ تَثْنِيَّةٌ مُذْكَرٌ إِسْمٌ تَفْضِيلٍ. اضْرَبُونَ هُمْ رَجَالٌ صِيغَتُهُ جَمْعٌ مُذْكَرٌ إِسْمٌ تَفْضِيلٍ. الثَّلَاثُ الَّتِي لِلْمُؤَنَّثِ: ضَرَبِي هِيَ امْرَأَةٌ صِيغَتُهُ وَاحِدَةٌ مُؤَنَّثٌ إِسْمٌ تَفْضِيلٍ. ضَرَبِيَانِ هُمَا امْرَأَتَانِ صِيغَتُهُ تَثْنِيَّةٌ مُؤَنَّثٌ إِسْمٌ تَفْضِيلٍ. ضَرَبِيَاتٌ هُنَّ نِسْوَةٌ صِيغَتُهُ جَمْعٌ مُؤَنَّثٌ إِسْمٌ تَفْضِيلٍ.

القسم الثاني

معزى

فهذه جملة من تصريف الأفعال مضبوطة جارية كمجرى المدخل في الكتب المبسوطة وهي تشتمل على أربعة أبواب. البسب الأول في تفصيل البنية. وهو أربعة فصول.

الفصل الأول اعلم أن الفعل على اى بناء كان لا يخلو من أن يكون صحيحاً أو مضاعفاً أو مثلاً. أو أجوفاً أو ناقصاً. أو لفيماً. أو ملتويماً. فالصحيح مالم يكن فيه تضعيف ولا إعتلال نحو ذهب ودحرج. والمضاعف ثلاثى ومضاعف رباعى. فالمضاعف الثلاثى هو ما تجانس في مقابلة فائه ولامه الأولى وعينه ولامه الثانية نحو صرصر. والمثال ما كان في مقابلة فائه واو أو ياء نحو وعد ويستمر. والأجوف ما كان في مقابلة عينه واو أو ياء أو ألف منقلبة عن احديهما نحو قال وباع أصلهما قول بيع. وهذه الثلاثة تسمى حروف الإعتلال. والناقص ما كان المعتل في مقابلة لامة نحو رخو ورضى ودعا ورمى أصلهما دعو ورمى واللفيف ما كان المعتل في مقابلة عينه ولامه نحو روى وقوى. والملتوى ما كان المعتل في

مقابلة فائه ولامه نحو وشى ووجى.

الفصل الثانى اعلم أن أبواب ابنية الأفعال التى اعتبرها المحققون اثنان وعشرون باباً. وهى أربعة مراتب. المرتبة الأولى الثلاثية المجردة. وهى ستة أبواب. أحدها فعل يفعل نحو ضرب يضرب وقرّ يقرّ أصله يفرر و وثب يثب أصله يوثب وكذا ايسر ييسر وباع يبيع أصله يبيع ورمى يرمى أصله يرمى وروى يروى ائله يروى و وحى يحى أصله يوحى. وثانيها فعل يفعل نحو نصر ينصر وردّ يرّد أصله يرذذ وودّ يودّ مثال ومضاعفّ ودام يدوم أصله يدوم ودعا يدعو أصله يدعؤ. وثالثها فعل يفعل نحو منع يمنع ووضع يضع أصله يوضع ورعى يرعى أصله يرعى. اعلم أن فتحة العين فى المضارع من مثال هذا الباب منقولة عن الكسرة لحروف الحلق وهى الهمزة والهاء والعين والحاء والغين والحاء فى مقابلة العين أو اللام فلو استعملوها يفعل بكسر العين نحو يسحب وينصح لزم مجاورة الكسرة لحروف الحلق لوقوعها بعده أو قبله وهم يعافونها لما فيها من الكلفة فاختروا الفتحة للخفة. ورابعها فعل يفعل نحو حمد يحمد وعضّ يعضّ ووضر يوضر ومثله وسع يسع ويئس يئس وخاف يخاف وكذا اهاب يهاب وخشى يخشى وقوى يقوى وكذا حى يحيى ووجى يوجى. اعلم أن ماسقط فيه الواو فى المضارع من مثال هذا الباب نحو وسع يسع ووطى يطى فإن فتحة عينه منقولة عن الكسرة لحروف الحلق ومائت فى الواو من ذلك نحو وجل يوجل ووبى يوبى فان الفتحة اصلية فى عينه. وخامسها فعل يفعل نحو نعم ينعم وورث يرث أصله يورث

وولى ىلى أصله يولى. وسادسها فَعَلَ يفعل نحو شرف يشرف وحبَّ يحبَّ أصله يسحب ووقح يوقح وكذا يسُرُّ يسُرُّ وطال يطول أصله يطول ورخو يرخو أصله يرخو وهذا الباب لا يكون إلا لازماً.

المرتبة الثانية الثلاثية المزيدة وهى اثنا عشر باباً. أحدها أَفَعَلَ يُفَعِّلُ نحو اكرم يكرم واحبَّ يحبُّ أصله وأوجب يوجب وكذا ايسر يوسر أصله ييسر واقام يقيم أصلهما اقوم يقوم وكذا اراب يريب واهدى يهدى. واعلم أنَّ أصل يفعل يَأفَعِلُ لأنَّ همزة افعال قطعية بدليل قولهم الرجل اكرمنى فكان من حقها أن لاتسقط بعد حرف المضارعة إلا إنهم كرهوا أن يقولوا فى الحكاية أءَفَعَلَ فاسقطوها معها ثم مع اخواتها تبعاً لها. وثانيتها فَعَّلَ يُفَعِّلُ نحو صرَّح يصرَّح وجدَّد يجدِّد ووحدَّ يوحِّد وكذا يسَّرَّ يسرُّ وصبَّ يصبُّ وكذا طيَّب يطيَّب وربَّى يربِّي وسوَّى يسوَّى وكذا حبي يحبي ووفى يوفى. واعلم أنَّ الزائدة فيه هي العين الأولى عند بعضهم والثانية عند آخرين وكذا الخلاف فى الزائدة من كل مكرَّر. وثالثها فاعل يفاعل نحو سافر يسافر وحابَّ يحابُّ وواظب يواظب وكذا ياسر يياسر وجاوب يجاوب وكذا طايب يطياب وحايب يحايب وداوى يداوى ووالى يوالى. ورابعها افتعل يفتعل نحو احتسب يحتسب واحتجَّ يحتجَّ واتضح يتضح أصلهما أوتضح يوتضح فقلبت الواو تاءً وادغمت التاء فى تاء افتعل وكذا اتسر يتسر واقتات يقات وكذا اکتال يكتال واختفى يُخْتَفَى واحتوى يحتوى واتقى يتقى أصلهما اوتقى يوتقى. واعلم أننا لانقول فى يفتعل أصله يَأفْتَعِلُ كما قلنا فى يُفَعِّلُ أصله يَأفَعِّلُ لأنَّ همزة

افتعل وصلية بدليل قولهم الرجل احتسب فحقها أن تسقط بعد حرف المضارعة وكذا كل همزة وقعت بعد هذه. وخامسها انفعَل ينفعَل نحو انسحب ينسحب وانقض ينقض وانقاد ينقاد وكذا انقاس ينقاس وانجلي ينجلي وانزوى ينزوى. وسادسها افعل يفعل تقديرهما افعلل يفعلل نحو احمر يحمر واسود يسود وكذا ابيض يبيض وارعوى يرعوى من ناقص هذا الباب أصلهما ارعوى يرعوى وتركوا الإدغام وقلبوا الواو الثانية ألفاً في الماضى وياً في المضارع فحصولاً على موازاة انزوى يتزوى. وسابعها افعال يفعلُ تقديرهما افعلل يفعلل نحو احمرُّ يحمرُّ واسوادُّ يسوادُّ وكذا ابيض يبيض ولا تكون هذه الأبواب الثلاثة متعدية. وثامنها تفعَل يتفعَل نحو تفتح تفتح وتجدد يتجدد و تورد يتورد وكذا تيسر يتيسر وتصور يتصور وكذا تحير يتحير وتقضى يتقضى وتروى يتروى وكذا تزي يتزي وتوفى يتوفى. وتاسعها تفاعل يتفاعل نحو تدارك يتدارك وتصام يتصام وتوارث يتوارث وكذا تياسر يتياسر ويجاوب يتجاوب وكذا تزايد يتزايد وتصابي يتصابي وتداوى يتداوى وتورى يتورى. وعاشرها استفعل يستفعل نحو استخرج يستخرج واستحب يستحب واستوجب يستوجب وكذا استيسر يستيسر واستجاب يستجاب وكذا استيع يستيع واستهدى يستهدى واستهوى يستهوى وكذا استحي يستحي واستوفى يستوفى وحادى عشرها افوعل يفوعل نحو أحلودب يحلودب واعرورى يعرورى. وثانى عشرها افوعل يفوعل نحو اجلودب يجلودب.

المرتبة الثالثة الرباعية المجردة وهو باب واحد. فعلل يفعلل نحو
 دحرج يدحرج وصرصر يصرصر ونحو وسوس يوسوس مثال ومضاعف
 وجورب يجورب وكذا شيطان يشيطان وقلسى يقلسى وضوضى
 يوضوى.

المرتبة الرباعية الزيدة وهي ثلاثة أبواب وهي لا تكون متعدية.
 أحدها تفعلل يتفعلل نحو تدحرج يتدحرج وتصلصل يتصلصل وتجورب
 يتجورب وكذا تشيطان يتشيطان وتقلسى يتقلسى. وثانيها افعللل يفعللل
 نحو ابرنشق يبرنشق. وثالثها فعلل يفعلل نحو اقشعر يقشعر.

الفصل الثالث اعلم أن ابنية الأفعال التي ذكرناها للفاعل فإذا
 اردت بناء فعل للمفعول ويسمى بناء المجهول فاكسر من الماضى ما قبل
 آخره واضم كل متحرك قبله وافتح من المضارع ما قبل آخره واضم
 حرف المضارعة وهذا تحرير الأفعال فعل يفعل في جميع الثلاثيات المجردة
 وفي الثلاثيات الزيدة أفعل يفعل فعل يفعل فوعل يفاعل أفعل يفعل
 انقل ينقل افعل يفعل تقديرهما افعلل يفعلل افعول يفعال تقديرهما
 افعولل يفعولل تفعلل يتفعلل تفوعل يتفاعل استفعلل يستفعلل افعوعل
 يفعوعل افعول يفعول وفي الرباعى المجرد فعلل يفعلل وفي الرباعى الزيد
 فيه تفعلل يتفعلل افعللل يفعللل افعلل يفعلل تقديرهما افعللل يفعللل.
 واعلم أن الفعل إذا لم يكن متعدياً لا يبنى للمفعول إلا موصولاً بحرف
 الجر لانقول انسحب وتدحرج. وانما نقول انسحب على التراب
 وتدحرج بالجر لكننا ماوردنا حرف الجر في الأمثلة التي ذكرناها لأن

غرضنا تعريف البناء فقط.

الفصل الرابع اعلم أن الأمر يحصل من المضارع وهو نوعان.

فالنوع الأول الأمر بغير اللام وهو مخصوص بالفاعل المخاطب
وتمامه بعملين: أحدهما أن تنظر في آخره إن كان صحيحاً اسكته
واسقطت ما قبله لو كان معتلاً ساكناً، وإن كان مدغماً فلك في باب
يفعل بالضم الضم والفتح والكسر والتسكين بعد فك الإدغام ولك في
بقية الأبواب ماسوى الضم وإن كان معتلاً اسقطته. وثانيهما أن تسقط
حرف المضارعة وتنظر في الذى يليه في غير باب يُفعل إن كان متحركاً
فقد تم الأمر وإن كان ساكناً ففي يفعل بالضم تتدى بهمزة مضمومة
وفيما عدا ذلك تتدى بهمزة مكسورة فيتم الأمر وأما في باب يفعل
فإنك تعيد همزة المفتوحة الساقطة سواء كان ما يلي حرف المضارعة
متحركاً أو ساكناً فيتم الأمر مثال الصحيح آخره اضربْ أنصُرْ امنع
اكرم صرّحْ ثبْ ضع سع بع دُمْ خف اقم مثال المدغم آخره رُدْ رُدْ رُدْ
أرُدْ فرّ فرّ أفررْ عَضْ عَضْ حابّ حابّ حابّبْ احتجّ احتجّ
احتجج مثال المعتل آخره ارم ادع اخش اهد ربّ اختف انقض.

والنوع الثانى الأمر باللام يؤمر به الفاعل فى الغيبة والحكاية
وتمامه بالعمل الأول بعد ادخال اللام المكسورة على المضارع المبني
للفاعل نحو ليضرب لأضرب لنضرب ونحو ليرد ليرد ليرد ليرد وكذا
لأرد لردّ ونحو ليرم لأرم لرم ويؤمر به المفعول فى الخطاب والغيبة
والحكاية. وتمامه بالعمل الأول بعد ادخال اللام المكسرة على المضارع

المبني للمفعول لأضرب نحو لَتَضْرَبَ ليضرب لأضرب لتضرب ونحو
 لتردّ لتردّ لتردد وكذا لأردّ لتردّ ولا يجوز الضم في هذا الأمر لسرّوال
 متبوعه وهو ضم الرء ونحو لترم ليرم لأرم لترم.

الباب الثاني في التغييرات وهو خمسة فصول.

الفصل الأول اعلم أنّ الأصل في كل فعل أنّ يكون موازيا لبناء

بابه في عدد حروفه وفي نوع حركاته وسكناته كالصحيح وغير الصحيح
 قد يخرج عن الموازاة باسباب وهي الإدغام والقلب والتسكين والحذف
 مثال الإدغام قولك احب فانه لا يوازي افعل مع قيام الموازاة في احب
 ومثال القلب قولك باع فانه لا يوزى فعل مع قيام الموازاة في احب
 ومثال القلب قولك باع فانه لا يوازي افعل مع قيام الموازاة في بيع ومثال
 التسكين قولك يرمى انه لا يوازي يفعل مع قيامها في يرمى ومثال الحذف
 قولك يشب فانه لا يوازي يفعل مع قيامها في يوثب.

الفصل الثاني اعلم أنّ شرط ادغام المتجانسين حصول سكون

الأول منهما وتحرك الثاني ثم إنّ كان ما قبلهما متحركا أو مدة ادغمت
 ولم تحتج إلى زيادة عمل نحو فر وعض وحب وحاب وتصام وان كان
 ساكنا غير مدة نقلت اليه حركة أوليهما وادغمت الثاني نحو يفر وبعض
 ويحب واحب يجب. واعلم أنّ المدغم لا يلزم أنّ يكون مضاعفا ألا ترى
 أنّ احمر واحمار واقشعر مدغمة على نحو فر وحاب واحب ولا تضعيف
 في شئ منها لاتضعيف الثلاثى ولا تضعيف الرباعى وكذا المضاعف
 لا يلزم أنّ يكون مدغما. ألا ترى أنّ قولنا رددن مضاعف ولا إدغام فيه

وحرصر مضاعف ولا يمكن فيه الإدغام حيث لم يجتمع فيه المتجانسان
 الفصل الثالث اعلم أنك تحتاج في معرفة مواضع القلب إلى عدة
 أصول: منها إن الواو والياء إذا تحركتا وانفتح ما قبلهما تقلبان ألفا نحو
 قال وباع ودعا ورمى إلا إذا منع مانع كما في رميا ودعوا لأنهما إذا
 قلبتا اجتمعت ألفان ووجب حذف أحديهما لإلتقاء الساكنين ولزم بعد
 الحذف التباس حال ضمير الإثنين بحال ضمير الواحد. ومنها إن كل واو
 ساكنة انكسر ما قبلها تقلب ياء نحو ابيضر في الأمر من توضر ألا ترى أنك
 إذا قلت فأوضر زال القلب لفوات الكسرة لسقوط همزة الوصل.
 ومنها إن كل ياء ساكنة أو ألف انضم ما قبلها تقلبان واوا نحو يسوقن
 أصله يقن في مضارع يقن ونحو يوسر أصله يسر في مضارع يسر
 ونحو يوسر في مجهول يسر ويسر وكذا أوسر في الأمر من تيسر ونحو
 ضورب وتضورب في مجهول ضارب وتضارب. ومنها إن كل واو
 وقعت في مقابلة اللام بعد الكسرة تقلب ياء نحو دعى ورخى في مجهول
 دعا ورخو. ومنها إن كل واو وقعت رابعة فصاعدا ولم ينضم ما قبلها
 تقلب ياء نحو يدعيان ويرحيان أصلهما يدعوان ويرخوان.

الفصل الرابع اعلم أن الواو والياء تسكينان طلبا للرخفة وذلك
 على ثلاثة أنواع: أحدها تسكين فحسب نحو يرمى ويدعو. وثانيها
 تسكين مع نقل حركة المسكن إلى ما قبله نحو يبيع ويدوم. وثالثها تسكين
 مع نقل حركة المسكن إلى ما قبله وقلب المسكن بمناسبة الحركة المنقولة
 نحو أقام يقيم.

الفصل الخامس اعلم أن للحذف اسبابا: منها مجاورة السوا
 الكسرة المحققة في نحو يثب أو المقدره في نحو يضع ويسع ولهذا تعود
 الواو في مجهول المضارع في نحو يوثب ويوضع ويوسع لزوال الكسرة.
 ومنها ملاقة المعتل الساكن ساكنا آخر نحو بع ودم وكذا قولهم رموا
 ودعوا ورمت وآخره ثلاثة احوال حال الرفع عند تجرده عن الجوازم
 والنواصب وحال الجزم مع الجوازم وحال النصب مع النواصب نحو
 يضرب ولم يضرب ولن يضرب فإذا كان معتل الآخر يسكن في حال
 الرفع نحو يرمى ويدعو ويخشى ويجذف في حال الجزم نحو لم يرم ولم يدع
 ولم يخش ويجرك في حال النصب إلا إذا كان ألفا نحو لن يرمى ولن يدعو
 ولن يخشى بالألف لإمتناعها عن الحركة.

الباب الثالث في خواص اللواحق للأفعال وهو أربعة فصول

الفصل الأول اعلم أن اللواحق ثمان اربع سواكن تقتضى حركة
 ما قبلها: أحدها ألف ضمير الإثنين تلحق الماضى والمضارع والأمر
 وتقتضى فتحة ما قبلها ضرورة نحو ضربا ويضربان واضربا. وثانيها واو
 ضمير جماعة الرجال تلحق الثلاثة وتقتضى ضمة ما قبلها نحو ضربوا
 ويضربون واضربوا. وثالثها ياء المخاطبة تلحق المضارع والأمر وتقتضى
 كسرة كسرة ما قبلها نحو تضربين واضربى. ورابعها تاء التانيث الساكنة
 تختص بالماضى وتقتضى فتحة ما قبلها نحو ضربت. وانما تحركت هذه
 التاء في ضربتا لملاقاتها الألف بعدها فلا إعتبار لهذه الحركة لكونها
 ضرورية. واربع متحركات تقتضى سكون ما قبلها: أحدها نون ضمير

جماعة النساء تلحق الثلاثة نحو ضربن ويضربن واضربن. وثانيها تاء المخاطب نحو ضربت ضربتما ضربتم ضربت ضربتما ضربتن. وثالثها تاء المتكلم وحده نحو ضربت. ورابعها نون المتكلم مع الغير نحو ضربنا وهذه الثلاثة تختص بالماضى. واعلم أنَّ النون المكسورة بعد الألف في يضربان والمفتوحة بعد الواو في يضربون والياء في تضربين علامات لحال الرفع فقد عرفته ولهذا تسقان عند الجوازم والنواصب نحو لم يضربا ولم يضربوا ولم تضربى ولن يضربا ولن يضربوا ولن تضربى والمثال مع اللواحق جار مجرى الصحيح

الفصل الثانى اعلم أنَّ الإدغام فى آخر الفعل يسلم مع الأربيع السواكن تقول مع الألف فرا و يفران وفرا ومع الواو فرروا ويفرون وفروا ومع الياء تفرين وفرى ومع التاء فرت و يبطل مع الأربيع المتحركات تقول مع النون فررن ويفررن وافررن ومع الباقية فمرت شرط الإدغام الذى ذكرناه ويعود الأصل بخلاف السواكن فانها لا تقتضى سكون الثانى من المتجانسين فلا يفوت شرط الإدغام وكذلك البواقي. و أمَّا المضاعف من باب فعل وتفعل وفعلل لا إدغام فى آخره فهو جاء مع اللواحق مجرى الصحيح.

الفصل الثالث اعلم أنَّ الأجوف من باب فعل وفاعل وافعل وأفعال وتفعل وتفاعل وفعلل وتفعلل لا تغير عينه مع اللواحق فهو جار مع اللواحق مجرى الصحيح. و أمَّا فى غيرها فالعين تثبت مع الأربيع السواكن تقول مع الألف خافا وطالا فى الماضى ويخافان ويطولان فى

المضارع وخافا وطولا في الأمر ومع الواو خافوا وطالوا ويخافون ويولون
 وخافوا و طولوا ومع الياء تخافين وتطولين وخافى وطولى ومع الياء خافت
 وطالت وتحذف مع الأربع المتحركات تقول مع النون تخفنن وطلسن
 ويخفنن ويطلن وخفنن وطلن ومع الباقية خفت وطلت إلى خفنا طلنا
 والسبب في الحذف التقاء الساكنين.

الفصل الرابع اعلم أن اللام المعتلة تصح مع الألف والمراد
 بصحتها ههنا أنها تثبت متحركة نحو رميا ويرميان وارميا ودعوا
 ويدعوان وادعوا وكذلك رعبا ويرعبان وارعبا وخشيا ويخشيان
 واخشيا ورخوا ويرخوان وارخوا ومع الواو تنظران انفتح ما قبلها
 سقطت بعد القلب نحو رموا ودعوا أصلهما رميوا ودعوا فقلبتا ألفين
 بالأصل الأول من اصول القلب وحذفتا لإلتقاء الساكنين وكذا يخشون
 ويرمون واخشوا. وان انضم ما قبلها سقطت بعدالتسكين حسب نحو
 رخوا ويدعوان وادعوا. وان انكسر ما قبلها سقطت بعد التسكين مع
 النقل نحو خشوا ويرمون وارموا ومع الياء تنظر كذلك فتقول فيما
 انفتح ما قبلها نحو تخشين وترمين فسقطت بعد القلب بالألف وفيما
 انضم ما قبلها نحو تدعين وادعى أصلهما تدعوين وادعوى تسقط بعد
 التسكين مع النقل وفيما انكسر ما قبلها نحو ترمين وارمى فتسقط بعد
 التسكين فحسب ومع التاء تنظران انفتح ما قبلها سقطت بعد القلب
 نحو رمت ودعت ورمتا ودعتا. وان انضم ما قبلها أو انكسر صحت نحو
 رضيت ورميت ورخوت. و أمّا مع المتحركات فإنها تثبت ساكنة نحو

رمين ودعون ويرمين و يدعون وارمين وادعون وكذا رميت ودعوت
إلى رمينا ودعونا.

الباب الرابع فى تفصيل إحق اللواحق وهو ثمانية فصول.

الفصل الأول اعلم أنهم يسمون هذا الباب بإحق الضمائر وذلك
أنهم يوردون جملاً لبيان صور إحقها بالماضى والمضارع والأمر فى
الأقسام السبعة حال بنائها للفاعل والمفعول ويكررن والفعل فى كل جملة
منها اربع عشر مرة على هذا الترتيب. ثلث مرات للغائب والغائبين
والغائبين وثلث مرات للغائبة والغائبتين والغائبات. وثلث مرات
للمخاطب والمخاطبين والمخاطبين. وثلث مرات للمخاطبة والمخاطبتين
والمخاطبات. ومرة للمتكلم وحده. وأخرى له مع غيره إلا فى حق الأمر
فان العادة جرت بتقديم الخطاب ثم الغيبة ثم التكلم ولا فرق فى الماضى
والأمر للفاعل بين لفظ المخاطبين والمخاطبتين وكذا لافرق فى المضارع
والأمر للمفعول بين الغائبة والمخاطب وبين الغائبتين والمخاطبتين
والمخاطبتين وسترى جميع ما ذكرنا ولكن يجب أن يعلم أن ضمير الغائب
والغائبة فى الماضى والمضارع والأمر لا يبرز فى اللفظ فإذا قلت رجلاً
ضرب وإمرأة ضربت كان التقدير ضرب هو وضربت هى وكذا
يضرب وتضرب وإضرب وتضرب ولا تحسبن تاء التانيث ضميراً فلأنها
علامة التانيث فحسب. ولو كان ضميراً لما جاز بعدها ذكر الفاعل
المظهر فى قولك ضربت المرأة كما لا يجوز فى قولك ضرباً رجلاً
وضربوا رجالاً وكذا ضمير المخاطب والمتكلم وحده والمتكلم مع غيره

واقشعر في حكمه ولا تستبعد بناء المجهول من اللازم فقد قدمت
المعدرة. والمضارع وهو أيضًا على ثلاثة أنواع: فالنوع الأول ما يكون
مدغمه في تقدير الفتححة نحو يعض يعضان يعضون إلى نعص وكذا يتصام.
والنوع الثاني ما يكون مدغمه في تقدير الضمة نحو يرد يردان يردون إلى
نرد وكذا يجب. والنوع الثالث ما يكون مدغمه في تقدير الكسرة نحو
يفر يفران يفرون إلى نفر وكذا يجب من احب ويحاب ويحتج وينصب
ويستحب ونحو يحمر ويحمار ويقشعر في حكمه ومجهوله يكون مدغمه
في تقدير الفتححة لاحتمال نحو يفر يفران يفرون إلى نفر وكذا يرد ويعض
ويجب من حب واحب ويحاب ويحتج وينصب ويتصام ويستحب ونحو
يحمر ويحمار ويقشعر في حكه. واعلم أنه لا فرق في قولك يحاب بين
المبني للفاعل والمفعول لفظا لكن التقدير مختلف ويظهر عند فك
الإدغام فانك تقول ثمه يحاب وههنا يحاب والأمر تقول في النوع الأول
من المضارع عض عضوا الخ ليعض ليعضوا الخ وكذا تصام.
واعلم أن الفرق بين الماضي والأمر في قولك عض عضوا يظهر
عند فك الإدغام فانك تقول ثمه عضض عضضا عضضوا وههنا وفي
قولك تصام تصاموا لا يظهر عند الإدغام إلا في تصام فانك تقول
ثمه تصام وههنا تصامم. وتقول في النوع الثاني منه رد ردا ردوا وكذا
احب وتقول في النوع الثالث منه فر فرأ فرأوا فرأوا فرأوا فرأوا
ليفرأوا الخ وكذا احب وحاب واحتج وانصب واستحب وحو احمر
واحمار واقشعر في حكمه والفرق بين الماضي والأمر في حاب واحتج

وانصب واحمر واحمار يظهر عند فك الإدغام ومجهوله تكون مدغمه في تقدير الفتحة لامحالة نحو لتفر لتفروا لتفروا الخ وكذا لتترد ولتعض ولتحب من حب واحب ولتحاب ولتحتج ولتصب ولتتصام ولتستحب ونحو لتحمر ولتحمار ولتقشعر في حكمه.

الفصل الرابع في الأجوف الماضى وهو على ثلاثة انواع: فالنوع الأول ما يكون عينه في تقدير الضمة نحو طال طالا طالوا إلى طلنا. والنوع الثانى ما يكون عينه في تقدير الكسرة نحو خاف خافا خافوا إلى خفنا وكذا هاب وسقوط العين في هذين النوعين بعد التسكين مع النقل. والنوع الثالث ما يكون في تقدير الفتحة نحو دام داموا إلى دما دما وكذا اقام واقتات وانقاد واستجاب وكذا اباع واراب واكتال وانقاس واستباع. فأما دام فانه ينقل مع المتحركات إلى باب طال فتقدر الضمة في عينه فيقال دو من ثم دمن وكذا اباع فانه ينقل معها إلى سباب هاب فتقدر الكسرة في عينه فيقال بيمن ثم بعن وكذا مع الباقية. وانما نقلوهما إلى باب طال وهاب لأنهم أرادوا أن يكون سقوط العين في الثلاثيات ажردة على طريقة واحدة وهى التسكين مع النقل ولا يتبين ذلك إلا إذا كانت حركة العين مخالفة لحركة الفاء وا اقام واراب واستجاب واستباع فسقوط العين فيها مع المتحركات لسكونها بالقلب بعد التسكين مع النقل. و أمّا اقتات واكتال وانقاد وانقاس فسقوطها لسكونها بالقلب بالأصل الأول ويبقى ما قبل العين مفتوحا في الثلاثيات المزيدة ضرورة ومجهوله على نوعين: فالنوع الأول ما يكون في عينه

تسكين مع النقل وهو ما كان يائيا نحو بيعا بيعوا إلى بعن وكذا اريب
واكتيل وايقيس واستبيع و الفرق بين المجهول والمعلوم في بعن إلى بعنا
يظهر عند الرجوع إلى الأصل فان تقدير المجهول بيعن وتقدير المعلوم
بيعن. ويجوز أيضًا اشتمام الياء ضمة في المجهول. والنوع الثاني ما يكون في
عينه تسكين مع النقل والقلب وهو ما كان واو ياء نحو ديم وخيف وطيل
واقيم واقتيت وانقيد واستجيب. ولا فرق بينهما في إلحاق الضمائر
المضارع وهو على ثلاثة انواع: فالنوع الأول ما يكون في مقابلة عينه ياء
نحو يبيع يبعان يبيعون إلى نبيع وكذا يريب ويستبيع وكذا يقيم
ويستجيب. والنوع الثاني ما يكون في مقابلة عينه واو نحو يدوم يدومان
يدومون الخ وكذا يطول. والنوع الثالث ما يكون في مقابلة عينه ألف
نحو يخاف يخافان يخافون إلى نخاف وكذا يهاب ويقتات ويكتال وينقاد
وينقاس ومجهوله على نوعين: فالنوع الأول ما يكون في عينه قلب بعد
التسكين مع النقل نحو يباع يباعان يباعون إلى نباع وكذا يدام ويخاف
ويهاب ويطل ويقامو يراب ويستجاب ويستباع. والنوع الثاني ما يكون
في عينه قلب فحسب نحو يقتات وينقاد وكذا يكتال وينقاس الأمر تقول
في النوع الأول من المضارع بع بيعا بيعوا يعى بيعا بعن لبيع لبيعا
ليبعوا إلى لنيع وكذا طل وتقول في النوع الثالث منه خف خافا خافو
إلى خفن وليخف إلى ليخف وكذا الباقي مجهوله لتبع إلى لتبع وكذا
الجميع.

الفصل الخامس في الناقص الماضي وهو على ثلاثة انواع: فالنوع

الأول ماكان آخره ياء نحو خشى خشيا خشو إلى خشينا. والنوع الثالث ماكان آخره واوا نحو رخو رخوا رخوا إلى رخونا. والنوع الثالث ما كان آخره ألفا فتنظر ان وقعت ثالثة تعود إلى الواو مع الألف والمتحركات إن كانت واوية نحو دعا دعوا دعوا دعوا دعوت دعنا دعون إلى دعونا وإلى الياء ان كانت يائية نحو رمى رميا رموا إلى رمينا. وان وقعت رابعة فصاعدا تعود إلى الياء لا محالة لأنه إن كانت يائية فالأمر ظاهر وان كانت وواية فبالأصل الخامس من اصول القلب نحو اهدى وربى وحابى واختفى وانجلى وارعوى وتقضى وتصابى واستهدى واعرورى وقلسى وتقلسى وكلها في حكم رضى مجهوله يكون آخره ياء لا محالة لأن ما قبل آخر المجهول في الماضي مكسور وورود الألف بعد الكسرة محال فتعين الواو أو الياء فان كان ياء فهو ما ادعيناه وان كان واوا انقلبت بالأصل الرابع تقول خشى خشيا خشوا إلى خشينا وكذا رضى ورمى ودعى واهدى وربى وحبى واختفى وانجلى وارعوى وحبى وتقضى واستهدى واعرورى وقلسى وتقلسى. المضارع وهو كالماضى على ثلاثة انواع: فالنوع الأول ماكان آخره ياء نحو يرمى يرميان يرمون إلى نرمى وكذا يهدى ويرى ويحأى ويحتفى وينجلى ويرعوى ويستهدى ويعرورى ويقلسى. واعلم أن وزن يرمين في المخاطبة تفعين لسقوط اللام بعد التسيكين وفي المخاطبات تفعلن لأن النون لا تسقط اللام. والنوع الثاني ماكان آخره واوا نحو يدعو يدعوان يدعوون إلى ندعو وكذا يرخو. واعلم أن وزن يدعوون في الغائبين يفعلون وفي الغائبات

يفعلن ووزن تدعون فى المخاطبين تعلقون وفى المخاطبات تفعلن. والنوع الثالث ما يكون آخره ألفا نحو يخشى يخشيان يخشون إلى نخشى وكذا يرعى ويتقضى ويتصاى ويتقلسى. واعلم أن وزن تخشين فى المخاطبة تفعين وفى المخاطبات تفعلن مجهوله يكون آخره ألفا لامحالة لتحركه وانفتاح ما قبله ولا تعود إلى الواو أصلا لأنها قد وقعت رابعة فصاعدا تقول يرمى يرميان يرمون إلى يرمى وكذا يرعى ويخشى ويرخى ويهدى ويربى ويحأبى ويخطفى وينجلى ويرعوى ويتقضى ويتصاى ويستهدى ويعرورى ويقلسى ويتقلسى. واعلم أن وزن ترمين فى المخاطبة تفعلن وفى المخاطبات تفعلن الأمر تقول فى النوع الأول من المضارع ارم ارميا ارموا ارمى ارميا ارمين وكذا ليرم ليرميا ليرموا إلى لنرم وكذا اهد ورب وحاب واخترف وانجل وارعو واستهد واعرور وقلس وتقول فى النوع الثانى منه ادع ادعوا ادعوا إلى ادعين ليدع ليدعوا إلى لندع وكذا ارخ وتقول فى النوع الثالث منه اخش اخشيا اخشوا إلى اخشين ليخش ليخشيا ليخشوا إلى لنخش وكذا ارع وتقض وتصاب وتقلس مجهوله تقول لترم لترميا لترموا إلى لنرم وكذا لتدع ولتخش ولتترع ولتترخ ولتهد ولترب ولتحاب لتخترف ولتنجل ولتقضى ولتصاب ولتهدد ولترعو ولتقلس ولتتقلس.

الفصل السادس فى اللئيف وهو فى حكم الناقص كقولك روى

يروى واروى يروى و احيى يحيى وسوى يسوى وحى يحيى و داوى واحتوى يحتوى و وانزوى يزوى استهوى يستهوى فى حكم روى يرمى

فى إلحاق الضمائر. وقولك تروى يتروى وتزى يتزى وتداوى بتداوى فى حكم رعى يرعى وقولك قوى يقوى و حى يحى فى حكم خشى يخشى وكذا حكمها فى الأمر والمجهولات كحكمها.

الفصل السابع فى المتوى. واعلم أن فائه فى حكم المثال ولامه فى حكم الناقص. الماضى وهو على نوعين: فالنوع الأول ماكان آخره ألفا نحو وحى وواحى ووفى ووالى واتقى وتوفى وتوارى واستوفى وهو فى حكم رمى. والنوع الثانى ماكان آخره ياء نحو وجى وولى وهو فى حكم خشى مجهوله يكون آخره ياء لامحالة فهو فى حكم رمى المضارع وهو على ثلاثة انواع: النوع الأول ما يكون آخره ألفا نحو يوجى ويتوفى ويتوارى وهو فى حكم يخشى. والنوع الثانى ما يكون آخره ياء وألفا ثابتة نحو يوصى ويوفى ويوالى ويتقى ويستوفى وهو فى حكم يرمى. والنوع الثالث ما يكون آخره ياء وألفا ساقطة نحو يلى ويجى فتقول يحى يحيان يحون تحى تحيان تحون تحين تحيان تحين احى نحى. وسقطت واوه كما سقطت واو شب وتسقط يائه حيث تسقط ياء يرمون. واعلم أن وزن تحين فى المخاطبة تعين وفى المخاطبات تعلن مجهوله يكون آخره ألفا لامحالة كآخر الناقص والواو الساقطة تعود فيه كما عادت فى المثال فتقول يوحى ويولى وهو فى حكم يرمى الأمر تقول فى النوع الأول من المضارع ابع والأصل أوح وهو فى حكم اخش وكذا توف وتوار وتقول فى النوع الثانى منه أوص ووف ووال واتق واستوف وهو فى حكم ارم وتقول فى النوع الثالث منه ح حيا حوا حى

حيا حين ليح ليحيا ليحوا لتح لتحيا ليحين لأح لنح أصله توحى
فسقطت وواه كما سقطت واو يثب وسقطت يائه كما سقطت يأرم ثم
اسقط حرف المضارعة فبقى ح وحده إلا أنهم يقولون فى الوصل ح يا
زيد وفى الوقف يا زيد حه بالهاء وكذا ل من تلى. مجهوله لتوح وهو فى
حكم لترم وكذا لتوج ولتول ولتوص ولتوف ولتوال ولتوق ولتسوف
ولتوار ولتتوف.

الفصل الثامن فى إلحاق نون التاكيد اعلم أن آخر الفعل لا يخ إماً
أن يكون صحيحاً أو مدغماً أو معتلاً. فطريق الصحيح والمدغم واحد
فى إلحاقها وللمعتل طريق على حدة. أمّا طريق الصحيح والمدغم فهو
انك تقول فيما لم يتصل به ضمير بارز نحو اضربنّ وفرنّ مفتوحاً ما قبلها
وفى ما اتصل به الضمير البارز مع الألف اضربانّ وفرانّ. ومع الواو
اضربنّ وفرنّ والأصل اضربون وفرون فحذفت الواو وجعلت ضمة ما
قبلها دليلاً عليها ومع الياء اضربنّ وفرنّ والأصل اضربين وفرنين
فحذفت الياء وجعلت كسرة ما قبلها دليلاً عليها ومع النون اضربنان
وافررنان زيدت الألف بين نون جماعة النساء ونون التاكيد احترازاً عن
توالى النونات. و أمّا طريق ما اعتل آخره فهو انك تقول فيما لم يتصل
به ضمير بارز ارمينّ وادعونّ واخشينّ فيصح الواو والياء لأن سقوط
اللام فى الأمر كان المقام السكون وهذه النون تقتضى فتحة ما قبلها
فزال سبب السقوط فصحت اللام ومع ألف ضمير الإثنين ارميانّ
وادعوانّ واخشيانّ ومع الواو ارمينّ وادعنّ واخشونّ فاسقطنا الواو فى

ارمنّ وادعنّ كما في ضربين وحرکناها بالضم في اخشون لأننا لو اسقطنها لم نجد ما قبلها ضمة تدل عليها ومع الياء ارمنّ وادعنّ واخشينّ اسقطنا الياء في ارمنّ وادعنّ كما في اضربن وحرکناها بالكسر في اخشينّ لأننا لو اسقطنا الياء لم نجد ما قبلها كسرة تدل عليها ومع النون ارمينانّ وادعونانّ واخشينانّ. واعلم اننا لو تتبعنا جميع الأقسام في إلحاق نون التاكيد لطول القول ويتكررها سبق ذكره ومن اتقن اصول التغيرت وتحقيق إلحاق الضمائر لم يشتبه عليه شئ في إلحاق نون التاكيد فتقول في الأجوف مثلا دومنّ دومانّ دومنّ دومنّ دومانّ دمنانّ ليدومنّ ليدومانّ ليدومنّ لتدومنّ لتدومانّ ليدمنانّ لأدومنّ لدومنّ وعادت الواو لتحرك اللام بإلحاق النون وتقول في الملتوى حينّ حيانّ حُنّ حنّ حيانّ حينانّ ليحينّ ليحيانّ ليحنّ لتحينّ لتحيانّ ليحيانّ لأحينّ لنحينّ وقس الباقي على ما ذكرنا.

القسم الثالث

مائة عامل

العواملُ في التَّحْوِ (على ما أَلْفَه الشَّيْخُ الإِمَامُ الفاضلُ عَبْدُ القاهرِ ابنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الجرجانيُّ) مائةُ عاملٍ. منها لفظيةٌ ومنها معنويةٌ. فاللفظيةٌ منها على ضربين: سماعيةٌ وقياسيةٌ. فالسماعيةٌ منها أحدٌ وتسعونَ عاملاً. والقياسيةٌ منها سبعةُ عواملٍ. والمعنويةٌ منها عددان. ويتنوَّعُ السماعيةٌ منها على ثلاثةِ عشرَ نوعاً.

النوعُ الأوَّلُ حُرُوفٌ تَجْرُ الأسماءُ فقط وَهِيَ سَبْعَةٌ عشرَ حرفاً. أَلْبَاءُ لِلإِصْطِقِ نَحْوُ مَرَزَتْ بِزَيْدٍ وَبِهِ دَاءٌ. وَالتَّعْدِيَّةُ نَحْوُ ذَهَبْتُ بِزَيْدٍ. وَللِاسْتِعَانَةِ نَحْوُ كَتَبْتُ بِالْقَلَمِ. وَللْمُصَاحَبَةِ نَحْوُ دَخَلْتُ عَلَيْهِ بِشِيَابِ السَّفَرِ. وَللْمُقَابَلَةِ نَحْوُ بَعْتُ هَذَا بِهَذَا. وَللضَّرْفِيَّةِ نَحْوُ جَلَسْتُ بِالْمَسْجِدِ أَيْ فِي الْمَسْجِدِ. وَللْقِسْمِ نَحْوُ بِاللَّهِ لِأَفْعَلَنَّ كَذَا. أَوْ زائدةٌ نَحْوُ قَوْلِهِ تَعَالَى وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ [20195]، وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا [479]. وَللْسَبِيَّةِ نَحْوُ ضَرَبْتُ زَيْدًا بِالسُّوءِ. وَمِنْ لِإِبْتِدَاءِ الغَايَةِ فِي المَكَانِ نَحْوُ سِرْتُ مِنَ البَصْرَةِ إِلَى الكُوفَةِ. أَوْ فِي الزَّمَانِ نَحْوُ صُمْتُ مِنْ يَوْمِ الجُمُعَةِ إِلَى الخَمِيسِ. وَللْتَبْهِيصِ نَحْوُ أَخَذْتُ مِنَ المَالِ.

وللتبيين نحو قوله تعالى فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ [22. 30] و زائدة نحو ماجاءني من أحد. وإلى لإنهاء الغاية في المكان نحو سرت من البصرة إلى الكوفة. أو في الزمان نحو قوله تعالى أَنْمُوا الصَّيَّامَ إِلَى اللَّيْلِ [2. 187]. ومعنى مع قليلا نحو قوله تعالى وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالِكُمْ إِلَى الْبُرُوجِ [4. 2] أي مَعَ أَمْوَالِكُمْ وقوله تعالى فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ [5. 6]. و في اللظرفية نحو زَيْدٌ فِي الدَّارِ وَنَظَرْتُ فِي الْكِتَابِ. ومعنى على قليلاً نحو قَوْلِهِ تَعَالَى وَلَأَصْلَبُكُمْ فِي جُدُوعِ التَّخْلِ [20. 71] أي عَلَى جُدُوعِ التَّخْلِ. وحتّى لإنهاء الغاية ومجرورها الجزء الأخير من الشيء الأول نحو أَكَلْتُ السَّمَكَ حَتَّى رَأْسِهَا. ومنتصل بالجزء الأخير من الشيء الأول نحو نَمْتُ الْبَارِحَةَ حَتَّى الصَّبَاحِ. واللام للاختصاص نحو الْمَالُ لَزَيْدٍ وَالْجُلُّ لِلْفَرَسِ. وللتعليل نحو ضَرَبْتُ زَيْدًا لِلتَّأْدِيبِ. وللقسم نحو اللَّهُ لَا يُؤَخِّرُ الْأَجَلَ. وزائد نحو رَدِفَ لَكُمْ وَلَا أَبَالَكُمْ. ورُبُّ للتقليل وهي مختصة بكرة مو صوفة ويلزم مجرورها الوصف بمفرد نحو رُبُّ رَجُلٍ كَرِيمٍ لَقِيْتُهُ. أو بجملة نحو رُبُّ رَجُلٍ أَبُوهُ مُنْطَلِقٌ لَقِيْتُهُ. وعلى للاستعلاء نحو زَيْدٌ عَلَى السَّطْحِ وَعَلَيْهِ دَيْنٌ. وعن للبعد والمجازة نحو رَمَيْتُ السَّهْمَ عَنِ الْقَوْسِ إِلَى الصَّيْدِ، وَأَخَذْتُ عَنْهُ الْعِلْمَ وَأَدَيْتُ عَنْهُ الدَّيْنَ. والكاف للتشبيه نحو زَيْدٌ كَالْأَسَدِ. أو زائدة نحو قوله تعالى لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ [42. 11]. ومذٌ ومُنْذٌ لإبتداء الغاية في الزمان الماضي نحو مَارَيْتُهُ مُذْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ. أو مُنْذُ يَوْمِ الْجُمُعَةِ ومعنى جميع المدة فيليهما المقصود بالعدد نحو مَارَيْتُهُ مُذْ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ وَمُنْذُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ. والواو للقسم وهي لا تدخل إلا على المظهر نحو وَاللَّهِ لَا فَعَلَنْ كَذَا. و التاء للقسم وهي لا تدخل إلا

رَجُلًا خَذَ بِيَدِي وَهَيَّا عَبْدَ اللَّهِ وَهَيَّا طَالِعًا جَبَلًا. وَأَيَا لِنْدَاءِ الْبَعِيدِ أَيْضًا نَحْوُ أَيَا
رَجُلًا خَذَ بِيَدِي وَأَيَا عَبْدَ اللَّهِ وَأَيَا طَالِعًا جَبَلًا. وَ أَيْ لِنْدَاءِ الْقَرِيبِ نَحْوُ أَيْ رَجُلًا
خَذَ بِيَدِي وَأَيْ عَبْدَ اللَّهِ وَأَيْ طَالِعًا جَبَلًا. وَالهَمْزَةُ لِنْدَاءِ الْقَرِيبِ أَيْضًا نَحْوُ أَرْجُلًا
خَذَ بِيَدِي وَاعْبُدَ اللَّهُ وَاطَّلَعَ جَبَلًا.

النوع الخامس حروف تنصب الفعل المضارع وهي أربعة أحرف.
أن للإستقبال نحو أَحِبُّ أَنْ تَقُومَ. وَلَنْ لَتَأْكِيدَ نَفِي الْمُسْتَقْبَلِ نَحْوُ لَنْ أُبْرَحَ
الأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي. وَكِي لِلتَّعْلِيلِ وَمَاقِبَلَهَا سَبَبٌ لِمَا بَعْدَهَا نَحْوُ أَسَلَمْتُ
كَيْ أَدْخُلَ الْجَنَّةَ. وَإِذْنَ لِلجَوَابِ وَالجَزَاءِ كَقَوْلِكَ إِذْنَ إِكْرَمَكَ لِمَنْ قَالَ أَنَا
أَتَيْكَ فَقَدْ أَجَبْتَ بِهَذَا الْكَلَامِ وَصَيَّرْتَ إِكْرَامَكَ جَزَاءً لِإِثْيَانِهِ.

النوع السادس حروف تجزم الفعل المضارع وهي خمسة أحرف. إن
للشروط والجزاء نحو إِنْ تُكْرِمْنِي أُكْرِمَكَ. وَلَمْ لِنَفِي الْمَاضِي نَحْوُ لَمْ يَضْرِبْ
زَيْدٌ. وَلَمَّا لِإِسْتِغْرَاقِ نَفِي الْمَاضِي نَحْوُ لَمَّا يَضْرِبْ زَيْدٌ. وَلَامُ الْأَمْرِ نَحْوُ لِيَضْرِبْ
زَيْدٌ. وَلَاءُ النَّهْيِ نَحْوُ لَا تَضْرِبْ زَيْدًا.

النوع السابع أسماء تجزم الفعل المضارع على معنى إن وهي تسعة
أسماء. مَنْ نَحْوُ مَنْ يُكْرِمْنِي أُكْرِمُهُ أَيْ إِنْ يُكْرِمْنِي زَيْدٌ أُكْرِمُهُ. وَمَتَى نَحْوُ مَتَى
تَخْرُجُ أَخْرَجُ أَيْ إِنْ تَخْرُجُ غَدًا أَخْرَجُ غَدًا. وَمَا نَحْوُ مَا تَصْنَعُ أَصْنَعُ أَيْ إِنْ
تَصْنَعُ هَذَا أَصْنَعُ هَذَا. وَحَيْثَمَا نَحْوُ حَيْثَمَا تَقْعُدُ أَقْعُدُ أَيْ إِنْ تَقْعُدُ فِي الْبَيْتِ
أَقْعُدُ فِي الْبَيْتِ. وَمَهْمَا نَحْوُ مَهْمَا تَذْهَبُ أَذْهَبُ أَيْ إِنْ تَذْهَبُ غَدًا أَذْهَبُ
غَدًا. وَأَيْتَمَا نَحْوُ أَيْتَمَا تَجْلِسُ أَجْلِسُ أَيْ إِنْ تَجْلِسُ فِي الْبَيْتِ أَجْلِسُ فِي
الْبَيْتِ. وَأَيُّ نَحْوُ أَيُّ تَكُنُ أَكُنُ أَيْ إِنْ تَكُنُ فِي الْبَلَدِ أَكُنُ فِي الْبَلَدِ. وَأَيُّ نَحْوُ

أَيْهِمْ يَشْتُمْنِي أَشْتُمُهُ أَيْ إِنْ يَشْتُمْنِي زَيْدٌ أَشْتُمُهُ. وَاذَا نَحْوُ إِذَا تَفَعَّلَ أَفْعَلُ
 أَيْ إِنْ تَفَعَّلَ الْحَيَاطَةُ أَفْعَلِ الْحَيَاطَةَ.

النوع الثامن أسماء تنصب الأسماء النكرات على التمييز وهي أربعة أسماء الأول عشر. إذا رُكِبَ مع أحد إلى تسعة وتسعين نحو أحد عشر رجلاً وإحدى عشرة امرأة إلى تسعة وتسعين رجلاً وتسع وتسعين امرأة إلى تسعة وتسعين رجلاً وتسع وتسعين امرأة. والثاني كم الإستفهامية نحو كم رجلاً عندك. والثالث كأي نحو كأي رجلاً عندك والرابع كذا نحو عندي كذا درهمًا.

النوع التاسع كلمات تسمى أسماء الأفعال بعضها ترفع وبعضها تنصب. وهي تسعة كلمات. والناصب منها ستة. زويد وهو إسمٌ لأمهل. نحو زويدٌ زيداً أي أمهلٌ زيداً. وبله وهو إسمٌ لدغ نحو بلهٌ زيداً أي دغٌ زيداً. و دونك وهو إسمٌ لخذٌ نحو دونكٌ زيداً أي خذٌ زيداً. و عليك وهو إسمٌ لألزمٌ نحو عليكٌ زيداً أي ألزمٌ زيداً. وها وهو إسمٌ لخذٌ نحو ها زيداً أي خذٌ زيداً. وحيهل وهو إسمٌ لإيتٌ نحو حيهلٌ الصلوة أي آيتٌ الصلوة. والرا فعةٌ منها ثلاثة. أحدها هيهاً وهو إسمٌ لبعثٌ نحو هيهاً زيدٌ أي بعثٌ زيدٌ. وثانيها سرحان وهو إسمٌ لسرعٌ نحو سرحانٌ زيدٌ أي سرعٌ زيدٌ. وثالثها شتان. وهو إسمٌ لإفترقٌ نحو شتانٌ زيدٌ وعمراً أي إفترقٌ زيدٌ وعمراً.

النوع العاشر الأفعال الناقصة ترفع الإسم وتنصب الخبر. وهي ثلاثة عشر فعلاً. أحدها كان نحو كان الله عليماً حكيمًا. وقد يكون تامة بمعنى وقع و وجد نحو كان زيدٌ أي وقع زيدٌ. وزائدة نحو قوله تعالى كيف تكلم

مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا [19. 29]. ومعنى صار نحو كَانَ زَيْدٌ غَنِيًّا أَيْ
 صَارَ زَيْدٌ غَنِيًّا. ويكون فيها ضميرُ الشَّانِ نحو كَانَ زَيْدٌ قَائِمًا. وصار للانتقال
 نحو صَارَ الْفَقِيرُ غَنِيًّا وَ صَارَ الطَّيْنُ حَرْفًا ولا يقال صَارَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا.
 وأصبح لإقتران مضمونِ الجملةِ بالصَّحِاحِ نحو أَصْبَحَ زَيْدٌ عَالِمًا. ومعنى صار
 نحو أَصْبَحَ الْمَرِيضُ صَحِيحًا ومعنى الدخول في الصَّحِاحِ نحو أَصْبَحَ زَيْدٌ أَيْ
 دَخَلَ فِي الصُّبْحِ. وأضحى لإقتران مضمونِ الجملةِ بالضَّحَى نحو أَضْحَى زَيْدٌ
 كَرِيمًا. ومعنى صار نحو أَضْحَى الْأَمِيرُ أُسِيرًا. ومعنى الدخول في الضَّحَى نحو
 أَضْحَى زَيْدٌ أَيْ دَخَلَ زَيْدٌ فِي الضُّحَى. وأمسى لإقتران مضمونِ الجملةِ
 بالمساء نحو أَمْسَى زَيْدٌ عَالِمًا. ومعنى صار نحو أَمْسَى الدَّلِيلُ عَزِيْزًا. ومعنى
 الدخول في المساء نحو أَمْسَى زَيْدٌ أَيْ دَخَلَ زَيْدٌ فِي الْمَسَاءِ. و ظلَّ لإقتران
 مضمونِ الجملةِ بالهَارِ نَحْوِ ظَلَّ زَيْدٌ قَائِمًا. ومعنى صار نحو ظَلَّ الصَّبِيُّ بِالْقَسَا.
 و بات لإقتران مضمونِ الجملةِ بالليل نحو بَاتَ زَيْدٌ عَابِدًا. ومعنى صار نحو بَاتَ
 الْحَزِينُ فَرِحًا. و مازال وما برح وما فتى وما انفك لإستمرار أخبارها لأسمائها
 نحو مَا زَالَ زَيْدٌ كَرِيمًا وَمَا بَرِحَ زَيْدٌ جَوَادًا وَمَا فَتَى زَيْدٌ رَحِيمًا وَمَا انْفَكَ زَيْدٌ
 عَالِمًا. وما دام لتوقيت أمر بعدة ثبوت خبرها لإسمها نحو إجلسْ مَا دَامَ زَيْدٌ
 جَالِسًا أَيْ إجلسْ مُدَّةَ جُلُوسِ زَيْدٍ. وليس لنفى مضمونِ الجملةِ في الحال
 نحو لَيْسَ زَيْدٌ قَائِمًا وما يُتصرف من هذه الأفعال حكمه كحكم هذه الأفعال
 وعمله كعملها.

النوع الحادى عشر أفعال المتقاربة ترفع الإسم وتنصب الخبر. وهى
 أربعة أفعال. عسى وهو لرجاء دنو الخبر لإسمها وخبره الفعل المضارع مع أن

نحو عَسَى زَيْدٌ أَنْ يُخْرَجَ أَيْ قَارَبَ زَيْدٌ الْخُرُوجَ. و إذا جعل المضارع مع أن
إسماها لا يحتاج إلى الخبر نحو عَسَى أَنْ يُخْرَجَ زَيْدٌ أَيْ قَارَبَ خُرُوجَ زَيْدٍ. وكاد
وهي لدنوا الخبر وخبره الفعل المضارع المأول بإسم الفاعل نحو كَادَ زَيْدٌ يُخْرَجُ
أَيْ كَادَ زَيْدٌ خَارِجًا. وكُرِبَ وهو لشروع الإسم في الخبر وهو مثل كَادَ في
الإستعمال نحو كُرِبَ زَيْدٌ أَيْ قَرَبَ زَيْدٌ خَارِجًا. أو شَكَ وهو لشروع الإسم
في الخبر وهو مثل عَسَى وكَادَ في الإستعمال نحو أَوْشَكَ زَيْدٌ أَنْ يُخْرَجَ وَ أَوْ
شَكَ أَنْ يُخْرَجَ زَيْدٌ وَأَوْشَكَ زَيْدٌ يُخْرَجُ.

النوع الثاني عشر أفعال المدح والذم: ترفع إسم الجنس معرفًا باللام
أو المضاف إلى المعرف بها أو مضمرا مميزا بنكرة منصوبة وهي أربعة أفعال.
نعم مدح العام نحو نَعِمَ الرَّجُلُ زَيْدٌ. وَنَعِمَ غُلَامٌ الرَّجُلِ زَيْدٌ وَنَعِمَ رَجُلًا زَيْدٌ.
وبنس لذم العام نحو بِنَسَ الرَّجُلُ زَيْدٌ. وَحَبَّذَا وهو مثل نعم نحو حَبَّذَ الرَّجُلُ
زَيْدٌ. وساء وهو مثل بنس نحو سَاءَ الرَّجُلُ زَيْدٌ.

النوع الثالث عشر أفعال الشك واليقين وتسمى أفعال القلوب وهي
تدخل على إسمين: ثانيهما عبارة عن الأول وتنصبهما معا وهي سبعة أفعال.
ثلاثة منها للشك ظننت نحو ظَنَنْتُ زَيْدًا قَائِمًا. وقد يكون بمعنى اَهْمْتُ فلا
تنصب إلا إسمًا واحداً. وحسبت نحو حَسِبْتُ زَيْدًا غَائِبًا. وَخِلْتُ نحو خِلْتُ
زَيْدًا كَرِيمًا. وثلاثة منها لليقين علمت نحو عَلِمْتُ زَيْدًا عَالِمًا. وقد يكون
بمعنى عرفت فلا تنصب إلا إسمًا واحداً. وجدت نحو وَجَدْتُ زَيْدًا حَاضِرًا وقد
يكون بمعنى أَصَبْتُ فلا تنصب إلا إسمًا واحداً. ورأيت نحو رَأَيْتُ زَيْدًا قَائِمًا.
وقد يكون بمعنى أَبْصَرْتُ فلا تنصب إلا إسمًا واحداً. وواحدٌ منها يكون تارة

بمعنى علمت وتارة بمعنى ظننت يُعلم بالقرينة. وهوزعمت نحو زَعَمْتُ زَيْدًا
إِنْسَانًا وَ زَعَمْتُ زَيْدًا كَرِيمًا.

والقياسةُ منها سبعةُ عواملٍ. الفعلُ على الإطلاقِ و هو على ضربين:
لازِمٌ و متعدٍ. فاللازمُ يرفعُ إسمًا واحدًا على أنه فاعله نحو شَرَفَ زَيْدٌ.
و المتعدِّيُّ على ثلاثةِ أقسامٍ. متعدٍ إلى مفعول واحدٍ نحو ضَرَبْتُ زَيْدًا. و
متعدٍ إلى مفعولين، ثانيهما عينُ الأَوَّلِ نحو حَسِبْتُ زَيْدًا عَالِمًا. أو غيرُ الأَوَّلِ
نحو أَعْطَيْتُ زَيْدًا دِرْهَمًا. و متعدٍ إلى ثلاثةِ مفاعيلٍ نحو أَعْلَمْتُ عَمْرًا زَيْدًا
قَاضِلًا.

و المصدرُ و هو الإسمُ الذي اشتق منه الفعلُ و هو يعملُ عملَ فعله إذا
كان منونًا نحو عَجِبْتُ مِنْ ضَرْبِ زَيْدِ عَمْرًا. أو مضافًا إلى الفاعلِ و يترك
المفعولُ منصوبًا نحو عَجِبْتُ مِنْ ذَقِّ الْقَصَّارِ الثَّوْبَ. و قد يضافُ إلى المفعولِ
و يتركُ الفاعلُ مرفوعًا نحو عَجِبْتُ مِنْ ضَرْبِ اللَّصِّ الْجَلَادُ.

وإسمُ الفاعلِ هو كلُّ إسمٍ اشتق من فعلٍ لذاتٍ من قام به الفعلُ و هو
يعملُ عملَ فعله إذا كان بمعنى الحال. أو الإستقبالِ بشرطِ الإعتمادِ على
الموصوفِ نحو مَرَرْتُ بِرَجُلٍ رَاكِبٍ فَرَسَهُ. أو المبتداءِ نحو زَيْدٌ ضَارِبٌ عَمْرًا وَ
زَيْدٌ قَائِمٌ غَلَامُهُ. أو ذى الحالِ نحو رأيتُ زَيْدًا رَاكِبًا فَرَسَهُ. أو الإستفهامِ نحو
أَقَائِمٌ أَخُوكَ. و أمَّا إذا كان بمعنى الماضي فلا يعملُ عملَ فعله فلا يقالُ زَيْدٌ
ضَارِبٌ غَلَامُهُ عَمْرًا أَمْسَ. و إسمُ المفعولِ و هو كلُّ إسمٍ اشتق من فعلٍ
لذاتٍ من وقع عليه الفعلُ و هو كإسمِ الفاعلِ في اشتراطِ أحدِ الزمانين
و الإعتمادِ نحو زَيْدٌ مُكْرَمٌ أَصْحَابُهُ الْآنَ أو غَدًا وَ مَرَرْتُ بِرَجُلٍ مَضْرُوبٍ

غَلَامُهُ الْآنَ أَوْ غَدًا أَوْ مَضْرُوبٌ غَلَامُكَ الْآنَ أَوْ غَدًا وَمَا مَضْرُوبٌ غَلَامُكَ الْآنَ أَوْ غَدًا. و أمَّا إذا أُريدَ به الماضي فلا يعمل عمل فعله فلا يقال زَيْدٌ مُكْرَمٌ أَصْحَابُهُ أَمْسَ. و إنما أشرط الإعتماذ على أحدِ الأمورِ المذكورةِ في عملِ إسمِ الفاعلِ و إسمِ المفعولِ لأنهما ضعيفا العملِ فلايد من الإعتماذ ليقوى كلٌّ منهما قوةً فيعمل عمل فعله.

والصفة المشبهة و هي كلُّ إسمٍ اشتقَّ من فعلٍ لازمٍ لذاتٍ من قام به الفعل على معنى الثبوتِ والدوامِ و يعمل عمل فعله مطلقاً نحو زَيْدٌ كَرِيمٌ آبَائُهُ كَمَا تَقُولُ زَيْدٌ يُكْرِمُ آبَاءَهُ. و نحو زَيْدٌ حَسَنٌ وَجْهُهُ. شَبِهَتْ بِاسْمِ الْفَاعِلِ مِنْ حَيْثُ أَهْمَا تَتَنَّى وَ تَجْمَعُ وَ تَذَكُرُ وَ تَوْنُثُ وَ صِيغَتِهَا مَخَالِفَةٌ لِصِيغَةِ إِسْمِ الْفَاعِلِ.

والمضاف و هو كل إسمٍ أُضيفَ إلى إسمٍ آخَرَ فَالْأَوَّلُ يَجْرُ الْثَانِ وَ يَسْمَى الْأَوَّلُ مِضَافًا وَالثَّانِي مِضَافًا إِلَيْهِ. وَالإِضَافَةُ إِمَّا بِمَعْنَى اللَّامِ نَحْوَ غَسْلَامٌ زَيْدٍ. أَوْ بِمَعْنَى مِنْ نَحْوِ خَائِمٌ فَضَّةً. أَوْ بِمَعْنَى فِي نَحْوِ ضَرَبُ الْيَوْمِ.

وَالِإِسْمُ التَّامُّ^① وَهُوَ كُلُّ إِسْمٍ مُسْتَعْنٍ عَنِ الْإِضَافَةِ (رَأَى أَنْ يَكُونَ فِي آخِرِهِ مَا يَوْجِبُ امْتِنَاعَ إِضَافَتِهِ) وَهَذَا الْإِسْمُ تَنْصِبُ الْمِيزَ وَتَمَامِيَّتُهُ بِأَحَدٍ مِنْ أَرْبَعَةِ أَشْيَاءٍ: التَّنْوِينِ نَحْوَ عِنْدِي رَأْفُودٌ خِلَاءً. وَنَوْنُ الْجَمْعِ نَحْوَ عِنْدِي عِشْرُونَ

^① معنى الإسم التام: أن يكون على حالة لا يُمكن الإضافة معها. والإسْمُ مُسْتَحِيلُ الإِضَافَةِ مَعَ التَّنْوِينِ ظَاهِرَةٌ أَوْ مُقَدَّرَةٌ وَنَوْنُ التَّنْوِينِ وَالْجَمْعُ وَالْإِضَافَةُ. لِأَنَّ الْمِضَافَ لَا يُضَافُ ثَانِيًا. فِذَا تَمَّ الْإِسْمُ بِهَذِهِ الْأَشْيَاءِ شَابَهُ الْفِعْلَ.

دِرْهَمًا. الإضافة نحو عِنْدِي مِلَأُ الإِنَاءِ عَسَلًا. ويسمى المنصوبُ تَمَمِيزًا و هو ما يرفع الإِهْمَامَ عن مفردٍ أو عن جملةٍ نحو طَابَ زَيْدٌ نَفْسًا.

و المعنويةُ منها عددانِ. العَامِلُ في المبتداء و الخبر أى عاملُ الرفع وهو تجرُدُهُما عن العوامل اللَفْظِيَّةِ للإِسْنَادِ نحو أَلْعَلِمُ حَسَنٌ وَالْجَهْلُ قَبِيحٌ. و العَامِلُ في الفعل المضارع أى عاملُ الرفع و هو وقوعه موقعَ الإِسْمِ نحو زَيْدٌ يَضْرِبُ في موقعِ زَيْدٍ ضَارِبٌ. فهذه مائة عاملٍ لا يستغنى الصغيرُ و الكبيرُ عن معرفتها و إستعمالها على حسب ما بيناه تمت.

القسم الرابع

حركات

الإسمُ على نوعين: معربٌ ومبني وتسمى اللتان - الإعراب والبناء. فحركاتُ الإعراب تسمى الرِّفْعَ والنَّصْبَ والجَرَّ. وهى الحركاتُ المختلفة التى تحدث فى آخرِ الإسمِ بعواملٍ مختلفة تدخل عليه كقولك جاءنى الرَّجُلُ ورأيتُ الرَّجُلَ ومرتُ بالرجلِ. وحركاتُ البناءِ تسمى الضمُّ والفتحُ والكسرُ وهى الحركاتُ التى تبنى عليها الأسماءُ لا أن تحدث بعواملٍ مختلفة كقولك من حيثُ ومن قبلُ ومن بعدُ وكيفُ وأين و هؤلاءُ وأمسِ. وكذلك كلُّ حركةٍ وقعت فى أولِ الكلمةِ أو فى وسطها فهى بنائيةٌ.

1. فصل فى المعرفة والنكرة. فالمعرفةُ هو الذى كان مسماه معلوماً وعلامتهُ فى أسماء الأجناسِ الألفُ واللامُ والإضافة كقولك الرجلُ الغلامُ والفرسُ وغلامك وفرسك. والنكرةُ هو الذى كان مسماه مجهولاً وعلامتهُ فى أسماء الأجناسِ التجردُ عن الألفِ واللامِ والإضافة كقولك رجلٌ وغلامٌ وفرسٌ.

2. فصل التنوينُ والألفُ واللامُ لا يجتمعان في إسمٍ واحدٍ نقولُ غلامًا أو الغلامُ ولا يجوزُ أنْ نقولُ الغلامُ بالتنوينِ.
3. فصل الإسمُ الذي يدخله التنوينُ والحركاتُ الثلاثُ جميعًا يسمّى منصرفًا كقولك هذا رجلٌ ورأيتُ رجلًا ومررتُ برجلٍ والسدى يدخله الرفعُ والنصبُ فقط ولا يدخله التنوينُ وإنما ينصبُ في موضعٍ الجرِ يسمّى غير منصرفٍ كقولك هذا أحمدُ ورأيتُ أحمدَ ومررتُ بأحمدَ. والذي لا يدخله التنوينُ والحركاتُ الثلاثُ جميعًا سميّ مبنياً كقولك مَنْ وكم وهؤلاء وأمس.
4. فصل إذا كان في آخر الإسمِ ألفٌ مقصورةٌ لم يظهر فيه الإعرابُ كقولك هذا الرحى ورأيتُ الرحى ومررتُ بالرحى.
5. فصل إذا ثني الإسمُ ألحقَ بأخره ألفٌ و نونٌ مكسورةٌ أو ياءٌ مفتوحةٌ ما قبلها و نونٌ مكسورةٌ كقولك رجلاً ورجلينِ و غلامانِ و غلامينِ. الألفُ علامةُ الرفعِ في التثنيةِ والياءُ علامةُ النصبِ والجرِ تقولُ جاءني غلامانِ وهذانِ رجلاًنِ كما تقولُ جاءني غلامٌ هذا رجلٌ ورأيتُ غلامينِ كما تقولُ رأيتُ غلامًا ومررتُ بغلامينِ كما تقولُ مررتُ بغلامٍ.
6. فصل الجمعُ على ضربينِ: جمعُ التكسيرِ وجمعُ التصحيحِ. فجمعُ التكسيرِ ما تكسرَ فيه نظمُ الواحدِ كقولك رجالٌ في جمعِ رجلٍ. وجمعُ التصحيحِ ما سلمَ فيه نظمُ الواحدِ كقولك مسلمون في جمعِ مسلمٍ.
7. فصل كلُّ إسمٍ إذا جمعَ جمعُ السَّلامةِ ألحقَ بأخره واو مضمومٌ ما قبلها و نونٌ مفتوحةٌ أو ياءٌ مكسورةٌ ما قبلها و نونٌ مفتوحةٌ. فالواوُ

علامة الرفع في الجمع كالألف في التشية. والياء علامة النصب والجر تقول جاءني مسلمون ورأيت مسلمين ومررت بمسلمين وهذا الجمع يختص بالعقلاء و أما جمع التكسير فيكون فيهم وفي غيرهم.

8. فصل كل جمع على وزن أفعال كأفلس وأفعال كأفراخ وأفعلة كألسنه وفعلة كغلمة فهو جمع قلة. والمراد بجمع القلة العشرة وما دونها.

9. فصل جمع الجمع لا يصح إلا في جموع القلة كقولهم أكاتب وأكالب وأنعام وأنعام وأسورة وأسورة.

10. فصل يقال ما أحسن رؤسهما وما أعظم بطونهما على لفظ الجمع والمراد رأسيهما وبطنيهما و في القرآن فَقَدْ صَعَتْ قُلُوبُكُمْ [66]. [4] أى قليكما. وإنما يجوز ذلك في الأشياء المتصلة دون المنفصلة فأما في المنفصلة فإنتك تقول ما أحسن فرسيهما وداريهما.

11. فصل الجمع الذي بينه وبين واحده يفرق بالتاء كتنخلة ونخل وتمر وتمر وصخرة وصخر وبطيخة وبطيخ. وهذا الجمع يختص بالأشياء المخلوقة دون المصنوعة.

12. فصل الإسم الذي كان في آخره ياء مكسوراً ما قبلها كقاض وغاز إذا جمع جمع السلامة حذف يائه وضم ما قبلها في حال الرفع وكسر ما قبلها في حال النصب والجر فليل هم قاضون وغازون ورأيت قاضين وغازين ومررت بقاضين وغازين وكذلك المصطفون والمرتضون والمصطفين والمرتضين وما شبه ذلك.

13. فصل الإسم الذي كان في آخره ألف مقصورة إذا جمع جمع

السَّلَامَة يحذف ألْفُه ويفتح ما قبل الواو والياء جميعاً كقولهم هم أعلنون ورأيت أعلنين ومررت بأعلنين وكذلك المصطفون والمرتضون والمطفين والمرتضين وما أشبه ذلك.

14. فصل الإضافة أن تجمع بين الإسمين فتجر الثاني منهما بالأول وتسقط التنوين من الأول كقولك غلامٌ زيدٌ ودارٌ خالدٌ و ثوبٌ بكرٌ يسمّى الأول مضافاً والثاني مضافاً إليه. و من حق الأول أن يجرى بوجه الإعراب فيكون مرفوعاً ومنصوباً ومجروراً ومن حق الثاني أن يكون مجروراً ابداً تقول جاءني غلامٌ زيدٌ ورأيت غلامٌ زيدٌ ومررت بغلامٍ زيدٍ ولا يجوز أن تدخل الألف واللام على المضاف ويجوز دخولهما على المضاف إليه تقول ثوبُ الرجلِ وثوبُ رجلٍ ولا يجوز الثوبُ الرجلِ لا الثوب رجلٍ.

15. فصل فإن أضفت الإسم المثني إلى واحد فاحذف النون فقل جاءني غلاما رجلٍ في حال الرّفْع ورأيت غلامَي رجلٍ في حال النصب ومررت بغلامَي رجلٍ في حال الجرّ. وإن أضفته إلى ما فيه الألف واللام فقل جاءني غلاما الرجل بحذف ألف التثنية في اللفظ وإثباتها في الخط ورأيت غلامَي الرجلٍ ومررت بغلامَي الرجل بكسر الياء. وإن أضفت الإسم المثني إلى المثني فاحذف النون أيضاً فقل جاءني غلاما رجلين ورأيت غلامَي رجلين ومررت بغلامَي رجلين و كذلك المعرفة على القياس المذكور. وإن أضفت الإسم المجموع فاحذف النون أيضاً فقل جاءني صالحو قومك ورأيت صالحى قومك ومررت بصالحى قومك. وإن

أضفته إلى مافيه الألف واللام فاحذف الواو والنون جميعاً في اللفظ فقل
 جاءين صالحوا القوم باثبات الواو في الخط وإسقاطها في اللفظ وكذلك
 الياء النون جميعاً في اللفظ تقول رأيت صالحى القوم و مررت بصالحى
 القوم باثبات الياء في الخط.

16. فصل إذا أنتت الاسم فألحق بأخره تاءً مفتوحاً ما قبلها
 كقولك في صالحٍ صالحه و في مسلمٍ مسلمه وتاء التانيث يعرف بشيئين:
 أحدهما أن يكون ما قبلها مفتوحاً والثاني أن يتقلب تائه هاءً في الوقف
 كقولك في مسلمة مسلمه في صالحه صالحه.

17. فصل تانيث العدد من الثلاثة إلى العشرة يخالف تانيث الأسماء
 كلها تقول ثلث نسوة و أربع نسوة إلى قولك عشر نسوة فتطرح تاء
 التانيث من المؤنث وهى ثابتة في المذكر تقول ثلثة رجال و أربعة رجال
 إلى قولك عشرة رجال. و إذا جاوزت العشرة فقلت في المؤنث إحدى
 عشرة امرأة و اثنتا عشرة امرأة إلى قولك تسع عشرة امرأة بحذف التاء
 من الأول و إثباتها في الثاني وقالوا في المذكر أحد عشر رجلاً و اثنا عشر
 رجلاً و ثلاثة عشر رجلاً إلى تسعة عشر رجلاً باثبات التاء في الأول
 وحذفها في الثاني. وقالوا: الأول والأولى والثاني والثانية والثالث والثالثة
 وكذا العاشر والعاشرة فعادوا إلى أصل القياس والحادى عشر والحادية
 عشرة والثاني عشر والثانية عشرة والثالث عشر والثالثة عشرة إلى
 قولك التاسع عشر والتاسعة عشرة بإسقاط التاء في المذكر وإثباتها في
 المؤنث على ما هو الأصل.

18. فصل من الأسماء المؤنثة ما لا يظهر فيه علامة التأنيث: كالعين والنفس والكبد والكرش والساق والقدم واليد والرجل والكف والفخذ والسنن والقدر والقوس والبغل والنار والدار والبئر والفرس والإبل والغنم والحيل والبعير والكأس والشمس والريح والسماء والأرض والعقرب والأرنب واليمين والذراع والكراع والقدوم والعقاب والجزور وموسى الحديد. ومما يجوز تذكيره وتأنيثه: ألهدى والقفا وأمتين والعنق والسلم ودرع الحديد والسوق واللسان والسلطان والصراط والسبيل والطريق والذنوب والسلاح والمنون والقوم والحرب والطاغوت.

19. فصل إذا جمعت المؤنث جمع السلامة فألحق بآخره ألفا و تاء كقولك مسلمات وصالحات وهذه التاء مرفوعة في حال الرفع ومجرورة في حال النصب والجر تقول جاءني مسلمات ورأيت مسلمات ومررت بمسلمات.

20. فصل إذا كانت فعلة إسماء غير صفة حركت عينها في الجمع بالألف والتاء كقولك تمرة وتمرات وركعة وركعات. وإذا كانت صفة كضخمة وعيلة تركت العين ساكنة كقولك عيلات وضخمات وكذلك إذا كانت العين حرفاً معتلاً كبيضة وجوزة تقول بيضات وجوزات لافرق بين الإسم كبيضة بين الصفة كعيلة.

21. فصل كل جمع مكسر يجوز تذكيره وتأنيثه سواء كان جمعاً مذكراً أو جمعاً مؤنثاً إذا كان الفعل مقدماً عليه تقول جاء الرجال وجاء

النساء وجاءت الرجال و جاءت النساء.

22. فصل إذا ذكرت إسمين مرفوعين فالأول منهما معرفة والثاني نكرة والنكرة حديث عن المعرفة كقولك زيدٌ ذاهبٌ وعمراً وخارج يسمّى الأول مبتدأً والثاني خبراً.

23. فصل الصفة مثل الموصوف في التذكير والتأنيث والإفراد والتثنية والجمع والتعريف والتكثير والإعراب الثلث تقول جاءني رجلٌ صالحٌ ورجلان صالحان و رجالٌ صالحون جاءني امرأةٌ سالحةٌ وإمرأتان صالحتان و نساءٌ صالحاتٌ والرجلُ الصالحُ والإمرأةُ الصالحةُ وجاءني رجلٌ صالحٌ ورأيت رجلاً صالحاً ومررت برجل صالحٍ وتقول يا ابنَ زيدِ الكرمِ إن جعلتَ الكرمِ صفةً لابنِ نصبته وإن جعلته صفةً لزيدِ جورته وكذلك هذا أبو عبد الله الكرمِ ترفعه لأنك جعلته صفةً لأب لالعبد الله وعلى هذا القياس أبداً فيجب أن يجرى على وجوه إعراب الإسم الذي جعلته صفةً له.

24. فصل إذا كان في آخر الإسم ألف مقصورة كحلبى وبشرى والعصى والرّحى يسمّى مقصوراً و إن كان بعد الألف همزة كصحراء وحمراء يسمّى مدوداً.

25. فصل الإسم العلمُ وهو الذى لا يدخله الألفُ واللام كزيدٍ و عمرو وهند و رعد و أكثر أسماء الرجال والنساء فإنه إذا تثنى أو جمع جمع السّلامة دخله الألفُ واللام عند التعريف كقولك الزيدان والزيدون والهندان والهندات.

26. فصل إذا نسبت الإسم إلى شيء زدت في آخره ياءً مشددة مكسورًا ما قبلها كقولك بالنسبة إلى البلد بلدتي و إلى المصر مصرتي ويجب أن تسقط تاءُ التانيث عن مثل البصرة والكوفة إذا نسبت إليهما فتقول بصرتي وكوفي.

27. فصل لا يجوز النسبة إلى الجمع فلا يقال فرائضي ولا صحائفِي وإنما ينسب إلى الواحد فيقال فرضي وصحفي.

28. فصل إذا صغرت الإسم فانظر فان كان على ثلاثة أحرف كفلس فقل فليس على وزن فُعيلٌ وإن كان على أربعة أحرف كدرهم فقل دريهم على وزن فعيلٍ إن كان على خمسة أحرف كدينارٍ فقل دُنَيْسِرٌ على وزن فعيلٍ.

29. فصل إذا أردت تصغيرَ الجمع فارجع إلى واحده فصغره ثم اجمعه بالألف والتاء فقل في تصغير مساجد ودراهم مسيجمات ودريهمات إلّا في جمع القلة فإنه يصغر كتصغير الواحد كقولك في تصغير أفلس و أجمال و السنة و غلّمة: أفلس و أجمال و أليسنّة و غلّيمة.

30. فصل كلّ إسم غير ممنون إذا وقفت عليه وجب إسكان آخره كقولك جاءني أحمد والرجل ورأيت أحمد والرجل ومررت بأحمد والرجل. وإن كان ممنونًا اسقطت التنوينَ والحركة في حالتي الرفع والجر دونَ النصبِ وأبدلت من التنوين ألفا في حال النصب فقلت هذا زيد ورأيت زيدا ومررت بزید.

31. فصل الأسماء التي في أوائلها ألف وصل عشرة: إسم واست

وابنٌ وابنةٌ وابنتمٌ واثنانٌ واثنتانٌ وامرءٌ وامرأةٌ وايم الله.

32. فصل تضيف العدد من الثلاثة إلى العشرة إلى الجمع والمائة

وما فوقها إلى واحد فتقول ثلاثة اثواب وعشرة رجال وعشرونسوة ومائة

رجل وثلثمائة ثوب وألف درهم وتنصب المعدود مفرداً منكرأ في غير

ذلك كقولك أحد عشر درهماً وعشرون ثوباً وتسعون ديناراً.

القسم الخامس

ضریری

قال الشيخ الإمام أبو الحسن علي بن محمد بن إبراهيم الضريري القهندي اعلم أن كلام العرب ينقسم على ثلاثة أقسام: إسم وفعل وحرف جاء لمعنى. فالإسم زيد وفرس وحجر ونحوه. والفعل قام يقوم وقعد يقعد ونحوه. والحرف من وعن وإلى وهل وبل ونحوها. وعلامة الإسم الجر والتنوين و الإضافة و الألف واللام. وعلامة الفعل ما يحتمل طرفي الزمان أو أحدهما وعلامة الحرف خلوه عن علامة الإسم والفعل.

1. فصل الإعراب على أربعة أوجه: رفع ونصب وخفض وجرم. فالرفع: هذا زيد ونحوه وعلامة الرفع فيه ضمة الدال. والنصب رأيت زيدا ونحوه وعلامة النصب فيه فتحة الدال. والخفض مررت بزید ونحوه وعلامة الخفض فيه كسرة الدال. والجرم لم يفعل ونحوه وعلامة الجرم فيه سكون اللام. قال الله تعالى وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا [18. 1].

2. فصل الرفع والنصب يدخلان على الأسماء والأفعال جميعا. والخفض يختص بالأسماء دون الأفعال. والجرم يختص بالأفعال دون

الأسماء فليس في الأسماء جزم وفي الأفعال خفض.

3. فصل وليس يعرب من الكلام كله إلا الإسم المستمكن والفعل المضارع نحو يضرب ويذهب ويكتب. وسائر الكلام مبني لا يتغير آخره بدخول العوامل عليه نحو ضرب وكيف وأين ونحن وحيث ومذ ومنذ ومن وعن وهؤلاء وأمس وما أشبهها.

4. فصل الإعراب يلزم آخر الكلمة دون أولها وأوسطها ف الإسم ينون والفعل لاينون والإسم يضاف والفعل لا يضاف والإسم يصغر والفعل لا يصغر والإسم يثنى ويجمع والفعل لا يثنى ولا يجمع والإسم يدخله الألف واللام والفعل لا يدخله الألف واللام والفعل ينجزم والإسم لا ينجزم والإسم ينجر والفعل لا ينجر والإسم يرخم والفعل لا يرخم فرقا بين إعراب الإسم وبين إعراب الفعل وبين ما ينصرف وبين ما لا ينصرف.

5. فصل وإذا نيت الإسم المرفوع زدت في آخره ألفا ونونا كقولك جاءني الزيدان. وعلامة الرفع فيه الألف والنون قال الله تعالى قَالَ رَجُلَانِ [5. 23].

وإذا نيت الإسم المنصوب والمجرور زدت في آخره ياء ونونا وفتحت ما قبل الياء كقولك رأيت الزيدين ومررت بالزيدين. وعلامة النصب والجر فيهما الياء. قال الله تعالى في النصب فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ [80. 18]. وفي الخفض قال الله تعالى كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ [10. 66].

6. فصل إذا جمعت الإسم المرفوع زدت في آخره واوا ونونا وضممت ما قبل الواو كقولك هؤ لاء الزيدون. وعلامة الرفع فيه الواو. قال الله تعالى **إِنَّا إِنشَاءَ اللهُ لِمَهْتَدُونَ** [70. 2]. وإذا جمعت الإسم المنصوب أو المجرور زدت في آخره ياء ونونا وكسرت ما قبل الياء. كقولك رأيت الزيدين ومررت بالزيدين. وعلامة النصب والجر فيهما الياء. قال الله تعالى في النصب **إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ** [33. 35]. وفي الخفض قال الله تعالى **وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا** [33. 43].

7. فصل ونون التثنية مكسورة أبدا ونون جمع السلامة مفتوحة أبدا. وهما تسقطان عند الإضافة كقولك غلامك وصالحوك وبنوك. قال الله تعالى **يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ**. فحذفت النون من بنى للإضافة وكان في الأصل بنين والتنوين أيضا تسقط عند الإضافة ومع الألف اللام كقولك غلامك والغلام. قال الله تعالى **إِنِّي عَبْدُ اللهِ** [19. 30] وقال الله تعالى **وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ** [58. 7]. ويثبت التنوين بسقوط الألف واللام. قال الله تعالى **رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا** [2. 126].

8. فصل إعلم أن الجمع جمعان: جمع السلامة وجمع التكسير. فأما جمع السلامة فهو ما يسلم فيه لفظ الواحد ويجمع على هجائين: مرة على الواو والنون، ومرة على الياء والنون. كقولك الزيدون والزيدين. وهذا جمع لمن يعقل قال الله تعالى **أَنَّ الْأَرْضَ يَرِيهَا عِبَادِي الصَّالِحُونَ** [21. 105]. وقال عز وجل **وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَانِكُمْ** [24. 32]. وأما جمع التكسير فهو ما ينكسر فيه لفظ الواحد

وبناؤه كقولك رجل ورجال وحجر وحجار وشيطان وشياطين وسلطان وسلاطين. قال الله تعالى وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ [2.102]. فرفع الشياطين لأنه فاعل وعلامة الرفع فيه ضمة النون.

9. فصل وستة أسماء معتلة مضافة إلى غيرياء المتكلم بالواو ونصبها بالألف وخفضها بالياء وهي أبوك وأحوك وحموك وهنوك وفوك وذو مال، تقول في الرفع هذا أبوك. وعلامة الرفع فيه الواو. قال الله تعالى قَالَ أَبُوهُمْ [12. 94]. وفي النصب رأيت أباك وعلامة النصب فيه ألف. قال تعالى إِنَّ أَبَاتَنَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ [12. 8]. وفي الخفض مرتت بأبيك وعلامة الخفض فيه الياء قال الله تعالى إِرْجِعُوا إِلَىٰ آبَائِكُمْ [12. 81]. وكذلك أخواتها.

10. فصل وخمسة أمثلة من الأفعال بالمستقبله رفعها بثبوت النون ونصبها وجزمها بسقوط النون وهي يفعلان ويفعلون وتفعلان وتفعلون وتفعلين. تقول في الرفع هما يفعلان وهم يفعلون وعلامة الرفع فيه ثبوت النون. قال الله تعالى وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ [6. 31]. في النصب لن يفعلا ولن يفعلوا ولم يفعلوا. وعلامة النصب والجرم فيهما سقوط النون. قال الله تعالى فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا [24. 2]. اسقطت النون من لن تفعلوا للنصب ومن لم تفعلوا للجرم وكذا لك أخواتها.

11. فصل وكل فعل مستقبل في آخره واو أو ياء نحو يدعو ويرمي فرفعه بسكون آخره ونصبه بفتح آخره وجزمه بسقوط آخره. تقول في

الرفع هو يدعو ويرمى. وعلامة الرفع فيهما سكون آخره قال الله تعالى وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى دَارِ السَّلَامِ [10. 25]. وفي النصب لن يدعو ولن يرمى وعلامة النصب فيهما فتحة آخره. قال الله تعالى لَنْ تَدْعُوَ مِنْ دُونِهِ إِلَهًا [18.14]. وفي الجزم لم يدع ولم يرم. وعلامة الجزم عيها سقوط آخره. قال الله تعالى اذْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ [16.125]. وقال الله تعالى كَأَنْ لَمْ يَدْعُنَا إِلَى ضُرٍّ مَسَّةٍ [10. 12].

12. فصل وكل فعل في آخره ألف مقصورة نحو يرضى ويخشى فرفعه ونصبه بسكون آخره وجزمه بسقوط آخره. تقول في الرفع هو يخشى ويرضى. وعلامة الرفع فيهما سكون آخره. قال الله تعالى وَلَا يَرْضَى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ [7. 39]. وفي النصب لن يرضى ولن يخشى. وعلامة النصب فيهما سكون آخره قال الله تعالى وَلَنْ تَرْضَى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَى [2.120]. وفي الجزم لم يرض ولم يخش وعلامة الجزم فيهما سقوط آخره. قال الله تعالى وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ [9. 18].

13. فصل وكل إسم في آخره ياء إذا انفتح ما قبل الياء لم يحتمل من الحركات كلها شيئا. كقولك هذا مولى ورأيت مولى ومررت بمولى. قال الله تعالى يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَى عَنْ مَوْلَى شَيْئًا [41. 44]. وإذا انكسر ما قبل الياء لم يحتمل من الحركات كلها إلا الفتحة كقولك هذا قاض ورأيت قاضيا ومررت بقاض قال الله تعالى في الرفع فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ [20. 72]. وقال في الخفض وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمَى عَنْ

ضَلَّاهُمْ] [27. 81]. وقال في النصب وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ
وَرَائِي] [19. 5]. وإذا سكن ما قبل الياء احتمل الحركات كلها كقولك
هذا ظبي ورأيت ظيبا ومررت بظبي. قال الله تعالى حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ
مَحَلَّهُ] [2.196]. وقال في النصب هَدْيًا بَالِغَ الْكَعْبَةِ] [5. 95]. وفي
الْخَفِضَ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ] [2.196].

14. باب المبتداء والخبر اعلم أَنَّ المبتدأ وخبره مرفوعان أبدا
كقولك زيد قائم رفعت زيدا لأنه مبتداء ورفعت قائما لأنه خبره قال
الله تعالى اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ] [42. 19]. واعلم أَنَّ خبر المبتدأ يكون في
أربعة اشياء: إسم أو فعل أو ظرف أو جملة فيها ذكر المبتدأ الأول. أمَّا
الإسم فكقولك زيد قائم وزيد يقوم، فزيد مبتدأ وقائم خبره في الإسم.
قال الله تعالى مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ] [48. 29]. و أمَّا الفعل فكقولك
زيد قام وزيد يقوم، فزيد مبتداء وخبره الفعل. قال الله تعالى وَاللَّهُ
يَدْعُو إِلَى دَارِ السَّلَامِ] [10. 25]. و أمَّا الظرف فكقولك زيد في الدار
وزيد عندك، فزيد مبتدأ وخبره في الدار. قال الله تعالى وَاللَّهُ عِنْدَهُ
حُسْنُ الْمَآبِ] [3. 14]. و أمَّا الجملة فكقولك زيد أبوه قائم، فزيد
مبتدأ أول وأبوه مبتدأ ثان، وقائم خبر المبتدأ الثاني والجملة في محل
الرفع، والمبتدأ الثاني مع خبره خبر المبتدأ الأول، وفيه ضمير يعود إلى
المبتدأ الأول. قال الله تعالى وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ] [2. 5]. وإذا كان
خبر المبتدأ إسمًا فهو مرفوع نحو زيد قائم، وإذا كان فعلا أو ظرفا أو
جملة فهو على ما يستحقه من الإعراب.

15. باب الفاعل والمفعول به اعلم أنَّ الفاعل رفع أبداً والمفعول به نصب أبداً كقولك ضرب زيد عمراً رفعت زيدا لأنه فاعل ونصبت عمراً لأنه مفعول به. قال الله تعالى وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ [2.251]. رفعت داود لأنه فعل ونصبت جالوت لأنه مفعول به.

16. باب مفعول مالم يسم فاعله إذا ذكرت مفعولاً ولم تسم فاعله رفعت كقولك ضرب زيد رفعت زيدا لأنه مفعول مالم يسم فاعله. قال الله تعالى قَتَلَ الْإِنْسَانَ [17. 80]. وإذا ذكرت مفعولين ولم تسم فاعلهما رفعت الأول ونصبت الثاني كقولك أعطى زيد درهما رفعت زيدا لأنه مفعول أول مالم يسم فاعله ونصبت درهما لأنه مفعول ثان. قال الله تعالى وَخَلَقَ الْإِنْسَانَ ضَعِيفًا [4. 28].

17. باب الإضافة اعلم أنَّ الإضافة إنما تقف بين إسمين فإذا أضفت إسماً إلى إسم آخر أجريت الأول على ما يستحقه من الإعراب وخفضت الثاني ب الإضافة. كقولك جاءني غلام زيد رفعت الغلام لأنه فاعل جاءني، خفضت زيدا لأنه مضاف إليه ورأيت غلام زيد نصبت غلاماً لأنه مفعول، وخفضت زيدا لأنه مضاف إليه. ومررت بغلام زيد قال الله تعالى مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ [4. 1]. وقال قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ [1. 114]. وخفضت الثاني لأنه مضاف إليه.

18. باب الأفعال الناقصة التي ترفع الأسماء وتنصب الأخبار وهي كان وصار وظل وبات وأصبح وأمسى وأضحى ومادام ومازال ومابرح وما فتى وما انفك وليس. فهذه الأفعال وما اشتق منها نحو

يكون ويصير ويظل أيضاً ترفع الأسماء وتنصب الأخبار كقولك كان زيد قائما رفعت زيدا لأنه إسم كان ونصبت قائما لأنه خبره وكذلك أخواتها. قال الله تعالى وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا [4. 96].

19. الحروف التي تنصب الأسماء وترفع الأخبار وهي ستة احرف: إِنَّ وَأَنَّ وَكَأَنَّ وليت ولكن ولعل. فهذه الحروف تنصب الأسماء وترفع الأخبار كقولك إِنَّ زيدا قائم نصبت زيدا لأنه إسم إِنَّ ورفعت قائما لأنه خبر إِنَّ. قال الله تعالى إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ [2.173].

20. باب الحروف التي تخفض الأسماء وترفع الأخبار وهي من وعن وفي وإلى وعلى ومع وحتى وعند وسوى ورب وواو القسم وياؤه وباؤه واللام والكاف ومذ ومنذ والباء الزائدة وحاشا وخلا وعدا. فهذه الحروف تخفض الأسماء وترفع الأخبار إذا كانت لها أخبار كقولك على زيد درهم خفضت زيدا لأنه إسم على ورفعت درهما لأنه خبر على وإن شئت قلت إنه خبر الصفة وإن شئت قلت إنه مبتدأ في التقدير قال الله تعالى وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ [9. 16].

21. باب الحروف التي تقع ما بعدها من الأسماء مبتدأ به وهي إنما وكأنا ولكنما وليتما ولعلما وبينما وإذما وإذا ولو لا ولوما وهذا وحبذا ونعم بئس وهل وأين وأنى وكيف ومتى وممتا ولكن الخفيفة. فهذه الحروف تقع ما بعدها من الأسماء مبتدأ به كقولك إنما زيد قائم رفعت زيدا لأنه مبتدأ به ورفعت قائما لأنه خبره قال الله تعالى إِنَّمَا

اللَّهِ إِلَهًا وَاحِدًا [4.171].

22. باب الأفعال اعلم أَنَّ الأفعال على أربعة أوجه: فعل ماض وهو مبنى على الفتح كقولك ضربت ضرب لأنه فعل ماض. قال الله تعالى وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ [78. 36]. وفعل مستقبل وهو مرفوع مالم يدخل عليه حرف من حروف النصب فينصبه أو حرف من حروف الجزم فيجزمه كقولك يضرب رفعته لأنه فعل مستقبل. قال الله تعالى يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ [25. 14]. والأمر والنهي وهما مجزومان أبدا كقولك إضرب و لا تضرب جزمت إضرب لأنه أمر وجزمت لا تضرب لأنه نهي. قال الله تعالى وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا [036.013]. وقال الله تعالى فَاضْرِبْ بِهِ وَلا تَحْتَسِبْ [44. 38].

23. فصل وإذا تقدم الفعل على الإسم وحده ولم يشن ولم يجمع، وإذا تأخر الفعل عن الإسم يشن ويجمع كقولك قام أخوك ثم قعدا وحدث قام لأنه فعل مقدم على الإسم وثبت قعدا لأنه متأخر عن الإسم وكذلك جاء قومك فدخلوا عليه وحدث جاء لأنه فعل مقدم على الإسم وجمعت فدخلوا لأنه فعل متأخر عن الإسم. قوله تعالى وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ [58. 12].

24. باب المصدر. اعلم أَنَّ المصدر منصوب أبدا كقولك ضربت ضربا نصبت ضربا على المصدر. قال الله تعالى فَضَرَبَ الرَّقَابِ [47. 4]. وكذلك الحال منصوب أبدا كقولك جاءني زيد راكبا نصبت راكبا على الحال قال الله تعالى يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ

أَفْوَاجًا [2. 110].

25. باب الحروف التي تجزم الأفعال المستقبلية وهي لم ولما و أولم وأولما وأفلم وأفلما و لام الأمر الغائب و لا النهي. فهذه الحروف تجزم الأفعال المستقبلية كقولك لم يفعل جزمته بلم. قال الله تعالى الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا [17. 111]. وكذلك أخواتها.

26. باب حروف الشرط وهي إئومن وما ومهما وأما وأنى وأين وأينما وأى وأيما ومتى ومتما وحيث وحيثما وكيف وكيفما وإذا وإذا ما. فهذه الحروف تجزم الأفعال المستقبلية وجوابها إذا كان بغير الفاء فمجزوم كقولك إن تكرمنى أكرمك جزمت تكرمنى أكرمك لأنه جزمت تكرمنى بحرف الشرط وجزمت أكرمك لأنه جواب الشرط بغير الفاء قال الله تعالى إِنْ تُقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يَضَاعِفْهُ لَكُمْ [17. 64]. وعلامة الجزم فيه سقوط النون. فإذا دخلت الفاء جوابها رفعت كقولك إِنْ تَكْرَمْنِي فَأَكْرَمُكَ رفعت فأكرمك لأنه جواب الشرط ب الفاء قال الله تعالى وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ مِنْهُ [5. 95].

27. باب الحروف التي تنصب الأفعال المستقبلية وهي إن ولن وحتى وإذن وكى ولام كى وكى لا و لام الجحد. فهذه الحروف تنصب الأفعال المستقبلية كقولك احببت أن تفعل كذا نصبت تفعل بأن. قال الله تعالى أَقْتَضِمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ؟ [2. 75]. وعلامة النصب فيه سقوط النون وكذلك أخواتها.

28. باب الجوابات وهي سبعة أضرب. أعلم أن جواب الأمر

والنهي والدعاء و الإستفهام والجدد والتمنى والعرض بالفاء نصب.
 بغير الفاء جزم. تقول في الأمر زرني فأكرمك نصبت فأكرمك لأنه
 جواب الأمر بالفاء. قوله تعالى وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَّ اللَّهُ
 عَمَلَكُمْ [9.105]. وفي النهي لا تشتمني فأشتمك ونصبت فأشتمك
 لأنه جواب النهي بالفاء. قال الله تعالى لا تفتروا على الله كذباً
 فَيَسْحَتِكُمْ بِعَذَابٍ [61. 20]. وفي الدعاء ابقاك الله فتنفع بك نصبت
 فتنفع لأنه جواب الدعاء بالفاء قال الله تعالى رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَيَّ أَمْوَالِهِمْ
 وَاشْدُدْ عَلَيَّ قُلُوبَهُمْ فَلَا يُؤْمِنُوا [10. 88]. و علامة النصب فيه
 سقوط النون وفي الإستفهام هل عندك ماء فاشربه نصبت فاشربه لأنه
 جواب الإستفهام بالفاء. قال الله تعالى هَلْ عِنْدَكُمْ مِّنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ
 لَنَا [6.148]. و علامة النصب فيه سقوط النون. وفي الجحد بالفاء قال
 الله تعالى مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِّنْ
 شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ [6. 52]. وفي التمنى ليتك عندنا فنفرح بك نصبت
 فنفرح لأنه جواب التمنى بالفاء قال الله تعالى لَوْ لَا أَخْرَجْتُ إِلَى أَجَلٍ
 قَرِيبٍ فَأَصْدَقَ [10. 63]. وفي العرض ألا تتزل بنا فنحسن إليك
 نصبت فنحسن لأنه جواب العرض بالفاء. فإن حذف الفاء من هذه
 الجوابات جزمها كلها إلا الجحد فإنه رفع كقولك زرني أكرمك جزمت
 أكرمك لأنه جواب الأمر بغير الفاء. قال الله تعالى قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا
 حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ [6.151]. و علامة الجزم فيه سقوط الواو وكذلك أحوالها
 29. باب ما يتبع الإسم إعلم أنما يتبع الإسم في إعرابه أربعة

أشياء. وهي النعت والتوكيد والعطف والبدل. إن كان الإسم الأول رفعا فهو رفع وإن كان نصبا فهو نصب وإن كان خفضا فهو خفض. أمّا النعت فكقولك جاءني زيد العاقل رفعت العاقل لأنه صفة لزيد. وكذلك رأيت زيد العاقل ومررت برجل عاقل. قال الله تعالى بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ [16.125]. وقال الله تعالى وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ [2.218]. و أمّا التوكيد فكقولك جاءني زيد نفسه وعينه رفعت نفسه وعينه لأنه تأكيد لزيد. وكذلك رأيت زيدا نفسه وعينه وسررت بزيد نفسه وعينه. وحروف التوكيد أربعة: وهي النفس والعين وكل وأجمع. تقول جاءني القوم أنفسهم وأعينهم وكلهم أجمعون رفعت لأنه تأكيد للقوم. قال الله تعالى فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ [15.30]. و أمّا العطف فكقولك جاءني زيد وعمر وأريست زيدا وعمرا ومررت بزيد وعمرو. قال الله تعالى وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ [2.127].

وحروف العطف أحد عشر حرفا. وهي الواو والفاء وثم وأو وأم وأما و لا وبل وحتى ولكن الخفيفة وليس. فهذه الحروف تعطف ما بعدها على ما قبلها. فأما الواو فكقولك جاءني زيد وبكر. قال الله تعالى إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ [33. 56]. ونحو وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا [89. 22]. وكذلك أخواتها. و أمّا البدل فكقولك جاءني زيد أخوك رفعت أخوك لأنه بدل من زيد. وكذلك رأيت زيدا أخاك ومررت بزيد أخيك. قال الله تعالى إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ [1. 6]. نصبت الصراط الثاني لأنه بدل عن الصراط الأول.

30. باب المعرفة والنكرة إعلم أَنَّ المعرفة على خمسة انواع: أسماء الاعلام نحو زيد وعمر, وما دخلته الألف واللام نحو الرجل والغلام, وأسماء الموصولات و الإشارة نحو الذى التى وهذا وذلك, وأسماء الموصولات و الإشارة نحو الذى التى وهذا وذلك, وأسماء الضمائر نحو أنا وأنت, وما أضيف إلى أحد هذه الأربعة نحو دار زيد وثوب الرجل وثوبى وثوبه وثوبك و غلامك وفرسك و غلام من قام عندك وفرس هذا الرجل. و أمَّا النكرة فهو ما يقع على الإمراة كلها فيه سواء نحو رجل و إمراة وما أشبهها.

31. باب معرفة المذكر والمؤنث إعلم أَنَّ للمؤنث ثلاث ع لامات: وهي الألف الممدودة إذا كانت رابعة نحو الحمراء والصفراء و الألف المقصورة نحو الحلبى والذكرى والتاء التى تصير فى الوقف هاء نحو الرحمة والبركة. فكل إسم تكون فيه إحدى هذه العلامات فهو مؤنث لفظي. كقولك أعجبتنى الحمراء والصفراء ونفعتنى الذكرى والبشرى ونزلت الرحمة والبركة وما أشبهها. و الأعضاء المزوجة جاءت كلها مؤنثة نحو اليدين والرجلين والعينين و الأذنين والخصدين والحاجين. والجمع كلها مؤنثة إلا جمع السلامة وما خلا من هذه العلامات فهو مذكر إلا الأسماء الممدودة تحفظ و لا يقاس عليها نحو السماء و الأرض والشمس والدار والنعل والريح والخمر والحرب

والعقرب والقوس والنفس والدلو والبئر وما أشبهها.

32. باب النداء إعلم أن النداء على ثلاثة أوجه: مفرد معرفة ومضاف ونكرة موصوفة. فالمفرد رفع بلا تنوين كقولك يا زيد رفعت زيدا لأنه منادى مفرد معرفة. قال الله تعالى يَا نُوحُ اهْبِطْ [11. 48] وَيَا نُوحُ وَيَا نُوحُ. وإن أردت بالنكرة واحدا بعينه رفعته. كقولك يا رجل كقوله تعالى يَا جِبَالُ أُوْبِي مَعَهُ [034.010]. وحروف النداء خمسة: يا وأيا وهيا وأي والهمزة. وكل إسم فيه الألف واللام نحو الرجل والمرأة فانه ينادى بيا أيها ويا أيها كقولك يا أيها الرجل ويا أيها المرأة. قال الله تعالى يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ [6. 82]. إلا في قولك يا الله فإنه لا يجوز أن يقال يا أيها الله لأن أيها للتببه والتعدد والله تعالى متره عن التعدد والتنبيه. والمضاف ينصب بلا تنوين كقولك يا عبد الله نصبت عبد الله لأنه منادى مضاف. قال الله تعالى يَا أَهْلَ الْكِتَابِ [4. 171]. وكذلك النكرة الموصوفة نصبت أبدا إلا أنك تنونها كقولك يا رجلا صالحا نصبت رجلا لأنه منادى نكرة موصوفة ونصبت صالحا لأنه نعته قال الله تعالى يَا حَسْرَةَ عَلَى الْعِبَادِ [36. 30]. فإذا نعت المعرفة المفردة فلك في نعته الرفع والنصب كقولك يا زيد العاقل بالرفع وإن شئت قلت يا زيد العاقل بالنصب إلا أن نعته بمضاف فلك في نعته النصب لا غير. كقولك يا زيد صاحب الفرس. وإذا نعت المضاف أو النكرة الموصوفة نصبتهما لا غير كقولك يا عبد الله العاقل ويا رجلا صالحا عاقلا.

33. باب الترخيم إعلم أن الترخيم إنما يقع في النداء فإذا رحمت إسمًا حذفته آخره وتركت ما قبل المحذوف على حركته. كقولك في جعفر يا جعفر وفي محمد يا محمد وفي عامر يا عامر. وإن شئت رفعت الإسم بعد الترخيم كقولك في جعفر يا جعفر ويا محمد ويا عامر. قال الله تعالى وَنَادُوا يَا مَلِ [77. 43]. في بعض القراءة برفع اللام. وإن كان قبل آخر الإسم ألف ساكنة قبلها فتحة أو واو ساكنة قبلها ضمة أو ياء ساكنة قبلها كسرة حذفته مع آخر الإسم وتركت ما قبل المحذوف وعلى حركته كقولك في عباس يا عب وفي عنتريس يا عنتر وفي منصور يا منصور إلا أن يكون بعد الحذف حرفان. فإنك لا تحذف الألف والواو والياء كقولك في عماد يا عما وفي ثمود يا ثمو وفي سعيد يا سعي. وإن كان الإسم على ثلاثة أحرف وأوسطها ساكن نحو يا زيد ويا عامر و. فإنه لا يرخم وإن كان الأوسط متحركًا فإنه لا يرخم أيضًا إلا أن يكون في آخره تاء التانيث فإنه يرخم كقولك في ثبة يا ثب في عزة يا عز.

34. باب الندبة إذا نذبت إسمًا زدت في آخره ألفًا كقولك يا زيدا رحمك الله. إذا وقفت عليه زدت بعد الألف هاء كقولك يا زيدا وإن شئت قلت وازيداه.

35. باب نعم وبئس وهما يرفعان من الأسماء ما فيه الألف واللام وما أضيف إلى ما فيه الألف واللام وينصبان إذا سقطتا منه ويرفعان الخبر كقولك نعم الرجل زيد رفعت الرجل لأنه إسم نعم ورفعت زيدا لأنه خبر نعم وكذلك نعم غلام الرجل زيد وتقول بئس

الرجل عمرو وبس غلام الرجل عمرو. قال الله تعالى بَسَّ الْإِسْمُ
الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ [11. 49]. وقال الله تعالى وَنِعْمَ أَجْرُ
الْعَامِلِينَ [74. 39]. وتقول فما سقطت منه الألف واللام نعم رجلا زيدا
نصبت رجلا لأنه إسم نعم وقد سقطت منه الألف واللام ورفعت زيدا
لأنه خبر نعم وكذلك بس رجلا عمرو نصبت رجلا لأنه إسم بسس
وقد سقطت منه الألف واللام ورفعت عمرا لأنه خبر بسس ويجرى
حبذا مجرى نعم وساء مجرى بسس كقولك حبذا رجلا زيدا نصبت رجلا
لأنه إسم حبذا ورفعت زيدا لأنه خبر حبذا وكقولك حبذا الرجل
عمرو. قال الله تعالى سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا [7.177].

36. باب ما. إعلم أن ما في كلام العرب على تسعة أوجه.
القران ناطق بمن. فأولهن النفي مثل قوله تعالى مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِّن رِّزْقٍ
وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُوا [57. 51]. والثاني الجحد مثل قوله تعالى وَمَا
مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ [3.144]. والثالث الإثبات في الخبر قال الله
تعالى لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ [2. 109]. والرابع الإستفهام مثل قوله تعالى
مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ؟ [42. 74] والخامس الشرط مثل قوله تعالى
وَمَا تَقْدُمُوا لَأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ [20. 73]. والسادس
الوقت مثل قوله تعالى مَا دَامُوا فِيهَا فَازْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ [24. 5].
والسابع التعجب مثل قوله تعالى فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ [2.175]
والثامن الصفة مثل قوله تعالى جُنْدٌ مَّا هُنَالِكَ [11. 38]. والتاسع
المصدر مثل قوله تعالى بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّيَ أَيُّ بِغْفَرَانِ رَبِّي [27. 36].

37. باب ما النافية وهي ترفع الإسم وتنصب الخير كقولك ما زيد قائما رفعت زيدا لأنه إسم ما النافية ونصبت قائما لأنه خير ما. قال الله تعالى مَا هَذَا بَشَرًا [12. 31]. فإن قدمت الخير على الإسم أو أدخلت على الخير إلا رفعت كقولك ما قائم زيد وما زيد إلا قائم. قال الله تعالى وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ [3.144]. وإن شئت أدخلت الياء في خبرها فكسرت كقولك ما زيد بقائم بقائم. قال الله تعالى وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ [2.144]. وهذا لغة أهل الحجاز وبنو تميم يرفعون الخير في كل حال كقولك ما زيد قائم يقولون ما قائم زيد إلا أن القرآن نزل بلغة أهل الحجاز

38. باب لالتى لنفي الجنس. إذا نفيت إسمًا نكرة بلا نصبه بلا تنوين كقولك لا رجل في الدار نصبت الرجل على النفي. قال الله تعالى لا رَيْبَ فِيهِ [2. 2]. وإن كررت لا فأنت فيه بالخيار إن شئت نصبتها بلا تنوين نحو لاحول و لا قوة إلا بالله العلي العظيم. قال الله تعالى فَ لا رَيْبَ وَ لا فُتُورَ وَ لا جِدَالَ [2.197]. وإن شئت رفعتهما بتنوين فقلت لاحول و لا قوة قال الله تعالى لا يَبِيعُ فِيهِ وَ لا خُلَّةَ وَ لا شَفَاعَةَ [2.254]. وإن شئت رفعت الأول بتنوين ونصبت الآخر فقلت لاحول و لا قوة، وإن شئت نصبت الأول بلا تنوين ورفعت الآخر مع التنوين فقلت لاحول و لا قوة، وإن شئت نصبت الأول بلا تنوين ونصبت الثاني بتنوين فقلت لاحول و لا قوة إلا بالله، وإن فصلت بين لا وبين الإسم المنفي بشئ رفعت لا غير وكررت لا. كقولك لافي

الدار رجل ولا إمراة. قال الله تعالى لا فِيهَا عَؤْلٌ وَ لا هُمْ عَنْهَا يُرْفُونَ [37. 47].

39. باب كم. وهي على وجهين: أحدهما أَنْ تكون إستفهاما و الآخر أَنْ تكون خيرا، فإذا كان إستفهاما نصبت الإسم على التمييز به كقولك كم درهما مالك نصبت الدرهم إلى التمييز وإن شئت حذف المنصوب فقلت كم ما لك، وإذا كان خيرا خفضت الإسم به على الإضافة كقولك كم رجل لقيته خفضت الرجل على الإضافة، وإن شئت نصبت الإسم به في الخبر كما نصبت في الإستفهام فقلت كم رجلا لقيته، وإن شئت أدخلت عليه من فقلت كم من رجل لقيته. قال الله تعالى كَمْ مِّنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً [2.249] وقال الله تعالى وَكَمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا [4. 7]. وإن فصلت بين كم وبين الإسم بشئ نصبته لا غير كقولك كم في الدار رجلا لقيته وكأين مثله. ومن لازمة له تقول كأين من رجل لقيته. قال الله تعالى وَكَأَيْنَ مِّنْ قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا [8. 65].

40. باب مذ ومنذ. وهما يرفعان ما مضى من الوقت وتحفظان ما أنت فيه كقولك ما رأيت منذ يوم الجمعة بالرفع ومنذ هذا اليوم بالخفض وكذلك مذ إلا أَنْ مذ في الخفض أكثر ومذ في الرفع أكثر.

41. باب حروف القسم. وهي الباء والواو والتاء. فهذه الحروف تحفظ المقسم به نحو بالله لأفعلن كذا خفضت إسم الله بباء القسم. وكذلك والله وتالله لأفعلن كذا إلا أَنْ الباء تدخل على كل

مقسم به ظاهرا كان أو مكنيا كقولك بالله وبه لأفعلن كذا. و أمّا الواو فإنها تدخل على الظاهر دون المكني كقولك والله لأفعلن كذا ولا يجوز أن يقول وك لأفعلن كذا. قال الله تعالى وَالشَّمْسُ وَضُحَاهَا [1. 91]. و أمّا التاء فإنها لا تدخل إلا على اسم الله خاصة كقولك تالله لأفعلن كذا. ولا يجوز أن يقول تالرحمن أو تالرحيم لأفعلن كذا. قال الله تعالى وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ [57. 21]. وان شئت حذف حرف القسم ونصبت المقسم به كقولك الله لأفعلن كذا ويجوز خفض أيضا كقولك الله لأفعلن كذا. ويجاب القسم بأحد أربعة أشياء: باللام وإن وما ولا. فأما اللام وإن ففي الإثبات كقولك والله إن زيدا لقائم والله لأفعلن كذا. قال الله تعالى إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَى [4. 92] وقال الله تعالى تَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ [57. 21]. و أمّا ما ولا ففي النفي نحو والله ما فعلت كذا والله لأفعلن كذا. قال الله تعالى وَالتَّجْمِ إِذَا هَوَى مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَى [53. 1]. والفرق بين لا وبين ما أن لا يقع على المستقبل وما يقع على الماضي وربما لا يقع على الماضي وما يقع على المستقبل. قال الله تعالى فَلَا صَدَقَ وَ لَا صَلَّى [75. 31] وقال تعالى مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ [40. 29].

42. باب حتى وهي تحفض الإسم وتنصب الفعل المستقبل

فتقول في الإسم ضربت القوم حتى زيد خفضت زيدا بحتى. قال الله تعالى هِيَ حَتَّى مَطَّلَعِ الْفَجْرِ [5. 97]. وتقول في الفعل المستقبل أزورك حتى تكرمني نصبت تكرمني بحتى. قال الله تعالى حَتَّى يَسْمَعَ

كَلَامَ اللَّهِ [9. 6]. وإن أو قعتها على الفعل المستقبل وتريد به الماضي رفعته كقولك سرت إلى الدار حتى أدخلها بمعنى دخلها بمعنى دخلتها. قال الله تعالى حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ [214. 2] في بعض القراءة بمعنى قال الرسول. وقد تكون حتى بجزلة واو العطف في الأسماء كقولك جاءني القوم حتى زيد رفعت زيدا لأنه عطف على القوم ومعناه جاءني القوم وزيد وكذلك رأيت القوم حتى زيدا ومررت بالقوم حتى زيد.

43. باب إِنَّ وَأَنَّ. وإذا ابتدأت يان أو وقعت بعد القول أوبعد القسم فهي مكسورة كقولك إِنَّ زيدا قائم كسرت إِنَّ لأنك ابتدأت بها قال الله تعالى إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ [2. 192]. وكذلك قلت إِنَّ زيدا قائم كسرت إِنَّ لأنها وقعت بعد القول. قال الله تعالى قَالَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ [2. 69]. كذلك والله إِنَّ زيدا قائم كسرت إِنَّ لأنها وقعت بعد القسم. قال الله تعالى وَالْعَصْرِ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ [103. 2]. وإذا توسطت في الكلام أو وقعت بعد العلم أو الظن أو الشهادة فهي مفتوحة كقولك بلغني أَنَّ زيدا قائم وعلمت أَنَّ زيدا قائم. قال الله تعالى وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ [2. 196]. كذلك ظننت أَنَّ عمرا ذاهب. قال الله تعالى يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ [2. 46]. وشهدت أَنَّ اللجنة حق. قال الله تعالى شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ [3. 18]. إِلَّا أَنَّ يَقع اللام في خبرها فتكسرهما حيث شد كقولك علمت أَنَّ زيدا لقاتم قال الله تعالى وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ [63. 1].

44. باب عسى. وهي ترفع الاسم ويكون خبرها منصوبا بأن مع

الفعل المستقبل كقولك عسى زيد أن يفعل كذا. قال الله تعالى عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمُ [8. 17]. وإن شئت حذفتم أن فقلت عسى زيد يفعل كذا بالرفع، ومثله كاد نحو كاد زيد يفعل كذا. قال الله تعالى يَكَادُ الْبَرَقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ [2. 20]. وإن شئت أدخلت أن فيه فقلت كاد زيد أن يفعل كذا إلا أن أدخل أن في خبر عسى أجود من حذفها وفي كاد حذفها أجود من إثباتها.

45. باب التعجب. إعلم أن المتعجب منه منصوب أبدا كقولك ما أحسن زيدا أي شيء أحسن زيدا نصبت زيدا على التعجب. قال الله تعالى فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ؟ [2. 175] وللتعجب لفظ آخر كقولك أحسن بزید أي ما أحسن زيدا لفظه أمر ومعناه التعجب. قال الله تعالى أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ؟ [19. 38] أي ما أسمعهم وما ابصرهم؟

46. باب الظرف. إعلم أن الظرف ظرفان: ظرف الزمان وظرف المكان وكلاهما منصوبان أبدا بإضمار في فيهما. فأما ظرف الزمان فنحو اليوم والليلة والساعة والشهر والسنة وما أشبهها كقولك خرجت اليوم نصبت اليوم على الظرف. قال الله تعالى الْيَوْمَ تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ [40. 17]. وكذلك أخواتها. وأما ظرف المكان فنحو قدام وأمام وخلف وفوق وتحت ويمين وشمال وبين وبعد وقبل وما أشبهها كقولك قمت خلفك وجلست أمامك نصبت خلفك و أمامك على الظرف. قال الله تعالى فَرِيئُوا لَهُمْ مَّا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ [41. 25]. وكذلك أخواتها.

47. باب المستثنى. إذا تبت إسمًا ثم استثنت منه الإسم الآخر نصبت المستثنى على الإستثناء كقولك جاءني القوم إلا زيدا نصبت زيدا لأنه إستثناء بعد الإثبات وكذلك رأيت القوم إلا زيدا ومررت بالقوم إلا زيدا. قال الله تعالى: فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ [2.249]. وإذا نفيت إسمًا ثم استثنت منه فإن كان المستثنى منه مذكورًا فالنصب جائز والبدل هو المختار نحو ما جاءني القوم إلا زيدا وإلا زيدا. قال الله تعالى مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ وَ الْإِقْلِيلَا [4. 66]. وإن كان المستثنى منه غير مذكور أجريت المستثنى على ما يستحقه من الإعراب نحو ماجاءني إلا زيدا رفعت زيدا لأنه فاعل بالتحقيق وكذلك ما رأيت إلا زيدا ومأمرت إلا بزيدا.

وحروف الإستثناء عشرة وهي إلا وغير وسوى وعدا و خلا وحشا وما عدا وما خلا وليس ولا يكون. وأما غير فحكمه كحكمم إلا إلا أن إعرابها كإعراب الإسم الواقع بعد إلا، كقولك جاءني القوم غير زيد وما جاءني القوم غير زيد وما مررت بغير زيد. و أمّا سوى فتخفص ما بعدها كقولك جاءني القوم سوى زيد. و أمّا حاشا و خلا وعدا فيخفصن وينصبن كقولك جاءني القوم حاشا زيدا وزيد وعدا زيدا وزيد و خلا زيدا وزيد. و أمّا ما خلا وما عدا وليس ولا يكون فينصبن لا غير كقولك جاءني القوم ما عدا زيدا وما خلا عمرا وليس خالدًا ولا يكون بكرا.

48. باب نون التأكيد. وهي تدخل في ستة مواضع من الأفعال المستقبلية: في الأمر والنهي والدعاء و الإستفهام والشرط إذا كان بأمًا

وفي جواب القسم إذا كان باللام. فتقول في الأمر للواحد ضربن و الإثنين اضربان وللجمع اضربن وللواحدة اضربن و الإثنتين اضربان وللجمع اضربان وتفتح ما قبل النون في الواحد وتضم في الجمع المذكور وتكسر في الواحدة. وتقول في النهي لاتضربن زيدا. وفي الدعاء اللهم اغفرن لنا. وفي الإستفهام أتضربنه؟ وفي الشرط إماً تضربنه تضربك. وفي جواب القسم والله لأضربنه وكذلك التثنية والجمع والتأنيث. وإن شئت خفضت النون في ذلك كله كقولك اضربن زيدا إلا أن يكون قبل النون ألف ساكنة. كقولك اضربان و اضربان فإنه لا يجوز تخفيفها وإن وقفت عليها قلبتها ألفا إذا انفتح ما قبلها و واوا إذا انضم ما قبلها وياء إذا انكسر ما قبلها. قال الله تعالى وَلَيَكُونَنَّ مِنَ الصَّاعِرِينَ [12 . 32].

49. باب ألف الوصل وهي تكون في ثمانية أسماء، وفي تسعة أبنية من الأفعال المنشعبة، وفي الأمر منها وفي مصادرها ، وفي الأمر من الثلاثي. أمّا الأسماء فاثنتان واثنتان وابن وابنة وإسم وإسمه وأمرؤ. و أمّا الأبنية التسعة من الأفعال المنشعبة فهي انفعل نحو انصرف وافتعل نحو امتنع واستفعل نحو استنصر وافعل نحو احمر وأفعال نحو احمار وافعول نحو اجلود و افوعول نحو اخشوشن و افعلل نحو اقشعر و افعللل نحو احرنجم. وقد تدخل ألف الوصل في تفاعل وتفاعل إذا أدغمت تأوهما في الفاء نحو اطهر واناقل. و أمّا الأمر منها فنحو انصرف وامتنع. و أمّا مصادرها فنحو انصرفا وامتناعا. و أمّا الأمر من الثلاثي فنحو اذهب واطلب واعلم واضرب وما أشبهها. فهذه الألفات إذا ابتدأت

[7. 69] وإذا بلغت العقم استوتن المذكور والؤنثا من العشرة في المذكر
 تسعين نحو خمسين رجلا وتسعين امرأة. فإذا تجاوزت العشرة في المذكر
 المذكور أحد عشر رجلا واثنا عشر رجلا وفي المؤنث إحدى عشر امرأة
 واثنا عشرة امرأة. قال الله تعالى في المذكر: إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ
 كَوْكَبًا [4. 12]. وفي المؤنث فَاَنْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا
 [2. 60]. وثبت الناء في النيف إلى العشرة وتسقطها من العشرة في
 المذكر ما بين ثلاثة عشر إلى تسعة عشر وتسقطها من النيف وتشبهها في
 العشرة في المؤنث ما بين ثلث عشرة إلى تسع عشرة كقولك جاءني ثلثة
 عشر رجلا وثلث عشرة امرأة ورأيت ثلثة عشر رجلا وثلث عشرة
 امرأة ومررت بثلثة عشر رجلا وثلث عشرة امرأة. قال الله تعالى عَلَيْهَا
 تِسْعَةَ عَشَرَ [30. 74]. تنصب العددين في الرفع والنصب والجر لأنها
 إسمان جعلتا إسمًا واحدًا إلا إثنى عشر واثنتي عشرة. فإثما في الرفع
 بالألف. وفي النصب والجر بالياء تقول في الرفع اثنا عشر رجلا واثنتا
 عشرة امرأة. قال الله تعالى فَاَنْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا [2. 60].
 وفي النصب تقول إثنى عشر رجلا واثنتي عشرة امرأة. قال الله تعالى
 وَقَطَّعْنَاهُمْ اثْنَتِي عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا [7. 160]. وفي الخفض مررت بإثنى
 عشر رجلا واثنتي عشرة امرأة. و أمَّا ما يفسر بالمعدود فهو منصوب
 على التفسير كقولك جاءني أحد وعشرون رجلا نصبت رجلا على
 التفسير وكذلك إلى المائة. قال الله تعالى إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ
 نَعْجَةً [23. 38].

51. باب ما لا ينصرف. إعلم أن الأسماء التي لا تنصرف تنقسم على قسمين: منها ما لا ينصرف في معرفة ونكرة، ومنها ما لا ينصرف في معرفة ونكرة فهو كل نعت على وزن أفعل ومؤنثه على فعلاء نحو إجمر وجمراء وكذلك هو أفعل من زيد نحو أفضل من زيد وأكرم من عمرو. وكل نعت مذكر على وزن فعلان ومؤنثه على وزن فعلى نحو عطشان وعطشى. وكل إسم واحد أوجع في آخره ألف التأنيث ممدودة كانت أو مقصورة نحو جمراء وحلبى وعلماء وجرحى. وكل جمع ثالثه ألف وبعد الألف حرفان فصاعداً أو سطها ساكن أو حرف مشدد نحو دراهم ودنانير ودواب. فهذه ما لا ينصرف في معرفة ونكرة كقولك مررت بأجمر نصبت بأجمر وهو في موضع الخفض لأنه لا ينصرف في معرفة ونكرة وكذلك سائر ما ذكرناه. قال الله تعالى يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحَارِبٍ وَتَمَائِيلَ [34. 13]. وأمّا الذي لا ينصرف في معرفة وينصرف في نكرة فهو كل إسم على وزن الفعل المستقبل نحو يزيد ويشكر. وكل إسم في آخره تاء التأنيث نحو حمزة وطلحة. وكل إسم كان مؤنثاً بالمعنى نحو زينب ومريم. وإن كان إسم على ثلاثة أحرف ساكن الأوسط نحو هند ورعد فأنت فيه بالخيار إن شئت صرفته وإن شئت لم تصرفه. وكل إسم اعجمى كإبراهيم وإسماعيل. وكل إسم في آخره ألف ونون زائدتان نحو عثمان وعمران. وكل إسم عدل من فاعل إلى فعل نحو عمر وزفر. وكل إسم عدل في العدد من واحد إلى أربعة نحو أحاد وموحد وثناء وثنى وثلاث ومثلث ورباع ومربع. قال الله

تعالی مَثْنَى وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ [35. 1]. وكل اسم مركب نحو معديكرب وبعليك. وكذلك أسماء القبائل والصور والبلدان والبقاع إذا أردت التأنيث نحو ثمود وبغداد ومكة وهرات وكهيعص ويس. فهذه لاتنصرف في معرفة وتنصرف في نكرة كقولك مررت بإبراهيم وإبراهيم آخر لم تنصرف الأول لأنه معرفة وصرفت الثاني لأنه نكرة. قال الله تعالى اهْبِطُوا مِصْرًا [2. 61]. وَقَالَ تَعَالَى اذْخُلُوا مِصْرَ [12. 99]. وكذلك سائر ما ذكرناه. فإذا أدخلت الألف و اللام على ما لاينصرف أو أضفته انصرف كقولك مررت بالأحمر وبعمر كم وعثماننا. قال الله تعالى أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ؟ [95. 8] ومعنى قولهم لاينصرف أنه لاينون وينصب في موضع الخفض.

52. باب الأسماء التي توصل بها وهي الذي والتي ومن وما وأي. فهذه الأسماء لاتتم إلا بصلة وعائد. وصلتها تكون أحد ثلاثة أشياء: فعل أو ظرف وجملة إسمية. كقولك جاءني الذي قام والذي يقوم والذي عندك والذي أبوه قائم. فالذي اسم موصول ومابعده صلة. قال الله تعالى صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ [1. 7]. وكذلك أخواتها.

53. باب التصغير. إذا صغرت إسما ثلاثيا ضمنت أوله وفتحت ثانية وزدت بعد ثانيه ياء التصغير كقولك في فلس فليس وفي رجل رجل قال الله تعالى يَا بَنِيَّ ارْكَبْ مَعَنَا [11. 42]. وإذا كان الاسم على أربعة أحرف كسرت ما بعد ياء التصغير كقولك في درهم دريهم وفي جعفر جعيفر. وإذا كان الاسم على خمسة أحرف فأنت فيه بالخيار

إن شئت حذفته آخر الحرف منه، فقلت في سفرجل سفيرج، وإن شئت
حذفت الرابع فقلت سفيرل. وإن شئت عوضت الياء من المحذوفة فقلت
سفيريج وسفيريل. وإذا كان الإسم على خمسة أحرف ورابعه ألف أو
واو أو ياء قلبت الواو و الألف ياء وتركزت الياء على حالها كقولك في
عصفور عصفير وفي دينار دينير وفي قنديل قنيديل.

54. باب النسبة وهي أن تقرر الإسم على حاله وتزيد في
آخره ياء مشددة وتكسر ما قبل الياء كقولك في النسبة إلى عمر عمري
وإلى جعفر جعفري. وإن كان الإسم على وزن فعيل نحو ثقيب أو فعيلة
نحو رييحة أو فعيل نحو قريش أو فعيلة نحو جهينة جاز حذف الياء
وإثابها كقولك في النسبة إلى ثقيف ثقيفي وإن شئت قلت ثقفى وكذلك
أخواتها.

55. باب الجمع. أعلم أن الجمع جمعان: جمع القلة وجمع

الكثرة.

فأما جمع القلة فهو ما يتناول العشرة وما دونها إلى الثلاثة فله أربعة
أمثلة: أفعال وأفعال وأفعلة وفعلة. فأفعل لما كان واحد على فعل نحو فلس
وأفلس و كلب وأكلب. و أمّا أفعال فلما كان على فعل أو فعل أو فعل
ونحو قفل واقفال وجذع وأجداع وجبل وجبال. أمّا أفعلة وفعلة فلما
كان على أربعة أحرف ثالثة واو أو ياء أو ألف نحو عمود وأعمدة
وقفيز وأقفزة و غلام و غلمة وصبي وصبية. فهذه ما يراد من الثلاثة إلى
العشرة وربما يكون أكثر من ذلك. و أمّا جمع الكثرة فأمثلته كثيرة.

منها فعول وفعال وفعالان وفعال نحو فلوس وكرلاب وغريان وقضبان.
 56. باب التاء. التاء على نوعين: إمَّا أَنْ تكون أصلية أو تاء
 الجمع. في الأصلية كالتاء في الأصوات ترفع هذه التاء وتنصب وتخفض
 لأنها هي التاء التي كانت في الواحد. و إمَّا تاء الجمع فهسي كالتاء في
 عمات وأخوات ترفع هذه التاء وتخفض. ولا تنصب لأنها تاء الجمع
 ومعنى تاء الجمع إنما لم تكن في الواحد كما كان تاء الأصوات في
 الصوت. إمَّا الأصوات فوزنما أفعال. و إمَّا الأخوات فوزنما فعملات,
 وكانت التاء في الأخوات لازمة في لفظه وفي وزنه. و إمَّا تاء
 الأصوات فإنها تثبت في لفظه دون وزنه. ألا ترى أنَّ وزنه أفعال، فالتاء
 ساقطة عنه لأنه ههنا بمرتلة لام الفعل.

57. باب النون التي تكون في الواحد في آخر الإسم مثل سرحان
 ومسلمين. فإذا جمعت قلت هذا سرحين ومسكين ورأيت سرحين
 ومسكين ومررت بسرحين ومسكين ترفع وتنصب ولا تخفض،
 وليست النون كالنون التي تدخل في الزيدين والمسلمين لأنه هذه نون
 الجمع فلا تكون إلا مفتوحة وتلك النون التي في السرحين والمسكين هي
 نون كانت في الأصل ثابتة فلذلك لم يلزمها الفتح. والله أعلم

ئۈرۈمچى «تەڭرىقۇت» كىتابخانىسىنىڭ نەشرىدىن چىققان كىتابلىرى

﴿﴾ «ئەرەب يېزىقىنى ئۆلچەملىك ئوقۇش قائىدىسى — تەجۋىد» (قاعدة بغداية و جزء عم) ئىككى بۆلۈمدىن تەركىب تاپقان بۇ كىتابنىڭ بىرىنچى بۆلۈمىدە ئەرەب تىلى ئېلىپبەسى، زەبەر، زىر، پىچ، ساكىن، تەشەدد قاتارلىقلار؛ ئىككىنچى بۆلۈمىدە تەجۋىد «قۇرئان كەرىم» نى ئۆلچەملىك ئوقۇش قائىدىسى) نىڭ قاندىلىرىدىن: ھەرىپلەرنىڭ 17 مەخرىجى (تەلەپپۇز ئورنى)، اظھار (ئىزھار)، ادغام (ئىدغام)، مدد (مەد)، غننە (غۇننە) قاتارلىقلار تەپسىلىي چۈشەندۈرۈلگەن.

﴿﴾ ئەرەب تىلى دەرسلىكى (1) (ذُرُوسُ اللُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ لِغَيْرِ التَّاطِقِينَ بِهَا) دوكتور ف. ئابدۇرەھىم تۈزگەن ئۈچ قىسىملىق بۇ كىتاب مەدىنە مۇنەۋۋەردىكى داڭلىق ئالىي مەكتەپ — ئەلجامئە تۇلىئىسلا مىيە (ISLAMIC UNIVERSITY) نىڭ دەرسلىكى بولۇپ، بۇنىڭدا ئەرەب تىلى ئېلىپبەسى، رەسىمگە قاراپ خەت تونۇش، ئوقۇش — يېزىش مەشىقى، سۆزلىشىش، جۈملە تۈزۈش مەشىقى، گرامماتىكا ۋە تېكىست قاتارلىقلاردىن تەركىب تاپقان. بۇنىڭ ئارقىلىق تېزلىكتە سۆزلىشىش ۋە ئەسەر تەرجىمە قىلىش سەۋىيىسىگە يېتەلەيسىز

﴿﴾ ئەرەبچە — ئۇيغۇرچە قولايلىق لۇغەت (كَلِمَاتُ الْقُرْآن) بۇ كىتاب ئىككى بۆلۈمگە بۆلۈنگەن بولۇپ، بىرىنچى بۆلۈمدە: قۇرئان كەرىم مەزمۇنلار مۇندەرىجىسى — ئېتىقاد، ئىسلام رۇكنىلىرى.

تەۋھىد، مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام. ناماز. رامزان، زاكات ۋە سەدىقە. ھەج — ئۆمرە. ھەر خىل ئىبادەتلەر. ئىمان. قۇرئان كەرىم؛ ئىلىم — پەن، ئەمەل. ئەللاھ تەرەپكە چاقىرىش. ھەربىي ئىشلار. ئىنسان ۋە ئىجتىمائىي ئالاقىلەر. ئەخلاقىي ئالاقىلەر. ئىقتىسادىي ئالاقىنى قېتىلاشتۇرۇش. ھۆكۈم ئالاقىلىرى. سىياسىي ۋە ئومۇمىي ئالاقە. سودا ۋە يېزا ئىگىلىك، قىسىلەر ۋە تارىخ، ھەر خىل دىيانەتلەر قاتارلىق مەزمۇنلار مۇندەرىجىسى؛ ئىككىنچى بۆلۈمدە: قۇرئان كەرىمدە داۋاملىق ئۇچراپ تۇرىدىغان قىيىن سۆزلۈكلەر تەپسىلىي چۈشەندۈرۈلگەن.

99 ئىسىمنىڭ ئىزاھاتى

بۇ كىتابتا ئاللاھنىڭ ئىسىم — سۈپەتلىرىنىڭ ئەرەبچە — ئۇيغۇرچە ئوقۇلۇشى، ئاللاھنىڭ ھەربىر ئىسىم — سۈپىتىنىڭ ئىزاھاتى؛ بوۋاققا ئىسىم قويۇش تەرتىپلىرى، بوۋاق ئۈچۈن ئەقىقە (قوي بوغۇزلاش) قىلىش، بوۋاقنىڭ چېچىنى چۈشۈرۈش، بالاغەتكە يەتكەن كىشىلەرنىڭ چاچ شەكلى، باش كىيىم، چاچ بوياش، بوۋاقنىڭ خەتنىسىنى قىلىش قاتارلىق مەزمۇنلار چۈشىنىشلىك بايان قىلىنغان.

100 ئەدەپ ئاچقۇچى (مىقتاھۇل ئەدەب)

بۇ، 20 — ئەسىرنىڭ باشلىرىدا ياشىغان مەشھۇر دىنىي ئالىم ئابدۇقادىر داموللام ئىبنى ئابدۇلۋارس قەشقەرىي تۈزگەن بىلىم — ھېكمەت، مەدھىيە. باتۇرلۇق، مەرسىيە قاتارلىق مەزمۇنلار بايان قىلىنغان كىتاب بولۇپ، بۇنىڭغا ئوبزورچى يالقۇن روزى يازغان ئابدۇقادىر داموللامنىڭ تەرجىمىھالى قوشۇپ نەشر قىلىنغان.

101 سودا — ساياھەتچىلەر ئۈچۈن خەنزۇچە سۆزلىشىش

بۇ، خەنزۇچە خەتنىڭ ئۇيغۇرچە ئوقۇلۇشى، پىنىنى بار كىتاب بولۇپ، بۇنىڭدا 30 نەچچە بابلىق ھەر خىل مۇھىتتا خەنزۇچە سۆزلىشىش ئۇسۇللىرى، دۇنيادىكى 200 دەك دۆلەت، پايتەخت، پۇل ناملىرى، جۇڭگونىڭ ئۆلكە — شەھەر ناملىرى. شىنجاڭنىڭ ۋىلايەت، ئوبلاست،

شەھەر، ناھىيە، يېزا ناملىرىنىڭ خەنزۇچە - ئۇيغۇرچە سېلىشتۇرمىسى قاتارلىق مەزمۇنلار بايان قىلىنغان بولۇپ، خەنزۇچە سۆزلەشنى تېزلىكتە ئۆگىنىشتىكى ياخشى قورال ھېسابلىنىدۇ.

ئەي قەدىرلىك بالام (ئەرەبچە، ئۇيغۇرچە، قازاقچە)

بۇ ئەبۇ ھامىد ئىبنى مۇھەممەد غەزالى يازغان، ب د ت ئىلىم - پەن، مەدەنىيەت تەشكىلاتى دۇنيادىكى ياش - ئۆسمۈرلەرگە ئەخلاق تەربىيىسى ئوقۇشلۇقى قىلىپ بېكىتكەن كىتاب بولۇپ، قۇرئان كەرىم، ھەدىس شەرىق ۋە مەشھۇر مۇسۇلمان ئالىملىرىنىڭ پەرزەنت تەربىيەلەش ھەققىدىكى نەسىھەتلىرىنى ئاساس قىلىپ تۈزگەن. كەڭ مۇسۇلمانلارنىڭ پەرزەنت تەربىيەلەشتىكى ئەڭ مۇنەۋۋەر نەسىھەتلىرىدىن بولۇپ، پەرزەنتلەرنىڭ ئىسلامىي تەربىيلىنىشىگە ئاساسلىق ئۇل سالغۇچى بۇلاقتۇر.

ئورنى: رابىيە قادىر سودا سارىيىنىڭ 1 - قەۋىتىدە

ئالاقلاشقۇچى: ئابدۇلئەھەد ئەمىر قۇتلۇق

تېلېفون: 13999249197، 2877704 (0091)

E-mail: 2877704@maktoob.com

مەسئۇل مۇھەررىرى: خاسىيەت ئىبراھىم
مۇقاۋا لايىھىلىگۈچى: يۈسۈپجان داۋۇت

ئەرەب تىلى گرامماتىكىسى (۱)

تۈزگۈچى: ئابدۇلئەھەد ئەمىر قۇتلۇق
ئەنۋەر سەمەت قورغان

شىنجاڭ خەلق سەھىيە نەشرىياتى

(ئۈرۈمچى بۇلاقبېشى كوچىسى 66- قورۇ بويچا نومۇرى: 830001)

ئۈرۈمچى ئالتۇن يارۇق باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى

شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسىدىن تارقىتىلدى

قەلبداشلار كومپيۇتېر مۇلازىمەت مەركىزىدە تىزىلدى

850×1168 مىللىمېتىر، 1/32 فورمات، باسما تاۋىقى 15.375

2006- يىل 1- ئاي 1- نەشرى 5- ئاي 1- بېسىلىشى

تراژى: 3000 – 1

ISBN7- 5372- 3814 - 6

باھاسى: (ئۈچ قىسىم) 69.00 يۈەن